

هوانی

اقراء للتقافي

www.iqra.al-hawontada.com

شیخ نووری شیخ صالح

بەرگی بەکەم

نازاد عەبدولواحید

کۆی کردوووتەوه و ساغی کردوووتەوه و

لەسهەری نووسبووه

بۆدابهزاندنی جوورهها كتيب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

لتعميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

پدای دانلود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

دیوانی

شیخ نووری شیخ صالح

بہرگی یہ کہم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شهوگه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسیان: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیتیر

دیوانی

شیخ نوروی شیخ صالح

چاپی دووہمی بزارکراو

بہرگی یہکام

نازاد عبدالواہید

کوی کردووتہوہ و ساغی کردووتہوہ و

لہسہری نووسیوہ

ناو کتیب: دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - بدرگی یدکم
کۆکردنهوه و ساغکردنهوه و لهسه نووسینی: نازاد عهبدو لواحید
بلاوکراوهی ناراس- ژماره: ۶۹۰

ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل + تریسکه نهحمه د حمید
دهرهتنانی هونهریی ناوهوه: ناراس نهکرهه

بدرگ: مه ریم موته قییان

چایی دووهه، ههولیر- ۲۰۰۸

له به پتوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیییه کان ژماره (۵۵) ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوه تیی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی چلهکاندا

له باره‌ی چاپی دووه‌می نهم دیوانه‌وه

زۆر به‌هه‌له داده‌چین نه‌گهر وا تییگه‌ین پرۆژه‌ی نوڤیونونه‌وه‌ی شیعرى كوردی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، یا راستتر وایه بلتین له بیسته‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه سه‌ری هه‌لدابن، یان وا بزاین نوڤخوازی له‌و کاته‌وه ده‌ستی پئ کردووه که به‌کیشی هیجایی - بره‌گی شیعر نووسراوه، چونکه چه‌مکی نوڤیونونه‌وه به‌ته‌نیا چه‌مکیکی ته‌کنیکی نییه، به‌لکو پرۆسه‌یه‌که زۆر له‌وه قوولتر و هه‌مه‌لایه‌نتره. نوڤخوازی به‌لای منه‌وه دوو کاری بنه‌ره‌تییه و له‌سه‌ر دوو کۆله‌گه‌ راوه‌ستاوه:

یه‌گه‌م: نه‌و چه‌مکه‌یه که ده‌لتی شیعر، یان هه‌ر کارێکی هونه‌ری دیکه بنیادیکه، به‌شێوه‌یه‌کی توندوتۆڵ و ئۆرگانیک پیکه‌وه نووساون، واته بریتی نییه له کۆمه‌له‌ ره‌گه‌زێکی جیا و به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه ریزکراو، تا بتوانین وا به‌ئاسانی له یه‌کتریان جیا بکه‌ینه‌وه و لیکیان دا‌بهرین، که نهم دیارده‌یه زۆر به‌زه‌قی له شیعرى کلاسیکی کوردیماندا به‌دی ده‌کری.

دووه‌م: یاخیبوون له‌سه‌ر هه‌ر داوونه‌ریتیکى شیعرى که ده‌بیته کۆسپ له به‌رده‌م شاعیره‌که و شێوه‌ی ده‌رپه‌نه‌که‌ی، به‌شێوه‌یه‌کی نه‌وتۆکه‌ بیته‌ ده‌رپه‌نیتیکى راستگۆزانه له نه‌زموون و سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی.

کاتیک به‌و پێودانگه له چه‌مکی نوڤخوازی تیده‌گه‌ین، نه‌وساکه ده‌توانین بیجگه له (گۆران) سه‌نگ و قورسایی و ئیعتیبار بۆ پێشه‌نگه‌کانی دیکه‌ش بگه‌یه‌نه‌وه که له‌و پرۆژه‌یه‌ی نوڤخوازیدا به‌شداربوون، به‌نه‌سه‌له‌که‌ی پێش خۆیان و دا‌ی خۆشیانه‌وه. هه‌ر نه‌و کاته‌مونه‌گه‌لیک له شیعرى نوڤخوازانه‌ی نه‌و شاعیرانه‌دا ده‌بینین وه‌ک ره‌حیم ره‌حمی هه‌کاری و پیره‌مێرد و ره‌شید نه‌جیب و عه‌بدوڵه‌رحمان به‌گی نفوس و ره‌فیع حیلمی و هه‌ندێ شیعرى رۆمانسیانه‌ی دیکه که له نیتوانی نه‌و دوو جه‌نگه‌دا نووسراون، به‌لام گرنگ لێره‌دا سووریونی شیخ نووری و گۆرانه له‌سه‌ر پرۆژه‌ی نوڤخوازییه‌که‌ی خۆیان که به‌باوه‌ر و متمانه به‌خۆه‌بوونه‌وه له ناو نه‌و رێبازه نوڤه‌دا کاریان بۆ کردووه؛ هه‌ر نه‌مه‌ش پارایی و دوودلی له لای شاعیرانی دیکه‌ی پاش نه‌وان ره‌واندووه‌ته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی زیاتر ره‌گورپه‌شی نوڤخوازی دا‌بکوتری، نه‌مه‌ش به‌ریاردان له باره‌ی شاعیرایه‌تی شیخ نووری نییه، نه‌وه‌نده‌ی کارێکه پتوه‌ندی به‌ره‌خنه‌گران و میژوونووسانی نه‌ده‌به‌وه هه‌یه، له‌م رووه‌وه

نه‌وانه‌ی خاوه‌نی ئینسافن هه‌رگیز ناتوانن گرنگی رۆلی شیخ نووری له پرۆسه‌ی نوێکردنه‌وه و دامه‌زراندن و په‌ره‌پیدانی شیعری نوێخوازان له ئه‌ده‌بی کوردیدا پشتگۆی بخهن.

شیخ نووری به‌هۆی زانیینی زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی، به‌تایبه‌تیش له په‌نای زانیینی زمانی تورکی و فارسی شنه‌ بای شیعه‌ رۆمانتیکییه‌کانی هه‌لی کرد و له په‌نجه‌ره‌ کراوه‌یه‌وه هاته‌ ناو ئه‌ده‌بی کوردییه‌وه و په‌نگ و رووی ئه‌وه له ناو زۆر له شیعه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتن، بۆیه هه‌ر رۆشنبیرییه‌ک ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له ده‌ره‌وه‌ی خۆی روو ده‌دات، پشتگۆی بخات، ئه‌وه هه‌ر زوو ده‌بێته‌ رۆشنبیرییه‌کی داخراو و به‌ره‌و پووجانه‌وه و ده‌ست به‌تالی ده‌روات.

زۆر که‌س گله‌یی ئه‌وه له شیخ نووری ده‌که‌ن گوایه‌ تا دوا هه‌ناسه‌ی ژبانی ده‌ستبه‌رداری قافییه‌ نه‌بوه، له کاتێکدا سه‌ره‌تای شیعری شیخ نووری و لوتکه‌ی به‌خششی شیعری به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ شاعیرانی ده‌ر و دراوسێ زۆر لێکته‌روه‌ه‌ نزیکن، بۆ نمونه‌ یه‌که‌م کاری نیما تا ئه‌وپه‌ری سنوور به‌کاریکی لاساییکه‌ره‌وه‌ داده‌نری که‌ له قالی مه‌سنه‌وی داپه‌شتووه، له ژیر ناوونیشانی (چیرۆکی په‌نگ زه‌رد) که‌ له سالی ۱۹۲۱دا نووسیویه‌تی، ئه‌م شیعه‌ له لایه‌نی هونه‌رییه‌وه له ریزی پاشماوه‌ی شیوازی ته‌قلیدی داده‌نری، به‌لام له ناوه‌رۆکدا ده‌چیتسه‌ ژیر کاریگه‌ری شیعه‌ی ئه‌ورووپاییه‌وه، بگه‌ به‌تۆماریک ده‌زانری بۆ زۆریه‌ی ئه‌و ناوه‌رۆکه‌نه‌ی که‌ له ناو شیعه‌ی ئه‌ورووپایی هاوچه‌رخدا باون، هه‌ر له گۆرانی وتن بۆ ژبانی نازادی و بیتیاری له ده‌ست ژبانی شار و ئاهو سه‌سه‌رت هه‌لکیشان بۆ خۆشه‌ویستییه‌کی به‌ناکام نه‌گه‌یشتوو، یان خۆشه‌ویستییه‌کی ون بوو، تا ده‌رپینی ئاوات و خواستی لاوتیک و خه‌ونه‌کانی. هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و قوناغه‌ی شیعه‌کانی فۆرمیکی زه‌نی تیدا به‌دی ناگرئ، که‌ یه‌کیتی شیعه‌ی تیدا بێ، واته‌ کیش و وینه‌ و زمان و بابه‌ته‌که‌ به‌یه‌ک ئاراسته‌دا کاریگه‌ری هه‌بێ، به‌لام شیعه‌ی (ئه‌فسانه‌) به‌سه‌ره‌تای راسته‌قینه‌ی ئه‌و داده‌نن، هه‌روه‌ک چۆن به‌ (پالتوی گۆگۆل)ی شیعه‌ی فارسی نازادی ده‌ژمێرن، که‌ دوورکه‌وتنه‌وه له شاعیره‌ ته‌قلیدییه‌کانی فارس به‌ روونی به‌سه‌رییه‌وه دیاره‌ و شاعیر به‌راشکاوای تیدا په‌خه‌نی له حافزی شیرازی گرتوه‌، شیعه‌که‌ش بایۆگرافیایه‌کی درێژه‌ که‌ بریتییه‌ له سه‌د و بیست و شه‌ش برگه‌ و تیدا هه‌ر برگه‌یه‌ک له پینج نیوه‌ دێر پتیکدی که‌ شاعیر له‌و شیعه‌یدا ده‌ستی به‌قافییه‌وه‌ گرتوه‌ و وه‌ک دوا

روالته تی خوځپاریزی له لای ماوه ته وه، به لام هرچی لایه نی عهرووزی تهقلیدیه، نه وه دهستی لی هه لگرتووه، پاشان بهیتی شیعر له لای نه وهک خوځی ماوه ته وه، به لام وهک یه کیتی مانا نه ماوه ته وه. نه وه قسانه ی لیتره دا سه باره ت به نیما یوشیج کراون زور له ههنگاوه کانی شیخ نووری نزیکمان دهخه نه وه، که راسته له شیعره کانیدا وهک روالته تیک دهستبهرداری قافیه نه بووه، به لام عهرووزی دهسکاری کردووه، له ههنگاوی نوکرده وه یه پیدا کیشی عهرووز و کیشی هیجایی تیکه له به یه کتر کردووه.

بیگومان شیخ نووری یه کیکه له وه که سانه ی که رهوش و خوو و خهسله تی، پله و پایه ی کومه لایه تی، لایه نی مروثانه ی، فره به هره بییه که ی دهیکه نه یه کیک له وانه ی بلتین به راستی نه و پیاوه بو شیعر و نه دهب زاوه، نه گهر هه لومه رچی له بارتر له ژبانی که سی نه ودا هه بوايه، نه وه نه و بهرانه ی زور گه وره تر و دره وشاوه تر دره ده که وتن، چونکه سه ره پای نه و فره به هره بییه ی، نه و توانایی و هیزه خوړسک و سروشتیه ی له ودا بووه، هر خوځی پیاویتی جگه رسوژی میلله ت و ولتپاریزیش بووه، نه و هه همیشه ههستی به مه زلومیه تی میلله تی خوځی کردووه، بویه وهک دلسوژتکی خه مخوژ بو میلله تیکی بی پشتیوان و بی کهس و دوکه وتوو له هه مو شتیکه ی نه و دنیا به، هه ولی داوه و تیکو شاهه و به هره و توانایی خوځی له زور بواری جوړاوجوړدا تا قی کردووه ته وه، نه ک نه وه ی کردوویه تی هر به ته نیا له بواری تا قی کرده وه دا میتی، بگره و مستویه تی نه و نه رک و کاره ی رایده په رتتی جی دهستی تیدا دیار بیت و وهک شوین بی هه لگرتکی چاکی سه رده می خوځی چه زی کردووه له زور بوارد که موکوپیه ک، بوشاییه ک پر بکاته وه و رچه و دهق و مؤره که ی بشکینتی و بیسه میتی که میلله تی نه و هیچی له میلله تانی دیکه که متر نیسه، بویه ده توانین بلتین لیها توانه بو نه و بو ارانه ها تووه ته مه یدان، نه ویش له پال به هره ی شاعیرتی، رۆژنامه نووسی، وه رگیران، پیسه و نویه ریت نووسین، ره خه گری، وتار نووسین، دهنگ خوځی، دره که وتوووه و وهک نالا هه لگرتکی (بیری نوی) له کوردستان حیسانی بو ده کری، که بو هه مو نه و بو ارانه چی له دهست ها تی درتغی نه کردووه، له پیناوی که یشته وه ی نه ته وه که ی به ئاستی کاروانی پیتشکه وتوو میلله تانی پیتشکه وتوو و بلاو کرده وه ی بیرو باوه ری نوخو ازانه و پیتشکه وتنخو ازانه تا ئیمه ش وهک نه و میلله تانه له ره وتی شارستانیه ت دوا نه که وین.

له راستیدا باسکار و لیتوتیژهوهی کورد باسی ئەو قۆزاغه ههستیاره بکات که شیخ نووری شیخ صالح-ی تیندا ژیاوه و کاری کردووه، ناکرێ خۆی له کهسایه تیبیه کی گرنگی وهک ئەو ببوێرێ، چونکه کار و بهخشش و بهره مه کانی ده توانم بلتیم له گه له ده ستاویژه کانی ئەو سه رده مه ته واو که ری یه کترین، من وهک که سیک که با یه خم به شیعی نوێ و شاعیره نوێخوازه کانی ده دا نه ده کرا بۆ گه ران به دوا ی به ریا که ر و دامه زرینه ری سه ر هتا و په گو رپشاله کانی ئەو بزاقه نوێخوازان یه ناو ری جیددییا نه له به ره م و شیعی شیخ نووری نه ده مه وه، بۆ یه له و تافی گه نجیتیبیه م دا که وتمه کنه و پشکنین و گه ران و سه ر و سو را خکردنی به ره می ئەو شاعیره، به مه ش کاتیکی زترین و گرنگی ژیا نی لاو تیبیم بۆ ئەو شاعیره ته رخان کرد که ده توانم بلتیم تا رۆژی گه یان دنی پرۆژه که م به چاپخانه له لای من بو بووه (کیشه) و (مه سه له یهک)، ئەو پرۆژه یه ش به و په رشوبلاوی و پچه پچه ری و روونا ککرده وهی سه رده م و شیعه ره کان نزیکه ی (5 - 6) سالی له ته مه نی جوانی لاوی من برد، که له و کاتانه دا به و هیز و توانا ییبه وه بۆ هه ر کار تک، ناما نجیک ته رخانم بکر دایه، زۆر به ره و پیتی سه رده م و ده ستکه وت و دا هاتی زۆریشی ده ستم ده خست، به لام من هه میسه له نووسینی خۆم دا کردوومه به عاده ت رتگای راستگۆیا نه ی پر زه حمه ت و مه ینه تی و پر درک و دا ل و کیشم هه لبا ر دووه، که نه وش هه میسه تووشی سه ری شه و بگه ر و به رده و زه ره ر و زیا نی ماددی و مه عنه وی کردووم. بۆ ئەم قسا نه شم هاو ری و براده ره نزیکه کانم نا گا دارن و شایه دی ئەوه م بۆ ده دن، منیش نیتسا نه ک هه ر له و کارانه م په شیمان نیم، بگه ر نه گه ر جا رتکی دیکه ش تیهه لپچه وه هه ر ئەو رتگا سه ختانه بۆ رتیا زی نووسینی خۆم ده گه رمه به ر، با سه رانه و با جی زۆر تریشی لیم بویت.

ناخر له و سه رده مه دا کێ سه ر و ملی خۆی له و چه قۆبه ده سوی شیخ نووری-یهک که وهک یه کیک له ئەندامه به رتیره کانی خانه واده سه ره ره زه که ی به منی وت نا گا مان لیبه سه به ارت به و کاره ی گرتووه ته ده ست چ حه شر و په ته پتینیکت پێ ده کړی، توش وهک نيمه و بنه ماله که مان به ر نه فره تی فیرعه ونه کان که وتووی. هۆ به که شی ئەو زمان به دانه بوون که له هه موو سه رده میتکدا نا شیا ن ده گه ری و به ناز په رو ه ده کراوی هه موو رۆژگار و ده سه لات و بارو دۆ خیتکن، ئەو سا که ش له ژبیره وه له گه له ده سه لات و شه یان ده ستیا ن تیکه له کردبو و فاوستیا نه هه لسو که وتیا ن ده کرد، له سه ره وه رۆلی فریشته یان ده گتیا، له ژبیره وه ش هه موو کار و کرده وه یه کی نيمه ومانا نیا ن بۆ رتیم ته فسیر ده کرد، ته نانه ت وهک له کاتی

(لیکۆلینهوه) له دائیره‌ی ئەمنه سووره‌که پێشان و تم ده‌زانین تو چای زهره، یان به‌ره‌نگ ده‌خۆیته‌وه، به‌لێ ئه‌و کاتانه که ئه‌و بنه‌ماله‌یه له لایهن ئه‌وانه‌وه به‌گه‌وره‌ترین (مخرب - تیکده‌ر) له قه‌لمه‌م درابوون، منیش خه‌ریکی ساغکردنه‌وه و کو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه‌م بووم، بۆیه پڕیشکێکی زۆری ئه‌و ناگه‌ری ئه‌وانی پێ ده‌سووتا به‌ر من و مال و مندالم کهوت و له هینان و بردن و سه‌ر و دل گرتن و هه‌ره‌شه و ته‌نانه‌ت قوتکردنه‌وه‌ی کتیبیک و به‌چاپ گه‌یاندنی له لایهن که‌سیک که نه‌ک هه‌ر پێوه‌ندی به‌دنیای پاک و بێ گه‌ردی نووسینه‌وه نه‌بوو، بگه‌ر له کاتی خۆیدا جه‌للادیکێ به‌ناو و ده‌نگی هه‌یه‌یه‌ی که‌رکووکیش بوو، ئەمانه هه‌مووی ته‌نیا بو‌ناسته‌نگ دروستکردن بوون بۆ من و بۆ ده‌ره‌نه‌چوون، یان شتواندن و دروستکردنی غه‌لبه‌ غه‌لب و هه‌را و نا‌زاوه‌یه‌ک بوو له ده‌وره‌یه‌ی کتیبه‌که‌م، تا چاپ نه‌کری‌ت یان له باه‌خ و گرنگیه‌که‌ی که‌م بکری‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت قسه‌ی وایان ده‌کرد که هیچ کو‌ردیک زه‌ره‌یه‌ک کو‌ردبوون له گیانی‌دا هه‌بووی، پووی نه‌هاتوه بیکه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی من خه‌لکی ئه‌و شاره‌ نیم بۆچی هاتووم خۆم به‌شيعر و ژبانی شیخ نووری-یه‌وه خه‌ریک کو‌دوه‌؟ به‌لام من وه‌ک ته‌حه‌داکردن له به‌یاننامه‌یه‌که‌دا که به‌سه‌د دانه چاپ و بلاوم کو‌دوه‌هه‌و باسی دزینی کتیبه‌که‌م کو‌رد و له داها‌تووشدا زیاتر له‌مه‌ر چه‌وسانه‌وه‌ی ئه‌و کتیبه‌ و شتیه‌ی چاپکردن و قه‌ره‌کانی که‌وته نه‌ستۆم و پاشقۆل گرتنه‌کان به‌دوورودریژی ده‌نووسم و خه‌لکانیکێ زۆریش شوکر ماون و له‌و کیشانه‌ی بۆیان نامه‌وه ناگادارن، زۆر نووسه‌ر و باسکاری لاوازی کو‌ردیش هه‌بوون، ئه‌و کتیبه‌ دزراوه‌یان ده‌کو‌ده سه‌رچاوه‌ی نووسین و باسه‌کانیان، وه‌ک مه‌راییکردن و مامه‌حه‌می بۆ خاوه‌نه‌که‌ی تا بکه‌ونه به‌ر په‌حمه‌تی به‌خشنده‌یی ئه‌وه‌وه. ئه‌وه‌ی که جێی ئه‌سه‌فی گه‌وره‌ش بوو له پاش پاره‌پین هه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ بوونه قاره‌مانی یه‌که‌می سه‌ر گۆره‌پانه‌که‌ و هه‌ر ئه‌وانیش بوون جاریکێ دی وه‌ک نه‌ بایان دیبێ و نه‌ بۆزان، که‌وته‌وه دا‌به‌شکردنی ناسنامه‌ی نیشتمانپه‌روه‌ریتی به‌سه‌ر ئەم و ئەودا.

چایی یه‌که‌می ئەم کتیبه‌ وه‌ک پێشتر باسم کو‌رد تووشی گێرمه‌ و کیشه‌ی زۆری کو‌ردم، ئەمه‌ چ له لایهن نووسه‌ران و ئەدیبا‌نی کو‌رده‌وه بووی، یان له لایهن داووده‌زگای رۆشنبیری و سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه بێ، ئەمه‌ باسیکه‌ له ده‌رفه‌تیکێ نزیکدا به‌تیره‌ته‌سه‌لی لێی ده‌دویم. ئه‌وه‌ی باسم کو‌رد چهند نا‌ما‌ژه‌یه‌کی خێران که پتویست بوو خۆمی لێ نه‌بویم و به‌سه‌ریبیش بێ باسیکی لێوه‌ بکه‌م، بۆیه چایی یه‌که‌می ئه‌و دوو

به‌رگه‌ی بلاؤکرایه‌وه زۆر به‌ناپێکی و به‌ناشیرینی له چاپ دران، سه‌ره‌پای پوودانی هه‌له‌یه‌کی ئیجگار زۆر که هه‌ندیکیانم لێ ده‌ستنیشان کرد و له کاتی خۆیدا بلاوم کردنه‌وه، به‌لام زۆریش له‌وه زیاتر مابوون که په‌نجهم بۆیان پانه‌کیشابوو، ئهم هه‌له هونه‌ری و چاپییانه و ئهو بر و بیانوو و کیشه و به‌ره‌یه‌ی بۆ چاپی کتیبه‌که و بۆ من دروست کران، سه‌ره‌پای قه‌رزێکی زۆر که که‌وته سه‌ر شانم له ئه‌نجامی سووربوونه‌وه بۆ له چاپدانی و زۆری ئهم هه‌موو سه‌فه‌رانه‌ی کردم‌ن تا له ده‌می چه‌زای سانسۆر پزگارم کرد و پاشان ئهو ته‌گه‌رانه‌ی له‌وێ رووبه‌رووم کرانه‌وه به‌لابردنی به‌شێکی زۆری شیعره‌کان و لاپه‌ره‌یه‌کی زۆری نووسینه‌که‌م، سووریون و پێداگری منیش بۆ ئه‌وه‌ی کار و پرۆژه‌که‌م به‌کاملی و به‌ته‌واوی ده‌ریچێ و پاشان بۆ روونه‌دانی هه‌له‌ی چاپ له سلیمانیه‌وه به‌ده‌یان سه‌فه‌ری به‌غدام کرد، به‌لام ئه‌نجام کاره‌که هه‌ر به‌خواستی من هه‌لنه‌سووپا، له پاشان ئه‌وانه‌ی چاویان به‌کاره‌که هه‌لنه‌ده‌هات ئهو هه‌له چاپییانه‌شيان له‌سه‌رمان کرد به‌مال و به‌که‌موکۆری بۆیان حیساب کردین، هه‌رچه‌نده ئه‌وانه چهند ده‌نگ و نووزه‌یه‌کی بچووک و سنووردار بوون که له به‌رانبه‌ر ده‌نگی دلسۆزان و رووناکییران و نووسه‌رانی خاوه‌ن ئینساف و وێژدان و که‌سه‌به‌تی خۆی به‌پێوه پانه‌ده‌گرت، چونکه هیچ نه‌بێ ئهو که‌ره‌سته‌یه‌ی من تا ئیستا بووه‌ته که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌کی بۆ وه‌رگرتنی دوو نامه‌ی دکتۆرا له باره‌ی ئهو شاعیره‌وه، هه‌روه‌ها ناوی ئهو شاعیره که‌وته‌وه سیاقی میژوویی خۆی و له شۆنی شیایوی خۆی دانرا و سالانه یاد ده‌کرایه‌وه و ته‌نانه‌ت مامۆستایه‌کی وه‌ک د. مارف خه‌زنه‌دار وه‌ک سه‌ره‌رشتیکاری تیزی خۆیندنی بالا ناوی له کتیبه‌که‌م نا ئینسیکلۆپیدیای شیخ نووری و کتیبی سه‌ر میتر، واته نابێ بخریته ناو کتیبخانه‌وه و زۆر ستایشی تر که زیاتر بوونه مایه‌ی دلخۆشبوونی من و زۆر له‌وه ده‌رده‌سه‌ری و نازار و پاشقۆل لیگرتن و هیلاکی و ماندوویتییه‌ی له بیرم برده‌وه.

من که بۆ چاپی دووهم خۆم گورج کرده‌وه به‌مه‌به‌ستی سه‌ره‌له‌نوێ له چاپدانه‌وه‌ی ئهم دیوانه، زۆر چه‌زم ده‌کرد سه‌ره‌له‌نوێ بکه‌ومه‌وه کارکردن له‌سه‌ر پرۆژه‌که و فراوانتری بکه‌م، پاشان که سه‌یرم کرد، ده‌سکاری نه‌کردنی جوانتر و چاکتره، چونکه ئه‌وه‌ی له هه‌شتایه‌کاندا چاپ کراوه وه‌ک پرۆژه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و به‌یاننامه‌یه‌کی سیاسی - رووناکییری خراوته‌وه روو، من له ئیستادا ته‌نیا به‌وه‌نده وازم لێ هینا که هه‌له‌به‌ری بکه‌م و له رووی زمان و که‌موکۆری هونه‌ری و هه‌له‌ی چاپه‌وه بنه‌ی بکری، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له باره‌ی ئهو

شاعیره وه نووسراوه بیانخه مه ناو ببیلیۆگرافیا یه که وه و نهوی تریش پیتم چاکتر بو وهک نووسینی قوئاغیتیکی نه ده بی خۆم ده سکاری نه که م و وهک خۆی به جیتی بهیتم، لهو ماوه به شدا که نزیکه ی بیست و نه وه نده سال به سهر چاپی یه که میدا تیتیه ریوه و له بهر نه وهش که ماوه یه کی زۆر دوورودرێژه له شاری سلیمانێ دوور که وتوومه ته وه، بیتجگه له وهی نه وساکه له به ره مه کانی شاعیر به ده ستم هینابوو، هیچی ترم وه گیر نه که وت و کهس له هیچ لایه که وه شتیکی بلاو نه کرده وه، شیعرتیک یان بیرو رایه کی نویتی له وانهی من زیاتری پی پی، بۆیه نه م چاپهش وهک خۆی هیتلرایه وه، ته نیا لایه نی هونه ری و ته کنیکی نه پی، پر یاریشم دا ههر بۆچوونیک و باس و با به تیکی دیکه م هه پی له دوو توتی کتیب و نووسینی جیاواز و تابه تدا به جودا چاپ و بلاویان ده که مه وه، نه وه سه ره رای نه وهش که نه و قه ناعه ته ی نه وساکه به رانه به به شاعیره تی و به ره و که سه یه تی شیخ نووری هه مبوو، ئیستاش ههر هه مان قه ناعه ت و پر یار و بۆچوونم له باره یه وه هیه و لیره دا پیتم وایه ههر شتی بنووسم و بلیم شتیکی نوئی و جیاواز نابیی له وه زیاتر که له ویدا وتوومه، به لام به داخه وه ئیستاش هه ندی کهس هه ن، له سه ره قه وانێ نایدیۆلۆژیانه ی کۆنکریتیانه ی خۆیان به رده وامن و پتیان وایه وه زیفه دیان و کارکردنی شیخ نووری له وه زیفه دا به ره ی شاعیریتی تیدا کوشتوه، وهک بلتی هه رچی نووسه ر و شاعیری نه وسا و ئیستا هیه هه موویان خۆیان ته نیا بۆ نووسین و شیعه ره رخا ن کردیی و نان و بۆتوی ژیا نیان به شیعه ر و نووسین مه یسه ر کردیی، ته نیا نه وه شیخ نووری -یه که وه زیفه ده سته نا وه ته بی نه قا قای و به ره که ی لاواز کردوه و کوشتویه تی، به حیساب نه و قسا نه له نیه ت پاک ی و له دل سوژی و خه مخوژییه وه بۆ شیخ نووری ده کرین، وهک بلتی وه زیفه په کی خسته بی و له دا هیتان و نوویسو نه وه دووری خسته بیته وه و له په لوپۆی خسته بی و به قسه ی نه وان ده بوا یه شیخ نووری ته نیا خۆی بۆ نووسینی شیعه ر و نه ده ب ته رخا ن بکر دایه و بۆ شیعه ر بژیا یه چاکتر بو!

دۆست و ناشنا ی دیرنم کاک عه لی به گی حوسین به گی جاف که ها ور پیه تی له گه ل مامۆستا گۆران - دا هه بووه و له ناشتیخوازانیشدا له سالانی ۱۹۵۸ به دا وه ههر پیکه وه کاریان کردوه و له گه لی بووه بۆی گێر امه وه: جارتیکیان به مامۆستا گۆرانم گوت له ده ستم بهاتایه ژیا ن و بۆتویم بۆ دا بین ده کرد بۆ نه وهی ده سته به تال بوا یه خۆت بۆ شیعه ر نووسین ته رخا ن بکر دایه و ته نیا خه ریکی سه فه ر و گه شتکردن بویتایه، تا ده یان شتی دیکه ی وهک گه شته که ی هه ورا مان و قه ره داغت بنووسیا یه. منیش پیتم وت ئنجا کاک عه لی کتی

دهلجی ماموستا گۆران ژبانی مسۆگهر بوايه و بژتوی ژبانی بۆ دابین بکرایه دهیتوانی شیعری جوان بنووست و له شیعهر نووسینی جوان نه ده چوووه؟

بهراوردکردنی شاعیرتکی کورد له گهه شاعیرتکی دیکه ی کورد کارتکی نه شیوا و نه گونجاوه و ناکرێ دوو شاعیری یهک نه ته وه به یه کتر بهراورد بکرین و به بالای یه کتر بیان بپرین، چونکه نه ده بی بهراوردکردن به هر دوو قوتابخانه ی فه ره نسی و نه مریکیشه وه هه لومه رچی تایبه تی خۆیان هه یه و نه و جوړه بهراورده هه لانه ی ئیمه له گهه پره نسیبه کانی نه ده بی بهراوردکاری یهک ناگر نه وه، بۆیه وهک چۆن ناکرێ (کامه ران) و (دیلان) پتیکه وه بهراورد بکه ین، هه ر به و جوړه ش ناکرێ (شێخ نووری) و (گۆران) له گهه یه کتری بهراورد بکرین، چونکه نه و دوو شاعیره که پتیکه وه ده بانروانییه یهک کلازۆژنه، من به ته واوکاری یه کتر بیان ده زانم، بۆ تۆخ کردن و قه تمه رکردنی سیمایه کانی شیعری نوێخوازانه ی قۆناغیتک، چونکه راسته هه ر یه که بیان تایبه تمه ندی و جیاوازی هونه ری و شیعری و ژبان و گوزه رانی خۆیان هه یه، هه ردوو کیشیان له پتیاوی یهک نامانجدا کاریان کردوو که دامه زانندن و ریشه دا کوتانی دیارده ی نوێخوازییه له ناو شیعری کوردیدا.

پێشتر و قمان شێخ نووری فه رمانبه ری نه بووه له سه ر ته ختی شاهانه ی شیعری نوێ دانرابێ، چونکه پرۆسه ی نوێبونه وه به شه و و رۆژی پێ ناگات و سه ر هه لنادا، به لکو رتیکه بۆ خوشکردن و ماوه و پشوی ده وێ تا نه و تیروانینه نوێخوازانه یه و که ره سه ته کانی ده ربهرینی پێ ده گات، نه مه ش هه لومه رچی تایبه تی و بارودۆخی ژبانی سه رده م و قۆناغه که ی ده وێ، وهک چۆن هه لومه رچی پتیکه یینی که ره سه ته ی ده ربهرین و ره خسانی هه لومه رچی خۆبی شاعیره که ی ده وێ، به لام هه ردوو هۆیه خۆبی و مه وزوو عییه که بۆ شاعیرتکی وهک شێخ نووری ره خساوه تا بتوانێ به پیر نه و داوایه ی مێژوو و حه تمیه تی مێژوو وه بچێ و له گهه ر ووداو و پتیشه اته کانی سه رده م و پروداوه کانی، شان به شان له گهه ریتمی سه رده مه که بروات.

شێخ نووری له گهه هه لایسانی بزوتنه وه ی رزگاریخوازانه ی نیشتمانی و به ریا بوونی راپه رین و شۆر شه کان له دژی داگیرکه ران ده سته دایه نوێبونه وه و ها ته مه دیدانی نوێخوازییه وه، چونکه هۆشیاری کۆمه لایه تی و سیاسی و پروناکبیری گونجاوی پێ بوو،

خۆشی وهك نازادىخوازتيك چاوى بېرېبوه نازادى و له ناسۆى دهروانى و له بوارى كارى كۆمهلايه تيش دوانه كه وتبوو، نه مانه هه موويان له پال هۆيه گرنه گه كانى ديكه ي دهستى كه توتشوروى رۆشن بىرى هاوچهرخ بوو، دابونه ريتى شيعرى پى گۆرى و چيتر نه يتوانى به رانه بهر بوو گۆرانكار يانه دۆش دا بچينتى و دهسته پاچه بوهستى، بۆيه نه وهى به ديدى خه يال و جيهان بىنى و دل و ويژدانيدا گوزه ريان ده كرد، بزائىكي نوئىخوازانه گرتييه خۆيه وه.

ليته دا شىخ نوورى كه شيعرى به ره و دنياى نوئىبوونه وه برد و له بوارى نووسينى شيعر و نه ده بيات دهستى دا به شۆرشىك، نه وه ناگه يهنى كه ئيتر به يه كه جارى دهستبه ردارى كيشى عهرووز بوو، بهلكو له زۆر هه ولدا كيشى عهرووزى له گه ل كيشه هيجان بيه كان تىكه ل كردوه و هه ندئ جاريش به ته واوى له سه ر كيشى خۆمالي گيرسا وه ته وه (به نمونه له شيعرى په پوه له دا)، تا بتوانى نه و نازاد بيه ي دهستى، كراوه تر بى و به تىروته سه لى گوزارشت له ژيان و قوناغيكى نوئى بكات، كار كردن له سه ر دوو دنياى جياواز ماناى دوودلى و بى باوه رى نيه به چه مكى نوئىخوازى، نه وه نه دهى دهر فته تى گه و ره تر و به رينتر له به رده مى شاعير ده كاته وه بۆ نه وهى هه ندئ جار به كيشى (عهرووز) يان به مه جزووناتى په ي به گرفتى دهر پرين بيات، چونكه هه ندئ بابته و گوزارشت كردن له هه ندئ حالته تى ويژدانى به و كيشه زياتر ده توانئ دهسته مۆ بگرئ و په ي پى بىرى، نهك به زۆر سه لى جليكى بكاته بهر، شاعيرى چاك دهست له شيعره كه ي به رده دا و واژى لئ دهه ينى خۆى كراسى خۆى هه لده بئيرئ، نهك به زۆر كراسيىكي ديارى كراوى بگرته بهر. بۆ نمونه ماموستا هه ردى شاعيرىكي نوئىخوازه، ديد و جيهان بىنى نوئيه، به لام شيعره كانى له سه ر شيه وى عهرووز نووسيه وه، نه وه ش هه رگيز نايته هۆى دهره ينانى له ناو بزووتنه وهى نوئىخوازى شيعرى كوردى. بۆ شاعيرىكي وهك شىخ نوورى ناكرئ هه ر له سه ره تاي نوئىبوونه وه وه، يه كه سه ر عهرووز توو هه لدا و هه موو شيعره كانى به دوور له عهرووز و له قافيه بنووسئ، چونكه له سه ره تاي نه و نوئىخواز بيه وه ده بئى بيه سه لىنى كه توانايى و ده سه لانى به سه ر عهرووز دا ده شكئ، تنجا به هۆشيار بيه وه روو ده كاته وه كيشه خۆمالي بيه كان، كه به كيشى نه ته وه بى ناوزه ده كرين. گرنه نه وه به كه به رده وامبوونى شىخ نوورى به و قه ناعه ته وه تا دا هه ناسه ي ژيانى وهك له و نامه يه دا دهر ده كه وئى كه بۆ ماموستا (عه لانه ددين سه جادى) نووسيه و داكوكى له نوئىخوازى راسته قينه و هۆشيار ده كات، نهك نوئىخواز بيه كه كه بيه ته مايه ي ناشيرين كردن و دز تو كردنى رووى نوئىخوازى و له نه فاميه وه دهستى بۆ دريژ بگرئ، كه نه مه ش سووربوونه له سه ر نه و ميتؤد و پييازه ي

خۆی، هەر بۆیه‌ش ئێمه‌ و یستوو مانه‌ نه‌و حه‌قیقه‌ تانه‌ بخه‌ینه‌ ناو چوارچێوه‌ی میژووی
خۆیه‌وه‌، بۆیه‌ش هه‌یج ره‌خنه‌ گرێک یان میژوونوو سێکی نه‌ده‌ب ناتوانی گرنگی شیخ نووری
له‌ هه‌نگاونان و جوولانه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی نوێخوازی به‌لاوه‌ بنی و نادیده‌ی بگری.

پیشدهستی

ماوهیه کی کهم نه بوو بیرى نووسین له سهر قوناغى راجه نیوی شیعرى هاوچه رخى کوردی له سهرمدا ده خولایه وه، ههرچهند لیکم ده دایه وه و ده مهینا و ده مبرد، نه مده ویرا و زاتم نه ده کرد خۆم له قهرى ئه و ئیشه بدم، چونکه ههستم ده کرد خۆ خهریک کردن به لیکۆلینه وه یه کی و ا بهو شتیه لیل و هه لئاوییه ئه مرۆکه ده بیینین، جۆره سهرکیشى کردن و هه و لدا نیکى بیهووده یه. سهره نجام و ئاکامه که شی به ده ستهینانى کۆمه لئى بیرورای هه ره مه یییه، که دووره له گیانى لپرسینه وه و له وسه ریشدا نه مه و زوو عیه ت و نه زانست په ره ره ان ئه و رایانه یان لئى وه رنده گرتم.

بیگومان ئه مرۆکه هه موو ئه واندى خهریکى لیتوتیزینه وه و لیکۆلینه وه ن، که ره سته ی نووسینى ئه م قوناغه شیعریه راپه ریه وه له کتیبخانه ی کوردیدا شک نابه ن، به لانى که مه وه ته وای به ره مى شاعیرانى ئه و قوناغه یان له به رده سندا نییه، که ئه مه یان که ره سه سه ره تایییه هه ره پتیه سته که ی ده سته لیتوتیزه ره وه یه. که حال به م شتیه یه بیت، چۆن ده ره قه تى نووسین له سهر ئه و ته کانه شیعریه دیم، که لق و پۆبى بۆ زۆر لایه ن و سووچى تری ژبانى ئه و سه ره ده مه په رش و بلاو کردوه ته وه؟! چۆن بویرم خهریکى کارتیکى و ا بیم، له کاتیکدا ئه و شاعیرانه ی که رتیه رایه تى بزوو ته وه ی شیعرى هاوچه رخیان کردوه، به ره مه کانیان له چاپ نه درابى و که س مشوورى کۆکردنه وه و ساغ کردنه وه یانى نه خواردبى؟! ئه گه ر و ا نییه ئه ی کوا به ره مى چاپکراوى (شێخ نوورى شێخ صالح) و (عه بدولر حمان به گى نفووس) و (ره شید نه جیب) و (ره فیق حیلمی) که مامۆستا (گۆزان) ده وری له تازه کردنه وه ی شیعرى کوردیدا دیار کردوه؟! یان کوانى ئه و دیوانه ی (پیره میترد) که جیتی متمانه پیتکردن بیت و به ته وای ساغ کرابیتته وه، که (پیره میترد) ریتگه خوشکهرى تازه کردنه وه که یه؟! ئیتتر که ئه مه یه واقیعی حالى شیعرى هاوچه رخى کوردی، چۆن ده کرى له باره یه وه بنووسرتیت و رای له سهر بدرتیت، له کاتیکدا زۆره ی که لوقۆزینه کانى تاریک و لیل بئى؟! ده بئى به رنامه ی ئه گادیمییانه ی ئه و لیکۆلینه وه یه له سهر چ کۆله گه یه ک ویتستا بیت که باسى قوناغى بکات، به لام قوناغه که هیتستا پر بئى له که له بهر و ته مومژ و پیتچوپه نای ده ق و مۆر نه شکا و؟! یا ده بئى ئه و لیکۆلینه وه یه چهند مه و زوو عیه تى پیتکا بئى و به گیانیکى زانستیه وه نووسرا بئى، تا له وسه ر بتوانى

بپاریتکی پەخنەیی راست و دروست لەمەر ئەو قۆناغە بداتە دەستەوه؟!

خۆ دەکرا منیش وەک ئەو کەسانە ی لەم باسە دواوون بێم و هەندێ شتی گشتی دوور لە بەرنامەی زانستی بلتیم و بەم کارە زیانم لە بزووتنەوهی شیعری تازە بدابایە و گری کۆتەرە کە یەکێم ئەو نەندە ی دی ئالۆز بکرا بە، لەجیات ی ئەو ی سوودی پێ بگە یەنم و پروناکی بەخەمە سەر لایەنە تاریک و نووتە کە کانی، لە زۆر سەرەوه حەقیقە تەم بەخستبایە ژێر لێتومەوه و لەو سەرشدا ئەگەر بیانوتایە بۆچی بەلای ئەو شاعیرانە دا تۆز تە نە کردوو و مافی ئەوانی دیکە ت خوار دووه؟ ئەو دەست بەجێ لە وەر امیتکی حازر بە دەست دا دەمگوت: (بەرەمی شیعری ئەوانەم لە بەر دەست دا نەبوو)!!

ئەمڕۆ کە دوا ی ئەو ی سی و پینچ سال زیاترە بە سەر بەرپا کردنی بزووتنەوهی شیعری عەرەبی هاوچەر خ تێ دە پەڕی و دوا ی ئەو ی بە دەیان نامە ی ماستەر و دکتۆرا و بە هەزاران لاپەرە لە سەر ئەو بزووتنەوهیە نووسراوه، لە یەکی ت لەو لیکۆلینەوه هەرە تازانە ی دەربارە ی شیعری هاوچەر خ عەرەبی نووسراوه - کە نامە یەکی ماستەرە - بگوتری: (زۆرە ی ئەو نووسینانە «واتە ئەوانە ی لە سەر شیعری تازە نووسراون - ئا - ع» لە گەڵ ئەو هەش کە زۆر بەرنامە یەکی تەوا یان نییە، یا لە قۆناغی تکی زوودا نووسراون، کە پێویستە ئەمڕۆ کە چاویان پێ دا بگێرینەوه، یا چە مکی تکی باس کراوه، زۆر چە مکی لایەنی دیکە ی پشتگۆ ی خراوه) (١) یا بلتیت: (بۆم پروون بووهوه لەو سالانە دا بارودۆخی عێراق بە گشتی، لە لایەنی رامیاری و فیکری و ئابووری و کۆمە لایە تییهوه هێشتا بە تەواوی لێ نە کۆ لراوه تەوه، لەو بوارە شدا سەر چاوه یەکی ئەو تۆ بە دەستەوه نییە کە لیتۆتێ ژەرەوه و الی بکات نە گەر تێ تەوه سەر ئەو سەر چاوه پەرش و بلاوانە ی ئێرە و ئەوی، کە پەنجە ی بۆ ئەو بابە تانە راکیشاوه) (٢) لە کاتێ کدا ئەمە دە لیت، کە تا ئەمڕۆ بە تەنیا شاعیر تکی وەک (عەبدولوهاب ئەلبە یاتی) کە هێشتا خۆ ی لە ژبان دایە، کە چی بە دەیان نامە ی ماستەر و دکتۆرا لە سەر شیعری ئەو وەر گیراوه و بە دەیان لیکۆلینەوه ی قوولی لە سەر نووسراوه و چە ند جار تیک سەر جە می شیعەرە کانی لە چاپ دراو نە تەوه، جگە لەو هەموو سەر چاوه جۆر بە جۆرە ی دەربارە ی ژبانی کۆمە لایە تی و فیکری و سیاسی ئەو

(١) یوسف الصانع: الشعر الحر في العراق منذ نشأته حتى ١٩٥٨ - رسالة ماجستير - ١٩٧٨ -

بغداد مطبعة الاديب البغدادية ل ٣ - ٤ .

(٢) هه مان سەر چاوه ی پێشوو ل ٤ .

سهردهمه نووسراون. ئەمه ئەگەر پای رەخنەگرتیکی عەرەب بێت که سەرچاوه‌یه‌کی زۆر و زه‌بەندی له‌سەر شیعری تازه له‌ بهره‌ستدایه، ده‌بێ رەخنەگرتیکی کورد بۆی چ که جارێ شیعری شاعیره‌کانی له‌ بهره‌ستدایه‌یه و به‌ته‌واوی بۆی ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه؟ یان چ هه‌ول و کۆششیتیکی بێ پایان و خۆ بۆ ته‌رخان کردن و کاتتیکی زۆری بۆیت تا بتوانی له‌و قوناغه بکۆلێته‌وه؟! ئنجا که ئەم قوناغه جارێ شتتیکی نه‌وتۆی بۆ نه‌کراویت، چۆن ده‌کرێ بکه‌وینه به‌راورد کردنی له‌گه‌ڵ قوناغی به‌ره‌و دوا، که باری شیعری نه‌مرۆکه‌مانه‌؟!.

خۆتەری به‌رێزم، رهنه‌گه‌ ئیستا تۆش له‌گه‌ڵم بیت له‌وه‌ی نه‌و قوناغه شیعریه‌ پێویستی به‌وه هه‌یه‌ شاره‌زایان له‌ زۆر سهره‌وه‌ لێی بدوین، لێدوانی زانستبانه‌ نه‌ک هه‌ره‌مه‌یی که وه‌ک (گۆزانی سه‌رخۆش و ورتنه‌ی نه‌خۆش) قسه‌ فەرێ دان بێت، چونکه‌ ناکرێ له‌ باسکردنی دیاره‌یه‌کی شیعری وا دا که له‌ باریکی رامباری و کۆمه‌لایه‌تی و میترووی و ئابووریدا که‌وتووته‌وه، سه‌ره‌خۆ باسی نه‌و دیاره‌یه‌ بکریت و له‌م باروودۆخه‌ دا بپه‌ڕین. که له‌ هه‌موو رهنه‌ند و سووچ و مه‌ودایه‌کانی نه‌و سهرده‌مه‌ کۆلێرايه‌وه، نه‌وساکه‌ ده‌توانی به‌جیا له‌ به‌ره‌مه‌ی شیعری و له‌ ژبانی نه‌و شاعیره‌نه‌ش بکۆلێته‌وه و به‌دواي سهرچاوه‌ی رۆشنبیریاندا بگه‌ڕێن. بۆ گه‌ران به‌دواي سهرچاوه‌ی رۆشنبیری نه‌م شاعیره‌نه، نه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی له‌و قوناغه شیعریه‌ بدو، بێگومان پێویستی به‌زانی زمانی (تورکی) و (فارسی) و ته‌نانه‌ت ئینگلیزیه‌ هه‌یه‌ له‌پاڵ زمانی (عه‌ره‌بی) دا. هه‌ر هه‌یج نه‌بێ پێویستی به‌زانی زمانی (تورکی) هه‌یه‌ که به‌ هۆی نه‌و زمانه‌وه‌ له‌و سهرده‌مه‌دا نازووقه‌ی رۆشنبیری خۆیان خستوه‌وه، زانیی نه‌و زمانه‌ هه‌یج نه‌بێ بۆ وه‌ستان بێت - به‌قوولی - له‌سه‌ر نه‌و راپه‌رینه‌ شیعریه‌ی که‌ جه‌ماعه‌تی (شوعه‌رای فه‌جری ئاتی) له‌ شیعری تازه‌ی تورکیدا به‌رپایان کرد، نه‌وسا ده‌زانین چیه‌یان وه‌رگرتوه و چیه‌یان به‌خشیه‌وه ده‌توانین ده‌وری هه‌ر شاعیره‌یک له‌ شۆرشێ شیعری تازه و شۆنیه‌یان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی شیعری نه‌و سهرده‌مه‌ دیاری بکه‌ین، یان رێچکه‌ و رێ و شۆن و ته‌رزی بۆچوون و روانیه‌یان بۆ (تازه‌بوونه‌وه) و راده‌ی قوولی و ساکاری تیه‌گه‌یشه‌تیه‌یان له‌و (تازه‌بوونه‌وه) یه‌دا روون بکرته‌وه. نه‌وسا ده‌توانین رووتیه‌ به‌ر پیتی خۆمان ببینین و به‌بێ لایه‌نگیرکردنی پێش وه‌خته‌ی هه‌یج کام له‌و شاعیره‌نه و دوور له‌ مه‌یلی ئایدۆلۆژی و هوروا و هوتاف کێشان بۆ هه‌یج کامێکیان، هه‌ریه‌که‌ بیان له‌ خانه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆیان دا بنیته‌ن و وینه‌یه‌کی ته‌واوی نه‌م قوناغه شیعریه‌ بکێشین. به‌م پێیه‌ ده‌توانین به‌هه‌مان پێودانگ وینه‌ی قوناغی شیعری ئیستا بکێشین، ئینجا بۆمان هه‌یه‌ وینه‌ی هه‌ردوو

قوناغه که له یه کتر نریک بکهینه وه و ههردووکى بهروونى ببینین. نهوشمان بو یه کلا بیته وه که قوناغى شیعرى نه مروکه چى وهرگرتوه و چى به خشيوه و چى خستوه ته سهر ته لارى قوناغى پيش خوئى.

به لای رای منه وه بایه خدان بهو ئیشه مهیدانیانه، بایه خدانه به به شتیکی زیندووی کولتور و که له پووری نه ته وایه تیمان، که نه مروکه (وهرگیتان) و پاراستنى که له پوور و به ره می داهینه راغان و وردبوونه لیبان، دوو بنچینه ی دروستکردنى کولتور و تیکی نه ته وایه تی ره سهن و پیشکه وتوه، بو دروستکردن و بردنه وهی گره وى دواړوژ و چاره نووسمان، بویه به نیوهی نه رکی روئشبییرانى کوردی ده زانم، تا زوه نهو شاعیره له یادکراوانه مان سه ره له نوئ بوو بووژتینه وه و ژبانیان به به ره وه بکهینه وه و ته پوتوژى پشتگوئى خستنیان له سهر به کتین، که نه مهش بو خوئى به شتیکی بچووک له دانه وهی نهو قهرزى که نارى نه مهک و وه فایه، به رانه به وه که سانه ی به درتژایى ژبانى خو بان، له گه له وشه ی کوردیدا ره نجیان کیشاوه، ره نجى فه رها دانه و دلى خو بان بو مان کردوه ته گورانى خو شه ویستی و پیشکه شیان کردوین. بیگومان داهیتانى نه مروکه شمان له خو را دروست نه بووه، نه گه ره له سهر شانى نه وانه ی. دوینى نه وه ستابى، بویه به ره می نه مروکه مان منالیتیکی حه لالزاده ی به ره می زیندووی دویتیمان و ده شبن سوور بین له سهر نهو نه رکه ی ده که ویته سه رشانى روئشبییران و نه دیبانى کورد، چونکه هه ره بکه بیان چه ندان چیروکی سووتان و له ناوچوونى گه نجینه ی نه ته وایه تیمان ده زانئ.

شاعیرتیکی وهک شیخ نووری شیخ صالح ده بوایه زور له زوه وه مشووری کۆکردنه وه و له چاپدانى شیعه رکانى بخورایه، نه وسا ده ستور دکردن بو له چاپدانى شیعه رکانى نهو گرفت و کۆسپانه ی هاتوونه ته پتی من تهخت ده بوون و له وانه نه بوو پرویان بدایه، که له ماوه ی نهو بیست و پینج ساله ی به سه ر کۆچ کردیدا تیه په یوه، رووی داوه و بووه ته هوئى له کیس چوون و فه وتاندى زور له شیعه رکانى. نه مروکه ش دوای بیست و پینج سال تیه په ی بوون به سه ر کۆچى دوایى نه م شاعیره، که ده ببینین شیعه رکانى ببناز که وتوون، ده مانه وئى زهره ره له نیوه ی بگه رتته وه. که نه م شیعه رانه ی ده خهینه به رده ستان، چاک ده زانین به ره مه تیکی زوری نه م شاعیره په رش و بلاو بوون و له لای هه ندئ که س به ند کراون، یان له لای مروئى قه در نه زان له ده ست دراون و فه وتیتراون. ئیمروکه ش که داهیتانمان زاده ی نهو رابردوه مانه، ده مانه وئى له دواړوژتیکی نریک، دوای له چاپدانى به ره می نه م شاعیره پتیه روانه، هه ول بده بین و بزاین شیعرى تازه به خشى نه مروکه مان چه ند چینی خستوه ته

سەر بەرھەمی ئەم پێشڕەوانە، کە ڕێچکەکی شیعری کوردییان شکاند و نەرتی شیعری تازەیان ڕشت، یا شیعری ئەمڕۆکە جیاوازی بەخشش و لێ زیاد کردنی بۆ سەر ھەولێ ئەوانە چەندە و چۆنە؟!

من لەو بروایەدام بەبێ ئەوەی دیوانی شیخ نووری لەبەر دەستدا بێ، کە ئەلقە یەکێ زیندووی شیعری ئەو قۆناغە پێکدەھێنێ، ناتوانین بەھیچ شتوویەک لە بەراورد کردنی لەگەڵ شیعری ئەمڕۆکە مەوزووعیەت بپێکێن. ئەگەر ئەو ھەلە توانیمان بەتەواوەتی وێنە یاراستەقینە ی قۆناغی پێشوو بکێشین و بگرە لە کێشانی وێنە ی قۆناغە کە نیت پاکێ و دلپاکێ بکریتە سەرورد و بەرھو ھیچ نامانجێکی تایبەتی لار نەبووینەو، ئەو کاتە دەتوانین ھەقیقەتی مەوزووعی و میژوویی لە شۆتینی خۆیان دابنێین و جێگەیان بۆ بکەینەو، بەمەش ھەر شاعیرێک دەخرتە خانە ی راستەقینە ی خۆبەو و مافی خۆی وەرەگرتی، واتە کەسیان لەسەر حیسابی ئەو کە ی تر زیاتر لە مافی خۆی وەرناگرتی، بۆ ئەم مەبەستەش پێوستە لە شتووی شاعیرە کە و زمان و سستی دەرپرین و وێنە ی شاعر و میتۆدی شیعری شاعیرە کە ورد ببینەو، لە ناو ئەو چوار چێو میژووییە ی کە بەخششە کە ی تێدا پێشکەش کراو.

لەبەر دەست نەبوونی بەرھەمی شیعری ئەو شاعیرانە ی بەشداری تازەبوونەو ی شیعری کوردییان کردووە، یا ھەر خۆیان - ڕێچکە شکێن - بوو تە مایە ی دەرکردنی زۆر بریاری بەپەلە و سەریبێی لەسەر ژبانی ڕۆشنیرمان. لەو بروایە شدام بەرچاوخستنی ھەر بەشێکی ئەو قەف و زریزانە دەبیتە ھۆی ھەلۆشەو ی زۆر لەو بریارانە و بریاری تری راست و دروست جێگەیان دەگرتەو. من وای بۆ دەچم کە زۆری ئەو پرایانە ی لەسەر کەسی شاعیرەکانە، ئەو ئەندە لەسەر دەقی شاعرەکان نییە، کە لە لیکۆلینەو ی زانستیدا ھەر ئەو دەقانە قسە دەکەن، بۆیە بەم دواییەش پەخنە ی (بنیادگەری) کە دوا بەخششی تازە ی پەخنە ی ولاتانە، ئەو قسە یە دووپات دەکاتەو و دەقە کە دەکاتە تاقە ڕێگە یە ک بۆ دەستنیشان کردنی (شێواز) ی شاعیر و داھێنەرە کە. ھەر بەھۆی ئەم دەقانەو پەخنە گر دەزانێ کام شاعیرە یان توانیو بەتێ بەشدار بوونی چالاکانە ی لە دروستکردنی ئەو قۆناغە شیعریەدا بێی و کامیان لەو کە ی تر بەقوڵی ھەولێ پەگ داچوونی بنە ما شیعرییە تازەکانی داو؟ بەبێ ئەوە ی ڕێچکە شکێنەکان، دەستپێشخەرییە میژووییە ی کانیان لە بیر بکری. نیتر کە وێنە ی قۆناغە کە مان لە لا روون بوووە (کە وێنە کە سەرجمە ی شیعری شاعیرانی ئەو قۆناغە دروستیان کردووە) ئەوساکە دەتوانین خاسیەت و بنە ما و شتو جیا

کەرەوه کانی بزاین، ئینجا لەگەڵ خاسیەت و بنەما شیعرییە تازەکانی قۆناغی شیعری ئەمرۆکەمان بەراوردیان بکەین، بەبێ روونکردنەوەی قۆناغی شیعری رابردوو، ناتوانین بەهیچ شێوەیەک خۆمان بە قۆناغی (گۆران) و قۆناغی دوا (گۆران) - هەوێ سەرقال بکەین. کە بەلامەوه ئەم لێدوانە هەر لە بنەرەتەوه سەرۆمەر لاساییکردنەوەی کتومتی ئەو بەراورد و مشتومرێهە کە لەم سالانەی دواوەی لەسەر رووی لاپەرەیی رۆژنامە و گۆنارەکانی عەرەبی - عێراقیدا بەرچاوە دەکەون کە لە نێوان شیعری پیشەرەوه کانی قۆناغی تازەبوونەوه: (عەبدولوهاب ئەلبەیاتیی) و (بەدر شاکر ئەلسیاب) و (نازک ئەلمەلائیکە) تاد... لەگەڵ قۆناغی شیعری شەستەکان و هەفتاکان (سامی مەهدی) و (حەسەب ئەلشەیخ جەعفەر) و (فازل عەزاوی) تاد... ئنجا کە قۆناغی شیعری تەنیا شاعیرێک دروستی نەکردبێ، چۆن دەتوانین بیرورا دەربارەی قۆناغی (گۆران) پێکەوه بنێین؟! یاخود چۆن ئەو رایانە پێکەوه دەنێین، لە کاتی کدا لیکۆلینەوه یەکێکی تێروتەسەل لەسەر ئەو قۆناغە و شاعیرەکانی نەکرا بیت؟!

مامۆستا (گۆران) کە لە چاوە هاری شاعیرەکانی خۆی لە هەموویان بەختەوه وەرترە، لە رووی لە چاپدانی بەرھەمەکانی و نووسینی رەخنە و لیکۆلینەوه، کە رووبەرێکی زۆری بۆ ئەو تەرخان کراوە، کەچی ئەگەر بەچاویکی ورد و بەزەینێکی فراوانەوه لەو نووسینانە رابمێنین، بۆمان دەردەکەوێ کە ئەمیش تا ئێستا جگە لە چەند (وتاریکی رەخنەیی) شتیکی ئەوتۆی بۆ نەکراوە هەموو لایەنەکانی شیعەر و شاعیرایەتی ئەوی گرتیبێتەوه و شایانی پایەیی شیعری ئەو بیت. ئەم وتارە رەخنەییانەش لایەنێکیان گرتووە و زۆر لایەنی تریان فەرامۆش کردووە، بگرە زۆر لەو وتارانە بریتی بووە لە هۆتاف کێشانێ بۆی و هیچی تر. کەواتە هەموو ئەو گوتار و چاوپێکەوتنە رۆژنامە نووسییانەیی لە کاتی خۆیدا دەربارەی قۆناغی - گۆران - و دوا - گۆران - نووسراون و گوتراون، بەکارێکی زیادێ دەزانم، چونکە قسەکان هەرچی بووبن و هەر چۆن گوتراون، بنچینەییەکی مەوزووعی و زانستییان لە پالدا نەبوو، کە نووسینیش کۆلەگەیی زانستی نەبوو، قسە هەلپشتن و لاپەرە رەش کردنەوه و کات بەفیڕۆ دان و داگیر کردنی رووبیوی لاپەرە کەمەکانی رۆژنامە و گۆنارەکانە و خەریک بوونە بەشتی لاپەرەیی، لەو سەریشدا خۆتێران تووشی چەندان کۆلانی دەرەچوو دەکەن و لە کێشە (جەوهەری) یەکان دوور دەخێنەوه.

ئەوانەیی لاسایی مشتومرێکەیی شیعری هاوچەرخێ عەرەبی دەکەنەوه، ئەیانزانێوه ئەوەی بۆ ئەوان رەخساوه و وهختی هاتوووە بیلێن، جاری لە لای ئێمە پێتەگە یشتوووە و وهختی

ماوه قسه‌ی تیدا بکریت و به خۆمان پاپه‌رموین بکه‌وینه ئەم جوړه به‌راوردکاربانه‌وه. زۆر دوور نارۆین، هەر جارێک که خۆتەر کۆمه‌له هۆنراوه‌یه‌کی شاعیری نوێخوازی عه‌ره‌ب (عه‌بدولوه‌هاب ئەلبه‌یاتی) ده‌خوێنیته‌وه، له‌ پاشکۆی زۆریه‌ی کۆمه‌له‌ شیعره‌کانیدا ناوی ده‌یان که‌سی به‌رچاو ده‌که‌وێ، که‌ نامه‌ی ماستهر و تیزی دکتۆریان له‌سه‌ر شاعیرایه‌تی ئەو وه‌رگرتوه‌. به‌لێ شاعیرێک هێشتا خۆی له‌ ژبانه‌ی تا ئیستا پتر له‌ چهند جارێک شیعره‌کانی به‌سه‌رجه‌م و به‌جیا جیا چاپ کراوه‌ته‌وه، ئیتر پیاو چۆن به‌زه‌یی به‌ئه‌ده‌بیتکی گوناح و بێ ناز و بێ که‌سی وه‌ک ئەده‌بی کوردی نه‌ییته‌وه؟! چۆن به‌زه‌یی به‌و واقیعه‌ نه‌ییته‌وه، تا ئەمڕۆکه‌ پیشه‌وه‌کانی شیعری کوردی دوا‌ی زیاتر له‌ بیست ساڵ تێپه‌ر بوون به‌سه‌ر مردنیاندا، هێشتا خۆتەر ته‌واوی شیعره‌کانیانی له‌ به‌رده‌ستدا نییه‌. ئەوه‌ باسی ئەوه‌ ناکه‌م، لێکۆڵینه‌وه‌یان له‌ باره‌وه‌ بکریت و به‌روبوومه‌کانیان وه‌رگێتدرینه‌ سه‌ر زمانی بێگانه‌وه‌.

له‌ به‌رچاو نه‌گرتنی ته‌قله‌لا و کۆششی ئەم شاعیرانه‌ با له‌و سه‌ر بوه‌ستی و بێ که‌سی و بێ نازی ئەده‌به‌که‌ش هه‌ر له‌ولا، به‌لام پاشاگه‌ردانی به‌رپا کردن له‌ ناو ئەده‌به‌که‌، به‌ده‌ست قه‌له‌م به‌ده‌سته‌کان ئەوه‌نده‌ زیاتر قوره‌که‌ی خه‌ست کردوه‌، ئیتر ئەوه‌ به‌ناوی جیاوازی بیروپا - که‌ حاشا فه‌ری به‌سه‌ر جیاوازی بیروپاوه‌ نییه‌ - شه‌ره‌ ده‌نووک و ته‌قله‌ به‌یه‌کتر لێدانیکه‌ هه‌ر مه‌په‌رسن، به‌ناوی جیاوازی بیروپا شتی وا ده‌کریت و ده‌گوتریت، له‌ قووتووی عه‌تاری هێچ ولات و میله‌له‌ تیکدا وینه‌ی نادۆزیته‌وه‌. ئەوه‌ شه‌ره‌ جێتو و درۆ هه‌لبه‌ستن به‌ناوی راستگویی و مه‌وزوووعیه‌ت... شتواندن و گێره‌شیتوینی به‌ناوی خه‌مه‌ت کردن و دلسۆزی و پیشکه‌وتنخوازی. مل بادان و نوچه‌چک گرتن به‌ناوی عیلمانییه‌ته‌وه‌. ئەوه‌ی له‌و ناوه‌دا تووشی ژانه‌ دل و ژانه‌ سه‌ر بووه‌ خۆتهرانن، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ ناو دووکه‌لی ئەو ناژاوه‌یه‌دا نیه‌تپاک و نیه‌ت په‌سیان لێ تیکه‌ل بێ. ئیتر نازانم ئەو نه‌وه‌یه‌ی تینوو و تامه‌زروی فه‌ریبون و خوێندنه‌وه‌یه‌، چ تاوانیکیان کردوه‌، تا به‌م جوړه‌ چه‌واشه‌ بکرتن، لێفه‌یان له‌سه‌ر چ هه‌تپوێک هه‌لداوه‌ته‌وه‌ تا تووشی ئەم میتشک له‌ق و لێژ کردنه‌ بکرتن؟! (شیخ نووری) نه‌ک تا ئەمڕۆکه‌ هه‌ر هێچی بۆ نه‌کراوه‌، بگه‌ له‌ زۆر سووچ و قوژینی پوژنامه و گوڤاره‌کان و بگه‌ له‌ به‌رنامه‌ی خوێندنی قوتابخانه‌کانیشدا شیعری به‌ شیتویناری و به‌نیوه‌ و ناچلی و به‌ناوه‌واوی بلاو کراوه‌ته‌وه‌، له‌ زۆر سووچی پوژنامه و گوڤار، تانوتی لێدراوه‌، په‌نگی ئەوه‌ش له‌ لای ئیتمه‌ جوژیک بیت له‌ پاداشت دانه‌وه‌ و خه‌لات کردن و چاپ کردنی به‌رهمه‌کانیان، یان جوژی بیت له‌ ده‌ربینی خۆشه‌یستی و

ئەمەكمان بۆيان. يان كە ھەندى دەستيان بۆ بېەن، تەنيا بۆ مەبەستى بازرگانى پىتوھ كەردن، ئەگىنا بۆ ھىچ مەبەستىكى تر دەست بۆ كار و بەرھەمىيان نابەن و لە گۆرېشدا ھەلىيان دەتەكېن و ناھىلن بەھەستىنەو! بۆيە ناھەقم نەبوو كە نەمدەوترا شتتې لەسەر ئەو قۇناغە بنووسم و روو بەرووى قۇناغىكى وا پەشووكا و بېمەو، بەو ھەموو بەخششەى خۆيەو، دەمزانى ھەر ھەولتېك بەدەم، ئاسنى سارد دەكوتەم!

له چاپدانی ئەم دیوانه چۆن كهوتە ئەستۆی منهوه؟

وهك زۆر ئىوارەى تر، ئىوارەى رۆژتیک له رۆژهكانى سالى (١٩٧٧) له ههولير لام دايه لای مامۆستا (گیوی موکریانى)ى خوالیخۆشبوو. له چاپخانهى - کوردستان - كه له شهقامى (مظفریه) بوو كهوتینه گفتوگۆ کردن. مامۆستا وهك نهریتى خۆى ئەو ئىوارهیهش باسى كۆمهلتى یادگار و بیرهوهرى پارهدوى خۆى بۆ گێرامهوه، دهركای زۆر راز و نیازی دلى خۆى بۆ ناوهلا كردم. رێكهوت ئەو ئىوارهیه باسمان هاته سهر ئەو شاعیرانهى ناشنايهتى و پتوهندى له گهلیاندا ههبووه، يهكێ لهو شاعیرانهى مامۆستا له قسهكانیدا باسى لیتوه كرد، (شیخ نورى شیخ سالح) بوو، زۆرتر باسى ئەو ماوهیهى ژبانى (شیخ نورى) بۆ كردم كه بهوهزبفهى (كاتبى ئەهولى خهزینه) گوتیزاربووه ههولير. ئەو دوو سالى مانهوهى (شیخ نورى) له ههولير، زیاتر ناشنايهتى و دۆستایهتیبه كهى نێوانیانى پتهو كردوه كه زۆریهى ئیواران له چاپخانهكهیدا سهرى لێداوه.

بهلاى منهوه له ههمووی گرنگتر ئەوه بوو، ئەو ئىوارهیه مامۆستا ههولیتكى خوشى دهربارهى (شیخ نورى) پین راگهیاندم، كه له كاتى خۆیدا له گهڵ (شیخ نورى) دهربارهى بهرهمه شیعرییهكانى دواوه و ئەویش واته - شیخ نورى - كۆمهلتى شیعری بهدهسختهتى خۆى له گهڵ كورتهیهك له ژبانى پیتشكەش كردوه، ئەوهشى پین راگهیاندم كه زۆریهى هههه زۆرى ئەو شیعرا نه بلاو نه كراونه تهوه. مه بهستى (شیخ نورى) له ناردنى ئەم شیعرا نه له سهه داواى مامۆستا (گیوی) بۆ ئەوه بووه كه له لایهك له چاپخانهكهیان - چاپخانهى كوردستان - بۆى له چاپ بدات و له لایهكى تریشهوه وهك مامۆستا (گیوی) بۆى گێرامهوه، ئەو سههدهمه دهستى دابوو نووسینی كتیبى (میژووی ئەدهبى كوردى) و نیازی و ابوو بهشیتكى ئەو شیعرا نه ههلبژیرى بۆ ئەوهى لهو كتیبهدا جیگهیان بۆ بكا تهوه، وتیشى تا ئیستا سههقالتى كاریكى وای كردوه، نه مههرزوا ته سهه ئەوهى خهريكى ئەو پرۆژهیه بى و بهرێكۆپیتكى بیاننوسمهوه و پیتشهكییان بۆ بنووسم و له چاپیان بدهم. لیتان ناشارمهوه منیتكى شهیدا و تامه زۆرى بینینی شیعری ئەم شاعیره، كه بهرهمیتكى زۆر كه مى له بهر دهستى خوتنه ر دايه، شاگهشكه بووم و ههواله كه فیتنكیههكى زۆرى خسته دلمهوه، بۆیه ههه لهو دانیشتنه دا به مامۆستا (گیوی)م گوت ههول بدات به زووترین كات ئەو شیعرا نه له تاریكى رزگار بكات و چیتر له لای خۆى بهندیان نه كات. له ههمان

کاتیشدا نامادهیی خۆم نیشان دا که بۆ ئەم کاره رۆژنامه کانی بۆ پیشکنم و هه‌رچی شیعری بلاوکراوهی دیکه‌ی هه‌یه، که له ده‌ستنوسه‌کانیدا نییه، بخریته سه‌ریان و ته‌نانه‌ت ناماده‌کردن و نووسینه‌وه‌شیا‌ن من بیگرمه‌ نه‌ستۆی خۆم و به‌هه‌موو جو‌زی یارمه‌تی مامۆستا بده‌م له هه‌ر ته‌گه‌ره‌یه‌کی دی که له به‌رده‌م له چاپدانی ئەم دیوانه‌دا ده‌وه‌ستێ. پیتان سه‌یر نه‌بێ ئەم که‌فوکۆل و گه‌رموگورپیه‌ی له‌منی دیت و ئەو قسانه‌ی له منی بیست مامۆستای دل نهرم کرد که گفتم بداتێ هه‌رکه تو‌زی نه‌خۆشیه‌که‌ی چاک بووه‌وه، به‌دوای ده‌ستنوسه‌کانی شاعیردا بگه‌ڕێ و له ناو ده‌ستنوسه‌کانی تردا بیان‌دۆزیته‌وه و به‌یه‌که‌وه ده‌ست بده‌ینه جیبه‌جێ کردنی ئەم نیشه. دوا به‌دوای ئەم ئیواره‌یه، چهند ئیواره‌یه‌کی تریش باسی (شیخ نووری) یان کرد. یان راستتر وایه بلێم من سه‌ری باسه‌که‌م له‌گه‌ل مامۆستا داده‌مه‌زاند، ئه‌ویش ده‌که‌وته پیا‌ه‌لدانی (شیخ نووری) و ده‌گه‌ل باسی ره‌وشت به‌رزی و که‌سایه‌تی و ژیا‌ن و شیعری ئەم شاعیره‌دا ما‌وه‌یه‌که‌مان به‌سه‌ر ده‌برد. له یه‌کێک له‌و دانیشتنانه‌دا ئه‌وه‌ی به‌گو‌یت‌دا چرپاندم که له‌و رۆژانه‌دا به‌دوای ده‌ستنوسه‌کاندا گه‌راوه، به‌لام له ناو ئەو هه‌موو ده‌ستنوس و کتیبانه‌یدا بۆی نه‌دۆزراوه‌ته‌وه. دوو سێ مانگ به‌سه‌ر باسکردنی پرۆژه‌که‌دا تینه‌په‌رپبوو که مامۆستا (گیو) نه‌خۆشیه‌که‌ی له جاران سه‌ختتر و توندتر بوو. له‌و ما‌وه‌یه‌دا زۆرتر هاموشۆی (مووسل)ی ده‌کرد، به‌مه‌به‌ستی چوونه لای دکتۆر و چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه‌که‌ی. منیش هه‌رچه‌نده له‌و ما‌وه‌یه‌دا سه‌رم لیده‌دا، به‌لام له‌به‌ر کزی و بێ تا‌قه‌تی مامۆستا، ته‌نیا به‌هه‌وال پرسینی نه‌خۆشیه‌که‌ی را‌ده‌گه‌یشتم. وا دیاربوو چاره‌ش نه‌بوو له‌ به‌رانبه‌ر مردنێکی مسۆگه‌ر و نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌ی وه‌ک نه‌خۆشی (دل)، ئه‌وه‌ بوو مامۆستا له (۱۹۷۷/۷/۲۴) دا کۆچی دوا‌یی کرد.

ما‌وه‌یه‌کی تر به‌سه‌ر ئەو رووداوه تپه‌په‌ری، بۆ جارێکی دی بیری پرۆژه‌که‌ له لام سه‌ری هه‌لدایه‌وه. بۆ ئەو مه‌به‌سته له یه‌کێک له دانیشتنه‌کانم له‌گه‌ل کاک (نازاد)ی کو‌ری مامۆستا (گیو) باسم له‌گه‌ل‌دا کرده‌وه، خوا هه‌لنا‌گرێ ناماده‌یی خۆی نیشان دا که ئەو ده‌ستنوسانه‌ بدۆزیته‌وه، به‌لام له دوا‌ییدا سه‌ر ده‌رنه‌کردنی له ده‌ستنوسه‌کان و کتیبخانه‌که‌یا‌ن منیا‌ن له‌و بێ هیوا کرد. ئه‌وه‌ی زۆرتر ته‌مام پیتی بوو و پشتم پیتی نه‌ستوو‌ر بوو، خاتوو (کو‌ردستان موکریانی) بوو، که تا‌قه‌ مندالی مامۆستایه‌ حه‌ز له خویندنه‌وه و نووسین بکا و سه‌ریشی له کتیبخانه‌ گه‌وره‌که‌ی باوکی ده‌ر‌ج‌ج و نا‌گای له ورد و درشتی ده‌ستنوسه‌کان بیت. ئەو هیوا‌به‌شم زیاتر له‌و کاته‌دا هاته‌ دی کاتێ له

سلیمانی گیرسامه وه و (د. کوردستان موکریانی) یش کرا به سه روکی به شی کوردی له کوللییهی نادابی زانکوئی سلیمانی نهوسا.

که بو یه کهم جار له و شاره دا به کترمان بینی نه ده کرا له م یه کتر بینینه دا نهو باسه ی له گه لدا بکه مه وه، بو یه دوا ی چند جار یک به یه که وه دانیشن و یه کتر بینین و پتر ناشنایه تی په یدا کردن، باسی نهو پروژه به م بو کرد که وه خستی خوئی له گه ل باوکی خوالیخو شبو ویدا به ته ما بووین خه ریکی بین و داوام لی کرد، نه م جار که رو شته وه بو (هه ولیر) ده ستنوسه کان بدو ژتته وه و به یه که وه خه ریکی پروژه که بین، به لام خوئی وای نیشان دا که وا له ریزمان پسپوره و نایه وئی خه ریکی نه ده ب بیت (چونکه ته نیا هیوا به تی نه ده بی هیه)، نه له حق به لینی دامی که ده ستنوسه کانم بو به یینی. بو نهو مه به سه یه که م جار ته له فوئی بو خوشکی کرد که له هه ولیر بوو، تا به دوا ی ده ستنوسه کانی شیخ نووری - دا بگه ریت و له ناو ده ستنوسه کاندا بیاندو ژتته وه و ناماده یان بکات تا من بچم له هه ولیر ده ستنوسه کانی لی وه ریرگرم. سه فه ری هه ولیرم کرد و چومه ماله وه یان، به لام دوا ی گه ران و پشکنین خوشکه که ی نهو ده ستنوسانه ی نه دو ژبیه وه، منیش له ده سکه و تنی ده ستنوسه کان بی نومیید و هه ناسه سارد بووم. که گه رامه وه سلیمانی (د. کوردستان) م بینی و پیتم را گه یاند که ده ستنوسه کانمان نه دو ژبیه ته وه، داواشم لی کرد به لکه خوئی هه ولتی بدات و کاتی سهری له هه ولیر دا و چوه ماله وه، ده ستنوسه کان به یسکنی. هه رواش بوو، نه وه نده ی نه برد که خاتوو (کوردستان) سه ری ماله وه ی دا و له گه ل گه رانه وه ی بو سلیمانی ده موده ست نهو ده ستنوسانه ی پیته ندییان به (شیخ نووری) یه وه هه بوو هه مووی بو هینا بووم و کاتیکی بو دانام که بچمه لای له زانکو، ده ستنوسه کانم له وئی بداتی، نیتر که چومه لای و ده ستنوسه کانم لی وه رگرت، به گوپرتر له جار ان تی هه لچووم و که وتمه پشکنین و گه ران و سو راغ کردن. بو نه م مه به سه یه سهرم کرد به زور مالاندا، رووم له زور که س نا، هه ر که سیکی زانیییم توژه خزمایه تی و دو ستایه تی و هاو ریتییه کی له گه ل (شیخ نووری) دا هه بووه چومه ته لای و هه والی ژیان و شیعی نهوم لی پرسیه. نه وه ی توانییتی یارمه تیم بدا یارمه تی داوم له شوینی خویدا ناویانم بردووه، نه وه ی نه شیتوانییتی یارمه تیم بدات نه وه ناوی که سانی تری بو هه لداوم و منیش چومه ته لایان.

پیگومان له پیش هه موو نه وانه شه وه چومه لای کاک (شیخ جه ناب) ی کوره گه و ره ی شاعیر، که باسی پروژه کهم له لا کرده وه و نهو هه ول و کو ششانه ی دا بووم بو دستگیر

کردنی شیعره‌کانی باوکی و بۆم پروون کرده‌وه، زۆر خۆش‌حال بوو، بگره ناماده‌یی خۆی نیشان دا که هه‌رچی له ده‌ست بێت بۆ سه‌رکه‌وتنی پرۆژه‌که‌م درێغی نه‌کات. له راستیشدا کاک (جه‌ناب) وه‌ک به‌لێنی دابووم، به‌لێنه‌که‌ی هێنايه دی و یارمه‌تی زۆری دام، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م ته‌له‌فۆنی بۆ کاک (روش‌دی عه‌زیز)ی نامۆزای کردبوو، ده‌فته‌ره ده‌ست‌نووسه‌کانی باوکی که له لای دانا بوو بیانپاریزی^(١)، بۆ پرۆژه‌که‌مان داوای لێ کردبوو ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌مان بۆ بنیترته‌وه. ئه‌ویش هێنده‌ی پێ نه‌چوو، دوو ده‌فته‌ری ده‌ست‌نووسی که له لا بوو بۆ کاک (جه‌ناب)ی نارده‌وه و ئه‌ویش یه‌کسه‌ر ده‌ست‌نووسه‌کانی بۆ من نارد.

به‌م جو‌ره پرۆژه‌که‌م پۆژ له دوا‌ی پۆژ رووی له فراوانی ده‌کرد، له چه‌ند که‌سه‌تیکیشم بیستبوو کۆمه‌لێ شیعی (شیخ نووری) که‌وتوه‌ته لای مامۆستا (هه‌ردی) له کاتی خۆی (شیخ نووری) داویه‌تییه ئه‌و بۆ ئه‌وه‌ی پێشه‌کی بۆیان بنووسی و له چاپیان بده‌ن. کاتی له لای کاک (جه‌ناب) باسی ئه‌م شیعرانه‌م کرد دیاریوو مامۆستا (هه‌ردی)یش خۆی له‌گه‌ڵ کاک (جه‌ناب) له باره‌ی ئه‌و شیعرانه‌وه دابوو و پێشی گوتبوو یه‌کێ بنیتره ده‌ست‌نووسه‌کانت بۆ بنیترمه‌وه. به‌م شێوه‌یه ئه‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی که له لای مامۆستا (هه‌ردی)یش بوون کاک (جه‌ناب) به‌خه‌لاتی کوری بۆی هه‌نارد، نیتر که‌ بنه‌ماله‌ی شاعیر زانیان من به‌دڵ و به‌گیان خه‌ریکی ئه‌م ئیشه‌م و بگره کارێکی زۆرم بۆ کردوو و به‌رده‌وامیش خه‌ریکم، هاوکاری ته‌واوی چاپکردنی دیوانه‌که‌یان کردم، چونکه ئه‌وان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کییان له چاپکردنی دیوانی شاعیر ئه‌وه بوو به‌شێوه‌یه‌کی رێکوپێک بکه‌ویته به‌رده‌ستی خۆینه‌ران، دوور له مه‌به‌ستی بازرگانی پێوه کردن و خه‌ریک بوونی سه‌رپێیی.

دوا‌ی ئه‌وه ته‌واو که‌وتمه خۆم، هه‌ر که‌سه‌تیکێ وێنه‌یه‌کی ده‌گه‌من و دانسقه، نامه‌یه‌ک، کوته‌ کاغه‌زنکی ده‌ست‌نووسی شیخ نووری لایه‌وه‌ی لێم وه‌رگرتوو. هه‌ر که‌سه‌تیکێ ترووسکاییه‌کی خسته‌بێته سه‌ر ژبانی (شیخ نووری) تو‌مارم کردوو و لێی ورد بوومه‌ته‌وه و بگره به‌هۆی پرسیار کردنه‌وه له که‌سانی تر چوومه‌ته ناو بنجوناوانی ئه‌و قسه‌یه‌وه، که شتی‌کم وه‌رگرتوو ته‌واو لێم پێچاوه‌ته‌وه ئنجا تو‌مارم کردوو. به‌و ده‌ست‌نووسانه‌ی له لام بوون دلم ناوی نه‌ده‌خواردوه، چونکه شیعی‌ری وام له‌لا بوو له پینچ ده‌ست‌نووسی جو‌ر

(١) وه‌ک زانیم ئه‌ویش له لای د. که‌مال مه‌زه‌هر پاراستبوو.

به‌جۆزی شاعیر نووسرابووه‌وه، که له ههر ده‌ستنوو سی‌کدا شاعیر ده‌سکاری شیعره‌که‌ی کردووه و گۆزانی به‌سه‌ردا هاتبوو. من هه‌وڵم داوه ده‌ستنوو سی ترم چنگ بکه‌وێ تا دوا داڕشتنی شیعره‌که‌م ده‌سکه‌وێ و بیکه‌مه ده‌ستنوو سی باوه‌ر پیکراو. ئیستاش په‌نگه شیعی و له‌و دیوانه‌دا به‌رچا و بکه‌ون، له‌ ده‌ستنوو سه‌که‌دا په‌شوووس - مسوده - بیت، یا ده‌ستنوو سی تری ئەم شیعره‌ هه‌بیت که شاعیر ده‌سکاری کردبێ و ده‌ستی پێدا هیناپیته‌وه و من چنگم نه‌که‌وتبێ، له‌ ههر ده‌رفه‌تیکێ تر ده‌ستم بکه‌ون ده‌یانخه‌مه شوێنی ئەو په‌شوووسانه‌وه.

له‌ راستیدا دانیشتم له‌ سلیمانی ده‌رفه‌تیکێ له‌باری بۆ په‌خساندم، بۆ ئەوه‌ی سوود له‌ کتیبخانه‌ی (زانکۆی سلیمانی) و (مۆزه‌خانه) و (ئه‌وقاف) و (کتیبخانه‌ی گشتی) وه‌ریگرم. ههر له‌و کاته‌وه که هاتووم بۆ ئەم شاره، وه‌ک ههر که‌سی‌ک که به‌کاروباری شیعی کوردییه‌وه خه‌ریک بێ، سه‌ودای پشکنین و گه‌ران به‌دوای شیعی بلاو‌کراوه‌ی ئەو شاعیرانه‌ی به‌شدارییه‌کی چالاکانه‌یان له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی هاوچه‌رخێ کوردیدا کردووه، که‌وته که‌له‌مه‌وه. ههر به‌و نیازه که‌وته هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره به‌لاپه‌ره‌ی رۆژنامه و گۆڤاره کوردییه‌کان و رۆژنامه و گۆڤار نه‌ما بواردیبیتم و سه‌یرم نه‌کردبێ. بۆ په‌رۆژه‌که‌ی (شیخ نووری) په‌رۆشیه‌که‌م ههر به‌ته‌نیا له‌ کتیبخانه‌کانی که له‌ سه‌ره‌وه ناوم بردن، دانه‌مرکا، به‌لکو هانام برده به‌ر زۆر کتیبخانه‌ی تایبه‌تی، له‌و کتیبخانه‌ی سوودم لێ وه‌رگرتن کتیبخانه‌ی مامۆستایان: (شیخ محهمه‌دی خاڵ) و (شاکر فه‌تاح) و (دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار) و (جه‌مال خه‌زنه‌دار) بوون، که رۆژنامه و گۆڤاری کوردی زۆریان تێدا پارێزراون. ئەم گه‌ران و پشکنینه‌ش به‌ناو گۆڤار و رۆژنامه‌کاندا که‌ره‌سته و نازوو‌قه‌یه‌کی باشی شیعی ئەم شاعیره‌ی خسته به‌ر ده‌ستم، ئەوه بێجگه له‌وه‌ی بۆ خۆم سوودیکێ ئێجگار زۆرم لێ وه‌رگرتن. به‌وه‌نده‌ش نه‌وه‌ستام، تا گه‌لاله‌کردنی ئەم دیوانه بۆ له‌ چاپدان، من له‌ سۆراغکردن و ئیشتی (مه‌یدانی) نه‌که‌وتم. بۆ ئەو ئامانجه له‌گه‌ڵ زۆر که‌سان ده‌که‌وته ده‌مه‌ته‌قی، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ ئەوانه‌ی پێوه‌ندییه‌کی دوور یان نزیکیان به‌ (شیخ نووری) یه‌وه هه‌بوو. یا ئەوانه‌م ده‌بینی که له‌ نزیکه‌وه ئەم شاعیره‌یان ناسیوه. ههر بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌ومه هه‌ندێ هه‌له‌وه له‌باره‌ی ژبان و وه‌زیفه و جۆری گوزه‌رانی شاعیر چووم دوای عه‌زیه‌ت و ماندوو‌بوونیکێ زۆر ئیترم وه‌رگرت و له‌ خه‌زینه‌ی سلیمانی دۆسیه‌ی شاعیرم له‌ ناو پینج سه‌د دۆسیه‌دا دۆزیه‌وه، سه‌رجه‌می دۆسیه‌که‌م نووسییه‌وه. زۆریشم مه‌به‌ست بوو رۆشنایی بخه‌مه سه‌ر هه‌موو قوناغه‌کانی ته‌مه‌نی شاعیر، ههر له‌ مندالییه‌وه

تا ههزره‌کاری و لاویتی و پیری، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم و کۆشام له‌وه زیاتر روژناییم بێ
نه‌خرايه سهر، نه‌گه‌رچی نه‌وه‌نده‌ش که به‌ده‌ستم هه‌تاوه، زۆر هه‌له‌ی ژيانی شیخ نووری بو
پاست کردمه‌وه، ته‌نانه‌ت دیار کردنی مووچه‌ی مانگانه‌شی، رێگه‌خۆش کردنه بو زانینی
باری ئابووری و دارایی و شیوه‌ی گوزه‌رانی شاعیر، که بێگومان له‌ پاشه‌روژدا یارمه‌تی
په‌خنه‌گران ده‌دات و ده‌ستیان ده‌گرێ له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیدا، هه‌روه‌ها له‌ نزیک
بوونه‌وه له‌ شاعر و نه‌زموونی شاعیرایه‌تی شاعیر، چونکه که‌س ناتوانی شاعیر له‌ ناو
شاعره‌کانی جیا بکاته‌وه. ژيانی تایبه‌تی و گشتی - ده‌ورو به‌ره‌که‌ی - له‌ شاعره‌کان له
بێژنگ بدات، یان شاعره‌کان دوور له‌ ژيانی تایبه‌تی و سه‌رده‌می شاعیر جیا بکاته‌وه،
بۆیه هه‌ولم دا زیاتر به‌ناو شته‌ ورده‌کانی ژيانی شاعیردا بچمه‌ خواری، نه‌گه‌رچی زۆر
لایه‌نیشی ماوه پیتووستی به‌روونکردنه‌وه هه‌یه!

دەربارەى بەرنامەى ساغکردنەوہى ئەم دىوانەوہ

بىتگومان تا لە چاپدانى ئەم دىوانەش شتىكى ئەوتۆ نەكراوە، شايانى پاىەى شاعىرىتى و بەهرەى تايبەتمەند و بەبژوینى (شىخ نوورى) بى. زۆرەى خوتنەران كە (شىخ نوورى) دەناسن، رەنگە تەنیا وەك شاعىرىك بىناسن و بەس، لە كاتىكدا (شىخ نوورى) جگە لە شاعىراپەتییەكەى دەكرى لە زۆر سەرەوہ باسى بكەین. شىخ نوورى (رەخنەگر) و شىخ نوورى (نوسەرى سیاسى) و شىخ نوورى (رۆژنامەنووس) و تاد... بەبى مشتومر (شىخ نوورى) موونەوہرىكى بەدەرەوہ بووى سەرەمى خۆى بووہ و شىعەرى كوردى زۆر قەرزارى ئەو پىساوہیە كە تا ئەمەركەش مافى تەواوى خۆى نەدراوہتى - ئەگەر زۆر جار مافى نەخوراين - جگە لە ھەولە دلسۆزانەكەى مامۆستا (رەفىق حىلمى).

ئەگەر بەوردى چاوپىك بەرۆژنامە و گوڤارە كوردیپەكاندا بخشیتىن، وتارىكى قول و چر و پر و لىكۆلینەوہیەكى ھەمە لاىەنت لەسەر ئەم شاعىرە بەرچا و ناكەوئى، بۆیە دەلیم ئەوہى دەربارەى ئەم شاعىرە نوسراوہ، زۆر لە ناستى بەھرە و دەسلالتى شاعىرانە و ھونەرى شىعەرى ئەو كەمتر و كورتە بالاترە. ھۆى سەرەكى بەسەر نەكردنەوہ و پشتگوئى خستنى بۆ فەرامۆش كردنى بەرھەمەكانى دەگەرپتەوہ، كە تا ئەمەركە خەمىكى خەمخۆرانەى بۆ نەخوراوە، ئەمەش كاریكى واى كردووە شىعەرىكى ئىجگار كەمى لەبەر دەستى خوتنەراندا بىت. ئەو جگە لەوہى تا ئەمەركە كتیبخانەى كوردى رىكۆپىك لە ھەموو كوردستاندا نابىنى كە ژمارەى تەواوى رۆژنامە و گوڤارەكانى پاراستبى، ئەمەش بۆ خۆى تەگەرەپەكە لە بەردەم رەخنەگران و لىتوئەزەرەوہكان، كە نەتوانن بەرھەمە شىعەرىبە بلاوكراوہكانىشى بىین. بەھەرچال دەكرى لە چاپدانى ئەم دىوانە بىتتە سەرەتايەك بۆ ئەوہى چىتر ئەم شاعىرە لە لىكۆلینەوہى ئەدەبى پاشەرۆژماندا مافى نەخرىتە ژىر لىوہوہ و بىتتە پرۆزەى لىكۆلینەوہى تىروتەسەل و كەرەسەى بەراورد كردن و شوپوونەوہ بەناو تاقىكردنەوہى شىعەرى و رادەى تىگەبىشتنى لە كىشەى (تازەبوونەوہ). یان بىتتە كەرەستەى رووناكى خستتە سەر ئەو قوناغە مىژووى و گۆمەلاپەتى و سیاسىبەى بەھرەى ئەم بەھرەدارەیان تەقاندەوہ، تا بتوانى بەدەنگ داواپەكانى حەقىبەتى مىژووەوہ بچىت. ئەم بەرھەمەش كە چمكىكى زىندووى - ھەرە زىندووى - ئەم قوناغەپە، بكەوئتە ژىر نىگای رەخنەوہ.

ئىدى بەئومبىدى ئەۋەى ئەو شىعيرانەى لەم بەرگەدا بەرچاۋ ناكەون و نەيگرتوۋەتە خۆيەۋە، چاۋەرۋانين ھەر كەسى دەستى دەكەۋى، تا نەفەوتاوۋە بۆمانى بنىزى، يان لەسەر روۋى لاپەرەى رۆژنامە و گۆڭارەكاندا بلاۋيان بكااتەۋە، يان ئەگەر ھەر يەككىك كە من دەستم پىتى نەگەيشتى، ئەگەر ئەو زانباريانەى لەو چاپەدا خستومنەتە روو، بوونە ھۆى وروژاندنى بىرەۋەرىيەك لەگەل شاعىر ئەۋە بخرىنە سەر لاپەرەى رۆژنامە يان بە نامە ئاگادارمان بكەنەۋە. بەمەش دەتوانين بەھەۋل و تەقەللای ھەموو لاپەك ئەم ھەنگاۋە سەرەتايىيەى ئىمە روو لە تەۋاۋى بكات. بەھەمان شىتوۋەش ھەۋل بدرى بەرھەمى شاعىرانى بزوتتەۋەى تازى شىعەرى كوردى (پەشىد نەجىب) و (عەبدولرەحمان بەگى نفوس) بخرىتتە بەر دەستتەۋە و بەمەش دەتوانين ھەنگاۋىكى گەۋرە بنىين لە روونكردنەۋەى قۆناغىكى كرنك لە مېژوۋى ئەدەبى ھاۋچەرخدا، كە ئەم كارەش ئەركىكى نەتەۋەبى سەرشانى ھەموو لاپەكمانە و بۆ بەئەنجام گەياندى پىتوستى بەئىشى مەيدانى ھەدە.

بەدلىيايىيەۋە دەلىين (شىخ نورى) ژمارەيەكى زۆر لە شىعەرەكانى لەناۋچوۋە و بەپەرەگەندەبى لەملا و لەۋلا پەرش و بلاۋ بوونەتەۋە و كەوتوۋەتە لای زۆر كەسەۋە. ھەر ناچىتتە عەقلىۋە شاعىرىك لە تەمەنىكى زوۋى ژيانىدا دەستى دايتتە شىعەر نووسىن و ھەر ئەۋەندە شىعەرى ھەبىت. ئەۋەندەى من خەرىكى شىعەرى - شىخ نورى - بووم، بۆم دەرگەوت ئەو شىعيرانەى كە خۆى لە ژيانىدا بلاۋى كردوونەتەۋە ھەلەى تېدا نبىيە، ئەگىنا كەم كەس ھەبوۋە بەئەمانەتەۋە شىعەرەكانى رابگوتىن. خاۋەنى وتارى گۆشەى (شىعەر و شاعىرەكانمان) ناھەقى نەبوۋە بلىت: (ھەر چەندە ئىمە بىرمان داۋوۋە شىعەرى ئەو شاعىرانەى كە نەماون زىندوۋ بكەينەۋە، بەلام ئەترسىن نووسەرى ئەو بەشە بەم زوۋانە بمرى و كەسىكى ترەك ئەو نەبى كە پارچە شىعەرىكى (شىخ نورى) مان بى ھەلە بۆ بنووسى. لەبەر ئەۋە ئەم ھەلەستەيمان نووسى) (۱) لىرەدا ناتوانين نمونەى ئەو ھەلە زۆرانە بنووسىن، كە لە كاتى دووبارە بلاۋكردنەۋەى شىعەرىكىدا روۋيان داۋە، چونكە لاپەرەيەكى زۆرمان لى دەگرى، بەلام خوتنەرى بەرىز دەتوانى بەھۆى ئەو ببىليۆگرافىيەى سازم داۋە، بەئاسانى بگاتە سەر راستى بۆچوونەكەم.

خوتنەرى شىعەرەكانى (شىخ نورى) بۆى دەرەكەۋى، كە لە زۆر شوپندا ئامارەى بۆ زۆر

(۱) رۆژنامەى ژىن: ژمارە (۱۳۸۴) سالى (۳۳) پىنج شەمە ۱۹۵۸/۳/۹ شىعەر و شاعىرەكانمان.

رووداوی میژوویی ئەو سەردەمە کردووە وەک (٦)ی ئەیلوول و (شۆرشەکە ی شێخ
 سەعیدی پیران)، یان شیعری بۆ (یانە ی سەرکەوتن) و (جەمعیەتی زانستی کوردان)
 وتوو. یان لە زۆر شیعریدا پەنجە ی بۆ هەندئ ناو راکیشاو، یاخۆ نامە ی شیعری بۆ
 نووسیون، هەندئ جارێش ناشنا و خزمی خۆ ی بەشێعر لاواندوو، تەو، یان باسی کەسانی
 وای کردوو کە لەو سەردەمە ناسراو بوون و ناویان لە ناو ناواندا بوو، بەشی هەرە زۆری
 ئەو ناوانە ی بەرچاو دیکەون لەو سەردەمەدا لە ناو خۆتێندەوارەکانی کورد نێویانگیان
 هەبوو، ئەمەژکە ئەو ی نوێ زۆریان لێ نانس، لەبەر ئەو ی کە مەتر ناویان دێتە پێشەو و
 باسیان لێو دەکرئ. یان بۆی هەیه لە شارێکدا شەخسێک زۆر ناسراو بیت و لە شارێکی
 تردا ئەو ئەندە نەیناسن، بۆیە هەستم بە پێویستی روونکردنەو ی ئەم ئێشارەتانه کرد، تا
 ئەو ی ئەمەژکە زیاتر بەو ناوانە ناشنا بکرتن و هەولم داو زۆری ئەو ناوانە لە پەرەوێزی
 شیعەرەکاندا، بە پیتی مەودا و پێویستی - لە هەندئ شوێندا بە کورتی و لە هەندئ شوێنی
 تر بە درێژی - لێیان بدویم. لەگەڵ ئەو هەشدا کە درێژەدان بەو لاباسانە دوور کەوتنەو یە لە
 ستراتیژیەتی کارەکم وەک پیاوانی سیاسەت دەلێن، بەلام چونکە بۆ خۆتێندەواری کوردی
 ئەمەژکە تازە بابەتن، ئەو بەلامەو قازانجی لە زبانی زۆرتەر، هیچ نەبێ دەبیتە
 هاندەرێک بۆ کەسانی دی تا لە پاشەپۆژدا بیانکەنە پڕۆژە ی باسی سەرەخۆی نووسین تا
 وەک نواندنێ وەفایەک بەرانبەر یان بەسەر یان بکەینەو. سەرەرای ئەو هەش لەو
 سەردەمەماندا پێویستە لە ساغکردنەو ی دیوانی شیعری شاعیرێک، شیعەرەکانی
 بەروونی و بەبێ گرتوگۆل و کۆسپ و تەگەرە بخریتە بەردەم خۆتێنران و هێلکەیان بۆ سپی
 بکرت، بەبێ ئەو ی بگەرێنەو سەر فەرەنگ و بەدوای ناسنامە ی کەسدا بگەرێن و
 لەبارە ی ژبانی کەسەو پرسیار بکەن.

راستە ئەمەژکە بەرنامە ی ساغکردنەو ی دەقی ئەدەبی و بەرنامە لە کاری لیتوتیرێنەو دا
 وەک زانستیکی سەرەخۆی لیتها توو و دا بونەریتیک ی بۆ داپێژاوه، هەموو میلله تانی
 پرو ی زمین سوودی لێ وەر دەگرن و لە بەرژەو نندی ئەدەبی نەتەوایەتی بەکاری دەهێتن و
 لە زانکۆکاندا قوتابیان دەخوینن، بەلام دیسان ئەو بەرنامە یە ئەو ئەندە وشک و برنگ نییە
 بکرتیتە قەفەس و باسکار و لیتوتیرێنەو ی بخریتە ناو، بەلکو بە پیتی مۆرک و خاسیەتی
 ئەدەبە نەتەوایییە کە سوودی لیتوهر دەگیرئ، ئێمەش وەک میلله تیک کە دەق و مۆری زۆر
 بواری لایەنی رۆشنبیرمان نەشکاندوو، ناکرئ ئەو بوارانە بە لنگە و قوچی بەهێلێنەو،
 چونکە ئەو لایەنانە لە لای میلله تانی تر دەمیتکە حەقی خۆیان دراوتن، بۆیە تا پێم

کرابی ئەو رووداو و ناوانەى هاتوونەتە پێش، لە باسکردنیدا قسوورم نەواندوو. هیچ نەبێ بۆ ئەوێ خۆتەران بزائن ئەو رووداوە یان ئەو کەسە، شایانی ئەوێهە شیعەری بۆ بگوترێ یان نە؟!

هەر دیسان بەمەبەستى ئەوێ شیعەرەکان لەبەر دەستى خۆتەراندا پروون بن، (فەرەهنگۆکتیک) م بۆ وشە قورسەکان سازداوە و بەپێى پیتەکانى ئەبجەد مانای وشەکانم لێک داوەتەو. لەم کارەشدا بۆ ئەوێ لەخۆمەووە قسە فرێ نەدەم و مەعناى وشەکان بەوردی بپێکم، پەنام بردوووەتە بەر کۆمەڵى فەرەهنگى جۆراوجۆر وەک فەرەهنگى (العمید) و (المنجد) و (مختار الصحاح) و (فەرەهنگى خالى) و (قاموسى زمانى کوردى) و (مەهاباد) و (دیوانى نالى و فەرەهنگى دیوانى نالى) تا خۆتەر لە مەعناى وشەکان تیبگات و لەو تیبگە یشتەووە لە مەعناى شیعەرەکە نزیك بپیتەووە. مەعنا لێدانەوێ وشەکانیش بەوردی دەستنیشانم کردوون، بەبێ درێژ دادپى و بەبێ هێنانەوێ هەموو مەعناىەکانى وشەکە، بەلکو ئەو مەعناىەم نووسىووە، کە شاعیر لە شیعەرەکەیدا مەبەستى بوو، یان ئەگەر دوو واتای هەبووی، هەردووکیانم نووسىووە. هەندێ جاریش بەرانبەرەکەم نووسىووە واتە - مورادىفەکەى - تا خۆتەر لە بەرانبەر مەعنا جۆر بەجۆرەکانى وشەکە دەستەپاچە نەووستى و بە مەعناىە تەواوێکەى شیعەرەکە بگات. بۆئەش فەرەهنگۆکم جیا کردوووەتەو، تا پەراوێزەکان لەوێ زیاتر قەلەبالغ و جەنجال نەکەم و بارى گرانتر نەبێ. لە لایەکى تریشەووە خۆتەر نەوێندە لە خۆتەندەوێ شیعەرەکە نەپچرێ و زۆر چاو نەگۆزیتەووە سەر پەراوێز و ئەمەش لە تاموچێزى شیعەرەکەى بگات.

گەر ان و سۆراغکردنى بەردەوام بەدواى دەستنووسى (شیخ نوورى)، بەرەمىکى زۆرى شیعەری ئەو شاعیرەى خستە بەردەستم. ئەم دەستنووسانە زۆر شیعریان تێدا بوو کە لە ناو زیاتر لە دەستنووسێکدا نووسرابوووە، بۆئە هەولم دا دوا دەستنووسى شاعیر بەکەمە بنچینە، لە هەندێکیاندا بەئاسانى دەگەیشتمە سەر دوا دەستنووسەکە، بەلام لەبەرئەوێ زۆر لەو دەستنووسانە مێژوویان لەسەر نەنووسرا بوو، ئەوێ ناچارى دەکردم یەکیکیان لێ بەکەمە بنچینە و جیاوازییەکانى تر لە پەراوێزدا نیشان بدم. لە بەرنامەى چاپکردنى شیعەری ئەو شاعیرانەى دەستنووسى خۆیان لەبەر دەستدایە، پێویست بەپەراوێز نووسین و بەراورد کردن لەگەڵ دەستنووسەکانى تر ناکات، بەلکو دوا شێوێ دارشتى شیعەرەکە دەخړیتە برپەى دیوانەکەو، لەگەڵ ئەوێش من لە کاتێکدا ئەگەر پشتم بەدوا دەستنووسى شاعیریش بەستبێ هەولم داوە ئەو بەیتانەى بۆى زیاد کردووێ یان لێی

دهرکردوه و دانیانی پیتدا نه‌ناوه، له په‌راویژدا بیاننوسم، جیاوازییه‌کانی تر له نالوگۆز کردنی شوینی وشه و ده‌ست پیتداهیتنان به‌شعیره‌که له په‌راویژدا نه‌منوسین و پشتگوتیم خستوون. یان که شیعریکی بلاو کرابیتته‌وه و من ده‌ستنوسوی خۆیم لا بووبی، پشتم به‌ده‌ستنوسه‌که‌ی خۆی به‌ستوه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌وه‌ک له کاتی بلاو‌کردنه‌وه‌ی شیعیره‌که ده‌ستکاری کرابی یان لیبیان قرتاندی. خۆ‌نه‌گر زانیبیتیم ده‌ستنوسه‌که‌ی لای من ره‌شنوسه، نه‌وه پشتم به‌ره‌ژنامه‌که به‌ستوه. له هه‌موو باریکدا تا پیم کرابی نوسخه‌ی پاک‌ی شیعیره‌کانم کردوه‌ته بنجینه‌ی ئەم دیوانه، بۆیه‌ش له هه‌موو حاله‌تیکدا به‌دوای ده‌ستنوسوی شاعیردا گه‌راوم، چونکه ده‌سکاری کردنه‌که هی شاعیره‌که خۆیه‌تی، که به‌هۆی سه‌نه‌تساز‌ی و سانسۆری هۆشیاریه‌وه کردوویه‌تی بۆ‌بۆزار کردنی شیعیره‌که‌ی له شتی لابه‌لای یان شوینی وشه‌کانی قایم و پته‌وتر کردوه و دوا‌قه‌ناعه‌تی خۆیه‌تی، ده‌ستنوس و به‌یازی که‌سانی تر نین تا جیاوازییه‌کان بنوسین و له هه‌لبژاردنی ده‌قی شیعیره‌ راسته‌که‌دا، بیرو‌را و چیژی خۆم بکه‌مه سه‌روه‌ر، بۆیه هه‌ر چۆن بووبی، ته‌نا‌ه‌ت نه‌گر له ده‌سکاری کردنه‌که‌ی له‌گه‌ل ده‌ستنوسوی پیتستر جوانتریش نه‌بووبی، من کنه‌م تیتدا نه‌کردوه.

ده‌میتیتته‌وه سه‌ر ره‌شنوسه‌کان که که‌رسته‌ی ره‌خه‌گران و ده‌توانن له دوا‌ره‌ژدا بیانین و رای خۆیان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی ده‌سکاری کردنه‌که‌ی شاعیر ده‌ریسرن، یان بۆ‌باس و لیکۆلینه‌وه‌کانیان سوودیان لێ‌وه‌ریگرن، وه‌ک چۆن نه‌مه‌رۆکه ئەم ره‌شنوسانه بوونه‌ته که‌رسته‌ی ده‌یان لیکۆلینه‌وه‌ی نه‌فسی و سایکۆلۆژی^(٢).

شاعیر زۆریه‌ی شیعیره‌کانی خۆی به‌بی‌ناوونیشان به‌جی هیشته‌بوو، بۆیه منیش بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئەم که‌له‌به‌ره‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی میسه‌ره‌عی یه‌که‌می شیعیره‌که‌م کردوه به‌ناوونیشان، وه‌ک عاده‌تی ئەو که‌سانه‌ی که بۆ شاعیره‌ کلاسییه‌‌کامان کراوه، چونکه نه‌ده‌لوا من له خۆمه‌وه ناوونیشان بۆ شیعیره‌کان دابنیم.

له به‌رنامه‌ی ساغ‌کردنه‌وه‌ی شیعری شاعیره‌کاندا، چه‌ند رتگه‌به‌ک بۆ دانانی شیعیره‌کان هه‌یه.

یه‌که‌م: ریزکردنی شیعیره‌کان به‌پیتی میژووی نووسینیان.

(٢) بۆ نمونه‌ه‌روه‌ ب‌ه‌وانه‌ کتیبی: (الاسس النفسية للابداع الفني - في الشعر خاصة) د. مصطفى سويف - القاهرة.

دووم: به پیتی بابه تی شیعره کان.

له ساغکردنه وهی دیوانی شاعیره کلاسییه کانیش به پیتی پیته کانی نه بجهد شیعره کان ده نووسرینه وه، به لام له بهرئه وهی (شیخ نووری) شاعیرتکی کلاسیکی نه بووه، خۆی بهم ده ستوره وه نه به ستوته وه، له بهرئه وهش که به شیتکی زۆری شیعره کانی میژووی نووسینی به سهروه نه بوو، بۆیه من به پیتی (بابهت) شیعره کانم جیا کرده وه.

شیخ نووری وهک نهریتی زۆریه ی شاعیره هاوچه رخنه کانی خۆی به ریتنوسی فارسی شیعره کانی خۆی نووسیوه، لهم چاپه دا من شیتوهی نووسینی فارسیی ئهم شاعرانه م گۆری بۆ شیتوه نووسینی ئهمرۆکه، ئهمهش بۆ خۆی کارتکی سووک و سانا نییه و ته گهره ی زۆری خسته بهردهم و له ساغکردنه وهیدا زۆری پتوه مانوو بووم.

له زۆر دیره شیعردا، له کاتی پاگنوس کردن بیت، یان له نووسینی رهشنوسی شیعره که، شاعیر زۆر بیت و وشه ی له بیر کردوه، ئهمهش بووه ته هۆی لاسهنگ کردنی شیعره که و تیکدان و شتواندنی موسیقایه که ی. من هه ولتم داوه ئهم که له بهره، هه روا به جئ نه هیتم و هه ولی چاک کردنی بدهم و له پهراویزیشدا په نجبه بۆ چۆنیه تی چاک کردنه که رابکیشم تا بوار و ده رفهت بۆ که سانی تریش بهیتلمه وه بیرو پای خۆیانی له مه ر ده رپرن.

(شیخ نووری) وهک زۆر له شاعیرانی ئه و سهردهمه، له شیعره کانیدا وشه ی عه ره بی به کارهیتناوه، له وشه عه ره بییه کاندای پیتی تیدا بوو وهک: (ذ، ط، ث، ض) من به پیتی شوتنی وشه که له شیعره که دا کردوومن به (ز، ت، س، ز) بۆیهش ده لیم (به پیتی شوتنی وشه که) چونکه له و شوتنانه ی زانییتم ته نسیر ده کاته سه ر موسیقای وینه شیعرییه که یان به دیته که ئه وه وهک خۆی به جیم هیشتوو. له هه ندی شوتندا شاعیر پهراویزی نووسیوه، من له و شوتنانه به نه مانه ته وه له ژیر پهراویزه کاندای ناوی خۆیم نووسیوه و به هیچ شیتوه یه کیش ده سکاری پهراویزه کانم نه کردوه!

ئەو سەرچاوە و دەستنووسانەى

لە ئامادەکردنى ئەم دیوانەدا لە بەر دەستماندا بوون

وەک بۆمان روون بوو، (شیخ نوورى) خاوەنى بەرھەمىكى زۆر و زەبەند بوو، بەلام ئەوەندەى لە چاپ درابن، تەنیا يەك كۆمەلە شیعەرەى تى، كە بریتىيە لە چوار شیعەر و قەسىدەىەكى درێژ. ئەم كۆمەلە شیعەرە بەناوى (ھۆنراوەى نوورى شیخ سالىح) لە چاپخانەى (كامەرانى) لە سالى (٢٥٧٠ - ١٩٥٨ ز)، لە شارى سلیمانیدا لە چاپ دراو. نامىلكە كە بریتىيە لە (٤٠) لاپەرەى قەوارە ناوئەنجى، (٩) لاپەرەى بۆ پێشەكىيەكەى (كامەران موكرى) تەرخان كراو. شیعەرەكانىش بریتىن لە (شيوەنى شیخ مەحمودى سەرۆك) و (ئەو كارەساتەى لە ھىتانهوێ جەنازەكەدا رووى دا) و (لە خەوما) و (١٤ى تەممووز) و شیعەركى تریش ھەر بەناوى (چوار دەى تەممووز) ھو.

(كامەران موكرى) وەك لە كۆتایى پێشەكىيەكەیدا دەرى خستوو و دەلتى: (زۆر سوپاسى مامۆستا نوورى ئەكەم كە ئەم سەرەرزىيەى بە من بەخشی). (شیخ نوورى) ئەم چەند شیعەرەى داو بە مامۆستای ناوبراو تا پێشەكى بۆیان بنووسى و لە چاپیان بدات. كە مامۆستا (كامەران) ییشم بۆ ئەم مەبەستە بىنى و دواندم وتى: (بەلتى من سەرپەرشتى لە چاپدانى ئەم نامىلكەىم كرد. ئەم چەند شیعەرەم بەدەسخەتى مامۆستا شیخ نوورى وەرگرت و پێشەكیم بۆیان نووسى و بەيارمەتى خاوەنى چاپخانەى (كامەرانى) خستمانە ژێر چاپەو. ئەوەندە نەمابوو لە چاپکردنى نامىلكەكە ببىنەو، كاتى ھەوالى كۆچى دوایى مامۆستامان پێگەبىشت و شیعەرەكانى خۆشى بەچاپكراوى نەدى. واديارە دوای ئەوێ ئەم شیعەرەنى داو بە مامۆستا كامەران، بەردەوام لەگەڵ شیعەرەكانیدا ژياو و دەستى پێدا ھىتاوئەتەو و لە ھەندى شۆیندا دەسكارى زۆر و لە ھەندى شۆینى تر تەنكە دەسكارى كردوون، بگرە لە دەستنووسى تازەى ھەندىكیاندا بەیتى لى لابر دوون و لە ھەندى شۆینى تردا دىرى تازەى خستووئە سەريانەو، بۆیە من پشتم بەدەستنووسى تازەترى ھەندىك لەو شیعەرە بەستوو و خستووئەتە برپرەى كۆتیبەكەو.

سەرچاوەى دووھى ئەو دیوانە جگە لەو نامىلكە چاپكراو، بریتىيە لە سەرجمى ئەو شیعەرەنى كە لە ژيانى ئەدەبى خۆیدا پەيتا پەيتا لە گوڤار و رۆژنامە كوردىيەكانى كوردستانى عىراقدا بلاوى كوردوونەتەو، بەتایبەتى رۆژنامەى (ژيانەو) و (ژيان) و

(ژین) و (زۆری کوردستان) و (بانگی کوردستان) و (پیشکەوتن) و گۆڤاری (په‌په‌) و (گه‌لاوێژ) و (زاری کرمانجی) و زۆری تر که له بیبلیۆگرافیا په‌که‌دا ناریان هاتوه. زۆریه‌ی ئەم شیعرا نه‌ش وه‌ک خۆیان رامگۆزانه‌ ته‌ نیو ئەم دیوانه‌وه. خۆ نه‌گه‌ر ده‌ستنووسیکی دیکه‌ی په‌کێ له‌و شیعره‌ بلاوکرانه‌م ده‌سکه‌وتی، ئەوه‌ شیعره‌ بلاوکراره‌که‌م، پشتگوێ خستوه‌ و ده‌ستنووسه‌که‌م کردوه‌ به‌بنچینه‌، بۆیه‌ش جیاوازی په‌که‌انی ئەم ده‌ستنووس و شیعره‌ بلاوکرانه‌م نه‌نووسیوه‌، چونکه‌ شیعره‌ بلاوکراره‌که‌ له‌به‌ر ده‌ستی خۆینه‌ر دایه‌ و له‌ هه‌ر کاتیکدا بیه‌وی، ده‌توانی بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ریان و له‌گه‌ڵ ئەو ده‌ستنووسه‌ی من پشتم پێ به‌ستوه‌، پێکیان به‌راورد بکات، مه‌گه‌ر له‌ هه‌ندێ حالته‌ی پێوستدا نه‌بێ!

ده‌ستنووسیکی شاعیر کاک (سدیق صالح) بۆی هێنای که‌ کاتی خۆی زۆری بۆ گه‌رام، چونکه‌ وه‌ک بنه‌ماله‌ی شاعیر گوتیان له‌ ناو ده‌ستنووسه‌کان دیار نه‌ما بوو، ئەو ده‌ستنووسه‌ له‌ قه‌واره‌ی ده‌فته‌ریکی به‌ریاخه‌ڵ گه‌وره‌تره‌. (٢٢) پارچه‌ شیعری گرتوه‌ ته‌ خۆی، به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز به‌ده‌سخه‌تی خۆی ئەو شیعرا نه‌ی نووسیبووه‌وه‌، له‌و شیعرا نه‌دا تێیاندا هه‌بوو په‌شنووس بوو، وه‌ک په‌شنووسی شیعری (په‌په‌وله‌) و (به‌هار) و (روباعیاتی خه‌یام). هه‌روه‌ها وه‌رامی شیعریکی شیخ نووری-ش هه‌ر به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه‌ ته‌وه‌ که‌ (په‌مزی مه‌لا ماف) بۆ شیعری (هاوار له‌ ده‌ست مالیه‌) نووسیبووی. کۆمه‌ڵه‌ی به‌دیده‌ شیعری تازه‌شی تێدایه‌، ئەم ده‌ستنووسه‌ (٦٤) لاپه‌ره‌ بیه‌یه‌ که‌ زۆر له‌ لاپه‌ره‌که‌انی به‌ سپیتی ماوه‌ ته‌وه‌، دوو - سه‌ شیعری تازه‌ی شاعیری ده‌سگیر کردم، میژووی نووسینی زۆر شیعری دیکه‌شی بۆ ده‌رخستم که‌ له‌مه‌پێش له‌ هیچ ده‌ستنووسیکی دیکه‌دا ئەو میژووانه‌ له‌سه‌ر شیعره‌کان نه‌نووسرابوون، که‌ ئەوه‌ش بۆ خۆی سوودی زۆر به‌ره‌خه‌گرانه‌ ده‌گه‌یه‌نی. سه‌ریاری ئەوه‌ش شاعیر کۆمه‌ڵه‌ی رووداوی سیاسی و میژوویی لای خۆمان و هه‌نده‌رانی له‌و ده‌فته‌ره‌ خنجیانه‌یه‌دا نووسیبووه‌وه‌.

مامۆستا محمه‌د مسته‌فا حه‌مه‌ بۆر-یش که‌ ده‌ستنووسی زۆری له‌ لایه‌ ده‌ستنووسی مینای شکسته‌ که‌ به‌ره‌می شاعیرانی کوردی تێدا نووسراوه‌ ته‌وه‌، ئەو ده‌ستنووسه‌ که‌ سه‌ به‌شه‌ و به‌ده‌سخه‌تی مامۆستا (نه‌حه‌ددین مه‌لا) نووسراوه‌، به‌شی په‌که‌م و سپیه‌می لای مامۆستای ناوبراو پارێزراره‌، که‌ سه‌یری ئەو ده‌ستنووسه‌م کرد له‌ به‌رگی سپیه‌می ئەو ده‌ستنووسه‌دا کۆمه‌ڵه‌ی شیعری شیخ نووری-م بینی، له‌ ناو ئەو شیعرا نه‌دا، دووانیانم لا نه‌بوو، که‌ ئەو دووانه‌ش (به‌هاری شیخ نووری شیخ صالح) و (شێوه‌ی زێهر) بوون.

دهستنوسیتکی دی دیسانه وه دهستنوسی مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) بوو له ناو دهستنوسه کانی لای مامۆستا (گیوی موکریانی) دهستم کهوت، نه وهش ههر نه وهستنوسه یه که له کاتی خۆیدا (شیخ نووری) داوای له مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) کردوو، گۆقار و پۆژنامه کوردییه کانی بۆ پیشکنتی، بۆ نه وهی ههرچی شیعری بلاوکراوهی خۆی ههیه بۆی بنوسیته وه. مامۆستاش چاکی لێ کردوو به لادا و هاتوو پۆژنامه و گۆقاره کانی بۆ گهراوه، چی شیعری شیخ نووری بهرچاو که وتوو، له دهفته ریتکی سه د لاپه ره پیدا بۆی نووسیه ته وه، له وهفته ره دا شیعره کان (٤٥) لاپه ره یان گرتوه. من لام وایه ته کلیف کردنی مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له لایهن (شیخ نووری) یه وه بۆ راپه راندنی ئەم کاره، له بنه چه دا مه بهستی بووه بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) بنیتری^(١) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) له سه ره بهرگی یه که می دیوی ناوه وهی دهفته ره که بۆ شیخ نووری نووسیه وه ده لئ: (کاکه نووری! زۆر زۆر سلاوت لێ نه کهم، به سه ری تو عمومی مه وجوداتی جه ریده ی کوردستان گه راوم له مه زیاترم بۆ نه دۆزرایه وه که لیته را نووسیه مه ته وه و هه مووی به تاریخ و نومرووی خۆی ده رجم کردوو !! دووباره بۆ که شکۆله کهش قسوور ناکه م، نه توانن سێ چاره ک دینار بنیترن بۆتان په وانه نه که م، نیتر سه لام. بچووکت - نیمزا - ٣/١٠/١٩٣٨) مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) که ده فه رموئ (عمومی مه وجوداتی جه ریده ی کوردستان گه راوم) مه بهستی نه وه یه که ههرچی گۆقار و پۆژنامه ی کوردی تا نه و پۆژه ده رجوه، بۆی گه راوه. واته نه و میژوه ی که دهفته ره که ی بۆ په وانه کردوو له (٣/١٠/١٩٣٨). ئەم (٢٣) شیعره ی له پۆژنامه ی (پیشکه وتن) و (ژین) و (پۆژی کوردستان) رایگوتیزاوه وا ده رده که وئ جگه له م سێ پۆژنامه یه، شوینی تر نه گه رابئ^(٢)، نه گه رچی ده لئ: (عمومی مه وجوداتی جه ریده ی کوردستان گه راوم). ئەمه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه وه ک بۆم ساغ بووه وه مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) ئەم چه پکه شیعره ی زۆر به په له نووسیه ته وه، بۆیه له نووسینه وه یاندا تووشی زۆر هه له بووه، ئەم هه لانه ش شیعره کانی له نگ کردوو یان له هه ندئ شوئندا به ئاره زوووی خۆی شیعره کانی نووسیه ته وه، بۆیه شه له کو تایی شیعره کاندا ئەمه پاساو ده دا و ده لئ: (تیبینی: له م وه خته دا زۆر عاجز و دلته نگ بووم که ئەم نه شعارانم

(١) سه ری نه و نامه یه بکریت که بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردوو و له پاشکۆی ئەم کتیبه دا بلاوم کردوو ته وه.

(٢) بۆ نه و مه به سته سه ری نه و ببیلیۆگرافیا یه بکه که له م کتیبه دا بۆ به ره مه بلاوکراوه کانی شاعیر ریتکم خستوه.

نوسییووتهوه. رجا ئەكەم له خەتا چاوپۆشی بفرمرون و بقره‌لەمی عالیتان تەسحیحەمی بفرمرون نەجمەددین مەلا ۱۹۳۸/۱۰/۳ ئیمزا) ئەو قسەیه خۆی بۆ خۆی بەلگەیه کە (عاجزی) و (دلتنەنگی) ئەو کاتانەمی ئەم شیعیرانەمی تێدا نوسییووتهوه بووته هۆمی بەوردی نەنوسینەوه‌یان.

(شیخ نووری) کە دەستنووسەکەمی له مامۆستای ناوبراو وەرگرتووتهوه و دەستی کردووه بەخوێندنەوه‌یان هەستی بەکەموکۆری و لەنگی زۆر له شیعیرەکانی کردووه، بۆیه بەمەرەکەبی سەوز هەولتی داوه هەندئێ لەو هەلەلانە راست بکاتەوه، بگره دلنیا نەبوونی تەواویشی لەو شیعیرانە کە بۆ مامۆستا (گیوی) ناردووه، وای لێ کردووه له نامەیه‌کدا کە بۆ مامۆستا (گیوی) نوسییووه بلتی: (غەزەتە کۆن و شەرەکانم هێشتەوه بۆ ئەوهی بەیه‌کیت‌کدا بینێرم)، واتە ویستووێتی ئەو شیعیرانەمی له‌پۆژنامە کوردییەکاندا بلاو کرانەتەوه بۆی بنیترئێ، له شوێنتیکێ تری نامە‌کەیدا دەلێتی: (له غەزەتە کۆنەکان، بەخوا هەر ئەمە مابوو کەوا بۆم ناردی. منداڵان هەموویان له ناو بردبوو) ناردنی ئەم پۆژنامانەش دواي چوار سائە بەسەر تێپەر بونی نوسینەوه‌می شیعیرەکانی له لایەن مامۆستا (نەجمەددین مەلا) وه، له‌گەڵ ئەو پۆژنامانەدا هەندئێ شیعیری بەدەستنووسی خۆمی بۆ مامۆستا (گیوی) ناردووه. له‌گەڵ ئەو شیعیرانەمی له ناو دەستنووسەکانی مام گیوی موکریانی دابوون، وێنەیه‌کیش هەبوو، دەلێن مامۆستا گیوی خۆمی بۆی گرتووه. شیخ نووری له پشت وێنەکەمی خۆمی نوسییووته‌می: (ئەو وێنەمی ژبانم له‌گەڵ غەزەلیت‌ک بۆ ئەوهی له مەجمووعەمی ئەدیسانی کوردا نەشری بکات تەقدیمی خۆشه‌ویستم گیوی کرا ۱۹۳۸/۱۱/۱۹ ئیمزا).

قسەمی خۆمان بئێ، له‌بەرئەوه‌می مامۆستا (نەجمەددین مەلا) زۆر بەوردی شیعیرەکانی له پۆژنامە و گۆڤاره‌کان بۆ شیخ نووری نەنوسییووه‌وه، له‌بەرئەوه‌ش کە له کاتی چاوخشاندنم بەپۆژنامە و گۆڤاره‌کان زیاتر هەستم بەو هەلەلانە کرد(۳).

(۳) بۆ نمونە: شیعیری (له کوردستاندا کرانی) کە شیعیرتیکێ وەرگێردراوه و له دوو ژمارەمی پۆژنامەمی (ژبان)دا بلاو کراوه‌تەوه، کەچی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) هەر دوو وەرگێرانەکەمی بەیه‌ک شیعیر زانیوه و داویه‌تییه پال (شیخ نووری)، بەلام شیخ نووری وەرگێرانئێ هەمان شیعیر کە له لایەن (زێوهر)وه وەرگێردراوه جیای کردۆتەوه. له‌بەر ئەوه‌ش دەستنووسەکە له‌بەر دەستی خوێنەراندان نییه، بۆیه نەکەوتمه بەراورد کردن و پەرانیژ نوسین بۆ هەلەکان. ئەوه‌ندە نەبێ یەکسەر پشتم بەشیعیرە بلاوکراره‌کانی نیو پۆژنامە و گۆڤاره‌کان بەست و کردمن بەسەرچاوه‌می باوه‌ی پینکراو، چونکە نەگەر بۆ ئەو مەهەستە خەریکی پەرانیژ نوسین بوومايه. ئەوه‌ دەبوایه‌ چەندان لاپەرە رەش بکەمه‌وه.

بۆیە من زۆر پشتم بەو دەستنوسە نەبەست. بەهەر حال ئەو دەستنوسە نەوئەندەش لە سوود گەیاندن بەدەر نەبوو کە بەتەواوی بەلاووم نابێ، بەلکو شیعەرەکەی کە بۆ (نەحمەد بەگی تۆفیق بەگ) و تراو، جگە لە دەستنوسەکانی (نەجمەددین مەلا) لە هیچ دەستنوسیتکی تریان لە هیچ پۆژنامە و گۆڤارتیکدا بەرچاوم نەکەوت، لەبەرئەوە ناچار بووم بۆ ئەو شیعەرەیان بگەرێتمەووە سەر دەستنوسەکانی مامۆستا. ئەمە لەولا بوەستنی، لە لایەکی تریشەووە زۆر شیعری بلاوکراوەی شیخ نووری هەبوون، لە کاتی بلاوکردنەوویاندا هەندێ وشەیان لێ گۆڕی بون، وشە تریان لە جیگەیان دانابوو، بەلام (شیخ نووری) بەمەرەکەبی سەوز چاکی کردبوون و راستەکەمی نووسیبوو. وەک گۆڕینی وشە (کورد) بە (شەرق) لە شیعەرە وەرگێراوەکە (لە کوردستاندا گران). یاخود بەچێژی خۆی دەسکاری هەندێ وشە کردوو کە بۆ خۆی بە لەبارتر و گونجاوتری بینیو.

سوودیکی تری ئەم دەستنوسە لە ئامادەکردنی ئەم دیوانەدا ئەوێهە کە (شیخ نووری) بەدەستخەتی خۆی سێ شیعری خستوو تە سەری کە شیعری (شەو) و (شەوێ بازی بە بازیتکی وت ئەی یار) و (چاوت کە دوو میسراعی کوئبخانەیی...) بوون. لە لاپەرەکانی دوایی دەفتەرەکەش بەدوو لاپەرە بەمەرەکەبی سەوز ژایانی خۆی بەدەستخەتی خۆی بۆ مامۆستا (گیو) نووسیو تەووە. مامۆستا (گیو)یش شیعەرەکەمی کە بۆ (مەلا فەندی) نووسیو بەدەستخەتی خۆی لەو دەفتەرەدا نووسیو تەووە، چونکە کاتی خۆی (شیخ نووری) ئەم لاوانەوێهە بەهۆی مامۆستا (گیو)وە بۆ (عزەددین)ی کورێ ناردوو.

دەستنوسیتکی تری مامۆستا (نەجمەددین مەلا)م لەلابوو کە بریتییە لە (۲۲) لاپەرە، وا دیارە ئەم چەند لاپەرەبە بەشێ بوو لە کەشکۆلتیک و لەو کەشکۆلە دەرھێنراوە، ئەم بەشە لاپەرە (۱۵ - ۳۶)ی ئەو کەشکۆلە گرتوو وەک لەسەر لاپەرەکانی دەفتەرەکە نووسراوە، ئەم دەستنوسە ئەم شیعرانە تیدا نووسرا بوو: (عەسکەر)، (پوتبەیی عەزەمەت لائیکی زاتیکە بزانتی)، (شین بۆ سالی ۱۹۲۶م)، (لەسەر نیو بەیتیکی یاوز سولتان سەلیم)، (مرثیە بۆ عەبدولکەریم بەگ حاکمی موفتەرید سالی ۱۳۴۸هـ)، (دڵ)، (مەدحی مەتسەرپی سلیمانی نەحمەد بەگی تۆفیق بەگ).

دەستنوسیتکی تری مامۆستا حەوت لاپەرە بوو^(۴)، ئەمەشیان لە کەشکۆلتیک جیا کرابوووە. ئەم دەستنوسە ئەم شیعرانە لای خوارەوێ تیدا بوو: (عەسکەر) و (وقت

(۴) ئەم دەستنوسەیان بەهۆی کاک (عەبدولرەقیب یوسف)وە دەستم کەوت.

ارشاد دست) و (نومیډی زه مانه، ئەمه لیکه بهد و بۆ سوود) و (کورډی په تی: شاره زوور تاکو بلتی جیکه یه کی... و (ئه لسه فهی نووری: نابی موونه وهر به گولتی یه خه یی چاکه ت)، له گه ل شیعی (تالعی کورډی به ده بخت).

که شکر لیکه دیکه ی نه جمه ددین مه لا که له ئه رشیقی د. مارف خه زنده دار پارێزرا بوو به ناوی (سۆزی نیشتمان)، ژماره (۱۱۴۵) ی له سه ره و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه ته وه. ئەم شیعرانه ی شیخ نووری له لاپه ره (۴۰۲ - ۴۱۰) یان له وه ده ستنووسه دا گرتوه و ئەم شیعرانه ده گرنه خو: (وا به هار هات و ههوا غالیه...) و (ئه ی بادی سه با په یکی خه یالاتی ئه دیبان) و (وه لامی زیوهر بۆ ئه و شیعه ره) و (شین بۆ شیخ عه زیزی برای).

ده ستنووسیکی تر به مه ره که بی سه وز نووسرابوو، قه واره که ی له ده فته رتکی به ربا خه ل گه و ره تر بوو، به ده سه خه تی شاعیر نووسرابوو وه. ئەم ده ستنووسه ش یه کیکه له وه ده ستنووسانه ی بۆ (گیوی موکریانی) ناردوه. نامه یه کیشی له دوا لاپه ره ی ئه و ده ستنووسه له سالی (۱۹۴۲) دا بۆ ماموستا (گیو) نووسیوه، هه ره له وه نامه یه دا ده لتی ئەم ده ستنووسه م ناو نا (توحفه). ئەم ده ستنووسی (توحفه) یه بریتییه له (۲۰) لاپه ره. چوارینتیک و ده پارچه شیعی گرتوه ته خو په وه، که نه مانه ن: چوارینتیک به ناوی (نووریکه که دیده حه ددی بینینی نییه) له گه ل شیعی: (شیره نی ناو په حمانی خالۆزای، به هار، به هار، بۆ دۆستیکی قه دیی خو ی نووسیوه، سلیمانی چ خو شه نه و به هاران، هاو زبانه زبانی منه، ساقیا مه ی بیته تیکه ل به زمه بادی نه و به هار، ئاده میزاد، گردی سه یوان، ئه ی پۆحی په وانم مه به له م وه زعه مکه دهر).

له ناو ده ستنووسه کانی کۆری زانیاری عیراق - ده سته ی کورډی - ده ستنووسه کانم پشکنی و چه ند ده ستنووسیکی په شنووسی شاعیرم ده ست که وت، ئەم ده ستنووسانه له سه ره چه ند کاغه زتکی خو رشیدی نووسرابوو نه وه که سه ره تا ی نووسین و دامه زرانندی شیعی (بۆ میژوو) بوو، ههروه ها له ناو ئەم ده ستنووسانه دا که له کاتی خویدا کوپی شاعیر پیتشکه شی کۆری زانیاری کردوه، ده ستنووسیکی تری شیعی (له خه و ما) م بینی که به مه ره که بی سه وز له ده فته رتکی بچکۆلانه ی به ربا خه ل نووسرابوو وه. له راستیدا له ناو په شنووسی ئەم ده سه خه تانه ی شاعیر ته نیا په شنووسیکم به رچاو که وت که له ده ستنووسه کانی لای خو مدا نه بوون، که ئه ویش شیعیکی موسته زادی بۆ ناوونیشانه، به لام له به رنه وه ی نوسخه ی پاکنوس کراوی ئەم شیعه ره ده ست نه که وت، بۆه خسته

دهستنوسیتکی تر که به دهسخه تی شاعیر نووسراوه، بریتییه له دهفته رتکی دوو سه د لاپه رهیی، که دوا پاکنوسی هندی لهو شیعرانه یه تی که له دهستنوسی (که لاپرتزان) دا هه بوون، ئەم دهستنوسه (۹۰) لاپه رهیه. نووسینه وهی ئەم شیعرانه بۆ چەند مانگی بهر له مردنی دهگه ریتته وه، له سه ر بهرگی ناوه وهی نووسراوه (بهرگی دووهم). به لامه وه ئەم دهستنوسه زۆر جیگه ی متمانه بوو، بۆیه شیعره کانیم به کسه ر خسته برپه وه - متن - ئەم شیعرانه ش بریتین له: (له خه وما، ۱۴ ته مموز ۱۹۵۸، ۱۴ ته مموز، بۆ میژوو، گرتنی شیخ له تیف، ناچم بۆ به غدا، بۆ بیکه س). (بهرگی یه که می) ئەم شیعره پاکنوس کراوانه که شاعیر گه یشتووه ته دوا دارشتنیا زۆری بۆ گه رام نه مدۆزییه وه.

کۆمەڵی بەرھەمی نادیاڕی شیخ نووری

پریاسکە ی شیعری توند گری دراو
لە ترسی گەپان، لە کون ناخراو
بیڕی نازادی و وتاری نووسراو
لە کونەمشکی قوولا ھەلگیراو

شیخ نووری

نەمە ھەستی شاعیریکە، شیخ نووری لە ترسی زەبر و زەنگی سستمی پادشایەتی، بەرھەمیکی زۆری بوو تە خۆراکی مشک و لە ژێر گلا رزیون. گەواھی شاعیریکە، مەرگی زادە ی فیکر و نەندیشە ی خۆی بینیو و بە دەستەکانی خۆشی ناشتوونی. یان لە نزیکە وە ناگای لە دەیان چیرۆکی لە ناوچوون و فەوتانی بەرھەمی ھاوڕێ شاعیرەکانی ھەبە. ئەو تە مامۆستا (کامەران موکری) دەلی: (مامۆستا شیخ نووریش بیگومان زۆر شتی و ا سەیر و (بە نەندیشە ی) بە سەر ھا توو، وە ئەو بەیتانە ھەستی خۆی و ئیمە مانانە) (۱) راستە (شیخ نووری) کە ھیتشتا لە ژياندا بوو بەرھەمی فەوتاو، بەلام لە دوا ی مردنیشی بەرھەمیکی زۆری بێ ناز کە و توون و تە پوتۆزی بیتنازیبان لە سەر نە تە کینراو، بۆیە بە شیکێ گرنگی ئەو بەرھەمانە ی یان فەوتاون یان پەرشوبلاون و لە بەر دەستدانین. لە نەنجامی ئەو سۆزاغ و گەرانە ی کردوومە بۆ دەستگیرکردنی شیعەر و بەرھەمی (شیخ نووری) گەیشتمە سەر ئەو پایە ی کە ئەو شاعیرە جگە لەو ی بەرھەمیکی شیعری زۆری لێ و ن بوو، کۆمەڵی بەرھەمی بە نرخیشی دیار نییە. ئەو بەرھەمانە ش بە لگە ی ئەو ن کە شیخ نووری خاوەن تاقیکردنە وە و بەرھەمیکی بە پیت و دەوڵە مەند بوو و لە پال ئەو شە وە پۆشنبیریکی گەورە ی سەر دەمی خۆی بوو. سەرباری ئەو بەرھە و توانستە سروشتییە ی لەو پیاو دا ھەبوو، مەزۆئیکێ تا بلیتی جەرگ سۆز و بە ھیمە تیش بوو لە ئیشکردن و خۆ پتگە یانندا، چونکە زوو ھەستی بە و کردوو، ئەو میللە تە ی ئەو یە کتیکە لە پۆلە کانێ، میللە تیکێ بێ پشتیوان و بێ کەس و پاشکە و توو، لە بەر ھەندێ و بستوویە تی وە ک عادی تە زۆر پۆشنبیر و موونە وەری ئەو سەر دەمە، بەرھەمی خۆی لە زۆر بواری پۆشنبیردا

(۱) ھۆنراو ی نووری شیخ صالح - چاپخانە ی کامەرانێ سلیمانێ - ۱۹۵۸ پێشە کی ل ۹.

تاقی بکاته وه. به ته نیاش نه یو بستووه ئیشه که ی ده یکات خو له قهره دان و تاقیکردنه وه بیت و بهس، به لکو وهک شوین پی هه لگرتیکی رو شنبیری نه و سه رده مه، ههستی به زور که موکورتی و کون و که له بهری رو شنبیری و نه ده بی کردووه و به دلسوزییه وه دهستی بویان بردووه و پچه یانی شکاندووه، چونکه هه موو لایه نه کان دهق و موز نه شکار بوون، بویه ده بینین له زور له و بوارانده دا کارامه و دهست رهنگینانه هاتووه ته کوپ و مهیدانه وه.

نهم شاعیره به جارئ چهند ئیشیکی پاپه راندووه، بویه ده کرئ سه ره رای شاعیرایه تییه که ی وهک وهرگیتپر و وهک روژنامه نووسی قوناغیتیکی ناسکی کوردستان، وهک یه که م ره خه گری تیوری، وهک هه لگری ئالای بیری نوئ و وهک نووسه ری سیاسی، وهک شانۆنوس و ناماده کاری ئوپهریت، وهک زمانزان و نووسه ری ریتزمان، وهک یه کیتک له شوپه سوارانی بواری شیعری دیرژ و چیرۆکه شیعری و سرود، چی له دهست هاتبێ درتغی نه کردووه. له پیناری پیتشکه وتنی میلله ته که ی و بلاوکردنه وه ی بیروباوه ری نوئخوازی و پیتشکه وتنخوازانه له کوردستاندا، تا نه میش وهک میلله ته سه رازاد و سه رفرازه کانی دنیا له ره وتی شارستانیته دوا نه که وئ. به هر حال به م ده موده سته مه به ستم نییه له وه به ره جوژاو جوژانه ی شیخ نووری بکو لمه وه، چونکه لیکۆلینه وه ی به شیک له م به هرا نه م خستووه ته بهرگی دووه می نهم به ره مه مانه ی شیخ نووری، که له وتاره کانیدا به پروونی بیروباوه ری خوئی خستووه ته روو. نه وه ی لیره دا مه به ستمه ده ستنیشان کردنی نه و کۆمه له به ره مه به نرخانه ی شاعیره، که له دوا ی مردنی خوئی که س ده رباره ی چاره نووسیان هیچ نازانی، ته نانه ت بنه ماله ی شاعیریش نازان نه و ده ستنوس و به ره مه مانه که وتوونه ته لای کئ. منیش نه گهرچی سه رو سو راغیتیکی زورم کرد نه گه ی شتمه نه فجامیتک. له وه بر وایه شدام نازاد کردنی نه و به ره مه مانه له زیندانی تاریکی، زیندوو کردنه وه ی که له پووری نهم شاعیره یه و به ته وای به ره وه و رو شنبیری و شوین و پایه ی له لاما ن روون ده بیتته وه. ئیستاش با بزاین نهم به ره مه ون بووانه کامانه ن.

* له بواری وهرگیتپراندا (شیخ نووری) بهرگی یه که می کتیبی (کورد و کوردستان) ی (مه ردوخ) ی وهرگیتپراوه. مامۆستا (ههردی) ده لئ: (من نه و کتیبه م له سالی ۱۹۵۷) دا دیوه و ماوه یه ک له لام بوو. له دوا ییدا دامه وه به شیخ نووری) شیخ جهنابی کو ره گه وه ی شاعیر و ههروه ها شیخ حه سیبی کوری شیخ نه حمه دی شیخ غه نی به شیکیان له وه وهرگیتپرا نه خوئندوو ته وه و ناگایان له وهش هه یه که وهرگیتپرا نه که ی ته و او کردووه. واته وهرگیتپرا نه که ی ته و اووه. کاک (جه مال مو فتی) یش ده لئ: [له سالی

(۱۹۵۷)دا من به شیکم لهو کتیبه له سهر ته کلیفی خوی نووسییه وه. نهو کتیبه ی له فارسییه وه وهرگتیر ابو، زور له گه لیدا هیلاک بو بوو). کاتن وهرگتیرانی نه م کتیبه له لاین (محمد فیدا) وه که وتووه ته بازاره وه وتوویه تی: وهرگتیرانه که ی ورد نیبه و بگره له نه مانته به دووره). وا دیاره نه م وهرگتیرانه نه م ده ست و نهو دهستی زوری کردووه و له دواییشدا له لای که سی ماوه ته وه که جارن مه معلوم نه بووه کتیه؟!

* ههر له بواری وهرگتیراندا له زمانی فارسییه وه، کتیبیکی دهر باره ی (شاعیرانی فارس) ناماده کردووه. وهک ماموستا (محمد صالح دیلان) ده لئی: (ده فته رتکی دوو سه د لاپه ریه ی بو، بریتی بو له ژبان و به سه رهات و کومه لئی شیعری (شاعیرانی فارس) له گه ل لیکولینه وه یه کی تیرو ته سه ل دهر باره ی شیعره کانیا ن. شیخ نووری ده یزانی من حز له شیعری هه ندئ لهو شاعیرانه ده کم، به تاییه تی شیعری که لیمی هه مه دانئ، بویه هینای بو من تا بیخوینمه وه) دوا ی بیستنی نه م. قسه یه له ماموستا (دیلان) که و تمه هه وال پرسین و عه و وال بوون به دوا ییدا، به لام نه گه ی شتمه هیچ نه نجامیک، که کاک (جه مال موفتی) یشم بینی و باسی نهو ده ستنووسه م لا کرد، نه ویش له لای خو یه وه نه وه ی دوویات کرده وه و وتی: (له سالی ۱۹۵۷) نه م ده فته ره م دیوه و شیخ نووری به ته مابوو لهو ساله به دوا وه دیراسه له سه ر کومه لئی شاعیر بنووسی و شیعره کانیا ن وهرگتیرئ، له راستیدا نه ونده ی من ناگام لئی بی شیخ نووری به نیسه بت نا ونده ی رۆشنیری نه وسا له هه موویان پیشکه وتووتر بوو، موتاله عه ی زوری ده کرد و ناگای له نه ده بی تورکی و فارسی بوو، نهو ده فته ره شم له لابوو و له سه ر ته کلیفی خوی به شیکم بو نووسییه وه).

* شیخ نووری له نامه یه کدا که بو ماموستا (عه لانه دین سه جادی) نووسیوه و ده لئی: (نامه که تانم وهرگرت لیم عایه ن بوو نه ده بیاته که تان زور جوان خویندۆ ته وه، به رانه بر بهو زه حمه ته تان سوپاسی بی پایانتان پیشکه ش نه کم) (۲). که نامه کم له ماموستا (عه لانه دین) وهرگرت، داوا ی روونکردنه وه شم لی کرد دهر باره ی نهو نه ده بیاته ی بو ی ناردووه بیخوینیتته وه، وتی: (کاتی خوی شیخ نووری پیش نه م نامه یه ده فته رتکی دوو سه د لاپه ریه ی بو ناردم که دهر باره ی عه رووز و ره وان بیژی نووسی بووی، نمونه کانی له شیعری کوردی بوون. له راستیدا نه م پیاوه له عه رووز زور متبه حیر بوو.

(۲) بروه نامه سییه که له پاشکوی ژماره (۱) ی نه م کتیبه دا بلاو کراوه ته وه.

شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌م بابه‌ته‌دا هه‌بوو، به‌لام چونکه‌مه‌وازیع بوو، بۆ منی نارده‌بوو سه‌رنج و تیبینی خۆمی بۆ بنووسم و پاشان پیتشه‌کییه‌کی بۆ بنووسم تا له‌چاپی بدات. له‌کاتی‌کدا من له‌چاو نه‌و شاره‌زاییه‌کی نه‌وتۆم له‌عه‌رووز نه‌بوو. ئیتر نه‌و ده‌فته‌ره‌ ماوه‌یه‌ک له‌لام مایه‌وه و له‌دواییدا بۆم نارده‌وه‌ سلیمانی. جا نازانم چی لێ کرد و چی لێ به‌سه‌ر هات؟!.

* (شیخ‌نووری) وتویه‌تی: (ته‌بعی موتیعیه‌تی زۆر ته‌سادوفی کردوو له‌گه‌ڵ مه‌رحووم نه‌حمه‌د موختار به‌گی کوری عوسمان پاشادا هه‌ر نه‌و مه‌سه‌ره‌عیکی وتوو منیش نیوه‌که‌ی تر. نه‌سه‌رتکیان هه‌یه‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌ده‌ستووری نه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ته‌واو بوون دایه‌). نه‌مه‌شم له‌و ده‌ستنووسه‌ی مامۆستا (گیوی موکریانی) راگوێزاهه‌، که‌ یه‌کسه‌ر له‌ده‌می خۆی وه‌رگرتوه‌، بۆیه‌ش راناوی قسه‌که‌ری تێدایه‌، به‌لام داخه‌که‌م نه‌و شیعرانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ (نه‌حمه‌د موختار جاف) دا وتوونی ده‌سمان نه‌که‌وتن، نه‌و نه‌سه‌ره‌ش که‌ به‌ (نشر) ده‌ره‌ق به‌نه‌ده‌بیاتی کوردی نووسیویانه‌ و له‌ته‌واو بوون دایه‌ دیار نییه‌. میژووی نه‌و ده‌ستنووسه‌ش (۱۲/۱۲/۱۹۴۲) ی پێتویه‌.

* له‌ (۱۶/۹/۱۹۸۲) دا له‌ ماله‌وه‌ سه‌ری مامۆستا (مه‌حمه‌د مه‌ولود مه‌م) دا ده‌رباره‌ی شیخ‌نووری که‌وتینه‌ گه‌فتوگو‌کردن و وتی: (له‌ گه‌لاله‌ کاتبی ناحیه‌ بووم، نه‌ویش موذیر ناحیه‌ بوو، زۆریه‌ی شه‌وان له‌گه‌ڵ یه‌کتر داده‌نیشتین. شیخ‌نووری له‌ قسه‌کانیدا دیار بوو ژبانی رۆشنبیری تورک زۆر کاری تێکردبوو. زۆریش چه‌زی له‌ شاعیریکی تورک ده‌کرد که‌ ناوی (جه‌ناب شیهاه‌دین) ه‌. (۳) نه‌و کاته‌ (شیخ‌نووری) ده‌فته‌ریکی پانی حیساباتی له‌ لا بوو، کۆمه‌لێ شیعی تێدا نووسیبووه‌، نه‌و ده‌فته‌ره‌ی دا به‌من بیخوینمه‌وه‌ و بیروپرای خۆمی له‌سه‌ر ده‌ربیرم. وه‌ک بیرم بێ شیعی‌تیکی تێدا بوو به‌ناوی: (ده‌بی به‌وه‌زیر نابی به‌پیاو) (۴) که‌ حیکمه‌تیکی فارسی بوو کردبووی به‌ شیعر. له‌گه‌ڵ شیعی (په‌پوله‌) و (ژیانی ئاده‌میزاد) م له‌ بیره‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نه‌و ده‌فته‌ره‌م دایه‌وه‌ خۆی.) نه‌م ده‌ستنووسه‌شمان ده‌سگیر نه‌بوو.

* بۆ پرسیار و سۆزاغکردن ده‌رباره‌ی شیعر و ژبانی (شیخ‌نووری) ده‌بوایه‌ په‌نا به‌مه‌ به‌ر که‌سیکی وه‌ک مامۆستا (نه‌حمه‌د خواجه‌)، که‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ هاوئشینێ بووه‌ و له‌

(۳) دوو کوری به‌و ناوه‌وه‌ ناو ناوه‌.

(۴) نه‌مه‌ یه‌کیکه‌ له‌و شیعرانه‌ی، ده‌ستم نه‌که‌وتوه‌.

سهردهمیتکدا زۆر به یه که وه بوون، له لایهکی تریشه وه خزمایه تییان له گه ل یه کتردا ههیه. که چومه لای و باسی پرۆژه که م بۆ کرد و هه والی ده ستنوو سی (شیخ نووری) م لئی پرسی وتی: (له کاتی خۆیدا زۆریه ی ئیواران به یه که وه بووین و به زۆری کاتمان به یه که وه راده بوارد. نووری که شیعرێکی تازه ی ده نووسی، دوا ی ئه وه ی بۆی ده خویندمه وه، ده فته رێکی به ریا خه لم هه بوو له وه ده فته رده ا به شیخ نووری - م ده نووسییه وه. وای لئی هات ئه وه ده فته رهم به ده سه خه تی خۆی پر کرده وه. له دوا ییشدا هه ر شیعرێکی ده ستنوو سی خۆی یا نامه یه کی که بۆمی نار دبوو هه موویم خسته بووه دوو تو ئی ئه م ده فته ره چکۆ لانه یه و له گه ل ده ستنوو سه کانی (خواجه فه ندی) باو کم و کۆمه لئی ده ستنوو س و کتیبی ده گمه ن و دانسقه ی تر هه لم گرتبوون. له سالی (١٩٧٤) دا به هۆی بارو دۆخی ئه وه کاته سلیمانیم به جی هیشته. ئه مه ش وای له خوشکه - نه زیره که ریم - کردبوو که ئه وسا (به رپۆه به ری) کتیبخانه ی مۆزه خانه بوو، که له رووی دلسۆزییه وه بۆ ئه وه ی ئه وه ده ستنوو س و کتیبانه نه فه وتین و له کتیبخانه ی ناو براودا بیان پارێزی، هاتبوو له ماله وه ئه وه کتیب و ده ستنوو سانه ی بر دبوو و له و ئی سجلێکی تایبه تی بۆ ناوی کتیبه کان و ده ستنوو سه کان کردبووه وه) من که ئه وه قسانه م بیست یه کسه ر چومه لای (نه زیره خان) که ئیستا فه رمان به ره له - په روه رده ی سلیمانی - تا وه ک شاره زایه ک له شو ئینی ئه وه کتیب و ده ستنوو سانه یارمه تیم بدات. خوشکه (نه زیره) به ده نگمه وه هات و ته له فۆنی بۆ یه ک ئی له فه رمان به ره کانی مۆزه خانه کرد، ئه وه ی بێ را گه یاند ئه وه ده ستنوو س و کتیبانه ی له کو ئی دانا وه و چۆن له سجلێک ناویانی نووسیوه، ئنجا دا وای لئی کرد ئه وه س جله م بۆ ده ربه ئینی و بیدا به من سوودی لئی وه ریکرم. که چومه ئه و ئی کابرای فه رمان به ر چونکه چاک ده یزانی ئه وه ده ستنوو س و کتیبانه (لرف) یان لئی درا وه و له ده ست یه کتیک له کۆنه فه رمان به ره کانی لای خۆیان رزگاری نه بووه، که هیوا یه تی - لرف - لیدانی کتیب و ده ستنوو سی کردوه به پیشه ی خۆی، بۆیه دوا ی چاو و پراو کردن و هه ند ئی هیتان و بر دنی س جله کان وتی: (کاکه شتی واما ن لانییه)!!

دوا ی ئه وه جارێکی تر چومه وه لای مامۆستا (ئه حمده خواجه) وتی: (من دوا ی گه رانه وم داوام لیکر دانه وه، ئه وه ده ستنوو س و کتیبانه م بۆ بگێت نه وه، به لام وا دیار بوو هه ر ئه وسا بر دبوویان). ون بوون و نه مانی ئه وه چه ند ده ستنوو سه له کتیبخانه ی ناو براو ئه وه ده گه یه نی که له مه ولا که س به وای به فه رمان به رانی ئه وه کتیبخانه نه مینتی و هیه چ کتیب و ده ستنوو سیکیان نه داتی. له کاتیکدا ئه وه ده ستنوو سانه که ده بنه مولکی

کتیبخانه‌یک نابی به‌هیچ‌جوریک بدرینه دست‌ک‌س و نه‌وی که زور پتویستی پتیبان ه‌ب‌ب‌ بوی ه‌یه به (فوتوکوی) وینه‌یان بگرتت‌ه‌وه و بیگه‌رتنیت‌ه‌وه بویان و به‌نه‌مانه‌تیش‌ه‌وه ناماژه بۆ س‌هر‌چاوه‌که‌ی بکات. نه‌مانی نه‌و ده‌ست‌نوسانه شیوه‌یه‌کی ره‌وای تیدا نابینم، بویه ه‌هر کاتت له ه‌هر کونیکه‌وه س‌هر ه‌ه‌لب‌دهن، من مه‌سه‌له‌که ده‌خه‌مه (دادگا) وه تا له‌مه‌ولا کتیبخانه‌کان ریزی که‌له‌پووری کورد بگرن و بازگان و مافیاکانی نه‌ده‌بی کوردیش، به‌م شیوازه نار‌ه‌وایه ته‌س‌ه‌روف به‌که‌له‌پووری کورده‌وه نه‌که‌ن.

* ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) که له کاتی خویدا به‌پاره به‌ده‌سخه‌ته خوشه‌که‌ی خوی به‌ره‌می شاعیرانی ده‌نوسیبیه‌وه. یه‌کی له‌وانه (شیخ‌نوری) بوو که وه‌ک چند برادریک ده‌لتین له ده‌فته‌رتیکی دوو سه‌د لاپه‌رپه‌یی به‌ره‌مه‌یتیکی زوری شیخ‌نوری نووسیبوه‌وه، و تیشیان په‌نگه نه‌و ده‌ست‌نوسه که‌وتبیتت لای ماموستا (شیخ‌مه‌مه‌دی خال) و ه‌ه‌والی نه‌م ده‌ست‌نوسه‌م لی‌پرسی وتی: (من نه‌مدیوه و نازانم که‌وتتوه‌ته لای کت). د‌وای نه‌وه‌ش له زور که‌سی تر پرسیاری نه‌و ده‌ست‌نوسه‌م کرد، به‌لام ه‌هر ده‌ستم نه‌که‌وت (۵).

(۵) س‌هر‌ه‌رای نه‌و ده‌ست‌نوس و ده‌فته‌ران‌ه‌ی که له س‌هر‌ه‌ودا باس‌مان کردن، نه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌م چند شیهرتیکی تری (شیخ‌نوری) گووم بووه و جارن چ‌ه‌ندی ه‌ه‌ولم دا ده‌ستم نه‌که‌وتن، له‌وانه شیهرتیکی که له سالی (۱۹۲۵) دا شیخ‌نوری دا‌وای کۆمه‌له شه‌تلیتکی له مه‌لا خالیدی مه‌جوی کردوه، که مه‌لا خالید له خانه‌قاکه‌ی (مه‌جوی) دا بایه‌خی زوری به‌گول و شه‌تل داوه. کاتت که س‌هر له نیواره‌ی رۆژی ۱۹۸۱/۹/۲ له‌گه‌ل کاک (که‌مالی ره‌مزی مه‌لا مارف) چ‌وینه لای ماموستا (شیخ‌مه‌مه‌دی مه‌جوی) پیتی راگه‌یاندم که‌وا شیهره‌که نه‌ماوه، نه‌گه‌رچی خوی شیهره‌که‌ی بینیه و نه‌م دیره‌شی له بیر مابوو بوی خویندینه‌وه. (گولی مینا و جوری و شه‌سته‌پر و شه‌وبۆ ره‌فیه‌قم ب). که به‌ماموستا (نه‌خول) م‌وت سه‌د و نه‌وه‌نده شیهری شیخ‌نوری-م ده‌ست که‌وتتوه، وتی: (من له‌و بر‌وایه دام شیخ‌نوری زیاتر له ح‌وت سه‌د شیهریشی ه‌ه‌بویت).

شيعری شيخ نووری له ديوانی (بيخود) دا

له کاتی ناماده کردنی ديوانی (شيخ نووری) چند دهستنووسيتکم له بهر دهستدا بوون، له ناو نهو دهستنووسانده دا چند شيعريتکم که وته بهرچاو، پيشتر له ديوانی (بيخود) دا بينيبوومن، بويه بو ساغکردنه ووی نه م چند شيعره، هوول دهدهم له سهریان بوهستم و هلویتسته يهک بکه م تا روشنایی زياتريان بخه م سهر. لهو بروايش دام نه من و نه کاک (محهمدی مه لا کهريم) که سهرپرشتی له چاپدانی نه م ديوانه ی کردوه مه بهستیکمان هه بی، جگه له وهی به هه موو لایهک هوول بدهین راستی بپیکین و نه م جوړه گری کویرانه بکه پنه وه تا بهرهمی هه ر شاعيرتک بچيته وه لای خاونه راسته قينه که ی خوینه وه. کاک (محهمد) یش هه ر نهو مه بهسته ی هه یه، بويه له کوتایی نهو وتاره ی دهریاره ی (دلاوه ران) هوه نووسيوه تی ده لتي: (هيشتا مه سه له که پتويستی به ليکولينه وه ی تره و نه بی زياتری له سهر بنووسری).

شيعری يه که م که دراوه ته پال ماموستا (بيخود) پارچه شيعری (دلاوه ران) ه. که له لاپره (۱۳۶ - ۱۴۰) ی ديوانه که دا بلاوکراوه ته وه. به لگه ی سهره کی به هی (بيخود) زانینی نه م شيعره پشت بهستنه بهو رایه ی ماموستا مسته فا سائيب (۱۹۰۴ - ۱۹۸۱) که بو کاک (عه بدولرهمان موفتی) نووسيوه و ده لتي: (له سالی ۱۹۲۲) له که رکوک قوتابی بووین، به يانیان به تورکی گوزانیان پی نهو تین. بیستم که جه نابی (بيخود) ته شريفی هاتوه بو که رکوک، چومه خزمه تی له (به رته کیه)، وه له دوی به خيره اتن عه رزم کرد ليره به تورکی گوزانیان پی نه لتي، نهویش فهرمووی جا مسته فا چیت نهوئی؟ وتم: قوربان سرودتیکمان به کوردی بو دابنی هه تا ئيمهش له بهری بکه یین. فهرمووی باشه، به یانی وه ره وه تا سروده که بهری. به یانی چومه وه خزمه تی نه م (سروده ی فهرموو بو) خوتندييه وه بوم، منیش ره وانم کرد و بردم بو قوتابخانه وه به قوتابيه کورده کانم ره وان کرد. (خویشی نوسخه يه کی نارد بو سلیمانی بو شيخ نووری شيخ صالح که له روژنامه کاندلا بلای بکاته وه). نجا قوتابخانه کان هه موو بردیان و قوتابيه کان له بهریان کرد. سروده که له سلیمانی بلاوکرايه وه و ناوی شيخ نووری-یان له سهر دانابوو، وه له کتیبی (گوزانی کوردی) دا به ئيمزای (م. نووری) بلاوکراوه ته وه. نه م سروده له سهر

ناوازی (دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) (نوتوتی) جاری با له پیتش همموو شتیکدا و پیتش نهوهی هیچ به لگه یه ک بهینمه وه ده مه وی هه نگاو هه نگاو له سهر نهو قسانه بوهستم و موناقه شه یان بکه م. له دواییشدا دیمه سهر دوو وتاره که ی کاک (محه مه دی مه لا که ریم) که دوا به دوا ی له چا پدانی دیوانه که بلاوی کرد و ونه ته وه^(۱) ئنجا خاسیه ته کانی نه م شیعره باس ده که م، تا له گه ل خاسیه تی شیعری هه ر شاعیره یان به راوردی بکه م.

له پیتشه وه که ماموستا (مسته فا سانیب) ده فهرمووی: (له سالی ۱۹۲۲ له که رکوک قوتابی بوین) وه ک کاکه (حمه) له سهر قسه که ی (کاکه ی فله لاج) ناماژهی بو کردوه، نه م شیعره له نه سلدا له ژماره (۲۱) ی رۆژنامه ی (ژبانوه) سالی (۱)، (۲۴) ی شه عبان ۱۳۴۳، (۱۹) ی مارتی ۱۹۲۵ دا و پاشماوه که ی له ژماره (۲۲) ی سالی (۱)، (۱) ی رهمه زان ۱۳۴۳، (۲۶) ی مارتی (۱۹۲۵) دا بلاو کراوه ته وه، که نه م شیعره ناوی (ئینتیباه) ه و به په خشان له فهره نسویه وه، له لایه ن ماموستا (محمود جه وده ت) وه کراوه به کوردی و خو ی له م باره یه وه ده لئی: (بینانه ن عه له یه یه ده رحه ق نه م گۆرانییه که گۆرانی (عه زیمه ته) نه ختی عه رزی مه علومات به لازم نه زانم. نه م گۆرانییه له ته ر ه ژنه فرانسزیکه وه که ناوی (ماری ژوزه ف شه نی) یه وه و تراوه و له ناو فرانسزه کاندایه بووه به گۆرانییه کی زور مه رغوب و مه شهووری میلی. به نده که خویندمه وه نه م مه وزووعه م وه ک فه وه رانی حسیاتیک... تا نه لئی: (فیکری مونه زیمه که ی که نه ساس ته شکیل ده کا به نه زه ر نه حوالی روحیه و ته مایلاتی خو مانه وه نه ختی هه لمگیترا یه وه، به مقه دیمه که یه وه عه رزم کرد. له ته رجومه کردنی عه رزی نه سلیشم نه گه ر یه کتی له شاعیره کانمان مه وزووعه که ی لا چابوو به زمانی خو مان نه زمی بفه رمووی، تا کو له ته ر ه ف مناله کانی مه کته به وه به گۆرانی بیژری. لام وایه نه م هیمه ته هه موو هاوخوین و هاوزمانان خو شحال ده کا). میژووی بلاو کردنه وه ی نه م په خشانه له رۆژنامه ی (ژبانوه) دا نه وه ده رده خات که نه م میژووه ی خوالی خوشبوو (مسته فا سانیب) باسی لیوه ده کات له گه ل یه کتردا یه ک ناگر نه وه، چونکه سالی بلاو بوونه وه ی په خشانه که (۱۹۲۵) ه، که چی نه م ده لئی: (له

(۱) پروانه رۆژنامه ی (بیری نوئی) ژماره (۶۶) ۱۹۷۳/۹/۲۶ وتاری: دیسانه وه له باره ی شیعری (دلاوه ران) وه. هه روه ها گۆثاری برایه تی ژماره (۱) سالی (۱) خولی دووه م. نووسینی (محه مه دی مه لا که ریم).

سالی ۱۹۲۲ له که رکوک... پیتش نهم میژووهش په خشانه که له هیچ شونینیکدا بلاو نه کراوه ته وه، بنگومان بیرى شیعره که ش ههر له و په خشانه وه وهرگیراوه. ههر بۆ نهم مه بهسته له گه ل کاک (جه مال موفتی) چوینه مالی کاک (عه بدولر حمان موفتی)، داواى ده ستنوسى نهم شیعره م لی کرد، به ده سه خه تی ماموستا (بیخود) نووسرابیته وه. چونکه نهم زووتر پیتی راگه یاندم که ههموو شیعره کانی ماموستا (بیخود) ی به ده سه خه تی خۆی له لایه و لای خۆی پاراستونى، به لام خۆی له داوايه که م بیده نگ کرد. که وتاره که ی کاک (حه مه ی مه لا که ریم) م بینى بۆم دهر که وت هۆی پشت خستنى داوايه که م له لایه ن کاک (عه بدولر حمان موفتی) یه وه نهم یه که کاک (حه مه د) نووسیویه تی: (که ده ستنوسه کانی خوالیخوشبوو (بیخود) یان دایه ده ستم بۆ نهم ی رتکیان بخهم و لییان بکۆلمه وه و ناماده یان بکه م بۆ چاپ، پارچه ی (دلاوهران) یش یه کیتک بوو له و پارچانه که له ناو نهم و ده ستنوسه دا بوون. به لام نه ک به خه تی (بیخود) ی خوالیخوشبوو خۆی، به لکو به خه تیکى تازه) رهنگه نهم خه ته تازه یش ههر خه تی کاک (ناور حمان) خۆی یان خه تی که سیکى دیکه بیت.

ههر چۆنى بیت (شیخ نورى) وه ک شاعیر رتکی چالاک و پر له جموجولتى نهم سه رده مه ی ته مه نى خۆی، به ته نگ داوايه که ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وه چووه و نهم شیعره به په خشان وهرگیراوه ی کردووه به شیعره. وه ک کاکه (حه مه) نووسیویه تی، بۆ یه که م چار له (دیاری لاوان) دا بلاو نه کراوه ته وه، به لکو بۆ یه که م جار ههر له و سآله ی ماموستا (مه حمود جه وده ت) وهرگیرانه که ی تیدا بلاو کردووه ته وه نهم شیعره ش له سپیاره یه کی بچووکى (۱۵) لاپه رهی، له سالى (۱۹۲۵ - ۱۳۴۴) دا له چاپخانه ی - بلدیة - له سلیمانی له چاپ دراوه و به ناوی (گۆرانى کوردی) بلاو کراوه ته وه و له سه ر به رگه که ی ناوه ویدا نووسراوه: (له سه ر نهم مری عالی موته سه ریف و موفه تیشی نیدارى چاپ کراوه) وه ک ده زانین نهم کاته موته سه ریفی لیواى سلیمانی پیاوئیکى خزمه تگوزار و موونه وهرى وه ک (نه حمه د به گى توفیق به گ) بوو که دۆست و هاوړتې (شیخ نورى) بووه. له مه وه بۆمان دهرده که وئ که ههر له و سآله دا (مه حمود جه وده ت) شیعره به په خشان وهرگیراوه که ی بلاو کردووه ته وه، نهم گورج کردوویه تی به شیعره و له م نامیلکه یه دا بلاوى کردووه ته وه. له دوايیدا (کوردی و مه ریوانى) دواى تیپه رینى حوت سآله سه ر له چاپدانى نهم نامیلکه یه دا له سه ر هه مان پیتودان و رت و شوتن له سالى (۱۹۳۲) دا نامیلکه یه کیان ههر به ناوونیشانى (گۆرانى کوردی) له چاپخانه ی - الأیتام - له چاپ

داوه و شیعرى (دلاوه‌ران) یشيان له نامیلکه چاپکراوه‌که‌ی سالى (۱۹۲۵) وەرگرتوه و سه‌رله‌نوئى له (گۆرانى کوردى) یه‌که‌ی خو‌باندا بلاويان کردووه‌ته‌وه، ناوه‌که‌شيان له (ئینتیباه) وه کردووه به (دلاوه‌ران)، که (دلاوه‌ران) له نامیلکه‌ی یه‌که‌مدا ده‌سته‌ی یه‌که‌من. جگه له‌وه‌ش (کوردی و مەریوانی) به‌ئه‌مانه‌ته‌وه شیعره‌که‌یان رانه‌گو‌تیاوه‌ته ناو نامیلکه‌که‌ی خو‌بان و به‌شیکى ئەم شیعره‌یان قرتاندووه، بگره له زۆر شو‌تندا له‌نگیان کردووه. هەر ئەم‌ه‌ش وای له کاک (حه‌مه) کردووه له کو‌تایی شیعره‌که‌دا بلیت: (له خو‌تندنه‌وه‌ی ئەم شیعرانه‌ده‌رئه‌که‌وئى له هه‌ندئى (مصرع) یانا له‌نگیه‌که‌ی ئاشکرا هه‌یه. ئیمه جارى ئەم له‌نگیه‌مان پێ چار نه‌کرا، چونکه له کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌ولاوه سه‌رچاوه‌یه‌کی ترمان لا نه‌بوو. له‌و‌تیشا به‌م جو‌ره نووسرا‌بووه که ئیمه لی‌رده‌دا بلاومان کردووه‌ته‌وه). ئەم قسه‌یه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نئى که ئەم ده‌ستنووسى (دلاوه‌ران) ه‌ی خراوه‌ته به‌ر ده‌ستى کاک (مه‌مه‌د) جیبى متمانه پێکردن نه‌بووه، چونکه به‌هه‌له له‌به‌ر ئه‌و نامیلکه‌یه‌یان نووسیه‌وه‌ته‌وه، بۆیه ده‌لئى: [له کتیبى (گۆرانى کوردی) به‌ولاوه سه‌رچاوه‌یه‌کی ترمان لا نه‌بوو] ئه‌وه له کاتیکدا (کوردی و مەریوانی) به‌بێ په‌نجه پراکتیشان بۆ نامیلکه‌ی یه‌که‌م زۆریه‌ی هه‌ره زۆرى سروود و گۆرانییه‌کانیان نه‌قل کردووه.

مامۆستا (بێخود) وه‌ک کاکه (حه‌مه) بۆى چووه (وه‌رگێرانیکی تری پارچه‌ فه‌ره‌نسییه‌که‌ی پێش می‌ژووی شیعره به‌په‌خشان وه‌رگێراوه‌که‌ی نه‌دیوه تا شیعره‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه دانابێ، جگه له‌وه‌ی بلاوکراوه‌ته‌وه. فه‌ره‌نسیشى نه‌زانیه‌وه تا بلیتین ناگای له وه‌رگێرانه‌که‌ی (مه‌حموود جه‌وده‌ت) نییه، گومانیش له‌به‌رده‌م ئه‌وه ناهیل‌تیه‌ته‌وه که (مه‌حموود جه‌وده‌ت) پێش سالى (۱۹۲۵) ئەم شیعره‌ی وه‌رگێرا‌بیتته سه‌ر زمانى کوردی و پێشانى (بێخود) ی دا‌بێ، تا (بێخود) له‌سه‌ر ئه‌وه بنجینه‌ی شیعره‌که‌ی دا‌رشتبێ و پاش سێ سالی‌ش ئنجا (مه‌حموود جه‌وده‌ت) شیعره به‌په‌خشان وه‌رگێراوه‌که‌ی خو‌ی بلاوکرد‌بیتته‌وه، چونکه کاک (مه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) هه‌ر خو‌ی به‌لگه‌یه‌کی به‌هێزى به‌ده‌سته‌وه‌یه که ده‌لئى: (لی‌رده‌دا ئه‌وه‌ی که من بېرم بۆى ئەچێ ئه‌وه‌ته که مه‌حموود جه‌وده‌ت هه‌ر له سالى ۱۹۲۴ - ۱۹۲۵دا ئەم پارچه‌یه‌ی کردووه به‌کوردی، چونکه هه‌ندئى په‌لارى تیا داناوه به‌را‌به‌ر به‌ره‌وشتى حکومه‌تى خوالئى خو‌ش بوو شیخ مه‌حموودى حه‌فیدا (من لی‌رده‌دا ئه‌و پلارانه‌م نه‌نووسیه‌وه) که له‌و سالا‌نه‌دا له شو‌رشدا بوو به‌ران‌به‌ر به‌ئینگلیز)، ئەمه‌یان ساله‌که‌ی که مامۆستا په‌نجه‌ی بۆ پراکتیشا بوو به‌هه‌له‌ی ده‌خاته‌وه. ئنجا که ده‌لئى: (عه‌رزم کرد لی‌ره به‌تورکی گۆرانیمان پێ ئەلئین، ئەو‌یش فه‌رمووی جا مسته‌فا چیت

ئەوئى؟ وتم: قورىان سرودىتكمان بەكوردى بۆ دابنى ھەتا ئىمەش لەبەرى بەكەين.
فەرموى باشە. بەيانى ۋەرەو تا سرودەكە بەرى. بەيانى چومەو ھەزەمەتى ئەم سرودەى
فەرموو بوو).

كە زانىمان بېرى سەرەكى و ھەوتىنى ئەم شىعەرە نە ھى مامۆستا (بىخود) و نە ھى
(شىخ نورى) يە، ئەى چۆن بەم دەمەدەستە مامۆستا (بىخود) ئەو ۋەرگىرانەى دەسكەوت
و بەشەوتىك توانى بۆى دانىشىئ ئەم ئۆپەرتتە جوان و بەھىزەى لىئ بەھۆنیتتەو؟! لە
كاتىكدا ئەگەر ئەم پىش بلاوكردەو ۋەرگىرانەكەش ئەم شىعەرە بەپەخشان ۋەرگىراۋەى
دەسكەوتىئ و بەسەردان چووبىئ بۆ كەركووك ئايا لەم سەردانەدا، شىعەرە بەپەخشان
ۋەرگىراۋەكەى لەگەل خۆى بردوۋە؟ كەواتە ئەم ئۆپەرتتە پىشتر نووسراۋە، بگرە
ئامادەكراۋە و ئىنجا لە نامىلكەيەكىشدا بلاوكرادەتەو. رەنگە لەم حالەتەدا (بىخود)
لەسەر داخوازى (مستەفا سائىب) ئەم نامىلكەيەى پەيدا كىردىئ و شىعەرەكەى (شىخ
نورى) لەبەر نووسىبىتتەو. كە ئەم شىعەرەشى داۋە بەكاك مستەفا ئەو بەھىچ شتو بەك
بەلگە نىبە بۆ ئەو ۋەى شىعەرەكە بە ھى (بىخود) بزانىن، چونكە كە سەلمانمان ئەو سالەى
مستەفا سائىب ناۋى بردوۋە ھەلەيە، ئەو تەنبا سالى دەرچونى شىعەرە بەپەخشان
بلاوكرادەكە و نامىلكە چاپكرادەكەى سالى (۱۹۲۵) مان لەبەر دەستدا دەمىنیتتەو.
كاتى ئۆپەرتتەكەش لە سلىمانىدا بلاوكرابىتتەو و مامۆستا (بىخود) یش بەسەردان چووبىئ
بۆ كەركووك، (مستەفا سائىب) چۆنى زانى: (نوسخەيەكى نارد بۆ سلىمانى بۆ شىخ
نورى شىخ سالىح كە لە رۆژنامەكاندا بلاۋى بكاتەو...؟! ئنجا كە دەلتى مامۆستا
(بىخود) سەرى كەركووكى داۋە، سەردانىش جىنشىن بوون نەبىئ بۆ ماۋەيەكى دوورودىرئ
چ پىويست دەكات ئەو شىعەرە بۆ (شىخ نورى شىخ سالىح) بنىرئ، تا لە رۆژنامەكاندا
بلاۋى بكاتەو؟!.

شىعەرئىك ۋەك كاك (مستەفا) دەلتى: لەسەر داخوازى خۆى و بەشەوئى نووسرا بىئ،
باۋەر ناكەم خاۋەنەكەى ئەو ھەندە پەلەى بىئ وا زوو بلاۋى بكاتەو، پىش ئەو ۋەى چاۋى پىدا
بگىرپىتتەو و لە روۋى (سەنەتەسازى) يەو دەستى پىدا نەھىنیتتەو. لەو سەردەمەشدا،
واتە لە سالى (۱۹۲۵) دا شىخ نورى ھىچ پىئەندىيەكى بەرۆژنامەو نەما بوو، بەتايبەتى
ئەو رۆژنامانەى خۆى ئىشى تىدا كىردوون، ۋەك (رۆژى كوردستان) و (بانگى
كوردستان). ئىتر نازانم بەج بۆنەيەكەو ئەم شىعەرەى بۆ (شىخ نورى) ناردوۋە؟ لە
كاتىكدا خۆى بەسەردان چووبىئ بۆ كەركووك بۆچى خۆى نەيناردوۋە بۆ رۆژنامەكان بۆى

بلاو بکه نه وه؟! یان که به ناوی (شیخ نوروی) یه وه بلاو کرایه وه، بۆچی (شیخ نوروی) خۆی بیدنهنگ کردووه و (بیخود) نه هاتووه ته قسه؟! بۆیهش کاک (حممه د) ناههقی نه بووه که دهلتی (منیش که نه مه م دی که و تمه دوودلییه وه، ناخۆ به راستی نه م پارچه یه هی (بیخود) بئ وه ک کاک (مستهفا سائیب) نووسیویه (یا وه ک له دیاری بی لاواندا بلاو کراوه ته وه، هی شیخ نوروی شیخ صالح بئ؟ سرنجم نه دا شیوه و ناوه روکی شیعه که له شیوه و ناوه روکی شیعه کانی تری بیخود ناچن که له بهره همان دان، به لکو له شیوه و ناوه روکی شیعی شیخ نوروی یان پیره میترد یان گۆزان نزیکن. نه مه وای لئ کردم که شیعه که به هی (شیخ نوروی) دابنیم. له ولایشه وه قسه کانی کاک مستهفا سائیب مه و دای نه وه ی نه نه هیتشت که دوودلیم بئینئ و (ناچار بریارم نه دا) که راسته شیعی بیخود خۆیه تی و دیاره له بهر هۆیه کی تایبسه تی به ناوی (م. نوروی) یه وه بلاوی کردووه ته وه).

وا دیاره کاکه (حممه) وه ک خۆی دهلتی (ناچاری) وای لئ کردووه بریار بدات که نه مه شیعی (بیخود) ه، نه گینا هیچ هۆیه کی تایبسه تی و گشتی له نارادا نییه، نه م شیعه به ناوی (م. نوروی) یه وه بلاو بکاته وه. تۆ بلتی که سیک شیعی تکی نووسیبن وه ک کاک «مستهفا» دهلتی په روژی بلاو کردنه وه ی بووبئ و نار دبیتی بۆ سلیمانی بۆ نه وه ی له رۆژنامه کاندا بلاوی بکاته وه، شیعه که ش جار تیک له سالی (۱۹۲۵) دا بلاو کرایته وه و جار تکی تر له سالی (۱۹۲۷) دا به تۆ په ریت پیتشکه ش کرابئ و له سالی (۱۹۲۸) (* و (۱۹۳۲) دا بۆ جار تکی دیکه بلاو کرایته وه، هر دهره فته بۆ ماموستا (بیخود) هه لئه که وتبئ هیچ نه بئ به قسه، په نجه یه ک بۆ نه و راستیییه درتژ بکات؟ نه وه ده لئیم و نابئ نه وه ش له یاد بکه ین که ماموستا (بیخود) له سالی (۱۹۰۰) دا که (هه له بجه) دا حاکم بوو، کچیتکی ماره کردووه، نه و کچه به پرو دایتیک مردووه، له و کاته وه له شیعه وتن سارد بووه ته وه، مه گهر تاک و ته را نه گینا له شیعی ناینی به ولاره شیعی تری نه نووسیوه. له کاتی گه ران و عهدال بوونیشدا به دوا ی ساغ کردنه وه ی نه م شیعه، چه ندان که س که هاوچه رخی نه م دوو شاعیره ن و له سه رده می نه واندا ژباون، نه وه یان بۆ دووپات کردمه وه که شیعه که هی «شیخ نوروی» یه نه ک (بیخود).

(*) مه به ست له بلاو کردنه وه ی له (گۆزانی کوردی) که له سالی ۱۹۲۸ دا له لایهن که ریم سه عید زانستی له گه ل کۆمه لتیک سرود و گۆزانی چاپ و بلاو کراوه ته وه.

له لایه کی تریشه وه ماموستا (بیخود) شیعرتیک نالی دتیریکی کورت و دتیریکی درتیز بیت. جگه لهو شیعره ی نیتساکه دراوه ته پالی هیچ نمونه به کی شیعره تری نابینین، لهم جوړه کیشانه و نهو شتوازه ی تیتدا ره چاو کردی، بویه وه کاک (حه مه) ده لتی: [که دیوانه که ی بیخود دهرچوو به هوی «دلاوه ران» ه وه له ناو کوژ و کومه له نه ده بیه کانی سلیمانیدا بولغاختیک پیدا بوو، وا دیاره نه وان زیاتر ته ماشای شتوه و ناوه روکیان کرد بو دیاریکردنی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوه ران». پیدابوونی نهو مقومقویه ش له بهر نه وه به زور لهو که سانه ی له نریکه وه لهم مه سه له یه ناگادارن ماون و نه گهر به ووردیش له مه سه له که نه زانن، نه وه له شاعیریان بیستووه و ناگایان له بهر ه و توانایی نهو بووه، یان له که سانی پیتش خو یان بیستووه، چونکه هیچ کامتیکیان ناحه زی ماموستا (بیخود) نین تا له ناحه ق شیعره که ی لی بکه ن به هی «شیتخ نووری». (کاکه ی فه للاح) یش ههنگی له داری کلور نه دوزبوه ته وه که (گه بشته) نه وه بتوانی پارچه یه که په خشان بدوزیتته وه که ناوه روژکه که ی به ته وای له ناوه روژی «دلاوه ران» نه چتی، چونکه نه م مه سه له یه، شتیک ی زور زق و ناشکرا و روونه و که م که سی نه ده ب دؤستی نه م سه رده مه، نه خوازه لا رو شنبیر و نه دبیبه کان ده دوزیتته وه نه م مه سه له یه نه زانن. بیتگومان (کاکه ی فه للاح) یش هر له ده می نه وانه وه بیستوویه تی و له وانه وه قوزتوویه تیسه وه. به زیره کی و ته قه لای خوی نه گه یشتووه ته نهو راستییسه، نجا شیعره به په خشان وه رگیتراوه که ش نه ک هر له «دلاوه ران» ده چتی، به لکو ته وای په خشانه که یه له قالبی نویه ریتتیکدا که له ژبانی کورده وه نریک بی. ماموستا (شاکر فه تاح) دهریاره ی نه م شیعره ده لتی: [له سالی ۱۹۲۷ من قوتابی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) که شیتخ نووری خوی هات و نه م شیعره ی بی له بهر کردین و من یه کتیک بووم له ناو کوزسه کان که به شداریووم له نه داگردنی نه م نویه ریتته. شیتخ نووری به دهنگی خوی، که دهنگتیک تا بلتی نایابی هه بوو به نیمه ی ره وان کرد] نجا ده لتی: [هر نه وسا پیتی راگه یان دین که شیعره که به بونه ی شوړشی گهره ی فه رنه سه وه دانراوه. خوالیخوشبوو (مه حموود جه وده ت) که نه فسه ر و نه دبیبتیک کورد بوو له سالی ۱۹۲۵] به په خشان گوزبیه سه ر زمانی کوردی، (شیتخ نووری شیتخ صالح) که هونه رمنه د و نه دبیبتیک به ناویانگی نهو سه رده مه ی کورد بوو کردی به هونراوه. له نگه رتیک تایبته تی جوانیشی بو دوزبیه وه له سه ر له نگه ری [دیشب کی مرا وضع وطن در نظر آمد] که ناوازیکی فارسی بوو^(۲) له سالی (۱۹۲۷) له لایه ن تیچی

(۲) نیتساش ماموستا (شاکر فه تاح) نهو ناوازی له بیر ماوه و پیتش دوو سال له سه ر به کره یه ک تواماری کردوه و پیتشکه شی نهرشقی نه مینداریتی رو شنبیری و لاوانی کردوه.

لاسا ییکردنه‌وه و ساز و ئاوازی قوتابخانه‌ی یه‌که‌می سوله‌یانییه‌وه، ئەم گۆرانیه‌یه له شیه‌وه‌ی (ئۆپهریت) دا لاسایی کرایه‌وه و گۆرانیه‌یه‌که‌ش گوترا. به‌لای دانیش‌توانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه زۆر په‌سند بوو، هه‌روه‌ها بۆ جارتیکی تر له‌سه‌ر شانۆی [یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی شه‌قلاوه] له‌ سالی (١٩٥٤) دا له‌ ژیر چاودێری مامۆستا (شاگر فه‌تاح) خۆی، بۆ جارتیکی تر ئەم ئۆپهریته‌ بووژێنراوه‌ته‌وه و پیتشکه‌ش کراوه. ئەوانه‌ی ده‌وریان تیتدا یاری کردووه، بریتی بوون له‌ فه‌رمانبه‌ران و قوتایانی (شه‌قلاوه). مامۆستا (شاگر فه‌تاح) ده‌لتی ئۆپهریته‌که‌ جیگه‌ی په‌زنامه‌ندی بینه‌ران بوو^(٣) ئەم ئۆپهریته‌ له‌ چهند ده‌نگیکێ جیا‌جیای وه‌ک: [دلاوه‌ران - دایک - باوک - مناله‌کان - کچه‌کان - ئافه‌ت به‌مناله‌وه - کۆرس]^(٤) پیتکه‌ها‌تووه و ئەم هه‌وت ده‌نگه‌ جیا‌وازه، هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کۆمه‌له‌ که‌سانیک ده‌وری تیتدا ده‌بینن و هه‌ریه‌که‌یان به‌جلوبه‌رگی تایبه‌تی خۆیا‌نه‌وه دینه‌ سه‌ر شانۆ.

ئیتستا ده‌مه‌وی بزانه‌م کاک (مسته‌فا سانیب) چۆن توانی ئه‌و شیه‌ره‌ دوورودرێژه به‌قوتایان له‌به‌ر بکات؟! ئه‌وه گوتمان په‌رۆشی قوتاییه‌کان بۆ سه‌روودی کوردی وای لیکردن و زوو ئه‌زه‌ری بکه‌ن، به‌لام ده‌بی بزانه‌ن کێ ئاوازی بۆ داناون و په‌راوه‌ی پێ کردوون، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌وره‌ جوژ به‌جوژانه‌ ئه‌دا بکه‌ن؟ یان بۆچی مامۆستا (پیتخود) که

(٣) ئەم قسانه‌ی سه‌ره‌وه‌مدا سوودم له‌ موخازه‌ریه‌کی ده‌ستنووسی مامۆستا (شاگر فه‌تاح) وه‌رگرت، که له‌ پایزی سالی (١٩٧١) له‌ هۆلی (تطبقات دار المعلمین فی السلیمانیه) دا پیتشکه‌شی کردووه. موخازه‌ره‌که‌م له‌ خۆی وه‌رگرت.

(٤) ئەمه‌ یه‌که‌م ده‌سته‌پیتشخه‌رییه‌ له‌ بزوتنه‌وه‌ی هونه‌ری ئۆپهریتدا. کاک مه‌حمود زامداریش له‌ کتێبه‌که‌یدا «ده‌روازه‌یه‌ک بۆ ئاواز و گۆرانی کوردی» ل ١٥٥ ده‌لتی: [له‌ نیوئیمه‌شدا، تا ئیتستا گه‌لتی هه‌ولتی ساده‌ و سووک بۆ په‌ره‌پیتدانی ئەم هونه‌ره‌ به‌رزه‌ دراوه‌ یه‌که‌ هه‌ولتی - به‌بۆچوونی من - که‌ وه‌ک به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نووسراو، بۆمان مابیتته‌وه، ئۆپهریتی «دلاوه‌ران» به‌ که‌ له‌ سالی (١٩٣٠) و به‌خامه‌ی «ع. نووری» نهر نه‌خسه‌ی کیشراوه، که‌ خۆی له‌ خۆیدا، نیشانه‌یه‌کی سه‌وزی وه‌چه‌ی یه‌که‌می بزوتنه‌وه‌ی رۆشنبیری کوردیانه‌ له‌م باره‌یه‌وه). به‌لام ئۆپهریته‌که‌ له‌ سالی (١٩٢٥) به‌و به‌خامه‌ی «م. نووری» یه‌ نه‌ک «ع. نووری». هه‌روه‌ها به‌روانه‌ رۆژنامه‌ی (هاوکاری) ژماره‌ «٣٥٥» ١٩٧٧/٢/١٦ گۆشه‌ی (ده‌نگن) و تارتیکی کاک مه‌حمود زامدار به‌ناوی (به‌لگه‌نامه‌ییکێ تر) که‌ ده‌لتی: [لام وایه‌ ئەمه‌ یه‌که‌م ده‌س پیتشکه‌ری و یه‌که‌م ئۆپهریتی کوردیه‌ی، که‌ به‌ شیه‌ر نووسراپیتته‌وه... سه‌یره‌...!].

مه‌به‌ستی بووه سررود به‌شه‌ویک دابنق، سررودییکی کورتی خۆی نه‌داوه‌تی و په‌نای بردووه‌ته به‌ر ئه‌م پارچه شیعره به‌په‌خشان وه‌رگه‌تپراوه درێژه، که ئه‌رک و ماندوویتی زۆرتی ده‌وی وه‌ک له‌وه‌ی خۆی بینووستی؟! دوایی شیخ نووری که شیعره‌که هی خۆی نه‌بووی چون به‌و گه‌رموگوری که فوکه‌له‌وه ده‌چی له‌ قوتابخانه به‌دوای کۆکردنه‌وه‌ی (کۆرس) ده‌گه‌ری و به‌ده‌نگی خۆی راهیتان و په‌راوه‌یان پێ ده‌کا؟!

ئه‌و سررودانه‌ی که له‌ نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) دا له‌ سالی (١٩٢٥) له‌ چاپ دراو، به‌ناگاداری حکومه‌ت و [کاپتن لاین] (*) تا سالی (١٩٣٠) له‌ قوتابخانه‌کانی سلیمانی و تراونه‌ته‌وه، هونه‌ره‌که‌شی بۆ مه‌سه‌ریفی ئه‌وسا ئه‌حمده‌ به‌گی توفیق به‌گ ده‌گه‌ریته‌وه، بۆیه من وای بۆ ده‌چم ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی (مسته‌فا سائیب) راستیش پێ ئه‌وه له‌ سالی [٩٢٥ - ١٩٣٠] بووه، نه‌ک سالی (١٩٢٢)، که ئه‌مه‌ش وای دیسان ده‌پرسینه‌وه چون کاک (مسته‌فا سائیب) زانیویه‌تی (بێخود) نوسه‌خی ئه‌م شیعره‌ی ناردووه بۆ سلیمانی، له‌ کاتیکدا شیعره‌که له‌ سالی (١٩٢٥) ته‌نیا له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه که نامیلکه‌ی (گۆرانی کوردی) یه‌؟!

که ئه‌م شیعره له‌م نامیلکه‌یه‌وه که وتبێته ده‌ستی خۆتنده‌واران و قوتابیان و به‌شێوه‌یه‌کی ره‌سمی له‌ قوتابخانه‌کان خۆتندرابی، ئیتر نازانم کێ له‌ خۆیه‌وه ناوی (م. نووری) له‌سه‌ر ئه‌م سرروده‌ داناهه‌؟! که زانیمان سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می ئه‌و شیعره پشت به‌ستنه‌ به‌و نامیلکه‌یه، جارێکی تر ده‌پرسی: (بێخود) که به‌سه‌ردان چووی بۆ که‌رکووک، کاک (مسته‌فا) خۆشی له‌ که‌رکووک بووی و له‌ نزیکه‌وه ئاگای له‌ مه‌سه‌له‌که نه‌بووی که ئه‌م شیعره چون هاتووه‌ته نووسین، ئه‌وه‌شی به‌چاکی پوون نه‌کردبێته‌وه که چون زانیویه‌تی (بێخود) ئه‌م شیعره‌ی ناردووه بۆ سلیمانی؟ له‌ کاتیکدا ئه‌م قوتابی بووه و (بێخود) پیاویکی به‌ته‌مه‌ن و خاوه‌ن پایه‌ی خۆی بووه، به‌ چ شێوه‌یه‌ک ئه‌و هاوڕێتییه به‌تینه له‌ نێوانیاندا په‌یدا بووه؟! که‌واته ئه‌م قسه‌یه که له‌ په‌راوێزی ئه‌م شیعره‌دا نووسراوه، ته‌نیا وه‌ک قسه ده‌میتبێته‌وه.

له‌ مه‌سه‌له‌ی بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ش به‌ناوی شیخ نووری کاکه (حه‌مه) ده‌لتی: (جا

(*) له‌جیاتی کاپتن چاپمن که سه‌ره‌رشتی شالاری به‌سه‌ردادانی شاری سلیمانی کردووه، ئه‌فسه‌ریکی یه‌ده‌گی ئینگلیزیان خسته‌ شوینی ئه‌و که کاپتن لاین بوو. ل ٢٤. کشف القناع عن بعض الوقائع العراقية - الجزء الأول - مذكرات عبدالعزيز ياملكي في العراق - ١٩٥٧ - حقوق الطبع محفوظة للمؤلف - مطبعة دار المعرفة - بغداد.

نازانم مه بهستی کاک مستهفا لهم بلاوکردنه وهیه، بلاوکردنه وهی ناو رۆژنامهیه یان بلاوکردنه وهی به ده مه. خۆزگه ئه مهی روون نه کرده وه و بزوی دهرئه خستین ناخۆ چۆن و له کویتدا بلاو کراوه ته وه، تا زیاتر مه سه له که مان بۆ روون ببیته وه). ههر چند کاک (محهمه د) له سه ره تای وتاره کهیدا ئه وهی دهرخستوه که له گوڤاری (دیاری لاواندا) بلاو کراوه ته وه، به لام من سه رچاوه ی یه کهم جاری بلاوکردنه وهی ئه م شیعهره م ده ستنیشان کرد، به هیچ جوړیکیش له گوڤاری دیاری لاوان و یادگاری لاوان-دا بلاونه کراوه ته وه، دوا ی ئه وهی بۆمان دهرکهوت ئه م چند قسه یه نه له رووی میژوو وه راسته، نه به لگه یه کی راست و دروستی ئه وتۆی داوه به ده سه ته وه که پیاو دلێ پیتی ئاو بخواته وه، بۆیه ئه و که سه ی با سه که ی بۆ کاکه (حه مه) گپراوه ته وه، قسه کانی وه ک بلقی سه ر ئاو وان و هیچیان ناچنه وه سه ر یه ک، بۆیه ش مونا قه شه م کرد تا بیسه لمیتم ئه و قسانه هاوسۆزی و لاریونه وه یه کی تیدا یه بۆ لای مامۆستا (بیخود)، به لام به شتیوه یه کی ناره وا، ناهه قیشم نییه ئه و قسانه بکه م، فه رموون بزائن کاک (مستهفا سائیب) خۆی چی له لای کاکه حه مه وتوه: (ئه مه سه رله نوێ بیری وروژاندمه وه و وتم بۆ سه ریک له کاک مستهفا سائیبش نه دم، بزائم به لکو شتیکی نوێی لایب؟ له گه ل کاک محهمه د ره سول هاوار چووینه لای و سه رله نوێ با سه که م بۆ گپرا یه وه فه رمووی (ناگام لیتیه وه ختی خۆی مه حموود جه وده ت پارچه نه تریکی فه رانسزیی کردبوو به کوردی، به من و ئه نوهری برامی وت خۆزگه که سیک بیگردبا یه به شیعر، ئیمه ش به عه لی که مال با پیر و شیخ نووری-مان وت و شیخ نووری کردی به شیعر و ئیمه ش خستمانه سه ر ئه و وه زنی فارسییه (وه زنی سروودی: دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد) و به یانیان له قوتابخانه ئه مان خوتنده وه).^(۵) که ئه م قسانه ش ته وا و پیچه وانه ی قسه کانی کاک (عه بدولرهمان موفتی) یه که به ناوی مستهفا سائیبه وه به کاک (محهمه دی) وتوه.

ههر له و نووسینه دا کاک محهمه د نووسیویه تی: (منیش مه سه له ی نامه کی نیتوان خۆی و کاک عه بدولرهمان موفتی-م هینایه وه بیری که له (دیوانی بیخود) ه که دا ئیشاره تم بۆ کردوه و گوا یه فه رمووییه تی شیعه ره که هی بیخوده. فه رمووی: (نه خیر بیخود شیعه ریکی که ی داومه تی)^(۶). که ئه م قسه یه هه موو مه سه له که ده برتینتته وه و به ته واوی ئه وه ناشکرا

(۵) پروانه رۆژنامه ی بیری نوێ، ژماره (۶۶)، ۱۹۷۳/۹/۲۶، محهمه دی مه لا که ریم.

(۶) سه رچاوه ی پیشوو.

دهکات که کاک (عبدالرحمان موفتی) به لیتپرسینه و وهه قسه که ی بۆ کاک (حه مه) نه گیتراوه ته وه و ههر له راهی خوا و یستوو یه تی ئه م به ریه به خاته مزگه و ته وه، ههر بۆ یه ش ئه و ده ستنوو سه که دراوه ته کاک (حه مه دی مه لا که ریم) به خه تی (بیتخود) خۆ ی نه بو وه.

تا ئیره یان پتوه ندی به قسه که ی مامۆستا (مسته فا سائیب) و گیترا نه وه ی له لایه ن کاک (عبدالرحمان موفتی) یه وه هه بوو، لیره به دو وه ده گه رتیه وه سه ر قسه کانی کاکه (حه مه) که له و دوو وتاره دا ده رباره ی ئه م شیعه ر نووسیویه تی. کاک (حه مه د) له وتاری یه که مهیدا ده رباره ی ئه م شیعه ر ده لێ: (بیتخود) گه لێ شیعه ری تری وتوه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کرا نه ته وه و شاره زایانی ژبانی بیتخود و شیخ نووری ئه مه نه زانن و که سیان نکولیبیان له م راستیه نییه. که واته دوور نییه (دلا وه ران) یش یه کیتک بی له و شیعه رانه). بۆ وه رامی ئه م قسه یه ده لیم (شیخ نووری) شاعیر تکی ئه وه ند ه سه پاچه و داماو نه بو وه به رانه ر به شیعه ر دۆش دامابی و چاری له ناو و شوهره تیک بووی لا میژانه له سه ر خوانی خه لکی تر خوار دیتتی. که سیش به چه ند شیعه ر تیک و بلا و کرد نه وه ی چه ند نووسین تیک نه بو وه به شاعیر و رۆشنبیر، چونکه مرۆقی بی به هره و توانست وه ک چه مه زستانه وایه ههر هاوین هات وشک ده کات و چک ده بی، بۆ یه من له گه ل ئه وه نیم (بیتخود) شیعه ری خۆ ی دابی به شیخ نووری، خوتندنه وه ی ئه م شیعه رانه ی له و دیوانه دا هه یه با شترین به لگه ن که شاعیرایه تی شیخ نووری ده سه لیتن، کاتیک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆ ی بلێ: (له مندالییه وه خه ریکی خوتندنه وه و نووسینم) و له ته مه نیتکی زوه وه ده ستی دابیته خوتندنه وه و نووسین، ده شی شیعه ری خۆ ی بردبیته لای (بیتخود) و بۆ ی ده سکاری کرد بی، وه ک چۆن ده سکاری شیعه ری مامۆستا (گۆزان) یشی کرد وه (۷) به لام بلێن شیعه ری بۆ نووسی بی ئه مه یان سه ته مه ده ره ق به شاعیر تکی لیتوه شاره ی وه ک شیخ نووری.

سه ره رای ئه وه ش قسه که ی کاک (حه مه) ههر به ته نیا قسه یه کردوو یه تی و هیچ به لگه نامه و پالپشتیتکی زانستی له پالدا نییه، چونکه بۆ مان ده ستنیشان ناکات (بیتخود) که گه لێ شیعه ری تری به ناوی (م. نووری) یه وه بلا و کرد وه ته وه، ئه م شیعه رانه کامانه ن؟! یان ئه و شاره زایانه ی ژبانی بیتخود و شیخ نووری کین که نکولیبیان له و راستیه نییه؟! نه گه ر مامۆستا (بیتخود) که مونه وه ر تکی ئه و سه ر ده مه بو وه و خزمیتکی

(۷) بروانه ل ۱۵۱ (شاعر و ئه ده بیاتی کوردی) نووسه ری: ره فیق حیلمی - به غدا ۱۹۵۶.

نزیکی شاعیره، دهسکاری شیعی شیخ نورى کردبى، نهوه هيچ خهوش و نهنگييهكى تيدا نابييم، چونكه (بيخود) خوى زور پىزى ههبووه بۆ بههره و توانايى شاعيرايهتى شيخ نورى و بهشايهتى زور لهو كهسانهى كه له مهجليسهكانى ماموستا (بيخود) دانىشتون^(۸) ستايشى شيخ نورى و شيعرهكانى كردووه. ناكردى نهوه بهدوور بزاتين كه شيخ نورى له كارتىكردى (بيخود)ى خالى دوور بووبى، له كاتىكدا (شيخ نورى) له زۆرهى دانىشتنهكانى (بيخود) ناماده بووه. نهو كۆبوونهوانهش جگه له (شيخ نورى)، كهسانى ترى وهك (گۆزان) و (بيكهس) و (پهزمى مهلا مارف) و (عهلى كهمال باپير ناغا)ى تيدا بهشدار بوون. ماموستا (بيخود) لهو شيعرهيدا كه بۆ (عهلى كهمال باپير) شاعيرى نووسيوه باسى (شيخ نورى) يش دهكات، كه وهك دهردهكهوى نهو كاتهى نهو نامه شيعرييهى نووسيوه (شيخ نورى) له دانىشتنهكانى (بيخود) دوور بووه، بۆيه دهلى:

له بهزمى حوسنى خوتا توخودا جار جاره يادم كه
 كه من پهروانهكهى روخسارى شه معى مهجليس ناراتم
 به (شيخ نورى) بهرموو چاوهكانت ماچ نهكا (بيخود)
 به يادى خانهيى خه ماري نهو مهستانه وا هاتم^(۹)

دوا بهدواى ساغكردهوى رايهكهى ماموستا (مستهفا ساييب) نهو جار ههكا (محمهد) نووسيوهتى: (شتهكه ههر بهچاره نهكراوهيى مايهوه، تا له م دواييهدا ئالۆزيبهكى تريشى هاته سهه. نامهيهكى بهرپىز ماموستا پهزمى مهعرووفم بۆ هات تيا نووسيوو (نهو غهزهلهى كه له ديوانهكهى خاله مهلا مهحمود بىخوددا چاپ كراوه بهناوى (دلاوهران)هوه، نهو غهزهله زور چاك نهزانم كه هه مهلا مهحمودى خالمه كه له وهختى خويدا داى بهشيخ نورى شيخ صالح كه بلاوى بكاتهوه). له راستيدا كه نهو قسه بهم خويندهوه، گومانم كرد ويستم بۆ پهواندنهوى نهو گومانه بچمه لاي چهند كه سانتيكى باوهر پيكرಾಯى نهو سهردهمه. يهكهم كهس كه چوممه لاي ماموستا (ههردى) بوو، چونكه لهو شتانه پتيوستى به نامهوزوعيهت نيبه، كه باسهكهم له لا كردهوه نهو لهوسهري

(۸) لهوانه برايان (كهمال پهزمى مهلا مارف و ناسح حهيدهرى و شيخ جهناب و نهخول و شيخ حهسيبى شيخ نهحمده و نهحمده خواجه).

(۹) ديوانى بىخود- ل ۴۳.

مهسه له که هاتبووه و وتی: (نهم شیعره هی شیخ نوریه و له کاتی خویدا - واته که دیوانی بیخود بلاوکرابه وه - خه ریک بوو و تاریک بنوسم، به لام له بهر نه وهی هه ر خوتم له نووسین نه ختی سست و ته مه به لم مهسه له کم پشتگویی خست). هه ر بو نه و مه به سته خزمیکی نزیک شیخ نوریه که نه ویش (نوریه کاکه حه مه) یه که به نوریه غه ربی ناسراوه، ده رباره ی نهم باسه و تی: (له سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱ دا له مالی باپیرم که ناوی (حاجی فه تاح قادر) ه که خالی شیخ نوریه بووه، نهم شیعره (نینتیباه) ی بو (میرزا ناوړه حمان)^(۱۰) و (حاجی حه مه نه مینی) برای خوینده وه و له وی منیش یه کتیک بووم له ناماده بووه کان.

دوای نه وهی له خوینده وهی شیعره که ته و او بوو گوتی: (نه گه ر مناله کان و که سه کان یه ک به یه ک لیره ده و ره کانیان نه بین، جوان ده ر ناچت) کاک (عه بدولقادر قه زاز) که یه کتیک بووه له وانه ی ده وریان له م نۆپه ر یتته دا بینسوه و ناگای له چۆنیه تی نووسین و پیشکesh کردنیه تی ده لتی: (شیخ نوریه پیاویکی زۆر هه لکه و توو بوو. من یه کتیک بووم له وانه ی به شداری نهم نۆپه ر یتتمه کردوه. له سالی ۱۹۲۷) له سلیمانی قوتابی پۆلی چوارم و پینجه می ئیبتدانی بووم له قوتابخانه ی (فه یسه لیه) له گه ل ماموستا (شاکر فه تاح) به یه که وه بووین، شیخ نوریه خوئی هات و په راوه ی پین کردین. من یه کتیک بووم له وانه ی ته مسیلی ده سته ی کورانم ده کرد. هیچ نه مبیستوه نهم شیعره هی ماموستا (بیخود) بئ، هه ر له سه ره تاوه له ده می شیخ نوریه بیستومه و له به رم کردوه و خوئی پتی وتین و له به رمان کرد، هه ر نه ویش و تی شیعره که ماموستا (مه محمود جه وده ت) له فه ره نسویه ته رجومه ی کردوه و منیش کردومه به شیعر. ئیتر به هه موو توانایه کییه وه هه ولتی له گه ل ئیمه دا بو سه رکه و تنی نهم نۆپه ر یتته، تیا شیا سه رکه و تین)^(۱۱).

ئینجا کاک (حه مه) نووسیویه تی (له م دوایییه دا ئالۆزییه کی تریشی هاته سه ر: نامه یه کی به رتیز ماموستا ره مزی مه عرووفم بو هات تیا نووسیوو: (نه و غه زه لی که له دیوانه که ی خاله مه لا مه محمود بیخود دا چاپ کراوه به ناوی (دلاوه ران) وه، نه و غه زه له زۆر چاک نه زانم که هی مه لا مه محمودی خالمه که له وه ختی خویدا دای به شیخ نوریه شیخ صالح که بلاوی بکا ته وه). دوای نه وهی کاک (مه حه مه د) خوئی چوه ته لای ماموستا (مسته فا سانیب) و ئالۆزییه که ی یه که می نه هیشته وه ته وه و منیش قسه کانم موناقه شه

(۱۰) مه به سته ی (میرزا ناوړه حمانی) خالۆزایه تی که شیعرکی شیوه نی بو نووسیوه.

(۱۱) قسه کانی ماموستا (عه بدولقادر قه زاز) به شریتی کاسیت له لام پارێزراوه.

کرد که هه‌له‌ی زۆری تێدا بوو، ئیستا ته‌نیا ئه‌وه ماوه له‌و قسانه‌ بدوێن که له‌ نامه‌که‌ی (په‌مزی مه‌لا ماری) دا هاتوه‌. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ مامۆستا (په‌مزی مه‌لا ماری) ئه‌ویش ناگای له‌و نامیلکه‌ بچووه‌ که نه‌بی که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌م شیعهری تێدا بلاوکراوه‌ ته‌وه‌ که له‌ سالی (١٩٢٥) دا به‌ ناوی (گۆزانی کوردی) یه‌وه‌ ده‌رچوو و هه‌ر له‌ گه‌ڵ ده‌رچوونی شیعهره‌ به‌ په‌خشان وه‌رگێراوه‌ که ئه‌میش کوردوویه‌تی به‌ شیعهر، که ئه‌و گورجی و ده‌ستوێرد کردنه‌ له‌ شیخ نووری به‌ دوور نییه‌ له‌و کاته‌دا که له‌ ناو گه‌رمه‌ی کارکردن و داھیتان و نووسین بووه‌، نه‌گه‌ر وه‌ک خۆشی ده‌لتی ناگای له‌وه‌ بووه‌ (بیخود) ئه‌م شیعهری داوه‌ به‌ (شیخ نووری) ده‌بوايه‌ په‌نجه‌ بۆ ئه‌و نامیلکه‌ یه‌ رابکێشی که بۆ یه‌که‌م جار شیعهره‌که‌ی تێدا بلاوکراوه‌ ته‌وه‌. یان له‌و ماوه‌ دوورودێژی دوا‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی شیعهره‌که‌ تا مردنی بیخود که ده‌کاته (٣٠) سال ئه‌م حقیقه‌ ته‌ی ساغ بکراوه‌ ته‌وه‌. یان به‌ پیتی توانایی رۆشنبیر و قوتابیه‌کانی ئه‌و ئۆپه‌رته‌یان نمایش کردبوو، له‌و راستیه‌ی حالی بکراویه‌، تا شیعهره‌که‌ به‌ هی (شیخ نووری) وه‌رنه‌گرن، به‌لام ئه‌و هاتوه‌ دوا‌ی مردنی (شیخ نووری) و (بیخود) ئه‌و نامه‌یه‌ی بۆ کاکه‌ (حه‌مه‌) ناردوه‌، چونکه‌ ده‌زانێ ئه‌وان مردوون و لیتی نایه‌نه‌ ده‌نگ، به‌لام خۆ به‌ری خۆری راستی به‌ بیژنگ نه‌گیراوه‌، تاکو ئه‌مڕۆ که‌ش به‌ ده‌یان که‌سی تر جگه‌ له‌و زاتانه‌ی ناوم هینان، ماون و ئه‌وه‌ ده‌زانن که ئه‌مه‌ شیعهری (شیخ نووری) یه‌، لێره‌دا نازانم کاکه‌ (حه‌مه‌) له‌ پای چی ئه‌م به‌لگه‌ به‌هێزه‌ ده‌داته‌ دواوه‌ که ده‌لتی: (ئه‌وانه‌ی لایان وایه‌ هی شیخ نووریه‌، به‌لگه‌ی گرنگیان ئه‌وه‌یه‌ بیخود شیعهریکێ تری لهم‌ بابه‌ ته‌ی نییه‌ و شیعهره‌که‌ش به‌ ناوی شیخ نووریه‌وه‌ بلاوکراوه‌ ته‌وه‌، به‌لکو بیخود شیعهری نیشتمانپه‌روه‌ری که‌مه‌، ئیتر چۆن نه‌بێ ته‌نه‌ا به‌شایه‌دی یه‌ک که‌س بیده‌ینه‌ پال (بیخود)؟ کاکه‌ (حه‌مه‌) ئه‌وه‌ ده‌لتی له‌ کاتێکدا هه‌ر خۆی ته‌نیا به‌ قسه‌ی (په‌مزی مه‌لا ماری) ده‌یه‌وێ ئه‌م شیعهره‌ بداته‌ پال (بیخود) و قسه‌ی ئه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ باوه‌ر پێکراوانه‌ بداته‌ دواوه‌. که قسه‌که‌ یه‌شی بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌کی به‌جێیه‌ و ده‌یان که‌سی دوور و نزیک له‌ شاعیر، بگه‌ر دۆست و خزه‌ کانیشی ناگایان له‌ دانانی شیعهره‌که‌ هه‌یه‌.

که‌واته‌ چۆن ده‌کرێ قسه‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌ بده‌ینه‌ دواوه‌ و به‌ قسه‌ی تاقه‌ که‌سیک به‌لێن نامین؟ من تیناگه‌م نه‌گه‌ر شیواز و هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری وه‌ک (کیش) نه‌کرێ به‌ به‌لگه‌ی ناسینه‌وه‌ی شیعهری دوو شاعیری وه‌ک شیخ نووری و بیخود چی بکه‌ینه‌ به‌لگه‌، له‌ پال ئه‌و به‌لگانه‌ی هینامانه‌وه‌؟ رهنجی به‌لگه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کاک (مه‌مه‌د) لهم‌ گومان‌کردنه‌ له‌سه‌ر ئه‌و راپه‌ی له‌ سه‌روه‌ هینامانه‌وه‌ پێداگرتن بێ له‌سه‌ر ئه‌و راپه‌ی که

گوايه (بيخود گه‌لی شيعری تری وتوه که به‌ناوی (م. نووری) يه‌وه بلاو‌کراوه‌ته‌وه و شاره‌زايانی ژيانی بېخود و شېخ نووری ئەمه ئەزانن و که‌سيان نکوليان لہم راستييه نيه) ئەگەر له پتودانگي ئەو قسه‌يه‌وه سه‌يري ديوانه‌که‌ی (شېخ نووری) بکه‌ين ده‌بی بلتين (شېخ نووری) شاعير نه‌بووه، چونکه هەرچی شيعری هه‌يه - که به‌شېکی زۆری بریتييه له شيعره نه‌ته‌وايه‌تی و سياسيه‌کانی - هی بېخود بن و زاده‌ی ئەزمون و هه‌لقولای تاقیکردنه‌وی شېخ نووری نه‌بن و بېخود دابيتی پتی تا به‌ناوی خۆيه‌وه بلاويان بکاته‌وه و به‌زۆر بیکات به‌شاعیر!

کاک (محهم‌دی مه‌لا که‌ريم) جگه له‌وه‌ی پايه‌کی بې به‌لگه به‌ده‌سته‌وه ده‌دات، به‌ناوی کۆمه‌له که‌سانتيکی نادياريشه‌وه قسه ده‌کات بۆ مه‌به‌ستی پينه کردنی ئەو پايه بې کۆله‌گه و بنچينه‌يه. هه‌تانه‌وه‌ی ئەم قسه بې به‌لگه‌يه که به‌ته‌مومژ پېچراوه، جگه له خۆی که‌سی دی بروای پتی نا‌کا و که‌سېش به‌و ناسانيه ناچيته عه‌قلية‌وه، بۆيه زۆر بر ناکات و هەر زوو ده‌پوکيته‌وه. که شاره‌زايانی ژيانی بېخود و شېخ نووری ئەمه ده‌زانن، ئەي بۆچی به به‌لگه‌کانيانه‌وه نايه‌نه مه‌يدانه‌وه، تا زوو ئەم تیکه‌ل و پتکه‌لييه له شيعری ئەم شاعيرانه جيا بکه‌نه‌وه. من واتيه‌ده‌گه‌م مه‌به‌ستی کاک (محهم‌د) له‌و شاره‌زايانه به‌ته‌نيا کاک (عه‌بدولپه‌حمان موفتي) بې^(١٣). که زۆرتر له‌گه‌ل (بېخود) ی ماميدا هاسۆزی هه‌يه. هەر ئەم قسه هه‌رپه‌ميه‌ييانه وای له کاکه (حه‌مه) کردوه ئەم قسانه بکات و پشتيان بې به‌ستی. ئەوه بۆ چەند سال ده‌پوا من خه‌ريکی لي‌نکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی ژيان و شيعری (شېخ نووری) م و بۆ ئەو مه‌به‌سته چەندان که‌سم ديوه، تا ئیستا تووشی که‌ستی نه‌هاتم له گول ناسکتری به‌م شاعيره گوتی، يان که‌سن گومانی له توانایی و به‌هه‌ری شاعيرانه‌تی ئەو کردبێ. شېخ نووری، شاعيرتيکی دارده‌ست نه‌بووه به‌ده‌ست که‌سانی تره‌وه قورميش کرابێ. يان خاوه‌نی که‌سايه‌تی خۆی نه‌بووی، کرابيته (پروکار - واجه‌) و که‌سانی تر کردبیتيان به‌کيتلگه‌يه‌ک بۆ تاقیکردنه‌وه‌کانی خويان و شيعريان به‌ناوی ئەوه‌وه بلاو کردبیته‌وه.

به‌لگه‌ی تری کاک (محهم‌د) له‌وه‌ی ئەم شيعره بداته پال مامۆستا (بېخود) ئەوه‌يه که ده‌لی: (هه‌یج سه‌ير نيه بېخود ئەم شيعره‌ی خۆی به‌ناوی شېخ نووريه‌وه بلاوبکاته‌وه،

(١٣) سەر له به‌یانی رۆژی ٦/٧/١٩٨٣ له سلیمانی چاوم به‌کاک (عه‌بدولپه‌حمان موفتي) که‌وت و ئەو پرسياره‌م لی کرد که شيعری (دلاره‌ران) هی کيتيه وتی: (هی کاکه نووريه‌وه هه‌موو جار به‌ده‌نگی خۆشی ده‌یگوت...!!!).

چونکه شیعری وا نیشانهی (موونه وهریه تی) یه که بۆ پیاویکی خانه دانی ناین په رستی وهک (بیخود) لهو رژۆدها به ناسانی له لایه ن خه لکه که وه په سندنه کراوه و له بهر نه وه ناچار بووه که به ناوی (م. نووری) یه وه بلاوی بکاته وه که کورپکی گه نجی تازه پیگه یشتوو بووه. من خۆم مه یلم بۆ لای نهو باوه رهی دواییه و... جارئ نازانم کاک (محهمه د) بۆچی ویستویه تی جامی رقی خۆی لیږدها قلب بکاته وه و به هر جورئ بیت ده یه وی ئه م شیعره بداته پال (بیخود)؟ که س نکولئ لهو رایه ی کاکه (حهمه) نییه که (بیخود) پیاویکی موونه وهر و خانه دانی ناین په رست بئ، به لام (خانه دانی) چ پیته وندی به وه وه هیه نه م شیعره بداته (شیخ نووری)؟! یان نینسانی (موونه وهر) چۆن ده بئ له گه ل خۆی و له گه ل میژوو راست نه پروات و شیعر به ناوی که سانی تره وه بلاو بکاته وه؟! یان مه رجه ئاده میزادیک موونه وهر و ناین په رست بئ، له هه مان کاتدا شاعیرتکی گه وره ش بئ؟! ئنجا برا بۆچی نه وه به ره وا نازانی شیخ نووری شتیکئ لهو خانه دانییه ی خالی به رکه وی؟! به م جوره ده بینین کاکه حه مه چاکئ لئ کردوو به لادا و له شیخ نووری هه لکیتلاوه و دیسان ئیسته ره می له سه ر نه وه یه که نه وه شیعری (بیخود) ه و بۆ نه م مه به سته ش وه نه بئ به لگه ی مه وزووعی به ده سته وه بئ، نا، به لکو خۆی به ملا و نه ولا داده ات و له زۆر جاردا له با به ته که دوور ده که وپته وه. بۆیه له وتاری دووه می شیدا هه ر سووره له سه ر نهو رایه و ده لئ: (که کاک مسته فا داوای سرودی نیشتمانی و نه ته وه یی له بیخود کردبئ، نه وه واته بیخود و ناسراو بووه بتوانئ شیعری وا بلئ هه رچه ند شیعری وا له دیوانه که یدا نییه، که واته پئی تیناچئ (دلاوهران) هی نهو بئ و له به رنه وه که به وتنی شیعری و ناسراوه، بۆیه داویه به شیخ نووری که گه نج بووه و خه ریکی سیاسه ت بووه، تا به ناوی خۆیه وه بلاوی بکاته وه) جارئ کاک (مسته فا) داوای سرودی کوردی واته (به زمانی کوردی نووسرابئ) له (بیخود) کردوو.

ئنجا که نهو داوایه ی عه رزی بیخود کردوو، که ی ده بیته به لگه بۆ نه وه ی (بیخود) بتوانئ شیعری وا بلئ؟ پاشان که کاک (مسته فا) ده لئ (له سالی ۱۹۲۲) نه وسا قوتابی بووین له که رکووک)، هه رچه ند کاک مسته فا نه ی نووسیوه لهو ته مه نی هه ژده سالییه ی خۆی له چ پله یه کی خوتندن بووه، به لام وهک ده رده که وی کورپکی گه نجی وهک نه م که هه ستی نه ته وایه تی هه بووبئ و حه زی له سرودی نیشتمانی و نه ته وه یی کردبئ و ویستبیتئ به بیانیان به زمانی خۆیان سرود بلئین، هه ر نهو که فوکوله گه نجانه یه پالی پیته نابئ هانا بیاته بهر مامۆستا (بیخود)، به بئ نه وه ی بزانی رپه وه ی شیعری (بیخود)

له گهل داوايه كهى نهم كه متر يهك ده گريته وه. وهك كه نجيكيش واى زانيوه شاعير ده توانى له هه موو باهه تيك بنووسى و ده توانى له هه موو باهه تيك قه لهم بخاته كار.

ئيتتر بهم روو ليتانه (بيخود)ى شاعيرى رنچكهى ناين و ستايش كردنى خوا و پيغه مبهه، نابيته شاعيرى ناسراو به شيعرى سياسى و نه ته وهى. سه ده مى (بيخود)يش نه وه نده ليمانه وه دور نيهه تا نه توانين هاو چه ركه كاني ببينين و نه وه مان بو روون بكه نه وه كه (بيخود) بهم جوژه شيعره ناسراوه يان نه ناسراوه؟! نجا كاكه حه مه دووى دوو رسته پيچه وانهى نهو رايهى خووى ده وه ستى و ده لى: (كه واته رتي تى نه چن «دلاوه ران» هى نهو بى و له بهر نه وه كه به وتنى شيعرى وا نه ناسراوه، بوژه داويه به شيوخ نوورى) له وسه ر كاك «محهمه د» ده بوست نه وه مان تيبه گه يننى كه كاك مسته فائى قوتابى رووى له (بيخود) كردوه سروودى نيشتمانى و نه ته وهى بو بنووسى، چونكه (وا ناسراو بووه بتوانى شيعرى وا بلتى)، به لام نهم جاره يان ده لى شيعره كه هى نه وه، چونكه به (وتنى شيعرى وا نه ناسراوه) نازانم نه مه يان چه ندى به چهنده؟! نجا كه شيوخ نوورى له بوارى سياسه تدا ئيشى كردبى و ده يان سه روتارى له رۆژنامهى (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان) دا نووسيبى، شروژه و شيكردنه وهى سياسى پيغه يشته وانهى له رۆژنامهى (ژيان) دا بلاو كرده بيه ته وه، تا نهو سالهى نهم سرووده يان بلتين نهم ئۆره بيه ته وه كه داوه به ده ستوه به ده يان شيعرى چاكي بلاو كرده بيه ته وه و به شاعير ناسراين، ئيتتر نازانم شيوخ نوورى چ پيوتستى به وه هه بووه شيعر له (بيخود) وه ريكري و به ناوى خووى بلاويان بكاته وه؟!

كاك (محهمه د) دريژه به قسه كاني ده دا و ده لى: (جا نه گه ر وهك كاك مسته فا سائيب نه فه رمووى بيه خود شيعرى تى سروودى دا بيتى، نه بى نهم شيعره كامه بى و چى لى هاتبى و چۆن كه - به گوته رى قسهى كاك مسته فا سائيب - له ناو قوتابيه كاندا بلاو بووه ته وه، نه خراوه ته كتىبى (گورانى كوردى) و ئيستاسته كه س ناگاي لى نيهه؟ نه مه جار تى تر زياتر نهو بيهه لا نه چه سپينى كه (دلاوه ران) هى بيه خود بى و وهك وتم بوژه دا بيتى به شيوخ نوورى، چونكه خووى خه ريكى سياسه ت نه بووه و شيوخ نوورى خه ريكى بووه). دووى نه وهى كاك (مسته فا سائيب) وهك كه سپنگ ناگاي لهو سرووده بى ده لى سروودى تى تر بوو داى به من، كاك (محهمه د) هه ر مه سه له كه ده باته وه سه ر نه وهى (مريشك له هيلكه يه، يان هيلكه له مريشكه)، نه گينا نهو سروودهى كه كاك (مسته فا سائيب) باسى ده كات كه له ديوانه كه دا نه بى، بوچى نه مه جار تى تر نهو بيهه لاي كاكه

حه مه نه چه سپینتی که (دلاوه ران) هی (بیتخود) بین؟ یان له پای چی دابیتستی به شیخ نووری؟!

ئنجاکه ی مەرجه (گۆزانی) هه موو سروده کانی نهو سهرده مه ی تیدا بووبتی، تا نهو سروده شی تیدا بلاو بکرتته وه؟ له کاتیکدا (گۆزانی) یه که ی - کوردی و مهربوانی - له گه ل ریتزم بو کوشش و تهقه لایان، راگوتیزرانه وه ی نهو نامیلکه بچووکه یه که به ناوی (گۆزانی کوردی) له سالی (۱۹۲۵) له سلیمانی له چاپ دراوه!! واته دوا ی بلاو بوونه وه ی شیعره به په خشان وه رگیتراوه که به ماوه یه کی ئیجگار کم و ههر له هه مان سالد له لایه ن (نه محمد به گی توفیق به گ) ی ناشنا و دۆستی شیخ نووری له چاپ دراوه، نهو کاته ش شیخ نووری له ترۆپکی ده سه لاتیدا بووه به سه ر شیعر نووسین و خوتندنه وه و داهیتاندا، چونکه وه ک هه موو لایه ک ده زانین و مامۆستایان (گۆزان) و (ره فیق حیلمی) و (عه لانه ددین سه جادی) یش دانی پیتدا ده نین، که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) دا شیعر ی کوردی ناوچه ی سلیمانی تازه کردوه ته وه. وه ک کاک حه مه ده لتی: (شیخ نووری کورتکی گه نجی تازه پینگه یشتوو) نه بووه، ته مه نیشی (۲۹) سال بوو. له ناو خه لکیشدا ناسراو بووه، بگره شیعر و نووسینه کانی له ناو خوتنه رانی نهو سهرده مه دا په سند کراوه و جیگه ی ره زامه ندییان بووه.

به نیسه بت نه م ئۆپه رتته شه وه دوا ی دوو سال تپه پ بوون به سه ر نووسینیدا، واته له سالی (۱۹۲۷) دا که خراوه ته سه ر شانۆ خه لک زۆر په سندیان کردوه. جا نازانم کاک (مه محمد) له سه ر بناغه ی ج به لگه یه ک ده لتی: (به ناسانی له لایه ن خه لکه وه په سه ند نه کراوه، له به رته وه ناچار بووه که به ناوی (م. نووریه وه بلاوی بکاته وه...!؟). گریمان لهو ساله ی نیشان دراوه، جیگه ی ره زامه ندی و په سه ندی خه لکه که نه بووبتی، نه ی بوچی له سالی (۱۹۲۸) و (۱۹۳۲) که دوو جار تکی تر له نامیلکه ی (گۆزانی) ی که ریم سه عید زانستی و کوردی و مهربوانی - دا بلاو کرایه وه نه م نه یینیبه ههر نه خرایه روو؟

وه ک وتمان (شیخ نووری) له سالی (۱۹۲۵) دا له ته مه نی (۲۹) سالی دا بووه، لهو ته مه نه شدا وه ک له ببیلیۆگرافیا که ی ریکم خستوه ده رده که وئی تا نهو کاته چه ندان شیعر و وتاری سه رکه و تووی نووسیوه، گرینگترینیان نهو (۲۵) زنجیره و تاره یه که له رۆژنامه ی (ژیان) دا بلاوی کردوه ته وه که به سه ره تای ره خنه ی تیۆری کوردی داده نری. پیتشتریش وه ک موونه وه رتکی سه رده می خۆی، یان باشتر وایه بلتین له سه رده می هوکمدار تتی شیخ مه محمودی نه مردا، سه رنووسه ر و به پرتوه به ری دوو رۆژنامه ی سه رده می شیخ مه محمود بووه

که رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) و (بانگی کوردستان) بوون، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل پیاوه به‌ده‌روه‌ بووه‌کانی سه‌رده‌می خۆی نیشی کردووه و هه‌لسوکه‌وتی کردووه. زۆر له‌و که‌سانه‌ی چوومه‌ته لایان و ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) پرسیارم لیک‌کردن، له‌سه‌ر ئه‌و پرایه یه‌ک ده‌گره‌وه که شیخ نووری ئه‌وه‌نده زرنگ بووه، به‌گوتیه‌ی سه‌رده‌می خۆی له‌هه‌موو هاوه‌له‌کانی پیشکه‌وتووتر و باخه‌به‌تر بووه و ئاگادارییه‌کی زۆری له‌ئه‌ده‌بیاتی فارسی و تورکیدا هه‌بووه. واته وه‌ک کاک (محهمه‌د) ده‌ریخستووه، کابرایه‌کی ده‌سته‌پاچه و سیتبه‌ری (بیخود) نه‌بووه، مامۆستا (بیخود) خۆشی بپایه نیتساکه قبوولی نه‌ده‌کرد به‌و شیویه‌ی باسی (شیخ نووری) بکریته!

ئه‌گه‌ر وه‌ک کاک (محهمه‌د) ده‌لتی، مامۆستا (بیخود) له‌وه ترسا بی ئه‌م شیعه‌ره له لایه‌ن خه‌لکه‌وه په‌سه‌ند نه‌کری، بۆچی ناویکی خوازاوه‌ی بۆ خۆی هه‌له‌نه‌بژارد و پریاری دا به‌ناوی - شیخ نووری - یه‌وه بلاوی بکاته‌وه؟! شیخ نووری که یه‌که‌م هه‌نگاوی به‌ره‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌ری کوردی هاویشته، سلی له‌وه نه‌کرده‌وه شیعه‌ره‌که په‌سه‌ند ده‌کری یان نه، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی ویستی بپیتته پیاوی سه‌رده‌می خۆی و به‌ته‌نگ داوایه‌کانی میژووه‌وه بچن. مه‌نتیقی میژووی به‌گه‌وره‌تر زانی له‌مه‌نتیقی ساده و ساکار و عه‌فه‌وییه‌یه‌ی خه‌لک. ئه‌گه‌ر یه‌که‌یک خۆی ئه‌و تیگه‌یشتنه ته‌واوه‌ی له‌ لا پیتگه‌یشتوو و کامل نه‌بووبن چون قبوولی کرد له‌ په‌سه‌ندکردن و نه‌کردنی شیعه‌ره‌که له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه بکریته قۆچی قوریانی تا (بیخود) شیعه‌ری خۆی به‌ناوی ئه‌وه‌وه بلاو بکاته‌وه؟ ئه‌وه له‌ کاتیکدا یه‌ خۆی له‌و سه‌رده‌مه‌دا خاوه‌نی پله و پایه و پیتگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و رۆشنییری گه‌وره‌ی خۆی بووه. دوا به‌دوای ئه‌وه شیعه‌ریکی نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی وا بۆ ده‌بین جیتگه‌ی په‌زنامه‌ندی و په‌سه‌ندی خه‌لک نه‌بین؟! چ دا‌بونه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی به‌زاندووه؟! جگه له‌وه‌ی هه‌نگاوانیتیکه به‌ره‌و باه‌تیکه تازه به‌خوینه‌ران و بینه‌ران که ئه‌ویش هونه‌ری (نۆیه‌ریت) ه؟!!

(شیخ نووری) یه‌ک له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌سته‌پیشخه‌ری له‌ زۆر بوادا کردبێ و بگه‌ر شۆره‌سواریش بووبن له‌و ده‌سته‌پیشخه‌رییه‌وه و گه‌وه‌ی میژووی بۆ خۆی برده‌پیتته‌وه، ئیدی چ پیتوست به‌وه ده‌کات له‌م هه‌نگاوه‌شیان بترسێ و گوێ بداته ئه‌وه‌ی په‌سه‌ند ده‌کری یان ناکری؟ ئه‌گه‌ر شاعیر و نووسه‌ر له‌ پشت خه‌لکه‌وه به‌روا، ئه‌ی پیتشه‌روایه‌تی نووسه‌ر چیه‌یه و له‌ کوێدا یه‌ و چون ده‌توانی له‌ بواری نووسیندا شۆرشگیترا یه‌تی خۆی به‌سه‌لمینتی، له‌وه‌ی خه‌لک بۆ تیروانینی پیشکه‌وتووتر ببات و چێریان پینش بخت؟

وهرگيتړې نهم شيعره دهنوسنې: [فيكر و مه نزمه كهى كه نه ساس ته شكيل ده كا به نه زهر نه حوالى روحيه و ته ما يولاتى خو مانه وه هلگيتړا يه وه و به موقه ديمه ييكه وه عه رزم كردا شتيخ نوريش هر له سهر ه همان شتوه به [نه زهر نه حوالى روحيه و ته ما يولاتى خو مانه وه] شيعره كهى هلگيتړا وه ته وه و تامو بويه كى خو مالتيسانه ي دا وه تى. له م پتسه كيه ي وه رگيتړشدا هيچ نيشاره تيكى دوور و نزيك نابنين كه زووتر وه رگيتړا (*) بى.

به لگه يه كى ترم بو نهم شيعره كه هى - شتيخ نورى - يه نه وه يه، كه شتيخ نورى له بوارى نووسينى شانودا كه شيعرى تتهه لكيتش كردوه نه وه يه كه [فاتمه خانى محيه ددين پدى] ده رگيتړتته وه: [هر نه وه نده بيستان فوناد ره شيدى ماموستاى كوران شانوگه رى «نيسرونى زوردارى» ي پتسه كه ش كردوه و بهو كارى هه ستى زور كه سى بزواندوه، نيمه ش هاتينه مه يدان و ويستان هه نگاوتيكى باشر بنين. بىرى يه كيكمان بو نه وه چو كيتسه يه كى نه وتوى ناو كوومه له كهى خو مان باس بكه ين كه زور توشى يه كيتك له قوربانويه كانى ده هاتين، به لام كه سمان ده ست و زاتى نووسينمان نه بوو. بويه كا په نامان برده بهر شتيخ نورى و نه ووش له سهر پيشنيارى خو مان شانوگه رى «دايك» ي بو ناماده كردين. قوتابخانه مان رازنده وه و پرده مان هه لواسى و نزيكه ي حفته يه ك ژنانى شار پرويان تى كردين و به په رو شه وه سه بىرى «دايك» يان ده كرد. به يجه ي خوشكم ده ورى دايك و شه فيقه سه عيد كه قوتابيه كى وريى قوتابخانه كه مان بوو ده ورى دكتوره ي بينى. ديار بوو له تلى دلى بينه رانيمان ده دا [تا نيمرؤش چ خوى، چ خوشكى ناوهرؤكى «دايك» يان له بيره كه به شتيكى به شيعر هوترابؤوه. «دايكه ي نه خو تينده وار به هه له ده رمانتيكى عه تاره كان ده ر خواردى كوزيه كهى ده دات، ده رمانه ده يخاته گيانه لا، هاوار و قيژه و گريه ي دايكى كلؤل گه ركه ي دينيته سه ير. يه كيتك له سهر سپيه ژيره كانى دراوسى به هه له داوان خوى ده كات به ژورودا ده پرسيت:

(*) شتيخ نورى له ژبانى شيعر نووسينى خويدا جگه له و په خشانه ي كه به شتوه ي نوپه ريت كردوويه تى به شيعر، نه زمونيكى ديكه شى هه يه له شيعرى (مه قبه ردا)، چونكه نه و شيعره ي عه بدو له حق حاميد وه ك خوى نووسيوه تى يه كسهر له توركيه وه وه رينه گيتړا وه، به لكو (عه رب فه مى) به په خشان كردوويه تى به عه ربه ي و شتيخ نورى - ش له و وه رگيتړانه وه به شيعر دا پرشتوه ته وه، نه وه دووم تا قيركردنه وه تى له پاش نوپه رتتى (نينتيا به)، ديسان نه مه ش ده يسه لمينتى كه نه و جوړه به پيره وه چوون و كارانه زياتر جتگه ي بايه خى شتيخ نورى بووه نه ك بيتخود كه كارى له و جوړه ي نيه.

چییه نهم گریه و زارییه
بو چیته هاوار و ته لاش

دایکه به شپرزهی:

هرگیز خهوی نه بوو منیش

چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش

دراوستیکه یان که نهمه ده بیستیت، ده ستورد ده چیت به دوای دکتوره ی شارد، دکتوره
به هه مان ده ستور ده پرستیت:

چییه نهم گریه و زارییه

دایک: چووم دامی توژیک شیلهی خاش خاش
دکتوره:

جا

کی به توژی وت ده وایه کی زهریف و باشه

تیلیقی وا قابیلی ده رمانی وه ک خاش خاشه؟

خیراکه نهم ده رمانه ی بده ری

به لکو به جارتیک چاره ی بکری

نیتر هرگیز له و ده وایانه ی نه ده یتتی

دایک:

تویه بی، تویه بی یا ره بی

هه تا ماوم ده رمانی وای نه ده منی (۱۴)

شیرتکی تری (شیخ نووری) که دراوه ته پال ماموستا (بیخود) شیرتکی شیوه نه که
شیخ نووری بو هاو پتی خۆی «عبدولکه ریم به گی حاجی عبدوللای که رکوکلی زاده» ی
نووسیه. نهم شیرتکی ناو ناوه (تالعی کوردی به ده بخت). که ریم به گ حاکمی مونفریدی

(۱۴) د. که مال مه زهر نه حمه د - فاقه محی الدین پهری پیشرو و سه ربازی نه ناسراو ژماره (۷۳) ی
گۆفاری رۆشنگیری نوئی ئادار ۱۹۷۹ ل ۱۷ - ۱۸ منیش هه مان زانیاریم له و چاوپتیکه و تنه ی له گه ل
فاقه خان نه نجام دا له سر شرتی کاسیت تو مار کردوه.

سلیمانی بوو، له (۱۸) ی نیلوولی سالی (۱۹۲۰) دا کۆچی دوايي کردوه. ئەم شیعره له لاپهړه (۹۶ - ۱۰۰) ی دیوانه‌که‌ی بیخودی گرتووه. یه‌که‌م به‌لگه‌ی به هی «شیخ نووری» زانیی ئەم شیعره نه‌ویه که (شیخ نووری) داوای له مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) کردوه شیعره بلاو‌کراوه‌کانی نیو رۆژنامه و گۆڤاره‌کان له ده‌فته‌ریکدا به‌ده‌سته‌ختی خۆی بنووسیته‌وه. ئەمیش داوایه‌که‌ی شیخ نووری به‌جێ هێناوه و له‌سه‌ر به‌رگی ناوه‌وه‌ی ئەو ده‌فته‌ره‌سه‌د لاپه‌رهبییه‌ی بۆ نووسینه‌وه‌ی شیعره‌کانی ته‌رخان کردوه نووسیه‌یه‌تی: [کاکه نووری زۆر زۆر سلاوت لێ ئەکه‌م. به‌سه‌ری تۆ عموومی مه‌وجوداتی جه‌ریده‌ی کوردستان گه‌راوم، له‌مه‌ زیاترم بۆ نه‌دۆزرایه‌وه که لیته‌دا نووسیومه‌ته‌وه و هه‌مووی به‌ته‌ئریخ و نومرووی خۆی ده‌رجم کردووه!] ئەو قسه‌یه‌ نه‌وه ده‌رده‌خات ئەم شیعری - تالعی کوردی به‌ده‌بخت - یه‌کیک بێ له‌و شیعرا‌نه‌ی به‌قه‌له‌م و ده‌سته‌ختی مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) نووسراوه‌ته‌وه و لاپه‌رِه [۲۰ - ۲۴] ی ئەو ده‌ست‌نوسه‌ی گرتووه، به‌لام وه‌ک شیعره‌کانی تری ده‌ست‌نوسه‌که‌ نه‌ینووسیوه له‌ ج رۆژنامه‌یه‌ک یان گۆڤاریکدا بلاو‌کراوه‌ته‌وه. منیش له‌ کاتی گه‌ران و هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌رِه‌ی رۆژنامه و گۆڤاره‌کا‌مان ئەم شیعره‌م به‌رچاو نه‌که‌وت. وا دیاره‌ نوسه‌یه‌کی ئەم شیعره له‌ لای مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) بووبی و له‌گه‌ڵ شیعره‌کانی تر نووسیه‌یه‌یه‌وه. له‌وانه‌یه ئەم شیعره‌ی شیخ نووری چه‌ند نوسه‌یه‌کی له‌به‌ر نووسیبیته‌وه و یه‌کتی له‌و نوسخانه‌که‌وتبیته‌ لای مامۆستا (بیخود). شیخ نووری که‌ ده‌فته‌ره‌که‌ی له‌ مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) وه‌رگرتووه‌ته‌وه، خۆشی هاتووه‌ چاوی پێدا گێراوه‌ته‌وه و سه‌رگورشته‌ی ژبانی خۆی له‌گه‌ڵ هه‌ندێ پارچه‌ شیعری تری له‌ لاپه‌رِه‌ سه‌پیه‌کانی ئەو ده‌فته‌ره‌ نووسیه‌یه‌ته‌وه، بگه‌ له‌ زۆر شوێندا به‌مه‌ره‌که‌به‌ سه‌وز له‌نگیه‌کانی چاک کردوه و وشه‌ی تازه‌ی له‌ با‌تی هه‌ندێ وشه‌ی تر داناهه‌. یه‌کتی ئەو شیعرا‌نه‌ی چاوی پێدا گێراوه‌ته‌وه، شیعری (تالعی کوردی به‌ده‌بخت)ه‌. دیاره‌ نه‌گه‌ر ئەو شیعره‌ هی خۆی نه‌بوايه، وه‌ک چۆن له‌و ده‌ست‌نوسه‌دا له‌سه‌ر شیعریکی وه‌رگێرداوی (زێوه‌ری) نووسیه‌ هی (زێوه‌ره‌)، به‌بێ نه‌وه‌ی له‌ رۆژنامه‌که‌دا ناوی زێوه‌ر نووسرابی، به‌م شێوه‌یه‌ دلنیا بووم نه‌گه‌ر ئەم شیعره‌ هی مامۆستا (بیخود) بوايه‌ ده‌بیره‌وه‌ لای ئەو.

بۆ جارتیکی تر مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) چه‌ند پارچه‌ شیعریکی تری (شیخ نووری) له‌ چه‌ند لاپه‌رِه‌یه‌کی به‌یه‌که‌وه‌ نووساوی (۲۲) لاپه‌رِه‌ییدا نووسیه‌یه‌ته‌وه. وا ده‌رده‌که‌وتی ئەم چه‌ند لاپه‌رِه‌یه‌ی له‌ که‌شکۆلتیکی گه‌وره‌دا نووسیبیته‌وه و ئەو لاپه‌رانه‌ی پێوه‌ندی به‌ (شیخ نووری)یه‌وه‌ هه‌یه‌ مامۆستا (نه‌جمه‌دین مه‌لا) داوه‌تی به‌ (شیخ نووری). له‌

دهستنوسه شدا همديسان شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) نووسراوه تهوه و لاپه ره (۱۲ - ۱۶) ى ئەم دەستنوسه ى گرتووه.

دهستنوسىكى ترى مامۆستا (نهجمه ددين مهلا) برىتى بوو له حدوت لاپه ره، نه مه شيان له كه شكۆلتىك جيا كراوه تهوه. يه كئى له شيعره كانى ئەم دەستنوسه ش، شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) بوو.

مامۆستا (بيخود) ته نيا يهك شيعرى نيشتمانى هه يه له لاپه ره (۶۹) ى ديوانه كه يدا بلاو كراوه تهوه. له م شيعره دا دهلتى:

ئەى به مال و به سه ر فيداى وه تەن
وهى وه كو كاكى خۆت برأى وه تەن
دامه نى كام و ده ستى تو دوورن
تا به روخ نه بيه گه ردى رآى من
تا من و تو نه بينه په روانه
شه وقى چۆن خو ش ئەبى چرأى وه تەن

وهك مامۆستا (هه ردى) ده گيترپه ته وه و دهلتى: (بيكه سى شاعير هه موو جارئ كه سه رخۆش ده بوو، به م شيعره وه ده يگرت...) به لتى وهك ده رده كه وي، شيعرىكى نيشتمانى لاوازه و سه ركه وتوو نيه. نه مه ش تو انجيتك نيه بو پله و پايه ى كه سىكى وهك مامۆستا (بيخود) كه پايه ىكى ناينى به رزى هه بووه، به لكو نه وه ده كه يه نئى كه له بوارى شيعرى نيشتمانىدا ده سه لاتدار نه بووه به و شپوه يه ى كه له بوارى تردا نه سپى خو ئى تاوداوه. نه وه سه ره رآى نه وه ش، شيعره كه به ته كليف نووسراوه و به رآدان دراوه، شيعرى به م جو زه بوو ترى، هه لبه ته زۆر له خو كردن و ون كردنى كه فوكولى شاعيرانه ى تيدا ده رده كه وي.

خويتنه رى شيعرى (تالعى كوردى به دبهخت) نه وه ى بو روون ده بيته وه، كه سىك نه و شپوه نه به كه فوكول و به سو زه بو كه سىك ده كات كه تىكه ليه ىكى گيانى به گيانى و نزىكى و خو شه ويستيه ىكى نه وتو يان له نيتواندا بو وي، كه مردنه كه ى بو ويته هؤى به جئ هيشتنى كار تىكردنىكى زۆر گه و ره له سه رى. هه ر بو هه ش مردنه كه ى به به دبهختى (تالعى كورد) داده نئ و به و شپوه گه رمو گره فرميسكى بو ده رپو ئى و شپوه نى بو ده كا. وهك زانراو يشه ئەم تىكه لاوى و ناشنايه تى و خو شه ويستيه به تينه له نيتوان (بيخود) و (عه بدولكه ريم به گى حاجى عه بدوللاى كه ركوكولى زاده) دا نه بووه، تا مردنه كه ى له لاي نه وه نده

کۆستیکی گه‌وره و گران و جه‌رگه‌ر بێ، ئەم لاوانه‌وه پڕ له سۆزه‌ی بۆ بنووسی!

مامۆستا - شیخ محهمه‌دی خاڵ - ده‌رباره‌ی ئەو شیعره و پتوه‌ندی (بێخود) به‌ (عه‌بدولکه‌ریم به‌گ) ه‌وه ده‌لتی: (که‌ریم به‌گ به‌ هیچ شی‌وه‌یه‌ک ئەو پتوه‌ندییه‌ی له‌گه‌ل (بێخود) دا نه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل (شیخ نووری) دا هاوپایاله‌ بوون، بۆیه شیعره‌که هه‌ر به‌ هی شیخ نووری ده‌زانم نه‌ک (بێخود). هه‌روه‌ها مامۆستا (هه‌ردی) یش هه‌ر رای وایه (ئەم شیعره‌ هی شیخ نووریه‌، چونکه پتوه‌ندی دۆستایه‌تییان له‌گه‌ل یه‌کتهدا زۆر به‌تین بووه و زۆربه‌ی شه‌وان به‌یه‌که‌وه دانیشتیوون و خواردووایانه‌ته‌وه) مامۆستا (ناسح حه‌یده‌ری) ده‌لتی: (له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌بدولکه‌ریم به‌گ کوردیکی موسته‌قیم بوو، شیخ نووری زۆر خۆشی ده‌ویست و زۆر به‌یه‌که‌وه بوون) به‌رێز (فه‌تحو‌للا شیخ ره‌شید) ده‌لتی: (عه‌بدولکه‌ریم به‌گ نه‌گه‌ر پتوه‌ندیشی به‌ (بێخود) ه‌وه بووبتی، ئەوه پتوه‌ندییه‌کی زۆر کز بووه، به‌لام زۆرتر له‌گه‌ل شیخ نووری هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد. تا مردنیش هه‌ر به‌یه‌که‌وه بوون. شه‌وان به‌یه‌که‌وه داده‌نیشتن و هاموشۆی یه‌کتریان ده‌کرد). مامۆستا (حیلمی) شاعیر له‌ باره‌ی ئەم شیعره‌وه ده‌لتی: (به‌ده‌سخه‌تی خۆی شیخ نووری نوسخه‌یه‌کی ئەم شیعره‌ی بۆ من ئارد بۆ هه‌له‌بجه، نیستاش له‌ بیرمه‌ به‌مه‌ره‌که‌بی سه‌وز بۆی نووسیوووه‌وه. تا ئەم دوااییه‌ ئەم ده‌ستنووسه‌م هه‌ر مابوو، هه‌ول ده‌ده‌م بیدۆزمه‌وه.) (١٥). نیتر نازانم به‌ چ به‌لگه‌یه‌ک ئەم شیعره‌ی - شیخ نووری - دراوه‌ته‌ پال مامۆستا بێخوده‌وه!؟

جگه‌ له‌و دوو شیعره‌ی باسمان کردن که درابوونه‌ پال مامۆستا (بێخود)، له‌ لاپه‌ره (١٥٨) ی دیوانه‌که‌یدا - به‌شی تاکه‌کان - کاک (محهمه‌دی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم)، دێره شیعره‌یکی ئاشکرای - نالی - یشی خسته‌وه‌ته‌ ناو تاکه‌ شیعره‌کانی (بێخود) ه‌وه که نه‌ده‌بوايه‌ ئه‌وه‌یان به‌سه‌ردا تیپه‌ه‌ڕی. ئەمه‌ش تاکه‌ شیعره‌که‌یه:

ده‌ستم که به‌صه‌د وه‌عه‌ده له‌ صه‌د لاوه‌ شکاوه

جه‌بری نییه‌ ئەم که‌سه‌ره، هه‌تا نه‌یخه‌مه‌ نه‌ستۆم (١٦)

(١٥) هه‌ر له‌و دانیشته‌نه‌دا مامۆستا (هه‌ردی) یش که له‌وێ ناماده‌ بوو، رای وابوو که ئەم شیعره‌ هی شیخ نووریه‌.

(١٦) به‌روانه‌ دیوانی نالی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپرس و فاتح عه‌بدولکه‌ریم هه‌مان به‌یت له‌ لاپه‌ره (٣٨٤) دا بلازکراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی - د. مارف خه‌زنه‌دار لاپه‌ره (٨٩) سالی ١٩٧٧ .

نهم دیره شیعره‌ی - نالی - وهک شیعره‌کانی پیشتر باسمان کردن، هدرکه له ناو ده‌ستنوسه‌کانی ماموستا - بیخود - دۆزراوه‌ته‌وه، یه‌کسه‌ر به‌شیعره‌ی نه‌وی تینگه‌یشتون، له‌کاتیکدا نهمه‌تا که شیعریکه له‌ناو شیعریکه‌ی درێژی - نالی - دا که نهم تا که شیعره به‌ناوبانگه‌ی - نالی - چوو‌یته‌ناو نه‌و دیوانه‌وه، نیت‌ر قسه‌بو‌نه‌وه ناهیت‌یته‌وه که شیعره‌کانی تریش هه‌ر به‌م چه‌شنه‌رنگه‌ی ناو نهم دیوانه‌یان گرت‌یته‌به‌ر. جگه له‌مانه‌ش، شیعریکه‌ی چوار به‌یتیه‌ی تر له‌دیوانه‌که‌دا له‌لاپه‌ره (۱۴۹) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه، که ده‌بته‌ره‌شنوسی یه‌که‌می نه‌و شیعره‌بیت که (شیخ‌نوری) بو‌ (شیخ‌برایم) برای وتوو. نهمه‌ش پارچه‌شیعره‌که‌یه:

بلا فرمیتسکی خوینین بو‌ نه‌پێژی بیل‌بیل‌ه‌ی چاوم
 به‌حرفی ناله‌بو‌ نه‌پێژی، زمانی لال و گه‌راوم
 نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیت‌را، خه‌فه‌ت گۆپکه و چرۆی ده‌رکرد
 سه‌راپا ته‌رزی غه‌م، نالایه‌گیانی هه‌ل‌ک‌پرووزاوم
 ده‌سا نه‌ی (میرزا مه‌هدی)ی زه‌مان، نه‌ی (کاشی)ی نادر
 له‌کیتلی قه‌بره‌که‌ی ته‌ریخی کۆچی کاکه‌ نی‌براهیم
 بنوسن (شیخ‌برایم رۆ) به‌خویناوی گه‌شی چاوم

جۆری ته‌عبیر کردن له‌م شیعره‌دا، هه‌وین و وینه و دارشتن و شیتوازی به‌ناشکرا دیاره‌هی - شیخ‌نوری-یه. جگه له‌وه‌ش نهم ته‌عبیرانه له‌شیوه‌نه‌که‌ی که بو‌ (مه‌لا فه‌ندی) و بو‌ (شیخ‌برایم)ی برای وتوو هه‌ر هه‌مان ده‌رپین و شیتوازه، بگه‌ر یه‌که‌م به‌یت و دوا به‌یت کتومت نه‌وه‌یه که له‌شیوه‌نه‌که‌ی (مه‌لا فه‌ندی) دا هه‌یه که به‌ر له‌ ده‌سال له‌کۆچی دوا‌یی (شیخ‌برایم) دا نووسیه‌به‌ته‌ی. هیوادارین له‌چاپیکه‌ی تری دیوانه‌که‌ی ماموستا (بیخود) دا نه‌و شیعرانه‌ی لته‌بژار بکرتیت و هه‌ول بدری زۆر شیعره‌ی بلا‌ونه‌کراوه‌ی خۆی هه‌یه له‌گه‌ل شیعره‌کانی تریدا بلا‌و بکرتینه‌وه، که به‌شیتوه‌ی (نامه) بو‌ زۆر دۆست و هاوه‌لی خۆی نووسیه!!

سه‌برده‌ی ژبانی شیخ نووری شیخ صالح

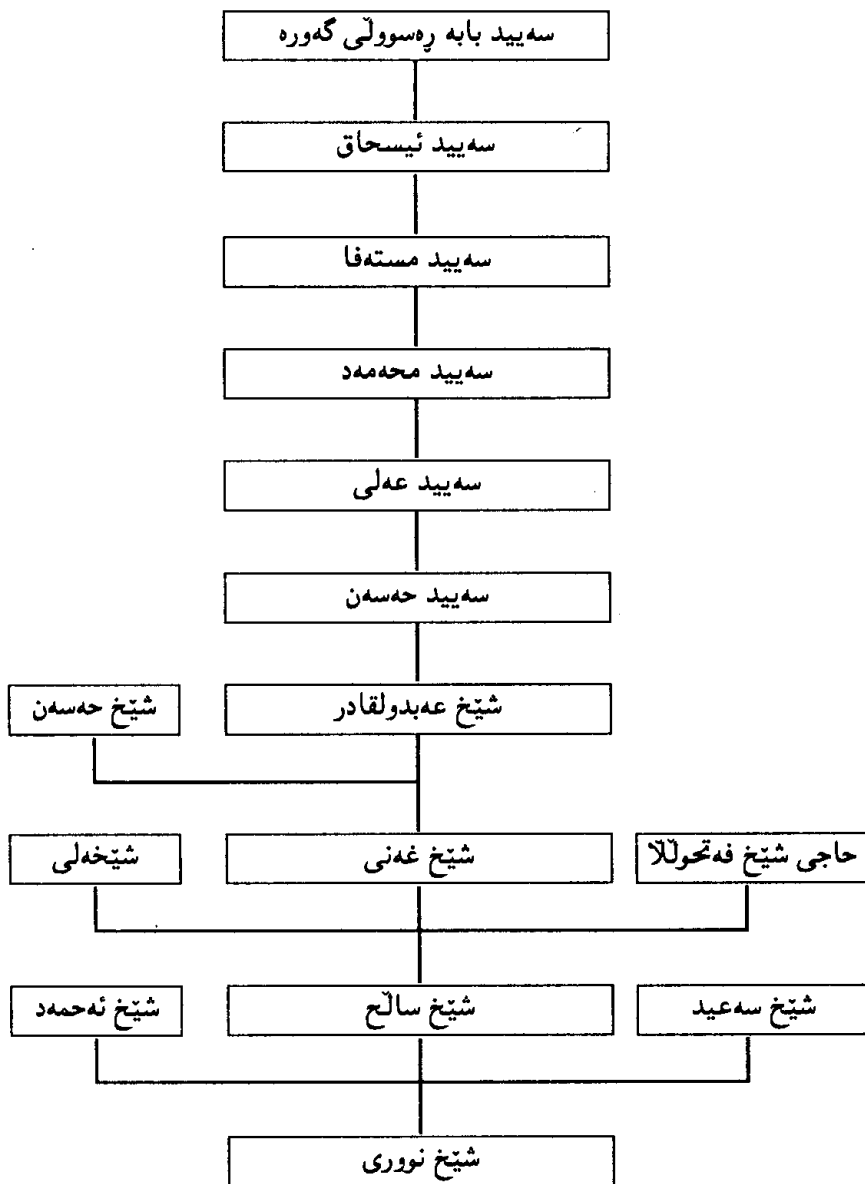
* ناوی ته‌واوی شیخ نووری کوپری شیخ صالحی کوپری شیخ غه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌بدولقادی کوپری سه‌بیید حه‌سه‌نی کوپری سه‌بیید عه‌لی کوپری سه‌بیید محه‌مه‌دی کوپری سه‌بیید مسته‌فای کوپری نیسحاقی کوپری سه‌بیید با‌به ره‌سوللی گه‌وره‌یه و له ساداتی به‌رزنجیه^(۱)، وه‌ک له‌م شه‌جهره‌یه‌ی لاپه‌ری دواتردا دهرده‌که‌وی.

* شیخ نووری له‌ سالی (۱۳۱۲) ی‌رۆمی^(۲)، واته‌ له‌ سالی (۱۸۹۶) ی‌زایینی^(۳) له‌ شاری سوله‌یانی و له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زین) له‌ دایک بووه و چاوی بۆ نه‌فسانه‌کانی ژبان

(۱) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) له‌ کتیبه‌که‌یدا (شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووم ل ۱۹۹ ده‌ریاره‌ی ره‌چه‌له‌کی شیخ نووری نووسیویه‌تی: (شیخ عه‌بدولقادر کوپری سه‌بیید حوسه‌ینی کوپری سه‌ی محه‌مه‌دی سه‌ی عه‌لیه‌). که‌ وه‌ک روونم کرده‌وه (سه‌ی حوسه‌ین) کوپری (سه‌بیید حه‌سه‌ن) ه‌ نه‌ک باوکی. هه‌روه‌ا (سه‌ی عه‌لی) کوپری (سه‌بیید محه‌مه‌د) ه‌ نه‌ک باوکی. نه‌م شه‌جهره‌ی عانیله‌یم له‌ مامۆستا (فه‌تحوللای کوپری شیخ ره‌شیدی کوپری شیخ عه‌بدولقادر) وه‌رگرت که‌ (نه‌رشدی نه‌واده) و له‌ کاتی خۆیدا به‌ئیرس بۆی ماوه‌ته‌وه، چونکه‌ برایه‌کانی به‌ر له‌ خۆی مردوون، نه‌ویش له‌ (شیخ عه‌بدولقادر) ی‌باپیری بۆیان ماوه‌ته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و شه‌جهره‌یه‌ نووسرابوو و له‌ به‌رده‌ستم بوو، زیاتر به‌راستم زانی. هه‌له‌ که‌ش، هه‌له‌ی مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) بێ یان له‌ کاتی نووسینه‌وه و وه‌رگرتنی هه‌له‌ی تیکه‌وتبێ یان (شیخ نووری) خۆی به‌و شیه‌ویه‌ دابیتتی به‌ مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) من به‌پتووستم زانی راستی بکه‌مه‌وه.

(۲) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) هه‌ر له‌ کتیبه‌که‌یدا لاپه‌ره (۱۹۹) وای ده‌رخستوه که‌ (شیخ نووری) له‌ سالی (۱۳۱۵) ی‌رۆمی له‌ دایک بووبن. سالی زایینی له‌ دایک بوونه‌که‌شی نه‌نووسیوو، که‌چی شیخ نووری خۆی له‌ ده‌ست‌نووسیکی خۆیدا ده‌ریاره‌ی ژبانی خۆی (۱۳۱۲) ی‌رۆمی، واته‌ (۱۸۹۶) ی‌زایینی نووسیوه، که‌ ده‌سخته‌ی خۆی زیاتر جێی متمانه و باوه‌ر پێکدرنه‌.

(۳) دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار له‌ وتاریکی که‌ له‌ گۆڤاری (الثقافة الجديدة) دا له‌ ژماره (۹) ی‌کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۹) دا به‌ناوی (الأنجاء الرومنطیقي في الأدب الكردي) (النصف الأول من القرن العشرين) دا به‌لاوی کردووه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: نووری شیخ صالح (۱۸۹۸-۱۹۵۸) واته‌ له‌ سالی (۱۸۹۸) دا له‌ دایک بووه. دکتۆر (کامیل حه‌سه‌ن به‌سیر) له‌ کتیبه‌که‌یدا ده‌ریاره‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) له‌ کۆزی لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و په‌خه‌سازیدا نووسیویه‌: (له‌ سالی ۱۸۰۶ ز) له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه (لاپه‌ره (۵) وادیاره‌ نه‌مه‌ هه‌له‌ی چاپه‌. هه‌روه‌ا له‌ دۆسه‌یه‌کی =

و نه‌پښتنيه‌کاني کردووه‌ته‌وه و هم ميژووه بووه به‌لاپه‌ره‌کاني يه‌که‌می ژباني مندالتيک، که له دواييدا شوپن و پايه‌يهک بؤ خؤی ديار ده‌کات.

* به‌پيتي نه‌و زانياريه‌ی که له نه‌نجامي پشکني‌نی دؤسيه‌ی شاعيره‌وه بؤم ده‌رکه‌وت ناوی (مح‌مه‌د نووری شتيخ سالج) ه. نه‌و ناو‌ه‌ش له‌سه‌ر فؤرمی (دفتر خدمت) که‌ي‌دا به‌ده‌سخه‌تی خؤی نووسرا‌بو، بؤيه ده‌بينين سه‌رجه‌می شيعر و وتاره بلا‌وکراوه‌کاني به‌نيمزای (م. نووری) يه‌وه بلا‌و کردووه‌ته‌وه، که کورت کراوه‌ی (مح‌مه‌د نووری) يه (٤).

* دايکی ناوی (په‌حمه‌ خانی کچی قادری حاجی په‌سولتی حه‌ماغای گورروونی رؤسته‌م ناغايه، که رؤسته‌م ناغاش کوپه‌زای (زولال ناغايه)، نه‌مه‌ش يه‌کيتک بووه له جه‌نگاوه‌ره دلپه‌ره‌کاني دوانزه سواره‌ی مهربان.) (په‌حمه‌خانی) دايکی شه‌ش کوپ و کچيتکی هه‌بووه، ناوی نه‌و منالانه‌ش به‌پيتي سالی له دايک بوونيان به‌م جؤزه‌يه: (نووری، نيسراهم، جه‌ميله، نيسماعيل، عه‌زیز، په‌ئوف، بابه‌ علی) وهک دياره (شتيخ نووری) نؤبه‌ره‌ی دايکی بووه. دايکی له ته‌مه‌نی حه‌فتا و پينج سالی‌دا، له رؤژی هه‌يني (٢) ی مایسی سالی (١٩٤١) ی زایینی (٦) ی ربيع الثاني (١٣٦٠) دا کوچی دوايي کردووه.

* شتيخ غه‌نی باپيري به‌کاروباری بازرگانپيه‌وه خه‌ريک بو، حه‌يوانی هه‌بووه و خه‌ريکی سه‌له‌م و تووتن کرپن و فرؤشتن بووه. چووه بؤ حه‌ج و له‌وی مردووه. ژنی بؤ هه‌ر سن کوپه‌که‌ی هيناه و هه‌ريه‌که‌یانی له خانويه‌کی سه‌ربه‌خؤی خؤيدا نيشته‌جتي کردووه، نجا (شتيخ سالج) ی باوکی شتيخ نووری نه‌ویش به‌پيشه‌ی بازرگانپيه‌وه خه‌ريک بووه.

= شاعيردا سالی له دايک بوونی به (١٨٩٧) دانرا‌بو. به‌پيتي نه‌و ده‌فته‌ر نفوسه‌ی که به‌برياری دادگای (سولج) ی سوله‌يمانی چاک کراوه، به‌پيتي نووسراوی ژماره (١٨٤٣ / ١٤٩) له ٨-١١-١٩٤٩، سالی له دايک بوونی شاعير به (١-٧-١٩٠٢) دانراوه، به‌لام نيمه‌ پشتمان به‌و ده‌ستنوسه به‌ست که به‌ده‌سخه‌تی خؤی نووسراوه. مامؤستا (گيوی موکريانی) يش له ده‌ستنوسيتکی خؤيدا که ده‌باره‌ی ژبانی (شتيخ نووری) نووسيوه، له نووسينه‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وئ له ده‌می خؤی وه‌رگر توه، به‌لام سالی زايينپيه‌که‌ی به (١٨٩٨) داناره.

(٤) دکتؤر کاميل حه‌سه‌ن به‌سير له هه‌مان کتتبيدا له لاپه‌ره (٥) نووسيوه‌تی: (ناوی «م. نووری» بؤ خؤی هه‌لپژاردووه) وهک پوونم کرده‌وه هم (م. نووری) يه‌ کورت کراوه‌ی ناوی (مح‌مه‌د نووری) يه و هه‌لی نه‌پژاردووه.

یه کهم جار له ولاتی ئیرانهوه که لویه‌لی دهه‌تینا و لیره‌وه که لویه‌لی ده‌برده نه‌وی. له سالی (۱۹۱۲) هوه وازی له بازرگانی کردن و هاموشۆی دهره‌وه‌ی ئی‌سراق هیتناوه و ده‌ستی کردووه به بازرگانی کردنی ناو ئی‌سراق. تووتن و پیتسته و خوری بردووه بۆ (به‌سره) و له‌وی نه‌وه که لویه‌ل و پیتویستی‌یانه‌ی لیره ده‌ستنه‌که‌وتوووه له‌گه‌ل خۆی هیتناویه‌تی. بیتگومان نه‌م بازرگانی کردنه‌ش به‌هۆی ولاغه‌وه نه‌نجام دراوه، چونکه نه‌وه کاته ئوتومبیل نه‌بووه، خۆشی قه‌تارچی هه‌بووه.

له پیتش هه‌لگیرساندنی شه‌ری جیهانی یه‌که‌م تووتنیکی زۆری ده‌بی و نه‌وه تووتنه پاره‌یه‌کی زۆری بۆ ده‌کات و به‌هۆیه‌وه سه‌رمایه‌یه‌کی باشی ده‌ستگیر ده‌بی. له سالی (۱۹۱۴) به‌ولاره (شیخ سالح) تاقه‌تی له پیتسه‌ی بازرگانی نامیتنی، چونکه پیر و نه‌ساغ و نه‌خۆش که‌وتبوو. ئیتره هه‌ر له‌وه ساله‌وه (شیخ سالح) ئیشه‌که‌ی خۆی به‌ (شیخ نووری) و (شیخ برایی) کوپه‌کانی خۆی ده‌سپیرئ. نه‌م دوو برایش ده‌ست ده‌که‌ن به‌هاموشۆ کردنی ولاتی ئی‌ران و شیخ نووری له‌ ته‌مه‌نی (۱۶) سالی‌دا ده‌که‌وتیه‌ بینه و به‌ره‌و زه‌حمه‌تی نان په‌یدا‌کردن، که‌ گرانی و (سه‌فه‌ریه‌ر) بالی به‌سه‌ر گوزه‌رانی خه‌لکی‌دا کیتشابوو، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی شیخ نووری پیاویکی ده‌ست بلا‌بووه، دوو سێ جار له بازرگانی نووچی داوه و پاره و پوولی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه. هه‌ر له‌وه دانیشتنه‌دا که‌ مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه و توویه‌تی: (ئیتستا هه‌میشه به‌ توجاره‌تی ئی‌رانه‌وه خه‌ریکم. له‌ سوله‌یمانیه‌وه شه‌کر و چاو په‌نگ و شتی بابه‌تی ئی‌ران نه‌به‌م و له‌ویشه‌وه قالی و مالی ئاوریشم نه‌هیتنم. (پیتکه‌نی) به‌لام قازانجه‌که‌ی ئه‌خۆم وه پاشه‌که‌وتم پێ ناکرئ. ئیتسه‌ره‌کانی باوکم نه‌ته‌قینمه‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان بتۆین، نه‌وه له‌ مایه‌که‌شی زه‌ره‌ر نه‌که‌ین، برایم یاریده‌ده‌رمه‌). باوکی له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست سالی له‌ مانگی ته‌مموزی سالی (۱۹۲۰) دا کوچی دوایی کردووه.

* شیخ نووری وه‌ک نه‌ریتی باوی نه‌وه سه‌رده‌مه، خراوه‌ته به‌ر خویندنی (حوجره). له‌سه‌ر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانای نه‌وه سه‌رده‌مه خویندویه‌تی، له‌وانه (خواجه فه‌ندی و حاجی مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌یی و شیخ بابه‌ عدلی شیخ عه‌بدو‌للا). مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌ریاره‌ی خویندنی (شیخ نووری) له‌ لای (خواجه فه‌ندی) باوکی ده‌لتی: (له‌ چایخانه‌که‌ی «سالحی وه‌ستا بسته، به‌شه‌وه له‌ لایه‌ن سه‌بیید حه‌سه‌نی سه‌عاتچییه‌وه شانامه‌ نه‌خوینترایه‌وه، پر ئه‌بوو له‌ گوینگرانی داستان، نه‌وه داستانه‌ش وه‌ک ته‌له‌فزیۆن و

سینه‌مای نیتستا جیگیر بوو، به‌لام نیتمه (همه ره‌شید، ناوړه‌حمانی ناموزام، همه سه‌عید قه‌زاز، همه کاکه، نه‌نور سائیب، همه ره‌شید نه‌جیب) هاوړی و خزم، کومه‌لټکی له تمه‌نی پانزه تا حه‌فده سالیدا بووین. نه‌ک بز‌شانامه، له‌بهر په‌نا و بیده‌نگی به‌شوه له‌م چای‌خانه‌یه‌دا پامانده‌بوارد. به‌ناره‌زوو نیرگی‌لهم نه‌کیشا. له ته‌نیشتمه‌وه دوو لاوی جوان و چالاک به‌ به‌رگی کوردی ئیرانییه‌وه دانیش‌تیبوون، نه‌وهی ته‌نیشتم وتی: (نیرگیله باش نییه) من قسه‌که‌یم پی خوش نه‌بوو. ورده ورده که‌وتینه وتووټر، وتی: (نه‌حمد نامناسی، نیتمه خزمین؟ نه‌بوو له‌خویندن‌گه‌کی باوکت له‌گه‌ل برایی برامدا نه‌مان خویند، جار جاریش ته‌به‌قه قاقه‌زی خورشیدیت لی نه‌سندم؟ من (نوری)م. ناسیمه‌وه راسته دایکمان خالوزا و پورزان. نیتر (نوری) و (برایی) برای ناوټته‌ی نیتمه بوون. که‌وتینه جن گواستنه‌وه بو‌مالی (شیخ نوری) و مالی نیتمه که جیگی لاو‌په‌رمان ه‌بوو. وتی: (تا مردن خوم به‌بهنده‌ی خواجه فندی^۵) باوکت نه‌زانم، چونکه نه‌و سه‌رمایه‌یه‌ی همه له‌سایه‌ی نه‌وه‌ویه).

ماموستا (نه‌حمد خواجه) له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لی: وتم (نوری) تو له‌گه‌ل زمانی فارسیدا چونی؟ به‌پنکه‌نینه‌وه: (من فارسی، تورکی، عه‌ره‌بیش زور باش نه‌زانم، به‌لام به‌عه‌ره‌بی ناتوانم به‌ته‌واوی قسه‌که‌م. خواجه فندی وای دانه‌رشتوم پیوستم به‌هیچ زمان و شتیک بی، به‌کم ناکه‌وی). به‌مه‌وه بو‌مان درده‌که‌وی که ماموستا (خواجه فندی) ده‌ورټکی بالای له‌ فیرکردن و گوشکردنی (شیخ نوری) دا ه‌بووه. وه‌ک خوی دانی پندا ناوه و له‌بهر نه‌وهی به‌عه‌ره‌بیه‌که زور باش قسه‌ی نه‌کردوه، یان چاکتر وایه بلټین خوی به‌دلی نه‌بووه و له‌گه‌ل خواست و ناواتی خوی نه‌گونجاوه، بوټی په‌نای بردووه‌ته لای مه‌لایه‌کی زانای وه‌ک (شیخ بابه‌ علی شیخ عه‌بدوللا) که درسی (نحو و صرف و بلاغه)ی لا بخوټنی. به‌م جوړه شیخ نوری له‌ حوچره‌دا تا قوناعی (جامی) خوټندووه، دواي خوټندن و ته‌حسیلی له‌ قوتا‌بخانه‌ی سه‌ره‌تایی، قوناعی جامیش دوا قوناعی سوخته‌یه و یه‌که‌م ه‌نگاوی پی خستنه مه‌لایه‌تیه. له‌و قوناعه‌دا پییان ده‌وتری (موسه‌عید) و کتیه‌کانی (السیوطی) و (الفیه بن مالک) و (نوره‌ددین عه‌بدول‌په‌رحمان جامی) که یه‌کتیکه له‌ شاعیره عیرفانییه‌کانی ئیران ده‌خوټن. بو‌ه‌ش به‌و قوناعه ده‌لټن

(۵) وشه‌ی (خواجه) له‌ باوی عوسمانیه‌کاندا نیشانتیک بوو دره‌دا به‌و پیواوه زانا و دانا یان نه‌وانه‌ی پیواوی نایینی بوون، خه‌رجی مانگانه‌شیان لیره‌ی زتر بووه.

(جامی)^(۶)، چونکه کتیبیکى (مهولانا عهبدولپه حمان جامى) ده باره ی (نحو) ده خویندن. هر له و قوناغه دا له پال خویندنی خوین، جار به جاریش دهرس به فقه قتیبه کان ده لینه وه. شیخ نورى له و قوناغه دا (حوجره ی) به جتن هیشتووه. له و سرده مه دا زمانى خویندن و نووسین فارسى بووه، نه و که سه ی بیوستایه له میرى نریک بیسته وه، خو ی فیرى زمانى (تورکى) یش ده کرد. به لام (شیخ نورى) نه که مه به ستى نریکبوونه وه له میرى، به لکو وه که سه و دایه کى دواى فیربوون و قوتابییبه کى زانست، خویای فیربوونى نه و زمانه ی که وتووه ته سر.

له و سرده مه شدا زمانى تورکى له پال زمانى کوردی خویندراوه، بگره به شیکى رۆژنامه و گو فاره کانى نه و سرده مه شى بو ته رخان کراوه، نه مه ش به هو ی درتزه خایاندنى ده سه لانى عوسمانییه کان بووه بو ناچه که مان که نریکه ی چوار سه ده ی خایاندووه، بو یه شیخ نورى نه گره به زمانى تورکیش شیعرى و تبت زیا تر ویستوو یه تى له و بواره دا توانایى خو ی تا قى بکاته وه، بو یه ش ده بینین شیعرى تورکى ئیجگار که م نووسبووه.

له و پروایه شدا نیم (بیخود) که خالى شیخ نورى بووه و فارسى زانیکى که و ره ی سرده مه ی خو ی بووه، شیخ نورى عه و دالى فیربوون له سه ر ده ستى نه و فارسى نه خویندنی و سوودى لى و ه ر نه گرتبى! به م جو ره سه رنج ده ده ین (شیخ نورى) خویندنى حوجره ی له لای مه لا زانا و ناو داره کانى نه و سرده مه خویندووه، خویندنه که شى شتوبه یه کى ریکو بییک و یه ک جو ر نه بووه، وه که ده بینین دواى خویندنى حوجره ده ستى کردووه به خویندنى سه ره تایی و قوناغى سه ره تاییشى ته و او کردووه. ننج له گه ل (ناو ره حمانى شیخ ره شید) که ناموزایه تى له هاوینى سالى (۱۹۱۶) دا به یه که وه چوونه ته قسوتابخانه ی (پوشدى) یه ی عه سه کهرى له سلیمانى، به لام (شیخ نورى) له پاش سالى دواى (ناو ره حمانى) ناموزای بو نه و ی نیردراوه. مردنى ناو ره حمانى ناموزای بووه ته هو ی و ازهینانى (شیخ نورى) له و قسوتابخانه یه که به ناره زوو و خواستى خو ی بو ی نه چو بوو، چونکه له خو و نه ریتى نه و سرده مه و باو بووه که داهاتوى منال، باوک و دایک

(۶) ضیا پاشا ده لى:

مى نحويله مست اولق ديلرسن

کيجه گوندز، الندن صالنه جامى

واته نه گره ده ته و ی خو ت به مه ی مه حو و مه ست بکه ی، شه و رۆژ (جامى) له ده ست فرى مه ده. واته جامى مه ی و کتیبى (جامى).

رهنگیان بۆ پرستووه، بۆیه باوکی شیخ نووری ناردوو یه تی بۆ ئه و قوتابخانه یه، زوو به هۆی جهنگی جیهانی یه که میسه وه که له و قوناغه ده رده چون ده نیردران بۆ جهنگ. ئه م قوتابخانه یه ش له سالی ۱۳۱۱ ک. دا به کرده و کوششی خهستی سه رۆکی شوای ده ولت (سه عید پاشای خه ندان) به ناوی (روشیدییه ی عه سه کهری) له سلیمانی به چوار پۆل کرایه وه. قوتابیان پاش چوار سال خوتندن ده چونه به غدا. له ویش (۳) سن سال ده یان خوتند ئه وسا ئه بوونه ئه فسه ری سوازه، پیاده، تۆچی. پاش ئه مه ش هه قیان هه بوو بچه ئه سه مه بۆل که له پاش سن سال خوتندن به پله و پایه ی بهرز ده رنه چون و جیگا و شوینی گرنگیان بۆ خۆیان له داموده زگای عوسمانیدا ئه کرده وه) (۷). ئه م قوتابخانه یه ش وه ک قوناگی ناوه ندی ئه مرۆکه بووه و له بهر ئه وه ی ئه وسا که له سلیمانی خه لک زۆتر هه زیان له روتبه ی عه سه کهری کرده وه، بۆیه مناله کانیان بۆ ئه وێ ناردوو.

راسته شیخ نووری بۆ ئه و قوتابخانه یه نیردراوه، به لام زوو ههستی به وه کرده وه ئه و بۆ ئه و کاره نه خولقاوه، یان له گه ل خولیاو ناواتی ئه و ناگو نچی بیته (ئه فسه ر)، بۆیه دهستی لیه لگرتوه. ئه گه ر شیخ نووری به رده وام بوایه له سه ر خوتندنی روشیدییه ی عه سه کهری و به دوا ی هه زه ره سه ن و راسته قینه کانی خۆی نه چووبا، ئیسه ش ئه مرۆکه باسی خۆی و کهس و کار و ده ور پشته که یان نه ده نووسی. که واته هه روه ک شیخ نووری به ده سه خه تی خۆی له دۆسیه که یدا نووسیوه تی: (له قوتابخانه ی ئاینی و سه ره تایه ی و ئه هلیدا خوتندوو یه تی. زمانی عه ره بی و تورکی و فارسی به خوتندنه وه و نووسین ده زانی)، پرومان کرده وه شیه ی خوتندنه که ی چۆن بووه.

* شیخ نووری له هه ره تی لایتیدا کچه پووریکی هه بووه، که ناوی (زه کیه خانی محیه ددین قادر) ه و زۆری خو ش ویستوه، به شوودانی ئه و کچه به ده ست کاک (سه عید هه سه ن) وه بووه، به لام به رتیه به ری ئه وسا که (حاجی هه سه ن ناغا) به رجا و تکا و به هۆی ده ست رۆیشتن له (عه زیزی که رکوکلی زاده) ی ماره ده کن، له بهر ئه وه ش که (شیخ صالح) ی باوکی شیخ نووری له گه ل (ره حمه خانی) دایکی (زه کیه خانی) ناکۆکی و ناته بابییان ده ست پیده کا، ئه م رووداوه بووه ته هۆی ئه وه ی (شیخ نووری) به مر از نه گات و نامیتزی ئه و ئه وینداری خه ونی پتیه بینیه گه رمی نه کاته وه. دوا ی ئه وه ی

(۷) بهرانه گۆقاری رۆشنبیری نوی: ژماره (۹۰) مانگی کانوونی دووم و شوبات سالی ۱۹۸۲ ل ۷۹ غه فووری میرزا که ریم.

زه‌کسیه خان) دراوه به (عه‌زیزی حاجی سالحی که رکووکلی زاده) که چکی لئی بووه، ناوی ناوه (ناجیه). دواي له دایک بوونی ئەم نۆه‌ره‌یه، (عه‌زیزی حاجی سالح) تووشی نه‌خۆشی هاتوو و کۆچی دوايي کردوو. له پاش ئەو پرووداو ه‌اموشۆی یه‌کتریان کردوو ته‌وه و پیتوه‌ندی خزمایه‌تییان که‌راوه‌ته‌وه دۆخی جارانی، بگره دواي سال و نیویک تپه‌ر بوون به‌سه‌ر کۆچی دوايي (عه‌زیزی حاجی سالح) له سالی (۱۹۲۶) دا - شیخ نووری - به‌کۆنه دلخواز و دل‌به‌ره‌که‌ی شاگه‌شکه ده‌بیت و ماره‌ی ده‌کات.

ما‌مۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) ده‌رباره‌ی ئەم خۆشه‌ویستییه ده‌لئی: (جار جارێک نووری هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌کیشا هه‌ستی که‌ده‌رتکم لئی نه‌کرد، به‌لام به‌باشم نه‌نه‌زانی پرسیا‌ری لئی بکه‌م. تا پۆژتیک له‌ مالی خۆیان به‌جووته، دوو به‌دوو نانی نیوه‌رۆمان نه‌خوارد، له‌په‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی په‌ر ناهی هه‌لکیشا. به‌تووره‌ییسه‌وه وتم: تو به‌وه هه‌ناسه‌یه‌ دلی من نه‌شیتینی، چیته‌ بۆچی ده‌ری نابری...؟ له‌ وه‌لامدا به‌پیتکه‌نینه‌وه وتی: کوره‌ تو چیت له‌ ده‌ست دئی، نه‌ به‌ئیمه و نه‌ به‌باوکی ئیمه‌ چاره‌ ناکرئ. ئەوه‌ی چوو چوو). وازم نه‌هیتا و زۆرم وت. له‌ ئەنجامی له‌سه‌ر رۆیشتنم وتی: (ئه‌حمه‌د گیان ئەمه‌ سه‌رپتیکه‌ به‌شه‌راکه‌تی می‌شک و دل‌م. شه‌ریکی تر قبوول ناکا. که‌وا بوو با ده‌رده‌که‌م هه‌ر پۆشراو بئی) به‌لام به‌رئه‌لام نه‌کرد. دیسان چووم به‌گۆیا، وه‌رامه‌که‌یم دایه‌وه، ئیتر به‌ناچاری وتی (نابئی من له‌گه‌ل تۆدا سه‌رپیا‌تم هه‌بئی، به‌لام ئەبئی تۆش ببی به‌یه‌کی‌ک له‌ دل و می‌شکم. یه‌عنی نه‌یدرکینی. من و.....) دلدار و ده‌ستگیران بووین، له‌ عیشق و ده‌سه‌لاتی هه‌ردوو کمان به‌هیزتر یه‌کی‌ک خواستییه‌وه. له‌و پۆژه‌وه‌ چاره‌پیتی چه‌رخ ئەکه‌م چۆن ئەسه‌ورئ، به‌یارم داوه‌ تا ئەمرم چاره‌پیتی بم! وا تینگه‌یشتم که‌ (نووری) ته‌نیا خۆشه‌ویستی گه‌ل نه‌بوو، خۆشه‌ویستی خواو سه‌روشتیش بوو، چونکی له‌ دوا‌ییدا خوا ئەو نیت‌چیره‌ی دلی خسته‌ ژێر که‌مه‌ندی و به‌یه‌کتری گه‌یاندن).

* با‌پیره‌ گه‌وره‌ی شیخ نووری سه‌ر به‌ته‌ریقه‌تی قادری بوو، به‌لام (شیخ عه‌بدولقادری به‌غدادی) با‌پیره‌ گه‌وره‌ی (شیخ نووری) خه‌لیفه‌ی حه‌زه‌تی (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) بووه و روتبه‌ی (سراجه‌ددین) ی داوه‌تی که‌ ده‌کاته (سه‌رۆکی خه‌لیفه‌کان). ئەم هه‌لگه‌رانه‌وه‌یه‌شی له‌ قادریه‌کان به‌هۆی ناکۆکی و ناته‌با‌یییه‌ک بووه له‌گه‌ل‌یاندا. که‌ لێیان هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه‌ چوه‌ته‌ به‌غدا و له‌سه‌ر ده‌ستی (مه‌ولانا خالید) ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی وه‌رگرتوه‌. هه‌ر ئەم (سه‌یید عه‌بدولقادار) یه‌ (مه‌ولانا خالید) خوشکی خۆی پیتشکه‌ش کردوو. له‌ سالی (۱۹۲۹) دا (شیخ عه‌بدولقادار) له‌ به‌غدا به‌نه‌خۆشی

تاعوون کۆچی دوابی کردووه و هەر لهویشدا نیژراوه، بۆیه پتیان وتووه (بهغدادی) (۸) له هه‌مان کاتیشدا (شیخ ماری نویدی) کوره‌که‌ی که ناوی (شیخ محمده) ه و برا گه‌وره‌ی کاک (ئه‌حمده‌ی شیخ) ه ناردوووه‌تی بۆ به‌غدا تا خیزانه‌که‌ی (سه‌بیید عه‌بدولقادر) و مناله‌کانی به‌ینیته‌وه بۆ سلیمانی، نه‌ویش که ده‌چیتته به‌غدا تووشی نه‌خۆشی تاعوون ده‌بی و له ته‌نیشت (سه‌بیید عه‌بدولقادر) له غه‌وسی گه‌یلانی ده‌ینیژن.

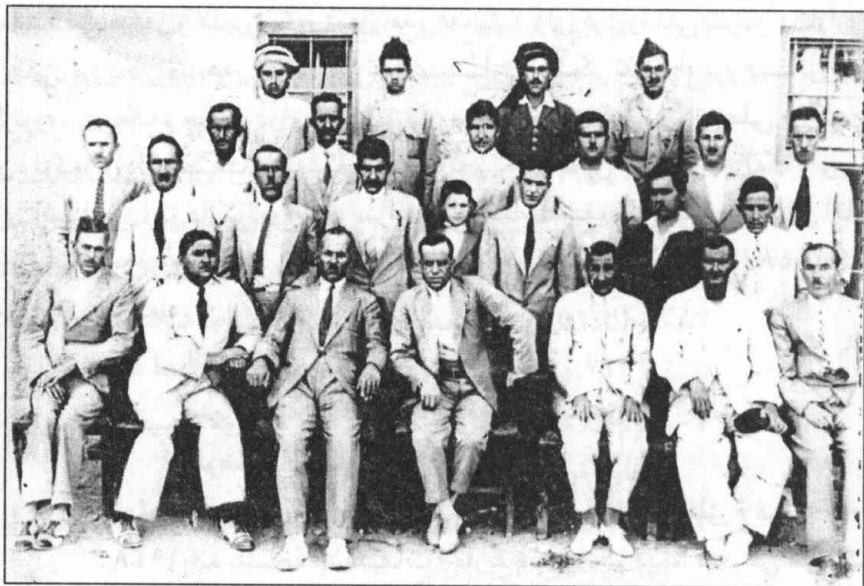
* شیخ نووری پتوه‌ندی خزمایه‌تی و دۆستایه‌تی پته‌وی له‌گه‌ڵ شیخ مه‌حمودی نه‌مردا هه‌بووه. پتوه‌ندی خزمایه‌تییه‌که‌ی به‌هۆی (به‌هییه‌ خانی ئه‌مینی عه‌تار) ه‌ویه که خیزانی دووه‌می شیخی نه‌مر بووه، که دایکی (شیخ ره‌ئوف و شیخ بابه‌ عه‌لی و حه‌لاو خان) بووه.

له مه‌سه‌له‌ی شیخایه‌تییه‌که‌شیدا «شیخ مه‌حمود» به‌پشت ده‌گه‌رپتته‌وه سه‌ر «شیخ عه‌لی» و (شیخ نووری) ییش ده‌گه‌رپتته‌وه سه‌ر (سه‌بیید ئه‌سحاق). که ئه‌م دووانه‌ برا بوون و کوری بابه‌ ره‌سوولی گه‌وره‌ن. وه‌ک له‌م شه‌جه‌ره‌یه‌ی خیزانی شیخ مه‌حمودی نه‌مر ئه‌م قسه‌یه‌مان ده‌سه‌لینین (شیخ مه‌حمود کوری شیخ سه‌عه‌ید کوری شیخ محمده‌د کوری کاک ئه‌حمده‌ی کوری شیخ مه‌عروف نویدی کوری شیخ مه‌سته‌فای نویدی کوری سه‌بیید ئه‌حمده‌ی غه‌زالی کوری محمده‌ی نویدی کوری شیخ عه‌لی کوری بابه‌ ره‌سوولی گه‌وره‌یه) که ئه‌م (شیخ عه‌لی) یه‌ دووه‌م کوری بابه‌ ره‌سووله‌ له‌ دوابی (شیخ ئه‌سماعیل). ئه‌م (بابه‌ ره‌سوول) ه‌ش حه‌ژده‌ کوری هه‌بووه، له‌به‌ر زۆری ژماره‌ی کوره‌کانی ناویان ناوه (ئاده‌می دووه‌م) که یه‌کتیک له‌ کوره‌کانی (سه‌بیید سادق) ی ناوه که ناحیه‌ی (سه‌بیید سادق) به‌و ناوه‌ ناو‌نراوه. جگه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی خزمایه‌تی و شیخایه‌تییه‌که‌یان، (شیخ نووری) هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی به‌رزی هه‌بووه و به‌بیروباوه‌ر پیاویکی ئاینی بووه، ئه‌م هه‌سته‌ نه‌ته‌وایه‌تی و ئاینیه‌ی له‌ که‌سی (شیخ مه‌حمودی نه‌مر) دا دۆزیوه‌ته‌وه، ئه‌م دوولایه‌نه‌ش دوو هۆی سه‌ره‌کین بۆ نزیکبونه‌وه‌ی شیخ نووری له‌ شیخی نه‌مر. بی‌جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌م دووانه‌ له‌ رقی ئه‌ستووریان به‌رامبه‌ر به‌داگیرکه‌ری ئینگلیز به‌یه‌کتر ده‌گه‌نه‌وه، که شیخ نووری به‌هۆی ئه‌م رقه‌یه‌وه تا دوابی ژبانی باج و سه‌رانه‌یه‌کی زۆری که‌وتووه‌ته‌ سه‌ر.

(۸) له‌ به‌رگی یه‌که‌می کتیبی (یادی مه‌ردان) که مامۆستا (مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) به‌چاپی گه‌یاندووه، له‌ زۆر شتیندا (مه‌ولانا خالید) نامه‌ی بۆ (عه‌بدولقادر) زاوی نووسیوه‌ ئه‌م (سه‌بیید عه‌بدولقادر) ه‌ ئه‌ویه که ئه‌تمه‌ باس‌مان کرد. وا دیاره‌ مامۆستا کاتی خۆی ئه‌و ناوه‌ی بۆ ساغ نه‌بووه‌ته‌وه کتیه‌!

(شیخ نورى) ئادەمیزادىكى مۇنەۋۋەر بوۋە، بەلكى يەككىلەپ رۆشنىبىرە بەدەرەۋە بوۋەكانى سەردەمەكەى خۆى، ئەگەر لە رۆشنىبىرانى سەردەمى خۆى پىشكەوتتوتتو رۆشنىبىرە، بۆيە خاۋەنى كەسايەتى و بىرورپاى تايىبەتى خۆى بوۋە، لە بارەى بارودۆخى سىياسى و مېژوۋىيى ئەو رۆژەى گەلى كورد. وتارە سىياسىيەكانى كە كوردبوۋنى بە سەروتارى رۆژنامەى (رۆژى كوردستان) و (بانگى كوردستان)، لە دوايىشدا وتارەكانى رۆژنامەى (ژيان) كە بەشيوەى وەرەم بەرپەچى رۆژنامەى (نەجمەى) داۋەتەۋە، ئەمانە ھەمويان بەلگەى پىگەشستنى ھۆشبارى و بىرورپاى سىياسى ئەم شاعىرە نىشان دەدەن، بۆيە ئاسايىيە شىخى نەم رىبىكاتە جىگەى متمانە پىكردن و لىپىرسراۋى ئەو رۆژنامەيەى كە زمانى خالى خۆى بوۋە. لە گەل دامەزاندنى (شىخ مەحمود) بەھوكمرانى كوردستان، تا ئەو رۆژەى مرد، ھەك شاعىرىكى بەناگا و رىبا لە دەورپىشتى خۆى و لە سىياسەتى ئەو رۆژگارە، ھەمىشە رقى لە نىنگلىز بوۋە و ھىوا و متمانەى پىتيان نەبوۋە. ھەر ئەو رقى ئەستورەشى لە نىنگلىز واى لى كوردوۋە لە ھەزىفەدا پىش نەكەۋى و بۆ ماۋەيەكى زۆر تەرفىعەكەى تەگەرەى تىبىكەۋى. واتە لە (۱۲) دىنارەۋە نەيانكردوۋە بە (۱۵) دىنار، ئەمەش لەو ياداشتەدا (مذكرة) بەدا ديارە كە بۆ مەئسورى خەزىنەى لىۋاى سلىمانى نووسىۋە و ئەۋىش بەپىتى نووسراۋى ژمارە (۱۷۵۰) لە (۱۲-۸-۱۹۴۱) خستىۋەتىيە بەرچاۋى مەسەرىفى لىۋاى سلىمانى و تىيدا دەلى:

لا يخفى على سعادتكم أن السيد نوري صالح الكاتب في خزينة لواء السليمانية هو من ذوي المقدرة والكفاءة في أمور المالية. وإنه مثال الأخلاص والنشاط في أداء الواجب. وبالنظر الى خدماته المسبوقه في هذه الدائرة التي بلغت خمسة عشرة عاما لم ينل خلالها أي ترفيع سوى مرة واحدة و ذلك في (۱۹۳۷/۱۰/۳۰) (أي ان راتبه المعين له في أول تعيينه و قدره ۱۰,۵۰۰ دینارا) قد بلغ الى (۱۲,۰۰۰) دینارا. فعليه وبالنظر لما عرضته أعلاه، أن بقاء المومی اليه في هذه الدرجة طول مدة خدماته مما يستحق العطف. هذا من جهة، من جهة أخرى أنني أعلم شخصا بما يقاسيه المومی اليه من ضيق بخصوص أعالة أفراد عائلته الكثيرة براتبه الحالي الضئيل و لاسيما في هذه الظروف الاقتصادية الراهنة. فبناء على ما تقدم ذكره اعلاه وبما أن الشروط القانونية متوفرة في الكاتب المومی اليه للترفيع، أرجو التفضل بالتوسط لدى المراجع

له ریزی په کهم دانیشتووهکان: (۱) علی ناجی (۲) میرزا مارف (۳) مستهفا ئهفهندي (۴) عزیززی جووله که (ژمیریار) (۵) جه میل سانیب (۶) شیخ نووری شیخ سالیح (۷) عارف ئه مین (۸) مه محمود حه مه ئاغا (۹) ئه حمده ره فیق (۱۰) عزیز شیخ سالیح (۱۱) حسه مین که ریم بهگ (۱۲) کوری عزیز جووله که (۱۳) که ریم سالیح ئه فهندي (۱۴) عه بدولر حمان مه لا سه عید (۱۵) کابرایه کی که رکوکیه (۱۶) مه لا حه مه سه عید (۱۷) عه بدلو هاب که رکوکی (۱۸) حه مه سالیح سه عید زهنگه (۱۹) ئه حمده سه بری (۲۰) حیلمی (۲۱) نه زهت ئه فهندي (۲۲) قادری فه راش (۲۳) سه عید بائع (۲۴) سه عیدی فه راش (۲۵) فه راش. ئه مانه له نیوان سالانی (۱۹۳۰ - ۱۹۳۵) کارگیږ و به رتوبه بر و به رده ستي خه زینه ی سلیمانی بوون

المختصة لترفيه درجته إسوة بزملائه و تلافيا لبقائه في تلك الدرجة مدة طويلة.

له (١٩٤٣/٧/٧) دواى چەندان بگره و بەردە و (کتابنا و کتابکم) ئنجنا مووچه که بیان له (١٢) دیناروه کردووه به (١٥) دینار. پالپشتی نه کردنی سیاسه تی ئینگلیز و رقی له کاربه دهستانی نوکەر و ملهوری ئه و سه رده مه، هه میشه وای کردووه لیتی بترسن و نازاری دهروونی پی بگه یین. هه ر به و نه ده ش نه وه ستاون، به لکو به رده و ام برو بیانوویان پیترتووه، بۆ یه که م جار و دواى ئه وه ی بۆیان ساغ بووه ته وه که ناتوانن ملی پی که چ بکه ن، نوکەر و دارده سه کانی ئینگلیز له و کاته ی به پێوه به ری ناحیه ی (باله ک) بووه، سزای (ئینزاریان) بۆ ده ر کردووه، ئه م سزایه ش له مه سه ر یه یه تی لیواى هه ولیر (قلم التحریرات) ده ر چووه و به پیتی نووسراوی ژماره (٨١٧٧) له ١٢ - ١٤/٩/١٩٤٨ که ئه مه ش ده قی سزاکه یه .

الي السيد نوري الشيخ صالح

مدير ناحية بالك السابق و مدير ناحية طق طق الحالي

الموضوع / أذار

أعلمتنا مديرية واردات لوائنا بكتابها المرقم ٣٢٧٥ والمؤرخ في ٥-٩-١٩٤٨ انه بنتيجة التدقيقات الجارية تبين بأنكم فيما كنتم في مركزكم السابق أي (ناحية بالك) لم تعتنوا بواجباتكم المرتبة عليكم، حيث قد أهملتم مسك سجلات التحقيقات هناك، الأمر الذي أدى الى تأخير تحصيل البقايا المدورة في الناحية المذكورة، فعليه وبما ان عملكم هذا جاء مخالفا للأوامر والتعليمات المبلغة اليكم فاننا قررنا اذاركم وفق الفقرة (آ) من المادة السادسة من قانون انضباط موظفي الدولة رقم (٦٨) لسنة ١٩٣٦ وعند تكرار عدم اهتمامكم بمسك السجلات المبحوث عنها بصورة منتظمة ومطلوبة فسوف نطبق بحقكم عقوبة أشد.

متصرف لواء أربيل

بەم جۆزه ده بێنێن بەردەوام بەدواى هه لئى گه راون بۆ ده ست وه شاندى لى . جگه له وه ش هه ر رۆژئى له شوپى نى كه وه گوپتر او ته وه بۆ شوپى نى كى دى . به وه ش دلى ان ناوى نه خوار دووه ته وه، (عومه ر عه لى) كاسه لى س و چلكا وخۆرى ئىنگلىز (شىخ نوورى) له

وهزيفه فہسل کردووه، بہہئ نہوہی ہوی فہسل کردنہ کہی دہستنیشان بکات. متہسہرہفہیہ تی لیوای سلیمانئ (قلہمی خہزینہ) بہژمارہ ۵۵۶/۴۷ لہ ۱۹۵۵/۲ (۱) دا (فہرمانئکی کارگئیری) دہر کردووه و دہلئ:

أمر إداري

الموضوع / فصل مدیری ناحیہ

بناء علی موافقة مجلس الوزراء بجلسته الثامنة المنعقدة بتاريخ ۱۹-۱-۱۹۵۵ قررت وزارة الداخلية بأمرها الوزاري المرقم (۱۵۷۰) والمؤرخ في ۱۹-۱-۱۹۵۵ فصل كل من السيد (عارف حکمت عبدالمجید مدیر ناحیہ ماوت و السيد الشیخ نوری الشیخ صالح مدیر ناحیہ (وارماوا) براتب (۳۰۰۰۰) دینارا شہریا من الخدمۃ لمدة ثلاث سنوات وفقا لاحکام المادة ال(۱۵) المعدلة عن قانون انضباط موظفي الدولة رقم ۶۹ لسنة ۱۹۳۶ وأعتبرا من تاریخ تبليغهما وانفكاكهما من الوظيفة... ۱- یقوم الملاحظ کمال علمدار بوکالہ مدیریہ ناحیہ (وارماوا) حتی إشعار آخر.

۲- یقوم السيد عبدالرحمن حلمي كاتب الناحیہ بوکالہ مدیریہ ناحیہ (ماوت) حتی إشعار آخر.

متصرف لواء السليمانية

(شیخ نورئ) لہ (۱۹۵۵/۲/۳) دا لہ وهزيفه کہی دہستی لہ کار ہہ لگرتووه، بہلام وهک بہدوای ہوی دہر کردنی شیخ نورئ لہ وهزيفه دا سؤراغم کرد و لئیم پیچاہوہ، لہ نہنجامدا بؤم دہر کہوت ہویہ کہی نہوہیہ کہ دوا جار شیخ نورئ گوئزرایہوہ (وارماوا) - قلبجہ)، قائمقامئ (ہہلہبجہ) کہ ناوی (خالید نہقشبہندی) بووہ، چووہ بؤ (وارماوا) تا بزانتئ (شیخ نورئ) بؤچی لہ دائیرہ کہی دہوام ناکات؟ مامؤستایان (فہتحوللا شیخ رہشید و شیخ نہحمہدی شیخ غہنی و بیخود و شیخ سمایلی شیخ رہزای نہحمہد، نہجیبئ بہرزنجئ، شیخ سہعیدی شیخ غہنی) بہ کؤمہل چووبوون بؤ خوازینئنی کردنی (گہلاویژئ) کچی (شیخ نورئ). (شیخ قادری شیخ نہجیب) بہ مامؤستا (فہتحوللا شیخ رہشید) و تہوو، (شیخ نورئ) دہوامئ دائیرہ ناکات و خہلکہ کہ ئیشئ خویان بؤئ دہبہ نہ مالہوہ بؤیان ئیمزا دہکات. مامؤستا (فہتحوللا) دہلئ کہ لئیم پرسی ہوی نہچوونی

بۆ دائیره چیه؟ وتبووی: (من ناتوانم لهو تهویلە یەدا ئیش بکەم). ئەم قەسە یە ی بە قانیمقامی هەلەبجەش وتبوو، قانیمقامی هەلەبجەش بۆ متهسەریفی لیوای سلیمانی (عومەر عەلی) نووسیبوو، ئویش بۆ وهزارەتی ناوخۆیی پەوانە کردبوو، وهزارەتیش بە ئیمزای (سەعید قەزاز) بریاری فەسل کردنیان بۆ دەرکردوو. لە دواییدا که شیخ نووری بۆ تهواوکردنی موغامە لەی خانەنشینی خۆی دەچیتە وهزارەتی ناوخۆ له بەغدا (سەعید قەزاز) دەبینی ئەو پیتی رادەگە یەنێ که کارە که له دەست ئەودا نەبوو و ئەگەر نەیکردبا گلەیی دەهاته سەر. ئەوهشی پێ دەلێ که بە مەرجهی ماوه یەکی کەم وهزیفە ببینی دوایی دەکرێ بە قانیمقام. لە دواییشدا (عومەر عەلی) خۆشی نارادبووی بە شوینیدا تا بگەریتەوه سەر وهزیفە کە ی و دوای ماوه یەک وهزیفە ی بەرزتری بدریت، یان هەر وهزیفە یەکی خۆی هەلبێژێ، بەلام ئەو بە تهواوی تاقەتی له وهزیفە دیان چوو بوو، دوای ئەوانیشی رەت کردبووه، چونکه نەیدەویست له ژێر دەسەلاتی (عومەر عەلی) و گەرەکانی ئەو وهزیفە ببینی.

بەم شێوه دەبینین ئەو وهزیفانە ی (شیخ نووری) له ژبانییدا بینویەتی زۆر بچووکتەر بوو، لهو تیکۆشان و خۆبخت کردن و پایە یە ی بوویەتی، بەلام شیخ نووری سادە و بی فیز، قەت چاوی لهو نەبوو بۆ دەسکەوت و پارە و سامان هەول بەدات، ئەوهندە ی پروا بە کەسایەتی خۆی هەبوو، رۆژی له رۆژان هەلپە ی خۆ بردنە پیشەوه و دەستخستنی پایە ی بەرز ی وهزیفە لهو ئامانجە ی بۆ خۆی کیشابوو، دووری نەخستوو تهوه، بۆیه تاسەر خۆی نەدا بە دەستەوه، تا ئەو رۆژە ی مرد وهک کێوه سەرکەشەکانی کوردستان بە سەر بەرز ی مایهوه، ئەگەرچی ئەوانە ی له شوین و پایە ی بەرز دانرابوون بەهیچ شێوه یەکی لهو بەهرە دارتر و زیرە کتر نەبوون. لهو کاتانە شدا که هاوڕێ نزیکەکانی دەستیان رۆشتوو، ئەم جگە له مافی خۆی، داوای شتی زیاتری لێیان نەکردوو، تا بەهۆی ئەوانهوه پایە ی وهزیفە ی خۆی بەرز بکاتەوه. چهوساندنەوه ی شاعیر له سەر دەمی پادشایە تیدا وای لێ کردوو، هەر له گەل کەوتنیان و بەر یابوونی شوێشی چوار دە ی تەموزی گەلاوێژ، دوو شیعر بۆ ئەم شوێشە بلێت و موژ دە ی رۆژیکی تازە ی پرسنگداری لێوه ببینی، بەلام داخە کەم هەر لهو سالەدا، واتە له (۱۹۵۸/۱۲/۲۰) دا کۆچی دوایی کرد و ئەنجامی ئەم دوا رۆژە ی بەچاوی خۆی نەدیت که چۆن شکایهوه و چۆن ئەو شوێشە یان له راستە پتی خۆی لادا!!.

* شیخ نووری دوای دەسەلاتی عوسمانلییهکان، ژبانی ژێر دەسەلاتی داگیرکەرانی ئینگلیزی بە کۆبلا یە تیبیهکی تر زانیوه، بۆیه هەر زوو چوو ته ناو کۆری خەباتی قەلەم و

کرده‌وه و شان به‌شانی خه‌بات‌گتیران وه‌ستاوه و پالپشتی سیاسه‌تی شیخ مه‌حمودی نهمری کردووه که قه‌لایه‌کی سه‌خت بووه به‌پرووی ئینگلیزه‌کاندا وه‌ستاوه. به‌شیر و تاره ناگربنه‌کانی رۆژه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی هۆشیار کردووه‌ته‌وه و خه‌لکی له‌خه‌وی غه‌فلته‌ت راجله‌کاندووه، به‌مه‌ش له‌ریزی ههره پیتشه‌وه‌ی نه‌وانده‌ا وه‌ستاوه که دژی ده‌سه‌لاتی ئینگلیز بوون، ههر له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتن و سه‌ره‌له‌ندانیان له‌عیراقد، حه‌زی به‌شیتوه و شه‌مایله و بیچمیان نه‌کردووه، نه‌مه‌ش بۆ خۆی جووت‌کردن و کو‌کردنه‌وه‌ی شیعر نووسین و هه‌لویتستی رۆژانه‌یه، چونکه زانیویه‌تی له‌لای نه‌وه میلله‌تانه‌ی وه‌ک خۆمان وان شاعیر پیتوسته له‌پال شاعیرایه‌تییه‌که‌ی هاوالاتییه‌کی خیرخواهی به‌ره‌ی نازادیخوازان بیت. کرده‌وه و په‌وشت و خووی به‌رز و ده‌ست و دل و میتشکی پاکی شان به‌شانی رۆشنگیری و شاعیرایه‌تییه‌که‌ی رۆشتووه، به‌کرده‌وه و به‌شیر خه‌باتی کردووه که چه‌کی برن‌د و کوشنده‌ی ده‌ستی بووه بۆ گۆزان و هه‌لته‌کاندنی دامو‌ده‌زگای چه‌وسانه‌وه و پیتشیل کردنی سه‌ره‌ستی و نازادی مرۆف.

له‌سالی (۱۹۲۲)دا و له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌واپه‌تی، کاتێ به‌رتیوه‌به‌ری رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) ده‌بێ، له‌سلیتانی و که‌رکووکدا بۆ ماوه‌ی سه‌ مانگ ده‌یخه‌نه به‌ندیخانه‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ (۷-۶-۱۹۲۳)دا که بۆ جاری سێیه‌م ئینگلیز سلیتانی داگیر کرده‌وه، له‌نیستمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد یه‌که‌م که‌س (شیخ نووری)یان خسته‌ به‌ندیخانه و تووشی چه‌رمه‌سه‌رییان کرد. له‌سالی (۱۹۲۶)یشدا بۆ جارتیکی دی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌واپه‌تی ههر له‌سلیتانی بۆ ماوه‌ی (۱۲) رۆژ خسته‌یانه‌ گرتووخانه‌وه، له‌به‌ره‌وه‌ی به‌وتار و شیعره به‌سۆزه‌کانی بۆ مافی گه‌لی کورد سکالای ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌ی (شیخ مه‌حمودی حه‌فید) کرایه‌ حوکمداری کوردستان یه‌کسه‌ر (شیخ نووری) کرده‌ سه‌رۆکی شاره‌وانی و ماوه‌یه‌کیش کردی به‌یاوه‌ری تاییه‌تی شاهانه. وه‌ک مامۆستا (ئه‌حمه‌د خواجه) بۆی گێرامه‌وه وتی: (میتجهرسون) به‌(مسته‌فا نه‌فهن‌دی) کاتبی تاییه‌تی خۆی - که له‌م دوایییه‌دا به‌رتیوه‌به‌ری مه‌عاریف بوو - وتبوو: خۆزگه قه‌فه‌سێک بوومایه و (نووری)یش مه‌لیتک، نیت له‌گه‌لیا بژیامایه. یان بمتوانیایه‌ بچمه‌ ناو میتشکییه‌وه بزانیاپه‌ نه‌وه چۆن دروست بووه‌؟.

* لێره‌دا نه‌و کار و وه‌زیفانه‌ی - شیخ نووری - له‌ژیانیدا بینویه‌تی ده‌نووسین، له‌لایه‌ک بۆ ده‌رخستنی لایه‌نی ئابووری و باری گوزه‌ران و جووری ژبانی، له‌لایه‌کی تر بۆ نه‌وه‌ی خوینهر بزانی که وه‌زیفه‌ چۆن بووه‌ته‌ مۆته‌که‌ بۆ کزکردن و بێ هیتزکردنی گیانی

شاعیرایه تییه که‌ی شیخ نووری. نه‌گه‌ر وه‌ک میله‌ته سهر به‌ست و نازاده‌کان (قه‌دری سنه‌ت کار)یان بزانیایه نه‌وه بۆی هه‌بوو شیخ نووری پایه‌ی زۆر له‌وه گه‌وره‌تر بوایه که ئیسه ده‌یزانین، به‌خششی داهینه‌رانه‌ی زۆرتر بوایه له‌وه‌ی نه‌م‌رۆکه بۆی به‌جی هیشتوین. نه‌مانه‌ش نه‌و کار و وه‌زیفانه‌ن که (شیخ نووری) له‌ ژانییدا بینویه‌تی:

* کاتبی دووهم له‌ شاره‌وانی سلیمانی.

* له‌ ۱۵-۱-۱۹۲۱ تا ۳۰-۸-۱۹۲۱ به‌مووچه‌ی (۱۲۰) روپیه‌ی مانگانه.

* کاتبی نه‌وه‌ل له‌ شاره‌وانی سلیمانی.

له‌ ۱-۹-۱۹۲۱ تا ۵-۹-۱۹۲۲

نه‌و ماویه که‌وتوه‌ته سهرده‌می ده‌سه‌لانداریتی (شیخ مه‌حمودی نه‌مر) و به‌مووچه‌ی (۱۶۵) روپیه‌ی مانگانه کردوویه‌تی به‌سه‌رۆکی شاره‌وانی.

* مأمور تسجیل أرباب الحرف والمصانع.

له‌ ۱۴-۹-۱۹۲۶ تا ۱۵-۱-۱۹۲۷ به‌مووچه‌ی (۱۴۰) روپیه‌ی مانگانه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وی دوا‌ی نه‌مانی ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمود له‌ وه‌زیفه‌ ده‌رکراوه. نزیکه‌ی چوار سال به‌سه‌ر وه‌زیفه‌که‌ی پیشووی تپه‌ریوه، ئنجا نه‌م نیشه‌ی دۆزیه‌ته‌وه.

له‌ دوا‌ییشدا بۆم ده‌رکه‌وت گرتنی (شیخ نووری) له‌ لایه‌ن ئینگلیزه‌کانه‌وه بووه‌ته هۆی دوور خسته‌نه‌وه‌ی له‌ وه‌زیفه.

* کاتبی دووهمی مه‌سره‌ف له‌ محاسه‌به‌ی سلیمانی.

له‌ ۲-۴-۱۹۲۷ تا ۳۱-۷-۱۹۳۵ به‌مووچه‌ی (۱۴۰) روپیه‌ی مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه له‌ سلیمانی.

له‌ ۱-۸-۱۹۳۵ تا ۲۹-۱۰-۱۹۳۷ به‌ (۱۰,۵۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه له‌ سلیمانی.

له‌ ۳-۱۰-۱۹۳۷ تا ۱۹-۱۲-۱۹۳۷ به‌ (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه‌سره‌فی خه‌زینه‌ی لیوای هه‌ولتیر.

له‌ ۲۵-۱۲-۱۹۳۷ تا ۲۱-۳-۱۹۳۹ به‌ (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

(به‌پیتی نووسراوی مه‌سه‌ریفیه‌تی لیوای سلیمانی - قه‌له‌می خه‌زینه - ژماره ۲-۳-۴۱۸۴. له‌ میژووی ۱۸-۱۲-۱۹۳۷، بریار درا (شیخ

نووری شیخ صالح) له سهر بهرژه و هندی گشتی وه زیفه که ی بگوئزرتته وه له کاتبی خه زینه ی لیوای سلیمانی بۆ کاتبی خه زینه ی لیوای ههولتیر و گوئزانه وه ی (جه میل نه حمه د) کاتبی خه زینه ی لیوای ههولتیر بۆ کاتبی خه زینه ی لیوای سلیمانی و هدریه که بیان به مووچه ی خو بان. نیمزا مته سه ریفی لیوای سلیمانی).

بیگومان گوئزانه وه ی (شیخ نووری) هه ره له بهر نه وه یه که به ناره زووی پیا وه کانی سه رده می پادشایه تی نه جو لاره ته وه، بۆیه له شیعرتکیدا که له ههولتیر نووسیه تی، نه م گوئزانه وه یه به (دهر به ده ره و نه فی) داده تی بۆ نه وانیه ی (سیره تیان چاکه) که یه کیتک له وانه خو بیه تی.

له میژووی (۱۹۳۷/۱۲/۲۵) دا له ههولتیر ده سته کار بووه و (۱۰-۳-۱۹۳۷) دا له خه زینه ی سلیمانی دهستی له کار هه لگرتوه. وا دیاره ماوه ی گوئزانه وه که بیان به (۲) سال بۆ ده ستیشان کردوه، بۆیه دوای دوو ساله که نووسیه یانه:

(بناء على الأمر الديواني الصادر من مديرية المحاسبات العامة المرقم (۱۳۵) والمؤرخ في ۱۹-۳-۱۹۳۷ يحول الشيخ نوري صالح كاتب خزينة لواء أربيل براتب (۱۲,۰۰۰) دينار والشيخ (جميل أحمد) كاتب خزينة لواء السلیمانية براتب (۸,۰۰۰) دينار كل بمحل الآخر و براتبهما الحالین - متصرف لواء السلیمانية).

ئجنا (شیخ نووری) له میژووی (۲۱-۳-۱۹۳۹) دا له ههولتیر دهستی له کار هه لگرتوه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه ی لیوای سلیمانی له ۲۵-۳-۱۹۳۹ تا ۵-۷-۱۹۴۳ به (۱۲,۰۰۰) دیناری مانگانه.

* کاتبی مه سه رفی خه زینه ی لیوای سلیمانی.

له ۱۵-۷-۱۹۴۳ تا ۸-۹-۱۹۴۳ به (۱۵,۰۰۰) دیناری مانگانه به ره زامه ندی وه زاره تی ناوخو شیخ نووری کرا به ژمیتیریاری (تموین) ی لیوای سلیمانی و به پیتی نووسراوی ژماره (۳۳۰) له میژووی (۴-۹-۱۹۴۳) و (۹-۹-۱۹۴۳) دا له و دائیره یه ده سته کار بووه، ئجنا عه ریزه یه کی داوه بۆ چوونه ناو تا قی کر نه وه ی به رتیه به رانی (ناحیه). مته سه ریفی لیوای سلیمانی به پیتی نووسراوی ژماره (۲۵۸/۴۱) له (۲۰-)

۲-۱۹۴۴) دا لم باره یه وه نووسراو ټیکیان ناراسته ی وه زاره تی ناوځوی نهوسا کردوه، دوا ی وهرگرتنی په زامه نندی وه زاره تی ناوبراو، له میژووی (۱-۳-۱۹۴۴) دا به هڅی سهرکه وتنی شیخ نووری له تاقیکردنه وه ی بهرپټوه بهرانی (ناحیه) به نیمزای وه زری ناوځو نووسراو ټیک ناراسته ی (مدیریه المنتوجات المحليه العامه) کراوه بؤ نه وه ی رایان وهرگرئ بؤ گوټیزانه وه ی (شیخ نووری) تا بگری به (بهرپټوه بهری ناحیه). نهوانیش په زامه نندیان له سهر ناوهر ټوکی نووسراوه که داوه. له نووسراوه که شدا نووسیویانه: (علی أن یعین محاسباً قدیراً بدلاً من المومی الیه)، نه مهش بؤ ځوی گه واهی نه وه ددهات که شیخ نووری له و ماوه دور و درټزه ی کاروباری دارایی پټی سپټردراوه، مرؤفټیکی دهسټپاک و په وشت بهرز و لټهاتوو بووه، ننجا (عهبدوللا نووری نهلموخته دی) که مامؤستایه کی خانه نشین کراو بووه، ده کهن بهر میتریار و له شونینی (شیخ نووری) داده نټین. (شیخ نووری) یش دهکرتت به بهرپټوه بهری ناحیه ی (ناودهشت) هر به موجی جارانی ځوی که (۱۵،۰۰۰) دینار بووه. له (۱۵-۲-۱۹۴۵) دهستی کردوه به کارکردن، به لام بهر له وه ی بکه وټته سهر ئیشه که ی تووشی نه ځوشی (عرق النسا) بووه و (۱۵) رؤژ مؤله تیان داوه تی و له دوا یشدا، واته دوا ی نه و پانزه رؤژه که چوه بؤ نه وئ هر نه یتوانیوه له وه زیفه که ی دهسټبه کار بټی. وه زاره تی ناوځو به نووسراوی ژماره (۳۸۴۲) له (۱۰-۲-۱۹۴۵) دا که ناراسته ی مته سهر یفیه تی لیوای سلیمانی کردوه، داوای لټی کردوون له هڅی موباشه رت نه کردنی (شیخ نووری) بکوټنه وه. به هر حال له ۱۶-۳-۱۹۴۵ دا له ناودهشت دهسټبه کار بووه و بؤ چاره سهر کردنی گیروگرتی هاوولاتیان، دهسه لاتی حاکمی سولچی دراوه تی. قائیمقامی قهزای رانیه، به پټی راپورتی پزیشکی ژماره (۲۸۹) له میژووی (۷-۸-۱۹۴۵) که له نه ځوشخانه ی مهرکه زی رانیه وه درچوه، (شیخ نووری) یان سه والهی سلیمانی کردوه بؤ تیمار کردنی قاچی، چونکه له سهریان بهر بووه ته وه.^(۸)

له (۲۸-۸-۱۹۴۵) دا کسراوه به بهرپټوه بهری ناحیه ی (بالهک) که له نزیک (گه لاله) یه. له (۱۲-۶-۱۹۴۸) دا گوټیزاوه ته وه بؤ ناحیه ی (تهق تهق). له (۲۱-۶-

(۸) وهستا علی حسن (۱۹۰۴-۱۹۹۱/۳/۷) ده لټی: (له مالی حوسټین مهزلنوم له هه یوانه که - تارمه که که شونټیکتی تاریک بوو ده مانځوارده وه. دوا ی ځواردنه وه له قالدرمه کان که پیچیکتی تټیدا بوو، قاچی هله نگووت و بدهمدا که وته سهر قاچه که ی و شکا. ئټمه به کوټل برده مانه وه. (مه محمود بهگی جه رپراج) ځوی هاته لای و قاچی گرتوه. من بؤ ماوه ی سن مانگ هه موو شه له پالیا بووم و له لای ده مامه وه.

* (شیخ نووری) بدهست نازاری نه‌خۆشی به‌رزبوونه‌وی پآله‌په‌ستۆ (ضغط) و (قرحه‌
المعدة) وه‌ دهنالاند. له ئیوارهی رۆژی (۱۹) ی مانگی کانونی یه‌که‌می سالی
(۱۹۵۸) خۆینی هه‌لیناوه‌ته‌وه. دکتۆر (عه‌بدولپه‌حمان عه‌بدوللا) ی خزم و دۆستی
شاعیریان بۆ بانگ کردووه‌ته‌ ماله‌وه، به‌لام ئه‌م دکتۆره‌ به‌ماله‌وه‌یان پاده‌گه‌یه‌نۆ که
ئه‌مشه‌و ئه‌گه‌ر چاک نه‌بووه‌وه، به‌یانی بیهیتنه‌ نه‌خۆشخانه‌وه، به‌لام به‌یانی کار له‌ کار
ده‌تزازۆ و به‌وه‌ پاناکه‌ن فریای نه‌خۆشخانه‌ی بخه‌ن. له‌ کاترۆمیری هه‌شت و نیوی سه‌ر له
به‌یانی به‌نه‌خۆشی ته‌قینی (قرحه) له‌ رۆژی (۲۰) ی مانگی گه‌لا‌رێزان سه‌رده‌نیته‌وه.
وه‌ک ده‌یان هونه‌رمه‌ند و پروناکبیر و شاعیری تری ئه‌و مه‌یله‌ته‌، ده‌بۆ به‌میوانی دار
ئه‌رخه‌وانه‌کانی (گردي سه‌یوان). به‌لۆ سه‌یر نییه‌ شاعیرێک دیوانیتکی شیعری خۆی له
قه‌باره‌ی ده‌فته‌ریتکی (۳۰۷) لاپه‌رده‌دا ناو نابیت: (گه‌لا‌رێزان) خۆشی له‌ یه‌کۆ له
رۆژه‌کانی خه‌زانی پایزی زه‌رد، وه‌ک گه‌لای دره‌خت بکه‌ویتته‌ سه‌مای مه‌رگه‌وه‌ و وه‌ک
هه‌له‌وه‌رینی گه‌لای دره‌خت، گه‌لای ته‌مه‌نی هه‌له‌وره‌ی. به‌م مرده‌شی زیانیتکی گه‌وره‌ی له
بزووتنه‌وه‌ی شیعری کوردی و گیانی نیشتمانپه‌روه‌ریتیدا^(۱۰) که‌ مامۆستای شاعیر

(۱۰) شیخ نووری له‌ ده‌ستنوسیتکدا که‌ بده‌سه‌خته‌ی خۆی نووسراوه‌ و بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی)
ناردووه‌، ده‌باره‌ی خۆی نووسیه‌تی: (م. نووری. ناوی شیخ نووری کوری شیخ صالح کوری شیخ
غه‌نی شیخ عه‌بدولقادر له‌ ساداتی به‌رزنجیه‌. له‌ سالی ۱۳۱۲ رومی ۱۸۹۶ میلادیدا له‌ شاری
سلیمانی له‌ دایک بووه‌). که‌چی له‌ ده‌ستنوسیتکی دیکه‌یدا میتۆوی له‌ دایکبوونی خۆی به‌شیر
نوسیه‌وه‌ و ده‌لۆ:

از داوری دل دوش بجستم امداد
آمد به نظر گلی زباغ اجساد
تاریخ ولادتش چو من پرسیدم
فرمود خرد نور به‌شیخ صالح داد

واته‌ سالی له‌ دایکبوونه‌که‌ی به‌ (۱۳۱۱) ی رۆمی به‌رانبه‌ر (۱۸۹۶) داناوه‌. هه‌روه‌ها له‌وه
ده‌ستنوسه‌دا نووسیه‌تی: (ته‌حسیلی علومی له‌ مه‌دارسی علمیه‌ و مه‌کاتبی ئیبتدائیه‌دا
کردووه‌. نووری فیه‌ره‌ شاعیره‌ شاعیریتی وه‌ه‌بیه‌ که‌سبی نییه‌. زۆر مندال بووه‌ که‌ شیعری وتوه‌. له
شوعه‌رای کورداندا ئه‌وی ئینقیلابی به‌سه‌ر ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا هیناوه‌ و له‌سه‌ر ئسولوی غه‌رب شیعری
وتوه‌ نووری-یه‌. ئه‌م شاعیره‌ له‌ هه‌موو مه‌وزووعیتک شیعری هه‌یه‌. له‌ عالمی سه‌حافیدا موده‌تیک
نیشتیغالی کردووه‌. مودیری غه‌زه‌ته‌ی رۆژی کوردستان و بانگی کوردستان بووه‌ که‌ له‌ سلیمانی
ده‌رچوه‌، ئیله‌ه‌ماتی شیعریه‌ و ئه‌ده‌بیه‌ی به‌ئه‌کسه‌ر له‌ به‌رابه‌ر به‌مه‌نازری ته‌بیعه‌ و به‌ته‌نیایی بۆ =

په‌مزی مه‌لا مارف) هه‌والی کۆچی دوایی (شیخ نووری) پتیده‌گات به‌م چوارینه‌یه میژووی کۆچ کردنه‌که‌ی تۆمار ده‌کات و ده‌لی:

دل خۆش مه‌که‌ ئه‌ی په‌مزی به‌م ده‌یره‌ که‌ دنیایه

بروانه‌ که‌ (شیخ) ئیستا له‌ کوی دایه^(۱۱)

حاصل بووه. له‌ عالمی شیعری و خه‌یالاتدا زۆر ته‌نهایی خۆش نه‌وت. بێجگه‌ له‌ شاعیره‌ت نووری و ته‌نپه‌روه‌رتکی سادقه‌، خه‌ده‌ماتی و ته‌نپه‌روه‌رتتی زۆر سبقه‌تی کردووه. نووری به‌کوردی و فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی شیعری و تووه و له‌ نه‌رشیدا ده‌ستیکی بلندی له‌ عالمی و هه‌ضه‌یه‌تی ئه‌ده‌بیاتدا و له‌ قه‌واعیدی ئه‌ده‌بیهدا مه‌قالاتی له‌ غه‌زه‌ته‌دا زۆر نه‌شر کردووه.

نووری له‌ هه‌موو شوعه‌رای کورداندا وردی فیکری و ئیجادیی شاعیری شه‌هیر مه‌وله‌وی زۆر په‌سند نه‌کات. حالی حازر له‌ هه‌یاتدا یه‌ و له‌ وه‌زانه‌ی حکومه‌ته‌دا کاتبی ئه‌وله‌ی خه‌زینه‌ی لیوای ئه‌ریه‌له‌).

مامۆستا گیوی موکریانیش له‌ زمانی شیخ نووری خۆیه‌وه‌ نووسیه‌تی: (شیخ نووری کوری شیخ سالحی کوری شیخ غه‌نی له‌ به‌رزنجیانه. له‌ سالی (۱۳۱۲)ی رۆمی (۱۸۹۶)ی میلادیدا هاتوته‌ روه‌ی دنیا، له‌ سلیمانی له‌ مه‌دارسی عیلمیدا تا پایانی جامی گه‌یاندووه. فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی خوتندووه. هه‌ر له‌ ئیبتدائیه‌وه‌ زه‌وقی ئه‌ده‌بیاتی بووه. مواته‌له‌ عه‌ی ئه‌ده‌بیاتی زۆر کردووه و زه‌وقی ئه‌ده‌بی له‌وه‌وه‌ حاصل کردووه. له‌ دینتی به‌رچاوانی ته‌ببعیدا زه‌وقی ته‌واوی خه‌شلی جوانی ته‌ببعه‌تی به‌نه‌زم و سه‌ف کردووه و له‌ ئیجتماعیات و نیشتمانی و غه‌رامی و هه‌موو شتیکیدا غه‌زه‌لیاتی هه‌یه. ئاساره‌کانی هه‌موویان به‌کوردیه‌، که‌مێکی تورکی و فارسیشی هه‌یه. به‌موناسه‌به‌تی تووشبوونی ده‌ره‌ی سه‌عاده‌ت (کوردیه‌ت) ئه‌غله‌ب شیعره‌کانیان بۆیه‌ به‌فارسیه‌. له‌ (۱۹۲۲)دا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی قه‌ومی که‌ مودیری جه‌ریده‌ بوو (ئومیدی ئیستقلال) له‌ سلیمانی و له‌ که‌رکووک (۳) مانگان له‌ گرتووخانه‌دا پای بواردووه. له‌ ۱۹۲۶دا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی قه‌ومی له‌ نه‌فسی سلیمانیدا (۱۲) رۆژ گیراوه). له‌ راستیدا (شیخ نووری) داوای لێ کراوه‌ بێت به‌به‌په‌وه‌ری (ئومیدی ئیستقلال)، به‌لام خۆی ئه‌و کاته‌ تاچه‌تی له‌ نیشی رۆژنامه‌گه‌ری چووه، بۆیه‌ له‌وی نیشی نه‌کردووه و هه‌ک مامۆستا (گیوی موکریان) ده‌ری خه‌ستووه. ئینجا له‌ نووسینه‌که‌ به‌رده‌وام بووه و نووسیه‌تی: (له‌ سکرونی شه‌ودا ده‌رگای زه‌وقی ده‌کرتیه‌وه. به‌هاران له‌ ناو شاخ و داخدا که‌ پر سه‌وزی بێت بۆ وه‌رگرتنی ئیله‌امات به‌باشتر ده‌زانن. له‌ په‌رۆشی و شادیشدا ده‌رگای ته‌بعی ده‌کرتیه‌وه. له‌م ده‌رفه‌تانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ته‌بعی موته‌بعیه‌تی زۆر ته‌سادوکی کردووه له‌گه‌ل مه‌رحوومی ئه‌حمه‌د موختار به‌گ عوسمان پاشادا هه‌ر ئه‌و میسه‌ره‌عیکێ و تووه‌ منیش نیوه‌که‌ی تریش. ئه‌سه‌رتکیان هه‌یه‌ به‌نه‌سه‌ر ده‌رحق به‌ده‌ستووری ئه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ ته‌واو بوون دایه. له‌ زمانی شیخ مه‌حمودیدا که‌ حوکمداری کوردستان بوو رهنیس به‌له‌دیه‌ بووه و موده‌تیکیش یاوه‌ری خاصی شاهانه‌ بووه.

(۱۱) ئه‌گه‌ر دان به‌وشه‌ی (له‌ کوی دایه) دانه‌نێن، ئه‌م تاکه‌ له‌نگ ده‌بێت

شیخ نووری و مندالہ کانی له گهل کۆمه لیک که سایه تی و ناسیاری خۆی

بۆ سالی وه فاتی نهو پیری به زمانی حال

فه رموی که (به دل خوشی نووری له جنانایه) (۱۲)

نهو هی خراوه ته ناو که وانده به حیسابی نه بجهد به رانه به سالی (۱۳۷۸هـ - ۱۹۵۸ز) ده وهستی. نه مه سه رگوشته ی ژبانی شاعیری که بو که پیوسته هه موومان شانازی به و لاپه ره پرشنگدارانه ی پاکیتی و ژبان و تیکوشانه یه وه بکه یه، لام وایه نه مه ش بچووگترین خه لاتنی خوشه ویستی که له، پیوسته بدرتته شاعیری که له ژبانیدا نه حه ساوه ته وه و له پریشکی نازار و چه وسانه وه ی میلله ته که ی به دوور نه بووه، بگره تا رۆژی مردنی هه لگری جانتای خه می میلله ته که ی خۆی بووه.

نهو سه رچاوانه ی له م به شه دا سوووم لی وه رگرتن:

* دۆسیه ی شاعیر که له خه زینه ی پارتیزگای سلیمانیدا پارێزراوه.

* ژبانی شاعیر به ده ستنوو سی خۆی.

* ژبانی شاعیر به ده ستنوو سی مامۆستا (گیوی موکریانی) که نهویش یه کسه ره له ده می

خۆی وه ری گرتوه و هه ره به راناری قسه که ره - متکلم - هیشتوو یه تییه وه.

* شیعر و نه ده بیاتی کوردی - به رگی دووه م ل ۱۹۹ - ۲۰۸.

* چه ند دانیشتنیک له گه ل (شیخ جه ناب) ی کوره که وه ری شاعیر.

* چه ند دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (فه تحو للاحاجی ره شید) ی خزمی شیخ نووری.

* دانیشتنیک له گه ل دکتور ئیبراهیم حیلمی فه تاح.

* دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (نه حمه د خواجه) ی خزم و ناشای شاعیر.

* دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (نه خۆل) ی شاعیر.

* دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (حه سیب شیخ نه حمه د شیخ غه نی).

* دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (شیخ محه مه دی خال).

* دانیشتنیک له گه ل مامۆستا (عه بدوللا جه وه ره).

* دوو دانیشتن له گه ل مامۆستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری).

* دانیشتنیک له گه ل (که مال ره مزى مه لا مارف).

* دانیشتنیک له گه ل (وه ستا عه لی حه سه ن).

* دانیشتنیک له گه ل (نووری کاکه حه مه «غه ری»).

* رۆژنامه ی ژین: ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) پینجشه مه ۹-۳-۱۹۵۸- شعر و شاعیره کاتمان.

(۱۲) نه م چوارینه یه له کاک که مالی کوری ره مزى مه لا مارف وه رگرتوه.

شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونهری گۆرانیدا

(شیخ نووری) وهک له شوتنی تریشدا وتوووه پیاویکی بههره دار بووه، بههره کهی به ته نیا له سهر شیعر نووسین نهگیرساوه تهوه، نه گهرچی له لای زۆریه ی ههره زۆری خۆینه رهکانی نه مپۆکه مان ته نیا وهک شاعیرتیک ناسراوه، نهو بههره یه شی به سهر کۆمه لئی بواری جزواو جۆری ده بریندا دابهش کردووه، بۆ نهوهی ئۆخژنی پین ببه خشن و خودی خۆی بهو هۆیا نهوه به سلیمتی. بیتیگومان دابهشکردنی نهو بههره یه شی به سهر چند لایه نیککی جیاوازی ده برین و کارکردن بۆ نیشته نهوهی خرۆش و هه لچوون و داچوونه کانی ناخی خۆی، له هیتز و تهکانی نهو بههره یه ی کهم کردووه تهوه، که زۆرتر پێوهندی راسته وخۆی له که لیدا هه بووه، چونکه نه گهر بهاتایه هه موو نهو بههره و تواناییه ی خۆی له یهک بواری ده بریندا نیشان بدایه، نهوه نهو بههره یه ی به هیتزیکی گه وره تره وه ده ته قیسه وه و خه ونی گه وره تری لهو بواره دا ده هیتنایه دی.

یه کتیک لهو بوارانیه ی (شیخ نووری) که فوکولی ده روونی خۆی بێ دامرکاندوو ته وه و نازار و نه ندیشه کانی خۆی پین ده بریوه، هونهری (گۆرانیه ی) به، چونکه خۆی خاوه نی ده نگیککی زولال و خۆش بووه و به هۆی نهو ده نگه وه ئۆخژن که وتوو ته دلپیه وه، (گۆزانیه ی) یارمه تی داوه زیاتر له ژیان نزیک بپیته وه و له زمانی برین و فرمیتسک تی بگات!

مامۆستا (محهمه د صالح دیلان) ی ناشنا و هاو نشینیه ی (شیخ نووری) له باره ی ده نگ خۆشپیه که ی ده لئی: (زۆریه ی دانیشتم له خزمه ت (شیخ نووری شیخ صالح) دا له مالی خوالیخۆشبوو (سه عید به گی نه حمه د به گ) دا بوو که به خزمایه تی نه گه یشتینه یه کتری. (سه عید به گ) باوکی جه میلی جوانه مه رگ. شیعر له بهر و شیعر خۆش ویست بوو، به تایبه تی شیعریه ی (حافظ و سه عدی). شیخ نووری-ش دوا به دوا ی شیعر خۆیند نه وه، به ده نگه خۆشه مه جزوونه، نازاراویبه که ی ده سته ی پین نه کرد. زیاتر به شیعره کانی خۆیه وه که بۆ جوانه مه رگی بهر ای - شیخ عه زیز- ی وتبوو. ده نگ خۆشی شیخ نووری ته سه للاده ری دلّه برینداره کان بوو. نهو جۆره دلانه ی که له گه نجپیه وه تا پیری (فرمیتسک) یان لا نرخدار بوو. فرمیتسکی هه سه رته، نهک هه لاتن... خۆ سووتانن - نهک چوونه وه... هاوار به فرمیتسک ده رخست... نهک پشت کردنه رووداو...!! بۆیه نه لپین... شیخ نووری... ده نگ خۆش بوو... نهک گۆرانپیت...

دهرخستنی دهنگه خوښه‌که‌ی و تیکه‌لاو کردنی به‌شيعره‌کانی خوځی که بوځلی خوځی و نازاری روژانی نه‌گريآ... نهم نازارانه وای له شتيخ نووری نه‌کرد جوړه نووسانتيک له قورگيا په‌يدا بيټی، نووسانتيک هم‌موو که‌س تيټی نه‌نه‌گه‌یی، هم‌موو که‌س نه‌پشه‌زانی هوځی نووسانه‌که چيپه؟ پټويستی نه‌کرد له‌گه‌ليا بيټ و ليټی بپرسی: بوټيماری قورگت ناکه‌ی، با نه‌و نووساويپه‌ی له قورگتايه نه‌مينټی، نه‌وسا پټی نه‌وتی و بوځی دهرنه‌خستنی که نووسانندن و قرخه‌ی ناو قورگی له چيپه‌وه هاتووه! دهنگی له تاو نازار و هه‌ست به‌ژانی ده‌روپشتی وای ليټ کردبوو دهنگه‌که‌ی گريناوی بيټ.

نهم چند دټيره کورته يادی چند جاری دانيسشتمنه له‌گه‌ليا، شاد بيټ په‌وانی پاکي^(۱) روژنامه‌ی (ژين) ی ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۳) ی روژي پينجشتمه (۶-۳-۱۹۵۸) و له‌گوشه‌ی (شيعر و شاعيره‌کامان) دا دهرباره‌ی دهنگ‌خوځی و هونه‌ری به‌هاداری (شتيخ نووری) نووسيوپه‌تی: (شتيخ نووری ساليح بيټجگه له‌وه‌ی که نه‌مرو له هونه‌ری شيعر و هه‌لبه‌ستدا پایه‌ی بلنده، هه‌روه‌ها که نيستا پير بووه و بوټپیری شاعيران له به‌هاری لاوی خوځيدا دهنگ خوځشپکی بيټ ويټنه بوو. شيعره‌کانی خوځی به‌هسته، وه شيعری (مه‌وله‌وی) به‌قه‌تار، له نيوارانی به‌هار له ده‌می زه‌رده‌پدا، له گوځی ناو و سه‌رچاوه‌کانی که‌نار، روو به‌رووی سه‌وزه‌زار هه‌ر له خوځی نه‌هات. به‌بلبلی کوردستان ناوبانگی ده‌رکرد بوو. (به‌لام نيستا که گولشه‌ن په‌شپوه... که‌لکی بلبلی نه‌ماوه پټوه). نهم هونه‌رمه‌نده دهنگ‌خوځی که له سه‌رده‌می خوځيدا سه‌ر گولتی کوځو و مه‌جليسه‌کانی سلیمانی و هه‌ولټير و که‌رکووک و هه‌له‌بجه بووه، دهنگ و له پاش به‌جيتماوی هونه‌ره به‌رزه‌که‌ی، وه‌ک ده‌يان بگره سه‌دان دهنگی تر نه‌پاريزراوه و تو‌مار نه‌کراوه. نه‌پاراستنی دهنگی (شتيخ نووری) زيانتيکی گه‌وره‌ی له هونه‌ری گورانيی کوردي داوه، به‌تايپه‌تی هونه‌ری (مه‌قامات)، چونکه مه‌قام شوناسيکی گه‌وره بووه و يه‌کيتک بووه له‌و شاره‌زايانه‌ی زور به‌چاکی مه‌قاميان نه‌دا کردووه. نه‌گه‌ر نه‌مرو که دهنگی (شتيخ نووری) له‌به‌ر ده‌ستمان بوايه، نه‌وه به‌بيټ مشتومي يه‌کيتک ده‌بوو له‌و دهنگانه‌ی خاوه‌نی موزک و خاصيه‌تی تايپه‌تی خوځی بيټ و له بزوتنه‌وه‌ی هونه‌ری کورديماندا جيتگايه‌کی تايپه‌تی بوځ داده‌نرا.

نه‌گه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا، کو‌مه‌له‌که‌مان کو‌مه‌ليکی شارستاني و پيشکه‌وتوو بوايه،

(۱) نهم چند دټيره ماموستا (ديلان) م به‌ده‌سخه‌تی خوځی له لايه. وه‌ک خوځم نووسيوپه‌وه و به‌هيچ شپوه‌يه‌ک ده‌سکاری نه‌کراوه.

گۆزانی گوتتى به خەش و نەنگى دانەنايە و بەچاوى سووک تەماشای دەنگخۆشەکانیان نەکردبا و بەپەللار و توانج لە پەلە و پایەى کۆمەلایەتییانى کەم نەکردایەتەوه، ئەم زبانه گەورەیهش لە بزوو تنەوهی هونەریمان نەدەکەوت - کە شێخ نوورى یەکیکە لە وینەکانى - ئەوانیش بەتەنیا هونەرەکهیان بۆ چەند ئان و سەعاتیکی گۆر و دانیشتنى سەرەستەنەى دۆستان و ئاشنایان تەرخان نەدەکرد. ئەوسا ئاسایی بوو ئەگەر دەنگى خۆیان تۆمار بکەردایە یان بیان هێشتایە تۆمارى بکەن...! لەگەڵ ئەوەشدا هەر چۆنى بوايە دەبوو کەسانى نزیک لە (شێخ نوورى) بە (قەوان) و (گرامفۆن) یان بەریکۆردەرى گروندیک بەشنى لە گۆزانیهەکانى تۆمار بکەن و بۆ ئەم کارە هانى بەدن، هەر نا بەدزییەوه دەنگیان تۆمار بکەردایە.

ئەگەرچی شۆینەوارى هونەرى (شێخ نوورى) بەشپۆهەى دەیانى وەک دەرویش عەبدوللا لەناو چوو و سەراوەتەوه، بەلام ئەو دەنگ و سەدایە ئیستاش لە میتشكى زۆر کەساندا دەزىنگیتەوه و لە بیرەوهەرى زۆر کەساندا یادگارى خۆى هەلکەندوو، جار جارە فینكى دەداتە دلێ خاوەن ئەو یادگارە، بەتایبەتى لە سەردەمىکى پەر لە چوورتم و وەشومەى وەک ئەمەڕۆکە. لێرەدا دەریارەى دەنگخۆشى (شێخ نوورى) کۆمەلێ یاداشت و سەرگوروشتەتان بۆ دەنووسینەوه، کە پێتەندى راستەوخۆى بەهونەرى (شێخ نوورى) یەوه هەیه، لەو پڕوایەدام تۆمار کردنیان لە سوود بەخشین بەدەر نییە. لە هەمان کاتیشدا دەمانەوی نووسینەوهی ئەو سەرگوروشتانە، بێنە هاندەرێک بۆ برایانى تر، تا ئەوانیش پێش ئەوهی کار لە کار بترازێ، ئەو یاداشتەنەیان بنووسنەوه، یان تۆمارى بکەن.

بێگومان نووسینەوهی ئەم سەرگوروشتانەش پایەى هونەرى (شێخ نوورى) دەردەخەن و بەپێى ئاگادارى هەموو ئەوانەى لەگەڵیدا دانیشستون، بەهەرى دەنگخۆشى شاعیر دەسەلمێن. مامۆستا (مەحمود توفیق فەتاح - شەلک) بیرەوهەرى خۆى لەگەڵ (شێخ نوورى) دا دەگێتێتەوه و دەلێ: (ئەو کەسە بەختیارە لە ژبانا سوودی هەبێ بۆ گەل و نیشتمان و لە دووى خۆى بەهەریەک بەجێ بهێلێ، بەو بۆنەیهوه هەتا هەتایە بەنگ و باوى لە ناو نەچێت. بێگومان شیعەر و دەنگخۆشى دوو بەهەرى بەرپێزن زۆرەى خەلقى ئەم ولاتە پێزی لێ ئەگرن و شایانى شانازییە. مەبەستمان لەو پێشەکییە هۆنراوەکانى مامۆستا شێخ نوورى شێخ سەلح (خوا لێى خوش بێ) و دەنگە ناسک و نازدارەکیەتى. کاکە شێخ خۆتێندەوارێکی هەلکەوتوو و ناسراو بوو. خاوەنى دەنگیکی نەرم و نیان، لە هەست و نەست کارى ئەکرد. لەگەڵ هاوتای خۆیدا زۆرتر لە مالى خوالیخۆشبوو مامۆستا

حوسین مهزلوم جار جار به مهستی بادهوه له ناخی دهروونیکى جۆش سه ندوو، ناوازی به شتیوه کی مهلولانه ده رپروه.

ئوهی بۆ من لوا بێ، که تا نیستا یادی له بیرم ده رناچتی، سهر له ئیواره ی شهویتیکی زستان، وهک به بیرم بێ سالی (۱۹۴۴) بوو. چهند که سانیکی به رتیز و ناودار میوانه بوون، ناههنگی ناواتی کورم بوو. پۆست و ئیداره ی (عه بدوللا سه یید زاده) خوا لیتی خوش بێ - هاوبه شی ناههنگم بوو. له سه ره تای ناههنگه که باسی کاکه شیخ نووری هاته کایه وه. به زۆری میوانه کان هانیان دام بچم به دوایدا، چونکه دراوسیمان بوون. ناچار چوم له ده رگه که یانم دا، له هه یوانی باله خانه که یانه وه سه یری کردم و فه رمووی سه ره وه ی لێ کردم. منیش پیم وت که له سه ر داخوازی فلان و فلان هاتووم. ناروو میان به دووتا هاوبه شی ناههنگه که مان به فه رمووی. پیتی وتم، مه گه ره له به ر خاتری خۆت بێم. چاوه رپیم کرد خۆی پۆشته کرده وه هات له گه لما. که میوانه کان زانیان کاکه شیخ هات له خوشیانا هه موو هه لسان و به پیرییه وه هاتن. هه تا سه رکه وه ته ژووری که له گییه که وه. دانیشتبووین، دانیشتوان به گه رمی به خیره اتیان کرد. به و بۆنه یه وه (سه یید زاده) دهستی کرد به گۆزانی (گولم گولم هه ر تۆی فینکی دل) شادمانی ئه وه نده په ره ی سه ند هه ر که س له جیتی خۆی وهک چرا داگیرسا. کاکه شیخ به و بۆنه یه وه لام وایه پیکتی و یسکی نۆش کرد و کردی به دوو. له پاش چهندانێ له پشوویتیکی بێ ده نگیدا، بۆ هاندانی کاکه شیخ خۆم ده ستم کرد به گۆزانی (نازیز و سه فه ر) به شیعری (مه حوی) یه وه که نه لیت (دیارم ده یری عه شقه جی به سووتن بێ...) هه رکه من سه ره تاکه ی لێ بوومه وه شیخی ره حمه تی وه لامی دامه وه، ئه ما چۆن وه لامیتک هه موو کشومات، ورته مان لێ نه نه هات گۆزانییه که ی به به یتیک له شیعره که ی (مه حوی) سه نده وه (نه گه یه دامه نی دهستی دوعا...) له دوا ی ئه و من تیه هه لچوممه وه، هه ره ها ئه ویش وه لامی دایه وه هه تا دوا به یتی هۆنراوه که. داخه که م نازانم له مه به ولاره چۆن ههستی ئه وکاته ده ربیرم که هیشتا هه ر له میتشک و دل و ده روونمان ئه زرینگیته وه. ئنجا دوا ی قه رایبی سه عات و نیوتک داوا ی لیبووردن و پۆشستی کرد، چووین له گه لیا هه تا ماله وه یان په وانمان کرد).

مامۆستا (ئه خۆل) ی شاعیر که دۆستیکی نزیکى (شیخ نووری) بووه له م باره یه وه ده لێ: (له سالی ۱۹۳۶) وه (شیخ نووری) م ناسیوه. بۆهش درهنگ ناسیم، چونکه ئه و له ته مه نا زۆر له ئیمه گه وه تر بوو، بگه ره له ته مه نی باوکما بوو، به لام له و ساله دا که ناسیم من له مه حکه مه موه زه ف بووم و ئه ویش له خه زینه بوو... سه ره رای ئه وه ی

خزمايه تيمان له گه لتيان هه بوو، له گه ل براكاني (شايخ نووري) (شايخ عه زيز و شايخ ره نووف) هاوسنف بووم و له حوجره و مهكاتبي علمييه دا بهيه كه وه خوتيند بوومان. زۆرتر دانيشتنه كانم له گه ل (شايخ نووري) له مالي (حوسين مه زلوم) بوو، كه ماليان كه وتبووه سه ره تاي شه قامي (كاوهي) نه مپۆكه. حوسين مه زلوم كاكه يي بوو، پير و به سالاجو بوو، ژنيشي نه هيتا بوو. به هۆي نه وهي خانووه كه ي سه ره به خۆ بوو، كه سوكاري نه بوو، له وئ كو ده بوينه وه. زۆر كه سي تریش له و دانيشتنانه به شدار ده بوون. كابرأ خه له فاو بوو، مه زاقيان پئ ده كرد.

حوسين مه زلوم (شايخ نووري) زۆر خوڤ ده ويست و دانيشتنی نه وي زۆر له لا خوڤ بوو. هه ره كه سيك (حوسين مه زلوم) ليتي عاجز بوايه، نه گه ره له گه ل شايخ نووري بچووبايه وه ماله كه ي له گه لي ناشت ده بووه وه. نه گه ره (شايخ نووري) شه ويك درهنگ هاتبا، نه وه يه كيتكي وهك (ره شوئل) يا من وه يا هه ره كه سيكي دي تۆزه تۆزه گۆرانيمان ده گوت. هه ره كه شايخ نووري ده ره كه وت، (حوسين مه زلوم) بيته نكي ده كردين و ده يگوت: (گۆينده ي راسته قينه هات!) (شايخ نووري) يش دلي نه ده شكاند و چي بوو تايه بۆي ده گوت). دواي كه مئ بيته نكي، مامۆستا (نه خوئل) بي ره وه ريبه كاني هينا يه وه بير خۆي و گوتي: (له سالي (۱۹۴۵) دا كه شايخ نووري به رپوه به ري ناحييه ي - بالهك - بوو، به سه ردان هاته كه ركوكوك. شايخ ره نووفي براي له كه ركوكوك له دائيره ي نيشغال بوو. شايخ نووري له مالي نه و براي ده به زي بوو، له گه ل (شايخ كه ريمي تاله باني) كه تا نه مپۆش ماوه، نه وسا له كه ركوكوك به يه كه وه له مه حكمه مه فه رمان به ر بووين. شايخ نووري له گه ل به نه ماله ي تاله بان ييه كان ناشنايه تي و تيكه لاوي هه بوو. (شايخ كه ريم) كه خوشكه زاي حه بيب و حه سيب تاله باني بوو، شه وه عوه تي بۆ كردين. زستان بوو، نه وسا كه شايخ نووري مودير ناحيه بوو، له به ره نه وه ي له وئ مقه يه د بوو، نه يده خوارده وه. كه له ماله وه دانيشتين، كوراني شايخ حه سيب تاله باني هه مرويان ده نكيان خوڤ بوو، كوڤ گه رم كرا و ده ست كرا به گۆراني گوتن. له ناوه راستي رابواردن و خوارده وه دا، له سه ره ته كليفي شايخ ره نووف و من و جماعت، داواي گۆراني (گلگۆي تازه ي له يل) ي حه ماغاي ده ره بند فه قه ره مان لي كرد. له عه يني كات له و به ره وه خيتراني تاله بان ييه كان له ژووره كاني نه و به رمانه وه دانيشت بوون. نه وانيش گوتيان له ده نكي شايخ نووري بوو، كه له و شه وه دا ده يچريكاند و ده نكي وهك زه نگوته ده زرينگايه وه. نه و شه وه مان به و شپويه به سه ره برد. به ياني كه چووينه وه سه ره نيش له دائيره (شايخ كه ريم) هاته ژووره كه م و پتي وتم: (دهك

مالت کوتر ببیتته وه، وهک مالت کوتر کردمه وه! نیستاش که هاتم و له ماله وه دهرچووم، خوشک و دایک و خیزانه کهم دهگریان...!) ماموستا (نهخۆل) تۆزئ بیدهنگ بوو و وتی: (موعجیزه بوو، ههموو سیفاتیتیکی باشی تیا کۆ بووبوه وه. مرۆفیتیکی هیمن بوو، دهنگیتیکی داوودی مه لائیکی هه بوو. له ههر مه جلسیتکدا نه و گۆزانی بووتایه، ههموو بیدهنگ ده بوون... شیعریکم هه یه (شهرته شهرته) که شیخ نووری ده یگوت، داروبه ردی ده جوولاند. بهم دوا بیههش هه مان شیعر و مه قام له لایهن ماموستا (عهلی مهردان) وه ده گوتری که له شیخ نووری وه رگرتبوو.

له زۆر مه جلسیدا نیلحاحم لئ ده کرد نه و مه قامه بلتیت که شیعره که ی شیوه نیتکه بو (شیخ عهزیز) ی برای گوتبوو. که دهستی ده کرد به گوتن هه ردو کمان دهستان ده کرد به گریان. تا ناخیری رۆژئ گه بشته تینی و وتی: (وام لئ ده که بیت جاری نیتیحار بکه) (۲). ماموستا (نهحمه د خواجه) ده باره ی پته وندی (شیخ نووری) به (نهحه ی ناسر) وه (۳) نه قسه یه ده گیتته وه: (نهحه ی ناسر که زۆر مه شهوور بوو به ده ننگخۆش و شیعره ی خه بیام و حافظ و زۆرت له فارسی، بابه تایهر و نالی و ههموو شاعیره کانی کوردی له بهر بوو. نه یانبرد بو ئیران، نه یان هینایه وه بو سوله یمانی. کیتشیان نه کرد بو هه له بجه. ههر مانگه و ساله له جیگایه ک بوو، دهنگی (نهحه ی ناسر) به ههر لایه کدا زینگابوه وه، به لام له وتنا ئینکار بوو. زۆری نه نهوت که سییک وه یان جیگایه ک نه گه ر به دل و ناره زووی خۆی نه بوایه، هیچ مومکین نه بوو کورکه یه ک بکات، به لام شییتی دهنگی (شیخ نووری) بوو. زۆر له ئیواران له که ناری شار و له سه ر جوگه ئا و کۆ نه بوینه وه، له پر نهحه نه هات نه ی قیژاند و نه یوت: نووری (سلام علیکم)، خۆتم لئ نه شاریتته وه ده سا شار گر، که له لای (نووری) یه وه به چیچکانه وه کوشک هه لته هات. نه م کهم جار نه یخواره وه. به ننگ - هه شیشه ی - نه کیتشا. نه یوت نووری وا دلّم پچرا کورکه یه کم بو بکه. نووری پیته که نی. نه یوت: (نهحمه د زۆرت به سه ره وه یه، به لام قهیناکا...). له مه قامی (سئ گا و چوار گا و

(۲) نه قسه یه نه وه ده سه لیتن که مردنی (شیخ عهزیز) ی برای زۆر کاری تیکردوه، ته نانهت مردنه که ی بووه ته هۆی کهم کردنه وه ی به ره مه ی شیعریشی. بو ماوه ی شهش مانگیش گۆزانی نه گوتوه.

(۳) نهحه ی ناسر: له سلیمانیه له سالی (۱۸۷۶) دا له دایک بووه، به گولله ی ویتل ههر له و شاره دا له سالی (۱۹۲۳) دا کۆچی دوا یی کردوه. بنۆنه نامیلکه ی (نهحه ی ناسر) ی هونه رمه ند - چاپخانه ی کامه رانی - سلیمانیه - سالی ۱۹۷۱ غه فوور ره شید داراغا.

هومایون) و زور مهقاماتی تر چند پارچه یه کی بۆ ئه وت. ئیتر ئهحه ی ناسر بهرله لانا نه بوو. ئه مانوت: به سه! رۆژتیک وهک رۆژان (ئهحه) هات. به یارمان دا نووری هه یج نه لئی تا نه و نه یلئی. پاش زور پارانه وه له نووری، ئهحه رووه و قه یبله وه ستا و دهستی هه لپه ری و وتی: خوا به رووره شی ئه م منالانه م مه که. مه به سه ته که م بزواندنی (نووری) به، ده نگم ساز به که. له کاتی پارانه وه یدا وا رتکه وه ت بایه کی لئی ده رچوو. بیه گومان ئه مه بۆ پیه که نه ین بوو، وتی خوا به هه موو ده سه تکر دی خۆته: نازانی ئه مه (ق...) ه و ئه مه ش ده مه... زور پیه که نه ین.

مامۆستا (فه تحوللا شیخ ره شه ید) پیه وه ندی نه یوان (ئهحه ی ناسر) و (شیخ نووری) زیاتر روون ده کاته وه و ده لئی: (ئهحه ی ناسر هونه رمه ندی ناسراو، یه کیکت بووه له وه انه ی عاشقی دهنگی ساحیره انه ی شیخ نووری بوو. زور له گه لیدا دانیشه توه و له زۆربه ی دانیشه تنه کانی سلیمانیه به یه که وه بوون، به لام که ئهحه ی ناسر له گه ل (شیخ نووری) داده نه یشت له بهر ئه وه بوو که ئه م نه خۆینه وه وار بوو^(٤)، (شیخ نووری) یه رۆشنه یه ر و شاعیره و مه قامزان بوو، له ئوسولئی مه قامات شاره زا بوو.

(ئهحه ی ناسر) گوئی لئی ده گرت، تا ئوسولئی مه قامات له وه وه فه یتر به ی، ههروه ها به وردی گوئی له و شه یه رانه ده گرت که شیخ نووری به گۆزانی و مه قام ده یانی وت، تا شه یه ره که ی به ته واوی و به یه هه له لئی فه یتر به ی و له به ری به کات و نه ویشه له کاتی گۆزانی وتنا شه یه ره کان به ته واوی به لیه ته وه. بۆیه (ئهحه ی ناسر) له دانیشه تنه کانی (شیخ نووری) دا که مه تر گۆزانی وتوه، چونکه (شیخ نووری) ی به مامۆستای خۆی زانیوه. مامۆستا (فه تحوللا) له سه ر قسه کانی به رده وام ده به ی و ده لئی: (جارتیک شیخ نووری له گه ل ئهحه ی ناسر به یه که وه چوونه ته ولاتی ئه یران و له (ته بریز) لایان داوه. جارتیکی ده یکه ش که شیخ نووری به کاروباری بازرگانییه وه ده چیه ته (ئه یران) پته ی راگه یاندم که (ئهحه ی ناسر) ی له (سابلاغ) به یه یه وه، به سه رگه ردانی به شه قامه کاندای سوورپاره ته وه. (شیخ نووری) که چاوی پیه که وه توه له گه ل خۆی به ر دوویه تی بۆ نه و شوینه ی لیه ی دا به زیوه، ئه یدی له گه لی بووه هه تا به یه که وه گه راونه ته وه سلیمانیه). ئه م پیه وه ندیه ی له نه یوان (ئهحه ی ناسر) و (شیخ نووری) دا دروست بووه، یان نه و هۆگر بوون و ناشنا به ته یه ی به یه که وه کۆی کردوونه ته وه،

(٤) مامۆستا وای ده ر خسته وه که ئهحه ی ناسر نه خۆینه وه وار بوو به ی، به لام راسته که ی: (کاک ئهحه هه ر چند له خۆینه نگه نه ی خۆینه دووه، ته نه یا له لای مه لای مرگه وته تکان سه ره تایی خۆینه ندی فارسی ته واو کردووه) ل ٤٤ نامیلکه ی (ئهحه ی ناسر) ی هونه رمه ند.

هۆبهكهى بۆ ئهوه دهگهڕێتهوه كه (ئهحهى ناسر)ى هونهرمه‌ند بۆيه چه‌زى له هاورپيه‌تى (شېخ نوورى) كردوووه و له مه‌جلىسه‌كانىدا گوتى لىگرتوووه، تا وه‌ك شاره‌زا و رووناكبيرتېك سوودى لى وه‌رېگرئ!

كاك (حه‌مى به‌كر) كه ئه‌وېش يه‌كېتكه له ده‌نگخۆشه‌كانى شارى سوله‌يمانى و يه‌كېتكه بووه له‌وانه‌ى له كۆر و دانېشتنه‌كانى (شېخ نوورى)دا به‌شدارى كردوووه و له نزېكه‌وه ناسىويه‌تى، كه داواى گىترانه‌وه‌ى يادگارى خۆيم لى كرد له‌گه‌ل (شېخ نوورى)دا ئه‌م يادگاره‌ى بۆ گىترامه‌وه كه ئه‌وېش له خۆى پىرتىرې بىستوووه و تى: (له پېش بىسته‌كان شېخ نوورى هاورپى (ئهحه‌ى ناسر) بووه. له و سه‌رده‌مه‌دا شېخ نوورى تووشى نه‌خۆشپيه‌كى سه‌خت ده‌بى و له جىگاي ده‌خا، كاتى (ئهحه‌ى ناسر) ده‌چېته ماله‌وه بۆ به‌سه‌ركردنه‌وه‌ى شېخ نوورى، ده‌بىنى نه‌خۆشپيه‌كه‌ى له په‌لوپۆى خستوووه و بېهۆش كه‌وتوووه. (ئهحه‌ى ناسر) له به‌رده‌م ئه‌و دېمه‌نه خۆى بۆ ناگىرئ، به‌م شىعه‌رى (مه‌وله‌وى)يه‌وه گۆرانپيه‌ك ده‌لتى:

ئەى فەلەك چۆن من نازبەزەش مەمەرد

يانە چۆن من لەرەى ئاھى سەر مەكەرد

ئېشى دڵەى وېش ھەر مەشنەفتەوه

جئ مەرگ نازبەز، دور مەكەفتەوه

دواى ته‌واوبوون و لىبوونه‌وه له گوتنى گۆرانپيه‌كه به‌چاوى پر له فرمىسكه‌وه لىده‌دا ده‌وا. دواى رۆىشتنى نه‌وه‌نده نابا (شېخ نوورى) عاره‌قه ده‌كات و چاو هه‌لدېنى. يه‌كېتكه ده‌نېرن به‌شۆين (ئهحه‌ى ناسر)دا بۆ ئه‌وه‌ى بىگىترپته‌وه، به‌لام نابىنرپته‌وه و له‌به‌ر چاوان ناوا ده‌بى...

سه‌ى عه‌لى نه‌سغه‌رى كوردستانى (١٨٧٦ - ١٩٣٧) ھەر له زووه‌وه به‌هه‌رى هونه‌رى تىدا دره‌وشاوه‌ته‌وه. وىپراى زانىنى نه‌دا كردنى گۆرانپيه‌كه كوردپيه‌كان، شاره‌زاي ته‌واوى گوتنى گۆرانى و مه‌قامى فارسىش بووه كه له و سه‌رده‌مه باو بووه. زۆرترىش مه‌قاميان به‌شىعه‌رى (فارسى)يه‌وه گوتوووه، به‌لام ئه‌م زۆر له و مه‌قامانه‌ى كه به‌شىعه‌رى فارسى گوتراون، به‌شىعه‌رى كوردپيه‌وه گوتوونى. (سه‌ى نه‌سغه‌ر) خاوه‌نى ده‌نگىكى ناسك و پر سۆز بووه، به‌لام داخه‌كه‌م ئه‌م ده‌نگه ناياب و كه‌م وىنه‌يه وه‌ك زۆر ده‌نگى ترمان كه‌مى لى تۆمار كراوه و به‌مه‌ش زيانىكى له راده‌به‌ده‌ر له سامانى هونه‌رىمان كه‌وتوووه. ئه‌م زيانه‌ش بۆ

زۆر ھۆی خودی و مەوزووعی دەگەریتەوہ کہ ئیترہ جیگای باسکردنیان نییہ...!

لە سالی (۱۹۳۶)دا - واتە سالی بەر لە مردنی - سەید عەلی ئەسغەری کوردستانی لە شاری ھەلەبجەدا بینراوہ. ئەمەش ھەر ئەو جارە بووہ کہ ھاتووہتە شاری سلیمانی. مامۆستا (نەخۆل)ی شاعیر دەلی: (ئیوارە وەخت بوو چایخانەیک ھەبوو، لە شەقامی کاوہی ئەمرۆکەدا بوو. سەی ئەسغەر لەو چایخانەیدا دانیشتبوو، کہ بیستم لەوتیہ، چووہمە خزمەتی. وردە وردە بۆ بزواندنی ئەو کەوتە گۆزانی و مەقام گوتن. سەی ئەسغەر جوولا. ئەو ئیوارە تە درەنگانی لە گۆزانی گوتن نەکەوت، شەو داھات ئەو دەنگە لەو شەوہدا دەزنگایەوہ... خەلکیکی زۆر لەو ناوہدا کۆبوو بوونەوہ. تا بلاوہمان لێ کرد و ھەر کەسەمان بەرەو مالتی خۆی پۆشتەوہ. بەیانییەکەمی بیستم (سەی ئەسغەر) گیراوە. تومەز پیاو خەرپان خەبەرمان لێدا بوو کہ ئەوہ (سەی ئەسغەر) - ە و پەسپۆرتی نییە و لەو دیوہە ھاتووہ بۆ ئەو ناوہ. من ئەوساکە لە مەحکەمە کاتب بووم، حاکمی جەزام دەناسی، ھەولتیکی زۆرم بۆ دا بەری بدەن، یان جەزایەکی کەمی لێ وەرگیرن. ئەوہ بوو بەھیمەتی حاکمی جەزا، دوو دینار غەرامەیان خستبووہ سەر، بەلام حاکمەکە خۆی پارەکەمی بۆ داہوو و پەوانەئە ھەلەبجە کرا، تا حەوالئە ئەو دیوی بکەنەوہ. کاتی پەوانەکردنی (سەی ئەسغەر)، (سەعید قەزاز) قایقامی ھەلەبجە دەبێ، ئەمیش وەک لیتی دەگێرئەوہ پیاویکی مەجلیس ناراو بەزەوق بووہ. ھاوریتیەتی لەگەڵ زۆرەئە دەبیان و پۆشنبیران و ھونەرماندانی ئەو پۆژە ھەبووہ. شیخ نووری وەک یەکتی لە کۆنە ھاویتیکانی بەشداری زۆر کۆر و مەجلیسی - حەمە سەعید قەزاز - ی کردووہ و بەمەقام و بەستە بەسۆزەکانی دانیشتوانی ھەژاندووہ. ھەر ئەو کاتە (سەعید قەزاز)، (سەی ئەسغەر) لای خۆی گل دەداتەوہ، پێش پەوانەکردنەوہی بۆ ئەو دیو، شەو کہ لە (یانەئە فەرمانبەرائی ھەلەبجە) دادەنیشن و لە دانیشتیکی سەرمەستانەدا دانیشتنەکیان بەگۆزانی گەرم دەکەن. بەپێز (ئەحمەد میرزا ۱۹۰۴ - ۱۹۸۲) کہ یەکتیک بووہ لە بەشداریانی ئەو دانیشتنە دەلی: (دانیشتوان دوای سەر گەرم کردن داوای گۆزانیان لە (سەی ئەسغەر) کرد، ئەویش پیتیانی وت: لەبەرئەوہی من تازە لە گرتوو خانە بەریبوم، ھیچ زەوقی گۆزانی وتنم نییە، بەلام ئەگەر ھەر حەزیش دەکەن گۆزانی بلتیم و بەشداریتان بکەم، ئەگەر یەکتیکی دەنگخۆشتان تیاہ بە لە پێشان ئەو کورکەیک بکات، بەلکو منیش بجوولتیم و بتوانم شتی بلتیم...) ئەوہی لەو دانیشتنەدا بووبێ و بەدەنگ خۆش ناسرا بێ (شیخ نووری) دەبێ، بۆیە ھەموویان پوو دەکەنە (شیخ نووری) و داوای گۆزانی لێدەکەن. (شیخ

نووری) لهسه‌ر داوای هه‌موو لایه‌ک مه‌قام و به‌سته‌یه‌ک ده‌لتی. که لێده‌بیته‌وه (سه‌ی نه‌سغه‌ر) به‌خه‌لکه‌که ده‌لتی: (ئێوه‌ نه‌وه‌تان هه‌بێ منتان بۆ چیه‌یه‌؟ سا وه‌للا تا نه‌و پیاوه‌ لێره‌ دانیشتی، من له‌ حزووری نه‌و گۆزانی نالیم و بێ نه‌ده‌بی وا ناکه‌م...).

(وه‌ستا عه‌لی سه‌هن ۱۹۰۴ - ۱۹۹۱/۳/۷) یه‌کی‌تکه‌ له‌وانه‌ی له‌ زۆریه‌ی دانیشته‌کانی شیخ نووری به‌شدار بووه‌. بیره‌وه‌ری خۆی له‌گه‌ڵ شیخ نووری بۆ گێرامه‌وه‌ و وتی: (به‌زۆری له‌گه‌ڵ شیخ نووری له‌ دوکانی (عه‌به‌ی ده‌لاک) یان (عه‌لی مه‌مه‌دی) به‌رگدروو یان له‌ مالی (حوسین مه‌زلووم) داده‌نیشتین، به‌لام زۆتر دانیشته‌کانم له‌گه‌ڵ (شیخ نووری) له‌ مالی (حوسین مه‌زلووم) بوو که زۆر که‌سی تریشی لێ کۆده‌بووه‌وه‌. به‌ده‌م گۆزانی گوتن و نوکته‌ و قسه‌ی خۆش و هه‌ندێ جار شیعی پێکه‌نین شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد و هه‌ریه‌که‌ له‌ لای خۆیه‌وه‌ به‌یته‌ شیعیکی رێک ده‌خست. شیخ نووری بۆ سوچه‌ت و پێکه‌نین شیعی به‌سه‌ر (حوسین مه‌زلووم) هه‌لده‌دا. تا ئیستا نه‌و به‌یته‌م له‌ بیر ماوه‌ که ده‌لتی:

دالی که‌ر خۆرم خۆشبی، جه‌ولان نه‌کا له‌ ناسمان

کتی خۆی به‌مه‌رد ده‌زانی فه‌رموو بابیته‌ مه‌یدان

یان ده‌یگوت:

مالی حوسینه‌ فنده‌ی جیگای راز و ته‌گبیره

بارام حاکی شاره‌، (عه‌به‌ ده‌لاک) وه‌زیره

زۆر جاریش به‌گۆزانی شه‌ومان به‌سه‌ر ده‌برد، (حوسین مه‌زلووم) که شیخ ده‌هات ده‌یگوت (موغه‌نی نه‌خوتنی) بیده‌نگ بن. (شیخ نووری) که سه‌رخۆش ده‌بوو و ده‌که‌وته گۆزانی گوتن پیاوی ده‌هینایه‌ گریان. له‌ سالی (۱۹۳۲ - ۱۹۳۳) شه‌وی چوینه‌ مالی (عیزه‌ت به‌گی وه‌سمان پاشا) بۆ لای (حوسین به‌گی مه‌حموود پاشا) نه‌و کاته‌ (حوسین به‌گی) مالی له‌ هه‌له‌بجه‌ بوو، به‌سه‌ردان هاتبوو بۆ سلیمانی. هه‌ر نه‌و کاته‌ش من خه‌ریک بووم خانووم بۆ ده‌کرد. که‌ من و شیخ نووری چوین بۆ نه‌وی، (عززه‌ت به‌گی) له‌ مال نه‌بوو، دوو کووری عه‌بابه‌یلی له‌وی بوون که ناویان (شیخ جه‌عغه‌ر و شیخ حه‌یده‌ر) بوو. شه‌و که تۆزێ دانیشته‌ین (حوسین به‌گی) ته‌کلیمی زۆری له‌ شیخ نووری کرد گۆزانی بلتی. شیخ نووری-ش چهند گۆزانییه‌کی وت. که هاتمه‌ ده‌روه‌ سه‌یرم کرد خه‌لکیکی زۆر له‌ ئافره‌ت و مندال و گه‌نج له‌و سه‌ریان و گوتسه‌وانه‌یه‌ کۆبوونه‌ته‌وه‌ و هه‌ندیکیان ده‌گریان.

سهیید ئەحمەدی خانەقا کۆری سهیید حوسهینی کۆری شیخ ئەحمەدی سەردار (١٨٧٠-١٩٥٢)^(٥) مرۆڤتیکی رووناکبیری سەردهمی خۆی بووه و یه‌کێکه له پیاوه ناودار و به‌ده‌روه بووه‌کانی شاری که‌رکوک. سهیید ئەحمەد پیاوتیکی ئاینی پایه‌دار و نیشتمانپه‌روه‌رتیکی راستگۆی کورد بوو. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا مه‌جلیس ئاراو پروو خۆش بووه. زۆر هه‌زی به‌هه‌لسوکه‌وتی ئەدیبان و شاعیران و هونه‌رمه‌ندان کردووه و دلی به‌دانیشتنه‌کانیان کراوه‌ته‌وه. سهیید ئەحمەد له‌ نزیک پردی خاسه‌وه دیوه‌خانه‌یه‌کی گه‌وره و فراوانی هه‌بووه و له‌ گشت لایه‌کی کوردستانه‌وه خه‌لکی روویان تێکردووه، به‌تایبه‌تی پیاوه نیشتمانپه‌روه‌ر و ناوداره‌کانی کورد. ئەوه جگه له‌وه‌ش ماله‌که‌ی رووگه‌ی هونه‌رمه‌ندان و ئەدیبانی ئەو ده‌ور و زه‌مانه‌ بووه. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پیاوتیکی خوارده و جوامیر بووه.

کاک (شیخ جناب) کۆره‌گه‌ره‌ی شاعیر وه‌ک بیستوو‌یه‌تی ده‌گێرتنه‌وه و ده‌لتی: (پاش کۆچکردنی (شیخ عه‌زیزی) مامم به‌ماوه‌یه‌کی کورت، باوکم پتی ده‌که‌وپته‌ که‌رکوک و له‌ مالتی (سهیید ئەحمەدی خانەقا) لاده‌دا. شه‌و به‌شيعر خوتندنه‌وه و باس و خواسی جۆراوجۆر کۆر گه‌رم ده‌کن، ئنجا ده‌ست ده‌کرت به‌گۆرانی گوتن. باوکم له‌و دانیشتنه‌دا ئەو شيعه‌ری که‌ بۆ کۆچی دوا‌یی (شیخ عه‌زیزی) مامم نووسیبووی به‌مه‌قامی سه‌فه‌ر ده‌لتی، دانیشتوان هه‌یران و سه‌راسیمه‌ ده‌کات. له‌به‌رئه‌وه‌ی گۆرانییه‌که‌ زۆر کار له‌ دانیشتوان ده‌کات، زۆری لێده‌که‌ن ئەو گۆرانییه‌یان بۆ دووباره‌ بکاته‌وه. ئەو ده‌نگه‌ به‌سۆزه به‌راوه‌یه‌کی ئەوتۆ موچرکی به‌له‌شیاندا هه‌تاوه و سه‌راسیمه‌یانی کردووه، گه‌وره و بچووک مه‌ست و سه‌رسام ده‌بن!

مامۆستا حیلمی شاعیر ده‌لتی: (شیخ نووری که‌م که‌م گۆرانی ده‌وت، به‌لام که‌ ده‌یوت پیاو هه‌زی ده‌کرد قووتی بدا. زۆرتر گۆرانی (له‌و که‌له‌ ده‌نگی ساز دێ)ی ده‌گوت، به‌لام زۆر خۆش ده‌یگوت) مامۆستا (هه‌ردی)یش که‌ له‌ دانیشتنه‌که‌ بوو کاتێ له‌ هه‌له‌بجه‌ له‌ مالتی (حیلمی) سازمان کرد وتی: (به‌پیری به‌هه‌یمنی ده‌یگوت). مامۆستا مه‌حموود شه‌وقی-ش که‌ چوومه‌ لای وتی: (ئینسانتیکي تا بلتی ده‌نگخۆش بوو، خه‌لک له‌

(٥) مامۆستا (عه‌لانه‌ددین سه‌جادی) له‌ کتێبه‌که‌یدا (مێژووی ئەده‌بی کوردی) چاپی یه‌که‌م (١٣٧٢-١٩٥٢) چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا له‌ لاپه‌ره (٥٤٨ - ٥٤٩) له‌ باخی شاعیراندا (سهیید ئەحمەدی) وه‌ک شاعیرێک باس کردووه.

دانشستانی وه‌پس نه‌ده‌بوو. له سالانی نیوان (۱۹۳۰-۱۹۴۰) دا زۆر جار ږیکه‌وتووه‌گوټیم له‌ده‌نگی بټی و له‌گه‌لی دا‌بنی‌شم). شیخ‌نووری‌ده‌نگی له‌پا‌ده‌به‌ده‌ر زه‌نوټیر بووه. نه‌وه‌نده‌ده‌نگی خو‌ش بووه، هه‌ندئ شتی لټی ده‌گټی‌نه‌وه، ده‌توانم بلټیم نزیکه له‌نه‌فسانه. لټی‌ره‌دا نامانه‌وئ نه‌و قسانه‌بنووسینه‌وه‌بو‌یه‌پشت‌گوټیان‌ده‌خه‌ین.

کاک (نووری‌کاکه‌حه‌مه «غه‌ربی») ده‌گټی‌تته‌وه و ده‌لټی: (حه‌مه‌سالحی‌حاجی‌فه‌تاحی‌قادر) که له‌سالی (۱۹۱۷) به‌نه‌خو‌شی (گرانه‌تا) له‌سه‌فه‌ریه‌را له‌ته‌مه‌نی (۲۵) سالی‌دا‌مردووه، نه‌م (حه‌مه‌سالح) له‌کو‌ری‌خال‌تی (شیخ‌نووری)‌یه. شیخ‌نووری‌که‌هاتووه‌بو‌لای و له‌مال‌ه‌وه‌سه‌ری‌دا‌وه، (حه‌مه‌سالح) ما‌وه‌یه‌کی‌زۆر‌به‌هو‌ی نه‌خو‌ش‌یی‌ه‌که‌به‌وه‌چا‌وی‌هه‌ل‌نه‌ب‌پ‌بو‌ه. با‌و‌کی (حه‌مه‌سالح) که‌خال‌تی‌شیخ‌نووری‌یه، ته‌کل‌یفی‌لټی‌کردووه‌گو‌ران‌یی‌ه‌ک‌بلټیت (که‌کو‌ره‌که‌ی‌یه‌کټیک‌بو‌وه له‌مو‌ع‌جه‌به‌کانی‌ده‌نگی‌شیخ‌نووری)، به‌ل‌که‌کو‌ره‌که‌ی‌چا‌وه‌له‌ب‌رئ! شیخ‌نووری‌به‌ده‌نگه‌ته‌لی‌سما‌وی‌یه‌خو‌شه‌که‌ی‌که‌گو‌رانی‌وتووه، (حه‌مه‌سالح) له‌دو‌ای‌تو‌زئ‌چا‌وی‌کردووه‌ته‌وه!

نه‌م‌چند‌سه‌ر‌گو‌رو‌شته‌یه‌م‌بو‌سه‌لمان‌دنی‌ده‌نگ‌خو‌ش‌یی‌ه‌که‌ی (شیخ‌نووری) هټیا‌یه‌وه، که‌نه‌م‌شاعیره‌به‌هه‌ر‌ده‌اره‌مان‌وه‌ک (وه‌فایی) شاعیر و ده‌نگ‌خو‌ش، خا‌وه‌نی‌دند‌گټیکی‌نټی‌ج‌گار خو‌ش و پ‌ر له‌سو‌ز و بټی‌و‌یتنه و بټی‌ها‌وتا‌بو‌وه^(۶) به‌لام‌رو‌وی‌ده‌پا‌ه‌وتن‌په‌ش‌بټی‌که‌له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا‌نه‌و‌پ‌رز و پایه‌یان‌نه‌دا‌وه‌ته‌نه‌و‌جو‌ره‌هونه‌رمه‌ندانه. نه‌ک له‌نا‌و‌کی‌سه‌ل‌دا، ته‌نانه‌ت له‌نا‌و‌پو‌ش‌نبیره‌کانی‌نه‌و‌سه‌رده‌مه‌ش، رو‌ان‌یی‌ان‌بو‌ه‌وه‌نه‌ند‌نا‌جو‌ر و به‌ن‌زمی‌سه‌یر‌کردن‌بو‌وه، یه‌کټیک‌یش له‌وه‌ونه‌رمه‌ندانه (ده‌رو‌یش‌عه‌بدو‌ل‌لای له‌مه‌ر (گو‌ران) له‌که‌یه‌کټیکه‌له‌قوربان‌یی‌ه‌کانی‌کو‌مه‌ل‌تیکي‌دوا‌که‌وتوو، نه‌گه‌ر‌ما‌مو‌ستا (گو‌ران) به‌و‌ش‌ی‌عه‌ره‌مه‌زنه‌نهمری‌نه‌کر‌دایه، نه‌وه‌نهم‌رۆکه‌نا‌وی‌له‌کو‌وله‌که‌ی‌ته‌پ‌رش‌دا‌نه‌ده‌ما.

شیخ‌نووری‌له‌گه‌ل‌نه‌وه‌ش‌دا‌که‌له‌زۆر‌به‌ی‌دان‌یشتنه‌کانی‌سل‌یمان‌ی‌وه‌ه‌ول‌ی‌ر و که‌ر‌کو‌وک و هه‌له‌ب‌جه‌دا‌دان‌یشتوو‌ه و گو‌رانی‌وتووه، به‌لام‌هه‌ر‌گی‌ز‌به‌زۆر‌لټی‌کردن‌نه‌ی‌گو‌توو‌ه، ب‌گره‌له‌پ‌یش‌هه‌مو‌و‌شت‌تیک‌دا‌گو‌رانی‌بو‌نا‌زار و فرمی‌سک و ناخ و برین و چټی‌زی‌خو‌ی‌گو‌توو‌ه، بو‌یه‌نه‌گه‌ر‌خو‌ی‌که‌یف و ئاره‌زو‌وی‌نه‌کر‌دبټی، قه‌ت‌مو‌م‌کین‌نه‌بو‌وه‌گو‌رانی‌بلټیت. نه‌وه‌نالټیم‌زۆر‌که‌په‌ت‌ږیکه‌وتووه‌له‌کو‌ری‌گو‌رانی‌گو‌تن‌له‌گه‌ل (شیخ‌مه‌حموودی‌نهم‌ر) که‌نه‌و‌یش‌ده‌نگ‌خو‌ش و مه‌قام‌زان‌بو‌وه‌گو‌رانی‌گو‌توو‌ه. یان‌له‌نا‌و‌ها‌ور‌پ‌یکانی‌خو‌ی‌ئاره‌زو‌وی

(۶) وه‌ک‌با‌سمان‌کرد‌ده‌نگی‌شیخ‌نووری‌له‌ته‌به‌قه‌ی (تین‌زوری‌تی‌ژ) بو‌وه.

بزواوه یان جوولاندوویانه و گۆزانی گوتروه، وهک له دانیشتنهکانی (حوسین مهزلووم) دا دهردهکهوئ. بێگومان نهوانه‌ی له‌گه‌لیان دانیشتوه خویشیانی ویستوه و دانیشتنه‌که‌ی له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیک نه‌بووه، بۆیه لیره‌شدا هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی تێیدا کردوه به‌سه‌ریشک. نه‌گینا به‌فرمان و خواهیشتی هیچ که‌سیک گۆزانی نه‌وتوه و که‌س نه‌یتوانیوه بیهینیتته وتن. هیچ گه‌وره پیاویک، هیچ ده‌سه‌لاتدارێک نه‌یتوانیوه بیهزوتین^(۷).

نه‌گه‌ر به‌تایه‌ ده‌نگی شیخ نووری تۆمار بکرایه، نه‌وه یه‌کیک ده‌بوو له‌و ده‌نگه‌ جیاواز و تایبه‌تمه‌ندانه‌ی که‌لێنێکی گه‌وره‌ی له‌ مه‌یدانی گۆزانی کوردیدا بۆ پر ده‌کردینه‌وه و لاپه‌ره‌کانی هونه‌ری گۆزانی کوردی به‌چه‌له‌نگییه‌وه ناوی له‌ لاپه‌ره‌کانی خۆی تۆمار ده‌کرد، چونکه وه‌ک بۆمان ده‌رکه‌وت له‌ نه‌داکردن و وتندا خاوه‌نی خاسیه‌تی تایبه‌تی بووه. پروپیۆی فراوانی قورگی یارمه‌تی داوه به‌سه‌ر مه‌قام گوتندا زال بیت بۆ چینه‌کانی نه‌و مه‌قاماتانه‌ی پیوستیسیان پیتی هه‌یه، وه‌ک خۆی ده‌ریان به‌ینێ. سه‌ره‌پای ده‌نگ خوشییه‌که‌ی، شاره‌زایی له‌ مه‌قاماتدا ده‌یخاته ریزی نه‌وانه‌ی که‌ ده‌زانن به‌شێوه‌یه‌کی زانستی قورگی خویان به‌کارده‌هێنن. نه‌و مه‌رجانه‌ش به‌سن بۆ نه‌وه‌ی وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی ده‌نگخۆش بدره‌وشیتته‌وه و شوێنیک بۆ خۆی داگیر بکات. مامۆستا (حه‌سیبی کوری شیخ نه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی) ده‌لتی: (له‌م دواییه‌دا که‌ ته‌سجیل داها‌تبوو، زۆر هه‌ولم له‌گه‌ل دا به‌ده‌نگی خۆی گۆزانی تۆمار بکات، به‌لام قبوولی نه‌ده‌کردا) راسته (شیخ نووری) له‌ کۆری قه‌ده‌ح نۆشان گۆلی مه‌جلیسان بووه و دانیشتنه‌کانی گه‌رم کردوه، به‌لام به‌ئیمه‌ی نه‌وه‌ی نه‌مرۆکه‌ چی، که‌ له‌و ده‌نگه‌ نه‌فسووناوییه‌ی بێ به‌ش بووین...

(۷) شیخ نووری جگه‌ له‌وه‌ی ده‌نگخۆش بووه، وه‌ک شاره‌زایه‌ک ده‌رباره‌ی گۆزانی و مه‌قام بیروپرای خۆی هه‌بووه. مامۆستا (ناسح حه‌یده‌ری) ده‌گێرتته‌وه و ده‌لتی: (پرای له‌ نه‌داکردنی گۆزانی و مه‌قامی ره‌شوێ نه‌بوو، ده‌رباره‌ی ره‌شوێ ده‌یگوت جوانی ناڵی... گۆزانی (که‌تان که‌تانه) و (هه‌وری لاری) به‌لاوه هه‌له‌ بوو. ده‌یگوت پیوسته‌ نه‌و دوو گۆزانییه‌ قورستر و خواتر بگوترین، به‌لام زۆر پرای له‌ نه‌دا کردنی مه‌قام گوتنی (نه‌خۆل)ی شاعیر بووه).

شیخ نووری شیخ صالح، له سالی ۱۹۳۸

شیخ نووری شیخ صالح: شاعیری رچەشکین

چاو گیترا ئینکی خیترا بەو بیروراپانەیی دەستینیشانی پەلە و پایەیی شاعیری (شیخ نووری) دەکات، ئەوەمان بۆ دەردەخات کە بەشیککی هەرە زۆری ئەو بیروراپانە، (شیخ نووری شیخ صالح)، بەپیتشەوای بزووتنەوای شیعری تازەیی کوردی دادەنێ. لە پال ئەو بیروراپانە هەندێ بیرورای دی هەن مامۆستا (گۆران) بە پیتشەنگی کاروانی شیعری تازە دادەنێ. خۆیتەرەن ئیستاکە بۆیان هەیه جارێکی دیکە بپرسن: بزووتنەوای شیعری کوردی تازەمان لەسەر دەستی (شیخ نووری) و (گۆران) بەریا بووین، ئەو وەک لایەنە میژوووییە کە کامەیان زووتر دەستپیتشخەری کردوو: (گۆران) یان (شیخ نووری)؟ یان کامەیان پیتش ئەوە کەیی دیکەیان کەوتوو و رچەیی ئەم پیتی تازەبوونەوایەیان شکاندوو؟ بەر لەوەی بکەوینە لێدوان لەو مەسەلەییە، حەز دەکەم بلیتم: مەبەستم لەو نووسینە ئەوە نییە بکەومە بەراورد و بەراوردکاری لە نێوان (شیخ نووری) و (گۆران) و باسی ئەوە بکەم، کە کامەیان زیاتر دەوری لە تازەبوونەوایە کەدا هەبوو، یان لە دەسلالت و توانایی ئەو دوو شاعیرە بکۆلمەو. بەتەنیا مەبەستم تۆمارکردن و جێگیرکردنی مەسەلە کەیی میژوووییە لە شیعری کوردیدا، کە مەسەلەیی (دەستپیتشخەری) و (رچەشکاندن) و ریتگا کردنەوایە.

دەبێ ئەو رایەیی مامۆستا (گۆران) یش لە بێر نەکەین کە دەلتی: (رەنگ بێ رەفیق حیلیمی-ش پیتش (نووری) کەوتۆتەو، بەکوردی و تورکی شیعری بلاوکردۆتەو... تەنانەت شاعیرێکی تر (عەبدولرەحمان بەگی نفوس) لە سەرەتای ژبانی شاعیرییە تیدا زۆر بەگەرمی دەستی دایە تازەکردنەوای هەلبەست وە لە (نووری) کۆنترە، بەلام ئەو شیعەرەکانی بلاو نە ئەکردهو، ئەگەرچی عەبدولرەحمان لە دوایی ژبانی لە هەلبەستەکانیدا (تطویر)ێکی نەکرد و هەستا. (۱)

پێویستە لە کاتی لە چاپدان و بلاوکردنەوای بەرھەمی ئەو دوو شاعیرەیی مامۆستا (گۆران) ناویان دەبات، بەدوای میژووی شیعەرە سەرەتاییەکانیاندا بگەرێین، تا بتوانین بەھۆی میژووی شیعەرەکانیانەو، بەبەلگەو ئەو راستییە ساغ بکەینەو کە کامەیان زووتر

(۱) پڕوانە: دانیشتنیک لەگەڵ گۆراندا، گۆقاری بەیان، ژمارە (۲) ی شوباتی (۱۹۷۱)، نووسینی: عەبدولرەزاق بێمار.

شيعرى تازه يان نووسيوه، ئو كاته به هۆى ميژووى شيعره كه وه، ئو رايه ئيمه هه لده وشيته وه و ئو ميژووه تازه شوئى ئو ميژووه ئيمه لى ده دوتين ده گرتته وه. پرسيار كردن ده باره ي پيشه وايه تى و ده ستپيشخه رى كردن له هه ر بواريكى تازه كردنه وه و نه زمونگه ريدا، مه سه له يه كى تازه باهت نيه و هه ر به ته نيا له ناو ئيمه دا باس ناكرت، به لكو له ميژووى نه ده بياتى هه موو گه لانى دنيا لى ده كوئرتته وه و هه ميشه ده پرسن كى له م بواره دا سه ركرده و ده ستپيشخه ر و پيشه وايه ؟

له راستيدا هه رچه نده ئه م مه سه له يه له پرۆسه ي داهينان و خوئقاندندا ها تووه ته پيشه وه، به لام ديسان بايه خ پيدانى هۆيه كه بۆ ده رخستنى هيتلى به يانى له ناو بزوتنه وه ي داهيناندا، يارمه تى ره خه نگران ده دات بۆ ده رخستنى شىوازى جىاوازى هه ربه كه يان. نه گه ر قه ناعه تيش كرا (شيوخ نوورى) پيشه واي شيعرى تازه يه و يه كه م كه سه به ردى بناغه ي ئو تازه بوونه و به يه دانابى، ئوه ماناى وا نيه ئيدى (شيوخ نوورى) بيتته سه ره تا و كوئايى داهينانى شيعرى ئو سه رده مه.

له لاي ميلله تانى پيشكه وتوو و شارستانى، كه نرخى زانست ده زانن، ئو ميلله تانه ي ليتوتيزه وه كه انيان ئاماده ن له سه ر مه سه له يه كى زانستى خوئيان نان براو بكه ن، هه ولى فه رها دانه ده دن له پيناوى راستكردنه وه ي ميژوويه كى ئه وها ناسك، بۆ راستكردنه وه ي ئه م جوژه ميژووانه ش په نا ده به نه به ر به لگه نامه و دو كيو مينت، يان به مونا قه شه كردنيكى مه وزوو عييانه ي بيرو پرايه كان كيشه كانيان يه كلا ده كه نه وه. عه ره به كانيش له ده ستنيشان كردنى يه كه م رچه شكينى شيعرى تازه يان كه وتبوونه ناو مشتومرئى زۆر و تا ئه مپروش ئه وه يان له لا ساغ نه بووه ته وه كه كئى يه كه م شيعرى تازه ي به ته فعيله ي نوئى نووسيوه و بۆ يه كه م جار كه رتى كردوو، له كاتيكدا مه سه له كه ي له مه ر خوئيان زۆر روون و ناشكرايه و هه ندئى كه س حه ز ده كات به ده ستى نه نقه ست حه قيقه ته كه بشيوئى و بيخاته ژئير ليتوييه وه، چونكه هيج نووسين و مونا قه شه كردنى ناوئى، بۆيه ئو حه قيقه ته ي دان به يه كه م ده ستپيشخه رى (شيوخ نوورى) داده ئى له ژئير هه ر په رده يه كدا بشارد رتته وه، ئه وه ميژوو به رانبه ر به و كه سانه برپارى دلپه قانه و بئى زه بيبى انه ي خوئى ده دات و شىواندنئى ئو راستيبه له كه سىيان وه رناگرئى، چونكه مه به ستىيان نيه به ليتپرسينه وه وه به رانبه ر به ميژوو بدوين و حه قيقه ته كانى ژيان وه ك خوئى وه ربگرن و بگيژنه وه. وه ك زانيمان ده باره ي ئه م مه سه له يه، دوو ده ستى سه ر به دوو بيرو پراي جىاواز هه ن، به شىكى ئو رايانه له به رته وه ي مه نه هه كه يان روون نيه و به رانبه ر به ميژووى ئه ده به كه مان كه متر هه ست به ليتپرسينه وه

دهكەن یان له رووی عاتیفییهوه گرهوی ئەم ڕچهشكاندن و پێشڕه‌وایه‌تی كردنی شیعره تازیه ده‌ده‌نه پال مامۆستا (گۆزان). له‌و ڕه‌وایه‌ش دام نه‌گه‌ر مامۆستا (گۆزان) خۆبشی بمایه به‌و ڕه‌پاره قایل نه‌ده‌بوو، وه‌ك زووتریش پیتی قایل نه‌بووه. هه‌ر له‌بهر نه‌بوونی مهنه‌جیكی ڕوون له‌ لای ئەو نووسه‌رانه، چهند شتی تێكه‌ڵ به‌یه‌كتر ده‌كهن، یان بڵێن ته‌پۆتۆتێك به‌ریا ده‌كهن تا مه‌سه‌له‌ی (ڕچه‌شكاندن) و ده‌ستپێشخه‌رییه‌ میژووویییه‌كه‌ له‌ (شیخ نووری) به‌سه‌نرێته‌وه، ئنجا یان ده‌لێن (شیخ نووری) لاسایی نه‌ده‌بی تورکی كر‌دووه‌ته‌وه، یان وه‌ستا و پێش نه‌كه‌وت، یان وه‌زێفه‌ بواری نه‌دا له‌سه‌ر تازهبوونه‌وه‌كه‌ی به‌رده‌وام بێ.

(د. كامیل به‌سیر) له‌ كتیبه‌كه‌یدا ده‌پرسێ: (كه‌ ڕه‌پار دراوه‌ مامۆستا (گۆزان) سه‌ركرده‌ی ڕێباز و قوتابخانه‌ی تازه‌ كرده‌وه‌ی هۆنراوه‌ی كوردییه‌، ئایه‌ ئەم ڕه‌پاره تا چ ڕاده‌یه‌ك فه‌رامۆشی نه‌ركی شیخ نووری شیخ صالح له‌و ڕه‌واهدا ده‌كات؟) (٢).

بێگومان ڕه‌پاردانی سه‌ركرده‌یه‌تی كردنی ئەو ڕێباز و قوتابخانه‌یه‌ بۆ هه‌ر كامێكیان بگه‌ڕێته‌وه‌ نابێ ببێته‌ هۆی فه‌رامۆش كردنی ده‌وری نه‌وه‌كه‌ی دیکه‌یان، چونكه‌ (ده‌ستپێشخه‌ری) میژووویی و ڕچه‌شكاندن له‌ هه‌ر كایه‌ و ڕه‌پاریكی ڕۆشنبیریدا، نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی ئەو كه‌سه‌ی ده‌ستپێشخه‌رییه‌كه‌ی كر‌دووه‌، تا سه‌ر تێیدا سه‌ركه‌وتوه‌ و ڕه‌پاری بۆ كه‌سی دی نه‌هێشتووه‌ته‌وه‌، به‌لكو پێویسته‌ به‌بایه‌خێكی زۆره‌وه‌ لا له‌و كه‌سانه‌ش بگه‌ڕێته‌وه‌ كه‌ به‌شداری ڕچه‌شكینه‌كه‌ ده‌كهن و په‌ره‌ به‌رپێازه‌كه‌ی ده‌ده‌ن و ده‌یچه‌سپێن. دیسان (د. كامیل به‌سیر) ده‌پرسێ و ده‌لێ: (تازه‌كردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی كوردی به‌دیاردیه‌كی دوا به‌دوای سالانی (٤٠) له‌ قه‌له‌م بدرێ، تا چ ڕاده‌یه‌ك ئەم كرده‌وه‌یه‌ له‌گه‌ڵ میژوووی راسته‌قینه‌ی وێژه‌ و ڕه‌خنه‌سازی كوردیدا ده‌گونجێ...) (٣).

له‌وه‌ ده‌كات (د. كامیل به‌سیر) ئەم قسه‌یه‌ی سه‌رزاره‌كی بیستبێ، ده‌نا ده‌بوايه‌ سه‌رچاوه‌كه‌ی ده‌ستنیشان بكات، چونكه‌ له‌ هه‌موو گه‌ڕان و سو‌راخه‌كه‌مدا به‌دوای ئەو نووسینه‌ی له‌ باره‌ی شیخ نووری نووسراون، ڕای وام به‌رچا و نه‌كه‌وتوه‌. كه‌ قسه‌كه‌ سه‌رزاره‌كی بیت وایه‌ناسانی جێگه‌ی خۆی ناكاته‌وه‌... ئەوه‌ی تۆزقالتی ناگای له‌ باری

(٢) ڕه‌وانه‌ كتیبی (شیخ نووری شیخ صالح) له‌ كۆپی لێكۆڵینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ڕه‌خنه‌سازیدا. د. كامل حه‌سه‌ن عه‌زیز نه‌له‌سه‌یر - به‌غدا - ١٩٨٠ له‌ بلاوكراوه‌كانی كۆپی زانیاری عێراق ده‌سته‌ی كورد ل ٧.

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ٧-٨.

نده‌بی و روشنبیری کورد بیت، ده‌زانی که بزوتنه‌وی تازه‌کردنه‌وی شیعی کوردی شان به‌شانی بزوتنه‌وه‌کانی شیخ مه‌حمودی نهمر له سالانی بیسته‌وه ته‌قیوه‌ته‌وه و به‌ریا بووه، نه‌ک دوا‌ی سالانی (۱۹۴۰)، بۆیه نهم قسه‌یه له‌گه‌ل میژووی راسته‌قینه‌ی بزوتنه‌وه‌که ناگوئجی و به‌قسه‌ی هیچ‌که‌سی‌کیش ناچه‌سپن.

تازه‌کردنه‌وه له نده‌بدا خه‌میکی هه‌میشه‌یی نه‌و که‌سانه‌یه که‌خاوه‌نی به‌هره‌ی ره‌سه‌ن و گه‌وره و زه‌مینه‌ی روشنبیری فراوان و پته‌ون، ههر نهمه‌شه به‌رده‌وام سه‌رنجی ره‌خه‌گران و لیتوتیژه‌ره‌وه‌کان راده‌کیتشی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) له‌کۆری شیعی کوردی هاوچه‌رخماندا به‌ریای کرد، خۆی له‌ناو په‌ره‌سه‌ندنیکی ناسایی شیعی کوردیدا حه‌شار دابوو، واته‌ کارتیک نه‌بووه به‌زۆری زۆرداره‌کی ملی گرتبی و هینابیتی بۆ ناو شیعی کوردی. نه‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی (شیخ نووری) به‌ریای کرد و خه‌ت و خال و نه‌ریتی بۆ پشت، پیشکه‌وتتیکی له‌بار و زه‌مینه‌ خۆشکه‌رتیکی چاک بوو بۆ تپه‌په‌راندنی نه‌و شتیوازه‌ی شیعی پیش‌خۆی ده‌قی پتوه‌گرتبوو، به‌مه‌ش وازی له‌و (بنه‌ما - قیم) به‌شیعریانه‌ هینا که‌شاعیرانی به‌ر له‌خۆی ده‌که‌وته‌ ژیر ته‌ئسیری ته‌وژمه‌که‌ی و لاساییان ده‌کرده‌وه. نهم پتی خه‌وش و نه‌نگی نه‌بوو کاتتی به‌هۆی ته‌وژمه‌ تازه‌که‌ی روشنبیری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی، به‌رووی شیعی کلاسیکی هه‌لگه‌رایه‌وه و چاوی له‌شاعیرانی پیش‌خۆی نه‌کرد، په‌یره‌وی دابونه‌ریتی نه‌وان بکات، که‌شیعی به‌شتیوازیکی تازه‌نوسی گوتی نه‌دایه‌ لیتشای توانج و ره‌خه‌، بۆیه ده‌لئین (شیخ نووری) شاعیرتکه‌ نه‌ریتی شیعی گۆری و قاچی نایه‌ ناو قوناغتیکی تازه‌وه له‌شیعی کوردیدا یان وه‌ک مامۆستا (کامه‌ران موکری) ده‌لتی: (مامۆستای ماوه‌ی گۆیزرانه‌وه‌یه (فتره‌ الانتقال) له‌هۆنراوه‌ی کوردیدا)^(۴).

شیخ نووری له‌سه‌رده‌می پاره‌په‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمود، ده‌رفه‌تی یاخیبوون و هه‌لگه‌په‌رانه‌وی زیاتری بۆ ساز بوو، چونکه‌ ههر له‌و کاته‌دا یاخیبوون به‌سه‌ر بنه‌مای کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و شۆرش به‌ریاکردن به‌سه‌ر کۆندا ده‌رگای بۆ خرایه‌ سه‌ر گازه‌رای پشت. له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌نگاونان به‌ره‌و داهیتان پتیوستی به‌ (نازادی) هه‌یه، نه‌و بارودۆخه‌ نازادی زیاتری بۆ مسۆگه‌ر کرد و ریتگی بۆ خۆش کرد به‌هۆی نه‌و نازادبیه‌وه زیاتر ته‌عبیر بکات و خۆی له‌کۆتی دابونه‌ریتی شیعی کلاسیکی ده‌ریاز بکات.

(۴) به‌وانه: (هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح) - چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلیمانی ۲۵۷۰ - ۱۹۵۸ز
پیشه‌کی کامه‌ران موکری ل ۳ .

شیخی نەمر ئەو ئاווەهەوایەى ساز کرد تا شۆرشەكەى بېتتە شۆرشىكى ھەمە لایەن و ھەموو سووچ و كون و قوژبنىكى ژيان و روالەتەكانى بگرتتەوہ. بەشىكى زىندوى ئەو شۆرشە فراوانە، گۆرپنى جىھانبىنى و فۆرم و شىئەى شىعر و تازەكردنەوہى كەرەسەكانى بوو، ھىنانە پىتەوہ و سنگ كوتانى رىبازى تەعبىر كردنىكى تازەبوو لەو ژيانە نوئىيە، كە گۆرپنى بنەما سىياسى و كۆمەلايەتییەكە ھىنایانە پىتەوہ و رەپىشيان كرد. ئەم بارودۆخە تازىە ھەلىك بوو بۆ نوئىخواز و تىكۆشەرەكانى مەيدانى شىعر، تا ئەوانىش بەكردەوہى رۆژانە و بەفیعلى شىعر دژى چەوساندنەوہ و دەمكوتكردن و كۆت و پىتەوند بچەنگن و سەرەستى بۆ خۆيان و ملىلەتەكەيان زامن بكەن. ھەر نازادىشە داھىتان دەتەقینىتەوہ. كەواتە سەرەتای شىعەرى نوئى كوردى لە باوہشى بزووتنەوہى رزگاربخوازانەى مىللەتى كورد چاوى ھەلىناوہ.

ھەنگاوەكەى (شىخ نوورى) تا ماوہىەكى زۆر، خەلكى تووشى كاردانەوہ كەردبوو، چونكە ئەم بزووتنەوہىەيان بە لادان و ياخىبوون دەھاتە بەرچاوى، وەك ھەر ھەنگاوىكى دى بەرەو گۆرپن و داھىتان كەوتووەتە بەر لىشاوى تانە و تەشەر، لەبەرئەوہى (نوئىبوونەوہكە) لە ژيانى رۆشنىيرى و كۆمەلايەتى مىللەتى كورددا بەتەواوى رەگورپىشەى دانەكوتابوو و ناشانايانى كەم بوو، بەلام (لە ئەنجاما بەتايبەتى لەم سالانەى دواییدا دەرکەوت كە شۆرشىك بوو پە پەپرى (واقىع و پىئوستى) ^(۵) زۆرىەى ئەوانەش كە دەرپارەى ئەم بزووتنەوہىە نووسىويانە و بەكزى رۆلى شىخ نوورى تىدا نىشان دەدەن، جگە لە بىنىنى بەشىكى كەمى شىعەرەكانى ئەم مەسەلەيەش پشتگوى دەخەن. بەموغامەرەكردنى شىخ نوورى بۆ نووسىنى يەكەم شىعەرى تازە كە جياواز بوو لەگەڵ داہونەرىتى شىعەرى كلاسىكى و شاعىرانى بەر لە خۆى، بووہ يەكەم شاعىرى رچەشكىن. بەھۆى زمانى رووخاندن و خاپووركردن و بنىادنان و دروستكردنەوہ بووہ خالى وەرچەرخان لە شىعەرى كوردیدا و رتپەوى شىعەرى كوردى بەرەو راستە شەقامىكى دىكە گۆرپى، بەم كارەشى چەمك و ماناى شىعەرى گۆرپى.

شىخ نوورى شۆرشە شىعەرىيەكەى بەشۆرشى شىخ مەحموود بەستەوہ، كە شۆرشىكى بەدىھاتوو بوو، وەك لە دواییدا باسى دەكەم ئەم خۆ بەستنەوہىە لە سەرتكەوہ تەئسىرىتى سەلبى كەردە سەر بەخشش و داھىتانى شىعەرى، بەلام وەك شاعىرىك لە سەرەتاوہ ھەولى

(۵) ھەمان سەرچاوەى پىشوو ل ۳ .

دا به‌شیکي که‌میش بیت سوچ و مه‌ودای شوپشی داهاتووی شیعیری کوردی دیار بکات، چونکه وه‌ک داهینه‌ری رتچکه‌یه‌ک موغامه‌ری کرد، هه‌موو موغامه‌ره کردنیکیش بوونمان به‌ره و ژیانیکی باشتر ده‌گورژ، ده‌ستپیشخه‌ری کردن له موغامه‌ره‌دا نه‌بی نامانگورژ و نابینه‌خواه‌نی خو‌مان و چاره‌نووسی خو‌مان، موغامه‌ره نه‌که‌ین خو‌مان نادوژنه‌وه و ناتوانین به‌هوی نه‌و موغامه‌ره‌یه‌وه جیهانی نه‌زانراو بکه‌ین به‌مه‌علوم و زانراو. که‌واته شیعیری کوردی زور قه‌رزاری نه‌و موغامه‌ره‌یه‌یه که (شیخ نووری) کردی.

شیخ نووری نه‌و جوگه‌له‌یه‌ی ناوی شیعیری پیدا ده‌رویشته، به‌ره و پرته‌ویکی دی ناوی جوگه‌له‌که‌ی گورژ. نه‌گره‌هیچی بو نه‌نوسری، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه که شاعیرتکی بویر بوو، به‌رانبه‌ر به‌و ده‌ستپیشخه‌ریه‌ به‌بی دوش دامان و نازایانه که‌وته بلاوکردنه‌وه‌ی به‌روبوومی شیعیری خو‌ی، که له‌سه‌ر تانوپوی نه‌و رتپازه تازیه نووسیبونوی. با له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌سانی دی هه‌بووبن له‌سه‌ر هه‌مان شیوه و رتپاز شیعیریان دانابی، به‌لام که قه‌ناعه‌تیاں به‌رتپازه تازه‌که‌پته‌و نه‌بووبی وه‌ک چو‌ن لای (شیخ نووری) هه‌بووه و پتگه‌ییسه‌ یان نه‌یانوتیرابی شیعه‌کانیاں بلاو بکه‌نه‌وه، نه‌وه دیسان نافه‌رینه‌که‌ی بو (شیخ نووری)یه، که به‌هه‌ره‌مه‌یی و له‌خو‌را یان به‌رتکه‌وت ده‌ستی نه‌دایه نه‌و تازه‌کردنه‌وه‌یه، به‌لکو له نه‌نجامی ورد بوونه‌وه و له‌سه‌ر وه‌ستان و نه‌زمون و زه‌مینه‌یه‌که‌وه گه‌یشته نه‌و قه‌ناعه‌ته و به‌جورنه‌ته‌وه له‌ناو خو‌تینه‌رانی نه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ریای کرد و نالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لگرت و بو‌ی چوه مه‌یدان. هه‌ر به‌ته‌نیاش چوه مه‌یدانه‌وه و که‌وته جه‌نگ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی رووبه‌رووی راپه‌رینه شیعیریه‌که‌ی بوونه‌وه. خو نه‌گره‌که‌سانی دیکه‌ش هه‌بووبن له تازه‌بوونه‌وه‌که‌یدا له‌گه‌لی بووبیتن، نه‌وه که‌فوکو‌ل و سووربوونه‌که‌ بو نه‌و رتپازه زیاتر له لای (شیخ نووری) به‌ده‌رده‌که‌وی. به‌م عینادی و سووربوونه‌ی خو‌ی ده‌بیتنه‌ لوتکه‌یه‌کی دیکه و ده‌چیتنه‌ پال نه‌و لوتکه هه‌لکشواونه‌ی دیکه‌مان، که له‌چرخ و زه‌مانی خو‌یاں نه‌وانیش نالای داهینان و تازه‌بوونه‌ویان هه‌لگرتوه. به‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی تازه‌ی له شیعیری کوردیدا دیار و ده‌ستنیشان کرد، که‌که‌س ناتوانی نکولی لی بکات.

(شیخ نووری) شاعیرتکه‌ گوزارشت له‌گیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خو‌ی ده‌کات، چونکه شاعیرتکه‌ زور به‌راستگویییه‌وه به‌ته‌نگ داوایه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌یه‌وه چوه و بووه‌ته ده‌مرستی و توانیویه‌تی به‌روانینیکی تازه‌وه به‌چیتنه‌ کورژ ژیا‌نه‌وه و شیعیری نوی به‌ژیا‌نی نوتیه به‌سه‌ستیتنه‌وه و ببیتنه‌ نوتنه‌رتیکی زیره‌کی گه‌یاندنی نه‌و په‌یامه‌ شارستانیه‌یه. واته (شیخ نووری) تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی ته‌نیا له‌بواری کیش و قافیه‌ دا‌بین نه‌بوو، به‌لکو

نوڤيئونووهی تپروانینی بوو، تا بهو تپروانینهوه سهیری داهاتوو و چاره‌نووس و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ل ورد و درشتی پروداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی دل‌ی لیتی داوه و له‌گه‌لیان هه‌ل‌چوو و داچوو. نه‌زمون و تا‌قیمانه‌ی نه‌و ژبان ه‌تازه‌یه‌ی له‌خویدا گو‌شیه‌ و له‌گه‌ل خو‌یتندنه‌وه‌کانی خو‌ی تیکه‌لی کردوو، تا شیعره‌کانی کردوو به‌خولاسه‌یه‌کی نه‌و قو‌ناغه‌ راپه‌ریه‌ی می‌ژوو‌ی نو‌تی نه‌ته‌وه‌که‌مان و وه‌ک ه‌ویه‌کی را‌گه‌یان‌دنی نه‌و باره‌ تازه‌یه‌ی له‌و قو‌ناغه‌دا سه‌ری هه‌ل‌دا بوو، خو‌ی ه‌ینایه‌ پیتشه‌وه. واته‌ شیعره‌ تازه‌کانی له‌گه‌ل بزاف‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ دایک بووه و له‌گه‌ل چه‌که‌ره‌کردنی نه‌و شو‌ریشه، شو‌رشی شیعری خو‌ی را‌گه‌یان‌دوو و جیهانی شیعری خو‌ی پین‌ ناوه‌دان کردوو‌ته‌وه، بۆیه‌ شیخ‌ نووری شیعری کردوو به‌ته‌رجومانیتکی نه‌و باره‌ نو‌ی و تازه‌یه.

خو‌یتنه‌ر به‌وردی شو‌ین پیتی شیع‌ر و نووسینه‌کانی شیخ‌ نووری هه‌ل‌گرئ، نه‌وه‌ی بو‌ پروون ده‌بیته‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل (نوڤيئونووه) که‌ سه‌ره‌پیتی و را‌گوزار نه‌بووه، به‌ل‌کو به‌دل و به‌گیان و له‌ قو‌لایی ناخیه‌وه هه‌ل‌ته‌کاوه و چوو‌ته‌ ناو نه‌زمونی تازه‌ی شیعری کوردیه‌یه‌وه، یه‌که‌م جار که‌ ویستی به‌شیعری تازه‌ ته‌عبیر له‌ ژبان و پروانینی تازه‌ بکات، بیت‌گومان نه‌م په‌یره‌وکردن و پ‌تچکه‌ تازه‌یه‌ی گرتیه‌ به‌ر، لا‌دان بوو له‌و عورف و دا‌بونه‌ریته‌ی شیع‌ر، که‌ خو‌یتنه‌ران و شاعیرانی نه‌وسای له‌سه‌ر را‌هاتبوون و ه‌وگری بو‌بوون. ه‌ینانه‌ پیتشه‌وه‌ی شتی نا‌اشنا به‌خو‌یتنه‌ریش پ‌ت‌یوستی به‌جو‌رته‌ ه‌یه، به‌لام نه‌ک جو‌رته‌تی له‌ نه‌زانیه‌وه سه‌ری هه‌ل‌دابی، به‌ل‌کو جو‌رته‌تیکه‌ له‌ نه‌نجامی تیکه‌ل بو‌ونیتکی گیانی به‌گیانی به‌سه‌رده‌مه‌که‌ و له‌ تیکه‌یشتیتکی قو‌ول بو‌ کیتشه‌ی (نوڤيئونووه) هات‌بیته‌ و‌جوود. په‌نگه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا مه‌سه‌له‌ی (تازه‌کردنه‌وه) میتشکی زۆر که‌سی دیکه‌ی گو‌شیه‌ی و به‌بیر و زه‌ینی زۆر که‌ساندا تپه‌ریین، یان زۆر که‌سی دی هه‌بو‌ین چه‌زبان کرد‌بیت به‌دوای نه‌و ناسۆ فراوان‌دا بگه‌رپین که‌ ژبانی تازه‌ی لپه‌ بینن و گوزارشتی لپ‌ بدنه‌وه، به‌لام هونه‌ری ده‌ست پیتش‌خه‌ریه‌که‌ی بو‌ شیخ‌ نووری ده‌گه‌رپته‌وه‌ که‌ خو‌ی له‌ قه‌ره‌ی دا و زه‌فه‌ری پین‌ برد و رچه‌که‌ی شکاند. خو‌ له‌ قه‌ره‌دانی کار‌تکی وه‌هاش پ‌ت‌یوستی به‌پیتگه‌یان‌دنی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپین ه‌یه، له‌ پال به‌هره‌ی په‌سن و نه‌زمون و پ‌وشنبیری سه‌رده‌م.

شیخ‌ نووری وه‌ک مو‌ونه‌وه‌ر و پروناکبیرتکی نه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌موو هه‌ل‌ومه‌رجیتکی خو‌ له‌ قه‌ره‌دانی نه‌و تازه‌کرنه‌وه‌یه‌ی تیدا کۆبو‌بووه‌وه و به‌بیت سله‌مینه‌وه نه‌نجامی دا، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی سه‌روشتی و ناسایی، نه‌وه‌ک ده‌ست‌کرد و زۆره‌ملتی، له‌به‌رته‌وه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) پیداو‌یستیه‌یه‌کی می‌ژوویی و نه‌ته‌وه‌یی و شارستانی بوو، ده‌بوایه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ

نووری) یش نه بی هه ئه نجام بدریت. ئه وهی به وردی چاویک به شیعره کانیدا بخشینی، به چاکی ههست به عهفه و بییه تی شیعری و خوری دهر پین و ناههنگی وشه و پرسته و وینه کانی دهکات.

مامۆستا (ره فیهق حیلمی) له بهرگی دووه می کتیبه کهیدا (شیعر و ئه ده بیاتی کوردی) دهر باره ی سه ره تای ده ستپیت کردنی شاعیره تی مامۆستا (گۆزان) نووسیویه تی: (هه ره له وه سه ره ده دا گۆزان غه زه لیتیکی یه که می هه وت به یتی وتوه که مه تله عه که ی (واته سه ره تاکه ی - ئازاد) ئه مه یه:

له تاو فرقتی یارم، دلّم دائم پریشانه

وه کو مجنونی حی ویلی که ژ و دهشت و بیابانم

ئهم غه زه له ی گۆزان پیشانی به ره حمهت چوو، (بیخود) ی شاعیری به ناوبانگی ئه و پرۆژه ئه دن و پیتی ئه لێن که منالیتیکی (۱۲) سالی نووسیویه. په سه ندی ئه کاو وشه ی «یارم» ئه گۆرێ به «لیلی» به لام وادیاره که له وه ده مه دا گۆزان له مه به ستی مامۆستا (بیخود) له م گۆزینه نه گه یشتوووه و نه ی زانیوه که به لای (مجنون) وه یار هه ره ئه بی (لیلی) - له یلا) بی (۶). ئهم قسه یه ی مامۆستا (ره فیهق حیلمی) نووسیویه تی وه ک مامۆستا (گۆزان) خۆی ده لێ: (مامۆستا ره فیهق حلمی بۆ نووسینی باسه که ی هات له خۆمی پرس) (۷). واته له خۆی وه رگرتوووه. ئهم قسه یه ئه وه ده گه یه نێ که ئه گه ره مامۆستا (گۆزان) له دایکبووی (۱۹۰۴) بی، ئه وه نووسینی ئه و شیعره ی نیشانی مامۆستا (بیخود) ی داوه سالی (۱۹۱۶) بووه، ئه گه ره له (۱۹۰۵) یش له دایک بووی ئه وه سالی (۱۹۱۷) بووه. که واته که شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) دا بزوتنه وه ی شیعری نویتی کوردی راگه یاندوووه مامۆستا (گۆزان) له ته مه نی (۱۴-۱۵) سالان بووه، ئه گه ره له سالی (۱۹۱۶-۱۹۱۷) دا ئه مه سه ره تای شیعری مامۆستا (گۆزان) بیت، برۆا ناکه م دوا ی سێ - چوار سال تپه ره بوون به سه ره نووسینی ئه و شیعره ی نیشانی مامۆستا (بیخود) ی داوه و بۆی سه ره کردوووه، ئه و قه له مبه ازه گه وره یه ی دابی و شان به شانی شیخ

(۶) پروانه (شعر و ادبیات کوردی) بهرگی دوهم - چاپخانه ی الشباب، بهغدا، نووسه ری: ره فیهق

حیلمی ۱۵۱.

(۷) گۆفاری به یان، ژماره (۲) شوباتی (۱۹۷۱)، دانیشتنیک له گه ل - گۆزان - دا، نووسینی عه بدوله زاق بیمار.

نووری دهستی دابیتته تازه کردنه وهی شیعری کوردی، چونکه شیعرێکی دیکه‌ی مامۆستا (گۆزان) مان له‌به‌ره دهسته له سالی (۱۹۲۱) دا نووسیه‌تی له‌و شیعه‌دا ده‌لتی:

نه‌ی دایه، نه‌گهر نه‌پرسی حال‌م!
«ئێ: تۆیش وه‌کو باقی بێ ره‌حم نیت،
تۆزقالتی، که‌می ره‌حم نه‌زانیت!»
راستی شه‌و و پۆژ هه‌ر ده‌نال‌م!
ده‌گرم و ده‌سووتیم هه‌ر وه‌کو مۆم،
ناهم نه‌گاته گۆشی گه‌ردوون،
مات و کز و مه‌لول و مه‌حززون
بۆ حالی غه‌ریبی، بێ که‌سیی خۆم! (۸)

له‌م شیعه‌دا مامۆستا (گۆزان) نه‌و زه‌مینه‌ روژنبیری و نه‌و نه‌زمونه شیعرییه‌ی نه‌بووه بتوانی شان به‌شانی شیخ نووری به‌شداری تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی سالی (۱۹۲۰) ی بکات، به‌لکو نه‌م شیعه‌ که له سیمایه‌کانی شیعری کلاسیکی دوور که‌وتوه‌ته‌وه، له ژنیر ته‌نسیری هه‌نگاوه‌که‌ی شیخ نووری به‌ره‌و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا نووسراوه. مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) یش له ده‌می مامۆستا (گۆزان) هه‌و نه‌و قسه‌یه‌ی وه‌رگرتوه‌ که ده‌لتی: (شیعر دانانی راسته‌قینه و به‌دلتی گۆزان له سالی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ هه‌و ده‌س پێ نه‌کا. له ه‌اوی ۱۹۳۰ دا ره‌شید نه‌جیب چه‌ن هه‌له‌به‌ستیکێ له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژیان) دا بۆ بلاوکردوه‌ته‌وه و تخلصی (گۆزان) یش هه‌ر نه‌و حه‌له ره‌شید نه‌جیب بۆی داناوه) (۹).

نه‌م قسه‌یه‌ش چه‌ند لایه‌نیکمان بۆ روون ده‌کاته‌وه. له پێشه‌وه نه‌و بیروپرایه نه‌وه ده‌سه‌لمینی که شیخ نووری نه‌گهر وه‌ک مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ستیشانی کردوه، له سالی (۱۹۲۰) نوێبوونه‌وه‌که‌ی راگه‌یانده‌یی، مانای و ابویه شیخ نووری له‌و سالی‌دا له ته‌مه‌نی (۲۴) سالی‌دا بووه، که نه‌مه‌ش ته‌مه‌نیکێ زۆر له‌باره بۆ موغامه‌ره کردن له پرۆسه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌دا، چونکه موغامه‌ره کردن له‌و ته‌مه‌نه‌دا سیفه‌تیکێ گه‌نجانه‌یه و گه‌نج

(۸) بروانه دیوانی گۆزان - سه‌رحه‌م به‌ره‌می گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق

- به‌غدا له‌ بلاوکراره‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رائی کورد - ۱۹۸۰ ل ۲۳۰

(۹) بروانه کتیبی (شعر و ادبیات کوردی) به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی الشبَاب، به‌غدا، نووسه‌ری: ره‌فیق

حیلمی ل ۱۵۲

خۆی لهو تهمه نانه دا - به تايبه تيش له بوارى شيعردا - كاته كه يان زۆر له باره و گيانى موغامه ره كردنيان زياتره بۆ داهيتان و رچه شكاندن و سل نه كردنه وه. له ماوهى نه وه سهاله شدا واته [۱۹۲۰ - ۱۹۳۰] دا (شيوخ نورى) تاقه شاعيرى كى مهيدان و گۆره پانه كه بووه كه له سههر نه خشه و رووپى شيعرى كورديدا جوولاوه ته وه و نهركى تازه كردنه وهى شيعرى كوردى له نهستۆ گرتوه و خۆى بهرپرسيار بووه له نه نجامه كانى بهرپا كردنى ئهم بزاڤه و به تاقى ته نياش چوه به گۆر چيژى مه ييوى ئه و خويته رانهى كه گۆرچكه يان له سههر رپتم و ئيقاعى شيعرى كلاسيكى راهاتوه.

شيوخ نورى له ماوهى نه وه سهاله دا به شيشوه يه كى تيسۆرى (۲۵) وتارى ره خنه يى بلاه كردوه ته وه و تيسۆريزه (تنظير) ي بۆ ئه و تازه بوونه وه يه كردوه و رچه شكين و بهرهم هينه رى كۆمه لى شيعرى تازه يه و بهم كاره شى له خو و نه ريتى شيعرى كلاسيكى هه لگه پاره ته وه و ياخى بووه. وهك پيشتر وتمان له و سهرده مه دا ياخي بوونى سياسى و شوڤر بهرپا كردن به سههر داگير كه رانى كوردستان هه بوو، ته قينه وه هه بوو به رووى نه وانى ده ستيان گرتبوو به سههر سه ره ستي و چه وسانه وهى نه ته و ايه تيبان دروست كردبوو، ئه و ته رزه شيعره ش ته نيا له لاي ئه و كه سانه بوو به جيتى بايه خ و سه رنجدان كه تۆوى ياخي بوون و چه ز له ژيانى كى شه نكتر و پيشكه و تووتريان تيدا بوو، ئه و كه سانهى كه له ناستى گه وره يى و مه زنى نازا ديدا بوون، ئهم كه سانه ش ژماره يان كه م بووه، مامۆستا (گۆزان) يه كى كه له و كه سانه و ئه و شيوازه ي (م. نورى) يان كردوه به سه ره مشق و قه بووليان بووه، به لام له به رنه وهى جه ماوه ر نه نجامى زه ق و راسته و خۆى له و ته رزه شيعره چاوه رى ده كرد، بۆيه بزوتنه وه كه بۆ ماوه يه ك له جه ماوه ر و خويته وه اران دوور كه و ته وه، له لايه ن نه وانى چه زيان به شيعرى كلاسيكى ده كرد و نه وانى خه ريكى نووسينى شيعرى كۆله گه يى بوون، رته كرايه وه و به چاوتكى سووك و كه م بايه خ سه ير كرا.

بۆى هه يه وشه ي (لاساييكه ره وه) كه به بالاي شيوخ نورى - دا براه، له و كاته وه بۆى ما بيتته وه كه په سه نايه تى له شيعرى كۆله گه ييدا بينراه، ده رچوون له كۆت و پتوه ندى ئه و شيعره ئه و وشه يه ي به سه ريدا ساغ كرديتته وه، به لام به وه چا كه ياساى ژيان و ره و په وهى به ره و پيشه وه چوى ئاده ميزاد كارتكى واى كردوه، مرۆڤ وهك ده نكه نۆكيك نه بيت هه ر بيچينى و به رو بوومى نۆك بدور تته وه. ئاده ميزاد خۆى به فستره و زگماك شوڤر شگيرايه تى و گۆراني له خۆيدا ديوه، بۆيه نه گه ر له سه ره تا وه له گه ل ئه و جوڤه هه نگا وانه دا نه بووبن، ئه وه له دواييدا، له نه نجامى وردبوونه وه و تيرامانى سه ر گازه راي

پشت و له یه کتیک لهو شه وانهی که تیتدا چاوی پرپوه ته نه ستیره کان و له ژبان و له خوځیان راماون و بیربان لی کردووه ته وه، بوځیان ده رکه و توه هه ندی بریار پیو بیستی به پیتدا چوونه وه یه، بویه به گویره ی هه نگاوی تازه بوونه وه که ش هه ندی که س به بیرو پراهه کان بیان دا چوونه وه و له ولا شه وه ده سته یه که لای خوځین گهرم په پیتدا بوون نه و بزووتنه وه یه بگرنه باوه شی خو شه و بیستی و میهری خوځیان و دا کوکی له (حه لال زاده یی) یه که ی بکه ن و وه ک پیتدا و بیستی به کی میژووی و نه ته وه یی و شارستانی ته ماشای بکه ن.

له سالانی سی به ولا وه و ههر له و کاته وه که ماموستا (گوزان) که و ته بلا و کردنه وه ی شیعره کانی خوځی، نیدی شیعی تازه ورده ورده ناشنا و مریدانی خوځی بو په پیتدا بو و له سه رده می ماموستا گوزان و پیتدا پیتدا بلا و کردنه وه ی شیعره کانی، (تازه کردنه وه) بووه به «دیارده» یه که و خوځنه رانی خوځی بو په پیتدا بو، شاعیرانی دیکه ش چوونه ژیر نالا که یه وه که (شیخ نووری) تا گه یشته نه و فورم و شیویه باج و سه رانه یه کی زوری بو دا وه. له بهر نه وه نه گهر شاعیری دی چوویتنه پال نه و بزووتنه وه یه و له و سالاندا (واته له چله کان و په نجاکاندا) تازه بوونه وه که زیاتر بلا و بوویتنه وه و په لوپوی هاویشتی، نه وه کارتیکی زور ناسایی به و ناکرتت نه و په سه رنه ندن و بلا و بوونه وه یه له سه رنه تاپه که ی دابیرین، به لکو پیوسته هه مووی به سه ریه که وه سه یر بکه یین و بریاری په خنه یی له باره ی قوتابخانه ی شیعی تازه وه بده یین. خو نه گهر شیخ نووری به دوو دلییه وه ساختمانی شیعی نویتی کوردی هه لچنییی و ماموستا (گوزان) هاتی کون و که له بهر و که موکو رتییه کانی پر کردبیته وه لیبی زیاد کردبیت و له شیخ نووری تیپه راندبیت و له و پیشکه و تو تریش بووبیت، نابیت مافی شیخ نووری وه که رچه شکیتنیک فه راموش بکرتت. پیتدا گرتنیش له سه ر ده رختنی دهوری ته نیا یه که س له دروست کردنی قوتابخانه یه کدا که - کومه لئ شاعیر - سیمایه که یان نه خشان دووه، پروا بوونه به (میری شاعیران) که وا بزائم له و سه رده مه دا به هو ی جیاوازی چیژ و بوچوونی خوځنه ران باوی نه ماوه، نه مرۆکه ههر شاعیره و خوځنه ر و مریدی خوځی هه به و بو بینینی ژبان و گوزارشت لیتدانی، هه ریه که یان خاصیه ت و شتواز و گو شه نیگای تاییه تیپان هه به. له لایه کی تره وه ناستی خوځنه راری و پو شنبیری شیعی ههر خوځنه رتیک له گه ل خوځنه رتیک دی جیاوازه، بویه له هه لبراردنی شاعیری خو شیان جیاوازن، له لایه کی دیکه وه (میری شاعیران) قوت بکه یینه وه ده بیت تا کو ماوین سه ری داهیتان بکو تیپه وه و پروا مان به وه نه بیت که س هه بیت نه و (میری شاعیرانه) تیپه ریتنی، هه مووشیان به ده ست و پتوه ند له لای نه و میری شاعیرانه رانا گیرین. نه م قسه یه م نه وه

ناگه‌یه‌نی - خوانه خواسته - بلتیم خوتنه‌ری وا ههن حهز به‌شيعری مامۆستا (گۆزان) ناکهن، چونکه ئەو که‌سه‌ی حهز له شيعری مامۆستا (گۆزان) نه‌کات له لای من بئ زه‌وقه، به‌لام ده‌لتيم با ته‌رکيزکردن له‌سه‌ر مامۆستا (گۆزان) نه‌بیتته هۆی له‌بیرچوونه‌وه‌ی ئەوانی دیکه‌و شارده‌وه‌ی ده‌ور گيتپرانیان له‌ بزوتنه‌وه‌ی شيعری تازه‌ماندا. له‌ کاتیکدا مامۆستا (گۆزان) خۆی له‌ چاوپیتکه‌وتنه‌که‌یدا له‌گه‌ل (عه‌بدوله‌زاق بيمار) ئەوه‌ی ده‌ورتيکی بچووکيشی له‌ تازه‌کردنه‌وه‌که‌دا هه‌بووبی ناوی برده‌وه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌م باسه‌مدا ته‌نیا مه‌به‌ستم رچه‌شکاندن و ده‌ستپیتشخه‌ری کردنه‌ له‌ بواری تازه‌کردنه‌وه‌ی شيعری کوردیدا، به‌لام حهز ده‌که‌م بیرسم: بۆچی مامۆستا (ره‌فيق حيلمی) تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شتيخ نووری له‌ سالی (١٩٣٠) دا ده‌کوژتینيته‌وه و نازانم بۆ ئەم سالی هه‌لێزاردوه‌و و به‌لگه‌ی چييه؟! من زیاتر بۆ ئەوه ده‌چم که مامۆستا خۆی نووسيوه: [شيعر دانانی راسته‌قينه و به‌دلی گۆزان له‌ سالی ١٩٢٩ و ١٩٣٠ وه‌ ده‌ست پي ئەکا] که‌وابی که مامۆستا (گۆزان) که‌وته‌ بلاوکردنه‌وه‌ی شيعری راسته‌قينه و به‌دلی خۆی له‌ سالی (١٩٣٠) به‌ولاوه، نيتر (شتيخ نووری) له‌ به‌ره‌م و به‌خششی شيعری تازه‌که‌وتوه؟! که‌ من له‌گه‌ل مامۆستا (ره‌فيق حيلمی) له‌م ده‌ستنيشان کردنه‌دا يه‌ک ناگره‌وه، چونکه‌ دوو شيعره‌که‌ی شتيخ نووری (ژيانی ئاده‌میزاد) و (په‌پوله) که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می کتیبه‌که‌یدا له‌سه‌ريانی نووسيوه به‌ره‌می چله‌کانی (شتيخ نووری) يه، ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که شتيخ نووری تا ئەو سالانه‌ش به‌که‌فوکۆل و به‌جۆش و گه‌رمييه‌وه به‌پير تازه‌کردنه‌وه‌وه چوه.

مه‌سه‌له‌ی تازه‌کردنه‌وه له‌ شيعری کوردیدا وه‌ک رچه‌شکاندن و ده‌ستپیتشخه‌ری ميژووی تووشی نيلتيباسيتکی وا نه‌بووه وه‌ک ئەو نيلتيباسه‌ی شيعری تازه‌ی عه‌ره‌بی تووشی هاتوه و کۆمه‌لی بيروپرای جياواز ده‌رباره‌ی رچه‌شکاندنه‌که و ميژووی نووسيني يه‌که‌م شيعری تازه‌ی ئەوانه‌وه هه‌يه، چونکه ئەوه‌ی لای خۆمان مه‌سه‌له‌يه‌کی زۆر روون و ناشکرايه و پتيوستی به‌هيج به‌لگه و سه‌ماندنيتک نييه، جگه له‌ سه‌رقالکردنی ئەوه‌ی خوتنه‌وه‌اری ئەمرۆکه‌مان و گرتنی پانتايييه‌کی فراوانی رۆژنامه و گۆفاره‌کاغان به‌و باسه‌وه که مامۆستا (گۆزان) هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خۆی پزانده‌ويه تيبه‌وه.

کيشه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ی شيعری کوردی له‌ نيوان مامۆستا (گۆزان) و (شتيخ نووری) له‌ چهند رۆژتيکدا به‌ند نه‌بووه، تا لتي بکه‌وينه‌ گومان کردن، چونکه (کات) و (ميژووی) ده‌ستپیتشخه‌رييه‌که‌ه براره‌ته‌وه و مامۆستا (گۆزان) خۆی له‌ دوو شویندا گه‌روی

رچه‌شکانه‌که بۆ لای (شیخ نووری) ده‌باته‌وه. ده‌بینین کیتشه‌ی میژووی نووسینی یه‌که‌م هۆنراوه‌ی تازه له لای عه‌ره‌به‌کان له نیتوان [عه‌لی نه‌حمد باکثیر و لويس عه‌وز و سیاب و نازک] دا به‌ند کراوه. نه‌وان له‌وه‌دا تووشی بگره و به‌رده هاتوون که (نازک نه‌له‌لانیکه) یه‌که‌م شیعرى تازه‌ی به‌ناوی (الکولیرا) له رۆژى (۲۷/۱۰/۱۹۴۷) دا نووسیوه و له (۱) ی کانوونى یه‌که‌مى هه‌مان سال‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه. (به‌در شاکر نه‌لسیاب) یش له دیوانى (أزهار ذابله) دا که له به‌غدا له ناوه‌پاستى کانوونى یه‌که‌مى هه‌مان سال‌دا به‌رچووه، له‌و دیوانه‌یدا شیعرى‌کی بلاوکردووه‌ته‌وه به‌ناوی (هل کان حبا). خۆشى نه‌وه‌ی ده‌ستنیشان کردووه و له په‌راویزی شیعه‌که‌یدا نووسیویه‌تى: [له‌و جۆره شیعرانه‌یه که کیش و قافیهى جی‌اوازه] له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که په‌خه‌گرانى عه‌ره‌ب (بدر شاکر السیاب) زۆر به‌شاعیرتر ده‌زانن له (نازک نه‌له‌لانیکه)، به‌لام بۆ مه‌سه‌له‌ی ده‌ستنیشان کردنى میژووی یه‌که‌م شیعرى تازه و یه‌که‌م که‌سى ده‌ستپیتشخه‌ر که‌وتوونه‌ته ناو نه‌و مشتومره‌وه، که‌چى وه‌ک وتم له لای ئیمه مه‌سه‌له‌که ته‌واو جی‌اوازه، (شیخ نووری) به‌چهند سال پیتش مامۆستا (گۆزان) ده‌ستی داوه‌ته چه‌کى تازه‌کردنه‌وه و به‌تیۆر و پراکتیک چووه‌ته مه‌یدانى تازه‌کردنه‌وه و ده‌ستی خۆی وه‌شاندووه و به‌کۆمه‌لتى وتارى په‌خه‌بى چه‌ند چه‌مکیتى تازه‌ی ده‌ستنیشان کردووه که له‌گه‌ل چه‌مکى شیعرى کلاسیکى ریتک ناکه‌وئ، به‌شیعریش له‌ بوارى شیعرى تازه‌دا به‌ره‌مه‌یتى زۆرى به‌ده‌سته‌وه داوه. که‌واته شیخ نوورى له شیعرى کوردی هاوچه‌رخماندا سه‌ره‌تایه‌کى تازه‌ی بۆ دارپشت و بناغه‌ی بۆ دانا. وه‌ک پروونیشم کردووه راگه‌یاندنه‌که‌ی راگه‌یاندنیتى بئ زه‌مینه نه‌بوو، به‌لکو قه‌ناعه‌تیک بوو روانینى گۆرپسوو، به‌پیتى نه‌و روانینه تازه‌یه‌وه شیعرى ده‌نووسى. که شیخ نوورى ئالای تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌لکرد و سه‌رکردایه‌تى بزووتنه‌وه‌ی شیعرى تازه‌ی کوردی گرتنه‌ستۆى خۆى تا ماوه‌یه‌کى زۆر، یان باشتر وایه بلتین تا ماوه‌ی ده سال هه‌ر خۆى به به‌ره‌م له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که به‌رده‌وام بوو، نه‌و به‌رده‌وام بوونه وه‌ک مامۆستا (گۆزان) ده‌لتى: (ته‌نسىرى ده‌به‌خشیه سه‌ر نه‌ده‌بى کوردی).

له دواى سالانى سیه‌وه مامۆستا (گۆزان) هه‌ر چه‌ند به‌هۆى زانینى زمانى ئینگلیزى و ناگادارى له نه‌ده‌بیاتى ئینگلیزى تا ده‌وروبه‌رى سالى (۹۳۵) په‌په‌روه‌ی رێبازى (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) ده‌کرد^(۱۰).

(۱۰) به‌وانه: گۆفارى به‌یان، ژماره (۲) ی شوباتى سالى ۱۹۷۱، دانیشتنیک له‌گه‌ل - گۆزان - دا، نووسینی عه‌بدوله‌زاق بيمار ل ۳۰.

به لام نهویش بههیز و توانستیکی شیعی گه و ره وه شان به شانی (شیخ نووری) که وه ته هنگاونان و تاقییکرنه وهی توانایی خوئی له بزووتنه وهی شیعی تازه دا. بههژی ته ختکردنی ریتگای تازه بوونه وه و ریتگه خویش کردن بوئی، ماموستا (گۆران) توانی به بهخششه شیعی بیه کانی خوئی و به شدار بوون و قوئل هه لمانینی دلسوزانه ی بو تازه بوونه وه، هیز و ته کان و گوژمیکی تازه بداته بزووتنه وه که و هه نگاهه کانی خیراتر کرد و خوینی تازه ی کرد به ده ماره کانیدا، چونکه تا نه و کاتهش تازه بوونه وه که تنیا هه ول و ته قه لالا و کوئشی تاکه که سی بوو، نه که رچی له سه ره تاوه (عه بدلوله حمان به گی نفوس) و (ره شهید نه جیب) یش هه ریه که یان به پیتی توانست و ده سه لات له و تازه بوونه وه یه دا به شداریان کرد. به شدار بوونه که یان هه رچه ندیتک بیت نابئی له لیکوئینه وهی نه و قوئناغه شیعی بیه دا دهوری هه یج کامیکیان فراموش بکریت.

نه که ره وه که ده ستپیشخه ری میژوویی سه یری تازه بوونه وهی شیعی کوردی بکه ین (شیخ نووری) وه که پیشه وایه که خوئی ده سه پینج، له که ل نه وه شدا نه و ده ستپیشخه ری و موغامه ره کردن و شوپشه ی له سه ره دهستی (شیخ نووری) به ریا بوو، له سه ره تاوه جوژه ترستیکی پتیه دیاره، چونکه له و کاته ی نه و دهستی داوه ته نه م پرۆسه یه خوینه رانی نه و سه ره مه وه که گوناختیک سه یری هه نگاهه که یان کردوه، به لام له دواییدا واته دوای ناشنایه تی په یدا کردن له که ل بزووتنه وه که دا و هاتنه پیشه وهی ماموستا (گۆران) که شیعه ر کانی نوینه ری راسته قینه و ره سه نی (تازه بوونه وه) بوون به ره به ره تازه بوونه وه که بووه به (دیارده) یه کی ناسایی. له کاتیکدا له سه ره تاوه که شیخ نووری به تنیا له که ل بزووتنه وه که خه ریک بوو هه لومه رچی له بار و ده ستگرۆیی کردن و پشتگیری کردن زۆر که م بوو. یان که م که سه هه بوور انی خیر به و بزووتنه وه یه دانین و نافه رینی بکه ن، چونکه بههژی گۆرانی ئیقاعی نه و ته رزه شیعه رانه وه له که ل ئیقاعی گویتچکه یان و روانین و چیتیان جوژه ساتمه یه که بوو، بوئه سه یر نیسه تانووتی لی بدن و ناو و ناتوره ی خرابی بو بدۆزنه وه. سوور بوونی پیشه وای نه م بزووتنه وه یه و پیتداگرتنی له سه ره تازه بوونه وه که ی و سارد نه بوونه وه لیتی، کاریکی وای کرد، ورده ورده خوینه رانی لی نزدیک ببیته وه، ته نانه ت تا ماوه یه کی زۆریش خوینه رانی نه و سه ره مه شیعه ر کانی ماموستا (گۆران) یان به (هه للور مه للور، ته کامه) به راورد کردوه و به گالته و لاقرتیه باسیان لیه کردوون. وایانزانیوه هه موو که سه له عۆده یه ده یه شیعی وه که نه وانه ی (گۆران) بنووسی.

له که رمه ی بهخشش و داهیتانی (گۆران) و هه نگاهوانان به ره و چه سپاندن و په ره پیتدانی

نهو بزووتنه‌وه‌یه، کۆمه‌لئی شاعیری دی هاتنه مه‌یدانی نووسینی نهو جوړه شیعره له‌وانه
 مامۆستا‌یان: (ه‌ردی) و (دل‌دار) و (دیلان) و (کامه‌ران موکری) و (ع. ح. ب) و
 (کاکه‌ی فه‌للاح) و (حه‌سیب قه‌ره‌داغی)، که نه‌وانه ه‌ر خو‌بان پ‌یش نه‌وه‌ی شاعیر بن،
 خو‌ینه‌ری وریا و زیره‌کی نهو شیعره تازانه بوون و له مه‌زنی و گه‌وره‌یی نهو بزووتنه‌وه‌یه
 ده‌گه‌یشتن، ئینجا به‌به‌ر ه‌مه‌ی ش به‌شدار بیان ت‌یدا کرد، تا وای لی‌هات نهو تازه‌بوونه‌وه‌یه‌ی
 له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) به‌ریا کراو به‌ته‌نیا قورساییه‌که‌ی که‌وتبووه سه‌ر شان، له
 سه‌رده‌می مامۆستا (گۆزان) بوو به‌(دیارده)‌یه‌ک، په‌یره‌وکه‌ران و مورید و شه‌یدایانی زۆر
 بوون، له‌و ماوه‌یه‌شدا راو و بۆ‌چوون و چ‌یژی خو‌ینه‌رانیش به‌ران‌به‌ر به‌تازه‌بوونه‌وه‌که ته‌واو
 فه‌رقی کرد و زیاتر پال‌په‌ستی لی‌ده‌کرا و له‌سه‌ری ده‌کرایه‌وه، نه‌مانه هه‌مووی بوونه هۆی
 چه‌سپاندنی تازه بوونه‌وه‌که، تا وای لی‌هات به‌هۆی زۆربوونی ده‌نگی نه‌وانه‌ی ده‌نگی
 خو‌بان دایه پال تازه‌بوونه‌وه‌که و نووسینی شیعره له‌سه‌ر پ‌یودانی تازه له لایه‌ن شاعیرانه‌وه،
 توانی دابونه‌ریتی شیعری تازه له لای خو‌ینه‌ران و له نه‌ده‌بی کوریدیدا بر‌پ‌یژن و ر‌پ‌بازه‌که‌ی
 په‌یره‌ویان ده‌کرد، بب‌یته قوتاب‌خانه‌یه‌کی خاوه‌ن سیما و خاسیه‌تی شیعری خو‌ی، که
 نه‌مرۆکه نهو قوتاب‌خانه‌یه له‌گه‌ل ناوی مامۆستا (گۆزان) جووت بووه و له زۆر نووسیندا
 نه‌م کوشش و ته‌قه‌للا هه‌روه‌زی و کۆمه‌کییه و نه‌شونوما کردن و پ‌ت‌گه‌یشتن و کامل بوونی
 نهو قوتاب‌خانه‌یه به‌ش‌په‌وه‌یه‌کی فراوان و هه‌مه‌لایه‌ن په‌شت‌گۆی ده‌خ‌ری، که ئینکار ناک‌ری له‌و
 هه‌وله کۆمه‌کییه‌دا مامۆستا (گۆزان) ده‌ور‌یک‌ی بالای له پال ده‌وری (شیخ نووری)‌دا
 هه‌بووه.

که شیخ نووری پ‌یشه‌وای تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کور‌دییه، نه‌وه مانای وانیه‌یه نهو
 پ‌یشه‌وایه‌تییه له‌سه‌ر نهو بن‌چینه‌یه دروست کراب‌ی، که بب‌یته کۆسپ و ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م
 داه‌ینان و نیتر که‌س نه‌یتوانی‌بی و نه‌یو‌یراب‌ی نهو ت‌په‌ر‌پ‌ن‌ی. یان پ‌یشه‌وایه‌تییه‌که‌ی
 داه‌ینانی که‌س بس‌ر‌پ‌ته‌وه، به‌ل‌کو پ‌یشه‌وایه له‌دۆزینه‌وه‌ی نهو ر‌پ‌ت‌گایه و ر‌پ‌ت‌چکه به‌س‌تن
 بۆی. نیتر باسی نه‌وه ناکه‌م له‌و ر‌پ‌ت‌گایه‌دا چه‌ند پ‌یچ و په‌نا و کووچه و کۆلان و جاده‌ی
 ت‌یدا ده‌دۆز‌ت‌ته‌وه، چونکه ر‌پ‌ت‌گای داه‌ینان، ر‌پ‌ت‌گایه‌کی ب‌ی کۆتایی و ب‌ی برانه‌وه‌یه، تا
 زیاتر به‌دوا‌یدا بگه‌ر‌تی و به‌دوا‌یدا بچی ه‌یشتا هه‌ر که‌مه. ر‌پ‌ت‌گای داه‌ینان کۆتره
 ر‌پ‌ت‌گایه‌ک نییه ده‌ر‌چوونی نه‌ب‌یت، نه‌گه‌ر داه‌ینان ده‌ر‌گایه‌کی هه‌ب‌ی داه‌ینه‌ر‌ت‌ک بیکاته‌وه،
 له‌و ده‌ر‌گایه‌وه دوو ده‌ر‌گای دیکه ده‌دۆز‌ت‌ته‌وه، که داه‌ینه‌ر‌ت‌کی دیکه د‌یت په‌ک‌ت‌ک له‌و دوو
 ده‌ر‌گایه هه‌ل‌ده‌ب‌ر‌تری بیکاته‌وه، چوار ده‌ر‌گای دیکه ده‌ب‌ین‌ی و به‌م جوړه تا ناده‌میزاد خولیا

و ناواتیکی مابین جیبه جی نه کرابی و نه هاتبیتته دی له داهیتنان ناکه وی، تا یهک شت مابین له پاشه رۆژ و چاره نووسی خۆی نه یزانن، له پرسسیارکردن و سوڤاخ و گهران و موغامه ره کردن ناکه وی و ناسره وی، بۆیه نه گهر (شیخ نووری) ده رگایه کی به سهر دنیای په لکه زترینه یی تازه کرنه وه دا کردبیتته وه و دوو ده رگای لیتوه بینینی، نه وه مامۆستا (گۆزان) وهک شاعیرتیک که چه سپینه ری نه م بزوتنه وه یه نه گهر له یه کیتیک له دوو ده رگایه یی (شیخ نووری) دۆزیویه تیبیه وه، روانیبیتی بۆ دنیای شیعر، نه وه چوار ده رگای دیکه یی به سهر شیعری تازه ی کوردیماندا کردووه ته وه. ئیمهش لیره دا ته نیا مه به ستمان نه وه یه رچه شکینی و ده رگا کردنه وه که بۆ لای (شیخ نووری) ببهینه وه، چونکه ده ستپیشخه ری، تۆمارکردنیتکی میژووییه، به لام داهیتنان خوتنی میژوو و جوولینه ری نه وه میژوویه. شیخ نووری ناسۆیه کی تازه یی له به رده می شیعری کوردیدا کرده وه، کۆمه لتی شاعیر بۆ نه ناسۆیه که وتنه نه سپ تاودان، بیگومان جوۆی نه سپه کانی نه وه شاعیرانه سواری بووبوون له گه ل چۆنیه تی راگردنیان به ره وه نه ناسۆیه جیاوازه، هه یانه نه سپه که یی خۆش رۆ بووه، هه شیا نه نه سپه که یی سست رۆ بووه، نه مه یان باسیتی سهر به خۆیه و بۆ جیاکردنه وی نه دوو ده سته شاعیره پتویستی به لیکۆلینه وه ی تیروته سهل و زانستی هه یه.

شاعیرتیک له ده لاقه ی داهیتنان و به خششی خۆیه وه ته ماشا ده کری و له چوارجیه یی بارودۆخی میژووی خۆی باسی لیتوه ده کرت. نه وه ده ستپیشخه رییه میژووییه یی لئی ده رکه یی که (شیخ نووری) کردوویه تی، ده نا هه ره که یان زۆر و که م خاوه نی پله و پایه یی شاعیری خۆیانن. به ره مه کانیا ن باشرین وه رامی هه موو قسه یه که. لیکۆلینه وه ی ورد و هیمانه بۆ ده ستتیشانکردنی پایه یی هه ره که یان نامانجی سهره کی نووسینی پاک و بێ مه به ست و زانستییه. ته نیا مه به سته ئیمهش له نووسینه دا ده رخستنی لایه نه میژووییه که یه که مامۆستا (گۆزان) به وه پری له خۆبوورده یی و بێ فیزییه وه ده سته بۆ راکتیشاوه، پتویست ناکات چیتر ته مو مژ به خریتته سهر رووی نه وه حه قیقه ته که (شیخ نووری شیخ صالح) یه که مین شاعیری کورده، به ردی بناغه یی تازه بوونه وه ی بۆ شیعری کوردی داناوه، نه وه نه زمونه ی شیخ نووری چهند گه وره و قووله یان چهند بچووک و تنکه، نه مه یان نابێ تیکه لئی نه وه مننه جه مان بکه ین، چونکه به راوردی نیوان میتۆدی نه وه دوو شاعیره له روانگه ی شیعه رکانیا نه وه نه م لایه نه روون ده کاته وه، نه گه رچی به پتی داوونه ریتی به راوردکاری ناکرێ دوو شاعیری میلله تیک به راوردیان له نیواندا بکرێ، بۆیه ده لیم له روانگه ی به ره مه کانیا نه وه، چونکه مه وزووعیه ت به ته نیا قسه فری دان

نییه، نهوندهی تیۆر و پراکتیکه، نهوانهی ویستوویانه له شاعیرایه تی (شیخ نووری) کهم بکه نهوه من له لای خۆمهوه نهو که سانه به نامه و زووعی ده زانم، چونکه به رهه میتکی کهمی (شیخ نووری) یان له بهرده ستدا بووه و نهو به رهه مانهش که زۆر به یان له رۆژنامه و گوڤاره کانی سالانی (۱۹۲۰) به رهو ژورتر بلا و کراونه ته وه، زۆر به ده گمهن هه ولیان داوه نهو گوڤار و رۆژنامه به بشکنن و به نمونه ی شیعره کانییه وه بینه مهیدانی ره خه گرتن و لیکۆلینه وه وه، زۆر به ی نهوانهش قسه کانی به کترین و تووه ته وه. نهوانه ی له سه ره نهو قه ناغه ده نووسن، نایب نه وهش له بیر بکه ن که (شیخ نووری) کار تیکردنی به سه ره مامۆستا (گۆزان) یشه وه هه بووه، نه وه تا خۆی ده لێ: (یان نهو جوړه شیوازه یان تیا کراوه به سه ره مشق که مامۆستا م. نووری) و هاو ریکانی له نه دیبه تازه کانی تورکی عوسمانییان وه رگرت و له سه ره ده میتکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیعری کوردی ناوچه ی سلیمانیان پت تازه کرده وه) (۱۱) نهو سه ره تابه ی شیخ نووری تو ماری کرد، هه رگیز له بیر و یادی میژوو ناسپه ته وه، با زۆر که سیش هه بن بیان هوی نهو حه قیقه ته بسپه نه وه.

ره نگه زۆر کهس هه بی شیعری (شیخ نووری) یان به دل نه بی، به لام ده بی نه وه بزائن که شیخ نووری، گو لیکه بۆنی له گو له کانی پتیش خۆی جیا به، که له و سه ره ده مه دا با خچه ی شیعری کوردی زۆر پتووستی به و جوړه گو له هه بوو، به وه ی ده نگیتکی جیا وازه له ده نگی شاعیرانی پتیش خۆی و په نجه ره به کی تازه ی به سه ره شیعری کوردیدا کرده وه و ناسۆ به کی تازه ی لێ به دی کرد. هه ر چۆنیک بیت (شیخ نووری) له دنیای شیعری کوردیدا دهستی دا به تا قیکردنه وه به ک، ده بی سه ری رتیز و خۆشه ویستی بو دانه وینین. نه گه ر مامۆستا (گۆزان) له دوا ی سیبه کانه وه هاتبێ نهو نه زمونه ی درتزه پتدابی و قولی کرد بیتته وه یان له شیخ نووری شاعیرتر و هونه ر مه ندرت بیت و زیره کانه تر ساتوسه وای له گه ل نهو کتیشه ی تازه بوونه وه به کردبێ، نه وه هه یج له مه سه له که ناگۆرێ و وه ک رچه شکیتیک هه یج له نرخ ی شیخ نووری کهم ناکاته وه، بگه ره ده توانین به هۆی زۆری دا هینه ره کائمان زیاتر مه سه له ی میلله ته که می خۆمان ده وه مه ندرت و فراوانتر بکه یین، چونکه میلله تی تا دا هینه ری زۆرتر بێ، نه وه نده زیاتر خا وه نی مه سه له به. میلله تی بێ دا هیتان، میلله تیک میردوه، گۆره پانه کهش نه وه نده فراوانه کهس جتگه ی کهس ناگرێ.

که ده لێین (شیخ نووری) شاعیریکمان بیر ده که ویتته وه که له میژووی نه ده بی کوردیدا

(۱۱) به هشت و یادگار - گۆزان - چاپخانه ی معاریف - به غدا - ۱۹۵۰ - ۱۲۶۹ له سه ره نه رکی

عه لانه ددین سه جادی له چاپ دراوه سه ره تا ل ج.

نرخى كەم نىيە، بەۋەى پىتوھندىيەكى توندوتۆل و زىندوۋى بەقۇناغىتكەۋە ھەبە، ئەگەر بەرھەمى بگەۋىتە بەردەستان، رەنگە زۆر بىرارى بەپەلەى نووسەران بگۆرئى و بىتتە كەرسەبەك تا پىتوھرى راست و دروست شۇنى پىتوھرى ھەلە بگرتتەۋە و راستىان بگاتەۋە. يان بىتتە ھاندەرىك روى گەش و پروناك و راستەقىنەى شىخ نورى دەرىخات، بەبىت ئەۋەى كەس بىگاتە پرد بۆپەرىنەۋەى بىروپراى وا كە لەگەل پايەى شاعىرىك نەگونجى كە سىمى قوتابخانە و رىيازىكى تازەى لە شىعەرى كوردىدا دروست كوردوۋە!

ھەندىك لە نووسەران و رۆژنامە نووسان لەجىاتى ئەۋەى بنووسن (قوتابخانەى شىعەرى نوئى) دەنووسن (قۇناغى گۆران) و مامۆستا (گۆران) بەسەرەتاي نوئىكردنەۋەى شىعەرى كوردى و سەرۆكى ئەۋ قوتابخانەى بەدەننەن، بەمەش ھەقىقەتتىكى مېتروۋىيە بەھەلە دەنووسنەۋە، ئەوانە بىن بزنان يان نەزانن مېتروۋىيەكى نىك دەشىتوئىن. ئەم بىرارەش تىنەگەبىشتنە لە زاراۋەى (قۇناغ) و (قوتابخانە)، چونكە (قۇناغىك) يان (قوتابخانەىك) بەتەنىا يەك كەس دروستى ناكا. لە لايەكى دىكەۋە پشتگۆئى خست و دوركەوتنەۋەى لەۋ بىرارەى مامۆستا (گۆران) كە بەۋەپەرى راستگۆئى و بىن فىزىبى دان بەۋ راستىيە مېتروۋىيەدا دەنئى و جىگىرى دەكات و وابزانم بەكەسىش ھەلناۋەشىتتەۋە. ئەۋەتا خۆئى دەلتى: (نووسەر و شاعىرانى ئەۋسا، بەتايىبەتى شىخ نورى و رەشىد نەجىب و من كە پىكەۋە بەئەدەبى توركى موتەئەسىر بووین و پىكەۋە ئەماننووسى، بەلام تەنھا شىخ نورى شىعەرەكانى بلاۋ ئەكردەۋە و من بلاۋم ئەئەكردەۋە و ئەم لەم بارەىۋە نىشاطى دەردەكەۋت، ۋە ئەدەبى توركى قوتابخانەى شىعەرى تازەى تىا پەيدا بوۋبوۋ. كە پىيان ئەۋترا (ئودەباى فەجرى تاتى) لەۋانە (توفىق فىكرەت) و (جەلال ساھىر) بوون. ۋە ئەدىبىتىكى تى تورك كە (عەبدولرەحمان خالىد)ە، ئەگەرچى لەم كۆمەلە نەبوۋ بەلام ھەرىپى موتەئەسىر بووین. كەۋابى ھەموومان بەيەكەۋە ئەمان رۋانىيە يەك كلالرۋۆژنە، بەلام ئەتۋانرئى بەشىخ نورى شىخ سالىح بوۋترئى سەرۆك، بەھۆئى:

يەكەم: زۆرى بەرھەمى.

دوۋەم: بلاۋكردنەۋەى بەرھەمەكەى كە بىگومان تەئسىرى ئەبەخشىيە سەر ئەدەبى كوردى. (۱۲)

(۱۲) پروانە گۆقارى بەيان، ژمارە (۲)ى شىۋاتى ۱۹۷۱، دانىشتىتىك لەگەل گۆراندا، نووسىنى عەبدولرەزاق بىمار.

مامۆستا (گۆران) خۆی ئەو میژوووی دەستنیشان نەکردوووە کە بەیەکەوێ روانیویانەتە یەک کللورپۆژنە و ئەوانەمی لەسەر (شیخ نووری) و (گۆران) یشیان نووسیوە دیسان ئەمەیان روون نەکردوووەتەو، واتە تەئسیرەکە لە پێش سالانی (سی) بووە یان لە پاش (سی) یەکانەوێ بوو. یان کارتیتکردنی ئەدەبی تورکی بەسەر مامۆستا (گۆران) لە سەرەتایەکی سەر لە ڕیگی خۆتێندەوێ ئەدەبی تورکییەو بوو یان بەهۆی (شیخ نووری) یەو بوو، چونکە مامۆستا (گۆران) لە سەرەتای (بەهەشت و یادگار) دا نووسیویەتی: (یان ئەو جۆرە شتێوانیان تیا کراوە بەسەر مەشق کە مامۆستا (م. نووری) و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت و لە سەرەدەمیکی سنووردارا (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰) شیخێ کوردی ناوچەمی سلیماننیان پێ تازەکردووە) لەم قەسەیدا ئەو دەردەکەوێ کە لە سەرەتایە تازەبوونەوێ بەهۆی (شیخ نووری) یەو ناسیووە و لەو قۆناغەدا لاسایی شتێوانەکی ئەو کردوووەتەو، چونکە لەوکاتەدا هێشتا خۆی دەستی نەگەیشتوووەتە سەرچاوەی ئەدەبی تازەمی تورکی و لەو ماوەیدا ناسۆی رۆشنییری و ئەدەبی لە بەردەمدا ئەو نەفران نەبوو، تا سالانی (سی) و بەرەو ژووور لە ڕیگی زمانی تورکی و فارسی ناسۆیەکی فراوانتری لە بەردەمدا کرایەو و لەسەر ئەزمونی شاعیرانی دەوروپشت وەستا و بەقوولی لێی وردبوووە. ئەو دەلی: (م. نووری و هاوڕێکانی لە ئەدیبە تازەکانی تورکی عوسمانییان وەرگرت) واتە لەوکاتەمی ئەوان وەریان گرتوو، ئەمی تیدا بەشدار نەبوو، ئەگەر نا دەبواوە بیوتایە (وەرمان گرت و ...)، جگە لە مامۆستا (پەفیق حیلمی) و (گۆران) کەسی دی بای ئەو نەکردوو و ئیشارەتی بەو نەداوە کە لەو سەرەتایەدا مامۆستا (گۆران) لە ژێر تەئسیری شتێوانی (شیخ نووری) دا بوو. دواي سالانی سییەکانیش (شیخ نووری) لەو سوود وەرگرتن و بەرەم بەخشینە دوور نەگەوتوووەتەو. مامۆستا (پەفیق حیلمی) لە پاش سالانی (سی) یەو هیچ دەوریک لە تازە کردنەویدا بەشیخ نووری پەوا نابینی، لە کاتێکدا ئەو دوو شیخەمی لە کتیبەکید (شیخ و شیخەر) ئەدەبیاتی کوردی) بەنمۆنەمی شتێوانی تازە دەیانخاتە روو و باسیان لێو دەکات، لە پاش سییەکانەوێ نووسراون. کەواتە شیخ نووری لە دواي (سی) یەکانیش لە بەخشش و تازەبوونەوێ بەردەوام بوو.

ئەگەر مامۆستا (گۆران) لەو قەسەیدا (بەیەکەوێ ئەمانروانییە یەک کللورپۆژنە)، مەبەستی پێش سییەکان بیت، ئەو دیسان دانی بوو دا ناوە کە بەرەمەکانی (شیخ نووری) (تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی) بەپیتی ئەو تۆمارکردنە میژووییە،

(شیخ نووری) شاعیرتکه له پیش ماموستا (گۆزان) سهوه بنه‌مای نه‌ده‌بیبی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی شله‌قاندروه، به‌هۆی ته‌مهن گه‌وره‌یبی بێ، یان ههر هۆیه‌کی دیکه‌وه، ده‌ستی وه‌شاندوه و به‌شداری هاورپ شاعیره‌کانی دوای خۆشی کردوه. نه‌م قسه‌یه‌شمان هیچ پتی له‌ گه‌وره‌یبی شاعیرتکی وه‌ک ماموستا (گۆزان) نه‌گرتوه، به‌لکو ماموستا (گۆزان) یش بمایه‌حه‌زی ده‌کرد نه‌و راستیی به‌و جۆره‌ به‌بریته‌وه لای خاوه‌نه‌که‌ی. نه‌گه‌ر به‌روامان به‌مه‌نتیقی پیشکه‌وتن بێ، ده‌بی شاعیرانی دوای (شیخ نووری) و (گۆزان) لاسایی نه‌وان نه‌که‌نه‌وه، پتویسته وه‌ک چۆن ماموستا (گۆزان) چهند چینتکی خسته‌سه‌ر ته‌لاری شیعری کوردی، نه‌وانیش به‌رده‌وام بێ له‌ خسته‌سه‌ر و له‌و خه‌رمانه‌ی زیاده‌که‌ن و په‌ره‌ی پێ بدن، تا بتوانن بنه‌مای زیندوویتی و په‌سه‌نایه‌تی له‌ناو نه‌ده‌به‌که‌مان بپارێزن. وه‌ک چۆن هه‌موو پوانینتکی تازه‌بوژیان پتویسته‌داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌یه، به‌و شتیه‌یه‌ش زمان و سه‌رده‌می تازه‌ش پتویسته‌داهیتان و داهیتنه‌ری خۆی هه‌بێ. ماموستا (په‌فیک حیلمی) یش ههر رای وایه‌که‌ ده‌لتی: (به‌م شیعره‌ تازانه‌دا نه‌وه‌ به‌بیردا دت که‌ دوور نییه‌ هه‌ندیک له‌ شاعیره‌ لاه‌کانی نیمه‌رو‌ه‌یا شاعیرانی تری دوارۆژ بگه‌نه‌ به‌رزترین په‌لی وێژه‌وانی) (۱۳).

نه‌وانه‌ی بیان‌ه‌وی له‌مه‌ولا له‌سه‌ر قۆناغی راپه‌ریوی شیعری نه‌و قۆناغه‌ بنووسن، نه‌گه‌ر خۆیان له‌ مه‌وزووعیه‌ت ته‌وه‌لا نه‌که‌ن ده‌بی دان به‌و راستیه‌دا بنین که‌ (شیخ نووری شیخ صالح) رچه‌شکین و سه‌رکرده‌ی ئینقلابی شیعری کوردی ناوچه‌ی سلیمانیه‌ بووه، له‌ چاره‌گی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م و سالانی به‌ره‌و دوای. که‌ ده‌لین (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی نه‌و ئینقلابیه‌، له‌ خۆمانه‌وه نه‌و قسه‌یه‌ ناکه‌ین و به‌گۆتیه‌کاری و له‌ رووی عاتیفه‌یه‌کی ساویلکانه‌وه‌ بپاره‌که‌ دروست نه‌بووه، نه‌وه‌تا شاعیرتکی وه‌ک (پیره‌میرد) که‌ له‌ ناو نه‌ده‌بیاتی تورکیدا کولاوه‌ و یه‌کتیک بووه‌ له‌و شاعیرانه‌ی تاموچێژی شیعری تازه‌یان کردوه، له‌ رتگای زانینی زمانی تورکی و ناگادار بوون له‌ نه‌ده‌بیاته‌که‌ی و ته‌ناه‌ت ژبان و گۆهران به‌سه‌ربردن له‌و مه‌لئه‌نده‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌هۆیه‌وه‌ به‌ریا کراوه‌ و شاعیره‌ نوێخوازه‌کامان له‌ کاریزی رۆشنبیری نه‌وییان خواردوه‌ته‌وه‌ و له‌گه‌ل ئیقاعه‌ تازه‌که‌ی گونجاوه‌ به‌م جۆره‌ وه‌رامی نامه‌یه‌کی شیعری (شیخ نووری) داوه‌ته‌وه‌:

(۱۳) گۆفاری پیشکه‌وتن: ژماره‌ (۱) ی سالی (۱) شوباتی سالی ۱۹۵۸، واترێک به‌ناری (ئینقلاب له‌ شیعری کوردیدا)، په‌فیک حیلمی.

شووکری خوا نه کم که له نووری کوژاوه وه
 پرشنگی جوانی شاعر و نه دهب که و ته ناووه
 (نووری)! به نووری ئیوه وه زولمهت لاده چتی (۱۴)
 (یاره ب) ی! نم زیایه نه بخت قهت به چاوه وه

شیخ نووری نه رکه کانی وه ک شاعیرتکی نه و سه رده مه زور بووه، بویه له پال
 شاعیرایه تی، لیکۆلینه وه ی نووسیوه وه به کاروباری رۆژنامه نووسییه وه خه ریک بووه، جگه
 له وه رگتیران و چالاکی کۆمه لایه تی و سیاسی، واته ته نیا به هره و توانایی خۆی له بواری
 شاعیردا تاقی نه کردوه ته وه و ته نیا بۆ شاعر نه ژیاوه. نه و قسه یه م پینه کردنی نه وه نییه که
 بۆچی شیخ نووری به رهه می زۆرتتر و پوخته تری نه داوه به دهسته وه، چونکه موغامه ره
 کردنه که ی (شیخ نووری) له میژووی نه ده بیاتی کوردیدا نرخیتکی گه وه ی هه یه، که له
 پاش نه و مامۆستا (گۆزان) زیاتر به هره و سه لیه ی شاعیری خۆی پتی بگه یه نتی یان نه م
 بارودۆختیکی تابه تی و گشتی زیاتری بۆ به خستی و له (شیخ نووری) زیاتر به رهه می
 پوخته تر و هونه ری تر بدا به دهسته وه، نه مه شتیکی سه یه نییه، به لکو ده ستور و یاسای
 ژیانه و هه ر ده بی وایی، نه ک پیتشه وایه تی شاعیری کوردی له شیخ نووری سه نه رتته وه و
 و له خوتنه ر بگه یه نری که شیخ نووری شاعیرتکی ره سه ن نه بووه و هه ر خه ریکی
 لاساییکردنه وه بووه و به قوتابی و موریدی (قۆناعی گۆزان) یشی رانه گرن، له کاتیکدا
 هه ردووکیان ته قه لاده ری خۆشکردنی یه ک زه مینه و پتگان.

له نه نجامی نه و وردبوونه وه یه دا، ده گه یه نه نه و سه ره نه جامه که شیخ نووری شیخ سالح
 به پیتی بیروپای مامۆستا (گۆزان) و (ره فیق حلیمی) و که سانی رۆشنبیر و شاعیری
 دیکه ی نه و سه رده مه، تازه بوونه وه ی شاعیری کوردی له سه ر دهستی نه و هاته کایه وه.
 شاعیری کوردی له سه ر دهستی (شیخ نووری) دا به ره و هه واریکی دی پتگه ی مه بهستی
 گرته به ر. له پاش سالانی سییه کانی شه وه چه ند شاعیرتکی دی که و ته هه نگاوانان بۆ
 نه وه ی خۆینی زیاتر بده نه نه و بزووتنه وه تازه یه وه. نه و شاعیرانه ش هه ریه که یان به جوړتیک
 و به پیتی شتوازی خۆی به ره و پیری نه و تازه بوونه وه یه چون که سه ره تاگه ی (شیخ نووری)
 رایگه یاند و له سه ره تاوه نه و شاعیرانه به کارتیکردنی هۆنراوه کانی نه و شاعیران

(۱۴) رۆژنامه ی ژین، ژماره (۶۲۱) ی سالی (۱۵)، (۱۵) ی صفر ۱۳۶۰هـ، جیاوازییه کی له گه ل
 نه مه یان هه یه و هه ر نه مه شی داوه ته مامۆستا ره فیق حلیمی له کتیه که یدا بلاری کردوه ته وه.

دهنوسی، له سهرووی نهو شاعیرانهش ماموستا (گۆران)، که خاوهنی بههره‌به‌کی گه‌وره بوو، توانی روانینی خۆی بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه قوول بکاته‌وه. به‌دهرکه‌وتنی نهو له دوای سییه‌کانه‌وه و پیتگه‌یانندی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپینی شیعیری خۆی، هه‌ولتیکی زۆری دا بۆ جیگیر کردنی (ئه‌زمونی شیعیری تازه) و به‌ره‌و مه‌یین و پیتگه‌یشتن پالی پیتوه‌نا. هه‌ر له‌و کاته‌شدا که شیعیری کوردی تازه‌مان خه‌ریک بوو پیتی ده‌گرت، چهند شاعیرتیکی دیکه‌ش له ژنیر ته‌ئسیری نهو که‌شه‌وه‌وا شیعیریه‌ تازه‌یه‌دا که به‌جووته تا نهو کاته (شیخ نووری) و (گۆران) دروستیان کردبوو، که‌وته‌کنه و ته‌قه‌للا و هاته‌نه مه‌یدانه‌وه. نه‌وانیش شاعیری به‌توانا بوون و توانییان به‌هره و سه‌لیقه‌ی شیعیری خۆیان سه‌لمیتن. به‌سه‌ره‌لدانی نهو ده‌سته شاعیره و به‌شداربوونیان له‌ کۆری تازه‌بوونه‌وه‌که، زیاتر تازه بوونه‌وه‌که وه‌ک (دیاره‌)یه‌ک له‌ ناو شیعیری کوردیدار په‌گاژۆ بوو، نه‌م په‌تبازه له‌لایه‌ن خۆینه‌رانه‌وه زیاتر له‌ جاران ناوری لی درایه‌وه و جمه‌ووری خۆی بۆ دروست بوو، له‌ کاتی‌کدا له‌ سه‌رده‌می شیخ نووری نهو جمه‌وور و په‌واجه‌ی نه‌بوو. نهو ده‌سته شاعیره یه‌که‌م جار به‌ته‌ئسیری شتوازی (شیخ نووری) و پاشان (گۆران) و له‌ دوایی‌شدا به‌سه‌رچاوه و چاووگه‌کانی تازه‌بوونه‌ویان زانی و بینیان پیتوه‌نا.

هه‌ر له‌و کاته‌وه که شیخ نووری سه‌ره‌تای شیعیری تازه‌ی کوردی دامه‌زاند، تا نهو رۆژه‌ی (تازه‌کردنه‌وه) که‌ بووه (دیاره‌)، تا‌قمی‌ک شاعیر که‌وته‌نه خۆ پیتگه‌یاندن و قوولکردنی نه‌زموونیان له‌لا بووه خولیا. هه‌ندیک له‌و شاعیرانه‌ توانییان رۆژ له‌ دوای رۆژ زیاتر خۆیان په‌ی بگه‌یه‌نن و نه‌ستیره‌ی به‌هره‌یان بده‌روه‌شیته‌وه و بجریوتنی. هه‌ندیکیشیان ده‌رفه‌تی خۆ پیتگه‌یاندن و پیتشکه‌وتنیان بۆ ساز نه‌بوو، ئیدی یان له‌ نیوه‌ی په‌تگا وازبان هینا، یان به‌به‌خششی خۆیان رازی بوون و نه‌یان‌توانی له‌وه زیاتر خۆیان تپه‌ریتن.

شیخ نووری شۆتینی له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی تازه‌بوونه‌که هه‌ر چهنده‌ بی‌ت، نه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ که خاوه‌نی چهند پارچه شیعیرتیکی زیندووه، میژرووی نه‌ده‌بی کوردی به‌چه‌له‌نگیسه‌وه له‌ لاپه‌ره‌کانی خۆیدا تۆماری ده‌کات و ده‌ینووسیته‌وه، ئیدی ئیمه‌ چ کارمان به‌وه‌وه هه‌یه وه‌زیفه‌ ده‌رفه‌تی داوه یان نه‌داوه شتی زیاتر و باشت‌رمان بداتی. ژبان بۆ هه‌ر به‌کیک به‌جوورتیک ده‌یگونجیتنی، زۆر جار داوا کردنی شتی گه‌وره‌تر و باشت‌ر له‌ ئاده‌میزاد، یان په‌مل لێدان بۆ پاشه‌په‌رۆژی به‌کارتیکی په‌وا نازانم، چونکه ژبانی تایبه‌تی شاعیره‌که مولکی خۆیه‌تی و به‌پیتی قه‌ناعه‌تی خۆی ته‌سه‌رووفی پیتوه‌ ده‌کات. شیخ نووری توانایی هه‌ر

چندتیک به سهر شیعردا شکابن و هر چۆنن بووبن، هر نه وه ندهی بۆ ره خساوه که پیشکه شمانی کردوه، نیمهش له سهر نهو به ره همانه ی له بهرده ستمانه رای خۆمان دروست ده که یه، نه وهی نیمهش مه به ستمانه میژوو نه شیواندنه، که نه مه حه قیقه تیکه له نرخى مامۆستا (گۆزان) کهم ناکاته وه، ته نانهت به راورد کردنیش نییه له نیتوانیان. مامۆستا (گۆزان) له چاوپیتکه وتنه که یدا وهک دهر یاره ی (عه بدولر حمان به گی نفوس) وتی: (به لّام له دواییدا وهستا و تطوری نه کرد) ده بیتوانی نه مهش بۆ شیخ نووری بلتی، به لّام مامۆستا (گۆزان) له نزیکه وه له به ره وه و ده سه لّاتی شاعیری (شیخ نووری) که یه شتوه بۆ به نه مه ی نه گو توه!

جاریکی دی دیمه وه و پت له سهر نه وه داده گرم که شیخ نووری له نه نجامی ورد بوونه وه و تیکه یشتن و دیراسه کردنه وه شیعرى کوردی تازه کردوه توه. نیشه که ی نیشیکى هه ره مه یی نه بو وه پتکه وت پتی ناساندبن، به هۆشیاری و پرونا کبیری خۆی زه مینه ی بۆ خۆش کردوه و خۆی له سیمایه کانی شیعرى ته قلیدی راپسکاندوه و به ره و به کاره ینانی کیشی تازه و یه کیشی بابهت و قافییه ی مه سنه وى و زمانى تازه و دهر پینی هونه رى (به وتنه) پهلای هاویشتوه و یه کهم نه زمونى شیعرى تازه ی وهک به ردی بناغه به ناوی خۆبه وه له لاپه ره یه کی تازه ی میژووی نه ده به که ماندا نووسیوه. مامۆستا (گۆزان) یه به نایدیلۆژییه تی داهیتان و شیعره نه مره کانیه وه ده چیتته ریزی شاعیره پیشکه وتنخواز و نه مره کانه وه، نه گهر ره خنه گری کارامه و هونه رمه ند و داهیتنه ره ه بیت، نه وه ده توانی پایه یه کی زۆر له وه گه وره تری بۆ دابنن و له دنیا ی داهیتاندا جیگه ی بۆ بکاته وه. پتووستی به وه نییه له شاعیرتیک بدرت و نرخى کهم بکرتته وه تا ده وری نه و له گۆزه پانه که گه وره تر دیار بن. هه موومان ده زانین رۆژ نییه سه دان کهس سه ره به هه مان نایدیای مامۆستا (گۆزان) نه مرئ، به لّام که سیان له به ره نه وه ی داهیتنه ر نین، وهک نه و ناویان له کووله که ی ته ریشدا نامیتنن. هه ندتیک ته نیا له ده لاقه ی نایدیلۆژییه وه ده روانه مامۆستا (گۆزان) و هه ره له و رووه شه وه به شاعیری ده زانن، نه م چۆره بینینه ش - که بینینی یهک چاوه - زیانی زۆر له نه ده ب و بزوتنه وه ی داهیتانمان ده دات. ده نگى نار ه زایش به رانه ره به وانه به رز ده که مه وه که ده یانه وئ هۆیهک بدۆزنه وه - به چووکیش بیت - تا له نرخى مامۆستا (گۆزان) کهم بکه نه وه، چونکه له لایهک نه وانه ناسنی سارد ده کوتن و له لایه کی تریشه وه خۆبان شه رمه زاری میژوو و پاشه رۆژ ده کهن. به هیچ شتیه یه کیش له گه ل نه وه دا نیم (شیخ نووری) بکرتته دار ده ستی بۆ لیدان و کهم کردنه وه ی نرخى مامۆستا

(گۆران)، چونکه هەردووکیان دوو شاعیرن و هەریەکەیان کەسایەتی خۆیان هەیهو هیچیان پیتووستییان بەو جۆرە شتیواز و رتگایانە نییە و کەسیان نایانەوئێ لەسەر خوانی شاعیرایەتی ئەوەکە دیکەیان بخوات.

گرنگترین شت بەلای منەو ئەوێه پەخنەگر و لیتتوێژەرەو دڵپاک و نییەت پاک بیت، ناپاکی لەگەڵ (میتروو) و (حەقیقەت) و وێژدانی خۆی نەکات و هەر شتە لە خانە ی خۆی دابنێ و مافی خۆی بداتن، ئەوساکە گرنگ نییە، خەلک چۆن باسی دەکەن و چۆنی لێ دەلێن و پاداشتی بەچی دەدەنەو. وا جارێ مەوزوووعیەت ئەوێ لێ داوا کردم بلتیم: هەر شاعیرە کە لە قۆناغی لاساییکردنەو دەردەچێ و دەبیتتە خاوەنی کەسیتی و شتیوازی خۆی، دەبیتتە خاوەنی (قوتابخانە)یەک، پەنگە لە قۆناغی سەرەتای شیعەر و تنی زۆر شاعیراندا دوا ی ئەو قوتابخانە بەکەون و بۆ ماوەیەک لاسایی شتیوازی ئەو شاعیرە بەکەنەو، بەلام ئەو تا سەر نییە و هەر ئەوەندە شاعیرە کە دەنگی خۆی دۆزییەو و کەسیتی شیعیری خۆی دروست کرد، نیتەر ئەو شاعیرە بەو قایل نابێت بێتتە قوتابی لە هیچ قوتابخانە بەکدا، چونکە ئەو کاتە دەیهوئێ بە دەمی خۆی هاوار بکات، نەک بە دەمی کەسیتی دی، بەلێوی خۆی زەرەخەنە بیگرێ و بەچاوی خۆی فرمیسک هەلێژێ و بەبرینی خۆی نازار بەچیتێ، بۆیە (شیخ نووری) و (گۆران) دوو قوتابخانەن، واتە دوو کەسیتی شیعیری جیاوازان، دوو دەنگن لە کەسیتی و دەنگ و پەنگیاندا هەندێ شتی هاوبەش هەیه، بەلام ئەو شتە هاوبەشانە تۆزقالتی کەسیتی هیچ کامیکیان ناسرێتەو. هەر ئەو (شتە هاوبەشانە) کە هەریەکەیان بەشێو و پتورەسم و شتیوازی خۆیان وتویانە سیمای قوتابخانە ی شیعیری تازە دروست دەکەن، بەبێ ئەوێ دەوری شاعیرانی دیکەش لە دروستکردنی ئەو سیمایانە فەرامۆش بەکەین. هەر پرایەکی پێچەوانە ی ئەو پرایە بدریت، تێنەگەیشتنە لە چەمکی (قوتابخانە).

دەیلێتەو مەسەلە ی چەشکاندن، پێوەندی بە دەستپێشخەری و تۆمارکردنە میترووییه کەو هەیه و دوورە لە مەسەلە ی بەراوردکردن. ئەمەشیان مەوزوووعیەت ناچارم دەکات شتی نەلێم پێچەوانە ی پرایە کە ی مامۆستا (گۆران) بیت، لەوێ کە (شیخ نووری) بە چەشکین یان باشتەر وایە بلتیم: بە (سەرۆک) ی ناو دەبات، هەر پرایەکی پێچەوانە ی ئەو پرایە بنووسریت، خۆ بە دوور گرتنە لە حەقیقەتیکی میترووی ناشرکرا و روون!

شیخ نووری نویخواز و سرددهمه‌گهی

له چاره‌کی یه‌که‌می نهم سه‌ده‌یه‌دا، کوردستانی خۆمان وه‌ک سهرتا‌پای عیراق له‌بهر زه‌بری چه‌وسانه‌وه و ژێرده‌سته‌یی ده‌ینالاند. به‌هۆی هه‌له‌وه‌شانه‌وه و لێک دا‌په‌چرانی نه‌ندامه‌کانی له‌شی نیم‌په‌راتۆریه‌تی عوسمانی و له‌پاش شکان و سه‌رنه‌که‌وتنی خۆیان و ها‌وپه‌یمانه‌کانیان له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌دا (۱۹۱۴ - ۱۹۱۸) و سه‌رکه‌وتنی به‌ره‌ی نینگلیز و سوێندخۆزانی، نینگلیزه‌کان له‌شکریان کرده‌ سه‌ر عیراق و به‌ناوی رزگارکردن و سه‌ره‌خۆییبه‌وه به‌هه‌موو فرتوفیلتیکه‌وه توانییان له‌ سالی (۱۹۱۷) هه‌و عیراق بخه‌نه ژێر رکیفی خۆیان‌ه‌وه؛ به‌لام نه‌ه‌نده‌ی پێ نه‌چوو هه‌یزه‌کانی نینگلیز له‌ زۆریه‌ی نا‌وچه‌کانی کوردستاندا له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌یرشی مه‌ردانه‌ی میله‌تی کورد تیک شکینران و به‌توندی به‌ریه‌رچ درانه‌وه و تییان گه‌یه‌نرا که میله‌تی کورد له‌ جه‌وه‌هر و نیازی گلاویان گه‌یشتوه و نه‌وه‌شی بۆ دو‌وپاتکردنه‌وه که به‌هه‌یچ شپه‌یه‌ک حه‌ز به‌ژێرده‌سته‌یی ناکه‌ن. نهم له‌ پرو هه‌له‌گه‌رانه‌وه‌یه‌ش له‌لایه‌ره‌ پرشن‌گه‌داره‌کانی میژووی ها‌وچه‌رخ‌گی گه‌لی کوردماندا نووسرا، که یه‌که‌مین راپه‌رینی چه‌کداری میلی بوو به‌پرووی داگیرکه‌رانی نینگلیزدا، چونکه یه‌که‌م میله‌تی نازادیه‌خواز بوو، ته‌فره‌دان له‌گه‌لی دادی نه‌دا و یه‌که‌م میله‌تی جه‌سورر بوو له‌م پۆزه‌لاتی نزیکه‌دا بانگی به‌رگری چه‌کدارییان دژ به‌ئینگلیزه‌کان ر‌اهه‌یشت و ته‌قه‌یان له‌ هه‌یزه‌کانی کردو سه‌لماندیان که ده‌کرێ له‌گه‌ل به‌هه‌یتره‌ترین ده‌وله‌تی نیم‌په‌ریالیستی داگیرکه‌ر شه‌ر بکری. میله‌تی کورد وسته‌ی وه‌ک هه‌موو گه‌لانی دنیا ر‌اپه‌رێ و دا‌وای صافی چاره‌نووسی خۆی بکات، له‌و کاته‌شدا خه‌باتی میله‌تانی ژێرده‌سته له‌ زۆر شوێنی دیکه‌ی نه‌و جیهانه‌ پان و پۆره له‌ نارادا بوو، که به‌ته‌نسیری شو‌رشه‌ مه‌زنه‌کانی جیهان که‌وتبوونه کارکردن، له‌سه‌رووی نه‌وانه‌شه‌وه شو‌رشی نوکته‌یه‌ر بوو. موونه‌وه‌رانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ش به‌هۆی بلا‌وکردنه‌وه‌ی (بیری نوی) له‌ کوردستاندا ر‌ۆلتیکی چاکیان گه‌یتر، له‌ جو‌شدانی خه‌بات و جو‌ولاندنی زیاتری هه‌سته‌ی نه‌ته‌وا‌یه‌تی له‌ لایان.

گومان له‌وه‌شدا نییه‌ پاشما‌وه‌ی پیا‌وه‌کانی داموده‌زگای پیتشو، که هه‌لوێستی سه‌یر کردن هه‌له‌ده‌بژێرن، هه‌له‌په‌رستان و کوته‌په‌رستانی نا‌خۆ‌یارمه‌تی نه‌و هه‌یزه‌یان ده‌دا و حه‌زیان ده‌کرد جێ پیتی خۆیان زیاتر بکه‌نه‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان په‌ریزن، یان ده‌سکه‌وتی تازه‌یان ببێ، به‌لام نه‌وانه‌ نه‌یان‌توانی له‌ ژێر زه‌بری نه‌و شالا‌وه‌ توند و به‌هه‌یزه‌ خۆیان

را بگرن، که زۆریه‌ی جه‌ماوه‌ری گه‌له‌که‌مانی تیدا به‌شدار بوو.

له‌ راستیدا سه‌ره‌تای ده‌ستپیتکردنی راپه‌رینه‌ جه‌ماوه‌ریه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی پیتشه‌وا له‌ سلیمانی و له‌ پارچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان له‌ پیتشه‌وه‌ بۆ مافی چاره‌نووس بوو، بۆ نه‌هیشتنی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی بوو، هۆی سه‌ره‌کی داگیرساندنی نه‌و ناگره‌ و هه‌لسانی گه‌لی کوردمان له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو، به‌دریژایی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک له‌ ژیر باری چه‌وساندنه‌وه‌و پاله‌په‌ستۆی سیاسی ده‌ینالاند، بۆیه‌ ده‌یویست له‌و باره‌دا نه‌می‌نیتسه‌وه‌، رۆله‌کانی نه‌م گه‌له‌ دلیره‌ کاتی نه‌وه‌یان هاتبوو تیبگه‌ن، مردن له‌ پیناوی سه‌ره‌سته‌ی و سه‌ره‌خۆیی، سه‌د جار له‌ ژیانی کۆیلایه‌تی و ژێرده‌سته‌یی باشتربێ له‌ لایان. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ وه‌ک هه‌موو لایه‌کمان ده‌زانین کوردستان ناوچه‌یه‌کی کشتوکالییه‌ و خاکه‌که‌ی به‌پیت و فه‌ره‌، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌سکه‌وت و خێر و بیری سروشتی دیکه‌ی زۆره‌، داگیرکه‌رانی تازه‌ چاوی تیببیرن و مرغی خۆیانی لی‌ خوش بکه‌ن، ده‌ست به‌سه‌ر به‌ره‌م و ره‌نجیان دا بگرن و به‌روبوومه‌ کشتوکالییه‌کانی له‌ پیتشه‌سازی تازه‌دا وه‌ک که‌ره‌سه‌ی خاوه‌ به‌کاربه‌یتن و له‌ بازاڕدا به‌نرخیکێ گران پیتانی به‌فرۆشنه‌وه‌، که‌ نه‌مه‌ش جه‌وه‌ه‌ری ئیمپریالیزمی نوێیه‌. ئابووری کوردستانیش له‌ حالی حازردا که‌ به‌شیکێ ئابووری عیراق پیتکه‌هینتی جاریکێ دی له‌سه‌ر ده‌ستی داگیرکه‌رانی تازه‌ که‌وته‌ هه‌ره‌شه‌ لیکردن و مه‌ترسییه‌وه‌. کۆمه‌لانی خه‌لکیش زوو به‌و مه‌ترسییه‌یان زانی که‌ نه‌م کاره‌ درێژه‌ به‌ژێرده‌سته‌یی و ئیستییغلال کردنیان ده‌دات، بۆیه‌ به‌شی هه‌ره‌ زۆری میللەت، به‌هه‌موو توێژ و چین و به‌ره‌کانییه‌وه‌ دژی ئینگلیز که‌وته‌ن راپه‌رین.

راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حمودی هه‌فید کاردانه‌وه‌یه‌ک بوون، پاله‌په‌ستۆی سیاسی و چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی دروستی کردبوون. سه‌رکو‌تکردنی سه‌ره‌سته‌ی نه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌ی به‌ریا کرد، که‌ رۆله‌ نازادینه‌خوازه‌کانی کورد داوا‌ی مافی چاره‌نووسی خۆیان ده‌کرد، ده‌یانویست له‌ ناو شاری سلیمانیدا سه‌رکرده‌ و ریش سپی خۆیان به‌خۆیان هه‌لیان‌بێژن- له‌به‌ر گه‌لیک هۆی میژووبی که‌ لیته‌دا جیگای باسکردنیان نابیتسه‌وه‌- رۆله‌کانی نه‌و شاره‌ پیتش شوێنی دیکه‌ که‌وتن و زووتر هه‌ستیان به‌و لایه‌نه‌ کرد. نه‌و هه‌سته‌ش زیاتر له‌ ناو موونه‌وه‌ر و رووناکبیره‌کان روونتر خۆی نواند، چونکه‌ زۆریه‌یان به‌هۆی زانینی زمانی تورکی، سوودیکێ باشیان له‌ بزوتنه‌وه‌ و شوێشی گه‌لان وه‌رگرتبوو. بێگومان خه‌باتکردنیش بۆ سه‌ره‌سته‌ی و سه‌ره‌خۆیی له‌ ژیر چنگی داگیرکه‌ر - بێجگه‌ له‌ خه‌باتی چه‌کداری - شتیوه‌ی زۆره‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌و موونه‌وه‌رانه‌ به‌هۆی ناگاداری خۆیان له‌ خه‌باتی

گه‌لان، کاریکی زۆری کرده سەر هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و نيشتمانیيان تا وای ليهات
 نه‌وانيش زوو به‌چه‌کی خه‌باتی خویان هاتنه مه‌یدان و هه‌ولیان دا زیاتر کار بکه‌نه سەر
 هه‌ست و نه‌ستی کۆمه‌لانی خه‌لکی کوردستان و وروژاندنی هه‌ستیان به‌رانبه‌ر
 به‌چه‌وسانه‌وه و خه‌بات کردن له‌ دژیدا. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌ولیان ده‌دا بۆ هه‌لته‌کاندنی
 بنه‌ما سیاسیه‌ کۆنه‌کان له‌لایان و سپنه‌وه‌ی پاشماوه‌کی له‌ میتسکی جه‌ماوهر‌دا.

له‌و کاتانه‌دا که بارودۆخی گونجاو بۆ رووخاندن و هه‌لته‌کاندنی بنه‌مای سیاسی و
 کۆمه‌لایه‌تی ده‌ره‌خسێ، رۆشنییری شۆرش دروست ده‌بن، که نه‌وانيش ده‌بنه‌ ده‌ستیک بۆ
 نه‌و هه‌لته‌کان و بوومه‌له‌رزیه‌ که واقیع له‌ په‌گورپه‌شه‌وه ده‌گۆرێ و به‌روانییکی تازه‌وه
 دینه‌ کۆری ژبان و تیی ده‌روان. که‌واته‌ پێرسه‌ رۆشنییری شۆرش خاوه‌نی نه‌و روانینه
 تازه‌یه‌ بێت بۆ ژبان، نه‌و ژبانه‌ تازه‌یه‌ی شۆرشه‌ تازه‌که‌ ده‌یه‌یتیه‌تی ده‌ی. که‌ شۆرشیک
 ده‌ست بێت ده‌کا، رۆشنییری خۆشی ده‌خولقینێ تا نه‌و رۆشنییر و داھینه‌رانه‌ بتوانن له‌ پال
 شۆرشه‌ به‌دی هاتوه‌که‌ نوقلانه‌ی شۆرش به‌دی نه‌هاتوش لێ بدن، که‌ ژبانیکی خۆشتر و
 شه‌نگتر و دادپه‌روه‌رانه‌تر بۆ ناده‌میزاد ده‌یه‌یتیه‌تی ده‌ی. داھینه‌ر و رۆشنییری پێش‌په‌ر و ته‌نیا
 له‌سه‌ر شۆرش به‌دیها‌تو ناگیرسیته‌وه، نه‌وه‌نده‌ی هه‌ول ده‌دات نه‌رکی شۆرشگیرانه‌ی
 به‌رده‌وامی خۆی به‌جێ به‌یتن، بۆ هه‌ینانه‌ دی ئاواته‌ بێت سه‌روینه‌کانی مرۆڤ. به‌م شیوه‌یه‌
 رۆشنییری شۆرش ده‌توانێ هه‌موو باریکی دواکه‌وتوو تێپه‌رینێ و کاتیکی تازه‌ دروست
 بکات که‌ کاتی (شۆرش)ه‌ و ئیقاعی نه‌وکاته‌ تازه‌یه‌ له‌ به‌رهمه‌کانیدا به‌رجه‌سته
 ده‌کات.

رۆشنییری تازه‌ش له‌سه‌ر دوو کۆله‌که‌ قاچی خۆی قایم کرد که‌ رۆشنییری
 (شۆرشگیرانه‌تی) و (ئیلتیزام)ه‌، بۆیه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تیکه‌لی ترپه‌ و لیدانی دلی
 شۆرش سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و راپه‌رینه‌کانی گه‌لی کورد بوون. که‌ ده‌لیم (ئیلتیزام) نه‌م
 وشه‌یه‌ نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نن، وه‌ک زۆر که‌س تیی گه‌یشتوون، به‌رگیک، پۆشاکیک بێت و
 بکریته‌ به‌ر که‌ له‌گه‌ل سروشتی داھینان و خولقاندندا نه‌گونجی. رۆشنییری په‌سه‌ن ئیلتیزام
 به‌مه‌سه‌له‌یه‌ک نازانن وه‌ک نه‌وه‌ی که‌سیک بێت کۆمپاله‌یه‌ک به‌رانبه‌ر خه‌لک له‌گه‌ل
 که‌سیک یان چه‌ند که‌سانیکی دی پر بکاته‌وه، به‌لکو رۆشنییری شۆرش له‌ ناو
 شۆرشه‌که‌دا هه‌لویتستی کۆمه‌لایه‌تی خۆی قوول ده‌کاته‌وه و نه‌و هه‌لویتسته‌ هه‌ر به‌و قوولیه‌یه‌
 له‌ به‌روبوومیدا په‌نگ ده‌داته‌وه و ئاوه‌ژوو ده‌بیتته‌وه. نه‌وساکه‌ مه‌سه‌له‌که‌ نابیتته‌ خو
 به‌ستنه‌وه‌یه‌ک هه‌ر کاتی بیه‌وی لێی دوورکه‌وتته‌وه، به‌لکو ده‌بیتته‌ به‌شیک له‌ خود و زاتی

خۆی. نابیتته شتیك، له دهروهی ئه و خوده خۆی بیهنن. ئه و جۆره رۆشنبیرانهش كه (مهسه له ای نه ته وه كه یان ده كه ن به خۆیان و خودی خۆیان، رۆشنبیری مولزه م نین، چونكه هه لئوئستی كۆمه لایه تی ئیلزام نییه، له بهر هیچ نا له بهر ئه وهی مرۆف خۆی له خۆیدا «هه لئوئسته». هه ر له و تیتگه یشته وه رۆشنبیری په سه نی شۆپش دروست ده بێ و ئه و هه لئوئستی ئیلتیزامه به قوولی ئه به ره مه كانیدا په نگ ده داته وه.

شیخ نووری شیخ صالح-یش وهك شاعیر و رۆشنبیری شۆپش له و سه رده مه دا مه سه له ی كورد بووه ته به شیکی زیندوو له خودی و تا دوا هه ناسه ی ژیا نی ده سه به ردا ری نه بووه و لیتی جیا نه بووه ته وه. ئه گه ر له لایه نی شۆپشگێرا په تیشه وه مه سه له كه بگرن، كه ده لێن رۆشنبیری شۆپشگێر به و مه به ست و واتایه نا یلێن كه رۆشنبیره كه چو بیته كۆپی خه باتی چه كدارانه و به و نه زمونه دا تیپه ری، به لكو شۆپشگێرا په تی شاعیر ئه وه یه كه تۆوی په تكدنه وه و یاخیبوونی له گیانی خۆیدا هه لگرتن، بۆ ئه وه ی خۆی له كار تیكردنه سه لبیه كانی پا بردوو سه رفراز بكات و له ته عبیر و روانینی كۆن خۆی راپه سكتین، تیروانی نی تازه جیتگی كۆنه كه بگرتته وه و له ژیا نه تازه كه دا رتی خۆی بیهنن و به كه ره سه ی تازه وه به پیرییه وه به جیت.

شیخ نووری سه ره را ی ئه وه ی شاعیری كی خا وه ن به ره یه، شاعیری كی رۆشنبیر و هۆشیاری شه به چه كی رۆشنبیری له گه ل ئه و گۆران و پا په ریانه بووه، ئه گه رچی له لای زۆر كه س ئه و چه كه به كاری گه ر و به زنده نا ژمیرری، به لام چه كیتكه له نا وه و پا مرۆف دروست ده كات، ئه نجامی ئه و جۆره خه باته ش راسته وخۆ نییه، وادیا ره ئه نجامی ئه و خه باته ی شیخ نووری به راسته وخۆی كه میتگی ده ستگیر بووبن، بۆیه دوو جار به گرتن و به ندیخانه با جی خۆی دا وه.

شیخ نووری هه ستی به گرنگی هه لگرتنی چه كی هۆشیاری كردوو، بۆ ئه وه ی له پال به ره ی دا هیتانی خۆی زیاتر هه ست به پتو یستی كۆت شكاندنی شیعی ئه و سه رده مه بكات، هه ستیشی كردوو پتو یستی به ده رباز بوونه له ترسی ده رپرن و دوودلی و سانسۆر، ئنجا كه وتوو ته ته قه للا و كۆشش بۆ ئه وه ی له دنیا ی شیعی ردا خۆی رزگار بكات، له واقیعیك به هه مو نوو چدان و پاشكه وتووی و چه و سانه وه یه كی، به ره و واقیعیكی پشكه وتووتر كه ئینسانیه تی خۆی زیاتر تیتا مسۆگه ر بكات.

شیخ نووری وهك شاعیری كی رچه شكین، نرخ (سه ره سه تی) زانیوه و رۆشنبیری كی پشیره وه ی ئه و شۆپشه یه، سه ره سه تی ئه و له لای شتیکی كه م نرخ و بێ با یه خ نییه، به لكو

هۆیه که بۆ ده‌رخستان و سه‌لمانندی نینسانیه‌تی خۆی، که له پەرژین و کۆته‌کانی زات رزگاری ده‌کات، چونکه نارازییه لهو واقیعه‌ی تیییدا ده‌ژیت، واقیع ده‌خاته قه‌فه‌سی تاوانباری و په‌نا ده‌باته به‌ر واقیعی نه‌و خه‌وانه‌ی جارێ به‌دی نه‌هاتوون و خه‌لکی بۆ هان ده‌دات به‌دی به‌یتن. نه‌م راپه‌رینه شیعرییه‌ی شیخ نووری له شیعری کوردیدا به‌ریای کرد، هه‌لسانه‌وه‌ی میلله‌تی کورده له سه‌رده‌میتکدا که خه‌ریک بوو باره سیاسییه‌که‌ی ده‌بووژایه‌وه، ته‌کانه شیعرییه‌که‌ی شیخ نووری له‌گه‌ل چه‌سپاندنی بنه‌مای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و فیکری تازه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه هاته گۆرێ. وه‌ک چۆن حه‌ززه‌تی (نالی) ی بووه هۆیه‌کی ئیعلامی گه‌روه‌ی سه‌رده‌می بابانه‌کان و نوینه‌رایه‌تی لایه‌نه رۆشنبیرییه‌که‌ی کرد، شیخ نووری-ش ویستی به‌داهیتان و روانینی تازه‌وه نه‌و باره تازه‌یه رابگه‌یه‌نتی، بۆ نه‌وه‌ی به‌هۆی داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (مه‌سه‌له‌) ی میلله‌ته‌که‌ی گه‌وره بکات، چونکه له‌وه گه‌یشتبوو که میلله‌تیک نه‌وه‌نده بوونی هه‌یه نه‌گه‌ر داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌ی هه‌بێ، بۆیه هات و نه‌و واقیعه تازه‌یه‌ی به‌تینگه‌یشتنیک قوول‌وه چۆرانه ناو نه‌و ته‌قینه‌وه‌یه‌وه که سه‌ره‌تای شیعری تازه‌ی لیوه ده‌ست پێکرد، تینگه‌یشتن له‌و لایه‌نانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی ته‌قینه‌وه و گۆران به‌ریاکردن له جیهانی ده‌ره‌وه‌دا، ده‌بیتنه هۆی پینگه‌یاندنی ته‌قینه‌وه‌کانی جیهانی ناوه‌وه به‌م جۆزه وشه له ناو شیعردا ده‌بیتنه (کرده‌وه) و (هه‌لویتست) بۆ گۆرین و یارمه‌تی گۆرانیش ده‌دات.

لیتوتۆزه‌روه ناتوانی به‌هیچ شتیه‌یه‌ک شیخ نووری لهو سه‌رده‌مه دابهرێ که تیییدا ژیاوه، چونکه شایه‌تیکێ راستگۆی رووداوه‌کانیه‌تی. وه‌نه‌بێ شیخ نووری به‌ته‌نیا وه‌ک شایه‌تیک به‌سه‌ر رووداوه‌کان وه‌ستابێ و به‌س، به‌لکو خه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بووه و به‌هه‌موو هه‌ولیک ده‌یوست له‌ گۆرینی واقیع به‌شدار بیت و به‌هۆشتیکێ کراوه و زه‌بیتیکێ تیره‌وه له‌گه‌ل رووداوه‌کان ده‌ژیا. که ده‌لیم (شیخ نووری) شاعیریکێ شۆرشگێره، مه‌به‌ست نه‌وه‌یه به‌ (وشه) باریکی باشت‌ر ده‌خولقتین، له هه‌موو شۆرشیکدا وشه‌ی «رۆشنبیری پێشپه‌» به‌رانبه‌ر به‌و خه‌باته ده‌هسته‌تی که تیکۆشه‌ریک له‌ کۆری خه‌باتدا ده‌یدا به‌ده‌سته‌وه. شیخ نووری وه‌ک پاشکۆیه‌ک یان که‌سه‌تیکێ زه‌لیل و ته‌مه‌به‌ل دوا‌ی رووداوه‌کان و باروودۆخه‌که نه‌که‌وتوه، به‌لکو زۆر هۆشیارانه له‌گه‌ل رووداوه سیاسییه‌کانی سه‌رده‌می خۆی خرۆشاوه‌و تیییدا قوول بووه‌ته‌وه و شان به‌شانی رۆیشتوه، هه‌ولیکێ بێ وچانیشی داوه بۆ نه‌وه‌ی رێپه‌وی رووداوه‌کان بگۆرێ، به‌شاعر و که‌ره‌سه تازه‌که‌یه‌وه نه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه و تواناییدا هه‌بووه هه‌ولێ داوه، به‌هۆی هه‌لسوو‌راندنی کاروباری

پوژنامهوه، کۆمهلتی وتاری نووسیهوه که له گهڵ گهرموگورپی و خیرایی پروداوه که بیت و راستهوخۆ بیرورای خۆی له باره یانهوه دهبرپوه، ئەمەش ههولتیکى دلسۆزانەى شاعیرتیکه که به تهواوی له سهردهمی خۆیدا له دهوری خۆی گهیشتهی بۆ دهرخستنی پروداوهکان و پرونکردنهویان و نهبوونیان بهژیرهوه، که ئەو پروداوانهش بهشیکى گرنگ و زیندوون له میژووی تازهماندا. له ناو سهرجهمی ئەو پروداوانهشدا که لهو سهردهمهدا پرویان داوه زانیسویهتی کامهیان بۆ شیعیر مالمی و دهسته مۆدهکات، بهتیکه گهیشتهتیکى قوول و لیکدانهویهکی ههمله لایهن ساتوسهواى له گهڵ پروداوهکان کردووه و له پراگه یاندنی سهرپیتیی خۆی به دوور گرتووه که شیوهی ههوالتیکى پوژنامهیی وهرنهگرێ و ههندێ لایهنی هونهری له کیس نه دات.

که خۆتیی پاپه پین زیاتر له لهشی میلیله تدا کهوته جموجوول، ههندهی پینه چوو خۆتیی پاپه پین و بزووتن له لهشی شیعیری کوردیشدا گهراو کهوته جووله و تهکان، دلێ شیعیری کوردی له جارانی خیراتر کهوته لیدان و له سهر دهستی (شیخ نووری) زیاتر له پيشمان گوتمان له ترهه ی لیدانی دلێ بوو، دواى نهوهی ئەو دلّه ماوهیهک بوو به سستی لیتی ده داو له سهر یهک شیوه و پیتباز دهقی گرتبوو. ئەو له شه سپ و تهزبوه له سهر دهستی (شیخ نووری) کهوته وه جووله، چونکی شیخ نووری به تیبۆر و پراکتیک بۆی چوه مهیدان و جاری بۆ دا، ئەوهشی به گویتا چرایاندین که شیعیری کوردی پیتوستی به جوولاندن و شله قاننده، تا بتوانی له گهڵ ههنگاوهکانی سهردهم و گۆرانهکانیدا ههنگاو ههلبگرێ. ئەم بارو دۆخه تازهیهی له سهرهتای ئەو سه دهیهدا دروست بوو یهکتیکه له هۆبه سهرهکیهیهکانی تهقاندنهوهی بههره ی شاعیرایهتی (شیخ نووری) و بهیه کهم شیعیری تازه، پاپه پینی شیعیری خۆی پراگه یاند، چونکه زانی ئەم پراگه یاندنه پر به پیتستی واقیع و سهردهمه کهیه و کۆمهلتی پیتداوستی میژوویی و نه تهوهیی و شارستانی پره پیتشی کردووه، گویتی بهوه نه دا ئەو بزووتنه وهیه پالپشتی ده کرێ یان نه... بی سێ و دوو لیکردن و دوودلی پتیه رایهتی کرد و ساختمانی تازهی شیعیری کوردی هه لچنی، له دوا ییشدا به کۆمهلتی وتاری رهخه بی ههولتی دا بیرورای خۆی بچه سپیتن. له وه دا بۆمان ناشکرا ده بیت که شیخ نووری له ناو گهرمه ی پاپه پینهکانی ئەو سهردهمه و له باوهشی بزووتنه وه ی بزگاریخووانه ی میلیله تی کوردا چاوی هه لپناوه و چه پ و راستی خۆی ناسیهوه، که ده ستیشی دایه تازه کردنه وه ی شیعیری کوردی، ته وژمی بیری نه ته وایه تی زیاتر چاوی کرد بووه وه.

له سهرهتای ئەم سه دهیه دا بزووتنه وه ی نه ته وایه تی له نیتو گروویی پوژنیرانی کوردا له

بره‌ودا بوو، نهم بزووتنه‌وه‌یه شان به‌شانی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی ئه‌و گه‌لانه‌ی که تورک نه‌بوون ده‌ستی کرد به‌نه‌شونوما، به‌تاییه‌تیش دوا‌ی راگه‌یانندی (مه‌شروتیه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) پ‌ریشکی به‌تینی شو‌رشی گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا (۱۷۸۹) و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی بی‌رو‌رای پ‌ریشنگداری برایه‌تی، نازادی، یه‌کی‌تی، یه‌کسانی، ناگری له‌ ته‌خت و تاراجی ر‌یزی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ردا، چاو و میتشکی ر‌وشنبیران و گه‌لانی ژ‌یرده‌ستی عوسمانلی رووناک کرده‌وه و به‌ناگای هینان، ب‌ویه گه‌لانی عوسمانلی ب‌و‌خه‌باتکردن هاتنه‌ کو‌ری تیک‌وشان و رووبه‌رووبونه‌وه‌ی پ‌ساوه نه‌خوشه‌که، که سه‌ری له‌ گو‌ی قه‌بر ده‌له‌ری، ب‌و‌ یه‌که‌م جار د‌ژی سولتان و داموده‌زگایه‌کانی شو‌رشی (مه‌شروتیه‌ت) له‌ سالی (۱۹۰۸) دا به‌ریا بوو. به‌م شو‌رشه سولتان عه‌بدو‌لحه‌مید به‌ناچاری مل ب‌و‌هیزی گه‌لانی عوسمانی و داخو‌زیه ره‌واکانیان شو‌ر ده‌کات. کو‌مه‌لی (ئیتیحاد و ته‌رقی) سه‌رکرده‌ی نهم پ‌اپه‌رینه بوو. گه‌لانی ژ‌یرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی هیوا و ئومید‌تیک‌ی گه‌وره و به‌هیزیان به‌م پ‌اپه‌رینه هه‌بوو، به‌لام به‌داخه‌وه ئاواتی ئه‌و گه‌لانه هه‌ر له‌ یه‌که‌م ر‌وژه‌وه نه‌هاته دی، له‌م هه‌لو‌تسته‌دا گه‌لانی ژ‌یرده‌سته هه‌ریه‌که‌یان له‌ کل‌او‌ر‌وژنه‌ی به‌ر‌ژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌یی خو‌یه‌وه له‌ پ‌یناوی پاراستنی خو‌یان و ولات و چاره‌نووسیان ر‌یبازی خو‌ی گرت‌به‌ر. نهم خه‌بات کردنه به‌هو‌ی هاتنی جه‌ماعه‌تی (ئیتیحادیه‌کان) به‌یه‌که‌جاری شیرازه‌ی یه‌کی‌تی گه‌لانی ژ‌یرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی پ‌سان و بارود‌وخ‌تیک‌ی تازه‌ی هینایه‌ کایه‌وه. جیت‌گای خو‌یه‌تی لیره‌دا ب‌ل‌تین پ‌اپه‌رینی (مه‌شروتیه‌ت) به‌روود‌او‌یتیک‌ی گ‌رنگ و ور‌یا‌بوونه‌وه‌یه‌کی ر‌وشنبیرانه ب‌و‌ گه‌لانی ژ‌یرده‌سته‌ی ده‌وله‌تی عوسمانلی ده‌ژ‌م‌یر‌ی.

(مه‌شروتیه‌ت) گو‌ر‌ان‌تیک‌ی به‌ره‌تی گه‌وره بوو، بی‌ری رووناک‌بیرانی پ‌اچله‌کاند و نه‌ته‌وه ژ‌یرده‌سته‌کانی ژ‌یرده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عوسمانلی به‌ناگای هینانه‌وه، له‌ کات‌تیک‌دا ئه‌و ده‌سه‌لاته تیک‌رای گه‌لانی ژ‌یرده‌سته‌ی خو‌ی، نه‌ته‌وه‌ی تورک ده‌یچه‌وساندنه‌وه، ب‌ویه له‌و قو‌ناغه می‌ژ‌وو‌بیه‌دا خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی سه‌ و لاواز بوو، لیره‌دا ده‌توانین سه‌ره‌تای پ‌اپه‌رین و بی‌رکرانه‌وه و هه‌ست به‌کی‌شه‌ی نه‌ته‌وایه‌تی کردن له‌ سالی (۱۹۰۸) هه‌ ده‌ست پ‌یده‌کا. به‌ به‌ریاکردنی (مه‌شروتیه‌ت) به‌جاری د‌ل و ده‌روونی رووناک‌بیرانی کورد هه‌ژا، بی‌ر و میتشکی پ‌اچله‌کاندن و ر‌اپ‌یت‌جی کو‌ری خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی هاو‌چه‌رخ‌ی کردن و که‌وته‌نه ئه‌وه‌ی هه‌ست و هه‌ل‌چوونی نه‌ته‌وایه‌تی خو‌یان به‌توندی و به‌هیزی ده‌ریخه‌ن^(۱).

(۱) ب‌و‌ مه‌سه‌له‌ی مه‌شروتیه‌ت سه‌یری گو‌فاری ر‌وشنبیری نو‌ی ژ‌ماره (۹۹) ی نه‌یلوولی سالی ۱۹۸۳ ک‌راوه.

که له و کاته دا گهلی کورد به کۆمه له ئی رووداوی گرنگدا تپپه پری، نۆبه ره ی نه و جوولانه وانه جوولانه وهی (شیخ عوبه یدوللای نه هری) و (شیخ عبده ولسه لام بارزانی) بو، تا هاتنی (شیخ مهحمودی حه فید). (شیخ مهحمود) یش پیاوکی نیشتیمانپه روه ری نازا بو، هه ر له زوه وه حه زی به سه ره خۆبی ده کرد. تورکه کان له کاتی جهنگی جیهانی یه که مدا به تاوانی ناپاکی، بریاری له سیداره دانسیان دا، نه گه ر له پر فه رمانی گویزان وه ی سویاسالاری نه و کاته (سه لاحه ددین جولاغ) ده رنه چوبایه، که سویاسالاری تورکی به ناویانگ (عه لی ئیحسان پاشا) جیگای گرت وه، نه وه بریاری له سیداره دانکه ی (شیخ مهحمود) ی نه مریان جیبه جی ده کرد.

ئینگلیزه کان له گه ل هاتنیان بۆ عیراق، له کۆتایی سالی (۱۹۱۸) دا که هاتنه کوردستان یه کسه ر (شیخ مهحمود) یان کرده حوکمداری کوردستان، له به ره وه ی شیخی نه مر له ناو پۆله کانی نه توه که ی خاوه نی پله و پایه یه کی به رز بوو. پیش نه وه ی روو له هیج که سیک بنین له عیراق، روویان له و ناو نه ویان به لایق زانی نه و پایه و شوتنه ی بده نی، ره نگبته له سه ره تاوه ویستبیتیان خۆبان له مه ترسی (شیخ مهحمود) به ارژن تا شوین پتی خۆبان قایم ده که ن. وه نه بی شیخی نه مر نه و پایه به رچاوی گرتبته و ئیدی که وتبیتته موساوه مه کردن له گه لیان، چونکه وه ک میژوو بۆمانی ده گبیرتته وه شیخی نه مر خۆ تپه له قورتانی راوێژکاری ئینگلیزی بۆ به رتوه بردنی کاروباری کارگرتیه که ی نه وه نه ده پی ناخۆش بوو، هه ر زوو له گه لی نه گونجاو رایه کانی له گه لی جیرات نه بوو، بۆیه به سه ر ئینگلیزه یاخی بوو و فه رمانی دا هه موو نه فسه ره ئینگلیزه کان بگرن، که له ناوچه ی ده سه لاتداریتی نه ودا ده ژبان، هه ر نه و کانه ش سه رکرده تی له شکره که ی خۆی کرد و به رگری له سنووری ده سه لاتداریتییه که ی کرد و که وته جهنگ له گه ل هیزه کانی ئینگلیزه که به ره به ره ده هاتنه پیتشه وه بۆ داگیرکردنی نه و ناوچانه ی له ژیر ده سه لاتی شیخی نه مر دا بوون. له (۱۹-۵-۱۹۱۹)، (شیخ مهحمود) به برینداری له لایه ن ئینگلیزه کانه وه به دیل گیرا، نه وه بوو دادگایه کی سه ربازی ئینگلیزه کان بریاری کوشتنیان بۆ ده رکرد، به لام له دواییدا نه و به ربه ریه یان کرد به به ندکردنی تاسه ر و بۆ دوورگه ی (هنگام) دوورخایه وه که یه کیکه له دوورگه دووره کانی (هیند) تاکو کاتی به ندیتیه که ی تیدا به سه ر ببات. ئینگلیزه کان دوی نه وه ی نه و به ربه ریه یان بۆ ده رکرد تامی حه سانه وه یان نه چه شت، هه ر نه و کاته راپه رین له هه موو ناوچه کانی کوردستان به ریا بوو، تا ناچار بوون له نه یلولوی سالی (۱۹۲۲) دا بیگه رپتنه وه، له و کاته دا که سالییک بوو ده ولته تی عیراقیان دروست کردبوو،

به‌وپه‌ری رێژه‌وه کردیان به‌حوکمداری کوردستان، نهم جارەش وه‌ک جاری پێشوو گه‌راپه‌وه سه‌ر به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی ئینگلیز و پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ده‌ستی کرده‌وه به‌ده‌رکردنی ئینگلیز و به‌سه‌ریاندا یاخی بوو، به‌خۆی و به‌له‌شکره‌که‌ی دایه‌وه شاخه‌کان که ژماره‌یه‌کی زۆر له نه‌فسه‌ره نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی کورد به‌رێه‌یان ده‌برد، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌له‌شکری عوسمانی ده‌ستیان له‌ کار کیشایه‌وه و چونه‌ پال هێزه‌کانی شیخ مه‌حمود، بۆ به‌رگریکردن له‌ خاکی کوردستان، پاش نه‌وه‌ی ئینگلیزه‌کان شاری سلیمانیه‌یان بۆردومان کرد و ده‌یان که‌سی بێ تاوانیان له‌ دانیشتوانی شاره‌که‌ کوشت و بریندار کرد، شیخ مه‌حمود به‌م جوژه‌ تاکو سالی (١٩٢٧) مایه‌وه له‌گه‌ل هێزه‌کانی ئینگلیز جه‌نگا، دوا‌ی ته‌واو بوونی نه‌و راپرسینه‌ی ده‌رباره‌ی ولایه‌تی (موسل) کرا، که له‌لایه‌ن (کۆمه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌کان - عصبة الامم) هوه نه‌نجام دراو پریریان دا له‌ چوارچێوه‌ی ده‌وله‌تی عیراق به‌پێلترته‌وه. نه‌وه بوو نه‌ویش چه‌کی داناو له‌ سه‌رکه‌وتنی بزوتنه‌وه ئیستیقلالییه‌که‌ی بێ هیوا بوو، ئینجا رووی کرده هه‌ندێ له‌ گونده‌کانی سه‌ر سنووری ئێران و له‌وێ دانیشت، به‌پیتی نه‌و رێکه‌وتنامه‌یه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراقی و ئینگلیز به‌ستی.

له‌ سالی (١٩٣٠) جارتیکی دیکه (شیخ مه‌حمود) به‌هۆی رووداوه‌کانی شه‌شی نه‌یلوول، شه‌ری راگه‌یانند. نهم جارەیان بزوتنه‌وه‌که‌ی تا سالی (١٩٣٢) درێژی کیشا و خۆی دا به‌ده‌ست هێزه‌کانی حکومه‌ت و په‌وانه‌ی باشووری عیراقیان کرد، چه‌ند سالتیک به‌ده‌سته‌سه‌ری له‌ باشوور و ناوه‌راستی عیراق مایه‌وه و به‌م جوژه‌ ده‌وری تیکۆشه‌رانه‌ی خۆی دی له‌ پیناوی سه‌ربه‌خۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی و مافه‌ په‌واکانی^(٢).

(شیخ نووری) وه‌ک شاعیرێکی هۆشیار که‌ بیری نوێی له‌گه‌ل خۆی هه‌لگرته‌بوو، دژی داگیرکه‌ران و سیاسه‌تی ئینگلیز وه‌ستا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بزافی رزگاری کورد دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان که سه‌ر به‌ (جه‌معیه‌تی کوردستان) بوون به‌ رێبه‌رایه‌تی (مسته‌فا پاشای یامولکی) داوا‌ی کۆمه‌لتی مافی نه‌ته‌واپه‌تییان ده‌کرد. هه‌رچی (شیخ مه‌حمود) یش بوو وه‌ک له‌مه‌وپێش باسمان کرد هه‌لگری ئالای سه‌ربه‌خۆیی بوو بۆ کوردستان. شیخ نووری یه‌کیه‌که‌ بوو له‌و شاعیره‌ موونه‌وه‌رانه‌ی که‌ چوه‌ پال پێباز و داواپه‌که‌ی (شیخ مه‌حمود) ی نهمر و پالپه‌شتی له‌ بیرو‌رایه‌ سیاسیه‌کانی ده‌کرد، بۆیه

(٢) په‌وانه نامیلکه‌ی: الحركة القومية الكردية - نقد وتحليل كتاب، بقلم علي كمال، طبع عام

١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩ بۆ نهم بیرخه‌سته‌وه‌ میترووبیه‌ سوودی ئێ وه‌رگیراوه.

ئەو ژيانە سياسىيەى (شىخ مەحمود) دروستى كرد، كارتىكردنىكى زۆرى بەسەر (شىخ نوورى) يەو ھەبوو. لەلايەنى كۆمەلايە تىشەو ھەولتى دا شۆرش بەسەر بنەماى كۆندا بەريا بكا بۆ دروستكردنى بنەماى تازە تا ئەو بنەما تازانە لەگەل پىنداويستىيەكانى كۆمەلگاي تازەدا بگونجىن، چونكە دەيزانى ئەو خەباتە كۆمەلايە تىشەش بەشكى گرنگە لە خەباتى ھونەر و شىعر و گۆپىنى بارى كۆمەلايەتى وا لە خوينەر دەكات بەرەو ھىنانە دى نامانجى گەورەتر خەبات بكن، بۆيە زۆرجار وا پى دەكەوئ شۆرشى نەدەب و تازەكردنەو پىش شۆرشى كۆمەلايەتى دەكەوئ تا بتوانئ رابەرايەتى ھۆشيارى زۆرىەى خەلك بكات، ئىنجا شۆرشى سياسى و كۆمەلايەتى سەر ھەلەدەن بۆ پىنمايىكردنى ئەو ھۆشيارىيە سەرەستە و ھىنانە دى داوايەكانيان. شىخ نوورى ھەك پۆشنىرىك بارى دواكەوتوى كۆمەلئ ئەوساى رەت كەدەو ھەوتە خەبات كردن بۆ ژيانىكى باشتر، شۆرشە نەدەبىيەكەشى لەگەل سەرەتاي شۆرشە سياسى و كۆمەلايە تىشەكە سەرى ھەلدا. لەلايەنى پۆشنىرىشەو، پۆشنىرىى باوى سەردەمەكەى خۆى رەت كەدەو ھەولتى تىپەپاندنى دا بۆ ئەوئ جۆرە پۆشنىرىيەكى دى جىگاي بگرتەو ھەك لەگەل نامانجەكانى ژيانى تازە بسازئ.

گومان لەو ناكەم كە گۆپىن و نوئكردنەوئ شىعرى كوردى لەسەر دەستى شىخ نوورى تەنيا گۆپىنى شىو نەبوو، واتە تەنيا كىش و سەروا نەبوو، يان ھىنانى عىبارەتى تازە نەبوو، بەقەدەر ئەوئ گۆپىنى چەمكى شىعر بوو، واتە شىعرى زياتر لە ژيان نزيك خستەو و فرپى داىە ناو باوھى ژيان و لەوتو ھەك گۆشەنىگايەكى تازەو ساتوسەواى لەگەلدا كرد. ئەگەر كەستىك بىەوئ بەشئوئەكى مەوزووعىانەو سەرى شىعەرەكانى شىخ نوورى بكات، ئەو دلىام ئەو كەسە ناتوانئ ھىچ شىعەرىك لە ناو شىعەرەكانى شىخ نوورى دەرپھىتئ، چونكە ئەو وىنە راستگۆيانەيەى كە بۆ سەردەمەكەى خۆى كىشاو، تەواو دەشئوئ. شىخ نوورى لە شىعەرەكانىدا تەعبىر لە وىژدانى زىندووى مىللەتەكەى دەكات و زۆرىەى رووداوەكانى مىللەتەكەى بەراستگۆيىيەو گووشووتە ناو شىعەرەكانى خۆى. ھەك شاعىرىكى نىشتمانپەرەھەر شان بەشانى بزوتنەوئ نىشتمانى دەنگى پەتكردنەو ھە ياخىبون بوو، لە دژى داگىرەران و نوكەران و چلكا و خۆرەكانى ئىنگلىز، بەشىعر و بەخەباتى پۆزانە رووبەروويان ھەستاو. ئەو تىكۆشان و خەباتەى خۆشى داىە پال شىخى نەمر، كە ئەمپۆكە كەم كەس ھەيە گومان لە جگەرسۆزى ئەو پىاوە بكات بۆ كورد و كەس نىيە - بەرچا و تارىكەكان نەبئ - گومان لە نىشتمانپەرەرتى و

دلسۆزیه‌که‌ی بکات. شیخ نووری-یش شان به‌شانی هم‌مو سهرکه‌وتن و نووچدانیتکی په‌یتا په‌یتا شیعره نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی خۆی بلاوده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل هم‌مو رووداویتکی نه‌و سهرده‌مه‌ دلێ داچله‌کیوه و به‌شیعر نه‌و هه‌سته‌ی خۆی ده‌رپرپوه. ههر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستاوه که له‌گه‌ل بزووتنه‌وه‌ی زرگاربخوازانیه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی بیته‌، به‌لکو وه‌ک خه‌مخۆرتیک زوو هه‌ستی به‌گرنگی چه‌کی رۆشنبیری کرد و به‌بیروباوه‌ری تازه‌و پیشکه‌وتتوانه له‌گه‌ل هۆشی نه‌وه‌ی تازه هه‌لچووێ نه‌و سهرده‌مه‌ ده‌واو گۆشی ده‌کردن وه‌ک له‌ شیعرێ (ئه‌ی شه‌باب) و (عه‌سکه‌ر)دا زیاتر نه‌مه‌ دیاره‌.

شیعره‌کانی شیخ نووری ناوینه‌یه‌کی بالا‌نوما‌ی سهرده‌میتکی ناسکی میلیله‌تی کوردن، بۆیه‌ وه‌ک شاعیرتکی سه‌ر به‌میلیله‌ت به‌وردی زۆریه‌ی رووداوه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی نه‌و سهرده‌مه‌ی نووسیه‌ته‌وه‌ و له‌ شیعره‌کانیدا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. نه‌و شیعرانه‌ ره‌نگدانه‌وه و عه‌کس کردنه‌وه‌ی هم‌مو نه‌و رواله‌ت و دیارده‌ تازانه‌یه‌ که نه‌و قو‌ناغه‌ تازیه‌ی هه‌تایه‌ پێشه‌وه. نه‌م حاله‌ته‌ تازیه‌ش بۆ کات و سهرده‌می خۆی بزووتنه‌وه‌یه‌کی شۆرشگێترانه‌ بوو، نه‌گه‌ر هه‌ندێ کلتیسه‌ی شۆرشگێترایه‌تی نه‌مرۆکه‌ی به‌سه‌ردا نه‌سه‌پێنین. شیخ نووری نه‌م باره‌ تازیه‌ی به‌شیعرێ تازه‌ - که نه‌ویش کرده‌وه‌یه‌کی شۆرشگێترانه‌یه‌ - به‌رجه‌سته‌ کرد و شان به‌شانی بزووتنه‌وه‌که‌ش ده‌رپۆشت. ده‌توانین (شیخ نووری) به‌یه‌کیک له‌وانه‌ دابنێین که له‌ کوردستاندا تۆی (بیری نوێ)یان رواندوو، وه‌ک که‌سێکی خاوه‌ن په‌یام به‌شیعر و به‌وتار و به‌کرده‌وه‌ی رۆژانه‌ی خۆی، ده‌بویست به‌شدار بیته‌ له‌ دروستکردنی باری ژیان و گوزه‌رانیتکی خۆشته‌ر و بێ چه‌وسانه‌وه و ده‌ست به‌سه‌ری. له‌به‌رئه‌وه‌ش بوو به‌دوا‌ی چه‌مکیتکی تازه‌ ده‌گه‌را بۆ نه‌ده‌ب، تا توانی له‌ نه‌نجامدا، نه‌و چه‌مکه‌ ده‌ستگێر بکات و له‌ میژووی نه‌ده‌بیاتدا نه‌و سهره‌تایه‌ به‌شانازییه‌وه‌ چیگه‌ی خۆی له‌ لاپه‌ره‌کانیدا بکاته‌وه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که باره‌ سیاسیه‌که‌ و نه‌نجامه‌کانی پێوه‌ندی راسته‌وخۆیان به‌ژبانی گه‌له‌وه‌ هه‌بوو، که‌چی شیخ نووری چه‌کی شیعر و رۆشنبیری فه‌رامۆش نه‌کرد، که چه‌کیتکی ناراسته‌خۆیه‌ له‌ کاری گۆراند.

شیخ نووری شاعیرتکی میلیلی نه‌بوو، له‌و سهرده‌مه‌دا شیعرێ رۆژانه‌ و سه‌ریتیی نووسیبی، تا له‌گه‌ل چێژی گه‌شتی پروات، به‌لکو وه‌ک شاعیرتکی هونه‌رمه‌ند و شاره‌زا به‌سعه‌ته‌که‌ی، ده‌ستی دا‌یه‌ نووسینی شیعرێ سیاسی و با‌به‌تی کۆمه‌لایه‌تی. ههرچه‌نده‌ شاعیرتکی خاوه‌ن توانایی ر ده‌سه‌لات بووه، به‌لام له‌و کاته‌دا ههر نه‌و جو‌ره‌ شیعرانه‌ی په‌سند کردوو، تا مردنی نه‌و خه‌ته‌شی به‌رنه‌داوه. بۆ نمونه‌ له‌ (١٩٤١) شیعرتکی

نوسیسوه به‌ناوی (په‌چه) و تیتیدا باری دواکه‌وتووی ئافرته‌تی کورد نیشان دهدا و لایه‌نگیری ده‌کات بۆ سه‌ره‌ست بوونی و هانی ده‌دات بۆ (په‌چه) فریدان و به‌شداربوون له گۆپانه‌کانی کۆمه‌ل و خه‌باتکردن به‌سه‌ر باری دواکه‌وتنیدا، ئهم داوایش ته‌گه‌رچی له بانگ راهیتسته‌که‌ی (قاسم ئهمین و عایشه ته‌یمووری) میسر و (ره‌سافی و زه‌هاوی) عیراق دوور نه‌بووه، به‌لام دیسان به‌لگه‌ی موونه‌وه‌ریتی و هه‌لگرتنی په‌یامیتیک ده‌گه‌یه‌نی. هه‌ر له بیسته‌کاندا به‌دوو شیعر (جووتیار)ی به‌سه‌ر کردووه‌ته‌وه و هانیان ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی به‌روبوومی کشتوکالی و ئازهلداری زیاد بکه‌ن و روو بکه‌نه ئه‌و لایه‌نه‌ گرنگه‌ی ژبانی میلیله‌ته‌که‌مان که خۆی میلیله‌تیکه‌ی کشتوکالییه و ئابووری کوردستانی پتیه‌ به‌نده. ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه که شیخ نووری ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کانی تازه کردووه‌ته‌وه و مه‌ستی کردوون به‌ناوه‌رۆکی کۆمه‌لایه‌تی هاوچه‌رخ و به‌شیعری نیشتمانی و سیاسی له‌سه‌ر دیاره‌ تازه‌کانی ژبانی کورد وه‌ستاوه که له سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌وه رووی کرده گۆپان، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر سه‌رنجی خوینهر بۆ لای ئه‌و دیاردانه رابکیتشی و تیتیدا قوول بینه‌وه.

له ئه‌زمونی شاعیرایه‌تی شیخ نووری-دا زیاتر (واقعیه‌ت) به‌سه‌ریدا زاله و ته‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌رۆمانتیکیش ده‌ستی پێ کردبێ، ئه‌وه ئه‌وه‌نده له باوه‌شی رۆمانتیکدا نۆقره‌ی نه‌گرت و زیاتر هه‌نگاوه‌کانی به‌ره‌و رپالیزم ناوه، پۆژ له دوا‌ی رۆژیش زیاتر په‌ره‌ی به‌و ریتبازه‌ی دهدا و تا مردیش هه‌ر ئه‌و ریتبازه‌ی به‌رنه‌دا. گرنگترین شت له شیعری شیخ نووری لایه‌نی (راسته‌گۆبی)یه له ده‌رخستان و به‌ره‌و په‌یره‌وه چوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی که ئه‌و راسته‌گۆبییه گه‌رموگوری زیاتری داوه به‌شیعه‌ره‌کانی، رووداوه‌کانیش وه‌ک (ئه‌زمون و تاقیمان) له ناوه‌وه خۆیان دا‌رشتووه و بوونه‌ته به‌شیک لیتی، بۆیه ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل رووداوه‌کان کاری نه‌کردووه‌ته سه‌ر پووچکردنی به‌ره‌مه‌کانی و له ده‌ستدانی هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ری له شیعه‌ره‌کان و ته‌نیا راگه‌یاندنی رووداوه‌که‌ی نه‌گرتووه‌ته ئه‌ستۆی، به‌لکو له قالیبتیکه‌ی هونه‌ری و جوانیدا مشتومالی کردوون و له گۆشه‌نیگایه‌کی نۆتیه ئه‌دای کردوون، وه‌ک وقمان به‌روبوومی شیعری و نووسینه‌کانی شیخ نووری که ده‌خوینینه‌وه به‌ناشکرا هه‌ست به‌ته‌ورژمی (بیری نوێ) له‌سه‌ر رووی شیعه‌ره‌کانی و له ناو به‌یروپایه‌کانیدا ده‌که‌ین، ئهم کارتیکردنه‌ش په‌وته‌نی و سه‌ره‌پیتی نه‌بووه، به‌لکو کارتیکردنیکه‌ی قوول بووه که قه‌واره و کیانی گۆپیوه و هه‌لی ته‌کاندووه، ئه‌ویش به‌شیعری خۆی له قه‌ره‌ی ئه‌و مه‌سه‌لانه داوه که خۆی بروای ته‌واوی پێیان هه‌بووه و به‌چه‌کی شیعر له‌گه‌ل به‌ره‌ی دژ به‌میلله‌ته‌که‌ی که‌وتووه‌ته زۆران گرتن.

شیخ نووری دژی داگیرکهران و چهوسانه‌وهی میله‌ته‌که‌ی خه‌باتی ده‌کرد، به‌قهد تو‌زقالتی له کیشه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی دانه‌براهه و نه‌و بیروباوه‌په‌ی به‌هیچ شتی‌ک نه‌گۆپوه‌ته‌وه و نه‌وهسته نه‌ته‌وایه‌تی‌یه‌ی تیکه‌ل به‌بیرتیکی پیتشکه‌وتنخوازانه‌کردووه. بی‌جگه له‌وه‌ش به‌کاره شیعریه‌کانی چوه‌ته‌ریزی شاعیره‌پیتشکه‌وتنخوازه‌کان، چونکه هه‌موو رچه‌شکین و داهینه‌ریک پیتشکه‌وتنخوازان و شو‌رشیگین. به‌نه‌په‌تی کۆنه‌په‌ستی و پیتشکه‌وتنخوازی له نه‌ده‌بدا هه‌ر له‌روانگه‌ی داهیتان و بینینی ژبان به‌چاو‌تیکی تازه‌وه‌سه‌یر ده‌کریت. شیخ نووری خۆی به‌ورد و درشتی کیشه و مه‌سه‌له‌کانی میله‌ته‌که‌یه‌وه به‌ستوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل هه‌موو که‌وتن و نووچدان و خه‌میکی بووه و تا مردن نه‌و رینگایه‌ی به‌نه‌داوه که له‌سه‌ری رۆیشتوه، له‌سه‌ر چه‌ند بیروپا و سه‌نگه‌ریکی جیاواز جیاواز جی گۆرکیی نه‌کردووه و خۆی نه‌دیوه، نه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تیکه له‌شیعره‌کانیدا به‌روونی به‌دی ده‌کریت. له‌به‌رته‌وه‌ی شیخ نووری خاوه‌نی باگراوه‌ندیکی رۆشن‌بیری گه‌وره‌یه‌و زه‌مینه‌یه‌کی پته‌وی هه‌یه، که نه‌مه‌ش هیتزکی وای داوه‌تی، بتوانی به‌ته‌واوی جی پیتی خۆی له‌سه‌ر نه‌و زه‌مینه‌یه‌ی قایم بکات و وه‌ک پووشی لی نه‌ییت (با) به‌ملا و به‌ولادا بیبا و بیهینی.

ژبانی شیخ نووری کتومت ره‌نگدانه‌وه‌ی نه‌و ژبانه‌سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ی تازه‌یه‌یه که راپه‌رینه‌کانی شیخ مه‌حموود و رووداوه‌کانی کوتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم هینایانه‌پیتشه‌وه. نه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی میژووی شیعره‌کانی (شیخ نووری) به‌دین، به‌تایبه‌تی نه‌و شیعرانه‌ی له‌و سالانه‌دا نووسیونی که رواله‌ته‌کانی ژبانی تیدا جوولاه، بینگومان ده‌گه‌ینه‌نه‌و قه‌ناعه‌ته که لوتکه‌ی ده‌سه‌لاتی شاعیرانه‌ی شیخ نووری و ته‌قینه‌وه‌ی به‌هره‌که‌ی و پژانی زمانه‌ شیعریه‌ی تازه‌که‌ی بو‌نه‌و سالانه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، که هۆیه‌کی یاری‌ده‌ده‌ر و مه‌وزووعی بوو له‌پال هۆیه‌ی زاتییه‌کان که له‌که‌سی شیخ نووری-دا کۆبوو‌بوونه‌وه، خۆشی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی ده‌وریکی گورج و گۆلانه‌ی له‌جۆشدانیدا گه‌پراوه و وه‌ک رۆشن‌بیریکی هۆشیاری سه‌رده‌می خۆی هه‌ستی به‌نه‌رکی سه‌رشانی خۆی کردووه.

مه‌سه‌له‌ی به‌ستنه‌وه‌ی راپه‌رینه‌ شیعریه‌که‌ی شیخ نووری به‌جمووجوولی سیاسی نه‌و سه‌رده‌مه‌ کاریکی زۆر پتویسته، چونکه زمانی شیعی نه‌و، زمانی نه‌و باره‌ تازه‌یه‌ بوو که زۆرانبازی و ململانیی نه‌و هیتزانه‌ دروستیان کرد که روو به‌رووی کورد بوو‌بوونه‌وه. واته شیخ نووری به‌ زمانی نه‌و رووداوانه‌وه نووسیویه‌تی که ویستی گۆزان له‌واقیعی کوردستان به‌ریا بکات و ژبانی نینسانی کورد بگۆرێ. نه‌میش له‌لای خۆیه‌وه

ویستویه تی شیعر له کۆت و پێوه‌ند رابپسکینتی. له‌به‌رئوه‌ی سه‌ره‌تای داھیتان و تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (شیخ نووری) پێوه‌ندییه‌کی به‌هێز و توندوتۆلی به‌جولانه‌وه‌ی سیاسی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌م و سه‌ره‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌وه‌ هه‌بێ، بۆیه تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی زاده‌ی کات و شۆپن و سه‌رده‌می خۆیه‌تی، وه‌ک شایه‌ت و به‌شداربوویه‌ک له‌ رووداوه‌کان ده‌رده‌که‌وی.

«شۆپش» به‌ریاکردن له‌ واقیعه‌دا، گۆران دروست ده‌کات، چونکه واقیعه‌که‌ به‌ره‌و باریکی باشترو پێشکه‌وتووتر ده‌بات. هه‌یج گۆرانیکیش به‌بێ پالپشتی کردنی خولقاندن و داھیتان، پێره‌و و سه‌مته‌ی خۆی وه‌رناگرێ و به‌نا‌ته‌واویش ده‌مینیتته‌وه، بۆیه هاوکیشه‌ راسته‌که‌ بۆ (گۆران) وای لێ دای:

واقیع ← شۆرش ← داھیتان ← گۆران

ئهو گۆزانه‌ی داھیتان ده‌یه‌یتنی، به‌کاری رووخاندن و خاپوورکردنی ئهو بنه‌مایانه‌دا که (چێژ) و (تێروانین) و (بیر) و (بۆچوون) له‌ باریکی (باو- ساند) و مه‌یبه‌ده‌کات به‌باریکی جولاو. بمانه‌وێ و نه‌مانه‌وێ هه‌موو گۆرانیکێی سیاسی بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و سه‌سته‌مه‌که‌ی وه‌ک خۆی به‌یلتیته‌وه (رۆشنبیری باو) جیگیر ده‌کات، به‌لام داھیتان له‌ شۆپشی تازه‌ی خۆی به‌ره‌و گۆران و دروستکردنی پاشه‌رۆژ، به‌زمانیکێی تازه‌وه‌ به‌دوای ئاسۆیه‌کی ده‌رپینی تازه‌دا ده‌گه‌رێ. بۆ ئه‌وه‌ی به‌شێوازیکی تازه‌وه‌ ئهم تێروانین و باره‌ تازه‌یه‌ بگرێته‌ باوه‌شی میه‌ره‌وه. ئهو کاته پێش هه‌موو شتیکی گۆران له‌ هۆشیاری و تیگه‌یشتن و تێروانینی شاعیردا دروست ده‌بیت. به‌م جوژه (شیخ نووری) شاعیریکی خاوه‌ن هه‌لوێسته له‌ به‌رانبه‌ر مه‌سه‌له‌کانی ژبان و میتروو و سه‌رده‌م و میله‌ته‌که‌ی، تازه‌بوونه‌وه‌که‌شی زاده‌ی واقیعه‌یکه‌ که‌ ته‌عبیریکی راستگۆزانه‌ی لێ کردووه و زیاتر له‌ زۆرانبازییه‌کانی تیگه‌یشتوو و له‌ په‌هه‌ند و مه‌ودا و سووچه‌ دوور و نزیکه‌کانی کۆلیه‌ته‌وه و ئینجا له‌ شیعردا هه‌ولێ ته‌قینه‌وه‌ی داوه.

شیخ نووری وه‌ک رۆشنبیریکی پێشپه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی و دیارده‌کانی ورد بووبیته‌وه و له‌ جولانه‌وه‌ و ته‌کانه‌کانی گه‌یشتبێ، هه‌ولێ داوه‌ چاک له‌ ده‌روپشته‌که‌ی خۆی تیبه‌گات و کیتشه‌کانی له‌ شیعردا ئاوه‌ژوو بکاته‌وه. به‌م پێیه‌ زۆرانبازییه‌کانی (واقیع) ی له‌ به‌رانبه‌ر هێز و توانایی شاعیری خۆی تا‌قی کردووته‌وه و کردووبه‌تی به‌یاسای بنه‌ره‌تی داھیتان و په‌ره‌سه‌ندنی، له‌ کاتی‌کدا که‌ قۆناغه‌که‌ پر بووه‌ له‌ زۆرانبازی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌ر به‌و عه‌قله‌وه‌ یه‌کیتیک له‌ داھیتانه‌کانی که‌ (یه‌کیتی باه‌ت)

بوو هیتایه ناو شیعرى كوردی و خوئی له (یهكیتی بهیت) دوور خستووتهوه، تابتوانی له پشت ئه و (یهكیتی بابته) و تیکه له كوردنی رهگهزی چیرۆك له شیعره كه دا زیاتر نه و زۆرانبازییه نیشان بدات و ئه مهش له جه وههردا - پیتی زانیبى یان نه زانیبى - ههنگاو تیکه بۆ نزیكبوونهوه له شیعرى (دراما). به شیکى زۆرى ئه و كهرهسانه شی، له میژووی گه له كه ی یان له واقیعی زیندووی سهرده مه كه ی خوئی وه رگرتوو، كه بۆ شاعیرتیکى به ده سه لات و به هره دارى وه ك ئه م لیتواولیتو بووه له كهره سه ی شیعر، بۆیه ههستیکى (درامى) له شیعرى (شیخ نوورى) دا دروست بووه كه خوتنه ر ده ست ده داته خوتنده وه ی شیعره كانى، له نیتوان مردن و ژیان، واقیع و خهون و به ربه ره كانى كردن و كیشه له گه له شه رخوازی و چهوسانه وه، خوئی له به رده م ئه و مملالانییه دا ده بینى، كه ئه مهش بۆ خوئی جه وهه رى شیعرى (دراما) یه، ئینجا ئه مه له هه ندی شیعریدا به خه ست و خوئی و به زه قى به ده رده كه وى، له هه ندیکى دیکه شیدا به ته نكى و به هیتنى سیمایه كه ی ده بینى. ئه م ئه زمون و تا قی كرده وه یه شی تیکه له (خه یال) كرده وه و خستوو یه تییه ناو سستمیکى ته عبیری تازه وه و به ده رپین و كهره سه یه كى نوپه گوزارشتى لى كرده وه، ئه مهش زه مینه مه و زوو عیه كه ی ئه و تازه بوونه وه یه یه كه شیخ نوورى له چاره كى یه كه مى ئه م سه ده یه دا رایگه یاند، كه تا قی كرده وه و روودا وه سیاسیه كانى ئه م میلله ته ده ستیکى بالای له به رپا كردنیدا هه بوو.

وهك ده رده كه وى سه ره تای ئه و تازه بوونه وه یه له بۆشه وه دروست نه بووه، ئه وه نده ی گونجاندنى دا هیتان و جوۆرى ده رپینه له گه له ئه و بارو دۆخه و ناو وهه وای گونجاری بۆ ساز بووه، تا شیعریش وهك هه موو رواله ته كانى دیکه ی ژیان له و قاوغه ی كرووشكه ی تیدا كرده بوو خوئی ده ربه تینى و ئه و كهره سانه ی شیعرى كوردی ده قى پیتوه یان گرتبوو، تازه بیه ته وه و خوئی له شته ناشنا و مه ئلوفه كان دوور به خاته وه. ئه و باره سیاسیه تازه یه له و سه رده مه دا چه مكى تازه ی هیتایه پیشه وه و تیروانىنى موونه وه رانى بۆ ژیان تازه كرده وه و كارتی كردنى زۆرى به سه ر بزوتنه وه ی دا هیتان به جى هیشته. به لای منه وه دا هیتان و تازه بوونه وه ش له بارو دۆخى سیاسى دوور نییسه، چونكه تازه بوونه وه و دا هیتان پیتووستیان به (سه ره ستى) هه یه.

تازه بوونه وه و دا هیتانه كانى (شیخ نوورى) و ته قینه وه ی كانى به هره ی له سازبوون و خو شكردنى ناو و هه وای سیاسى ئه و سه رده مه دانابرت، به تایبه تی له و سه رده مه نه دا كه خه باتى بن و چان ده كرت له پیناوى سه ره خووبى و نازادى. هه رچه نده رام وایه هه یچ پارت

و سیاسه‌تیک له دنیا دا نییه، بتوانی شاعیرتکی چاک دروست بکات، به‌لام زۆر جار هاتنه پیتشه‌وه‌ی سیاسه‌تیکه پیشکه و تنخوازانه‌ی سهر به‌میلله‌ت و نه‌ته‌وه، به‌هۆی خه‌بات کردنه‌که‌ی، باریکی تازه‌تر ده‌خولقیینی، نه‌و باره تازه خولقاوه، له لایه‌ک ده‌بیته هۆی یارمه‌تیدانی ته‌قاندنه‌وه‌ی به‌هره‌ی خولقینه‌ران، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌بیته مایه‌ی گۆرینی بنه‌مایه‌کانی نه‌ده‌ب، نه‌مه‌ش له ئاستی خۆیه‌وه جوۆی ساتوسه‌وا کردن له‌گه‌ل نه‌ده‌ب ده‌گۆری. چاره‌نووسی داهینانیش پیوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆی به (سه‌ره‌ستی) یه‌وه هه‌یه و چاره‌نووسی (سه‌ره‌ست) یش به‌ستراوه به‌بارودۆخی سیاسی سه‌رده‌مه‌که‌وه، بۆیه شاعیر ناتوانی له سیاسه‌تی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی دوور بکه‌ویته‌وه. نه‌و ژیانه تازه‌یه‌ی باریکی سیاسی تازه دروستی ده‌کات، هه‌ستی تازه ده‌رووژینی و کیشه و دیارده‌ی تازه له‌گه‌ل خۆی ده‌هینی. داهینه‌ریش نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌و باره تازه‌یه‌دا بژیت و له ناوه‌را له‌گه‌لی بیت و ناگاداری هه‌موو جوولان و ته‌کانیکی بیت، نه‌ک له‌گه‌ل رواله‌ته‌کانی خه‌ریک بیت، نه‌م له‌گه‌ل ژیانه - معایشه - نه‌زمونیتکی له لا پیته‌گه‌یه‌نی، نه‌و نه‌زموننه‌ش له‌گه‌ل رۆشنبیری خۆی و تیروانینه‌ قول و شارستانیه‌که‌ی تیکه‌ل ده‌کات، به‌مه‌ش کۆمه‌لنی نه‌زموونی زه‌ینی و حسی تیدا کۆده‌بیته‌وه.

کورد له میژووی هاوچه‌رخیدا کۆمه‌لنی رووداری گرنگی به‌خۆیه‌وه دیوه، نه‌و رووداوانه‌ش پتیه‌وه‌ی ژیانیان گۆزیوه و چاوی خه‌لکیان زۆرتر کردووه‌ته‌وه و کاریان له هه‌ست و نه‌ستیان کردووه. له هه‌مان کاتیشدا نه‌و رووداوانه کاریان کردووه‌ته سه‌ر باری رۆشنبیری و شله‌قاندنی گۆمه‌ مه‌نگه‌که‌ی، هه‌ر نه‌و رووداوانه پتیه‌وه‌ی داهینانی نه‌ده‌بیی نه‌و سه‌رده‌مه‌یان گۆزیوه. شیخ نووری-یش نه‌و دیارده سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنبیریانه‌ی له به‌رچاو گرتووه و تیگه‌یشتنی به‌رانبه‌ر به‌نه‌ده‌ب گۆراوه و نه‌م تیگه‌یشتنه له شیعر نووسیندا په‌نگی داوه‌ته‌وه، تابتوانی نه‌و فۆرمه هونه‌رییه گونجاوه بدۆزیته‌وه بۆ ده‌رپینی نه‌و تیروانینه تازه‌یه‌ی بۆ رووداوه‌کانی ژیانی نه‌و کاته هه‌ببوو. نزیکه شیخ نووری له شیخی نه‌مرچ وه‌ک خزم و چ وه‌ک موونه‌وه‌ریکی نه‌و سه‌رده‌مه و چ وه‌ک که‌سێک که لایه‌نگیری سیاسه‌ته‌که‌ی بووه، له‌وه‌وه به‌وردی له باره سیاسییه‌که‌ گه‌یشتبوو، نه‌وه‌ش وه‌ک و تمان کارتیکردنیکه راسته‌وخۆ و راستگۆیانه‌ی به‌سه‌ر شیخ نووری-یه‌وه هه‌بووه. بۆیه وه‌ک شاعیرتکی سه‌ر به‌پتیازی نه‌ته‌وايه‌تی پیشکه و تنخواز، وای له شیخی نه‌مر کرد له دوایدا بیکاته ده‌مراستی خۆی و له پۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) که زمانی حالی هوکمداریه‌تییه‌که‌ی شیخ مه‌حموده، بیتی به‌سه‌رنووسه‌ر و نه‌ویش به‌کۆمه‌لنیک و تاری

سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی و پۆشنبیری پالپشتی لێ کردووه. نەک هەر ئه‌وه‌نده، ته‌نانه‌ت شیخ مه‌حمود له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لاتدارتییه‌که‌یدا کردووه‌تی به‌راویژکاری تایبه‌تی خوشی.

شیخ نووری زوو ئه‌و باره‌ی قۆسته‌وه‌ بۆ گۆڕینی شیوازی ته‌عبیرکردنی خۆی، چونکه‌ ده‌یزانی شیوه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی شیعر ده‌ستی کورته‌ و ناتوانی به‌تبیروته‌سه‌لی ته‌عبیر له‌و تیپروانییه‌ تازه‌یه‌ی بکات. به‌شداربوونه‌که‌ی به‌شداربوونیتکی و یژدانیه‌یه‌ له‌گه‌ڵ جوولانه‌وه‌ی میژوو و ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌رسه‌ هونه‌رییه‌کانی پتیه‌یاند. له‌ دواییشدا بنه‌مای داهیتان و تازه‌بوونه‌وه‌ی له‌ لای شیخ نووری دروست کرد، ئه‌ویش ئه‌و که‌شوه‌وه‌ا تازه‌یه‌ی کرده‌ هۆیه‌ک بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌شوه‌وه‌ای شیعرێ کوردی. پیتان سه‌یر نه‌بی ئه‌گه‌ر بلتیم کۆتایی هاتن به‌جوولانه‌وه‌ی (شیخ مه‌حمود) که‌ خه‌ون و ناواتی (شیخ نووری) و هه‌موو کوردیکی پتیه‌ به‌ند بوو، به‌دی نه‌هاتنی ئه‌و هیوا و ناواتانه‌ و پووحنی (قه‌لای ئه‌و ناماله‌) وای کردبێ شیخ نووری به‌خششی خۆی به‌ره‌وتی ئه‌و جوولانه‌وه‌یه‌ به‌سه‌تیه‌وه‌ و له‌ دواییشدا ئه‌و که‌فوکۆل و به‌گه‌رمی چوون به‌پیر ئه‌و (تازه‌بوونه‌وه‌)یه‌ی له‌ لا کز بییت، ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌ ده‌یان شاکاری دیکه‌ی بۆ به‌جێ ده‌هیشتین، ئه‌وه‌تا خۆی له‌ شیوه‌نی (شیخ مه‌حمود)ی نه‌مردا ده‌لی:

به‌ کۆچی تۆ قه‌لای نامالی کورد بنچینه‌که‌ی پووحن

به‌ لافاوی خه‌فته‌، شاری ئه‌مه‌ل پووی کرده‌ ویرانی

ئمه‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی بوو له‌ پتیش نه‌خستنی داهیتانه‌کانی خۆی. له‌گه‌ڵ مردنی (شیخ مه‌حمود)یش دوو شیعرێ بۆ نووسی، یه‌کتیکیان شیوه‌نه‌ و ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان باسی هیتانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌ی و چۆنیه‌تی پیشوازی لیکردنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن جه‌ماوه‌ری شاری سلیمانێ و باسی هه‌ستی خۆی و ئه‌و خه‌لکه‌ ده‌کات به‌رانه‌ر به‌و سه‌رکرده‌ قاره‌مانه‌یان.

شیخ نووری له‌و کاته‌وه‌ که‌ زانی (شیخ مه‌حمود) هه‌چی بۆ نه‌کرا و ئه‌و ناواتانه‌ی بۆ کورد نه‌خشه‌ی کیشا بوو، نه‌هاتنه‌ دی و نایه‌نه‌ دی، ئیدی وه‌ک شاعیرێکی سه‌ر به‌زووتنه‌وه‌ی رزگاریخوازانه‌ی میلله‌تی کورد (بلبلی ته‌بعی مه‌یلی خوتندنی) که‌م بووه‌ته‌وه‌ و پشته‌ی له‌ داهیتان و به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی سارد بووه‌ته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌و پتیداگرتن و سووربوونه‌ی جاری جارانی نامینێ. سه‌روساختی له‌گه‌ڵ خوتندنه‌وه‌ش که‌م ده‌بیته‌وه‌. ئه‌مانه‌ش کاریکی وایان لێ کرد، تاچه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌میتنێ روانینی بۆ تازه‌بوونه‌وه‌ قوولتر بکات و ئه‌زمونه‌که‌ی به‌پرشت و به‌بژۆینتر بێ و ورده

وردهش كهوته ناو سالانتي ته‌مه‌نه‌وه، ناده‌میزاديش هه‌رچه‌نده رۆشنبیر و داهیتنه‌ر بیت، كه له كاروانی رۆشنبیری دابرا، ئیتر ناتوانی له‌گه‌ل گیانی سه‌رده‌م و داهیتان بړوا و به‌رده‌وام بیت له تپه‌په‌راندن و به‌ره‌هم و به‌خششی چاكتر و چاكتر بدات و بیخاته سه‌ر خه‌رمانی په‌نج و داهیتانه‌كاني پتیشووی خۆی.

هۆی سه‌ره‌کی سنوورداری به‌خششی شیخ نووری له بواری تازه‌كردنه‌وه و داهیتاندا بۆ ئه‌و هۆیه ده‌گه‌ریته‌وه، هه‌موو هۆیه‌كاني ديكه له چاوه‌مه‌یان بچووكن، چونكه نه‌گه‌ر وه‌زیه دیتن و نان په‌یداكردن ئه‌و ته‌نسیره گه‌وره‌یه‌ی له‌سه‌ر داهیتان هه‌بوايه، ئه‌وه ده‌بوايه له ولاتانی جیهانی ستيه‌م حالی داهیتان زۆر په‌ریشان بیت، چونكه كه‌س نییه وه‌زیه نه‌بینی و به‌دوای نان په‌یداكردندا عه‌ودال نه‌بیت و كه‌م كه‌س هه‌یه خۆی به‌ته‌نیا بۆ نه‌ده‌ب و خۆتندنه‌وه ته‌رخان كردي و ژيانی مسۆگه‌ر بووي، به‌لام مه‌سه‌له سیاسیه‌كه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه به‌لای شیخ نووری-به‌وه شتیکی زۆر گرنگه، ئه‌و ویستویه‌تی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شاعیر بیت، ئه‌وه‌نده‌ش بۆ میله‌ته‌كه‌ی هاوولاتییه‌کی كوردی پاك و خه‌رخوا بیت، بۆیه هه‌رچه‌ند توانایی و به‌ره‌كه‌ی گه‌وره بووي، ئه‌و توانایی و به‌ره‌یه‌ی ته‌نیا بۆ شیعر ته‌رخان نه‌كردوه و هه‌ر بۆ شیعر نه‌ژیاوه و خولیا‌ی سه‌ره‌تا و كۆتایی ئه‌و نه‌بووه، به‌لكو له پیناوی سه‌ره‌خۆیی و ئازادی میله‌ته‌كه‌شی ژیاوه و شیعریشی وه‌ك چه‌كێك هه‌ر بۆ كیشه و مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌ی ته‌رخان كردوه، ئه‌گینا وه‌ك به‌شیعر و ئاسته رۆشنبیرییه‌كه‌یه‌وه دياره ده‌یتوانی وه‌ك هه‌ر شاعیرێکی دی پتی بنیته ناو مه‌مله‌كه‌تی شیعر و له‌وه زیاتر نه‌یتنییه‌كاني بدۆزیته‌وه و ده‌یان شیعرێ جوانی وه‌ك (په‌پوله) و (شه‌و) و (ژيانی ناده‌میزاد) بنووسن. له‌به‌ر ئه‌و هۆیه ناتوانین له دیراسه‌كردنی شیعرێ شیخ نووری، بارودۆخی سیاسیه‌ی كورد له سه‌ره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا فه‌رامۆش بكه‌ین. به‌رزكردنه‌وه‌ی ئالای ئه‌و تازه‌بوونه‌ویه له قاوگی كات و شوێن و سه‌رده‌مه‌كه‌ی دابیرین و په‌كسه‌ر بچینه سه‌ر به‌راوردكردنی شیعه‌كاني به‌راپه‌رینی شیعرێ تازه‌ی توركی و جه‌ماعه‌تی فه‌جری ئاتی، چونكه من له لای خۆمه‌وه ئه‌مه به‌لایه‌نه شه‌كلییه‌كه‌ی (تازه بوونه‌وه) كه ده‌زانم و لایه‌نه جه‌وه‌رییه‌كه‌شی به‌ستنه‌وه‌یه‌تی به‌و سه‌رده‌مه‌ی زمانی شیعرێ تازه‌ی پژاند كه ئیتمه نه‌ختی رۆشناییمان خسته سه‌ری!

نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هەر نهدهبی تورکی بوو؟

وهك له پيشهوه په نجهم بۆ پاكبشا، شيخ نووری شاعيرتيكه گيانی تازهبوونهوی تيدا بووه، واته وهك ماموستا رफीق حیلمی وتوویه تی: (شاعیرتیکی ته جه دود په روه ر) بوو. ئەم گيانی تازه بیه زۆتر له نهجمای خوتندنهوه و پۆشنبیرییهوه له پال (بههری شاعیری) به دهستی هیناوه. بزوتنهوهی سیاسی سهردهمی (شیخ مهحمود) هاندر و هۆیک بوو بۆ بهریاکردنی ئەو تازهبوونهوهیه و شیخ نووری-ش هەر به تیکه یشتن و لیۆردبوونهوه و قهناعت پی کردنهوه دهستی دایه بهریا کردنی ئەم شوپشه، به پی نهوهی سلی لیبکاتهوه. وهك له بهشی پششودا پرووم کردهوه، تازهبوونهوهکه دوو کارتیکردنی به سهروه هه بوو، کارتیکردنی (مهوزووعی) و کارتیکردنی (زاتی). له وی نهختی به تانای لایه نه مهوزووعیه که هاتینه خوار، ئیستاش دهسه وی له دهلاقه یهوه له لایه نه پۆشنبیرییه که ی (شیخ نووری) بکۆلمه وه و پرسیار بکه م: (نایا چاووگی پۆشنبیری شیخ نووری هەر نهدهبی تورکی بوو؟).

ئه گهر بهوردی به دوا ی چاووگ و کارتیزی پۆشنبیری (شیخ نووری) دا بچین، که ئەو نازوو قه پۆشنبیرییه هه لومه رچی ئەو تازه کردنهوه و تاقیکردنهوه یه ی بۆ په خساندوه و رتگهی بۆ خو ش کردوه، ئەوه زوو ده گه ی نه ئەو قهناعت ته که شیخ نووری چاووگه پۆشنبیرییه که ی به ته نیا نهدهبی تورکی نه بووه. شیخ نووری له ناو خیزانه که ی خۆیدا، باوکی وهك پۆشنبیری و شیعر هیچ کارتیکردنیکی به سهروه به جی نه هیشتهوه، له بهر نه وهش که خۆی کوره گه وره ی باوکیستی، هیچ یه کیتک له برایه کانی دیکه شی کارتیکردنیان به سهر (شیخ نووری) یهوه نییه، به لام به پیته به دوا داچوون و ده مودوو کردنی ئەو که سانه ی خۆم قسه م له گه لیاندا کردوه و ده راره ی (شیخ نووری) زانیاریان داومه تی، ئەوه یان بۆ ده رخشتموم که (بیخود) ی شاعیر وهك خزمیکی نزیک ی شیخ نووری، کارتیکردنی به سهروه هه بووه.

وهك ده زانیان (بیخود) یش جگه له شاعیرایه تییه که ی زانیایه کی ناینی گه وره ی ئەو سهرده مه بووه. شیخ نووری وهك زۆر له شاعیرانی ئەو کاته وهك: (گۆزان، بیکهس، علی که مال با پیر ناغا، ره مزی مه لا مارف) و چندان ی دی به شداری گوی گرتنی کۆر و مه جلیسه کانی بیخودی خالی بووه. هەر له وی چاوی بۆ دنیای شیعر کردوه ته وه و

به‌شاکاری شیعی کلاسیکیمان مه‌ست بووه. دوور نییه شیعه سهره‌تاییه‌کانی پیتش سالی (۱۹۲۰) که جارئ له بهره‌ستماندا نین، به‌چاولیکه‌ری شیتوازی کلاسیکی نووسرابن و ههر لهو کاتانه بردبیتیه لای (بیتخود) و بوئی سهر کردبئی. وهک چۆن بهم دوااییه‌ش شیعه‌کانی بۆ ده‌خوینده‌وه، بیتگومان لیره‌دا شیخ نووری له مندالییه‌وه شیعی وتبئی - وهک خۆی ده‌لتی - له دروستکردن و پیکه‌وه‌نانی چیتژی نه‌ده‌بی و رۆشنبیری باوی نه‌و سهرده‌مه‌ی لای (بیتخود) یشی به‌دوور نازانم، بوئه نه‌و سهره‌تای به‌رچاو رۆشنکردنه‌ویه هونه‌ری زۆری بۆ ماموستا (بیتخود) ده‌گه‌ریتته‌وه. شیخ نووری له حوجره و مزگه‌وتدا وهک عاده‌تی باوی نه‌و سهرده‌مه، له‌سهر ده‌ستی چهند مه‌لایه‌کی زانا و دانا خویندنی ته‌حسیل کردووه، له‌وانه: (خواجه فهندی و مه‌لا سه‌عیدی زلزله‌بی و شیخ بابه‌علی ته‌کیه‌بی). له‌سهر ده‌ستی نه‌مانه‌ زمانی (فارسی و تورکی و عهره‌بی) خویندووه و فیر بووه و له کولتوری عهره‌بی نیسلا می‌قوول بووه‌ته‌وه و شاره‌زایی و ناشنایه‌تی له‌گه‌ل هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیتژی و عه‌رووز په‌یدا کردووه. ورده ورده له پال به‌رنامه‌ی خویندنی (حوجره) به‌و سق زمانه‌ ده‌ستی داوه‌ته‌ خویندنه‌وه و موتالاکردن، گه‌لی زورتریش به‌سهرگورشته و داستان و هه‌قایه‌ت و په‌ند و به‌یتی فولکلوری و میژوویی گه‌له‌که‌مان مه‌لاشوری هه‌لدراره‌ته‌وه. دوا‌ی نه‌وه‌ش نابج رۆلی چایخانه‌کانی سلیمانی له بیر بکه‌ین، که پر بوون له (به‌یت بیتژ) و (هه‌قایه‌ت خوان) و (داستان خوینده‌وه)، وهک له شوینی خۆیدا ماموستا (نه‌حمه‌د خواجه) نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خا، که چۆن له چایخانه‌یه‌کدا یه‌کتریان ناسیوه‌ته‌وه که شانامه‌یان تیدا خویندووه‌ته‌وه. که‌سیتک (وهک خۆی ده‌لتی) ههر له مندالییه‌وه ده‌ستی دابیتته شیعه‌ نووسین، دیاره ههر له زووه‌وه تامی شیعی کردووه و به‌ره به‌ره نه‌و چه‌شه و تام کردنه‌ی له لا گه‌وره بووه. شیعه‌ نووسینه‌که‌شی وای لئی کردووه تا سالی به‌ریاکردنی بزووتنه‌وه تازه‌که‌ی موماره‌سه‌یه‌کی باشی له‌گه‌ل شیعه‌ نووسیندا هه‌بئ و ههر لهو کاتانه‌شوه له‌گه‌ل لیکۆلینه‌وه و دیراسه‌تکردنی شیعی شاعیرانی نه‌و سهرده‌مه خه‌ریک بووبئی.

شیخ نووری وهک خوینده‌وارتکی زیره‌کی سهرده‌می خۆی، توانیویه‌تی به‌چیتژ و رۆشنبیرییه‌که‌ی له‌که‌له‌شاعیره‌کانی پیتش خۆی ورد بیتته‌وه و ده‌ستیشانیان بکات. نه‌وانه‌ی که له نزیکه‌وه له‌گه‌ل (شیخ نووری) دا‌ ژیاون نه‌وه دوویات ده‌که‌نه‌وه که زۆرتر خۆی له‌گه‌ل لوتکه به‌رزه‌کانی شیعی کلاسیکی خه‌ریک کردووه و (نالی) و (مه‌وله‌وی) و (مه‌حوی) زۆر به‌گه‌وره زانیوه.

وهك ناشكرابه شيعرى كوردى پيش نهوى لهسەر دهستى (شېخ نورى) دا پىنگه يهكى نوئى بگريته بهر له رهوتى دريژ خايه نيدا چەند راپهريتيكى ديكه ي بهخويه وه ديوه، نيجهش لي ره دا ناتوانين هم بزوتنه وه تازه يه لى دابيرين، چونكه دهستى گرتوه و پى بۆ پروناك كردوه ته وه و زياتر پى گه ياندوه. بهر له هه موو شتى ماموستاى گه و ره ي شيعر (نالى) توانيوه تى به حه قيه نه تى بيته راپه ر و ماموستاى قوتابخانه ي شيعرى كوردستانى جنوبي. نه گه ر (نالى) توانيبيتى وه ك چون لادينشيه كان له كاتى پايزاندا كه له كه بهرد لهسەر «زه واره رى» و «كوچه رى» و «توله رى» يه كان دابنين كه ده يانبا ته وه ناو ناويى بۆ نهوى له زستاندا كاتى به فر بارى و نه و «كوچه رى» و «توله رى» يانه ي دابوشى پى گه كيه ان ون نه كهن. (نالى) يش توانيوه تى نيشانه بۆ شاعيرانى پاش خوى دابنى، تا شاعيره كان پى خويان گووم نه كهن. به لى (نالى) رچه و پى گه يه كى له شيعردا ديار كرد، هه تا دنيا دنيايى و كورد مابى ده بى بيكا ته به لگه و نمونه ي مه زنى شيعر و لاف و كه زافى پيوه لي بدا. شاعيريكى ديكه ش كه وا دياره سه رنجى (شېخ نورى) را كيشا وه و له مه غز و شى وازى ورد بو وه ته وه نه و يش (شېخ ره زاي تاله بانى) يه، (شېخ نورى) له وتاره ره خه ييه كانيدا كه ديته سه ر باسى شى واز ده رياره ي (نالى) و (شېخ ره زا) ده لى: «شېخ ره زا به به لاغه ت و شه عشه عى نه لغاز و ته نه نه ي نا هه نگ، نالى به ده حيقى نه فكار و جيناس و نو كته سه نجي نه وه نه ده مه عرووفن كه نه و كه سه ي مه راقى شيعر و نه ده بياتى هه بى و ته ته بو عاتى شيعرى كر دى و شى وازى ته دققيق كر دى هه ر به خوينده وه ي شيعرياندا هم دوو نه ديه ده سه جى نه ناس» (۱).

شېخ نورى له و وتاره يدا كه به ناوى «له شى وازدا شه خسيه ت» نووسيوه تى و ده لى: «شى واز نه زه ر به وه ي كه عيباره ته له و شكله كه نه درى به نه فكار له هيج زه مانى كدا ماليكى ماهيه تى كى موجه رهد نابى، به لكو له ته ختى ته نسي رى نه و عه لائيقه دا يه كه رابيه ته دارى ليسان و نه ده بياتن. يه عنى نه ده بيات چون شه خسيه، شى واز يش شه خسيه. چون هه ر شه خسى مه خسووسى خوى زه و قى تى كه نه ده بى و ته رزى تى ته جه سووسى و ته نه كورى هه يه، عه ينه ن مه خسووسى خوى شى واز يشى هه يه، عه لاقه ي شى واز به شه خسه وه نه وه نه ده موهيمه چون و تمان بى نه وه ي رووى ره فيقه كه ت بى نى به رپوشى تى نا يه ناسيه وه،

(۱) رۆژنامه ي ژيان، ژماره (۴۰) ي سالى (۱)، (۲۸) ي ربيع الآخر ۱۳۴۵، (۱۴) ي ته شيرينى دووم، ۱۹۲۶، نه ده بياتى كوردى، شېخ نورى شېخ صالح.

نووسینی یه کیتکیش که زۆر خویندته وه قابیل نییه ته ززی مه خسووسی به یانی نه ناسیته وه، له مانه مه قاله ی هه ره موحه ریرتکت دی بی ئه وه ی که ئیمزاکه ی بیینی، ده سه به جی ئه ی ناسیته وه» (۲).

به م شیهویه شیخ نوری له نه نجامی لیکۆلینه وه ی شیوه و ناوه رۆک ده ستنیشانی چه مکی «شیاوا» مان بو ده کات که به «زۆر خویندنه وه» له شیاوازی نه وه که له شاعیرانه ی پیش خۆی ورد بووه ته وه. له وه وه تیگه بیشتوو هه موو که سیکه ی خولقیته ره پتویسته شیاوازی خۆی هه بی، بۆیه هه ره له سه ره تا وه به دوای شیاوازی خۆیدا که پراوه. دیراسه کردنی شیاوازی شاعیرانی پیش خۆی بو ئه وه بووه که نه وه شیاوازه ی بو خۆی ده یچنی، له هی که سیان نه کات و نه بیته لاساییکه ره وه یان. که واته شیخ نوری پیش هه موو شتیک له گه ل نه ده بیاتی نه ته وه که ی خۆیدا ژیاوه و هه ولئێ لئ وردبوونه وه ی داوه.

وه ک مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لئ: «له شیعره ی (کلاسیکی) به شیکه ی زوبده ی وه رگرتوو هه له سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکیش ئیرسی (ارثی) ی خۆی خستوو ته سه ره، ئینجا چاوی به ده وری خۆیا گپراوه و شیعره ی شاعیره گه و ره کانی تورکی ده وری ژیا نه وه و ئینقلابی (عشمانی) به وردی خویندوو ته وه وه باش سه رنجی داوه ته مه غز و شیاوازی نه ده بی تازه. به بی ئه وه ی نه بله ق و حه په ساو دامینئ دوا یان که وتوو، به لام له م شو تنکه وتن و په پیره یی کردنه دا له وانه ناچئ که لاسایی نه که نه وه. به لکو شان به شانی ئه وان رویشتوو» (۳).

له م قسانه ی مامۆستا (ره فیق حیلمی) نه وه چند راستیه مان بو ساغ ده بیته وه:

یه که م: شیخ نوری دیراسه ی ته واوی شیعره ی کلاسیکی کوردی کردوو هه زوبده ی شیعره ی نه وه قوتا بخانه یه ی له راهه رینه تازه که یدا فه رامۆش نه کردوو هه.

دووهم: سه لیکه ی نه ده بی تۆزیک فیتری (فطری) و تۆزیکیش ئیرسی (ارثی) ی خۆی خستوو ته سه ره. واته له شیعره کانیدا به هره ی شاعیره یه تی تیکه ل به خویندنه وه ی به جیما وه کانی شیعره ی کوردی کردوو هه به قوولئ میرات (موروث) ی شیعره ی پیش خۆی خویندوو ته وه، بۆیه ده لئ: (خستوو ته سه ره) که نه مه ش ئیزافه و لئ زیاد کردن ده گه یه نئ.

(۲) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

(۳) شیعر و نه ده بیاتی کوردی. نووسه ری: ره فیق حیلمی، به رگی دووهم ل ۱۹۹.

سپتیم: دانه بران له نه ده بی دهورو پښت به هژی ئه و زمانانه ی زانیویه تی و په نجه ره گردنه وه به سر نه ده بی گه لانی دراوس. به تاییه تی نه ده بی تورکی تازه.

چوارم: سه رنج دانی نه و نه ده به تازه یه و سوود وه رگرتن له شتوازی شیعه ره تازه کان به ریگه ی (وه رگرتن) و (به خشین)، که نه مهش بو خوی کارتیکی زور پتویسته بو خرمه تی نه ده بی نه ته وایه تی ره سن و به پتچه وانه وه نه هه نگاهه به لاساییکردنه وه نازمیردری، نه ونده ی به تازه گردنه وه ی که شوه وه ای نه ده به که مان داده نری و هه ر میلله تیک بیه وی بهره و پتسخستنی لایه نی شارستانی و ژبو اره نگاهه بنی، ناتوانی نه م په نجه ره گردنه وه یه به سر تا قیکردنه وه ی هه موو گه لان پشتگویی بخت، چونکه تا قیکردنه وه ی هه موو گه لان نه لقه به کی له یک دانه پچراوه، له روو به روو بونه وه ی چاره نووس و پاشه روژی ناده میزاد.

پنجم: ته نکیدکردنی ماموستا (ره فیق حیلمی) له سر نه وه ی که شیخ نووری له و به یه وی گردن و شوتکه و تنده ا، له وانه ناچن که لاسایی ده که نه وه، به لکو به پتی رای خوی- که رایه کی له راستییه وه دوور نییه- شان به شانی نه وان رویشته وه. نه م بیرو رایه ی ماموستا (ره فیق حیلمی) نه وه ده که یه نن که (شیخ نووری) پیش نه وه ی سه رنجی نه ده بی تازه ی تورکی بدات، تیر تیر له کاریزی شیعه و نه ده بیات و فولکلوری نه ته وه که ی خواردووه ته وه.

شیخ نووری هه ر له و کاته ی شیعه رکانی (مهوله وی) خوتندووه ته وه، حه زی به شتوازی کردووه. نه وه تا خوی ده لئ: «نووری له هه موو شوعه رای کورداندا وردی فیکر و نیجادی شاعیری شه هیر (مهوله وی) زور په سند نه کات» نه م په سندکردنه ی (مهوله وی) له ناو شاعیرانی کورد له لایه ک زهوق به رزی شیخ نووری ده که یه نن، له لایه کی دیکه شه وه دیراسه ی شتوازه کی کردووه و له قوتابخانه تازه که یدا سوودی لئ وه رگرتووه چ وه ک (کیش) و چ وه ک هه وینی (رومانسییه ت). تووی نه و رومانسییه ته شی هه ر له لا ماوه و ریگه ی بو خوش کردووه، بو ته قینه وه ی نه و حه ز و ناره زووه خنکاوه ی ناخی. هه ر له و کاته وه که به هژی زمانی تورکی ناگاداری شیعی تازه ی تورکی بو، به تاییه تی شیعی (جماعه تی فجه ری ناتی) وه ک ماموستا (ره فیق حیلمی) نووسیویه تی: «به بن نه وه ی نه بله ق و حه په ساو دامینت دووایان که وتووه» هژی نه وهش هه ر ناسینی (مهوله وی) یه پیش نه ده بی تازه ی تورکی.

راسته (شیخ نووری) له کارتیکردنی نه ده بی تازه ی تورکی به دوور نه بووه، به لام له

سهره تاوه (مهولهوی) کارتی کردنی به سهره وه به جی هیشته وه بۆ سهوز بوونی تووی (رۆمانسیهت) له لای. بهر له وهی له کاریزی رۆمانسییه تی شیعری تورکی بخواته وه، تینویتی خوئی له کاریزی رۆمانسیه ته که ی (مهولهوی) شکاندوه. که (مهولهوی) به حه قیانهت سهره تای قوناغی رۆمانتیکه و زۆریه ی ره گهزه کانی رۆمانتیک له شیعه ره کانیدا ره گاژۆ بووه. له گه ل خوتنده وه ی شیعه ره کانی مهولهوی له لایهن (شیخ نووری) یه وه ناشنایه تیه کی رۆحی له گه لدا پهیدا کردوه. لیته دا لیتوژه وه ناتوانی یه کسه ر (شیخ نووری) به وه تاوانبار بکات، گوایه قۆپیه ی له شیعی تازه ی تورکی کردی. شیخ نووری ته واو له ناو شیعی کوردیدا کولاوه، نینجا که زمانی (تورکی) باش زانیوه شاعیره به ناوبانگه کانی نهو سهرده مه ی تورکی ناسیوه و له سه ر شتوازی جه ماعه تی شوعه رای فه جری ناتی وه ستاوه و شیعی شاعیرانی وه ک: (نامیق که مال) و (توفیق فیکرهت) و (جه لال ساهیر) و (عه بدولحه ق حامید) ی خوتنده وه ته وه. له سه ر وه ستانه که ی، وردبوونه وه یه له شتواز و ته رزی نووسینیان. نه وانه ی به لاساییکردنه وه ی داده نین، پتویسته که میک به ران به ر به قسه که یان خاوه نی لیتپر سینه وه بن و هر قسه نه بیته و به س، چونکه نه مه پتوه ندیی به نه ده بی به راورد کاربیه وه هه یه، به راورد کردنیش زیاته ر پتویسته به به لگه و نمونه هینانه وه هه یه. له لای منیش خوتنده وه ی به ره مه ی شاعیرانی گه لانی ده رود راوست و سوود وه رگرتن له تاقیکردنه وه یان کاریکی پتویسته و هه قیکی ره وای هه موو شاعیریکه، بۆ دروست کردنی شه خسییه تی شیعی خوئی و دۆزینه وه ی شتوازی تاییه تی بۆ خوئی، نینجا به هۆی زانینی زمانی فارسییه وه خه ریکی موتالا کردنی نه ده بیاتی فارسی بووه و له رتگه ی نهو خوتنده وه یه، بیتجگه له «گولستان و بوستان» که له حوجه دا ده خوتندری، شاعیره گه وه ره کانی ناسیوه و له سه ر شتواز و دنیا ی په لکه زپینه یی هه ره که یان وه ستاوه، له م شاعیرانه: «که لیمی هه مه دانی و نیزیامی گه نه جوه ی و فیرده وه ی و خه بیام و سه عدی و حافز» له دواییشدا کتیبیتیکی له سه ریان نووسیوه و به ره مه ی زۆریه ی نهو شاعیرانه ی لهو کتیبه ییدا وه رگتپاره که جارئ نهو کتیبه - دهنگی هه یه و په نگی نییه -. له نه نجامی نهو هه موو وردبوونه وه و گه شت و گه ران و به دوادا چونه دا، گیانی تازه په روه ری، خوئی به سه ریدا سه پاند و داگیری کرد، بۆیه که سی (شیخ نووری) به زه مینه یه کی به پیت زانی بۆ چرۆ ده رکردن و سهوز بوون و به رگرتن.

شیخ نووری وه ک شاعیریکه هۆشیار و روونا کبیری سه رده م، زانی نا کرئ شاعیر خوئی لاتهریک بگری و هه موو ده رگا و په نه جره په ک له سه ر خوئی داخوا و به ته نیا له سه ر نه زموون

و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعیری کوردی رانه‌وه‌ستا، چونکه ده‌یزانی ناو و هه‌وای ژووره‌که‌ی بۆگه‌ن ده‌کات، بۆیه‌ پرووی کرده‌ پهنجه‌ره‌کان و به‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی گهلانی ده‌رودراسنی پهنجه‌ره‌کانی کرده‌وه، به‌تیگه‌یشتنیکی قوول له‌ کیشهی (وه‌رگرتن و به‌خشین) (*). نه‌و تاقیکردنه‌وانه‌ی له‌ خویدا گۆشی و چۆرانیدییه‌ ناو تاقیکردنه‌وه‌ی شیعیری خۆی و سه‌ره‌تای راپه‌رینی شیعیری کوردی نویمان، له‌ نه‌نجامی نه‌و روانین و تیگه‌یشتنه‌ گزنگی دا. نه‌و کارتزه‌ رۆشنییریانیه‌ هه‌ر هه‌موویان رینگه‌یان بۆ شاعیر خۆش کرد، هه‌لومه‌رجی تازه‌کردنه‌وه‌ی تیدا دروست بی و تۆوی تازه‌بوونه‌وه‌ی تیدا بروی، شاعیر هه‌رچه‌ند به‌هره‌دار بیت، نه‌گه‌ر نه‌توانی وه‌ک هه‌نگ شیلهی گۆلی شاعیرانی دیکه‌ هه‌له‌نه‌مژئی و سوودیان لی وه‌رنه‌گرئی، ناتوانی به‌به‌هره‌ رووته‌که‌ نه‌نجامی باش به‌ده‌سته‌وه‌ بدات، نه‌وه‌تا (پۆل قالیری)ی شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لتی: (هیچ شتی هینده‌ی هه‌لمژینی بیرورای خه‌لک ره‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شیر ته‌نها چهند کاوړتیکی هه‌زم کراوه و هیچی تر) (٤) که‌واته‌ نه‌گه‌ر شیخ نووری سوودیشی وه‌رگرتی، نه‌و زیاتر ته‌نکید له‌سه‌ر ره‌سه‌نایه‌تییه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی شتیکی تازه‌ی هیناوه‌ته‌ ناو نه‌ده‌بی کوردی و به‌م کاره‌شی زیاتر نه‌ده‌بی نه‌ته‌واپه‌تی ده‌وله‌مه‌ند کردوه.

نه‌وه‌ش به‌دووور نازانم شیخ نووری له‌ ژبانی خویدا چه‌زی له‌ شیعیری جه‌ماعه‌تی (نه‌پۆلۆ) و (مه‌هجر) کردی. شیعیرتیکی (ئیلیا نه‌بوو مازی)یشی کردوه به‌کوردی، هه‌رچه‌نده‌ شیعه‌ره‌که‌ میژووی به‌سه‌روه‌ نییه‌، تا بزانی که‌ی وه‌ریگه‌یاره‌، به‌لام پی ده‌چی له‌ پاش چله‌کانه‌وه‌ کردییتی به‌کوردی، نه‌مه‌ش نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نت زووتر شیعیری نه‌مانه‌ی خویندبیته‌وه‌ و ناگای لییان بووی، بۆیه‌ (شیخ نووری) له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ هه‌لگری (بییری نوئی) بووه‌ و له‌ هه‌موو بیرورایه‌کی پیتشکه‌وتوانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی ناگادار بووه‌ و به‌پیر هه‌موو

(*) له‌ دوا‌ی به‌چاپ گه‌یاندنی دیوانی نه‌م شاعیره‌ و له‌ سایه‌ی بینینی شیعه‌ره‌کانی شیخ نووری، برای نووسه‌ر کاک نه‌حمه‌د تاقانه‌ که‌ تورکیزانیتیکی باشه‌ به‌دوو ژماره‌ له‌ گۆفاری ر‌امان‌سی‌ ژماره‌ (٤١) - (٤٢) دا به‌ناوونیشانی (توفیق فیکه‌رت و شاعیره‌ نوێخوازه‌کانی کورد) بۆیه‌که‌م جار به‌راوردیکی له‌ نیتوان چهند شیعیرتیکی شیخ نووری و توفیق فیکه‌رت کرد که‌ له‌ دوا‌ییدا به‌که‌تیبیش له‌ چاپی دا. نووسه‌ر هه‌ولتی داوه‌ زانستیانیه‌ و له‌ نه‌نجامی به‌راوردکردنی شیعیری نه‌م دوو شاعیره‌ نه‌م کاریگه‌رییه‌ روون بکاته‌وه‌.

(٤) نه‌ده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا ١٩٧٨ -

جوولانه وهیه کی ئه ده بی تازه وه چوه.

هه رچه نده (شیخ نووری) له زووه وه به هره ی شیعی ته قیوه ته وه و دهستی داوه ته شیعی نووسین، به لام شیعی ئه و قوناغه سه ره تاییه ی سه رجه م بزر بووه و شیعی سالانی بیست و سه رووتیش، ئه وه نده ی ده رفه تی بۆ لوا بی و سیاسه تی ئه و سه رده مه ریگه ی بی دابن بلاو کرانه ته وه، ئه مه ش بۆ خۆ ی زۆر بریاری ره خنه یی هه لده وه شیئیه ته وه، چونکه که سیک له و ته مه نی مندالی و میتره مندالییه دا موماره سه ی نووسینی شیعی کردب، گومانی تیدا نییه شیعه کانی له سه ر دابونه ریتی باوی ئه و سه رده مه نووسیوه، ئه و جا بمانه وئ و نه مانه وئ شیعی ئه و قوناغه سه ره تاییه ی ده بی مۆرکی لاسایه کردنه وه ی پتیه دیار بی. هه رچه نده شیعه کان له بهر ده ستدا نین، به لام شاعیر له و جوۆه سه ره تایانه وه، به هره که ی گه وه رش بیت، ناتوانی به هۆ ی پینه گه یشتنی که ره سه ته ی ده رپین و تیروانی شیعی یه که سه ر شیعی ریکی بالای دوور له لاسایه کردنه وه بنووسی، ئه مه ش له بهر کامل نه بوون و پینه گه یشتنی که ره سه ی ده رپینه کانی.

شاعیر زۆر جار به رانه ر (ده رپین)، (لیکدانه وه ی ده روون) و (قسه ی زمان) ی له یه کتر دوور ده که ونه وه، بۆیه په نا ده با ته بهر شاعیر ریکی دیکه جوانتر و گه وه تر ته عبیری کردب و تی نوویته کۆله واری ته عبیری خۆ ی پین ده شکیتنی، لیته دا شیخ نووری ئه گه ر شاعیر ریکی لاسایه که ره وه ش بیت، ئه وه له و قوناغه سه ره تاییه دا لاسایه کردوه ته وه، له دوا ی ئه وه به ره به ره به هره که ی پینه یان دووه و رۆش بیری شیعی و موماره سه کردن، که ره سه کانی زیاتر له لا پینه یان دووه. له و شیعه رانه شدا که ده ست ئیمه که وتوون و له رۆژنامه کانی دوا ی سالانی (۱۹۲۰) بلاوی کردوونه ته وه، ئه وه نه ک به ته نیا دهنگی راسته قینه ی شیخ نووری ده بینین و به شاعیر ریکی لاسایه که ره وه ی نازانین، بگه ر ئه گه ر به چاویکی مه روزووعیانه وه سه یری به ره مه ی سه ره تاییه شاعیرانی دوا ی خۆ ی بکه ین، ئه وه بۆ مان ده رده که وئ که هیچیان سه ره تاکه یان له کار تیکردنی شیعه کانی (شیخ نووری) دوور نه بووه، ئه م کار تیکردنه ش له وتاری تایبه تی و سه ره خۆ دا ده توانین ده ستتیشان بکه ین.

خویندنه وه یه کی وردی ئه و شیعه سه ره تاییه یانه ی شیخ نووری که له رۆژنامه ی (پیشکه وتن) و (ژبانه وه) و (رۆژی کوردستان) دا بلاو کرانه ته وه، ئه وه مان بۆ دووپات ده که نه وه که شاعیر ریکه خاوه نی به هره و توانایی شاعیری و دهنگی جیاوازی خۆیه تی. ئه و دهنگه له شیعی کوردیدا نییه و لاسایه هیچ شاعیر ریکی نه کردوه ته وه له گه ل ئه و

رایه‌ی (د. کامیل به‌سیر) یش یه‌ک ناگرمه‌وه که نووسیویه‌تی: (له هیج سه‌رچاوه‌یه‌کی بیتگانه به‌گشتی و تورکی به‌تایبه‌تی که ره‌سه‌ی به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌که‌ی به‌چنگ نه‌هیناوه) (۵) چونکه وه‌ک پروم کرده‌وه موترویه‌کردنی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وایه‌تی و سوود وەرگرتن له سه‌رچاوه‌ی بیتگانه به‌خه‌وش ناژمیردی، با له‌گه‌ل نه‌و رایه‌شی بم که ده‌لتی: (هوشیارانه هه‌ستی به‌مۆری لاسایی‌کردنه‌وه له هۆنراوه‌ی دیرینی کوریدا کردووه و ناگای له هۆیه‌کانی بووه و پتگای تازه‌کردنه‌وه‌ی زانیوه و مه‌به‌ستی هونه‌ری و ناوه‌رۆکی له‌م تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی ده‌ستیشان کردووه و نه‌مجا بریاری بزوتنه‌وه‌که‌ی داوه) (۶).

له سالی (۱۹۲۰) دا که به‌سه‌ره‌تای تازه‌بوونه‌وه‌که دانراوه چوار دانه شیعی (شیخ نووری) مان له‌به‌ر ده‌سته که نه‌ویش له رۆژنامه‌ی (پیشکەوتن) ی سالی (۱۹۲۰) دا بلاوکراوه‌ته‌وه. نه‌و کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه، ناچیتته عه‌قله‌وه (شیخ نووری) پیش نه‌و ته‌مه‌نه بی به‌ره‌م بووبی. وه‌ک خووشی ده‌لتی: (زۆر مندال بووه که شیعی وتووه). که‌وا بوو به‌ره‌می مندالی و می‌ردمندالی و لاویتسیه‌که‌ی تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۲۴) سالان له‌ناوچووه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وی کولتوری عه‌ره‌بی ئیسلامی، به‌هۆی خویندنی له‌حوجره که خویندنی باوی نه‌و سه‌رده‌مه بووه و قوولبوونه‌وه له ناو نه‌و کولتوره، وای کردووه وه‌ک ئیشاره‌ت پیدان نه‌م رۆشنبیرییه له شیعه‌کانی شیخ نووری ده‌رکه‌وی، هه‌ندی جاریش ته‌میکي سۆفیانه به‌ته‌نکی له‌سه‌ر رووی شیعه‌کانیدا خو‌ی بنوین، نه‌مه‌ش به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه (خویندنه‌وه) کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری و رۆشنبیری نه‌بووه له لای، به‌لکو له‌گه‌ل نه‌و رۆشنبیرییه تیکه‌ل بووه و به‌قوولی چوه‌ته بنجوسناوانی و کردوویه‌تی به‌به‌شیک له تیروانین و تاقیکردنه‌وه‌ی شیعی خو‌ی، وه‌ک له‌م چوارینه‌یه‌دا نه‌م ته‌مه سۆفیانه‌یه ده‌بینین:

نووریکه که دیده، هه‌ددی بینینی نییه
 ناگر له به‌راه‌ری ئاوا تینی نییه
 زه‌رراتی سیفاتی زاتی پر که‌ون و مه‌کان
 نابینرئ به‌دیده‌یه، که دوور بینی نییه

(۵) شیخ نووری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه‌وه‌ی وێژه‌یی و ره‌خه‌سازیدا - د. کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر- له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری عیراق (ده‌سته‌ی کورد) به‌غدا، ۱۹۸۰ ل ۸۴.

(۶) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو ل ۸۴.

شیخ نووری وهک له کاریگه‌ری کولتووری نیسلامی دوور نه‌بووه، عه‌قیده‌ی ناینیشی به‌هیز بووه. شیعره‌کانی له گه‌پان به‌دوای پاکیتی و باسی مردن و عه‌ده‌م و گۆپ و دوورکه‌وتنه‌وه له خۆشیییه‌ ساته‌وه‌ختیییه‌کانی ژبان و جیهانه‌ ماددییه‌که‌ی و پرواله‌ته‌ خه‌له‌تینه‌کانی بیتی‌ه‌ش نه‌بووه!

ئه‌مه‌ش بۆ‌ی هه‌به‌ دیوتکی دیکه‌شی هه‌بێ که لیتره‌دا وهک په‌نجه‌نوما کردن ده‌بخه‌ینه‌ پروو، ئه‌و دیوه‌ش ئه‌وه‌یه: زۆر جار رووکردنه‌ نویسینی ئه‌و جووره‌ شیعرانه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌لچوون و داچوونی ئه‌و شاعیرانه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دا که له‌ ژبانیا‌ندا پروو ده‌که‌نه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی. وهک ده‌زانین شیخ نووری له‌ ژبانیدا مه‌بخۆریش بووه، عه‌قیده‌ی ناینیشی تیدا بووه، په‌چاوکردنی لایه‌نه‌ ناینییه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئۆخژن و ئارامی به‌ده‌روونی خۆی بدا، چونکه‌ له‌زه‌تی دنیا‌یی به‌لای خۆبه‌وه، له‌زه‌تییکی له‌ ناوچوو و راگوزاره، به‌لام ئه‌م جووره‌ شیعرانه‌ (ه‌یوای) پتی ده‌ده‌ن.

به‌هه‌رحال شاره‌زایی و ناگاداری شیخ نووری له‌ میژوو و فۆلکلۆز و ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌ی، یان خۆتندن و دیراسه‌کردنی کولتووری عه‌ره‌بی نیسلامی و شاره‌زایی په‌یداکردنی له‌ مه‌سه‌له‌ی عه‌رووز و هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی، ریتیگه‌ی لیتناگری په‌نجه‌ره‌ به‌سه‌ر ئه‌ده‌ب و رۆشنبیری بیتگاناندا بکاته‌وه، به‌تایبه‌تیش بۆ که‌سیک که‌ هه‌ز له‌ فیتروون بکات و زمانی گه‌لانی ده‌وروپشت بزانی. له‌به‌رئه‌وه‌یه‌ شیخ نووری تا مردوه‌ ده‌سته‌به‌رداری رۆشنبیری گه‌لانی دراوسێ و دنیا نه‌بووه و لیتیان دانه‌پراوه‌ و به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل رۆشنبیری ئه‌و گه‌لاندا ژیاوه‌ و په‌یتا په‌یتا ئه‌و به‌ره‌مه‌می به‌دلی بووبێ وه‌ریگتیپراوه. له‌ ئه‌نجامی ئه‌و رۆشنبیرییه‌ فراوانه‌ی (شیخ نووری) توانی زمانییکی تازه، بۆ قۆناغییکی تازه له‌ ژبانی میله‌له‌ته‌که‌ماندا بدۆزیته‌وه‌ و پتی بنووست. ئه‌و تازه‌ بوونه‌وه‌یه‌ش وهک پروونم کرده‌وه‌ په‌گوریشه‌ی هه‌یه‌ و به‌ته‌نیا (ئه‌ده‌بی تورکی تازه) نییه، به‌لکو پتیش ئه‌وه‌ له‌سه‌ر شانی (مه‌وله‌وی) و (نالی) ده‌ستی پتی کردوه‌ که له‌ ناو به‌هره‌ و رۆشنبیرییه‌که‌یدا شویتنی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان کردبوون. ئینجا رۆشنبیری شیخ نووری له‌ حوجره‌ و خۆتندن له‌سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌له‌ی مه‌لای زانای ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و له‌ پاشان رووکردنه‌ خۆتندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی تورکی و فارسی و ته‌نانه‌ت (مه‌ه‌جه‌ر) و (ئه‌پۆلۆ)ش به‌شیتوه‌یه‌کی که‌م یا زۆر جیتی سه‌رنجی شیخ نووری بووه، ئینجا (له‌سه‌ر ئوسوولێ غه‌رب) شیعرێ وتوه‌ وهک خۆی نووسیویه‌تی. ئه‌م پرایه‌ش بۆ خۆی ده‌یسه‌لمیتنی که‌ تا‌قه‌ سه‌رچاوه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی (ئه‌ده‌ب و رۆشنبیری تورکی) نه‌بووه، به‌لکو ئه‌ده‌بی تورکی تازه‌ش له‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بی تازه‌ و

را په پړینی شیعرۍ نه ورووپی شیعرۍ خویان تازه کړدووه ته ووه و کومه لئی شاعیرۍ نوځوازی تورک جه ماعه تی (دیوان) و (شوعه رای فوجری ناتی) یان پتکه ووه ناوه. به دووری نابینم (شیخ نووری) به هوی شاره زایی له زمانی تورکیدا، جگه له شاعیرانی تورک ناگای له نه دهب و شیعرۍ نه ورووپاش بووپی و بیرو پای په خنه یی روشن بیره کانیانی خویند بیت ته ووه. نه مانه تیکرا بنه مای تازه بوونه و هیان له لای دروست کړد پی. له م دوو به شه دا نه ووه مان بو دهرده که وئی، تازه بوونه ووه له سهر دهستی شیخ نووری ته نیا کاریگری نه ده بی تورکی تازه نه یه پتایه ناومانه ووه، به لکو کومه لئی هوی خودی و مه وزووعی له پشتی بوون و بوونه سهر چاوهی دامه زانندی سهره تای شیعرۍ کوردی تازه به خشمان!.

یۆنەى ژنەپنەنى شەيخ قادرى حەفەيد - ۱۹۲۲

وہستاوہکان: قادر ناغای حاجی مەلا سەعید، عەبدولقادیر سەعید (قالەى نایشەخان)،
 سالىح زەكى ساحبقران، عزیزەت بەگى وەسمان پاشا، سەيید نوورى نەقیب، محەمەد
 ناغای ئاورەحمان ناغا، شەيخ محەمەدى گولانى.
 دانیشتووی پیزی دووہم: ئەحمەد موختار جاف؟، حەمەسەعید بەگى حەمەرەشید بەگ؟،
 فایەق کاکەمین.
 دانیشتووی پیزی یەکەم: عەبدوللا عادیل ئەفەندی، شەيخ نوورى شەيخ سالىح، عەبدوللا
 عەونى، شەيخ محیدینی شەيخ رەشید.

شیخ نووری شاعیری ئەزموون

شیخ نووری شاعیرێکی داھێنەر و نوێخوازە، ڕۆشنبیرییهکەی هیچی لە داھێنانەکەی کەمتر نییە، ئەگەر زۆر بالاتر نەبێت. ئەو ڕۆشنبیرییهی شیخ نووری لە شیعەر نووسین و بەرەوامبووندا هەناسەی درێژ کردووە. ئەگەر شاعیری چاک بریتی بێت لە (بەھرە + ڕۆشنبیری + ئەزموون و مەشقکردن لە نووسینی شیعەر) ئەو شێخ نووری زۆر لەو ڕەگەزانەوێ نزیکە، چونکە ئەویش شاعیرێکە توانست و بەھرەیی لەگەڵ ڕۆشنبیری و خۆتێندەوێ و هەولێ خۆپتێگەیاندا گونجاندووە، تا توانیویەتی (خەیاڵ)ی شاعیرێکی بەدەسەلاتی دەسکەوێ و بەروانینیکی فراوان و هەمەلایەنەوێ بڕوانیتە ژبان و لە گۆشەنیگای بۆچوون و خەیاڵی خۆلقتێنەرانی خۆیەوێ سەیری بکات، ئەمە حەقیقەتێکە ئەگەر لە چەند شیعەرێکیشیدا ھاتبێتە دی، کەس ناتوانێ لاری لێ ھەبێ، یان گومان لە بەھرە و توانایی و بەخششی بکات.

شیخ نووری ناوی شاعیرێکە لە ناو دەیان شاعیردا لیکۆلێنەوێ و قەلەمی زانستی لە بەرانبەردا دەبێ بوەستی، لەبەرئەوێ سەرەتای ڕاپەرینیکی گەرە و تەکانیکی بەھیزی شیعری کوردی ناوچەیی سولەیمانی پێ دەستنیشان دەکریت. سالتیک بەر لەوێ شیخ نووری ئەو سەرەتایە دا، ڕاپەرینیکی سیاسی لە سەرئاپای کوردستاندا دەستی پێکرد و بۆیە کەمێن جار دەرگای ھەلمەت و ھێرش بردنی چەکداری بۆ گەلی عێراق لە تیکۆشانی جەماوەردا خستە سەر گازەرای پشت. وەک لە شوێنیکێ دیکە ئەو کتیبەمان و قمان، ئەو ڕاپەرینە بوو ھۆی ھەلتەکاندنی کۆمەڵێ بنەمای سیاسی و کۆمەڵایەتی و کۆمەڵێ بنەمای تازە جێگەیان گرتنەوێ. ھۆی سەرەکی ئەو ڕاپەرینە جەماوەرییە و ھۆشیاربوونەوێ خەلکی بوو لە کوردستان، چونکە ھەستی نەتەوایەتی زیاتر لە لایان چەکەرەیی کردبوو و ھەستیان بەچەوسانەوێ و ژێردەستییی خۆیان دەکرد. ئەمەش لە سایەیی ئەو گۆرانی بنەرەتییانەوێ بوو کە سەرپاکی جیھانی گرتەوێ لە زۆر لاوێ خەباتکردن لە پیتاوی سەرەخۆیی و یەکسانی و مافی پەوای ئەو میللەتە ھاتە کایەوێ. نامانجی زۆری ئەو شوێشانەش لە جەوھەردا یەکی دەگرتەوێ و دەبوونە یەک زنجیرەیی لە یەک دانەپچراو لە خەباتی ھاوہەشیاندا بۆ دەرجوون لە چنگی نێمپریالیزم و داگیرکەرەران، کە خەریکی ژێردەستی کردن و دەستەمۆکردنی ئەو گەلانە بوون. شوێشی ڕزگارخوازانەیی

گهلانیش له جه وههردا دهستنیشانکردن و رهنگ رشتنی چاره نووسی خویان بوون به دهستی خویان. کوردیش یه کییک بوو لهو نه ته وانه، که له چاره کی یه که می نهو سه ده یه دا که وته خهبات بو نهو مه بهسته و قوربانیدان له پیناویدا. سه ره تای نهو سالانه ی که دهوله تی عوسمانی نه ژنوی دادا و له پوره ووه کهوت و میلله تانی سه ر به نیمپراتوره ته که بیان که وته خویان، تا نهوه بوو خویان و هاوپه میانه کانیان جهنگه که بیان دۆراند.

له سالی (۱۹۱۷) ئینگلیزهاته عیراق، بههاتنی نهوان گهلانی عیراق به گشتی و کورد به تاییه تی زوو له فاک و فیکیان گه یشتن، بۆیه وهک «د. ن کوتلوف» میژوونووسی به ناویانگی رووسی نووسیویه تی: «گهلی کورد به وهی که له راپه پینی ۱۹۱۸-۱۹۱۹ دا پیشهنگی جوولانه وهی گهلی عیراق بوو نه خشیکی گرنگی له ناماده کردنی راپه پینی سالی (۱۹۲۰) ی عیراقددا دیاری کرد». هه ر لهو کاته وه راپه پینی جه ماوه ری به سه ره ژکایه تی رابه ری بزووتنه وه (شیخ مه حموود) ی نه مر دژی ده سه لاتی داگیر که رانی تازه دهستی پیکرد، شیعی کوردیش که وته ته کاندنی نهو ته پوتۆزه ی چهند سال بوو به بالایه وه نیشتبوو، بزووتنه وه کهش له سه ر دهستی یه کییک له موونه وه ره کانی نهو سه رده مه چاری بۆ ژیان کرده وه، که نهو موونه وه ره له نزیکه وه ناگای له باری سیاسی و کۆمه لایه تی و رۆشنبیری میلله ته که ی خۆی و ده وره پشته که ی بوو، نهوه بوو شیخ نووری ده ستپیشخه ری کرد له نووسینی شیعی تازه و له لاپه ره تازه کانی نهو میژووه تازه یه دا جینگه ی شیاری بۆ کرده وه.

میلله تی کورد هه ر له ریگای زانینی زمانی تورکییه وه ناگاداری بزووتنه وه ی سیاسی و نه ته وه یی گهلان نه بوون، موونه وه ره کان هه ر لهو ده لاقه یه وه له سه ر تاقیکردنه وه ی شیعی تورکی وهستان و تام و بۆ و هه ناسه ی شیعی هه نده رانیشیان هه ر له په نجه ره ی نهو زمانه وه بۆ هات. شیخ نووری وهک نووسیویه تی: «نهوی ئینقیلابی به سه ر نه ده بیاتی کوردیدا هیناوه و له سه ر ئوسولتی غه رب شیعی و تووه، نوورییه». بیتگومان شیعی تورکیش له ژیر کارتیکردنی راپه رینه کانی شیعی نه روویا، شیعی خویان تازه کرده وه، به شتیکی زۆری نهو شیعه تازانه و بیرو را ره خه بییه کانیان کردوه به تورکی، نهوانیش ورد کرد و ته وونه ته خوتندنه وه یان و سوودیان لهو ته وژمه تازه یه وه رگرتووه. شیعی کوردیش به پیتی نهو بارودۆخه ی بۆی ره خسابوو، به هۆی (شیخ نووری) خرتینی تازه کرایه ناو ده ماره کانییه وه.

هۆی سهره‌کی سه‌پاندنی ئهم بزوتنه‌وه‌یه بۆ نه‌مان و رووخانی ئهو کۆله‌گانه ده‌گه‌پتیه‌وه، که له رووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و رۆشنبیری کۆمه‌لتی کورده‌واری پتیه به‌ند بوو، رووخانی ئهم کۆله‌گانه‌ش خۆ رانه‌گرتنیانه له به‌رده‌م ته‌وژم و شالاوی ئهو بزوتنه‌وه تازیه‌یه. ئهم بزوتنه‌وه سیاسیه تازیه‌یه له کوردستانی عیراقدایه‌ریا بوو له خۆیه‌وه سهری هه‌لنه‌دا، به‌لکو به‌هۆی کۆمه‌لتی بارودۆخی مه‌وزووعی و خۆیی هاتنه‌ گۆژی، ئه‌ویش له لای خۆیه‌وه کارتیکی وای کرد که شیعری کۆله‌گه‌یی - کلاسیکی خۆی له به‌رده‌م ئهو راته‌کان و هه‌ژانه‌ قوول و گه‌وره‌یه رانه‌گرێ، بگره‌ ئه‌ویش وه‌ک چه‌کیکی خه‌باتکردن و گه‌وره‌کردن و هه‌لایسانی زیاتری (مه‌سه‌له) نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که رژایه‌ ناو رووباری خه‌باتی سیاسی و هه‌ر له‌وه‌وه ئه‌زمونی شیعری تازیه‌ که‌وته‌وه، به‌لام له‌سه‌ر ده‌ستی که‌ستیک که هه‌لومه‌رجی ئهو تازیه‌کردنه‌وه‌یه‌ی تیدا بوو، تا بتوانی رۆشنبیری باوی ئهو سه‌رده‌مه رته‌ بکاته‌وه و به‌شیه‌یه‌کی تازه‌تر له ئامانج و چه‌مکی شیعری بگات.

راستیه‌که‌ی تا ئیستا که له‌به‌ر نه‌نوسینی میژووی نووسینی شیعره‌کانی شیخ نووری، یان به‌هۆی ده‌ست نه‌که‌وتنی کۆمه‌لتیک شیعری دیکه‌ی ئهو شاعیره، نه‌متوانی له خۆمه‌وه یه‌که‌م شیعری شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌م که له‌سه‌ر پێچکه‌ی تازیه‌ نووسیه‌یه‌تی، چونکه به‌پیتی ناگاداری ئیتمه‌ شیخ نووری به‌ره‌مه‌تیکی ئیجگار زۆری فه‌وتاه، وه‌ک خۆشی ده‌ریخستوه (زۆر مندال بووه که شیعری وتوه) ئهم راستیه‌یه‌ش بۆ خۆی به‌لگه‌یه‌ که ژماره‌یه‌کی زۆر له شیعره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی گووم بوون یان ده‌ست ئیتمه‌ نه‌که‌وتون. ئه‌مه‌ش بۆ نووسینی ره‌خنه و لیکۆلینه‌وه، به‌ریاره ره‌خنه‌یه‌یه‌کان به‌درستی و ناکاملی ده‌هیلته‌وه. له لایه‌کی دیکه‌وه پشتگۆی خستنی میژووی نووسینی شیعره‌کان و امان لی ده‌کات نه‌توانین هیلته‌ به‌یانیی پێشکه‌وتن و دواکه‌وتنی شیعری شیخ نووری ده‌ستنیشان بکه‌ین، به‌پێچه‌وانه‌ی مامۆستا (گۆزان) سه‌وه که وه‌ک له پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا نووسراوه: «ئیتمه پێ بزانی گۆزان شیعری بلاونه‌کراوه‌ی زۆر که‌مه، هه‌رچی وتوه له گۆفار و رۆژنامه کوردیه‌کانی ده‌روه و ناوه‌وه‌ی عیراقدایه‌ریا و کراوه‌ته‌وه»^(١).

شیخ نووری وه‌ک نینسان و وه‌ک شاعیر شیر و خه‌تی پاره‌یه‌کن و ناتوانین له یه‌کیان جودا بکه‌ینه‌وه، واته‌ ژبانی له ناو شیعره‌کانیدا، شیعره‌کانیسی له ژبانییدا هاوکیشه‌یه‌ک

(١) دیوانی گۆزان - سه‌رجه‌می به‌ره‌می گۆزان - به‌رگی یه‌که‌م - ١٩٨٠ به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری

عیراق - له بلاوکراوه‌کانی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کورد ل م.

پیکدههین. ژبانی خوشی چندان لاپه‌ره‌ی ژبانی میلله‌ته‌که‌ی و نه‌و سهرده‌مه‌یه که تیتیدا ژباوه. شاعیر له سهرده‌میتکدا ژباوه و چاوی هؤشی کردووه‌ته‌وه، که کارتیتکردنیکی زۆری له‌سهر ژبان و بهره‌می به‌جی هیشتووه. نه‌و کارتیتکردنه‌ش ههر هه‌مان کارتیتکردنه به‌سهر گه‌لی کوردماندا، به‌لام له لای که‌سینکی وه‌ک نه‌م که چه‌کی شیعری به‌ده‌ست بووه، هه‌ولنی داوه نه‌و ژبان به‌شیک له شیعره‌کانی و بیگوشیتته ناو بهره‌مه‌کانی و بییتته هه‌وینتیک بۆیان. نه‌و رووداوانه به‌شیک گرنگ له نه‌زمونی شیعری شتخ نوری پیکدههین و بوونه‌ته به‌شیک له تیروانین و بوون و خودی نه‌و، بهره‌نگاربوونه‌وی نه‌و رووداو و سهرده‌مه‌ی تیتیدا ژبا، وای لئ کرد بیی به‌شاعیری (نه‌زمون- تجربه)، بۆیه ده‌ترانم بلتیم نه‌زمونی شتخ نوری بیتجگه له چاووگه رۆشنبرییه‌کانی بینی پتوه ناون و سوودی لئ وه‌رگرتوون، به‌هره‌ی شاعیرایه‌تی و خویندنه‌وه و نه‌زمونیتکی زیندوو، که‌سایه‌تی شیعری شتخ نوری پیکدههین، که نه‌زمونه‌که‌ی له ژبانی خۆی و ده‌روپشته‌که‌ی وه‌رگرتووه، وه‌ک که‌سیتک که له ناو رووداوه‌کاندا ژبا بئ و به‌چاوی شاعیرتکی هؤشیار و به‌ده‌سه‌لات له شیعردا به‌رجه‌سته‌یانی کردبئ و به‌هۆی نه‌زمونی ژبان به‌تاییه‌تیه‌که‌ی، نه‌زمونه شیعرییه‌که‌ی خۆی ده‌وله‌مه‌ند کردووه و نه‌بووستووه وه‌ک شاعیرتکی سهر به‌میلله‌ت له نه‌زمونه‌کانی ژبان دایبیرت و له‌سه‌نگه‌ری گه‌له‌که‌ی بجیتته ده‌روه، ههر نه‌وه‌ش وای لئ کردم ناوی بنیم شاعیری نه‌زمون.

شتخ نوری ته‌نیا پشتی به‌نه‌زمونی ناو کتیب نه‌به‌ستووه، که نه‌م جوژه نه‌زمونانه، زیاتر نه‌زمونی زهینین و رووی له رۆشنبری ناو کتیبه و پشتی له واقع و که‌ره‌سه‌کانیه‌تی، چونکه نه‌و له‌گه‌ل هه‌موو نازار و ناواتیکی میلله‌ته‌که‌ی بووه. له بو‌رجیتکی به‌رزوه سه‌یری ژبانی نه‌کردووه و بۆی نه‌روانیوه. هه‌ولنی به‌رده‌وامی داوه ناسۆی فراوان له به‌رده‌م شیعره‌کانیدا بکاته‌وه و بدۆزیتته‌وه، نه‌مه‌ش به‌هۆی به‌ستنه‌وه‌ی بهره‌مه‌کانی به‌رووداو و به‌سه‌ره‌ات و خه‌باتی میلله‌ته‌که‌یه‌وه بووه. نه‌زمونی ژبانی گه‌له‌که‌ی له ناو بیر و ناخ و ویژدانیدا جینگه‌ی خۆی گرتووه، به‌مه‌ش توانیوه‌تی به‌شیعری ره‌سن و راستگۆبانوه گوزارشت له‌و خه‌ون و خولیا و ناواتانه بکات.

شتخ نوری شاعیرتکی (کسبی) نه‌بووه، شاعر نووسینی له نه‌نجامی خویندنه‌وه ده‌سه‌کووتبئ، یان هاتبئ شه‌ری پی فرۆشتبئ و زۆری له خۆی کردبئ شاعر دابنئ، به‌لکو شاعر له کانگای دلپیه‌وه هه‌لقوولاوه و له ناخی ده‌روونیه‌وه هه‌لچوووه و به‌خوری دایرشتووه، شاعیرتکی شاعر سوار و به‌ده‌سه‌لات بووه، به‌رانبه‌ر به‌وشه و ته‌عبیر دانه‌ماوه

و شیعر له دلییهوه قهلبه زهی داوه و ئهم سیفه ته ذاتیییهی تهرخان کردووه بۆ ژبانی گه له کهی و دلی شیعی هه ربۆ ئه و مه سه له یه ی میلله ته که ی لیبی داوه. تا دوا هه ناسه ی شیعر له ویژدانیدا ماوه ته وه و ناگری شیعر له دلیدا نه کوژاوه ته وه و ناوی رۆژگاریش نهیتوانی پشکوژی شیعر له دل و دهروونیدا بکوژتینیته وه. بهدی کردنی ئهم لایه نهش له شیعره کانی شیخ نووری وا له لیتوتیژه ره وه دهکات پانتایییه کی زۆر له نووسینه کانی بۆ لایه نی (ریالیزم) له شیعی ئه و شاعیره دا تهرخان بکات. هه تا میلله ت فه ره هه نگه که ی وشه ی (نا)ی تیدا بیه ت له به خشش و داهیتان ناکه وی. تا داهیتان به پیه به ستی، گۆران و شوێش و میلله ت به رده وامن و به پیه ده وه ستان و نه زمونه کانیا ن تیکه لی نه زمونه شارستانییه کانی ئاده میزاد ده کن. ئه و ئینقیلابه ی شیخ نووری له سه ره تای ئهم سه ده یه دا گێرای و سه رکرا په تی کرد، به پیه وه ستان و زیندوویتی ئهم میلله ته نه به زیه که هه رچه ند له ژیر چنگی وه یشوومه کانی رۆژگار رزگاری نه بووه، به لام میلله تیکه له به خشش نه که وتوه.

شیخ نووری به ته نگ پیداو یستییه نه ته وایه تی و شارستانییه کانی ئهم چاخه وه چوه، بۆ ئه وه ی له گه ل ئه و راپه رینه سیاسییه، بتوانی به هۆی داهیتان و رۆشنبیری، خۆی له گیانی سه رده مه که ی نزیک بکاته وه، تا شیعر تک بلتی به قه ده ر ئه وه ی خزمه تی نیستای ده کات، ئه وه نه دهش له ده رگای داهاتوو بدات و خۆی له جوولانه وه ی میژوو دانه بری، بۆیه زۆر زیره کانه له مه نتیقی پشکه وتن و گۆرانی کۆمه ل و سه رده مه که ی گه یشتوو، ئینجا توانیوه تی تیکه لی ببی و پالپشتی بکات. به روانینی تازه و جوړه ده رپرینتیکی تازه تره وه ئه و تیکه یشتنه ی خۆی خسته روو. هه وتلی دا له نیشتمانی داهیتان و کاتی داهیتان و تازه یی دانه بری، چونکه ده بزانی بزوتنه وه ی میژوو ده یدا ته دوا وه. له دوا ییدا چوه ناو ئه و نیشتمانه و زه فه ری پی برد، له نه نجامی تیکه یشتن له جه ده له بی سنوره ده یسه پیتی. شیخ تپه ره ریتی و تازه بوونه وه بگرتیه با وهش، که ئه و جه ده له بی سنوره ده یسه پیتی. شیخ نووری له زمانی سه رده می خۆی نه گه یشتی هه رگیز نه یده توانی به ده نگ ئه و دا وایه وه بچیت!

قه باره ی بوونی میلله تیک که رۆژ له دوا ی رۆژ روو له گه وره بوون ده کات به هۆی ئه وه یه که ئه و میلله تانه به زمانی تازه گوزارشت له سه رده می خویان ده کن. میلله تیک دان به بوونی زمانیتیکی تازه دا نه ئی بۆ ئه وه ی رهنگی چاره نووس و مه سه له که ی خۆی پی بریژی و خه ون و ناواته کانی پی بنووسی، ئه و میلله ته روو له نه مان و قر تیکه وتنه. شیخ نووری

ههستی به هه‌موو ئه‌مانه کردووه، بۆیه داوايه‌کانی ئه‌و قوناغهی به ئه‌مانه‌ته‌وه به‌جێ هه‌یناوه. ئه‌و زمانه تازه‌یهی شیخ نووری خه‌ونی کوردی پێ تو‌مار کرد، زمانیکه خۆینی چاره‌نووسی خۆی ده‌دا، چونکه زمانی داها‌توو و پاشه‌پۆژه. زمانی پاربدوو نییه، شته‌کانی پێ گێره بکا‌ته‌وه. ئه‌و زمانه‌ش نییه له ولاتیکی دیکه‌وه قه‌رز کرابێ و خوا‌زرا‌بیته‌وه، به‌جۆری وه‌ک ره‌شه‌با‌یه‌ک ره‌گه‌په‌شه و ره‌سه‌نا‌یه‌تی ئه‌وی هه‌لکه‌ندبێ، نه‌گه‌ر زۆر که‌سه‌ش هه‌بن نه‌مه‌ و ا‌ تیبگه‌ن، من تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شیخ نووری به‌حه‌لال زاده‌ده‌زانم، چونکه زاده‌ی واقعیکی دیاریکرا‌وی سه‌رده‌میکی ژبانی کورده‌ و له واقعیکی شیعی کوردی دانه‌پرا‌وه.

ساتوسه‌وای شیخ نووری له‌گه‌ڵ شیعی تازه، ساتوسه‌وای خۆینه‌رتیکی هۆشیاری سه‌رده‌مه‌ که به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی شت وهرده‌گرن، ئه‌وه‌نده‌ش هه‌ست ده‌که‌ن که‌وا پێویسته‌ شت به‌دن و به‌خششیان هه‌بیت. ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌کی شارستانی چاکه‌ و هه‌یج ره‌خنه‌ و گله‌بیه‌ک قبو‌ل ناکات. ئه‌م شاعیره‌ پۆشنبیره‌ زوو ده‌رکی به‌وه‌ کرد شیوه‌ی شیعی تازه، پێویستی به‌روانیی تازه‌یه‌ بۆ ژبان و بوون و مرۆف. من له‌ لای خۆمه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا نیم «تازه‌کردنه‌وه» ته‌نیا له‌ شیوه‌دا به‌ریا بێت، نه‌گه‌ر له‌ پێش هه‌موو شتی‌که‌وه‌ روانیی شاعیره‌که‌ نه‌گۆری و ئه‌و رواینه‌ به‌هۆی پۆشنبیره‌یه‌وه‌ له‌ ره‌گه‌وه‌ هه‌لنه‌ته‌کتی، ئه‌وه‌تا شیخ نووری خۆشی له‌و به‌روایه‌ دایه‌ که‌ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌زوتنه‌وه‌یه‌ نه‌رک و په‌یامی «ته‌جه‌دودپه‌روه‌ره‌کا‌غان» ه‌ و ده‌لتی : (له‌ پێشه‌وه‌ رجا نه‌که‌م ئه‌م قسه‌یه‌ که‌ نه‌یکه‌م، جه‌ملی نه‌که‌نه‌ سه‌ر خود فرۆشی. «هه‌ینانه‌ وجوودی ریساله‌یه‌کی ئه‌ده‌بیی کوردی له‌ سه‌ر شانی ئه‌دیب و ته‌جه‌دودپه‌روه‌ره‌کا‌غان به‌لزوومیتی قه‌تعی نه‌زانم» حاشا سومه‌ حاشا من نالیم ئه‌دیبم، من نالیم شاعیرم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌ مندالیمه‌وه‌ فیکرم نیشتی‌غالی له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌بیاتدا بووه‌ به‌ته‌تبوعات نه‌ختی شاره‌زاییم هه‌یه‌ وه‌ ئه‌م شاره‌زاییه‌ دائیمه‌ن سه‌وقی ئه‌وه‌ی کردووم که‌ له‌م عیلمه‌دا که‌ هه‌یتشتا به‌زمانی کوردی نه‌نووسرا‌وه‌ته‌وه‌ ریساله‌یه‌ک ته‌ئلیف و ته‌بع بکه‌م. مه‌عه‌ل ته‌ئه‌سوف وه‌زعیه‌تی خسوسیه‌م و ده‌ست نه‌که‌وتنی شیعی شاعیره‌ کۆن و تازه‌کا‌غان بوو به‌ئه‌سه‌بابی ته‌ئه‌خوری ئه‌م ته‌شه‌بوسه‌ خێره‌) (٢) ئه‌م قسه‌یه‌ی شیخ نووری که‌ سه‌ره‌تایه‌که‌ بۆ پۆژنامه‌ی (ژبان)ی نووسیه‌وه‌، کۆمه‌لتی لایه‌نی جۆربه‌جۆری

(٢) پۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (٢٠)ی سالی (١) (١٩)ی ذی‌العقده ١٣٤٤، (١٠)ی حوزه‌بران ١٩٢٦ (بۆ دائیره‌ی عالییه‌ی ژبان ته‌قه‌یه‌).

تیدایه که ئیمه له شوئینی دیکه دا دهستنیشانمان کردوو و لیږه دا لهم چند نوقته به دا
خهستیان ده که ینه وه:

یه گه م: گرته ئهستۆی په یامیکی شارستانی، که ئه م په یامه تا ئه و کاته به و شیتویه که س
بۆی نه چوو بووه مهیدان و خۆ له قه ره دانی شیخ نووری بۆ ئه م بابه ته تازه یه ،
ههستکردنی رۆشنییریکی شارستانییه به پتیوستی ئه م لکه له ئه ده به که ماندا که
کاتی هاتبوو ده باره ی بنووسری.

دووم: نیشان دانی بێ فیزی و ته وازوع له لایه ن (شیخ نووری) یه وه که ئه م سیفه ته ش
وه ک سیبه ره که ی لیبی جیانه بووه ته وه تا رۆژی مردنی، رهنگه هه ر ئه م لایه نه ش بیت
له ژبانی، که حه زی له خۆ بردنه پیتشه وه و هه لپه کردن نه کردوو، پایه و پله ی
شایانی خۆی وه رنه گری. ئه وه تا خۆی ده لئ: «من نالیم ئه دبیم، من نالیم شاعیرم»
ئه مه ش سیفه تی هه موو ئه دبیتکه به گه وره بی له په یامه شارستانی و
میژوو بییه که ی سه رسانی خۆی گه یشتی.

سپه م: شیخ نووری هه ر له مندالییه وه له گه ل هونه ری شیعر و نه ده بیاتدا خه ریک بووه و
«نیشتیغالی» کردوو، ئه مه ش شاره زایی ته وای له لا دروست کردوو و ئه و
خبیره دوور دوتره هه لومه رچی ئه وه ی تیدا دروست کردوو خۆی له قه ره ی ئه و کاره
بدات.

چوارم: خوتندنه وه و رۆشنییری شیخ نووری و شوین پێ هه لگرتنی رۆشنییری سه رده م که
وه ک خۆی ده لئ: (به ته ته بوعات) ئه و شاره زایییه ی فیر کردوو له پال مه شق
کردنی خۆی بۆ هونه ری شیعر.

پنجم: رووکردنی ئه م شاعیره بۆ چند لایه نیککی رۆشنییری جۆراوجۆر و مشور خواردنی
بۆ پرکردنه وه ی که له به ره کانی له ئه ده به که ماندا، ئه م پهل هاویتشته ش بۆ لایه نه
رۆشنییرییه کان وای کردوو به ته نیا خۆی ته رخان نه کات بۆ شیعر.

شه شم: رووی ده می کردوو ته «ئه دبیه ته جه دود په ره کان» و به پتیوستییه کی گه وره ی
زانیوه ئه م ئه دبیا نه په یامه که یان به جی بگه به نن و ئه م ئه رکه راپه رپین، چونکه
نوسین ده رباره ی ئه م لایه نه له زمانی کوریدا نییه.

هه وه تم: شیخ نووری زووتر بیری له م مه سه له یه کردوو ته وه، واته پیتش سالی (۱۹۲۶)
و (۱۹۲۷) که وتاره ره خنه ییه کانی تیدا بلاو کردوو ته وه، به لām له به ر «وه زعی

تایبتهی» خۆی و نه‌بوونی که‌رسته‌ی ته‌واو بو‌نهم ئیشه که «شعیری شاعیره کۆن و تازه‌کانه» نهم پروژه‌یه‌ی دوا خستوووه.

شیخ نووری به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بداته «تازه‌کردنه‌وه» هه‌ستی به‌وه کردوووه، شعیری کوردی پتووستی به‌ته‌کانیکه، به‌لام پروژه ره‌خه‌یه‌یه‌که‌ی پیش‌کاری تازه‌بوونه‌وه‌که نه‌خستوووه، دواخستنی نهم زنجیره و تاره ره‌خه‌یه‌یه زیاتر له به‌رژه‌وه‌ندی بزووتنه‌وه تازه‌که بووه، چونکه له سالی (۱۹۲۶-۱۹۲۷)دا که ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌یان، (تنظیرات)ه‌که‌ی له‌سه‌ر بو‌شایی دانه‌نابوو، به‌لکو کۆمه‌لیک به‌ره‌می شیعیری نووسیبوو که نو‌تینه‌ری تازه‌بوونه‌وه‌که بوون و بوونه‌ نمونه‌ی پراکتیکی بو‌را و بو‌چوونه‌کانی.

سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعی نو

لهم به‌شدها پتیوسته‌ئو خالانه‌بخه‌ینه‌وه به‌رچاو که به‌بنه‌مای شیعی تازه‌ده‌ناسرتین و سیمای‌ئو قوتابخانه‌یان رشتووه و ئهم سیمایانه‌ش له شیعی کلاسیکی جیای ده‌که‌نه‌وه. یان به (یاخییوون) و هه‌لگه‌رانه‌وه له‌سه‌ر دابونه‌ریت و ده‌ستور و یاسایه‌کانی ده‌ژمیردرتین. زۆره‌ی‌ئو خالانه‌ش که من لی‌ردها په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم و ده‌یانخه‌مه‌وه بیرتان، له‌و بروایه‌ش دام شیعی تازه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ‌نووری به‌شیتی زۆری ئهم خالانه‌ی تیدا به‌دی ده‌کرتیت، له‌ دواییشدا له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیرتیکی وه‌ک مامۆستا (گۆزان) په‌ره‌ی پین درا و جیگیر کرا و به‌فراوانی له‌ ناو خوینه‌راندا شوینی خۆی کرده‌وه و خوینه‌ری زیاتر باوه‌شیان بۆ کرده‌وه و لیتی کۆیونه‌وه. ئهو خالانه‌ی لی‌ردها به‌رچاویان ده‌خه‌ین زۆربه‌مان ر‌امان له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گریته‌وه. هه‌ر ئهو لایه‌نانه‌ که باسیان لیتوه ده‌که‌ین ده‌توانرێ بکرتنه‌ که‌ره‌سته‌ی تیروته‌سه‌ل بۆ لیتوتیژینه‌وه‌ی جیا جیا له‌سه‌ر ئهو شاعیرانه‌ی ئهو قوناغه شیعییه‌ تازه‌یه‌یان دروست کرد و جیگیر کرد و ته‌نانه‌ت له‌ ژیر رۆشنایی ئهو خالانه‌وه ده‌توانرێ بزاین هه‌ریه‌که له‌و شاعیرانه‌ ئهو خالانه‌ی ده‌یخه‌ینه‌ روو کامیان زیاتر تیدا نامانجی پیکاره‌وه. له‌گه‌ل ئهو به‌بالا‌برینه‌ نابێ ئه‌وه‌مان له‌ بیر بچیت که مه‌سه‌له‌ی (میژو)ی ئه‌نجامدانی هه‌ر کارێک نرخی خۆی هه‌یه، بۆیه پتیوسته هه‌نگاو به‌هه‌نگاو به‌پیتی میژووی نووسینی شیعه‌کان بریاری په‌خه‌یی بدری و هه‌ر شته‌ به‌ریته‌وه لای‌خانه‌ی خۆیه‌وه.

یه‌کیک له‌ هه‌نگاوه‌کانی ئهم بزوتنه‌وه تازه‌یه دروستکردنی هاوکیشه‌ی نیوان (شیتوه و ناوه‌رۆک)ه. شیخ‌نووری ویستی شیعر بخاته‌ باوه‌شی ژبانوه‌وه و له‌ویوه چاو هه‌لبێتی، بۆیه ئالۆز بوونی ژبان و گه‌وره‌ بوونی (مه‌سه‌له‌ی) نه‌ته‌وه‌کسه‌ی و به‌یه‌کداچوونی رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی کارتیکی وایان له‌ شیخ‌نووری کرد، به‌دوای به‌رگیکی تازه‌دا بگه‌رێ بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ زه‌خه‌رفه‌ دوور بخاته‌وه و بۆ ئهو ناوه‌رۆکه تازانه‌ شیتوه‌یه‌کی گونجاو هه‌لبێترێ، تا بتوانی له‌ جووتکردنی ئهم لایه‌نی (شیتوه و ناوه‌رۆک)ه‌ شیتووزتیکی تازه‌ بدۆزیته‌وه، به‌رپه‌چکه و شیتووزتیکی جیا‌وا‌تر له‌ جاران شیعر بنوسێ. به‌روانینیکی تازه‌ی هونه‌ری و فیکری سه‌یری شیعی کرده‌وه، هه‌ر ئهو روانینه‌ وای لێ کرد به‌دوای سستمی ده‌رپینی تازه‌دا بگه‌رێ، بۆ دۆزینه‌وه‌ی شیتووزی تاییه‌تی خۆی. شیخ‌نووری که

ههولتی دا هاوکیتشه‌ی نیتوان شتیوه و ناوه‌رۆک رابگری و هیچیان له‌سه‌ر حیسابی ئه‌وه‌که‌ی دیکه‌یان به‌رز نه‌بیتته‌وه، شاعیرتیکی ده‌سته‌وه‌ستان نه‌بوو، تا بلتین به‌هونه‌ره‌کانی شیعی کلاسیکی نه‌وتی‌راوه و له‌ناچاریدا شیعی تازه‌ی نووسی، به‌لکو تیتروانین و بییری گه‌وره و فراوانی به‌دوای شتیوه‌ی ده‌رپینی سووک و ئاسانتردا گه‌راوه. به‌لای منه‌وه شیخ نووری ته‌نیا شتیوه‌یه‌کی تازه‌ی له‌دارشتن و ده‌رپینی شیعه‌کانیدا په‌په‌وه نه‌کردوه، به‌لکو له‌پال ئه‌و شتیوه‌یه‌شدا کۆمه‌لتی بابه‌تی تازه‌شی بۆ شیعی کوردی هیتایه‌ پیتشه‌وه، که له‌مه‌وه پیتشتر له‌ده‌رگای ئه‌و بابه‌تانه‌ نه‌درا‌بوو، ئه‌م ئه‌و بابه‌تانه‌ی خسته‌ به‌رگیتی هونه‌ری و به‌که‌شوه‌وایه‌کی نوێ، شیعی کوردی گۆش و متوره‌ کرد.

شیخ نووری به‌راسته‌گۆیی‌یه‌وه به‌دوای ژباندا گه‌راوه و له‌گه‌ل خۆی راستگۆ بووه، شیعه‌ره‌کانی که بریتین له‌ئه‌زمونی ژبانی خۆی و سه‌رده‌مه‌که‌ی و پۆشنییری و خوتنده‌وه‌ جوهر به‌جۆره‌کانی، ئه‌مانه‌ش به‌بابه‌تی تازه‌ناشانیان کردوه. ئه‌گه‌ر شیعی کلاسیکی بریتی بیت له‌ (سه‌نعه‌تساز) و زیاتر بایه‌خ به‌شتیوه‌ی شیعه‌بدات، ئه‌وه شیعی هاوچه‌رخ له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ نووری) دا وازی له‌جادووی ئه‌و جۆره‌سه‌نعه‌تسازیه هیتاوه که ته‌نیا بایه‌خ به‌شتیوه‌ ده‌دات له‌سه‌ر حیسابی ناوه‌رۆک. ئه‌گه‌ر بایه‌خیشی به‌سه‌نعه‌تسازای دابن، ئه‌وه له‌گه‌ل ناوه‌رۆکه‌که‌یدا گونجاندوویه‌تی، له‌کاتیکدا ئه‌و گونجاندنه‌ شتیوه‌ی گوتنی ناوه‌رۆکه‌که‌ و ئه‌و گۆشه‌نیگایه‌ی لیتیوه‌ سه‌یری ناوه‌رۆکی کردوه‌ ده‌ستی کردوه و سازاندوویه‌تی، شیخ نووری نه‌یتوانیوه‌ خۆی له‌وه‌مور بیره‌ تازانه‌ دا‌سه‌ری که په‌یدا بوون و به‌یه‌که‌داچوون و رۆژ له‌دوای رۆژیش به‌یه‌کا چوونه‌ ده‌بوون، بۆ به‌دوای شتیوه‌ی ته‌عبیر کردنی ئاساندا ده‌گه‌را، تا ده‌ره‌قه‌تی ئه‌و بیره‌ زۆر و زه‌وه‌ندانه‌ بیت و له‌شیعه‌ردا ده‌سته‌مۆیان بکات. ئه‌م شۆرشه‌ شیعییه‌ گۆزانی (جه‌وه‌ره‌) و سه‌پاندنی گۆزینی شتیوه‌ی ده‌رپینه‌ و گه‌رانه‌ به‌دوای شتیوه‌ی ده‌رپینی ئاسانتردا، تا بتوانی زه‌فه‌ر به‌ئالۆزی ئه‌و بیره‌ تازانه‌ بیات. وه‌ک بلتی له‌و کاته‌دا پیتش ئه‌وه‌ی (ژان کۆکتۆ) ئه‌و قسه‌یه بکات، ئه‌ویش به‌روای وا بووبی (شتیواز ده‌رپینی شتی ئالۆز و به‌یه‌کا چووه‌ به‌شتیوه‌ی ئاسان و ساده‌ و په‌وان، نه‌ک ده‌رپینی شتی ساده‌ و ساکار بیت به‌شتیوه‌ی ئالۆز و په‌رگری و گۆل). شیخ نووری ئه‌وه‌ی سه‌لماندوه‌ و کاری پتی کردوه، چونکه‌ نه‌یویستوه‌ وه‌ک شیعی کلاسیکی بییری بچووک و ته‌نک له‌ناو زه‌خره‌فه‌دا حه‌شار بدات، ئه‌وه‌شی سه‌لماند که شیعی هاوچه‌رخ ئه‌وه‌نده‌ی سه‌نعه‌تسازای و هونه‌ره‌، ئه‌وه‌نده‌ش (بیرسازی) یه‌ له‌پال تازه‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌کانی ده‌رپین (کیش و ئاواز و وشه‌ و وینه‌).

به لای منهوه ئهو بزووتنهوه تازه تهعبیرکردنه له جه وهه ری ژیان و به نه ده بیته کی ره سه نی ده زانم، خوازراه و تهقلیدی نییه، نه گهر سوودیشی له نه ده بی گهلانی دراوست و ره گرتیی، له به خششی خویدا دهسته پاچه نه وه ستاوه، له و پروایه شدا نیم نه ده بی ناره سه ن و لامیتر ته مه نی دریتژ بیت، چونکه وهک ههر جوگه له یه کی بچووک له زستاندا دروست ده بیته، به لام له هاویندا وشک دهکا.

بۆ نه وهی به ته واوی ئهم لایه نه به پیتی بۆچوونی شیخ نووری خوی روون بیسته وه، خوینه ریش بگاته قه ناعه تیک که ئهو شاعیره له خورا ئهم ههنگاوهی نه گه یاندووه ته نه نجام ده لئ: «لیره دا نوقته یه که هیه ته عریفی لازمه. له م نه سه رانه دا که ئیمه ته دقایقمان کرد ئهو هیه جانه ی که بۆ ئینسان حاصل نه بی له وه ناچی که به ریتگایه کدا برۆی و پاره یا خود شتیکی چاک بدۆزیته وه مه منوون بی. یا له وه ختی برسیه تیدا ته عامیکی خوش بخوی، که وا بو له بهینی ئهم دوو هیه جانه دا که ئیمه حسی نه که یه فهرق زۆره. وهک ئیزاحمان کرد له وحه یه ک، بینایه کی زهریف هه یکه لیتیکی ماهیرانه مان که ته ماشا کرد، مۆسیقیکی یا خود (قصه) یه کی جوانان که بیست، یا وه زعیکی مونه سرمان ته ماشا وه یا حیکایه تیکی فاجیعمان که نیستیماع کرد، ئهو هیه جانه ی که بۆ ئیمه پهیدا ده بی بۆ نه وهی له گهل حسیاتی حه یواندا ته فریق بکری پتی ده لئین هیه جانی به دیعی، عه جه با هه موو ره سمی، هه موو (قصه) یه ک، هه موو هه یکه لیک، هه موو مۆسیقیکی حه ز و هیه جانیکی به دیعی له ئیمه دا حاصل دهکا؟ نه خیر... ئهو مندالانه ی که وا به قه له میتیکی فهرنگی یا ته باشیریک چ له دیوار و چ له سه ره ته خته ره سمی حه یوان و ئینسان و شتی تر نه کیشن له مه دا جوانی و ته راوه تیکی وای تیدایه که له رووحی ئیمه دا حه ز (حظ) و مه منوونیه تیک حاصل بکا؟ نه... که وا بو هه موو قسه یه کیش هیه جانی به دیعی حاصل ناکات. مه سه له ن نه چم بۆ مه کته ب، ئهم قسه یه بۆ ئیمه هیه جانیکی به دیعی حاصل نهکا نه خیر... یا خود له مه وسمی زستاندا له وه قتی به فر بارینا مندالان له به فر (شیره به فرینه) یه عنی نه نوعی ره سم و هه یکه ل دروست نه که ن، عه جه با حه ز و مه منوونیه تیکی به دیعی بۆ ئیمه حاصل نهکا؟! نه خیر... یا خود شه خستیکی که به فه ننی مۆسیقا بینگانه بی، ههر له خۆیه وه ده ست بداته عوود وه یا که مانیک و لیبدا، عه جه با ته ئسیریکی مه عنه وی، حسیکی به دیعی به ئیمه نه گه یه نی؟ نه خیر... که وا بو له م وه سانیته موخته لیفه یه دا که حیساجمان کرد، نه وهی که له رووحی ئیمه دا حه زکی به دیعی حاصل بکا، نه وه یه که له ده ستی ساحیبی مه هاره تیک و سنعه تکاریک دره چنی. یه عنی هه موو وه قتیکی نه وهی که

هدهه جانتيك بۆ ئىتمە حاصل ئەكا رەسم و مۆسقىا نىيە، بەلكو ئەو سنعەت و مەھارەتە يە
 كە قىمەت ئەدا بەمانە. كەوا بوو مىسالىتىكى تر بهتنيىنەو، بەلام ئەم مىسالە بۆ رەسم
 نەبى بۆ ئەلغاز بى. ۱- كاسبى پىياو ئەزىتى. ۲- زەحمەت، رەحمەت ئەهتتى. مەعناى
 ئەم دوو جوملە يە ئەگەر تەحليل بكرى، ھەردووكىيان زۆر نزيكى يەكن، ئەتوانم بلىتىم
 عەينى يەكتىرىن. بەلام مىسالى راست و پەوان مەقسەدەكە ئىفاو بەيان ئەكا. مىسالى
 دووھەمىيان، بۆ ئەوھى كە كاسبى پىياو بەختو ئەكا و ئەزىتى بەجوملە يەكى جوان و ئەدەبى
 نىشان بدرى، ھىناويانە جوملەى (زەحمەت، رەحمەت ئەهتتى) يان وتوھ، ئەمجا دىقەت
 بكة بزائە لە ئىفادەى مىسالى ئەوھلدا ھەزىكى بەدىعى تيا نىيە كە ئىنسان مەمنون بكا
 مەسەلەن (دوو كەرەت چوار ھەشت) ئەم جوملە يە ھەر چەند ئىخبارى ھەقىقەتتىك ئەكا،
 بەلام ھەز و مەمنونىيەتتىك حاصل ناك، مىسالى ئەوھلپش وا، فەقەت تەماشائى
 مىسالى دووھەم بكة ئىن ئەم جوملە يە، جوملە يەكى سادە نىيە، بەلكو پىچو پەنای زۆرى
 تىايە چونكە (زەحمەت، رەحمەت ئەهتتى) ھەرچەند زاھىرەن جوملە يەكى تەزادە، بەلام
 ئىفادەى ھەقىقەتە بەتەرزىكى جوان و مەعنادار. يەعنى ئىنسان كە ئىختىيارى سەعى و
 زەحمەتتى كرد، فەيز و رەحمەت دەسگىرى ئەبى. بى زەحمەت ئىسراحت تەئىمىن ناكرى،
 بى ھەولدان پىياو دەولە مەند ناپى، بى خوتىندن پىياو عالم ناپى، خولاسە ھەزار مەعناى
 ھەقىقى لى ئەدۆزىتتەو»^(۳) لىرەدا دەتوانىن مەبەستى (شىخ نورى) لەم چەند خالەدا كۆ
 بكة يەنەو:

يەكەم: (ھەيەجانى بەدىعى) كە بەزاراوى رەخنى ئەمروكە (اثارة الحس الجمالي)
 ورووژاندنى ھەستى ھونەرى و جوانى دەگرتتەو بە رىگەى ھەلچوونەو كە لە
 ئەنجامى خوتىندنەوھى شىعەرىكدا، يان كوئى گرتن لە پارچە مۆسقىايەك، بىنىنى
 بىنايەك پەيدا دەبى و جىياوازى ھەيە لەو ھەستە خوشەى لای مروئىتىك دروست
 دەبىت لە ئەنجامى (پارە دۆزىنەو) يان لەو ھەستەى كە لە كاتى برسىتيدا دىتە
 ئەنجام كاتى (تەعامىتىكى خوش بخوئى)، ئىنجا جىياوازى نىوان ھەستى مروئ و
 ئاژەل بەو (ھەيەجانى بەدىعى) يە رادەگىرى. ئەوھش مانائى وا يە شىخ نورى
 شىعەرى لە نىوان ھونەر و دروستكردنى ئەو (ھەيەجانە) ي بەرپاى دەكات

(۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۰) ى سالى (۱)، (۱۹) ى ذى القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ى حوزەيران
 (۱۹۲۶)، ھەروھە ژمارە (۲۱) ى رۆژنامەى (ژيان) ى سالى (۱) ى (۶) ى الحجە ۱۳۴۴،
 (۱۷) ى حوزەيران (۱۹۲۶).

دانه بریوه، نه‌گهر پرواشی به‌وه بووبی به‌شیر په‌یامیک بگه‌ینه‌نی لایه‌نه (جوانی) و (هونه‌ری) په‌که‌ی شیری فه‌راموش نه‌کردوه.

دوهم: شیخ نوروی نمونه‌ی زوری هیناوه‌ته‌وه تا بیسه‌لمینتی هه‌موو شیعریک، مۆسیقایه‌ک، قصه‌یه‌ک، (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) دروست ناکات، ته‌نیا که‌سانیک ده‌توانن نه‌و جوړه به‌ره‌مه‌بدن به‌ده‌سته‌وه که‌هونه‌رمه‌ند بن (سنعت و مه‌هارت) یان تیتدا بیت، که‌ نه‌و (سنعت و مه‌هارت) هی شیخ نوروی باسی لپوه ده‌کات، هه‌موو هه‌لومه‌رجه‌کانی وه‌ستایی و شاره‌زایی و کارامه‌یی و هونه‌رمه‌ندی ته‌وه. بۆیه‌ش سه‌رکه‌وتوویی و گه‌وره‌یی هونه‌ره‌که‌ به‌پراده‌ی زوری نه‌و (هه‌یه‌جانه به‌دیعی) په‌ده‌کیشی و نرخ‌ی بۆ داده‌نی.

سپه‌م: به‌ره‌میک بتوانی (هه‌ستی جوانی و هونه‌ری) بو‌روژینی، واته (هه‌یه‌جانی به‌دیعی) ده‌بیت له‌و به‌ره‌مه‌دا که‌ به‌ وشه ته‌عبیری کردوه، ته‌نیا وشه‌که نه‌بیته هۆیه‌ک بۆ راگه‌یاندنی نه‌و بابه‌ته، چونکه له‌و دوو نمونه‌یه‌ی هیناویه‌تیبه‌وه، ته‌نکید له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کات که‌ شیعر نابی‌راسته‌وخۆ و رووکش و راپورت ناسایی (تقریری) بیت و راگه‌یاندنی بابه‌ته‌که له‌سه‌ر حیسابی لایه‌نه هونه‌رییه‌که بیت. به‌و نمونه‌یه‌ش که‌ ده‌لنی: (دوکه‌رته‌ چوار، هه‌شت) ده‌یسه‌لمینتی که‌ حه‌قیقه‌تی هونه‌ری جیاوازی زوره له‌گه‌ل نه‌و حه‌قیقه‌ته واقعییه‌ی که‌ هه‌موومان پیتی ناشانین و له‌به‌ر ده‌ستمانه و ده‌یزانین، به‌مه‌ش ویستویه‌تی به‌ره‌می هونه‌ری له شتی روژانه و سه‌رییی جیا بکاته‌وه.

شیخ نوروی جارتیکی دیکه ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (شپوه و ناوه‌روک) و نه‌م جاره‌یان به‌شپوه‌یه‌کی روونتر ده‌لنی: «نه‌سası نه‌ده‌بیات جوانییه، په‌عنی لیباسیکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک و نه‌سası مه‌نتیش راستییه. له ته‌للیفی نه‌سه‌ریکی نه‌ده‌بیدا نه‌و نوقته‌یه‌ی که‌ لازمه دیقته‌تی لی بکری له رووحدا ته‌حسیلی هه‌یه‌جانی به‌دیعییه، فه‌قه‌ت بۆ نه‌وه‌ی که‌ قسه‌یه‌ک موافقی مه‌نتیق بی لازمه له نوقته‌ی حه‌قیقه‌ت ته‌جاوز نه‌کری» (۴)

لیره‌دا شیخ نوروی که‌ ده‌لنی: «لیباسیکی جوان بدری به‌مه‌عنایه‌ک» مه‌به‌ستی وایه بلتیت نه (لیباسه‌ جوان) که‌ به‌بن (مه‌عنا) هیچ به‌هیچ ده‌کات و نه (مه‌عنا) که

(۴) روژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۶) ی سالی (۱)، (۱۴) ی موچه‌رم (۱۳۴۵)، (۱۵) ی ته‌موز (۱۹۲۶).

ناوه روژک ده‌گه یه‌نئ به‌بئی (لیباس‌تیکئی جوان) کاریگه‌ریی خوئی دروست ده‌کات، بو (ته‌حسیلی هه‌به‌جانی به‌دیعی) واته پتکه‌وه نه گونجاندنی نه و لایه‌نه کار ناکاته سه‌ر هه‌ستی هونه‌ری و جوانی خوینهر. ئینجا که ده‌لئی: «که قسه‌یه‌ک موافقی مه‌نتیق بئ لازمه له نوقته‌ی حه‌قیقه‌ت ته‌جاوزه نه‌کریی» ته‌واو ده‌به‌وئ شیعر له زنده‌پرۆبی و (پئی لئ هه‌لپ‌ین- موپاله‌غه) رزگار بکات که یه‌کینکه له خاسیه‌ته‌کانی شیعرئ کلاسیکی و هه‌ول ده‌دات هونه‌ره‌که‌ی بکاته هۆیه‌ک بو‌گه‌ران و سۆزاغ‌کردن به‌دوای (حه‌قیقه‌ت) و نزیک‌بوونه‌وه لیبی، تا بتوانئ وه‌ک رۆشن‌بیر و شاعیریتکی سه‌رده‌م و قۆناغه ناسکه‌که‌ی میلله‌ته‌که‌ی پێیدا رته‌ ده‌بوو، ببئی به‌کوپی نه‌و سه‌رده‌مه و به‌ته‌نگ داوا‌یه‌کانیسه‌وه بچیت، ئینجا پاش نه‌وه‌ی زانیمان شیخ نورئ نه‌ک ته‌نیا به‌شیعر، به‌لکو به‌نوسینیش هه‌ولئ داوه به‌زاراوه‌ی ره‌خه‌یی هاوچه‌رخ بو‌شیعرئ تازه‌بیته مه‌یدان، ئینجا دیته سه‌ر لایه‌نیکئی گرنکی دیکه که پتیه‌ندی به‌شپوه و ناوه‌روژکه‌وه نه‌بچه‌راوه، نه‌و لایه‌نه‌ش سستمی ده‌رپینه (نظام‌التعبیر).

شاعیر که توانئ به‌لێزانی و کارامه‌یی پتیه‌ندی نیوان (شپوه و ناوه‌روژک) تیبگات، مانای وایه ده‌توانئ که‌سایه‌تی تایه‌تی بو‌خوئی دیاری بکات، چونکه سستمی ده‌رپینی تایه‌تی خوئی هه‌یه که نه‌و سستمی ده‌رپینه‌ش وه‌ک خوئی ده‌لئی: «ئه‌ده‌بیات سه‌عی بو‌ نه‌وه ده‌کا که ته‌زاهوراتی کوناوکونی حیات به‌سوره‌تی که دیویه‌تی یا تینگه‌یشتوه ته‌سویر و شکلیتکی به‌دیعی و جوانی به‌دیته»^(۵) شیخ نورئ که ده‌لئی: «به‌سوره‌تی که دیویه‌تی یا تینگه‌یشتوه، ته‌سویر و شکلیتکی به‌دیعی و جوانی بداتئ» کتومت نه‌و پیناسه‌یه ده‌گونجئ (سستمی ده‌رپین) ی پئ ته‌عریف بکه‌ین، چونکه (سستمی ده‌رپین) له نه‌نجامی نه‌و گوشه‌ نیگایه‌وه دروست ده‌بئی که روانین و تینگه‌یشتنی داھینه‌ره‌که بو‌ژیان و شته‌کان دروستی ده‌کات. بئگومان نه‌مه‌شیان خاسیه‌تیکئی ئیبداعیه‌یه و هه‌موو که‌سیک ناتوانئ ببئی به‌خواه‌نی (سستمی ته‌عبیرکردن) ی تایه‌ت به‌خوئی تا بتوانئ به‌تۆری وشه نه‌و ته‌ونه بچئن که تیروانینی تایه‌تی خوئی بو‌ژیان ره‌پیشی ده‌کات. به‌پیتی نه‌م بو‌چوونه، شیخ نورئ شاعیریتکه به‌وپه‌ری هۆشیارییه‌وه نه‌و هه‌نگاوه‌ی ناوه بو‌ نه‌وه‌ی بیکاته یه‌کیتک له سیمایه‌کانی شیعرئ تازه. له لایه‌کی تریشه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی نه‌بیته نوسخه‌یه‌کی کاربۆنئی یه‌کیتک له شاعیره‌کانی پێش خوئی، له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی (چۆنیه‌تی وتنی بابه‌ته‌که

(۵) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره (۲۴) ی سالی (۱) ی ته‌مموز، (۱۹۲۶).

و جوړی بینین و دهر پینه که یی) راده وهستی. جارتیکی دی شیخ نووری رای خوئی دهر دهر پری و ده لئ: «نه ده بیات شه خسییه، یعنی به نیسبهت شه خسه وه نه توانن نیشانی بدن. فهقهت عیلم و فهن غیر شه خسییه. حه قایقی علمیه و فهنیه هیچ زمانیکی نه شخاس ته به دولی ناکات. دوو که رت دوو له هه موو وه قتی کدا بو هه موو که سیک هه چوار نه کات» (۶).

شیخ نووری لیتره دا ده یوئ بلتیت (بابهت) هه ر بابه ته، به لام هه ر که سیک به پیتی شیواز و بوچوون و تیروانینی خوئی نهو (بابه ته) نیشان ده دات، چونکه مه سه له ی (داهینان) کارتیکی زاتییه وهک چوون په نجه مووری کهس له کهس ناکات، بهم جوړه شه داهینانی دوو داهینه ریش لیکتره جیاوازن، له بهر نه وه ی نهو دوو داهینه ره هه ریه که یان شیوازی خوئیان هه به. (شیوازی) یش دیسان هه ر نه نجامی تیگه بشتنی وردی نهو هاو کیشیه ده گه به نئ که «شیره و ناوهر وک» به یه که وه ده به ستیته وه و «له رووخی قارییندا ته نسیرتکی مه عنه وی حاصل ده کات» له م تیکه ل بوونه گیانی به گیانی و ده سه ملانه ی نیوان شیره و ناوهر وک شیعری تازه (یه کیتی بابه تی) (۷) بو شیعری کوردی ده سه بهر کرد که تا نهو کاته شاعر زیاتر له گه ل (مانای بهیت) خه ریک بوو، هه ر نه وه له لای شاعیری کلاسیکی هونه ر بوو شاعیر بتوانئ له شاعر تیکدا زیاتر له چند بابه تیک کوزیکاته وه و هه ریه که لهو بابه تانه له بهیتیکدا ده رخت. له شیعری کلاسیکی چند قه سیده یه کی (نالی) و (مه وه وی) توانیویانه (یه کیتی بابه ت) بو شاعر به ده سه ت بهیتن، به لام نه وه نه بووه به رتچکه و رتیازتیک و تا سه ر په پیره و بکرتت. له زاراه وی په خنیه یی جیهاندا لای (هوراس) یش (البقه الار جوانیه - په له ی نه ر خه وانی) له جیاتی (معنی البیت) به کار هاتوه، که چی له سه ر ده ستی شیخ نووری شاعر ده سه بهرداری نهو مانای بهیته هات و وازی له که له که کردنی چند بابه تیک له شاعر هینا و که وته نه وه ی بابه تیک فوژمیتکی گونجاوی بو هه لبرتری و بابه ته که له گه ل فوژمه که یه کیتییه کی عوزوی له نیوانیاندا هه بی. هه روه ها له چند شاعر تیکدا په گه زی چیر و کیشی خسته وه ته ناو شاعر تا زیاتر نهو (یه کیتی بابه ت) له بجه سپینئ، لهو شاعرانه شدا که شیخ نووری تیدا په پیره وی (یه کیتی قافیه ی) کردوه، رووی له (یه کیتی بابه ت) وه رنه گپراوه. لیتره دا (یه کیتی بابه ت) هه ولدانه بو

(۶) روژنامه ی ژبان، ژماره (۲۵) ی سالی (۱)، (۱) ی موچه رهم ۱۳۴۵ (۲۲) ی تمموز، ۱۹۲۶.

(۷) ماموستا (گوزان) یش له چارویکه و تنه که پیدا (یه کیتی بابه ت) ی به داهینانی شیعری نوی داناه.

دروستکردنی مهرکه زیبیت له شیعدا و خوړزگار کردنه له شتی لابه لایی و پهل هاویشتن بو شتی وا که خزمه تی ساختمانی شیعره که نه کات. واته وهک له شیعی کلاسیکیدا ده بینین شیعر وهک ناویک وایه پلووکه بهردیک فری ددهینه ناو ناوکه بازنه دروست دهکات و نهو بازنانه گه وره دهکات، بهلام له شیعی تازه ماندا شیخ نوری ههولتی داوه نهو بازنانه بهرو ناو یه کتر بچنه وه و له یه کتر کو بنه وه و مهوزو وعده که چر بکه نه وه و قولتری بکه ن.

بایه خدان به (یه کیتی بابه ت) ههولتی که بو دروستکردنی ساختمانیکی توند و تول و به هیز، که له ناو خویدا به شه کانی نهو ساختمانه پیکده هین و پیوه ندیبه کی پته و له نیوانیاندا هه بی، چونکه تا نهو کاته شیعی کوله گه بی - کلاسیکی له بهر نه وه ی پشتی به (یه کیتی مانای بهینه کان) ده به ست، بزه شیعر ساختمانی نه بو. ههردیک یا جاری وا هه یه دوو به بیتیش له شیعی کی کلاسیکی ده بهی تی کاری له معنای شیعره که نه ده کرد، بهلام بزوتنه وه ی شیعی تازه به هوی یه کگرتنی به شه کانی شیعره که، به لابردي ههردیک کار ده کاته سه ر شلوق کردنی و ههردیک جار رووخاندنی ساختمانه کی. من نالیم شیخ نوری له کاره سه ره تاییه دا سه د ده رسد سه رکه وتوه، چونکه ناکری شاعیر وا زوو خوئی له کارتیکردنی شیعی کلاسیکی رزگار بکات، که نه ویش ساختمانه کی له یه کتر داچراوه و کهرت کهرت و سه ره خو به. دیسانه وه زال بو نیس به سه ر دروستکردنی ساختمانیکی ته واو له شیعی تازه دا کاریکی نه ونده ناسان نیبه. شیخ نوری له م باره یه وه له وتاریکی ره خه ییدا نووسیوه تی: «بو نووسی شتیکی نه ده بیی یاخو د عادی له پیش هه موو شتیکیا ریعایه ت کردنی به عزتی نه اساسات لازمه، نه م نه اساساته قسمه ن له پیش نووسینا به عزه ن له نه سنای نووسینا لازمه به دیقته ت هه ماشا بکری له وه قتی نووسینا نه و نه اساسانه ی که ریعایه تیان لازمه نه مانه ن:

۱- وه حده ت ۲- نیجاد ۳- ته رتیب. وه حده ت، مهوزو وعیتک به ده سه ته وه یه که بینووسی له پیش هه موو شتیکیا لازمه دیقته ت له وه بکه یه ت که خه له ل به وه حده تی مهوزو وعده که ت نه کات. له دنیا دا هه یچ مهوزو وعیتک نیبه له گه ل هه موو مهوزو وعیتی تردا دوور و نزیک به چه ند تا قم و عه لایق و ره وایته وه محته وا نه بی. بینانه ن عه له یه ی له وه قتیکیا که مهوزو وعیتک نووسی له پیش هه موو شتیکیا لازمه حدوودی بو ته عین بکه ی و له و حدووده نه چیته ده ره وه، بو نه وه ی زور چاک تی بگه ی ن، لازمه میسالیکن به یینه وه. نه ته وی محاره به یه ک ته سویر بکه ی، نه سلتی مه قسه د نه وه یه که محاره به که له

چ نه حوالتيكدا وقووعی بووه وه بهچ سورہ تیک نه تیجہی هاتووه. له وهقتی نووسینا جاری بازیك نهدهی بۆ بهحسی توپ که چۆن نیستیعیمال کراوه و بهمهش نیکتیفاء ناکهیت بهتول و تفسیل بهحس له ئه عمالی توپ و فابریقه کهی نه کهی وه به کوللی حدوودی مه و زووعه که کم نه کهی» (۸). که واته شیخ نووری ئه م ههنگاوهی به هه پره مهیی نه ناوه، به لکو له پاش وردبوونه وه و تیگه یشتن و دیراسه کردن گه یشتووته نه و قه ناعه ته، بۆ نه وهی بتوانی (خهل له به وه حده تی مه و زووعه کهی) نه گات و نه و بابه تهی که ویستی بۆ شیعر ده ستموی بکات له پتوهندییه لابه لا و په لپ پۆداره کانی دووری بخاته وه و له کرۆکی نه و بابه ته درنه چن. مامۆستا (گۆران) ییش که شیخ نووری به سه روکی نه و بزوتنه وه یه ناو ده بات ده لئ: «یه کیستی بابه ت (وه حدهی موضوع) یان هینایه کایه وه». که نالئی (هینامانه کایه وه) واته بهر له خوئی که سانیک هه بوون نه وه یان کردووه، بیگومان وه ک دیاره شیخ نووری به تیۆر و پراکتیک نه وه ههنگاوهی ناوه.

پهنگه کهس سئ و دوو له سه ره نه وه نه کات که شیخ نووری یه کهم کهسه، ههنگاوی نابئی به ره و تازه کردنه وهی (کیشی) شیعره کانی. واته بهردانی (عه رووز) و گه پانه وه بۆ مه جزواته کانی. مامۆستا (گۆران) ده لئ: «نه گهرچی شیعر هه ره له سه ره رووزی عه ره ب هۆرا وه ته وه له م سه رده مه دا، به لام مه جزوته کانی به حری عه رووزیان وه رته گرت، وه نه و به حرانهی که زۆر به کار نه هه تیزان له لای شاعیره کۆنه کان. بۆ وینه نالی و سالم و هاو ریکانیان زیاتر به حری (هه زج) و (په مل) یان به کاره تینا وه، به لام نه مانه له به حری سه رب و خه فیف و له هه زج (مه جزواتیان) وه رته گرت وه زیاتری (زواحف) و (علل) یان به کار نه هینا. نه م تازه کردنه وه یه به ته قلید کردنی نه ده بی تورک پرووی دا، به لام نه ده بی تورکی جولانه وهی تازه تری لئ ده رکه وت که تورکه کان له پرووی گیانیکی (قهومی) یه وه نه هاتن کیشی هه لبه سته شه عبیه کانیان نه ژبان وه و له سه ره نه م کیشانه هه لبه ستیان دانه نا. که نه مهش کیشی هیجایه. ئیتر من ته نها به کۆششی نه وان نه وه ستام و وه زنی هیجاشم وه رگرت و به کاره تینا» (۹).

نه گه ره شیخ نووری ویستی بیتی به کیشی تازه و جیاوازا، که له شیعره کلاسیکی

(۸) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۳۷) ی سالی (۱). (۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵ (۱۵) ی تشرینی یه کهمی ۱۹۲۶.

(۹) گۆفاری به یان، ژماره (۲) ی سالی (۱۹۷۰). دانیشتیك له گه ل گۆران، عه بدوله زاق بیمار.

کوردیدا به کار نه هاتوو، بابه تی تازه دهرپئ و آ تیبگهین (تهقلید) کردنی نه ده بی تورک بووه، نه وه ماموستا (گوزان) خوئی به کاریگه ری جو لانه وهی تازه تری نه ده بی تورک که کیشی هیجایان به کار هیناوه و نه میش وهی گرتبی و به کار هینابن به (تهقلید) بۆی ده ژمیردی! که من له لای خوومه نه مه به تهقلید نازانم. ته نانهت عهرووز زانه عه ره به کانیش بهم دوا بییه گه یشتوونه ته سه ره نهو رایه که (عهرووز) هکه ی (خهلیلی کوری نه حمه دی فه راهیدی) له کیشی سانسکریتی و یونانی کۆن وه رگیراوه. بهو شیوه به کیشی په نجهش له لای هه موو نه ته وه به کدا هه به، میلله تی کوردیش وه که ده زانین شیعیری فۆلکلۆزی و نه ده بیاتی به شی گوزانه که ی بهو کیشه نووسراون، شیخ نووری به کیتکه لهو شاعیرانه ی وه که پیشتر روونمان کردوو ته وه زۆر حزی به شیعیری (مه وه لوی) کردوو و له سه ر ورده کاری و سه نه ته شیعیری نهو شاعیره وه ستاوه. (مه وه لوی) یش وه که شاعیرتکی هونه رمنه ند توانی رچه و ریگه به کی تایبه تی له شیعر به شیوه ی (گوزان) بی نیته کایه وه که لادانه له هه موو بنه ما شیعیریه کانی پیش خوئی. یه که م شاعیره به کیشی په نجه (5+5) شیعه رکانی دارشتوو و یه که م که سه سوودی له سه رچاوه روونه که ی خویمان وه رگرتوو، که سامانی شیعیری فۆلکلۆره.

هه ره له و کاته دا که شیخ نووری خه ربک بوو مه جزواتی به حه ره کانی عهرووزی وه رده گرت و به کاری ده هینا، ناو به ناو شیعیری به کیشی (هیجاء) یش نووسیوه، به لام راستیه که ی شیخ نووری شیعیری به کیشی (هیجاء) که مه. نه م که مییهش وه نه بی له بی ده سه لاتی و زه فه ر پی نه بردنی نهو جو ره کیشانه وه هاتبی، به لکو به رای من هو به که ی نه وه به شیخ نووری که تیری له کاریزی شیعیری کلاسیکی کوردیمان خواردوو ته وه و ته واو له مه سه له ی کیش قوول بووه ته وه، که دهستی داوه ته بزووتنه وه تازه که ی نه یویستوو به کسه ره له جیهانی نهو جو ره شیعه رانه دابری، به لکو وه که پیشتریش په نجه مان بو درت کرد و ماموستا (ره فیق حیلمی) یش دووپاتی ده کاته وه (زوبده ی شیعیری کلاسیکی) هیناوه و له به رانه ر کیشی شیعه رکانیدا نه یوانیوه خوئی به شیوه به کی یه که جاره که ی له کارتیکردنی مؤسیقای شیعیری کلاسیکی رزگار بکات. بۆیه ده بینین بایه خ به مؤسیقای ده ره وه ی شیعر ده دات که کیش و قافیه و دانانی شوینی وشه دروستی ده که ن، که خوینه ری نهو کاته زۆر تر حزی لهو جو ره شیعه رانه ده کرد و مؤسیقا که ی به گو تیچکه یان ناشنا بووه، شیخ نووریش نه یویستوو به کسه ره له چیتزی خه لکه که بدات، له به رنه وهش له لای شیخ نووری له کۆمه لتی شیعه ریدا سیما ی شیعیری کلاسیکی ده بینین. هوئی نووسینی نهو شیعه رانه

ئەو، بۆ خۆتەنەرانى بىسەلمىتىنى كە ئەم دەتواننى شىعر لەسەر ئەو پىتودانە بنووستى، تا لە كاتى خۆتەندەئەو، شىعرە تازەكانى بەبى دەسەلاننى ئەزانن بەرانبەر بەو جۆرە ھونەر و ھەستايەتییەى لە شىعدا لەسەرى راھاتوون. بۆ بەلگەى قسەكەم كە شىخ نوورى لە زووھە دەركى بەو لایەنە كەردوو و جۆرەكانى كىشى دەستىشان كەردوو، لە يەكئى لە وتارە رەخەنەكانىدا كە بۆ لایەنى كىشى تەرخان كەردوو دەلتى: «وەزن- لە لوغەتدا بەگرانى سقەت ئەلئىن. فەقەت نەزەر بەئىزاحاتى سەرھەو لە لىسانى ئەدەبىياتدا كەلىمەكە لە مەعناى معيار، مقياس، تەرازوو داىە، لەم ئىزاحاتەو وادەرنەكەوئى كە وەزن (تەرازووى ناھەنگە)، مەقسەد لەم تەرازوو ئەو، ئەو، لەوھەقتىكدا كە سىلسىلەى ئەفكارمان بەیان كەرد و نووسى، جوملەكانى موعەيەن و بەتەرزىكى ناھەنگدار تەقسىم بكە. مەسەلەن «ئەى جەوان و شەبابى وەتەن تەجەدود ئەمۆر سبھەينى بۆ تۆبە، چونكە تۆ ئومىدى وەتەن و خادىبى حەياتى» ئەم جوملەكە كە بەسورەتتىكى مۇسەلسەل بەیان و ئىفادە كرا پىتى ئەلئىن مەنسور، فەقەت كە بەو تەرازوو كىشرا و موافىقى ئەم معيارە جيا كرايەو، بەچەند پارچەبەكى مەوزون و كەم و زۆر بەعزى تەعدىلاتى تيا كرا ئەبى بە:

سبھەينى ئەم تەجەدودە بۆ تۆبە ئەى شەباب

بۆ تۆبە ئەى ئومىدى وەتەن، خادىبى حەيات

وہ بەم رەنگە مەوزون ئەبى ئەگەر دىققەت بکەین زۆر چاک تى ئەگەین كە وەزن لە ناھەنگى ئەسوات، ئەسواتىش لە حروفى سەداوار مۆرەكەبە، بەتەعبىرىك كە ئەسوات لە ھىجا حاسل ئەبى، كە واپوو ئەم پىتوانەى ناھەنگە ئەساسەن ھىجا تەشكىل ئەكات. لەبەر ئەمە وەزن دوو نەوعە ۱- وەزنى ھىجائى ۲- وەزنى عەرۇوز، وەزنى ھىجائى بەعبارەتتىكى مۇسەلسەل ئەلئىن كە خرابىتە شەكلىكى مەوزونەو. وەقتى كە پارچەكامان جيا كەردەو، عەدەدى ھىجائى ميسرەعى ئەو، لەگەل عەدەدى ھىجائى ميسرەعى سانىدا مساويە و بەقەدەر يەك بن. كە واپوو موافىقى وەزنى ھىجائى لە ميسرەعتىكدا چەند ھىجائى لازم ئەكا لە ميسرەعەكەى ترىشدا ئەو، ئەندە ھىجا بى. مىسال:

چونكى ئىتو جەسوور ئەبىنم

نامىتى ئازارى بىرىنم

ئەم ميسرەعەنە ھەر يەكى مۆرەكەبە لە (۹) ھىجا. ئەگەر ھىجاكان يەكە يەكە بۆمىرىن زۆر چاک ئەو تى ئەگەين. لىرەدا نوقتەيەك ھەيە لازمە دىققەتى لى بکەين. ھەموو

وهزنیکی هیجائی لازم ناکا مورده کعب بئ له (۹) هیجا، واقع ئه بئ له (۷) و له (۱۶) هیجاش ئه بئ.

هەر له ئیستاوه بمرن

کفن بۆ خۆتان بمرن

لهم میسره عانه دا عه ده ده ی هیجا (۷) ه و له گۆزانی کوردیدا به عزئی نه شعاری موته داوه له موافیقی وهزنی هیجائییه. میسال:

کەس نازانی بۆ بئ ره ننگم

گیرۆده ی دهستی فەرهنگم

عه ده ده ی هیجای ئهم میسره عه نه گهر بژمیتری، ئه زانی که عه ده ده ی هیجاگانی (۱۶) یه. له وهزنی هیجائیدا دائیمه ن ئینسان ئه توانی که عه ده ده ی هیجای میسره عه کان به نه مووست بژمیتری، بینانه عه له یه ی به م وهزنه، وهزنی حیسابی نه مووستیشی پئ ده لئین. ئهم نه وعه وهزنه له هم مو مه نزومه ی ئه لسنیه ی غه ربیه دا ئیستیعمال نه کړی و له کوردیشدا کراوه. له زبانی کوردیشدا ئیستاش هه رچهند لازم بوو که سه رفی ئهم وهزنه ربعا یه ت بکرایه، فه قه ت له بهر ئینقیلاباتی تاریخی قه ومی کورد دائیمه ن مه ده نییه تی عه ره ب و عه جه می ته قلید کردوه. که لیماتی عه ره بی و عه جه می تیکه ل به زمانی خۆی کردوه. به توهلی زمان ته ده ولاتیکیان داوه به شتیواز و ئاهه نگی زبانه که ی خۆیان. له بهر ئهم جیهه تانه، شاعیره کاغمان وهزنی هیجائییه تهرک کردوه و وهزنی عه رووزیان ئیستیعمال کردوه» (۱۰).

شیخ نووری لهم به شه دا که باسی کیشی (هیجا) ده کات، یه که م که سه باسی کیشی شیعی کردوه و لهم به شه دا ده یه زئی چهند لایه نیک پوون بکاته وه. له پیشه وه هه ول ده دات پیناسه یه ک بۆ (کیش) پیشکه شی خوتنه ران بکات و ئاسانی بکات، بویه به رانه ر به کیش «معیار، مقیاس، ته رازوو» داده نئ، به لام ته رازوو ئاهه ننگ. که وا بئ ده توانین بیرورای شاعیر لهم نووسینه دا لهم چهند لایه نه دا چر بکه یه نه وه:

یه که م: شاعیر که ده لئ: «وهزن له ئاهه نگی ئه سوات، ئه سواتیش له حرووفی سه داوار مورده که به» ئه مه ره چاو کردنی ئاهه نگی ئه و ده نگانه یه که له پیستی ناوا زداردا دیویه تی و مانای وایه که (کیش) ی شیعه رکانی په یوه سه ته به وشه و سه وا کردنیکی

(۱۰) پوژنامه ی ژبان، ژماره (۲۸) ی سالی (۱)، (۲) ی صفر ۱۳۴۵ (۱۲) ی ناغستوس ۱۹۲۶.

زیره‌کانه‌یه له‌گه‌لی. ئەمەش کاریکی وا دەکات شاعیر بزانی چۆن وشە بە‌کار دەهێنێ و له‌ کۆی له‌سه‌ر کورسی دایان دەنتی بۆ بە‌ریا کردنی ئەو ناھەنگە و راگرنتی تەرازووی کێشە‌کە‌ی پە‌پرە‌وی کردووه. که وشە‌ش له‌ لای خۆ‌ی‌وه دە‌لالەت له‌و مانایە دە‌کات که له‌گە‌ڵ خۆ‌ی هە‌ڵی‌ده‌گرێ.

دووهم: هە‌ولی داوه پێ‌ناسە‌یه‌کی وردی ئەم جۆ‌ره کێشە بکات که دە‌لتی: «و‌ه‌زنی هیجانی بە‌عیبارە‌تیکی موسە‌لسە‌ل ئە‌لتین که خرابی‌ته‌ شکل‌تیکی مە‌وزونە‌وه، وە‌قتی که پارچە‌کائمان جیا‌کرده‌وه عە‌ده‌دی هیجای میسرە‌عی ئە‌وه‌ل له‌گە‌ڵ عە‌ده‌دی هیجای میسرە‌عی سانیدا مساوییه و بە‌قه‌ده‌ر یە‌ک بن» دوا‌ی ئە‌وه‌ی غم‌و‌نە‌ی بە‌ی‌تی‌ک که بریتییە له (٩) هیجا پێشان دە‌دات ئینجا دە‌لتی: «هە‌موو وە‌زنیکی هیجانی لازم ناکا مورە‌کە‌ب یی له (٩) هیجا، واقع ئە‌بی له (٧) و له (١٦) هیجاش ئە‌بی» واتە جۆ‌راو‌جۆ‌ری ژمارە‌ی ئە‌و هیجایانە‌ش نیشان دە‌دات.

سێ‌هە‌م: شیخ نووری ئە‌وه‌ش دە‌رده‌خات که شارە‌زایی له‌ گۆ‌رانی فۆ‌لکلۆ‌ری کوردیدا هە‌یه، که ئە‌و گۆ‌رانپێ‌انە‌ش هەر بە‌کێشی (هیجا) نووسراون وە‌ک نووسیریە‌تی «له‌ گۆ‌رانی کوردیدا بە‌عزێ ئە‌شعارێ مۆ‌ته‌داو‌له موافیقی وە‌زنی هیجانییه» واتە شیخ نووری که له‌ فۆ‌لکلۆ‌ری کوردی و شیعی (مە‌وله‌وی) ورد بوو‌ته‌وه زوو کێشی هیجایی دە‌ست‌نیشان کردووه.

چوارە‌م: ئە‌وه دە‌رده‌خات ئە‌و جۆ‌ره کێشە له‌ هە‌موو مە‌نزومە‌ی ئە‌لسینە‌ی غە‌ریبیه‌دا ئیستیعمال ئە‌کری، واتە کێشە‌که له‌ لای هە‌موو میللە‌تان هە‌یه و کوردیش وە‌ک یە‌ک‌یک له‌و میللە‌تانە‌ ئە‌م کێشە پرگە‌ییانە‌ی له‌ ئە‌ده‌بیاتی فۆ‌لکلۆ‌ریدا بە‌کارهێ‌ناوه، بە‌لام (ئینقیلاباتی تاریخی) ئە‌م کێشانە‌ی داو‌ته‌ دوا‌وه.

پنجە‌م: هۆ‌ی بە‌کار نە‌هێ‌نانی ئە‌م کێشانە‌ی پە‌نجە‌نومایان دە‌کات بۆ ئە‌وه دە‌گێ‌رتە‌وه (قه‌ومی کورد دانیمن مە‌ده‌نییه‌تی عەرەب و عە‌جە‌می ته‌قلید کردووه). ئە‌م قسە‌یه‌ش ئە‌وه دە‌گە‌یه‌نتی که بە‌درێژایی میژوو هە‌ردوو کێشە‌که بە‌کارهاتووه، بە‌لام بە‌پێ‌ی (ئینقیلاباتی تاریخی) له‌ دە‌رکە‌وتن و ونسووندا بووه، بۆ‌یه‌ گە‌رانە‌وه بۆ بە‌کارهێ‌نانی ئە‌م کێشە (دوا‌ی تەرک کردنی) دیسان بوورژانە‌وه‌ی گیانی نە‌ته‌وا‌یه‌تییه له‌ لای شاعیرانی ئە‌و بزووتنە‌ویه. واتە تە‌نیا بە‌کاریه‌گی ئە‌ده‌بی تازە‌ی تو‌رکە‌کان رووی نە‌داوه، وە‌ک هە‌ندی کە‌س دە‌یانە‌وی بۆ لاسایی‌کردنە‌وه‌ی ئە‌ده‌بی تو‌رکی بی‌ه‌نە‌وه و بوورژانە‌وه‌ی هە‌ست و گیانی نە‌ته‌وا‌یه‌تی له‌ لای ئە‌و

شاعیرانه پشتگوئۆ بخهن، که له سهره‌تای ئه‌و سه‌ده‌یه‌دا که‌و‌تسبونه ژێره تهرمه‌که‌یه‌وه، ئینجا گه‌رانه‌وه به‌ره‌و سه‌رچاوه په‌سه‌نه‌که و ده‌ست درێژکردن بۆ کیتشی نه‌ته‌وایه‌تی (خۆمالتی) و سوود وه‌رگرتن له فۆلکلۆر، بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌ به‌ره شیعیری کوردیمان خۆی له (عه‌رووز) رزگار بکات. شیخ نووری له سه‌ره‌تاوه خۆی له قه‌ره‌ی ئه‌و کیشانه‌ دا که پیشتر له شیعیری کوردیدا به‌کار نه‌ده‌هاتن وه‌ک به‌حری (سه‌ریح) و (خه‌فیف) و مه‌جزواتی (هه‌زج)، ئینجا له دواییدا کۆمه‌لتی شیعیرسی به‌کیتشی (هیجا) نووسی وه‌ک شیعیری (بولبول فیداتم) و (ساقیا نه‌وبه‌هاره‌ رۆیی ده‌ی) و (بۆ مێژوو) و (ئینتیباه) و (بۆ چوارده‌ی ته‌موز) و (بۆ په‌شید سدقی) و (بۆ گرتنی شیخ له‌تیف) و (بۆ بێکه‌س) و... تاد. زۆریه‌ی ئه‌و شیعرانه‌ی به‌کیتشی (5+5) نووسراون، که نه‌مه‌ کیتشی هه‌ره‌ باوی ئیمه‌یه، که ده‌توانین به‌کیتشی نه‌ته‌وایه‌تی دا بنیتین. وینه‌ی ئه‌م جووره شیعره‌ش که له‌سه‌ر تانوپۆی ئه‌م کیشه هۆنرابیته‌وه به‌زۆری له لای شاعیرتکی وه‌ک (مه‌وله‌وی) دا ده‌بینرێ. وه‌ک چۆن له زمانی فه‌ره‌نسیدا کیتشی دوانزه‌ بره‌گه‌یی (ئه‌سکه‌نده‌ری) به‌کیتشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، له لای ئینگلیزه‌کانیش کیتشی (ئامبیک) به‌کیتشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه، لای تورکه‌کانیش کیتشی (۱۱) بره‌گه‌یی به‌کیتشی نه‌ته‌وایه‌تی دانراوه^(۱۱).

له شیعه‌که‌ی (ئینتیباه) دا چند کیتشیکێ جیاوازی به‌کار هێناوه، سه‌ره‌تا عه‌رووزی به‌کار هێناوه پاشان تیکه‌لتی کردووه له‌گه‌ڵ چند کیتشیکێ هه‌جایی وه‌ک: (۷ + ۷) و (۹ + ۹) (۱۲ + ۱۲) که ئه‌و شیعه‌ی له‌ سالی (۱۹۲۵) دا بلاوکردووه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ بۆ ده‌سه‌لاتی شیخ نووری به‌سه‌ر زۆریه‌ی کیشه‌کان و نووسینی ئه‌م وتاره‌ په‌خه‌بیه‌ و بلاوکردنه‌وه‌شی به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ شیخ نووری هه‌نگاوه‌که‌ی بۆ ئه‌و ئه‌زمونه (واته‌ لایه‌نی کیش) ئه‌زمونیتکی هۆشیارانیه‌، چونکه‌ بریاره‌که‌ی بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی کیش و مه‌شکردن له‌سه‌ری دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پشتگوئۆ خرابوو، کارتکی هه‌ره‌مه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ و یستی له‌ سه‌ره‌تاوه به‌هه‌ندێ کیتشی وا بنووسی که باو نین، ئینجا له‌ دواییدا له‌لایه‌ن مامۆستا (گۆزان) هه‌و ته‌جربه‌ی فراوان کردنی ئه‌و کیشانه‌ و به‌کارهێنانی کیتشی جو‌راوجۆری دیکه‌ی گرته‌ ئه‌ستۆی خۆی له‌ پاش ئه‌وه‌ی شیخ نووری سه‌ره‌تاکه‌ی بۆ بزوتنه‌وه‌که‌ دیاری کرد و چند په‌گه‌زیتکی تازه‌ی بۆ شیعیری کوردی ده‌سته‌به‌ر کرد.

(۱۱) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره (۲۴)، ۱۹۷۱/۵/۲۷، ئه‌و کیشه بره‌گه‌بیا‌نه‌ی ئیستا باون، گۆزان.

مامۆستا (گۆران) سوودی له چەند کیتشیک وەرگرت که وێنەیان له لاوک و حەیراندا هەبوو. ئەگەرچی وەک خۆی دەلتی: «بەشی زۆری کۆنەکانم بەو دەزانی عەرۆز و کوردییەکی تیکەلا و بەزمانی بیگانە نووسراون». وەک دەزانین شیخ نووری شارەزاییەکی زۆری له عەرۆزدا هەبوو و له شیعر نووسیندا بەسەریدا زال بوو، شیعیری بەهەر جوۆره کیتشیک نووسیبتی خۆی زانیویەتی چی دەکات و چی ناکات و چۆن له گەل شیعردا هەلسوکەوت دەکات. بەرپای من ئەم لایەنە دەکرێ ببیتە کەرەسەیهکی نووسینی تیروتەسەل بۆ ئەوێ له نیتوان (شیخ نووری) و (گۆران) دا بەراوردیک ساز بکەین و بزانی هەر یەکەیان چۆن له گەل کیشی شیعر ساتوسە وایان کردوو.

ئەوێ لێرەدا بەلاموێه گرنگ بێ ئەوێه (شیخ نووری) له پروی کیشەوێه جیاوازییەکی دا بەشیعیری تازە و له گەل شیعیری کلاسیکی هیتلیکی جیاکەرەوێه دانا، ئەو کیشە تازانەش، بابەتی تازە شیعر بەسەریدا سەپاند، له پال هەستە نەتەوا یە تیبیە تازەکە، که وایان لێ کرد هەنگاوێک بەرەو کیشی خۆمالتی نزیککی بخاتەو، دوا ئەوێه ماوێه یک بەکیشی (سەریع) و (خەفیف) و مەجزوناتی (هەزج) شیعیری نووسی. بیتیگومان هەنگاوانانی شیخ نووری بۆ تازەکردنەوێه کیشی شیعیری کوردی، هەنگاوانانە بۆ تازەکردنەوێه ناھەنگ و مۆسیقای شیعیرش، ئەوێه تا خۆی نووسیویەتی و دەلتی: «ماهییەتی حەقیقەتی وەزن و قافیە، ناھەنگە. ئەگەر فکرتیکی جوان، حسیکی له تیف، خەیاڵتیککی بەدیع، توولی مودەت له دەماغمانا بپینتتەوێه یەعنی نەیلتین و نەینوسین بەتەبع له رووکی هیچ شەخسیتکدا تەئسیر و هەیه جانیکی بەدیعی حاصل ناکا. بینانەن عەله یهیی لازمە ئەم فکەر بنووسری. فەقەت که نووسیمان، یەعنی ئەم فکەر جوانمان که خستە شکلتیککی مەرنییبەوێه لازمە دیققەت له یەک شت بکەین که ئەو شتەش جوانییە و جوانیش بەناھەنگ دیتە وجود. ئەگەر فکرتیکی جوان بەتەرزتیککی ناھەنگدار بەیان و ئیفا دە بکەین له رووکی قارئین یاخود سامعیندا دوو نوع تەئسیر حاصل ئەکا، یەکیکیان ئەساسەن ئەو فکەر جوانیە که له روویدا هەیه جانی بەدیعی حاصل ئەکا، ئەوێتریشیان ئیفا دە ئەو فکەر یە که چەند که لیمە یەکی مەوزون و قافیە دار و ناھەنگدار بەیانی ئەکەن که ئەمەیان عەینەن وەک مۆسیقا له رووکی ئەو سامعەدا تەئسیرتیککی بەدیعی حاصل ئەکا» (١٢).

(١٢) رۆژنامە ژبان، ژمارە (٢٧) ی سالی (١)، (٢٥) ی مەرەم ١٣٤٥ (٥) ی ئاغستۆس ١٩٢٦

شیخ نووری لهم ده قه دا مه رجی سه ره کی له جوانی به ره مه میک له (ناههنگ) دا ده بینتی و
 راده ی کاریگه ری (ناههنگ) باس ده کات له سه ر گوئیگر و وروژانی ههستی جوانی نه و
 گوئیگر و خوئنه ره و له گه ل موسیقا شدا به راوردی کردووه، بگره حه قیقه ی (وهزن و قافیه)
 به ناههنگ لیک ده داته وه. لیره دا شیخ نووری که کیشی تازه کردووه ته وه، له گه ل نه ویشدا
 ناههنگ و ئیسقاعی شیعی ری تازه کردووه ته وه، چونکه هه ولی داوه له گه ل بایه خدان
 به موسیقای دهره وه ی شیعی، بایه خ به موسیقای ناوه وه ی شیعی ریش بدات. واته شیخ نووری
 له پال نه وه ی که موسیقای شیعه رکانی بو گوئیچکه ن، له هه مان کاتیشدا بو ناخیشن،
 نه مه ش تا راده یه ک هه لگه رانه وه یه له چیژی باوی نه و سه رده مه، که به و جو ره کیش و
 ناههنگ و دهر پرنا نه رانه هاتبوون و هیشتا ناشنا یه تیبان له گه ل یاندا پهیدا نه کردبوو. به م
 جو ره هه ولیدا له نگه ری نیوان موسیقای دهره وه ی شیعی که لایه نی جوانی و فورمه که یه،
 له گه ل موسیقای ناوه وه ی شیعی که ناوه رۆکه که یه رابگریت، لیره وه له شیعی کلاسیکی
 جیا ده بیته وه و نابیته نوسخه یه کی کتومتی شیعی کلاسیکی و لاساییکردنه وه ی، به لکو
 جیایی ده داته شیعه رکان. گومانی تیدا نیبه مه سه له ی ناههنگ له شیعه ردا پتوه ندیبه کی
 توندوتوولی به (وشه) وه هه یه، (وشه) خو ی بو خو ی چند ده نگیکه رسته یه کی شیعی ری
 کومه له ده نگیک پتکه ده یین، نه گه ر شاعیر وه ستایانه وشه به کار نه هینتی و حه قی خو ی
 نه داتی، نه وه ناههنگی شیعه رکه ش تووشی په شیوی ده بی، وه ک نه و که سه ی له موسیقا
 نه زانی و ده ست بداته ژه نینی نامیریکی موسیقایی. وشه له فه ره نگدا، مردوو و بی
 گیانه، به لام شاعیر له وشک و برنگی رزگاری ده کات و ته رو پاراوی ده کات، پری ده کات
 له سو ز و هه ست و هه لچوون. که زیره کانه وشه ی له جیگای خو ی دانا، موسیقایه مت
 بووه که ی ناو وشه که له و شوئنه دا ناشکرا ده بی و له گه ل ده نگ و ناههنگی وشه
 دراوسیکانی شه پزلیک ناواز و ناههنگ دروست ده کهن.

شیعه رکانی شیخ نووری خو ر و عه فه وین. وه ک رووبار خو ره ده کهن و خوئنه ره هه ست
 به شیعی سواربی نه و شاعیره ده کات، له خوئنه وه ی شیعه رکانیدا هه ست به گریگوئل و
 قو رت و ساقمه ناکات. نه م عه فه ویه ته مه رجیکی سه ره کی شاعیری په سه نه. نه م
 په سه نایه تیبه له گه ل زالبوونی به سه ر لایه نی سه نه تسازی وایان کردووه به زور له خو کردن
 شیعی نه لیت و سوار کولی بیت، به لکو به ره وانی ته عبیری له نه زیفه کانی ناوه وه ی خو ی
 کردووه. ناههنگی شیعه رکانی ته عبیر له ریتم و ناههنگی ناوه وه ی ده کهن، هه رچه نده
 ویستوو یه تی له هه ندی شیعی ردا وه ک شاعیریکی (هزرخان- مفکر) خو ی نیشان بدات و

ئەو شەرئەنەشى زىياتر بەلای (ھۆنراو - نظم) ھوہ دەشکیتنەوہ، بەلام وەنەبى ئەوہ سىمايەکی زەقى ھەموو شىعەرەکانى بن و بەجاری ھۆشيارى نەبوو تە دەستىک و بىنى شىعەرەکانى گرتبى و رەسەنايەتى و تەقینەوہى شىعەرىی لە کيس دابى، بەلکو بەھۆى سانسۆرى ھۆشيارى و سەنەتسازى دەستى بە شىعەرەکانیدا ھیناوەتەوہ و پىنگەى بۆ عەفەوہىتى شىعەرى خۆش کردوہ.

شىعەر ھەک دەزانىن پىلان دانائىكى پىش وەختە بەخۆبەوہ ناگرى؛ چونکە ئەو گەرموگۆرى و وزە و پىژدانىيەى تىدا ناھىلتى کار بکاتە سەرخوتنەر. کەواتە جەلەو شلکردن بۆ خوڤى - انسايابى - لە دارشتنى شىعەر لەلايەن شاعىرەوہ بىگومان چەمکىتى سەرکەوتنى لایەنى (ناھەنگە) لە شىعەردا کە ئەو ناھەنگەش لە ئاستى خۆبەوہ جوانى دەداتە شىعەرەکە و کارىگەرى لەسەر خوتنەران بەجى دەھىلتى.

لایەنىكى دىکەى تازەبوونەوہ کە (زمان) و بەکارھىتانی (وشە) يە، ئەم شاعىرە و شاعىرانى دىکەى ئەو قوتابخانەى زمانىكى شىعەرى تازەيان بەکارھىتا کە جوت بوو لەگەل تىروانىنى تازەيان بۆ ژيان، بۆيە کەوتنە خۆيان بۆ ئەوہى لە لایەک ساتوسەوايەکی تازە لەگەل زماندا بکەن تا لەگەل گيانى سەردەم و بزوتنەوہى تازەبوونەوہ بىگونجىتن، لە لایەکی دىکەشەوہ کەوتنە پاک کردنەوہى زمانى خۆيان و بۆار کردنى لە وشەى بىگانە. شىخ نورى خۆى شاعىرەتک بوو، بە تەواوى شارەزايى لە زمانى کوردیدا ھەبوو، زەخىرەيەکی زمانى چاکى ھەبوو.

لە سالى (١٩٢٠) کاتى (مىجەر سۆن) لە رۆژنامەى (پىشکەوتن) دا پىشپرکىتى نووسىنى کوردى پەتى بلاو کردوہ، شىخ نورى يەکىتک بوو لەو کەسانەى وىستى خۆى لەو بوارەدا تاقى بکاتەوہ و شىعەرىكى بۆ ناردن بەناوى (جوت و گاشتىكى چاکە)، لەو پىشپرکىتییەدا شىخ نورى بەيەکەم دەرچوو. ئەم ھەنگاوە بەلای مەنەو ئەوہ دەگەيەنى ئەم شاعىرە و شاعىرانى بەرەو دوايى لە رووى گيانى نەتەوہ بىيەوہ ھەوليان داوہ بۆ پاکژکردنەوہى زمانى کوردى، شىخ نورى پىش ئەوہى ئەو پىشپرکىتییە بانگەوازي بۆ بلاو بکرتتەوہ، خەرىكى بايەخدان بووہ بەو لایەنە گرنگە، کە کەرەسەيەکی گەورەى دەستى شاعىرە بۆ دەرپرینی خەون و خۆزگە و پرسىيارە بى کۆتايىيەکانى، تا بتوانى بەپىتى ھەلسوکەوتى زىرەکانەى خۆى لەگەل (وشە) دا ساختمانى ھونەرى شىعەرەکەى ھەلجنى، بەشێوہ يەکی مەحکەم و توندوتۆل، نەک رفۆک و لاواز، چونکە شاعىر چەند فەرھەنگى وشەى دەولەمەند بىت، مانای وايە ئەوہندە لە رووى ھزرەوہ دەولەمەندە، بۆيە زمانى

خسته خزمه‌تی (یه‌کیتی بابه‌ت) و (گونجاندنی شیوه و ناوه‌رۆک) تا بتوانی خۆی له شتی زنده و لایه‌لایی بیاریزی که شیعر به‌ره‌و لای (لامه‌رکه‌زیه‌ت) ده‌بات، له‌جیاتی نه‌وه‌ی (بابه‌ته) که له سه‌ن‌ته‌ر و بوئره‌یه‌کدا کۆ بکاته‌وه، ده‌بینین نه‌و کاته به‌هۆی زال نه‌بوون به‌سه‌ر (وشه‌دا)، (بابه‌ته‌که) په‌رش و بلاو ده‌کاته‌وه، بیگومان هه‌ر زال بوونیشه به‌سه‌ر زماندا، چ‌رکه‌نه‌وه‌ی تیروانینی شیعر دروست ده‌کات. له‌به‌ر نه‌وه شاعیرانی نه‌و قوتابخانه‌یه‌ی نه‌رخ‌ی وشه‌یان زانی و تیگه‌یشتن وشه‌ی چۆن و له‌ کوئی دابنن، مامۆستا (گۆزان) له‌ پێشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار) دا نووسیه‌تی: «هه‌ج هه‌لبه‌ستیک وشه‌ و ته‌رکیبی عه‌ره‌بی و فارسیی زۆری تیا‌ب، به‌ئه‌ندازه‌ی نه‌و زۆریه‌ کۆنه، پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ش دیاره‌ پێچه‌وانه‌یه‌» لێره‌دا مامۆستا (گۆزان) بایه‌خدان به‌ زمان و به‌وشه‌ی کوردی کردووه‌ته‌ پێوانه‌یه‌ک بۆ (تازه‌یی) به‌ره‌مه‌ شیعه‌رییه‌که، بۆیه‌ نا‌کریی روانین تازه‌ بیته‌، به‌بێ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌ره‌سه‌کانی ده‌رپین، واته‌ بابه‌ت و بۆچوونی تازه، زمانی ده‌رپین و پێ نووسینی تازه‌یان گه‌ره‌که. به‌پێچه‌وانه‌ی شیعه‌ری کلاسیکی که‌ زۆتر بابه‌تی بچووک له‌ ناو (فخامه‌) شکۆی شیوازا ده‌شاریته‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ش که‌ زمانی رۆشنییری نه‌و سه‌رده‌مه‌ (تورکی) و (فارسی) و (عه‌ره‌بی) بووه، بۆیه‌ شیعه‌رکانیان تا بنا گۆیچه‌کیان له‌ وشه‌ی (تورکی) و (فارسی) و (عه‌ره‌بی) دا نقوم کردبوو.

لایه‌نیکی دیکه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعه‌ری کوردی، ده‌ست به‌ردانه‌ له‌ (یه‌کیتی قافیه) که‌ له‌ شیعه‌ری نه‌و سه‌رده‌مه‌دا باو بووه. مامۆستا (گۆزان) یه‌ش په‌نجه‌ی بۆ راکیتشاهه‌ که‌ ده‌لتی: «ته‌رتیبی قافیه‌کان گۆزا». واته‌ ته‌رتیبی قافیه‌ به‌م جۆره‌ بوو: «ا+ا+ب+ب+ا+... تاد» به‌لام له‌ قوتابخانه‌ی شیعه‌ری تازه‌دا په‌یره‌وی جوت قافیه‌ کرا، واته‌ «ا+ا+ب+ب+ج+ج» و تاد... شاعیران له‌جیاتی (یه‌کیتی قافیه‌)، قافیه‌ی (مه‌سنه‌وی) یان به‌کار ده‌هینا، که‌ جوت قافیه‌ ده‌گریته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ شیخ نووری په‌یره‌وی (یه‌کیتی قافیه‌) ی ده‌کرد، به‌لام له‌دوایییدا زۆر شیعه‌ری له‌سه‌ر نه‌و یاسایه‌ نووسی، وه‌ک له‌م دیوانه‌یدا به‌رچاومان ده‌که‌ون، هه‌رچه‌نده‌ نه‌م یاسای په‌یره‌ویکردنی (جوت قافیه‌) یه‌ سه‌ره‌ستی زیاتر ده‌داته‌ شاعیر بۆ نه‌وه‌ی زیاتر جله‌و بۆ خه‌یالی خولقینه‌رانه‌ی شل بکات و روانینه‌کانی خۆی له‌ قالب نه‌دات. یا بتوانی وشه‌ و وینه‌ و تابلۆی شیعه‌ری زیاتر له‌ شیعه‌ردا ده‌سته‌مۆ بکات، به‌لام به‌رای من نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ زیاتر پێوه‌ندی به‌ده‌سه‌لات و توانایی شاعیره‌وه‌ هه‌یه‌ و به‌پێی بابه‌تی شیعه‌رکه‌ په‌نای بۆب‌دووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌بینین شیخ نووری له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ له‌ شیعه‌ر سه‌ره‌تاییه‌کانی تازه‌بوونه‌وه‌که‌یدا په‌یره‌وی

(یه کیتی قافیه) ای کردووه، کهچی زبانی به سهرهستی دهر برین نه گه یاندووه و له (یه کیتی بابته تی) شیعره کهی دوور نه خستووه ته وه.

له لایه کی دیکه وه شیعری تازه هه رچه نده له ره گه زی «خه یال» دووره پهریز نییه، به لام شاعیرانی نه و قوتابخانه یه خو یان له مه سه له ی (پتی لی هه لبرین - مبالغه) دوور را گرتووه که «خه یال» له لای شاعیره کلاسییه کان خه یال کی ته فسیریه و پشت به هونه ری ره وان بیژی ده به ستی. له م باره یه وه شاعیری رچه شکین و (منظری) نه و قوتابخانه یه ده لئی: «موافقه ت - نیجاد و ته رویج - بده لاله ت کردنی نه لغاز نه لئین به سهر مه عانی مه قسو ده دا، بو نه وه ی که نه م مه سه له یه به ته وای نیضاح و به بیان بکه ی، لازمه چند که لیمه یه ک بدوزینه وه که له گه ل یه کتریدا نه خته فه رقیکیان بیی. مه سه له ن: له شتی کدا که له بوون و نه بوونیا ته ره دود هه بی بو و قووعی نه م شته نه لئین یا وا زه ن نه که یین یا وا نومید نه که یین یا وا شه به ه نه که یین. له م که لیمانه هه ر کامیکیان نیستی عمال بکه یین، به یانی ته ره دود یک نه که یین، فه قه ت نه گه ر دیق قه ت بکه یین له به یینی نه مانه دا چند فه رقیک هه یه. مه سه له ن: وقووع له گه ل زه ن هه م له گه ل مه نمول هه م له گه ل مه شکووک زه عیفته ره له وقووع له گه ل نومید، بینانه ن عه له یه ی به وقووع شتیکی موته ره ده د، یان نه لئین مه زنونه، یا مه نموله، یا مه شکووک. نه مجا نه گه ر ورد ببینه وه تی نه که یین له به یینی نه م سی ته رزه نیفاده به دا وه ک له سه ره وه به یانمان کرد چند فه رقیک هه یه. که وایی له وه ختیکا نه گه ر نیحتمالی وقووع وه یا عه ده م وقووع مو قابل به یه کتری فایق نه بی و بلئین (فلان شت وقووعی نومید نه که یین) غه له ته، چونکه به م سووره ته نیحتمالی وقووعی زیاتر به قووه تتر نه بی. له م نیضاحاته وه بو مان ده رکه وت، به عززی نه لغاز که موته رادف نه ببینرین فه رقیکی که م له به یینانا هه یه، موافقه تی نه م فه رقه نه دوزینه وه که لیمه موافق به حال و مه وقیع هه لئه بیژی» (۱۳).

له م قسانه دا (شیخ نووری) لئیرسراوی شاعیر و نووسه ره کان نیشان ده دات به رامه بر به (وشه)، که به شیه یه کی ورد له گه لیدا بجوولئینه وه و به پتی (حال و مه وقیع) هه لئیرترین، له پاشان دیته سه ر لایه نی (مه نتیق) له شیعدا، که دوا ی سه رکه وتنی شاعیر به سه ر لایه نی وردی به کاره یانانی (وشه) دیته گوژی. نه گه ر (مه نتیق) له شیعدا له ناو

(۱۳) رۆژنامه ی ژبان، ژماره (۵۷) ی سالی (۲)، (۷) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۱۰) ی شویات ۱۹۲۷.
هه روه ها ژماره (۵۹) ی سالی (۲)، (۲۱) ی رهمه زان ۱۳۴۵ (۲۴) ی مارت ۱۹۲۷.

خویدا له پتوه نندیه کی تبا و گونجاودا بوو، نو کاته قه ناعه تی زیاتر له لای خوینهر دروست دهکات، وهک له وهی شیعره که له ناو وشه ی قبه و تو تکله کهیدا نقوم بیی و پی لی هه لپرنیش نامانجی شیعره که بسریتته وه، که بهرپاکردنی (گوزانه) له چیژ و تیروانینی خوینهر و هه ولدان بو جوانکردنی ژبان و بهره و پیتشه وه بردنی، بوئه که له شیعردا رسته یهک، وینه یهک ده خوینینه وه، به پیتی مه نتیقی ناو شیعره که پتوسته (ئیحتمالی وقوعی) نو شته بکه یین که له دوا ی نو رسته یه وه دیت، نهک هه موو رسته یهک رتکه و تیک به رتیه ی بیات و که شتی مه بهستی نو رسته یه بهره و بنده رتکی دیکه بیات، که هه رگیز خه یال و مه نتیقی ناو شیعره که چاوه پروانی نه بی. واته له دوا ی هه ر رسته یهک پتوسته وقوعی نو شته ی که چاوه رتی ده که یین بو ی به هیتز تر بیت، له و شته ی ئیحتمالی وتنی ناکه یین. نه وهش به واتا یه کی دیکه گه رانه وه یه بو باوه شی حه قیقته ته به رده ست و بهر چاوه گانی ژبان و ناده میزاد و کردنیانه به که ره سه ی به بژوینی شیعر، تا به (خه یالی خو لقیته رانه) واقع ده وله مند بکه ن و سه رله نو ی داپریتته وه، نهک له ناو ده ریای (وه هم) و (مو باله غه) و (خه یال پلاوی) دا مه له وانی بکه ن. که مه به ستم له م (خه یال پلاوی) یه نو جو ره خه یاله یه که وهک سه راب وایه، تا به دوایدا برؤی نایگه بیتی و هپجت بو به هپچ ناکا، به مه رجی ته عبیر کردن له و حه قیقته تانه نابج شاعیر له لایه نی هونه ری داپیری، نه مهش هو به که بو بهر زکرنه وه - تعالی - له مرؤفا بو نزیکبو نه وه له - که مال - که هه رگیز نایه ته دی، چونکه گه یشتن پیتی سرینه وه ی بزووتنه وه ی بی کو تاییه - لا متناهی - که له وه وه (گوزان) رتگه ی نه به دی خو ی ده بری.

یه کتیک له ده سکه و ته کانی نه م قو تابخانه یه بو شیعر ی کوردی روو کردنه (پرونی نووسینه) نه م بی ره ش له نه نجامی نه وه وه هاته کایه وه، که نه دهب که و ته ناو باوه شی ژبان و زیاتر به خه م و ناوات و خه بات و تیکو شانی گه له وه نووسا و هه ولی دا بیته نه ده بیکی په یامدار و خاوه ن لیتر سپنه وه. من نالیم پیتش نو بزووتنه وه یه شاعیری دیکه مان نه بووه شیعر ی روون و ناسان بو تیکه یشتنیان نه بووبی، به لام نو قو تابخانه تازه یه نو سیمایه ی کرده رتیا ز و رتیه و تکی په یه وکرا و به شتیه وه کی زه ق و ناشکرا ویستیان رووی نه م سیمایه ده ریخن. نه وه (شیخ نووری) یه ده یه وئ وهک کار تکی بهر نامه بو دانرا و بو نو لایه نه پروانی بوئه ده لی: «وزووحی نه فکر و حسییات به سه هلی تیکه یاننده. وزووح، بو هه موو ناساری مو حه ره ره زور حائیزی نه هه مییه ته بو نه وه ی نه م نه هه مییه ته تیبگه یین لازم ناکا دووردریژ ته دقیقات بکه یین. مه قسه د له نووسین نه وه یه نو نه فکره ی

که له ده‌ماغمانا حاصل ئه‌بێ ئه‌بێ به‌شه‌خسی ئاخر ئی‌فهامی بکه‌ین. ئه‌گه‌ر له‌و نووسینه‌دا که ئیمه‌ ئه‌ینووسین مه‌عنایه‌ک نه‌بێ، کولفه‌تی نووسین بۆچی ئیختیار ئه‌کرا؟ نه‌زهر به‌م ئه‌حواله‌ و‌زوح بۆ هه‌موو ئاساری ئه‌ده‌بییه‌ و‌ قه‌واعیدی ته‌حریرییه‌ یه‌گانه‌ ئه‌ساسه‌ می‌سال به‌شیعریکی و‌ازح:

حوجره‌یه‌کم هه‌یه‌ به‌قه‌ده‌ری له‌پێ
 رۆژ عیلاجی ئه‌که‌م به‌شه‌و ئه‌ته‌پێ
 سه‌ر و‌ ریشم له‌ تۆزی قسل و‌ گه‌چا» (١٤)
 وه‌ک په‌لاستیکه‌ پر له‌ پشک و‌ ئه‌سه‌پێ

ئینجا دیته‌ سه‌ر لایه‌نی (ئالۆزی) له‌ ده‌رپریندا و‌ له‌ باسی ئه‌مه‌شدا ده‌لێت: «ته‌عقید زدی و‌زوحه‌، یه‌عنی به‌ فکریک ئه‌لێن ئینسان و‌ازیحه‌ن تیی نه‌گات. بۆ قسه‌یه‌ که‌وا و‌زوحی ئیخالل بووێ ئه‌لێن (موعه‌قه‌د)، ئیفاده‌ به‌چ سو‌ره‌تیک موعه‌قه‌د ئه‌بێ؟ ته‌عقید به‌دوو نوع‌ ئه‌بێ. یا ئه‌و شته‌ی که‌ ئه‌ینووسین له‌ میتشکمانا هیچمان ته‌عین نه‌کردوه‌. یه‌عنی ئه‌و فکهری که‌ له‌ ده‌ماغمانا یه‌ ته‌واوی که‌سه‌بی و‌زوح و‌ سه‌راحه‌تی نه‌کردوه‌، یاخود ئه‌و فکهری که‌ ئه‌ینووسین ئه‌لغاز و‌ ته‌عبیراته‌که‌ی سه‌حیح نییه‌ و‌ سه‌به‌ب، به‌پێ دیقه‌ته‌تی له‌ ته‌رتیبی که‌لامدا ته‌شه‌وشیک دیته‌ وجود، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ته‌عقید یا مه‌عنه‌وی ئه‌بێ، یا له‌فزی، سه‌به‌بی ته‌عقید ئه‌وه‌یه‌ فکریک له‌ ده‌ماغمانا به‌ته‌واوی که‌سه‌بی و‌زوحی نه‌کردوه‌. ته‌شه‌بوس به‌ئیفاده‌ی ئه‌که‌ین، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌نوسرێ مه‌وزووع و‌ حدوودی ته‌عین نه‌کری. ئه‌که‌سه‌رییه‌ن نووسین له‌گه‌ڵ فکهره‌که‌دا جیاواز ئه‌بێ و‌ هه‌م له‌ به‌ینی ئه‌فکار و‌ ئه‌لفازدا ئیختیلاف و‌ مو‌یابه‌نه‌ت واقع ئه‌بێ و‌ مه‌عنا له‌ جومله‌ نه‌زع ئه‌کات» (١٥)، له‌م به‌شه‌شدا شیخ نووری هۆی ئالۆزی نووسین دیاری ده‌کات. له‌م قسانه‌شیدا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ له‌ باسی (وضوح)دا مه‌به‌ستی و‌زوحی رووکه‌شانه‌ نییه‌، چونکه‌ ئه‌و جو‌ره‌ روونییه‌ک باس ده‌کات که‌ شتی له‌ میتشکی ئه‌و که‌سه‌ بی و‌ خۆی سه‌ه‌پینتی بۆ ئه‌وه‌ی بنوسرێ، نه‌ک به‌پێ ئه‌وه‌ی شتیکی دیاریکراو جوولان‌دیبتی ده‌ست‌بدا ته‌ قه‌لم و‌ لاپه‌ره‌ ره‌ش بکاته‌وه‌. ئینجا دوا‌ی ئه‌وه‌ی شتی پالی پیتوه‌ نا، قه‌له‌می لێ بخاته‌ کار، له‌م

(١٤) رۆژنامه‌ی ژبان، ژماره‌ (٤٦) ی سالی (١)، (١٠) جمادی الآخر ١٣٤٥ (١٦) ی کانوونی یه‌که‌م ١٩٢٦.

(١٥) بروانه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشو.

باره‌یه‌وه ده‌لتی: پتوسیسته نه‌و شته (وزووح و سه‌راحتی) خۆی وه‌گرئ، واته هه‌مسو ره‌هه‌ند و سووچ و مه‌ودایه‌کی پروون بیتیته‌وه و هه‌یج لایه‌کی به‌تاریکی نه‌مینیته‌وه. لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌وینی نووسینه‌که ته‌واو پتگه‌یی بی و شتیوه‌ی ده‌رپرینی خۆی دۆزبیتیته‌وه، وه‌ک چۆن ناو له‌ ناو تاشه‌به‌ردا رتگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، نه‌و کاته بنووسری، چونکه بی‌ری نه‌کلۆک و کالوکړچ و پینه‌گه‌یشتوو به‌ره‌مه‌یکی هونه‌ری پروون نادا به‌ده‌سته‌وه و نامانج ناپیتکی.

به‌نسبه‌ت (شیخ‌نووری) خۆیه‌وه نه‌وسه‌ر تا نه‌وسه‌ری دیوانه‌که‌ی به‌ره‌مه‌ی ئالۆز نابینان خو‌یتنه‌ر به‌دیارییه‌وه دۆش دا‌بیتنی، له‌ پاش نه‌ویش شاعیرانی دیکه‌ی وه‌ک (گۆران) و (هه‌ردی) و (دیلان) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و (کاکه‌ی فه‌للاح) و... تاد. په‌په‌روی نه‌و ریتازیه‌یان کردوو، بۆیه ده‌توانم به‌یه‌کیتک له‌ سیمایه‌ ناشکراکانی نه‌و قوتابخانه‌ تازه‌یه‌ی دا‌بیتیم. ئینجا دوا‌ی ده‌ستنیشان‌کردنی سیمایه‌ ناشکراکانی نه‌و قوتابخانه‌یه ده‌بی بلتین شیخ‌نووری دا‌هیتنان و به‌خششه‌کانی خۆی به‌بزووتنه‌وه‌ی رزگار‌یخوازانه‌ی سه‌رده‌مه‌که‌ی به‌ستوو‌ه‌ته‌وه شیخ‌مه‌حموودی نه‌م‌ری به‌را‌به‌ری نه‌و بزووتنه‌وه‌یه زانیوه، شیعه‌ره‌کانی به‌م ناواتانه‌وه به‌سته‌وه که له‌ شتیخی نه‌م‌ردا به‌دی ده‌کرد، به‌دی نه‌هاتنی ناواته‌کانی کاری کرده‌ سه‌ر دا‌هیتنان و به‌خشش و به‌ره‌مه‌کانی. وه‌ک سه‌ره‌تا ده‌ستی دا‌بی، هه‌روا له‌سه‌ری نه‌م‌سایه‌وه و به‌ره‌ به‌ره‌ به‌ره‌و سه‌ر‌دبوونه‌وه رۆیشت. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه شیخ‌نووری به‌هه‌ره‌که‌ی خۆی به‌سه‌ر کۆمه‌لتی شتی جیا‌وا‌زدا دا‌به‌ش کرد، که نه‌و دا‌به‌ش کردنه‌ کار ده‌کاته سه‌ر به‌ره‌مه‌ی شیعه‌ری نه‌و، چونکه نه‌گه‌ر به‌ته‌واوی خۆی بۆ نه‌و لایه‌نه‌ ته‌رخان بک‌ردایه، له‌وانه بوو سه‌ر‌که‌وتنیکی زۆر گه‌وره‌تر به‌دی بیتنی. ئینجا نه‌بوونی و ده‌ست کورتی و مال و مندال زۆری، سه‌ر‌قالتی کرد و که‌وته مشووری به‌خیتو‌کردنیان، له‌ وه‌زیفه‌شدا وه‌ک له‌ شیعه‌ری (هاوار له‌ ده‌س مالیه) و (ناورپتک بۆ دوا‌وه) دا‌که بۆ (گۆران)ی نووسیوه، وا ده‌رده‌که‌وئ (وه‌زیفه‌ دیتن) کاریکی زۆری کردیته سه‌ر دا‌په‌چرانی له‌ نه‌ده‌ب و له‌ خو‌یتندنه‌وه.

هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه که کرا به‌ (به‌رپه‌به‌ری ناحیه) ئیتر سه‌قامگیری به‌خۆیه‌وه نه‌دی، هه‌ر رۆژه و له‌ شو‌یتنیک هه‌واری ده‌خست و ده‌گوتیزایه‌وه بۆ (ناحیه)یه‌ک، نه‌مه‌ش له‌ لای خۆیه‌وه کاریکی زۆر ده‌کاته سه‌ر که‌سیتک که خۆی ته‌رخان کردبێ بۆ (نه‌ده‌ب)، چونکه هیتمی و نارامی ده‌روونی له‌به‌ر هه‌لده‌گرئ و نه‌و ئیقاعه‌ی له‌سه‌ری راهاتوه بۆ (نووسین و خو‌یتندنه‌وه) به‌هۆی جینگۆرکیتی زۆر ده‌گۆرئ و خو‌یتندنه‌وه و نووسینی که‌م ده‌کاته‌وه.

نمانه له و لا بهستن، لهم لایه شهوه تووشی چند نوچدان و تیکشکانیتی دهروونی
 هات که نمانهش له شیعر و بهخشش ساردییان کردهوه. لهوانه بهناوات نهگهیشتنی بهو
 کچه دلدارهی که خووشی دهویست و بهتهما بوو بیهیتنی، کهچی سالی (۱۹۲۶) دا بهشو
 درا. نینجا مردنی دوو برای له خووی بچووکتری (شیخ عهزیز) له سالی (۱۹۳۶) و
 (شیخ نیبراهیم) له سالی (۱۹۵۰)، تا رادهیهکی زور نم رووداوانه کاریان کرده سهر
 شیخ نووری و نهیتوانی بهپیتی پتویست له مهسهلهی (تازهبوونهوه) قوول بیتهوه و
 لهگهلی بهردهوام بیت و نهمهش لهسهری کرا بهرپهخنه و وای له زور کهس کرد بلتین: شیخ
 نووری سهرپیتی و راگوزار بووه له (تازهبوونهوهی شیعی کوردی) دا، که نم رایه بهلای
 منهوه نینسافی تیدا نییه و پتویسته رستهکه و راست بگریتهوه که شیخ نووری له بهر
 کومهلتی (هۆ) نهبوايه، بهرهمی بههتیز و بهخششی گهوره تر دهوو، بهلام ژبان ههر نهونده
 دهرفتهی دا، که بهونده بهخششی خووی قایل بیت و نهتوانی لهوه زیاتری لی زیاد
 بکات، له دوایشدا بهپیتی داوايه گهوره کانی سهردهم، پشکووی داهیتان و نوپگردنهوه کهی
 کز بیت و بهرهو خاموشی بچیت. نم مهسهلهیهش وهنه بته نیا (شیخ نووری)
 گرتبتهوه، نهوه تا رهخنه گرانی عه رب ده ربارهی دوا قوناغی شیعی (سه یاب) یش
 دهلتین: «شیعی نم قوناغی هیچ تازهیی تیدا نییه. شیعی زاتی و نینفعالین، له زور
 جارانیشتا لاواز. هندیک شیعی نه بته لهوانه سفر ایوب»^(۱۶) که نهمهش به هیچ
 شیوهیهک رۆلی نهو له تازه بوونهوه و پیشهروایه تی کهم ناکاتهوه، کهچی له لانی نیمه دا
 هندیک دوا قوناغی (شیخ نووری) ده که نه به هانهیهک بو نهوهی له نرخی بشکینن و له
 رۆلی پیشهروایه تی و رچه شکاندنه کهی کهم بکه نهوه. شه کسپیریش له ناوه راستی ژبانی
 له لوتکهی بهخشش و داهیتانیدا بوو، وهک چون گوران-یش له قوناغی پهیره و کردنی
 ریالیزی سوشیالیزمدا ناستی هونهری شیعه کانی دابهزین. نم چند لایه نهی دهرم خستن
 له دواختنی (شیخ نووری) له کاروانی تازه بوونهوه، نهوه ناشارتهوه که وهک (میژوو)
 دهستپیشخه ری نووسینی شیعی تازهی کردوه. له سیمایانهی قوتابخانهی شیعی
 تازه شیان دوست کرد، کهم یان زور له رهنگ بو رشتنیان بهشار بووه، نهمهش پتویسته
 له لیتوتیزینهوه و لیکولینهوه کانی داهاتووماندا پرونتر بگریتهوه و نووسینی زورتری بو
 تهرخان بگری.

(۱۶) دیوان بدر شاکر السیاب، المجلد الاول، دار العودة، بیروت، ۱۹۷۱، ص ۳، بقلم ناجی

دیسانہ وہ ٹاہہنگی گوڑزانہ وہی حہپسہخانی نہقیب بۆ شیخ قادری حہفید - ۱۹۲۲
 وہستاوہکان: قادر ئەفەندی قەرەداغی، شیخ محیدینی شیخ رەشید، سەییەد رەئووف
 (کەرکووکی؟)، شیخ رەشیدی شیخ عەلی سەرکار، سەلح زەکی سەحیبقران، سەییەد
 ئیبراہیمی حەفید، شیخ قادری حەفید، عارف سائیب، سەییەد ئەحمەدی بەرزنجی
 (مەرەخەس)، رەزا بەگی ئیسماعیل بەگ؟، تۆفیق وەھبی.
 دانیشتووی ریزی دووہم: محەمەد ئەفەندی جەلوار، رەشید سەدقی غەفوور، یوونس
 عەبدولقادر (ماھی)، فایەق کاکەمین، رەشید شەوقی.
 دانیشتووی ریزی یەکەم: شیخ جەلالی شیخ ئەحمەدی حەفید، رەمزی عەبدولکەریم،
 رەئووف ئەفەندی؟، شیخ نووری شیخ سەلح، ئەمین رەواندزی.

پیداچونہ و ہیک بہہندی بیرورا کہ لہ بارہی شیخ نوروی-یہوہ نووسراون

خوتندہ واری خوشہ ویست:

ہرہک لہ مہ و پیتشتر پیتم راگہ یاندی و خوشت لہ من چاکتر دہ زانی، تا ئہ مرزکەش چ بہ نووسین و چ بہ کۆکردنہ وہ و لہ چاپدانی شیعہ کانی شیخ نوروی، کاریکی ئہ وتۆ ئہ نجام نہ دراوہ تینویتی بشکینتی و کارہ کہ شایستہ ی پلہ و پایہ ی شاعیریکی و ہک شیخ نوروی بی. لہ گہل ئہ و کہ مہ ترخہ می کردنہ بہ رانہ بری، لہ گہل ئہ و فہرامۆشکردن و کہم بہ سہر کردنہ وہ و لا لی نہ کردنہ و بہ شدا، زۆر جار لہ نووسینی سہر بہ خو بووبی، یان لہ دووتوی ہندی نووسین و وتاردا کہ لایان لہ شیخ نوروی کردوہ تہوہ، لاکردنہ وہ و لیدوانہ کہ یان نیوہ و ناچل بوہ، یان نووسہرہ کہ ی بہ سہ ہوودا چوہ و سہرچیغ بۆ مہ سہ لہ کہ رۆیشتوہ، یان بہ دەستی ئہ نقہست بہ مہ بہستی کہ مکردنہ وہ لہ پلہ و پایہ ی ئہم شاعیرہ قہلہ می بۆ خراوہ تہ سہر کاغہ ز. ئہ مہش بہ پیتی بۆچوونی من بۆ گہلئ ہۆ دەگہ ریتہ وہ. لہ سہرووی ہہموو ئہ و ہزیانہ وہ لہ بہر دەست نہ بوون و نہ بینینی سہر جہ می شیعری (شیخ نوروی) یہ.

کہ می بہرہ می شیخ نوروی لہ بہر دەستی لیتوتیزہرہ و ہکان و کہ می ناگاداریون لہ چاووگی رۆشنیری و ہتلہ ورد و درشتہ کانی داہینانی ئہم شاعیرہ، زۆر ہاوکی شہ ی و ہمی دروست کردوہ، لہم ہاوکی شانہ وہ، ہندی قسہ فری دەدری من لیتپرسینہ و ہیان تیدا نابینم. جا لہم بہ شہدا بہ پیتی توانایی خۆم ہول دەدہم ہندی لہ و بیرورا یانہ تاووتو بکہم و بہ سہریاندا بچمہ وہ، ئینجا رووناک ی زیاتریان بخہنہ سہر. لہ و پیداچونہ و ہیک شہدا پشتم بہ و بہرہ مہ شیعریانہ ی شاعیر ئہ ستور دە کہم، کہ لیرہ دا کۆم کردوہ تہ وہ و باری سہرنجی تاییہ تی لہ لا دروست کردووم. لہ لایہ کی دیکہ شہ و ہنا دہ بہ مہ بہر ئہ و زانیاریہ تازانہ ی دہ بارہ ی شاعیر دەستیم کہ وتن. حہ زیش دە کہم لہ پتیشہ وہ ئہ وہ بلتیم: مونا قہ شہ کردنی ئہ و بیرورا یانہ و دا کۆکی کردن لہ شیخ نوروی، تہ نیا روونکردنہ وہ و دہر خستنی ہندی لاینہ، کہ بہرای خۆم بہ (راست) یان دادہ نیتیم و حہز دە کہم دوور لہ ہہموو جۆرہ سۆز و مہیل و ہریاریکی پتیش و ہختہ بدویم و ہرشتہ بۆ لای

خۆمه بيه مه وه، واته خزمايه تى و كوپه گه ره كى و هه ندئ پالنه رى تر و امان لى نه كات بهرچاوى خۆمان نه بينين و مهوزووعيه ت بكه ين به قوربانى زوير نه كردنى هه ندئ كه س كه قارسن به ره خنه ليگرتن، چونكه نه مرۆكه بى، يان به يانى ميژوو ههر پريارى عاديلانه ي خۆى به سه رياندا ده سه پيئى. كه من به و شتويه ده دويم هه موو كه س ده زانى ئه و شتويه دوانه هيچ بهرژه وه ندييه ك بۆ من ناهيئيه تى دى، جگه له ره نجاندنى هه ندئ كه س كه ته نيا حه ز به پيا هه لدان ده كهن. واته نه خزمايه تى و كه سايه تى، نه هيچ جوړه بهرژه وه ندييه كى ديكه ئه و رايانه ي پى دروست نه كردوم. ته نيا ويستومه به راستگوييه وه قه ناعه تى خۆم ده ربهرم، حه زيش ده كه م باجى قه ناعه تى خۆم بده م و با ليشم بهر نه جين، نه ك به ريار كردن و فروپيل و درۆ ئيه وش و خۆشم بخه له تينم.

نه مرۆكه شتيك هه يه سى و دووى له سه ر ناكړئ، ئه وش دان پيدانانى هه موو لايه كه به گه و ره يى شاعيريكي وه ك مامۆستا (گۆزان)، ئه م حه قيقه ته له لاي خوئنده وار و نه خوئنده وارى كورد چه سپاوه، دۆست و دوژمنى گۆزان - نه گه ر دوژمنى هه بى - دان به و هدا ده نين. هه ركه سى بيه وئ وه ك شاعيريكي گه و ره و ليه اتوو له نرخی مامۆستا (گۆزان) كه م بكاته وه، و ايزانم له پيش ئه وه ي له نرخی ئه و كه م بكاته وه، نرخی خۆى ده شكيتنى. ده رخستنى رووى گه شى شاعيرايه تى شتيخ نوورى و هه و لدان بۆ ئه وه ي مافى خۆى بده ينئ، هيچ له نرخی مامۆستا (گۆزان) كه م ناكاته وه، وه ك چۆن هه و لدان بۆ كه م كردنه وه له شاعيرايه تى (گۆزان) به كار يكي ناره وا ده زانم، به و پييه ش له گه ل ئه وانه دا نيم سه رى شاعيريكي بكوتريته وه كه مامۆستا (گۆزان) خۆى ريزى له شاعيرايه تيه كه ي گرتوو. (گۆزان) خۆى له وه گه و ره تره له پال ليدانى شاعيريكي ديكه وه به رز بكرتته وه. ليكو ئينه وه له به هره و توانايى و داهيتانه كانى ئه و بۆ ده رخستنى جوانى شيعره كانى پله يه كى ده داتى پتيوستى به و شتوازه نه بى. نه گه ر كه سانتيكيش هه بن بيانه وئ له نرخی مامۆستا (گۆزان) كه م بكه نه وه بۆ به رز كردنه وه ي به ناهه قى - شتيخ نوورى - ئه وه ئه و جوړه كه سانه ش ناسنى سارد ده كوتن و له گه ل ئه وه دا نيم پايه يه كى بۆ دا بئرئ كه خۆى موسته حه قى نه بى. باشترين ده مره استى هه ر شاعيريكي به ره مه مه كانيه تى، هه ر به وش ده توانين به ره مه مه كانيان بكه ينه كه ره سه ي نرخاندى و هه لسه نگاندى. گرنگترين شت به لاي منه وه ئه وه يه ره خه نگر و ليه توژره وه ي كورد عاتيفه به لاهه بنئ، نه گه ر بيه وئ پيشكه وئ و حه ز به گياني زانست په روهرى ده كات و ده يه وئ خوئنده وار به گياني زانست په روهرى ناشنا بكات، پتيوسته له هه ندئ هه لوتستدا - با به خه راپ بۆ خۆى بكه وئيه وه - بى

به‌جهرگی خو‌به‌وه بنتی و له قسه‌ی راست لانه‌دات. به‌و جزره ده‌توانین بیسینه مرۆڤی
سه‌رده‌می خو‌مان و خو‌تنده‌واری زیره‌ک و شارستانیش هه‌ر له‌و که‌شوه‌ه‌وایه‌دا دینه‌گۆزی،
ئه‌گه‌ر نا، ئه‌وه هه‌تا ماوین گیانی تیره‌گه‌ری و شه‌ره‌گه‌ره‌کی له‌ کولتووری کوردیدا کو‌تایی
بێ ناییت!

* یه‌کیک له‌و تیبینیانی سهرنجی بو‌لای خو‌ی را‌کتیشام، چه‌ند دیرتکی کاک (ساجید
ناواره‌)یه. له‌و چه‌ند دیره‌دا نووسیه‌تی: «بوونی گو‌فاری گه‌لاویژ له‌ سالی (۱۹۳۹)ه‌وه
بو‌ ماوه‌ی (۱۰) سال سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌که‌مان پێ رانه‌گه‌یه‌نی له‌ نووسینی چیرۆکی
هونه‌ری کوردیدا، که‌ وه‌رگێرانی چیرۆکی بیگانه‌ له‌م گو‌فاره‌دا بو‌و به‌چاوساگی نووسه‌رانی
کورد وه‌ (نووری شیخ‌سالح) یه‌کیک له‌و نووسه‌رانه‌ بو‌و»^(۱). له‌و بره‌وایه‌ دام وه‌ک کاک
ساجیدیش دانی پێ داناوه‌، که‌س نییه‌ نکولی له‌وه‌ بکات که‌ گو‌فاری گه‌لاویژ به‌راستی
سهره‌تای جوولانه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌ بو‌و له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی ته‌مه‌نیدا بێ
وچان خه‌باتی کرد بو‌ په‌ره‌پێدان و پێش‌خستنی ئه‌ده‌به‌که‌مان. تا ئه‌مه‌رۆکه‌ تاچه‌ گو‌فارتکی
کوردیه‌مان که‌ توانیبیتی له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی ته‌مه‌نیدا ناستی خو‌ی بپارێزی و نه‌مه‌ش
مایه‌ی خو‌ه‌ه‌لکتیشانی هه‌موو کوردیکه‌. بو‌یه‌ش شایانه‌ لاف و گه‌زافی پتوه‌ لێبه‌ه‌ین و
پتیه‌وه‌ برانین، چونکه‌ له‌ ماوه‌ی ده‌ سالی په‌به‌ق‌پشتی به‌نه‌رز نه‌که‌وت و ژماره‌ له‌ دوی
ژماره‌ به‌هێزتر ده‌بو‌و و پۆلتیکی گه‌وره‌شی له‌ ژبانی کولتووری کورد گێرا. له‌و ماوه‌یه‌دا له‌
هه‌موو بواریکدا: «شيعر و چیرۆک و وه‌رگێران و وتاری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و په‌خنه‌ و
لیکۆلینه‌وه‌» درتغی نه‌کرد، بو‌یه‌ ئه‌گه‌ر وه‌ک کاک (ساجید) ده‌لێ: «بو‌و به‌چاوساگی
نووسه‌رانی کورد» تا ئیره‌یان راست ده‌کات و منیش ده‌لێم ئه‌مه‌رۆکه‌ نووسه‌ری کورد ناتوانی
پشت‌بکاته‌ ئه‌و گو‌فاره‌ و سوودی لێ وه‌رنه‌گرێ. خو‌شم یه‌کیکم له‌و که‌سانه‌ی په‌ره‌
به‌په‌ره‌ی ئه‌و گو‌فاره‌م تاووتوو کردوو و ماوه‌یه‌کی زۆریش خو‌م له‌گه‌لی خه‌ریک کرد و
سوودی ئیجگار زۆرم لێ وه‌رگرتوو. که‌ هاتمه‌ سه‌ه‌ دروستکردن و سازدانی
بیبلیۆگرافیایه‌ک بو‌ (شیخ‌نووری) جارتکی دیکه‌ گه‌رامه‌وه‌ سه‌ه‌ ژماره‌کانی، به‌هيوای
ئه‌وه‌ی بزانه‌ چه‌ند شيعر و نووسینی شیخ‌نووری تیدا بلاوکره‌وه‌ته‌وه‌، یان کێ له‌سه‌ری
نووسیه‌وه‌. ئه‌وه‌ بو‌و له‌ دوو شيعر به‌ولاوه‌ هه‌یچی دیکه‌م تیدا نه‌بینی پتوه‌ندی به‌شیخ

(۱) لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی نوێی کورد، ساجید ناواره‌، چاپخانه‌ی ژین، سلێمانی، سالی ۱۹۶۷ ل ۵۲.

نووری- یهوه هه بێ. به داخه وه نه وهی کاک (ناواره) نووسیه وتی به رچاوم نه که وت، گوايه شیخ نووری یه کیتک بووبی له نووسه رانهی چیرۆکی وه رگیترا بێ. ئەم قسه یه شهم ته نیا گۆفاری گه لاویژ ناگریته وه، به لکو سه رجه می نه و رۆژنامه و گۆفاران هه ده گریته وه که من هه لم داونه ته وه و به ره مه کانی شیخ نووریم تیتدا بینیه وه. له هه موو گه ران و پشکنینه که شمدا، نه چیرۆک، نه وه رگیترا نی چیرۆکم به رچا و نه که وت وه. که سیش نه وهی به گویتدا نه داوه (شیخ نووری) رۆژی له رۆژان چیرۆکی نووسیبی، یان وه رگیترا بێ، نییدی نازانم مامۆستا (ناواره) له سه ر چ بنچینه یه ک نه و رایه ده دات و بۆچی ناوی نه و چیرۆک و وه رگیترا وهی شیخ نووری نابات؟ له لایه کی دیکه شه وه سپاره که باسی شاعیرانی وه ک (گۆزان و هه ردی و دیلان و... تاد) ده کات به لام نازانم کاک (ساجید) بۆچی و به چ بیانویه ک ناوی (شیخ نووری) پشتگویی خستوه و له ته ک نه و شاعیرانه دا باسی لیه نه کردوه؟!

* مامۆستا (جه مال بابان) له نووسینێکیدا به ناوی: «که ده ست کرا به کوردی نووسین» ده لێ: «له به ره نه وهی زۆر له سه ر شیخ نووری نووسراوه! نامه وی زۆر له سه ری بڕۆم، چونکه دووپاتکرده وهی هه ر شتیکی خه لک په ست نه کات و ناخۆشه»^(۲) خوینده وا چاوه رتی ده کرد له و وتاره دا شتیکی تازه ده رباره ی شیخ نووری به خوینیتیه وه، به لام به داخه وه مامۆستا به و بیانوه خۆی له و نه رکه به دوور ده خاته وه، له کاتیکدا خوینده وار نه وه ش باش ده زانی که شیخ نووری زۆری له سه ر نه نووسراوه و نه وهی نووسراویشه هه ر شتی سه ری بێی بووه یان دووباره کردنه وهی به شتیکی زۆری نه و بیروپایانه بووه که مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده رباره ی شیخ نووری نووسیه تی، ته نانه ت نه گه ر زۆریشی له سه ر نووسرا بێ، ئەم زۆر له سه ر نووسینه رتگه ی له قه له می به پرشت و به ره دار نه گرتوه شتی خۆی بلتی و بیروپای تازه تر به خاته سه ر خه رمانی بیروپای نه و که سانه ی نووسیه یانه، بۆیه مامۆستا (جه مال بابان) شتیکی تازه ی به ده سه ته وه نه داوه و یه کسه ر گه رپراوه ته وه سه ر بیروپایه کانی مامۆستا (ره فیق حیلمی) که له به رگی دووه می کتیه که ی «شیه ر و نه ده بیاتی کوردی» دا ده رباره ی شیخ نووری نووسیه وتی، له باسکردنی شیه ری «جووت و گا شتیکی چاکه» شدا سه ری بێی له شیه ره که ی روانیه وه هه ر نه و شتانه ی دووباره کردوه ته وه که له

(۲) بلاژکراوه ی رۆشنبیری نوێ، ژماره (۳۷) ۱۱-۱-۱۹۷۵ «که ده ست کرا به کوردی نووسین».

شيعره که دا باس کراون. واته که وتووته رافه کردنی شيعره که، که خۆی روونه و پتوبستی بهروونکردنوه نيبه. له بهر نهوه نووسينه که ی زۆرتر له نینشایه که دهکا، که نووسینی نهونده گران نيبه. نه گهر که سێتیک نووسه ریش نه بیت زهفر به نووسینی نهو جوژه و تارانته ده بات!

* دکتۆر عیزه ددین مستهفا ره سوول له کتیبه که یدا «الواقعية في الأدب الكردي» وهک سه رچاوه که پستی به بهرگی دووه می کتیبی «شيعر و نه ده بیاتی کوردی» ماموستا (ره فیهق حیلمی) به بستووه. لهو کتیبه دا دوو شيعری شیخ نووری نووسراوه، له زۆریه ی رۆژنامه و گوڤاره کوردیه که کاندای شيعری شیخ نووری بلاو کراوه ته وه، نهو شيعرانه ش به سن بۆ نهوه ی دکتۆر عیزه ددین له نامه ی دکتۆرایه که یدا به چه ند لاپه ره یه که جیگه ی بۆ بکاته وه. بواری نهوه ش نا هیلنه وه که شيعرو سه رچاوه ی له به رده ستدا نه بووه، چونکه نهو کاته نامیلکه یه کی به چووک (شیخ نووری) یش له چاپ درابوو به ناوی (هۆنراوه ی نووری شیخ صالح) که له سالی (۱۹۵۸) به پیتشه کی ماموستا (کامه ران موکری) که وته بازاره وه، که چی دکتۆر له دیریک (یان با شتر وایه بلتین له چه ند نیشاره تیک به ولاره) زیاتری به شیخ نووری رهوا نه دیوه، له کاتیکدا شیخ نووری وهک له م کتیبه دا دیاره شاعیرتکه، شيعری رپالیزمی زۆره.

زۆر لهو شاعیرانه ش که له کتیبه که یدا ناویان هاتوو وه باس کراون له شیخ نووری زیاتر نین، نه گهر نه لیتین شان به شانی زۆریه یان رۆیشتوو وه. ههر به پیتی بیرو پای نهو شاعیرانه شیخ نووری شوین و پایه یه کی باشی له شيعری کوردیدا بۆ ده ستنیشان کراوه. وا بزانه ئیستا دکتۆر خوشی له گه ل راپه که م دایه که سه یر ده کات به ئیشاره تیک مه سه له ی شیخ نووری براندوو ته وه که نووسیوه تی: «پیره میترد له سه ر نهوه به رده وام بوو، تا کو له م دوا دواییه دا ده ستپیتشه ری ده رپینتیک رپالیزمیانه ی لێ به ده رکه وت. له گه ل پیره میترا و له ماوه ی نێوان جه نگه که، رپالیزم له گه ل بیروبا وه ری رزگاریخوازانده نه شو نومای ده کرد. نهو نه شو نوما کردنه ش له قوتابخانه ی رپالیزمی نویدا خۆی دارشت. شان به شانی پیره میترد (شیخ نووری شیخ صالح) یش ته عبیری له هه مان پیتشه که وتن ده کرد له نه شو نوما کردنی دا هیناندا» (۳) دکتۆر لهو وتاره شیدا که بۆ پۆلی چواره می ناماده یی نووسیوه ده لێ: «به لام ههروهک گۆران خۆی ورده ورده به رهو قوتابخانه ی رپالیزم هات، ههروه ها که لیک لهو شاعیرانه ش پیتش نهو یا پاش نهو به ته نسیری ژبانی گه ل و خوتندنه وه ی به ره می

(۳) الواقعية في الادب الكردي، د. عزالدین مصطفی رسول، بیروت، ۱۹۶۶ ل ۹۰-۹۱

نووسهرانی جیهانی پرویان کرده ریالیزم و نهو ماوه رومانتیکییه له نهدهبیاتی کوردیدا زۆری نهخایاند» (۴).

مادامه‌کی «گه‌لیک لهو شاعیرانه‌ش پیتش نهو یا پاش نهو به‌ته‌نسیری ژبانی گه‌ل و خویندنه‌وه‌ی به‌ره‌می نووسهرانی جیهانی پرویان کرده ریالیزم» ده‌بویه شیخ نووری پرویتوکی فراوان لهو کتیبه‌دا بگرتت، چونکه که‌ره‌سه‌یه‌کی زۆری واقعی بو شیعه‌کانی ده‌سته‌مۆ کردوو و به‌ته‌نسیری ژبانی نهو سه‌رده‌مه شیعی ده‌نووسی!

* که‌مال غه‌مبار له باسی کتیبه‌که‌ی دکتۆر کامیل به‌سیر ده‌باره‌ی شیخ نووری شیخ صالح نووسیویه‌تی: «له ناوه‌رۆکی نووسینه‌که‌دا دکتۆر نه‌لبه‌سیر له شیخ نووری و گۆران ده‌دوئ و باسی هونه‌ری جوان و هونه‌ری به‌سوود ده‌کات و له سۆزی وێژه‌یی، پیتناسه‌ی وێژه و مه‌سه‌له‌ی فۆرم و ناوه‌رۆک له وێژه‌دا ده‌دوئ، پاشان دپته سه‌ر هۆنراوه و په‌خشان و کیش و سه‌روا و که‌سایه‌تی وێژه‌ر و بنچینه‌کانی کاری نووسین. له کۆتاییدا له شیواز ده‌دوئ و ئینجا سه‌ره‌نجامه گشتیه‌کان ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، شیخ نووری شیخ صالح به‌سه‌رۆکی رێبازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ده‌داته قه‌لم و به‌یه‌که‌م په‌خه‌سه‌زی وێژه‌یی داده‌نت که‌ خاوه‌ن شه‌خسیه‌تیکی تایبه‌تی خۆی بووه و به‌زه‌ینتیکی کراوه و میتشکیکی لیکده‌ره‌وه، ریتگای داهیتان و خولقاندنی گرتۆته به‌ر» (۵).

تا ئیره نه‌م قسانه چهند شتیک ده‌گه‌یه‌نت، له سه‌رووی نهو شتانه‌وه نه‌ویه که‌ کاک که‌مال غه‌مبار هه‌رچه‌نده ویستوویه‌تی نه‌م کتیبه (نمایش - عرض) بکات، به‌لام کتیبه‌که‌ی نه‌خویندوو‌ه‌ته‌وه! چونکه نه‌گه‌ر کتیبه‌که‌ی به‌وردی بخویندایه‌ته‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وت که‌ کتیبه‌که‌: «به‌وژاندنه‌وه‌ی نه‌م کۆمه‌له وتاره و دووباره بلاوکردنه‌وه‌یان»-ه. نه‌وه‌ش نازان‌تی نه‌و کۆمه‌له وتاره په‌خه‌یه‌یی ه‌ی (شیخ نووری) یه و له رۆژنامه‌ی (ژبان) دا بلاوکراونه‌ته‌وه، چونکه ناگای له میتووی رۆژنامه‌نووسی کوردی نییه. دکتۆر کامیل پیتشه‌کی بو نه‌و وتارانه نووسیوه و را‌بو‌و‌چوونی خۆی له‌سه‌ر وتاره‌کان ده‌رپروه، که‌چی نه‌و رق به‌ری چاوی گرتوو و به‌ (ده‌دوئ) و (دپته سه‌ر) قسه ده‌کات، واته وای نیشان ده‌دات که نه‌م لایه‌نانه دکتۆر کامیل لیتی دو‌اوه و باسیانی لیتوه کردوو. ئینجا که دکتۆر هاتوو ه شیخ نووری به‌سه‌رۆکی رێبازی تازه‌کردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی ده‌داته قه‌لم، نه‌مه قسه‌یه‌ک نییه له گیرفانی خۆی هیتا‌بی‌تییه ده‌ری، بگه‌ر نه‌مه قسه‌ی مامۆستا (گۆزان)

(۴) به‌روانه زمان و نه‌ده‌بی کوردی بۆ پۆلی چواره‌می ناماده‌یی - چاپی شه‌شم - ۱۹۸۰ هه‌ولتیر.

(۵) به‌روانه: گۆفاری به‌یان، ژماره (۸۰) ی مانگی حوزه‌یران ۱۹۸۲ ل ۹۴-۹۵.

خۆبەتی که دەلتی: «که وایێ هەموومان بەیەکهوێ ئەمانروانییە یەک کلاو پۆژنە، بەلام ئەتوانی بە شیخ نووری شیخ سەڵح بوتری سەرۆک بەهۆی یەکمەم: زۆری بەرەهەمی. دوو هەمی: بلاز کردنەوێ بەرەهەمەکی که بێگومان تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی». بێگومان ئەو (٢٥) ئەلقە پەخنەبێیە لە پۆژنامە ی ناوبراوشدا بلازی کردنەوێ، دەیسەلێنتی شیخ نووری ئەک هەر شاعیریکی رابەر و پەشکێنە، بەلکو بەحەقیانەت (مۆنەزری) ئەو تازەبوونەوێیە و بەردی بناغە ی قوتابخانە ی شیعری نوێی داناوێ. ئینجا دەلتیت: (نایا چۆن شیخ نووری شیخ سەڵح بەسەرۆکی بزوتنەوێ نوێکردنەوێ هۆنراوێ کوردی دەئمیتریت؟ کوا کارتیکردنی هۆنراوێکانی لە شیعری نوێی کوردی؟) (٦) که مامۆستا (گۆران) خۆی بێت «بێ گومان تەئسیری ئەبەخشییە سەر ئەدەبی کوردی» وایانم پێویست بوو ناکات کهس خۆی بەسەفسەتەوێ خەریک بکات، یان خۆتەر بەشتیکەوێ سەرقال بکات، که مامۆستا (گۆران) براندوویەتییەوێ.

مامۆستا (گۆران) وەک ئینسانیکی پۆشنبیر و متهوازێع دانێ بەو حەقیقەتەدا ناوێ که شیخ نووری سەرۆکی ئەو قوتابخانە یە بوو. ئەم دان پێدانانەش وەک شاعیریکی هێچی لێ کەم ناکاتەوێ. بەلکو برۆا بوونە بەبەرە و توانایی خۆی. ئینجا جاریکی دیکە دەپرسێ: «نووری شیخ سەڵح چ رێبازیکی لە دوا ی خۆی بەجێ هێشت و کام شاعیری کوردی شۆتین پێ کەوت» ئەمە دووبارەکردنەوێ قسەکی مامۆستا (پەفیک حیلمی) (٧) بەبێ ئەوێ بەئەمانەتەوێ پەنجە بوو سەرچاوێ که رابکێشێ. ئیمە وەک لە پێشتر وتمان بەریاکردنی بزوتنەوێیەکی شیعری گەورە، قورسایییەکی بەتەنیا ناکەوێتە سەرشانێ شاعیریکی، بەلکو ئەو ئەرکە زۆر و کەم کۆمەلە شاعیریکی رایدەپەرێن و دەپەسپێن.

وێک دەزانین رێبازی سوریا لیزم لە ئەدەبی فەرەنساییدا لەسەر دەستی (ئەندری بریتۆن) هاتە کایەوێ و بەریا بوو، (ناراگۆن) ی شاعیریکی بوو سەر بەو رێبازە و لە دامەزرێنەرێ رێبازەکی شاعیرتر و هونەر مەندتر بوو، ئەم شاعیریکییە دەوری (بریتۆن) ی وێک دامەزرێنەر نەسپییەوێ. لە لای مەسەلەکی نێوان شیخ نووری و گۆرانیش هەر وایە، سەرۆکایەتی کردن و دەستپێشخەرییەکی شیخ نووری لە رۆلی مامۆستا (گۆران) کەم ناکاتەوێ، ئەگەر قوتابیش مامۆستاکی تێپەرێنتی و پەرە بەهەول و کۆششی ئەو بدات،

(٦) هەمان سەرچاوێ پێشوو.

(٧) برۆانە: گۆفاری پێشکەوتن، ژمارە (١) ی سالی (١) شوباتی سالی ١٩٥٨، «ئینقیلاب لە شیعری کوردیدا» رەفیک حیلمی.

کاریکی سهر نییه، چونکه ههریه که یان شه خسیه تی شیعریی خویان هه یه. رهنگه به بهراورد کردن (گۆزان) له شیخ نووری زۆر شاعیرتر بیت، به لایم له گهل نه وه دا رۆلی شیخ نووری له موغامه ره کردنی تازه بوونه وه و خو له قهره دانکه ناداته دواوه، نینجا خهلک دواى كه وتبى یان نه، نه مه یان پیوستی به لیکۆلینه وه ی ورد و له بار و تیروته سهل هه یه.

نه و لیکۆلینه وانهی له مه و دوا لهم باره یه ره ساز ده درین، نه وه ده سه لیتن له ره خنه ی زانستیدا قسه ی رووت و بی به لگه برناکات. نینجا یه کسه ره ده لته: «مه سه له ی نوێ کردنه وه و داهیتانی ریبازی تازه له شیعریی کوردیدا له ریگه ی چند هۆنراوه یه که وه مه یسه ر نای» نه م قسه یه نه وه مان پی راده گه یه نه تی که نه و نووسه ره وه ک کردووه تی به عاده ت له قسه کانیدا زۆر هه ره مه ییه، چونکه شیخ نووری خاوه نی چند هۆنراوه یه ک نییه. من به شیکی شیعره کانیم کۆ کردووه ته وه، ژماره ی گه یشتووه ته (۱۱۷) پارچه شیعر، جاری زۆر شیعریی تریشی هه یه له بهر ده ستاندا نین. یان ون بوون. یان به هۆی نه و رووداوانه ی به سه ر میلله ته که داهاتووه ژنه که ی ناچار کردووه بیانسووتینتی. لیره دا گرفته که نه وه نییه شیخ نووری چند شیعریی هه یه نوینه رایه تی تازه بوونه وه ده کات، به قه ده ره نه وه ی مه به سه رمان رچه شکانندن و ده سه پیتش خه ریبه میژوو ییه که یه که دکتۆر به سیریش هه ر نه وه ی مه به سه ته، مه به سه تی نه بووه بلتی چند دواى كه وتوون یان دواى كه نه که وتوون. نه گه ر نه و مه سه له یه ش به گرنگ نازانتی، نه ی ره خنه گران و لیتوویژه وه کهانی عه ره ب له پای چی زیاتر له چاره که سه ده یه که خویان به ده سه پیتش خه ری له تازه بوونه وه خه ربک کردووه و به دواى كه نه وه دا عه و دالن بزانه یه که م شیعریی تازه که به ته فعلیه ی تازه نووسرا بی هی (نازک نه له لائیکه) به یان (نه لسیاب) یان (عه لی نه حمه د باکشیر) و (لويس عه وز) له کاتیکدا هه موو نه و نووسه رانه له سه ر نه و رایه یه ک ده گرنه وه که (به در شاکر نه لسیاب) شاعیرییکی گه وره ی عه ره به و زۆر پیتش نه و شاعیرانه که وتووه که ده سه پیتش خه ریبه تازه بوونه وه که یان کردووه. به لته منیش له گهل نه وه دا نیم و به هه له یه کی میژوو یی گه وره شی ده زانم که سیک بیت و شاعیریک بکاته دارده ست و بیه وی به هۆی نه و شاعیره وه سه رو پۆته لاککی شاعیرییکی دیکه بکوتیته وه. یان هه ول بدات مافی نه ویان بداته نه وه که ی دیکه و له سه ر حیسه ابی نه و گه وره ی بکات، چونکه نه م کارانه زوو ده وتینه وه و زووش ده ره که ون. خوینه رانیش هه ر زوو قیتزوبیتزی لی ده که نه وه. که واته پیوسته هه ر شاعیره و مافی خو ی بدیتتی، به بی هیج مه یلبازی و جوژه سوژ و عاتیفه یه کی پیتش وه خت. نینجا له بهر نه وه ی کاک که مال ناگاداری نه وه نییه نه م

شاعیره‌مان له سه‌رده‌م و قۆناغی خۆیدا چهند هه‌ولتی داوه بۆ شله‌قاندنی گۆمی شیعری کوردی و هینانی (بیری نوێ) بۆ کوردستان، بۆیه به‌چاوێکی سووک ده‌روانیتیه هه‌ول و ته‌قه‌للای ئەم شاعیره‌ رابه‌ره‌مان، له کاتێکدا به‌شان و باهووی زۆر شاعیری دیکه‌ی هه‌لداوه، که شیخ نووری نه‌گه‌ر له‌وان زیاتری نه‌کردبێ، نه‌وه که‌متری به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه!

* کاک مسته‌فا سالح که‌ریم له‌ پێشه‌کی نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ) دا ده‌لتی: «ده‌سته‌یه‌ک شاعیری رۆمانسی هاتنه‌ مه‌یدان وه‌ک (بێکه‌س و گۆزان و هه‌ردی و دلدار و شیخ نووری) له‌م ده‌سته‌یه‌شا «گۆزان» ی بلیمه‌ت شوێشێکی به‌ریا کرد له‌ شیعری کوردی وه‌ بوو به‌پێشه‌نگی شاعیرانی هۆنراوه‌ی نوێ و هه‌رچه‌نده له‌ پێش نه‌وا «شیخ نووری» له‌م هونه‌ره‌ تازه‌یه‌دا به‌شدار بوو، به‌لام سه‌رکرده‌ی ئەم ئینقیلابه‌ (گۆزان) بوو» (٨).

وه‌ک دیاره‌ کاک مسته‌فا له‌ ریزکردنی ناوی شاعیره‌کان ورد نه‌بووه. نه‌گینا (بێکه‌س) جگه‌ له‌ شیعری (ئه‌ی مانگ) له‌گه‌ل رۆمانسیه‌ت کوجا مه‌رحه‌با؟ ئینجا به‌شێوه‌یه‌کی زه‌ق و دوور له‌ مه‌وزوعیه‌ت به‌ره‌و لای مامۆستا (گۆزان) لایداوه، به‌بێ نه‌وه‌ی هه‌یج به‌لگه‌ و سه‌لماندن و نمونه‌یه‌ک بۆ قسه‌که‌ی به‌یئیتیه‌وه. پاشان یه‌که‌سه‌ر مامۆستا (گۆزان) ده‌کاته سه‌رکرده‌ی ئینقیلابی شیعری تازه‌ و ده‌وری شیخ نووری له‌م بواره‌دا بچووک نیشان ده‌دات و زۆر به‌بایه‌خه‌وه سه‌یری ناکا. ده‌بوایه کاک مسته‌فا له‌م کورته‌ پێشه‌کییه‌دا بێ به‌پن باسی تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردی بکراویه و له‌ شوێنی شایانی خۆی دا‌بنايه. بێگومان له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئەده‌بدا راسته‌ چێژی نووسه‌ر ده‌وری خۆی ده‌بینی، به‌لام ناسه‌پینتری. به‌باشتر زانینی شاعیرێک له‌ شاعیرێکی دیکه‌ پتویستی به‌روونکردنه‌وه‌یه. نه‌گه‌رچی کاک مسته‌فا وای ده‌رخستوه که ئەم قسه‌یه‌ی له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شاعر و ئەده‌بیاتی کوردی) مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) ده‌ره‌ینابێ، به‌لام ده‌ستنیسانی لاپه‌ره‌ی ئەو نووسینه‌ی نه‌کردوه. خوێنه‌ریش که‌ و تاره‌که‌ی (ره‌فیق حیلمی) ده‌خوینیتیه‌وه، بۆی ده‌رده‌که‌وێ ئەم بیرورای و زه‌قی ده‌رباره‌ی شیخ نووری نه‌نووسیوه. کاک مسته‌فا که ئەم شاعیرانه‌ به‌شاعیری رۆمانسی ناره‌ده‌کا، باسی نه‌وه‌ی نه‌کردوه له‌سه‌ر چ پێناسه‌یه‌کی رۆمانسیه‌ت گیرساوه‌ته‌وه تا به‌پیتی ئەو چه‌مه‌که‌ ناوی شاعیره‌کان ریز بکات؟!!

* کاک محمه‌د سدیق عارف (حوسین عارف) له‌ نامیلکه‌ی (کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ)

(٨) به‌روانه: نامیلکه‌ی کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محمه‌د سدیق عارف، چاپخانه‌ی

مه‌عاریف، به‌غدا ١٩٥٩ پێشه‌کییه‌کی ل ٨.

نوێ) دا بۆ سهردهمی خۆی ههولێکی سهرهتایی باشی داوه و له بواری بابه تێکی بێ ناز نهسپی خۆی تاو داوه. له گهڵ ئهوه شهوه که نامیلکه که کۆمهڵی ههلهی تێدایه که لیته دا جێگهی باسکردنی مان نییه، بهلام ئهوه ندهی پێوه ندهی به شیخ نووری-یهوه هه بیته لێی ده دوێن. کاک (محهمهد سدیق) له نامیلکه یه دا که ده رباره ی (هۆنراوه ی نوێ) نووسیه ته، ته نیا جارێک په لجه بۆ شیخ نووری راده کیشی، له کاتیکدا له زۆر شوینی ئه و سپاره یه دا باسی پشوو ی گوێزانه وه ده کات. ئه مێش خۆی له و حه قیقه ته به دوور ده گری که پشوو ی گوێزانه وه (فترة الأنتقال) له شیعر ی کوردی تازه ماندا له سه ر دهستی (شیخ نووری) هاتوه ته دی. وه ک یه که م شاعیر که له دابونه ریتی شیعر ی کلاسیکی دوور که وتبیه ته وه و نه ریتی بۆ شیعر ی تازه به خش رشتبێ.!

کاک (محهمهد سدیق) ده رباره ی ئه و پشوو ی گوێزانه وه یه راپه کی ره ها ده رده بری و ده لێ: «هۆنراوه ی کوردی له ده میتکه وه چووه ته ئه و ماوه ی گوێزانه وه یه وه، ئه و ماوه یه ش بێ که موکو رتی پتیه ستی سه رشانی خۆی به جێ هیناوه»^(۹). له م قسه یه دا راپه کی لێل و هه لئاوی ده رباره ی شیعر ی کوردی ده بینین، ده بوا یه زیاتر ئه م راپه روون بکاته وه و ده ری بخت لای کام شاعیره مان که سه ر به پشوو ی گوێزانه وه یه (پتیه ستی سه رشانی خۆی به جێ هیناوه) و له سه ر دهستی کێ زیاتر ئه م ئه رکه به هه ر دوو باره که یه وه به دی هاتوه. به و باره ی که شیعر ی گوێزانه وه قوناغی کی تازه وه، یان به شداری کردبێ له دروست کردنی قوناغه تازه که؟! یان به جوێرێکی دیکه شیعر ی کامه شاعیر زیاتر به ته نگ ئه و ده ره بووه پتیه ستیه کانی سه رشانی خۆی به جێ به یێنێ. له کاتیکدا ده سه لات و توانایی شاعیران و راده ی دا هینان و کار تیکردنیان به سه ر شیعر ی کوردی، له یه کیتکیانه وه بۆ ئه وه که ی دیکه یان جیا وازه! کاک (محهمهد سدیق) که به لای ناوی (شیخ نووری) به را گوزاری رابردوه وه ک خۆی نووسیه ته: «به هه له ناچم ئه گه ر بلێم کامه ران نزیکترین شاعیر مانه له هۆنراوه ی نوێ»^(۱۰) هه ر ئه و شاعیره له پێشه کی نامیلکه چاپکراوه که ی شیخ نووری، ده لێ: «به لای منه وه مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح مامۆستای ماوه ی گوێزانه وه یه (فترة الأنتقال) له هۆنراوه ی کوردیدا»^(۱۱) ئینجا وه ک کاک (محهمهد سدیق)

(۹) هه مان سه رچاوه ی پێشوو ل ۱۹ .

(۱۰) هه مان سه رچاوه ی پێشوو ل ۴۳ .

(۱۱) هۆنراوه ی نووری شیخ سالح، ۲۵۷ ک- ۱۹۵۸ ی زاینی چاپخانه ی کامه ران، سلێمانی، ۲ ل پێشه کیبه که ی.

نوسویوه تی «کامهران یه کیکه له شاعیره کانی ههنگازی سیهه می ماوهی گوێزانه وه - فتره الاتنقال-» (۱۲) یان کاتی دیتته سه رباسی نه وهی که «ماوهی گوێزانه وه ریتگا به ربایه ری ده وی» (۱۳) دیسان به لای شیخ نووری- دا گوزهری نه کردوه، که شیخ نووری نه و شوێش به ربایه ره به. یان که باسی (کامهران) ده کات وه ک شاعیرتیکی ههنگاوی سیهه می پشوو گوێزانه وه شویتیک بو شیخ نووری ناکاته وه. کاک (محهمه د سدیق) نه گهر له و بره وایه شدا نییه، شیخ نووری نوینه ری نه و پشوو گوێزانه وه به بی له شیعی کوردیدا که باسی ههنگاوی دووه می پشوو گوێزانه وه ش ده کات ناوی ناهیتنی، کاتی (پیره میترد) و (نه محهمه موختار) و (بیکه س) و (زتوهر) و (وهلی دیوانه) به نمونه ی شاعیری نه و قوناغه ده هینتته وه (۱۴). نه مهش که مته رخه می کردنیکه له لایه ن نووسه ره وه که که له به ری خستوه ته نیو سپاره که یه وه، چونکه له م نووسینه دا سوودی له کتیبه که ی ماموستا (ره فیه ق حیلمی) وه رنه گرتوه، که سی سال به ر له چاپ کردنی نامیلکه که ی که وتوه ته کتیبخانه ی کوردیه وه و له و کتیبه دا شیخ نووری به سه ر کرده ی ههنگاوی سیهه می نه و پشوو گوێزانه وه به ده زانی کاتی ده لتی: «نه وانیه که نیمه پو خویان به دامه زرتنه ری قوتابخانه ی شیعی تازه نه ژمیرن نه به ن بزانی که یه که م به ردی بناغه ی قوتابخانه که یان له لایه ن نووری شیخ سالحه وه دامه زرا» (۱۵).

ئینجا ده لتی: «بی گومان ده مه ی رۆمانسی و ره مزی له ده میتکه وه به سه ر چوه. له به رنه وه به کاره ئینانیا ن له نیسته دا، نه گهر چی ته نها له شیهه ی نووسینه شا بی له جتی خویا نییه» (۱۶) نازانم نه گهر (ده مه ی رۆمانسی) به سه ر چوو بی شیعه کانی (گۆزان) و (هه ردی) چی لی ده کا؟! به پتی نه و به رو پرایه بیت ده بی شیعه (رۆمانسی) یه کانیان به خینه ره فه یه ک و ته پوتۆزی له سه ر بنیشی، چونکه که شتی ده مه ی به سه ر به جتی نابتی شایانی خوتندنه وه بیت! کاک (محهمه د سدیق) که شیعی (رووداو) یان شیعی ریالیزم په سند ده کات، دیسان ده بوایه شویتیک بو شیخ نووری بکاته وه که وه ک شاعیریک له م با به ته شیعه انه ی زۆره، واته ته نیا شاعیرتیکی (رۆمانسی!) نییه وه ک ده لتی، شیعه کانی

(۱۲) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۲۹.

(۱۳) هه مان سه رچاوه ی پشوو ل ۱۹.

(۱۴) به روانه: سه رچاوه ی پشوو ل ۲۱.

(۱۵) به روانه: «شیر و نه ده بیاتی کوردی»، به رگی دووه م، ره فیه ق حیلمی ل ۲۰۱.

(۱۶) کامهران و هۆنراوه ی نوێ ل ۴۸.

دهمه‌یان به‌سەر چووێت تا لایان لێ نه‌کاته‌وه!

* مامۆستا سه‌عید ناکام له‌ نامیلکه‌یه‌کدا به‌ناوی (هۆنراوه‌ی نوێ) ده‌رباره‌ی سیپاره‌که‌ی کاک (محهمهد سدیق عارف) نووسیویه‌تی، به‌لام مامۆستا ناکامیش که‌ به‌و سیپاره‌یه‌دا چووه‌ته‌وه، به‌هیچ جوۆتیک له‌سەر (شیخ نووری) نه‌کردووه‌ته‌وه و هه‌قه‌ خوراوه‌که‌ی بۆ نه‌گه‌راندووه‌ته‌وه. واته‌ نه‌میش وه‌ک کاک (مسته‌فا صالح کریم) و (محهمهد سدیق عارف) به‌راگوزار به‌لایدا روۆشتووه. ئینجا پالپه‌شتی ئه‌و رایه‌ی (محهمهد سدیق) ده‌کات و ده‌لێ: «پراسته‌ که‌ شێوه‌ی روۆمانتیکی و په‌رمزی ده‌میتکه‌ به‌سەر چووه» (١٧).

مامۆستا (ناکام) ده‌رباره‌ی مه‌سه‌له‌ی (په‌مز) نه‌ختی قسه‌ی کردووه، به‌لام ده‌رباره‌ی به‌سه‌رچوونی ده‌مه‌ی (روۆمانتیک) هه‌چی نه‌وتووه. لێره‌دا دیسان ده‌لێم نه‌گه‌ر (روۆمانتیک) ده‌مه‌ی به‌سەر چووێت، ئه‌وه‌ ده‌یه‌ی کۆمه‌لێک شیعری کوردی به‌لاوه‌ بنه‌یین، چونکه‌ ئه‌وانیش کاتیان به‌سەر چووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌گه‌ز و بنه‌مای شیعری روۆمانتیکیان تێدایه. ئینجا که‌ ده‌مه‌ی روۆمانتیکیش به‌سەر چووێت چۆن باسی شیعری نوێ ده‌کری؟! که‌ رێبازی روۆمانتیک به‌شێکی شیعری نوێی گرتبێته‌ خۆی؟! نه‌گه‌ر شیعری تازه، بریتی بیت له‌ روانینی تازه بۆ ژیان و ئاده‌میزاد و ده‌وروبه‌ر، پێوه‌ری هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ش له‌سەر ئه‌و کۆله‌گه‌یه‌ ده‌وه‌ستێ، نه‌ک له‌سەر ئه‌و رێبازه‌ی شاعیر له‌سه‌ری وه‌ستاوه، یان کیش و قافیه‌ی به‌رداوه‌ یان به‌رنه‌داوه. هه‌یچ شاعیرێک به‌وه‌ شاعیر نییه‌ که‌ سه‌ر به‌ چ رێبازێکه‌، ئه‌وه‌نده‌ش رێبازه‌که‌ شه‌فاعه‌تی بۆ ناکا نه‌گه‌ر هاتوو له‌ خۆیدا شاعیر نه‌بێ، یان خاوه‌نی ئه‌و روانین و که‌ره‌سه‌ تازه‌یه‌ نه‌بێت، ژبانی تازه‌ی پێ ناوه‌ژوو بکاته‌وه. له‌وه‌دا زۆر له‌گه‌ڵ مامۆستا (ناکام) یه‌ک ده‌گه‌رمه‌وه که‌ ده‌لێ: «به‌پراستی نه‌گه‌ر به‌زه‌بی و رابه‌ری و به‌رپێ رووناک کردنه‌وه‌ی پشت (جیل)ه‌کانی دویتنی نه‌بوايه، ئه‌م پشته‌ی ئه‌م روۆمان و ا به‌ناسانی نه‌ه‌گه‌یشه‌ قوئاغی ئیستی» (١٨) نه‌گه‌ر منیش له‌گه‌ڵ ئه‌و راپه‌دا یه‌ک نه‌بوومايه قه‌ت نه‌وه‌نده‌ سوور نه‌ده‌بووم داوایان لێ بکه‌م باسی (شیخ نووری) بکه‌ن وه‌ک چۆن باسی (گۆزان) ده‌کهن، چونکه‌ ئه‌و ده‌سته‌ شاعیره‌ بیانه‌وه‌ی و نه‌یانه‌وه‌ی قه‌رزارباری هه‌ول و ته‌قه‌للای ئه‌م شاعیره‌ رابه‌ر و پێشه‌نگه‌ن له‌ به‌رپێ رووناککردنه‌وه‌یان. ده‌بوايه مامۆستا

(١٧) هۆنراوه‌ی نوێ (ناکام)، چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلێمانی، ١٩٥٩، ل ٣٧

(١٨) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ٨.

که نه و رایه جوانه دهردهبرئ نهینووسیایه: «مهیدانی پیله لهسه‌ر پشته بۆ لیدوانی پایه و ریزکردنی نه و شاعیرانه‌ی نووسەر ناوی هیتان و نه‌وانه‌ی ناوی په‌راندوون، به‌لام لئی نه‌گه‌رتین» که نه‌م قسه‌یه ناراسته‌ی کاک (مسته‌فا صالح که‌ریم) ده‌کات نه‌ده‌بوو بلتی (لئی ده‌گه‌رتین)، چونکه چه‌شکینی و رابه‌ری شیخ نووری حه‌قیقه‌تیکه قابیلی پیله و لیدوان نیسه. نه‌م رۆژتیکه بالایی له بزووتنه‌وه‌که‌دا هه‌بووه و قۆلتیکی بزووتنه‌وه‌که‌یه، مامۆستا (گۆزان) یش قۆله‌که‌ی دیکه‌یه.

* کاک عه‌زیز گه‌ردی ده‌لتی: «حاجی - حاجی قادری کۆبی - له سه‌ده‌ی نۆژده‌هه‌م به‌هۆی هه‌له‌به‌سته نه‌یشتمانپه‌روه‌ریه‌که‌کانی نه‌ختن له کلاسیک دوورکه‌وته‌وه» (١٩) له راستیدا حاجی قادر له ماهیه‌تی شیعری کلاسیکی دوور نه‌که‌وتووته‌وه، به‌لکو وه‌ک هه‌ر شاعیرتیکه کلاسیکی له‌سه‌ر پتودانی شیعری کلاسیکی و خاسیه‌ته‌کانی شیعری نه‌یشتمانپه‌روه‌ری گیرسایه‌وه، نه‌م بابه‌ته‌ش له شیعری کوردیدا شتتیکه تازه نه‌بوو، به‌لکو له پینش نه‌و نه‌حمه‌دی خانی نه‌مر هه‌ر نه‌و ریتبازه‌ی هه‌لبژاردبوو. ئینجا ده‌لتی «به‌لام له‌و بزووتنه‌وه‌یه (واته هه‌نگاوه‌که‌ی حاجی قادر و شاعیرانی به‌ردو دوابی) به‌ته‌واوی قایم نه‌بوو، شه‌وقی له کلاسیکی نه‌په‌ری بوو، به‌لکو نالایی کلاسیک هه‌ر شه‌کاوه بوو تا له ده‌وره‌ری ١٩٣٨ نه‌م بزووتنه‌وه‌یه که رۆمانتیکه به‌ته‌واوی چه‌سپاو هه‌بوونی خۆی سه‌لمانده» (٢٠) کاک عه‌زیز له‌م راپه‌یدا وه‌ک له په‌راوتزدا ده‌ری خستوه سوودی له‌و دانیشتنه وه‌رگرتوه که له‌گه‌ل مامۆستا (گۆزان) ساز دراوه، نازانم کاک عه‌زیز نه‌و سالی (١٩٣٨)ه‌ی له کۆتیه هیتاوه و له نه‌نجامی چ‌قه‌ناعه‌تیک نووسیویه‌تی و چه‌سپاندویه‌تی، له کاتیکدا خۆینه‌ر که ده‌گه‌رتیه‌وه سه‌ر دانیشتنه‌که‌ی له‌گه‌ل مامۆستا (گۆزان)، سالی (١٩٣٨)ه‌ی به‌رچاو ناکه‌وی، به‌لکو مامۆستا (گۆزان) ده‌لتی: «نه‌بی نه‌وه‌ش له بیر نه‌که‌ین که له سه‌ره‌تاوه به‌هۆی نه‌ده‌بی ئینگلیزییه‌وه به‌دوا نظریه‌ی (هونه‌ر بۆ هونه‌ر) نه‌رۆیشتم و به‌ره‌می نه‌م ته‌رزه نه‌ده‌به‌م نه‌خوینده‌وه، وه‌ک هینه‌کانی (جۆن کیتس) و (ئۆسکار وایلد). به‌لام له ١٩٣٥ به‌و لاوه وه‌دوای هاتنه ناوه‌هی جۆلانده‌وی پیشکه‌وتویی (تقدمی) و کۆمه‌لایه‌تی پالی پتیه‌ناین که له نه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و

(١٩) په‌روانه گۆفاری هه‌ولتیر، ژماره (٤-٥)ه‌ی سالی (١) کانوونی دووم و شوباتی سالی ١٩٧١ «دلدار له نیتوانی (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم)دا»، عه‌زیز گه‌ردی.

(٢٠) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشو.

نینگلینیشدا بهدوا غوونهی ئهدهبیتیکی تقدیمی بگه‌رتین» (۲۱).

که‌واته ماموستا (گۆران) بهر له سالی (۱۹۳۵) خه‌ریکی ریتیازی (به‌رناسیه‌ت) بووه، مه‌به‌ستیشی له ئه‌دهبی عه‌ره‌بی، ئه‌دهبی مه‌ه‌ج‌ره. ئالای کلاسیکیش تا سالی (۱۹۲۰) شه‌کاوه بووه، واته تا به‌ریاکردنی بزوتنه‌وه‌ی شیعیری تازه له لایهن شیخ نووری شیخ سالح-وه، که یه‌که‌م شاعیره‌رچه‌ی شیعیری تازه‌ی شکاندوه و هه‌نگاوی ناوه‌بو شکاندنی دابونه‌رتی شیعیری کلاسیکی، بۆیه ده‌توانین ئه‌و یه‌که‌م هه‌نگاوه به‌سه‌ره‌تای چۆزه‌کردنی ریتیازی (رۆمانسی) له شیعیری کوردیدا دابنیتین. جارتیکی دیکه کاک عه‌زیز پین له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ی خۆی داده‌گه‌رت و ده‌لێت: «هه‌روه‌ک باس‌مان کرد له کوردیدا رۆمانتیک نه‌مه‌ییوو و نه‌که‌وتبووه قالبی‌کی ته‌واوه‌وه تا ده‌وره‌به‌ری ۱۹۳۸ که به‌هۆی گۆران و شیخ نووری شیخ سالح و نجیب ره‌شید و به‌له و هه‌ردی و دلدار له عیراق وه کامه‌ران به‌درخان و قه‌دری جان له سوریا چه‌سپا و پین گه‌بشت» (۲۲) راسته‌ ریتیازی رۆمانتیک ورده ورده له پاش سالانی (۱۹۲۰) وه که‌وته نه‌شونوما کردن و رۆژ له دوی رۆژ به‌ره‌و کامل بوون ده‌ریشت، به‌لام ئه‌و ریتیازه ئه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند که که‌وته باوه‌شی ژیان و رووداوه‌کانی میلله‌ت و له‌گه‌ڵ خه‌باتی سیاسی یه‌کیان گه‌رتوه و ته‌مه‌نی ئه‌وه‌نده درێژ نه‌بوو. واته وه‌ک «ریتیاز» زۆر نه‌مایه‌وه، به‌لام تاک و ته‌را شیعیری سه‌ر به‌و ریتیازه له لای ئه‌و شاعیرانه ده‌بینرا. له‌وه‌شدا له‌گه‌ڵ کاک عه‌زیزدا یه‌ک ده‌گرمه‌وه که به‌رده‌وامی به‌شیخ نووری داوه له پاش (۱۹۳۸) وه‌وش له‌گه‌ڵ ئه‌و شاعیرانه ناوی هیناوه، له کاتیکدا زۆر که‌س له نووسینه‌کانیدا شیخ نووری له سالی (۱۹۳۰) به‌ولاوه ده‌کوژیتیته‌وه و هه‌یج ده‌ورتیکی ناداتن. مه‌به‌ستیش له‌وه وه‌ستانی (شیخ نووری) له به‌خششی شیعیری تازه ده‌گه‌یه‌نی، که ئه‌و نووسه‌رانه له‌م رایه‌دا ته‌واو له گیانی هه‌ست کردن به‌لێپرسینه‌وه دوورن.

* کاک ئه‌ژی گۆران به‌بێ ئه‌رکی شوپوونه‌وه به‌ناو باری می‌ژوویی و سیاسی و یتنه‌کیتشانی سه‌رده‌می شیخ نووری چۆه‌ته ناو باسه‌که‌یه‌وه. ئه‌و سه‌رده‌می شاعیری تیدا ده‌رکه‌وتوه به‌تاریکی و لیلی ماوه‌ته‌وه. له باسه‌که‌یدا به‌هه‌یج جو‌رتیک به‌لای خاسیه‌ته‌کانی شیعیری ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه نه‌چۆه. واته ئه‌و قۆناغه له‌سه‌ر ده‌ستی شیخ نووری

(۲۱) گۆفاری به‌یان، ژماره (۲)، ۱۹۷۰.

(۲۲) گۆفاری هه‌ولێر، ژماره (۴-۵)ی سالی (۱) کانونی دووم و شویاتی ۱۹۷۱ «دلدار له نینوان کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم)»، عه‌زیز گه‌ردی.

چی لئی هاتووہ و چ گۆرانئیکی به خۆبه وه دیوه؟!

کاک (نهژی) له نووسینه که یدا په پیرهوی هیچ بهرنامه یه کی نه کردووہ و زیاتر تیبینی و سه رنج و رای سه ریپیی و پروکesh ده دات. بئگومان خۆ له قهره دانی نه و جوړه باسانه پتیوستی به (بهرنامه) هه به، تا مادده په خه بییه که شتویه کی زانستی وه رگری و به ریپی رووناک بکاته وه. په پیرهوی نه کردنی (بهرنامه) له وتاره که یدا وای کردووہ نه گاته هیچ حه قیقه تئیکی مهوزووعی ده رباره شیخ نووری، ته نانهت زمانه که شی زمانی په خشان و مهجاز و هه لچوونه، زمانی لیتوتیزنه وه نییه. نه بوونی بهرنامه یه ک بۆ نووسینه که نامانجی نووسینه که و مه بهست له نووسینی ون کردووہ. واته هژی هه لژاردنی نه و بابه ته ی دهستی بۆ درئژ کردووہ چیه؟! له م وتاره دا خوتنه ر کۆمه لئ مه بهست و نامانجی تیکه ل به یه کتر ده بیینی، که پتیوستیان به جیا کردنه وه هه به، بۆیه نه م تیکه لئیه له هه ندئ شوین نامانجه که ی له خۆی و له هه ندئ شوینی دیکه نامانجه که ی له خوتنه ر شتواندووہ. زۆر جاریش هه ر نه و زانیاریانه دووباره ده کاته وه که له م لاو له و لا خراونه ته روو، به تاییه تی بیرو راپه کانی مامۆستا (په فیق حیلمی). په پیره و نه کردنی (بهرنامه) کارئیکی وای کردووہ هه رچی به خه یالیدا بیت بیخانیته ناو نووسینه که یه وه، نه وه ش وام لئ ده کات بلتیم وتاره که شتی لابه لایی و زیده خۆی تی فرئ داوه، بۆیه پتیوسته نه م وتاره کورت و چر بکرتیه وه و له هه ندئ له و شته لابه لاییانه بژار بکرت.

کاک نهژی له سوود وه رگرتن له سه رجاوه په پیرهوی رتوشوینی (بهرنامه) ی نه کردووہ - نه لاپه ره و نه ناوی نووسه ر و سالی چاپکردن و چاپخانه ی نه نووسیوه، نه نه و قسانه ی لییان وه رگیراوه خراوه ته ناو دوو که وانه وه، تا خوتنه ر بتوانئ قسه ی نه و له قسه ی که سانی دیکه جیا بکاته وه. بۆ غوونه نووسیوه تی: (۱۲- الدیوان فی الادب والنقد) بی نه وه ی په نجه بۆ ناوی نووسه ر و لاپه ره و سالی چاپکردن و چاپخانه بنووسی. که ده لئیم کاک نهژی په پیرهوی بهرنامه یه کی په خه بی ته واری نه کردووہ، هۆیه که ی نه وه یه که هه رچه نده خۆی گله یی له دکتۆر کامیل به سیر ده کات و ده پرسئ: «نه ی بۆچی دوا ی چنده دیرئ، دیته سه ر باسی سه ر کردایه تی گۆران یا شیخ نووری له شیعرئ تازه دا؟» به لام خۆشی لایه نی په خه سازی و لایه نی شاعیره ته که ی تیکه ل به یه کتر کردووہ، وه ک چۆن دکتۆر به سیر خۆشی نه م تیکه ل کردنه له کتیبه که یدا رووی داوه. که نه ده بوایه دکتۆر کامیل له و باسی په خه سازی و بووژاندنه وه ی وتاره کانی شیخ نووری، مه سه له ی سه ر کردایه تی گۆران و شیخ نووری تیهه لکیش بکات، چونکه نه وه یان بۆ خۆی باس و

بابه تێکی دیکه یه. له شوێنێکی دیکه ی وتاره که بیدا ده لێ: «له ناو تورکه کانی شیدا هه
پێش ئیمه ههول و تهقه لا دراوه بۆ زمانی یه کگرتوو» (٢٣) له م راپه دا رهنه گه مه به سستی
به کارهێنانی وشه ی په تی بێت، یان گه رانه وه بێت بۆ موفره داتی په سه ن و کوردی له
زمانه که ماندا، چونکه شیخ نووری به شتیوه زاری سلیمانی نووسیبوه تی و هه ولتێکی و اش
نه داوه بۆ زمانی یه کگرتوو کوردی. ئینجا ده لێ: «له وه نه چن ماموستا به سیر، بۆ
پرون بووبیتته وه، که جارانی پێشوو له م گوريس کیشه کتیه دا، نه یه توانیوه له گۆران
ببانه وه، بۆیه له باسی راندی په خنه وه نه که وئ به مل باسی شیعر و سه رکرده ی رتیبازی
شیعری کوردیدا» (٢٤).

وهک دیاره شیخ نووری شاعیرێکه زۆر که ره ت له ناو شاعیره تازه کانا دا یان ناویان
نه هیناوه، یان له شوێنی شایانی خۆیان دانه ناوه. هه ر ئه و نووسه رانه وهک چۆن ناخه نه
لیستی شاعیره تازه کا مانا نه وه، هه ر به و جۆره ش له ناو شاعیره کلا سکیه کانی شیدا ناوی
پشتگۆئ ده خه ن. واته ئه وه ی ده وری شیخ نووری له شیعری تازه دا بچووک ده بینێ له ناو
شاعیره کانی سه رده می خۆی وهک (بێخود و زێوه ر و په مزی مه لا مارف و حه مدی) یشدا
هه ر ناوی نا هین. ئه مه ش یان پشتگۆئ خستنیکی به ده سستی نه نه سه ته، یان له به ره ئه وه یه
تا ئیستا که به ره مه می شیعری له به ره ده سندا نییه. شیخ نووری وهک رۆشنبیریکی
سه رده می خۆی به (٢٥) زنجیره و تاری په خه نیی زۆر باس و بابته ی و روژاندووه، که زۆر
له شاعیرانی گۆره پانی شیعری نه مه رۆکه ش لێی نا زانن. یان نه گه یشتوونه ته ئه و تێپوانین و
تێگه یشتنه بۆ هونه ری شیعر، بۆیه نه گه ر (شیخ نووری) به سه ره تای په خه دا بنیین،
شتیکی تازه نا لێین، چونکه به ره مه مه که ی له به ره ده سته و خۆی ئه و حه قیقه ته ده خاته روو،
به لام نه گه ر وهک نه ژێ ده لێ، (د. کامیل) نه گه ر ویستبیتنی له رتیه گی (باسی راندی
په خه وه، بکه وئ به مل باسی شیعر و سه رکرده ی رتیبازی شیعری کوردیدا) ئه وه له و به روابه
دام شیخ نووری پتیبوستی به وه نییه به شتیوازی ناشه رع ی بکری به شاعیر، نه گه ر (شیخ
نووری) و (گۆران) یش بمانایه و سه یری ئه م نووسینا نه یان بکرا دیه که گه یشتو ته (گوريس
کتشه کتیی) ئه وه بێگومان تیر پتیه ک نینیان به وه زعه که ده هات و مه سه له که شیان هه ر زوو
به بار تکی دیکه دا ده خسته وه، چونکه ئه وانی ش ده یانزانی نه مه رۆکه باوی (میری شاعیران)

(٢٣) گۆفاری به یان، ژماره (٧١) ی نیسان و مایسی ١٩٨١، «شیخ نووری شیخ صالح و چه ند بیرو را

و سه رنجیتیکی په خه گرانه»، نه ژێ گۆران.

(٢٤) هه مان سه رچاوه ی پێشرو.

نه‌ماوه و له‌م سدرده‌مه‌دا کۆمه‌لتی شاعیر هه‌ریه‌که‌یان خاوه‌نی که‌سایه‌تی شیعیری خۆیانن و که‌سیان له‌ نرخی نه‌وه‌که‌ی دی که‌م نا‌کاته‌وه و ڕیگه‌ له‌یه‌کتر ناگرن. شیعیر و داهینان وه‌ک بیردۆزه‌ زانستییه‌کان نین بیردۆزێک نه‌وه‌که‌ی پیش خۆی ره‌ش بکاته‌وه و خۆی شوینی بگرێته‌وه، نه‌گه‌ر هه‌ر شت‌گه‌لیک هه‌بن شوینی یه‌کتر بگرنه‌وه و تازه‌ نه‌وه‌ی پیتشوو‌ی ره‌ش بکاته‌وه، نه‌وه‌ داهینان، داهینان ناسرێته‌وه تا شوینی بگرێته‌وه، به‌لکو زنجیره‌یه‌کن و به‌رده‌وام به‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن. ئینجا کاک نه‌ژی هاتوه‌ ده‌ستی کردوه به‌به‌راورد کردنی شیعیری شیخ نووری و نمونه‌ی له‌ شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ هیناوه‌ته‌وه که‌ بۆ (مه‌لا فه‌ندی) نووسیه‌، یان نه‌و شیعیره‌ی کردوه به‌نمونه‌ که‌ بۆ شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی نووسیه‌ له‌ سالی (١٩٥٦) یان نه‌و شیعیره‌ی هه‌لبژاردوه‌ که‌ بۆ شوێنی چوارده‌ی ته‌موز نووسیه‌تی و ئینجا ده‌لتی: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌) هه‌زم ده‌کرد نه‌ژی په‌له‌ نه‌کات و نه‌و به‌ریاره‌ گه‌وره‌یه‌ش نه‌دات، شیعیری سالانی چل به‌دواوه‌ به‌خراب دابنێ تا سالی مردنی له‌ (١٩٥٨)، چونکه‌ سه‌رحه‌می نه‌و شیعیرانه‌ی نه‌دیوه‌ که‌ له‌وه‌ژده‌ سالدا نووسراون. من لێره‌دا نا‌لیم کاک نه‌ژی نه‌لتی (شیخ نووری هه‌ناسه‌ی درێژ نه‌بوه‌)، نه‌وه‌نده‌ی شت‌وازی زانستی دا‌وا‌ی لێ ده‌کات به‌به‌لگه‌ و نمونه‌ هیناوه‌ته‌وه‌ نه‌وه‌ به‌سه‌لمینتی و قسه‌که‌ی به‌ ئیرتیجالی نه‌میتێته‌وه‌ و پالپشتیکی هه‌بێ. ئه‌م که‌ دوو شیعیری هه‌لبژاردوه‌ بۆ به‌راوردکردن له‌گه‌ڵ شیعیری گۆزان ده‌بوا‌یه‌ شیعیری (له‌ زیندانا) و (چوارده‌ی ته‌موز)ی نه‌و له‌گه‌ڵ شیعیری (١٤)ی ته‌مموزی شیخ نووری به‌راورد بکات، چونکه‌ له‌لاینی نه‌و دوو شیعیره‌ شیعیری بۆنه‌ن، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ له‌یه‌ک سالدا نووسراون. یان لا‌وانه‌که‌ی (مه‌لا فه‌ندی و شیخ مه‌حمود)ی به‌راورد بکرده‌یه‌ به‌لا‌وانه‌که‌ی بۆ (ره‌فیق حیلمی) نووسیه‌ یان به‌شیعیری (یادی بێکه‌س) و (یادی پیره‌مێردی بوێژ) که‌ ئه‌م شیعیرانه‌ چ وه‌ک بابده‌ت و چ وه‌ک زه‌مه‌ن له‌یه‌کتره‌وه‌ نزیکن، هه‌ر به‌و به‌راورد کردنه‌ له‌ نیتوان ئه‌م دوو سێ شیعیره‌ نه‌ژی گه‌یشته‌وه‌ته‌ نه‌و ڕایه‌ که‌وا: (زۆر هه‌ناسه‌ درێژ نه‌بوه‌)، له‌ کاتی‌کدا پت‌یسته‌ له‌مه‌ولا که‌ دی‌وانه‌که‌ی (شیخ نووری) ده‌که‌ویتته‌ به‌رده‌ستان، نه‌گه‌رچی ئه‌م دی‌وانه‌ بریتی نییه‌ له‌ سه‌رحه‌می شیعیری شیخ نووری، نه‌وسا‌که‌ وردتر شیعیره‌کانی بخوێنیتته‌وه‌ و سه‌رنجی نه‌و شیعیرانه‌ش بدات که‌ له‌ کاتی نووسینی نه‌و وتاره‌دا نه‌یدیون، ئینجا پت‌یسته‌ نه‌وه‌شمان له‌ بیه‌ر نه‌چیت که‌ شیعیری مونا‌سه‌به‌ هه‌ر به‌ت‌بیعات له‌وه‌ به‌هێز و پت‌تر نا‌بیت، نه‌گه‌ر دا‌وا‌ی به‌هێزی لێ ده‌کات. ڕاسته‌ نه‌و شیعیرانه‌ی شیخ نووری نۆیونه‌وه‌ و داهینانیان تیندا نییه‌، به‌لام ده‌بی نه‌و جوورنه‌ته‌شی هه‌بیت و ته‌نیا له‌گه‌ڵ شیعیری سیاسی و مونا‌سه‌به‌ی هاو‌ڕێ

شاعیره‌کانی شیخ نووری به‌راوردیان بکات، ئەوسا به‌ئینسافه‌وه به‌بێ لایه‌نگیری بریاری خۆی بدات.

وابزانم کاک ئەژی خۆشی له‌گه‌لمایه‌ که‌ په‌له‌ی له‌ نووسینی ئەو باسه‌ کردووه. جاری وه‌ختی ئەوه‌ نه‌هاتووه‌ شیخ نووری و‌ گۆزان به‌راورد بکرتین، له‌ کاتیکدا ژماره‌یه‌کی که‌می شیعی (شیخ نووری) له‌ به‌رده‌ستدا بوو. له‌و رایه‌دا زۆر له‌گه‌ل کاک (ئەژی) یه‌ک ده‌گرمه‌وه‌ که‌ ده‌لتی: «لێره‌دا پێویسته‌ ئیشاره‌تیکیش بۆ ئەوه‌ بکه‌م که‌ شیخ نووری له‌ گۆزان به‌ته‌مه‌نتر بوو، به‌ر له‌ گۆزان شیعی و‌ تووه‌. کۆچی دواییشیان زۆر له‌یه‌که‌وه‌ دوور نییه‌. ئەمه‌ش و‌ ناگه‌یه‌نتی که‌ شیخ نووری هێچی نه‌کردی، به‌لکو (بگره‌) وه‌ک تاقیکردنه‌وه‌، بۆ رایه‌کانی خۆی له‌م پێبازه‌دا هه‌ول و‌ ته‌قه‌لایه‌کی شاعیرانه‌ی بووه‌، جا نه‌گه‌ر گۆزان به‌هاوکاری و‌ به‌هاوچه‌رخیش له‌م (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نیه‌دا)، زۆر ده‌رکه‌وتوو نه‌بوو بێ، به‌لام په‌ره‌پێدانی ئەم پێبازه‌ و‌ پزگارکردنی له‌ کێلگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ بۆ دارشتنی میژوویی راستیه‌کی واقیعه‌ و‌، هه‌ریه‌که‌یان ده‌وری خۆی به‌جۆرتیک به‌دی هێناوه‌»^(٢٥) ئەمه‌ رایه‌کی راسته‌ به‌لام کاک ئەژی هه‌ر دوای چه‌ند رسته‌یه‌کی دیکه‌ ده‌لتی: «(گۆزان) سه‌ره‌تای زۆریه‌ی داھێنانه‌کانی دامه‌زراندووه‌»^(٢٦) که‌ له‌م هه‌لچوونه‌یدا دیسان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر سه‌ره‌تا و‌ (ته‌سجیل کردنه‌ زه‌مه‌نییه‌که‌ی) خۆی پێشتر و‌تبووی له‌ بییری ده‌چێته‌وه‌^(٢٧).

* کاکه‌ی فه‌للاح له‌ کتێبه‌که‌یدا (کاروانی شیعی نۆتی کوردی) دا ده‌لتی: «ئەوه‌ی راستی بێ له‌ پێشه‌وه‌ نیازم و‌ ابوو، وه‌ک له‌ دواییشدا روونی ده‌که‌مه‌وه‌، که‌ مه‌سه‌له‌ی نۆتیکردنه‌وه‌ی شیعی کوردی و‌ کاروانی شیعی نۆتی کوردیان که‌ له‌ (گۆزان) هه‌و ده‌ست پێ ده‌کات تا ئەمرۆ له‌سه‌ر نزیکه‌ی بیست شاعیرتیک بنووسم»^(٢٨) لێره‌دا کاکه‌ی فه‌للاح هه‌ر زوو بریاری داوه‌ که‌ (کاروانی شیعی نۆتی کوردیان که‌ له‌ (گۆزان) هه‌و ده‌ست پێ ده‌کات) و‌ ئەوه‌ی به‌شیخ نووری به‌ره‌وای حه‌ق نه‌زانیه‌وه‌ که‌ نه‌گه‌ر (نۆتیبونه‌وه‌) له‌ویشه‌وه‌

(٢٥) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٦) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢٧) له‌ به‌رگی دووه‌می کتێبی (شیخ نووری شیخ صالح) دا، لایه‌نی ره‌خه‌سازی ئەو شاعیره‌ و‌ ئەو وتارانه‌ی ده‌رباره‌ی نووسراوه‌، لێیان ده‌دوێم.

(٢٨) کاروانی شیعی نۆتی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، سالی ١٩٧٨ ل ٧-٨.

دهستی پئی نه کردی، خو به شداری کردووه له کاروانی شیعری نوتی کوردی - با به شدارییه که ی بچو کیش بیت - تا له کاروانه دا شوینی بۆ بکاته وه. خوشی زانیویه تی نهو کارهی نهو کردوویه تی گله بی دپته سهر، بویه ش خوئی ده لئی: «ده رباره ی مه سه له ی نو تیبوونه وه ی شیعری کوردی دوور نییه زۆر که س له ره خنه گران و نو سه ران و شاعیران (پیره میترد) و (شیخ نوری شیخ صالح) یان به بیردا نه یه ت و له و با وه ره دابن که نه م دوو شاعیره گه وه ریه ده ستیکی بالایان هه بیت و له مه سه له ی نو تیکردنه وه که دا نه رکیتی زۆریان کیشا بیت». کاکه ی فه للاح له م رسته یه ی دوایی ده ری ده خات که گومان ده کات له وه ی (پیره میترد) و (شیخ نوری) ده ستیان له و نو تیکردنه وه یه دا هه بووی و نه رکیان کیشا بیت، بویه که به لگه بۆ نه و رایه ی ده هینتیه وه رۆلی هه ردووکیان ده داته دو وه، نه گه رچی نا کرئی له نو سه ینی ره خه ییدا نه م دوو شاعیره به یه ک چاو سه یری شیعره کانیان بکریت و به یه ک پتوانه و ته رازوو ده وریان له تازه بوونه وه که بکیشرت. (پیره میترد) پتگه خوشکه ری تازه بوونه وه یه، مامۆستا (گۆران) خویشی رای وایه، ته نانه ت نه وه نده پروای به چیتزی (پیره میترد) هه بووه، تا به پیتی نه و چیتزه ره سن و روانینه ی بۆ ناسۆی نه رخه وانی تازه بوونه وه شیعره که ی بۆ له مه حه ک بدات و بزانی ناخۆ شیعری تکی (حه لال زاده) یان (حه رام زاده) ی نو سه یوه. مامۆستا (گۆران) نو سه یویه تی: «له لایه کی تریشه وه لوتکه یه کی تری به رزه هیه که دروشمی تازه کردنه وه ی پتیه بینراوه نه ویش (پیره میترد)»^(۲۹) کاکه ی فه للاح ده بوایه بۆ نه مه انه تیش بی ئیشاره ت بۆ نه و لیدوانه ی گۆران بکا که نه و قسه یه ی لی راگو تزاوه و ده لئی: (پیره میترد قوتابخانه یه کی تایبه تی نه بووه)^(۳۰)

نه مه بیرو پای مامۆستا (گۆران) هه و مه به ستیشی له (قوتابخانه) ده نگه ی شیعری و که سایه تی تایبه تییه، بویه دوای نه وه ده لئی: «به لام شیعره کانی زۆر ته نسیری له لاوان نه کرد و جووشی پئی نه سه ندن، نه گه ره راوردتیک بکه ین له به ینی شیعره کانی نه و و قوتابخانه که ی ئیمه نه بینین شیعری نه و (قهومی) تر بوو، سفاتی کوردی و ههستی کوردی زیاتر پیشان نه دا»^(۳۱) که واته هه رچۆنی بوایه ده بوو چهند لاپه ریه ک بۆ (پیره میترد) ی شاعیر ته رخان بکات، به لام له به رنه وه ی کتیبه که ی مه نه هجی نییه، چهند

(۲۹) گۆفاری به یان، ژماره (۲) شوبات، سالی ۱۹۷۰.

(۳۰) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

(۳۱) هه مان سه رچاوه ی پتیشوو.

گوتاریکه به‌یناوبه‌ین له‌سه‌ر شاعیرێکی نووسیوه و له‌م به‌رگه‌دا کۆی کردووه‌ته‌وه، بۆیه فریا نه‌که‌وتووه‌ نه‌و دوو شاعیره‌ بخاته‌ ناو‌ نه‌و کاروانه‌وه، نه‌م بیانوو هینانه‌وه‌یه‌ش بۆ له‌سه‌ر نه‌نووسینی (پیره‌مێرد) و (شیخ‌نووری) خۆینه‌ر ئیقناع‌ناکات. هه‌ر چۆنێ بیته‌ نه‌گه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی قسه‌که‌ی مامۆستا‌گۆزان‌ رای‌ وایه‌ (پیره‌مێرد قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی نه‌بووه‌) خۆ‌ده‌بوو هه‌ر له‌به‌ر رۆشنایی رای‌که‌ی مامۆستا‌گۆزان، که‌سیکی وه‌ک شیخ‌نووری که‌ گۆزان‌ به‌ (مامۆستای) داده‌نی له‌م کتێبه‌دا جینگه‌ی تایبه‌تی بۆ ته‌رخان‌ بکریته‌.

وه‌ک چۆن‌ کاکه‌ی فه‌لاح‌ بۆ پیره‌مێرد‌ چوه‌ته‌ سه‌ر نه‌و رای‌ه‌ی بلتی «نه‌گه‌رچی له‌ شتیه‌دا به‌تایبه‌تی له‌ رووی زمانی کوردیی په‌تی و کیشی خۆم‌الییه‌وه‌ گیانیکی گۆرین‌ و نوێکردنه‌وی تیدا‌ بوو... چه‌شنه‌ پێزێکیش له‌ خه‌یالیدا‌ بوو...»^(۳۲) نازانم‌ بۆ شاعیرێکی وه‌ک پیره‌مێرد‌ جگه‌ له‌و شتانه‌ی خۆی دانێ پێدا‌ ناوه‌ چیتری ده‌وی؟ ئینجا هه‌ر نه‌و پێیه‌ش دیته‌ سه‌ر شیخ‌نووری و ده‌لتی: «وه‌ک له‌ باسه‌که‌ی گۆراندا‌ نووسیومه‌، ده‌ستیکی بالای له‌ نوێکردنه‌وه‌دا هه‌بوو، ئه‌ویش ته‌نها به‌ په‌یره‌وکردن‌ و لاساییکردنه‌وه‌ی شیعی نوتی تورکه‌کان»^(۳۳) نه‌گه‌ر شاعیرێک ده‌ستیکی بالای له‌ نوێکردنه‌وه‌دا هه‌بووبێ، ناتوانین‌ وای به‌ئاسانی به‌وه‌ تاوانباری بکه‌ین که‌ نه‌و ده‌سته‌ بالای ته‌نها (په‌یره‌وکردن‌ و لاساییکردنه‌وه‌ی شیعی نوتی تورکه‌کان) بووه‌. شاعیر نییه‌ پله‌ و پایه‌ی چه‌ند گه‌وره‌ش بێ له‌ ته‌جروبه‌ی شاعیرانی پێش‌خۆی ورد‌ نه‌بیته‌وه‌ و تێیان‌ رانه‌میتنی. چه‌ز کردن‌ له‌ شتێزای شاعیرێکیش نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی نه‌و شاعیره‌ی دیکه‌ نوسخه‌ی کاریۆتی شاعیره‌که‌ی پێشوو‌ بیته‌ و کتومت‌ نه‌و ته‌ئسیره‌ی له‌ شیعه‌کانی خۆیدا‌ ره‌نگ‌ رشتیبی. هه‌لمژینی به‌ره‌می شاعیرانی داهینه‌ری دیکه‌ش کاریکی ناسایییه‌. نه‌وه‌تا (پۆل‌ قالییری) شاعیری گه‌وره‌ی فه‌ره‌نسا ده‌لتی «هیچ‌ شتی هینده‌ی هه‌لمژینی بیرورای خه‌لک‌ ره‌سه‌نایه‌تی نووسه‌ر ده‌رناخا، شێر ته‌نها چه‌ند‌ کاورتیکی هه‌زم‌ کراوه‌ و هیچی‌ تر»^(۳۴) هه‌ر بۆ‌ئهمونه‌ دوو شاعیری گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب (به‌در شاکر ئه‌لسیاب) و (نازک ئه‌لمه‌لانیکه‌) که‌وتبوونه‌ ژێر ته‌ئسیری (تی. ئییس. ئیلیه‌ت) و (ستودیل)، نه‌وه‌ش مانای نه‌وه‌ نییه‌ ئیدی نه‌مانه‌

(۳۲) کاروانی شیعی نوتی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌لاح، له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری

کورد، به‌غدا، ل ۹ - ۱۰

(۳۳) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ۱۰.

(۳۴) نه‌ده‌بی به‌راوردکاری - عه‌زیز گه‌ردی - به‌غدا ۱۹۷۸ ل ۳.

به لاسایبکه روه دابنن، نه گهرچی جن دهستی نهم دوو شاعیره گه وره یه ناومان بردن
له سهر (ئه لسیاب) (ئه لمه لائیکه) دا له لایهن (جه برا نیبراهیم جه برا) و (د. عه بدولواحید
لؤلونه) و کهسانی دیکه وه دهستیشان کراوه.

به کارهینانی نه فسانه و (تیبه لکتیش - تضمین) له لایهن نهم شاعیرانه وه ناپیته مۆری
لاسایبکردنه وه و په پیره یی کردن، ههر له بهر نه وه یی نه وان زووتر به کاریان هیناوه. نه گهر نه
جۆره راو بۆ جۆرانه له دنیای نه دهب و په خنه یی ولاتاندا بکرتنه پیوه، نه وه نه ده بی
نه ته وایه تی تووشی زیانیکه زۆر گه روه ده بیت و ده پوکیتته وه. و ازانم هینا نه وه یی نه و پایه
له لایهن کاکه یی فه للاح- وه ته نیا بۆ نه وه یی خۆی له نه رکی نووسین و گه ران به دوای
به ره می نه و شاعیره، له کۆل خۆی بکاته وه. له بنه ره تیشدا نهم پایه هی مامۆستا
(ره فیق حیلمی) یه که له بهرگی دووه می کتیبی (شاعر و نه ده بیاتی کوردی) دا
نوو سیوبه تی، به لام کاکه یی فه للاح هه ندی شتی دیکه یی پیوه ناوه تا نه ناسرتته وه، له
کاتیکدا نهم جۆره رایانه پیوستیان به وردبونه وه و به راوردکاری هیه، که په پیره و کردنی
نه و به برنامه یی له نه ده بی میلله تاندا بۆ خۆی په پیره و کردنیکی زانستیانه یی بۆ دروستکردنی
پای زانستی و مه وزوعی، به پیچچه وان شه وه پایه که ده بیته پایه کی هه ره مه بی و ناچیتته ژیر
دهواری مه وزوعیه ته وه. که ده لئین (شیخ نوری) په پیره یی (توفیق فیکرت) یی کردوه
پیوسته نه وه بۆ خورتنه ران روون بکرتته وه که راده یی نه و (لاسایبکردنه وه) و
(په پیره و بکردن) ه چه ند بووه و چۆنه؟ به لگه و نمونه یی پراکتیکی بۆ پایه کانیش
به یترتته وه، تا بزاندی نه و لاسایبکردنه وه یی گه یشتوه ته راده یی بین پیوه نانی تا راده یی
خنکان؟ یان دهستنیسانی نه وه بکری له ج قوناعیکی شاعریدا شاعیر لاسایی
کردوه ته وه، چونکه له قوناعی سه ره تایی لاسایبکردنه وه شتیکی ناساییه! بیگومان
کاکه یی فه للاح تورکی زانیش نیبه تا بلین خۆی گه یشتوه ته نه و بیرو پایه، نه گهر تورکی
زانیش بیت، دهستی به سه رجه می نه و به ره مانه یی (شیخ نوری) و نه ده بی نه و سه رده مه یی
تورک نه گه یشتوه تا سیفته تی (لاسایی) کردنه وه به بالای شیخ نوری به ری. نه گهر هه
سووربشه له سهر پایه کی، نه وه پیوسته به به لگه و نمونه پایه کی خۆی بچه سپینی.

له وانیه «لاسایبکردنه وه» که هه ره نه وه ند به بی که شیخ نوری گه راده ته وه سه ر کتشی
خۆمالی، نهم کارهش له کارتی کردنی تاقیکردنه وه یی گه لانی دهو رو بهر به دوور نه زانین، نه وه
نه و کاته ده بی هه رچی شاعریک به کتشی خۆمالی نووسرابی، هه موویان به لاسایبکردنه وه
ناو به یین. ده مینیتته وه سه ر شیواز و شیوازی نووسین له شاعردا، نه وه نه گهر قه ناعه تیش

به‌خۆم بگه‌م كه شېخ نوورى ئىحاي له شيعرى شاعيره تازه‌كاني تورك وه‌رگرتب، نه‌وه ناتوانم قه‌ناعت به‌خۆم به‌يتم كه شىوازي هيچ كه‌سيك وه‌ك خۆى لاسايى بكرتته‌وه، چونكه دوو خودى جياوازن و وه‌ك چۆن هه‌ر كه‌سيك په‌نجه مۆرى له كه‌سيكى ديكه جيايه، به‌م جۆره‌ش ناكرۆ شاعيرتكي هۆشيارى نه‌و سه‌ردمه كه‌سايه‌تى خۆى بسپرتته‌وه و لاسايى كوئيرانه‌ى شاعيرانى كورد بكاته‌وه، له كاتيكدا نه‌و به‌روبوومى نه‌وانى خويندووته‌وه بۆ نه‌وه‌ى كه‌سايه‌تى جياواز و تايبه‌تى خۆى پتكه‌وه بنى.

كه شاعير نه‌يتوانى وه‌ك خۆى لاسايى كه‌سيكى ديكه بكاته‌وه، ماناي وايه ناتوانى تىپروانىنى خۆى بۆ ژيان و بوون بسپرتته‌وه، شاعيريش كه تىپروانىنى خۆى هه‌بوو جۆرى تىپروانىنى تايبه‌تى و گوشه‌نيگايه‌كى زيندووى ده‌داتى ژيانى لىتو به‌ينى. نه‌و گوشه‌نيگايه تايبه‌تية (سستمى ده‌رپرېن - نظام التعبير) يكي تايبه‌تى بۆ دروست ده‌كات، كه نابى نه‌و سستمى ده‌رپرېنه له لاي دوو شاعيرى نوئخواز وه‌ك يه‌ك وايى، نه‌وه ناليم شاعيره‌كه بگه‌ويتته دزى كردنئيكى زه‌ق و ناشكرا. كاريش بگاته نه‌و راده‌يه، نه‌و كاته ناتوانين ناوى بنيتيين (ده‌ستتئيكى بالاي هه‌بوو له نوئكردنه‌وه‌دا) به‌لكو ده‌بى نه‌و جورئه‌ته‌مان هه‌بيت بليتيين نه‌مه (دزى كردنه)، دزى كردنئيش وه‌ك هه‌زه‌ته‌ى (نالى) ده‌لتى:

نه‌و گه‌وه‌ه‌رى نوكته‌ى له نالى ده‌دزن خه‌لق

شه‌وقى نييه، وه‌ك ناگرى بى شه‌وقى دزانه

به‌ره‌مه‌ى بى شه‌وق، به‌ره‌مه‌تئيكى ره‌سه‌ن نييه، خوينده‌وارئيش زه‌وق و تامى لى وه‌رناگرۆ. كاكه‌ى فه‌للاح بيانوى سه‌ره‌كى بۆ پشتگوى خستنى شېخ نوورى بۆ نه‌وه ده‌گه‌رئيتته‌وه. دواى نه‌وه‌ى پتې راگه‌ياندين كه شېخ نوورى تا توانى لاسايى كرده‌وه، دوايئيش هاته‌سه‌ر نه‌وه‌ى (له‌وه به‌ملاوه له هه‌ناسه و به‌ره‌م كه‌وت و به‌داخه‌وه كشايه‌وه دواوه و پاش نه‌وش نه‌گه‌ر به‌ره‌مه‌تئيكى هه‌بوايه له‌سه‌ر تانويۆ عه‌رووزى عه‌ره‌بى و شپه‌وى كلاسيكى ده‌بچنى و چيژى لى وه‌رده‌گرت)⁽³⁵⁾ ديسان نه‌و قسه‌يه بۆى نابيتته پردى په‌رپنه‌وه له‌وه‌ى له‌م كتتبه‌دا جئگه‌ى بۆ نه‌كاته‌وه و له كاروان بيداته دواوه، چونكه نه‌گه‌ر شېخ نوورى پاشه‌كشه‌ى كردبى و جارتئيكى ديكه له‌سه‌ر تانويۆ عه‌رووز شيعرى نووسيبى، نه‌وه ناگه‌يه‌نتى شېخ نوورى (له هه‌ناسه و به‌ره‌م كه‌وتبى) وه‌ك له‌م ديوانه‌يدا

(35) كاروانى شيعرى نوئى كوردى، به‌رگى يه‌كه‌م، كاكه‌ى فه‌للاح، چاپكراوه‌كاني كۆزى زانيارى كورد

دەردەكەوێ. بێجگە لەوەش هەموو شیعەرەكانی ئەم دوااییە لەسەر تانۆی عەرۆز نەچنێوه. دەبواوە بەتەواوەتی شیعری شیخ نووری-م لە بەردەستدا نییە، بۆیە لەم کتێبەدا جێگەم بۆ نەکردووەتەوه، چونکە لە کتێبەکاندا شاعیری میلیلی یان شاعیری وای تێداوە کە شیخ نووری هیچی لەوان کەمتر نییە، ئەگەر زیاتر نەبێ. یان پادە بەشداربوونی لەگەڵ تەوژمی تازەبوونەوه کە لەوان کەمتر نییە. لەبەر ئەوە ئەگەر شیخ نووری چەند شیعریکی کەمیشی هەبێ پالپشتی نوێبوونەوهی کاروانی شیعری نوێی کوردی کردبێ، دەبێ ئەو پانتایییە دەستنیشان بکەیت و لەسەر نەخشەی تازەبوونەوه کە شۆتی جوولانەوه کە دیار بکەیت، ئەمەش ئەرکی هەموو لیتۆتێزەرەوه کە زانستپەرەر و مەوزووعیەتخوازە (*).

شیخ نووری بەسەر خاسیەتەکانی شیعری کلاسیکی شاعیریکی یاخی بوو، هەوڵیکی زۆریشی دا بۆ هەلۆشانەوهی ئەم جۆرە شیعەرە. پالپشتی ئەم هەلۆگەرانیەوه و یاخیبوونەوهی رۆشنبیریە فراوانە کە بوو، کە پشتی بەمەنتیقی پیشکەوتن و تازە بوونەوه ئەستوور بوو. موعامەری نووسینی یەکەم شیعری تازە کرد و ویستی کە شۆهەوای تازە بۆ ساز بکات و خۆی بەبێ سەلکەرنەوه تەقاندییەوه. فتیلی ئەو شۆرشە تازەیه لەسەر دەستی شیخ نووری داگیرساو بۆ یەکەم جار کەوتە بلاوکردنەوهی جۆرە شیعریکی کە لەگەڵ ئیقاعی شیعری دیکە لەمەو پێشتر جیاواز بوو، لەگەڵ چیژ و پوانین و گۆتچەکە خۆینەری ئەو سەردەمە جیاواز بوو، لەبەر ئەوە شیخ نووری یەکەم شاعیرە رووبەرۆوی خۆینەر و چیژی دەق گرتوویان بوویتەوه تا ناگری داھێنان هەمیشە بلیتسەدار بیت و بەرانبەر بە گرتەکانی ژبانی هاوچەرخ روو لە کزی نەکات. ئەگەر کاکە فەللاح بەوەش قایلمان بکات کە شیخ نووری بەم دوااییە پاشەکشیتی کردبێ، پتیوست بوو سەره تاکە فەرماوش نەکات. نەک بەپرایەکی سەرپیتی خۆی لە باس و خواسی تازەبوونەوهی شیخ نووری بەدوور بگرێ و بەتێ: (جا ناخۆ ئەم پاپەرینە شیعرییە و ئەم گۆزین و داھێنانە لەسەر بالی لاسایی شیعری سەردەمی تورکییە لەنگەر و دەقی دواایی گرت و پرایەوه؟ نەخێر... بەرە بەرە شاعیرەکانی وەک شیخ نووری و رەشید نەجیب و رەفیق حیلمی و ئەورەحمان بەگی نفوس بەریتگی گۆزین و داھێنانە کەدا بەرە دوا سستەرۆ بوون و وەستان و بلیتسە سەرگەرمیی و خولیا - طموح - کەیان و رده و رده

(*) و تارتیکی دوورودرێژم لەسەر کتیبی (کاروانی شیعری نوێی کوردی) نووسێوه دەربارە (بەرنامە) کتیبە کە و بیروپرایەکان باری سەرئەجی خۆم دەرخستوه.

رووی کرده کزی و کوزا یه وه...»^(۳۶) کاکه‌ی فه‌للاح به‌بئی نه‌وه‌ی حیساب بو نه‌وه بکات که مه‌سه‌له‌ی وه‌رگرتن و به‌خشین کارتیکی ره‌وایه، نه‌وه پشت‌گورئ ده‌خا که هه‌موو میلله‌تیتیکی زیندوو ناتوانئ له‌م پرۆسه‌یه‌دا دووره‌په‌رتیز بووه‌ستئ، بوئه ریتک و راست شیخ‌نووری به‌لا‌سایب‌کردنه‌وه‌ی نه‌ده‌بی تازه‌ی تورکی تاوانبار ده‌کات، به‌مه‌ش ده‌یه‌وئ وا به‌خوئنه‌ر رابگه‌یه‌نتئ گوایه تازه‌بوونه‌وه‌که‌ی شیخ‌نووری په‌سه‌ن نه‌بووه، ته‌نا‌نه‌ت له‌خزمه‌تی نه‌ده‌بی نه‌ته‌وا‌یه‌تی کوردیشدا نه‌بووه، به‌بئی نه‌وه‌ی له‌م (وه‌رگرتنه) ناوړئ له‌نه‌ده‌بی به‌راورد‌کاری بداته‌وه و بزائئ که: «ده‌بئی هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی روونا‌کبیر شت وه‌ری‌گروئ و به‌خشنده‌ش بئ، نه‌مه‌شیان راسته‌قینه‌یه‌کی گه‌وه‌ری نه‌وتۆیه بو پیشکه‌وتنی نه‌ده‌ب که نابئ نووسه‌رئ هه‌رگیز پشت‌گوتی بخا یا به‌چاویتیکی کم سه‌یری بکا...»^(۳۷) وه‌ک دیمان کاکه‌ی فه‌للاح به‌وه‌وه نه‌وه‌ست‌اوه رۆلئ شیخ‌نووری دا‌وه‌ته‌ دا‌وه و له‌هه‌نگا‌وی تازه‌بوونه‌وه‌دا به‌بجووکی نیشانی دا‌وه، بو نه‌وه‌ی له‌کتیبه‌که‌یدا به‌چهند لاپه‌ره‌یه‌ک به‌سه‌ری نه‌کاته‌وه، به‌لکو هاتووه وه‌ک هه‌ر شاعیریتیکی نارپه‌سه‌ن باسی لئوه ده‌کات، که نارپه‌سه‌نایه‌تیبه‌که‌ی به‌ره‌و کزی و کوزانه‌وه‌ی بردبئ. ئەم راپه‌ش هیچ که‌سی‌کی مه‌وزوو‌عی لئێ وهرنا‌گروئ.

ئه‌گه‌ر قسه‌که‌ی کاکه‌ی فه‌للاح راست بئت شیخ‌نووری له‌سه‌ر بالئ لا‌سایب‌کردنه‌وه‌ی شیع‌ری تورکی له‌نگه‌ر و ده‌قی گرتبئ، یان خه‌ریکی په‌یره‌و‌کردن و لا‌سایب‌کردنه‌وه‌ی شیع‌ری نوئی تورکه‌کان بووبئ، هه‌ر له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی مامۆستا (په‌فییق حیلمی) له‌به‌رگی دووه‌می کتیبه‌که‌یدا (شیع‌ر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) و توو‌یه‌تی په‌یره‌وی (تۆفییق فیکره‌ت)‌ی کردووه، نه‌وه مانای وایه مامۆستا (گۆزان)‌یش که ده‌لئ: «له‌سه‌ره‌تاوه به‌هۆی نه‌ده‌بی ئینگلیزی‌یه‌وه به‌دوای نظریه‌ی (هونه‌ر بو هونه‌ر) نه‌پۆشتم و به‌ره‌مه‌می ئەم ته‌رزه نه‌ده‌بم نه‌خوئنده‌وه، وه‌ک هینه‌کانی (جۆن کیتس) و (ئۆسکار وایلد)»^(۳۸) دیسان ده‌بئ (به‌دوا پۆشتمه‌که‌ی) مامۆستا گۆزان-‌یش هه‌ر بریتی بئت له‌لا‌سایب‌کردنه‌وه، له‌کاتیکدا من به‌کارتیکی ناسایی داده‌نئیم، چونکه به‌له‌نگه‌ر گرتنی نازانم له‌سه‌ر بالئ نه‌ده‌بی ئینگلیزی وه‌ک کاکه‌ی فه‌للاح لئیکئ ده‌داته‌وه و باسی شیخ‌نووری ده‌کات. هه‌رچهنده کاکه‌ی فه‌للاح له‌سه‌ره‌تاوه ده‌لئ: «شیخ‌نووری ده‌ستیکی بالای هه‌بووه له‌و تازه بوونه‌وه‌یه»، که‌چی له

۳۶) کاروانی شیع‌ری نوئی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م ل ۳۰.

۳۷) نه‌ده‌بی به‌راورد‌کاری، عه‌زیز گه‌ردی ل ۳.

۳۸) گۆفاری به‌یان، ژماره (۲)‌ی شوپاتی سالی، ۱۹۷۰.

دوای نه و پرسته به بهه موو شیوه یک هه و لئی داوه سه رو پوته لاکمی شیخ نووری بکو تیتته وه،
 نه مه شی بویه کردوه، تا به حیسابی خوئی گۆزه پانه که بۆ مامۆستا (گۆزان) تهخت بکات
 که له و بهروایه دام مامۆستا (گۆزان) له م جۆره کارانه بی بهریه. خوئی پتیوستی به وه
 نییه به و پرتگایه وه به خه لک بناسرئ، نه گهر خوئی بمایه به وه رازی نه ده بوو.

نه مۆکه مامۆستا (گۆزان) یش پتیوستی به هه وورا و هوتاف کیشان نه ماوه و هه موو
 خاوه ن زه و قیک بایی خوئی نرخی مامۆستا (گۆزان) ده زانی و شونی تاییه تی له دل و
 دهروونی خوینه راندا هه یه، به لام کاتی نه وه هاتوه و خوینه رانیش چاوه پروانی نه وه ده که ن،
 شاره زایان لیکۆلینه وه ی هه مه لایه ن و قوول ده رباره ی (گۆزان) بنووسریت، نه ک و تاره کان
 وه ک نه وه ی کاکه ی فله لاج بریتی بیت له و قسانه ی هه موو که سیک ده زانی وه ک نه وه ی
 نووسیویه تی: «گۆزانی بلیمه ت هه نه رمه ندی به ره داری له بۆ شیعر و نه ده ب زاو» و ده یان
 رسته ی واکه (بژی) و (پروخی) به بیر خوینه ر ده هینه وه. خوینه ری نه مۆکه پتیوستی به
 راو و بۆ جوونی تازه یه، پتیوستی به رۆشنی بیه کی پتشره وان هه یه، پتشره وایه تی یان بکات،
 نه ک بریاری حازر به ده ست و سواو که هه موو که س رای له سه ری یه ک ده گرتته وه.
 هه موومان ده زانین مامۆستا (گۆزان) شاعیریکه (داهینه ر) و (بلیمه ت) و (به ره دار) و
 (چه سپینه ر) و... به لام خوینه ریش بۆ هه یه به رسئ (چۆن...)? هه ر وشه یه ک له م
 وشانه پتیوستی به لیکۆلینه وه یه کی جیاواز و تیرو ته سه ل هه یه، لیتوتیژه وه پتیوسته
 روونیان بکاته وه، نه گینا نووسینه که که متر هه ستر کوردن به (لیپرسینه وه) ده گرتته خوئی،
 هیچ نه بی بۆ نه وه ی نووسینه که نه ختی له ناستی گه وره یی و بلیمه تی (گۆزان) بیت.

دیسان که ده لئ: «شیخ نووری خه ریکی پهیره و کوردن و لاسایی کوردنه وه ی شیعی نوئی
 تورکه کان بو» یا «له وه به ملاوه له هه ناسه و به ره هم که وت» یا «به داخه وه کشایه داوه»
 خوینه وه ار پتیوستی به به لگه و نمونه و لیدوانی نه م رایانه هه یه تا ئیقناع ببئ، چونکه
 به هه موو دوعایه ک نالین نامین! هیچ نه بی وه ک خوئی له لاپه ره (۲۷-۲۸-۲۹) ی
 کتیه که پیدا باسی کردوه، بزوتنه وه ی تازه بو نه وه ی شیعی کوردیمان بۆ هه و لئی کۆمه لتی
 شاعیر بباته وه، که هه ر شاعیره یان رۆلئیکی جیاوازی هه بووه، چونکه قۆناغئیکی شیعی
 له سه ر شانی شاعیریک دروست نابیت، وه ک چۆن له شیعی کلاسیکدا نالین
 (قوتابخانه ی نالی) له گه ل نه وه شدا که (نالی) شاعیرئیکی پایه به رزه، به لکو به
 قوتابخانه ی شیعی بابان نازده کراوه، به لام (نالی) ده رکه و توتورترین شاعیری داهینه ری
 نه و قوتابخانه یه بووه، به و جۆره قه ت ناتوانین بلتین هه رچی شاعیری پاش (نالی) یه

دهرچووی قوتابخانه‌ی (نالی)ین و ئەم ئیجازە‌ی بوونە شاعیری پێ داون. هەر لەو قوتابخانه‌ی شیعرێ بابانەدا (سالم) و (کوردی) هاوبەشیی دروستکردنیان کردووە و راست نییە بڵێین قوتابخانه‌ی شیعرێ (نالی) و پۆلی ئەو دوو شاعیرە بێسپینە، هەرچەندە هونەری گەورە‌ی بۆ داهینانی (نالی) دەگەریتەوه. بۆ شیعرێ تازه‌ش (قوتابخانه‌ی شیعرێ نوێ) بەجوانتر دەزانم لە قوتابخانه‌ی شیعرێ (گۆران) که زۆری شاعیرانی ئەو سەرده‌مه (قوتابی) نوێکردنەوه‌ی شیعرێ کوردی ئەو دەمه بوون و هەریه‌که‌یان به‌ پیتی توانایی خۆیان به‌شداری له‌ چه‌سپاندنیدا کردووه، به‌لام (گۆران) به‌ده‌رکه‌وتوو‌ترین شاعیری به‌ده‌سه‌لاتی ئەو قوتابخانه‌یه‌ ده‌ژمێردی، به‌بێ ئەوه‌ی له‌ پۆلی هه‌یجیان که‌م بکاته‌وه.

عه‌ره‌به‌کانیش که‌ دینه‌ سەر باسی شیعرێ تازه‌یان نالین قوتابخانه‌ی شیعرێ (سه‌ییاب)، ئەگەرچی (سه‌ییاب) به‌شاعیرتکی پایه‌ به‌رز و به‌ده‌ره‌وه‌بووی ئەو بزوو‌تنه‌وه‌یه‌ ده‌ژمێرن، به‌لام له‌گه‌ڵ ناو هه‌ینانی شیعرێ تازه‌ ناوی (سه‌ییاب و ئەدو‌نیس و نازک و عه‌بدول‌ه‌هاب و حه‌سین مه‌ردان و بڵند حه‌یده‌ری و سه‌عدی یووسف) تاد... دینه‌ پێشه‌وه‌ که‌ هەریه‌که‌یان که‌سایه‌تی خۆیان هه‌یه‌ و هەریه‌که‌یان به‌پیتی را‌ده‌ی به‌شداربوونیان له‌ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ باسیان لێوه‌ ده‌کری، به‌بێ ئەوه‌ی تۆمار کردنی یه‌که‌م هه‌ول‌دان بۆ نووسینی شیعرێ تازه‌ پشتگوێ بخریت. جارێکی دیکه‌ کاکه‌ی فه‌لاح ده‌نووسی: «ئەوه‌ی که‌ به‌لای منه‌وه‌ به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردن‌ه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانا و له‌ مه‌له‌بندی تیگه‌یشتن و قوولیی و خوێندن‌ه‌وه‌ و زانینه‌وه‌ که‌وته‌ داهینان و به‌ره‌می نوێ (گۆران)ی پێشه‌وا و بلیمه‌ت بوو»^(٣٩) من له‌گه‌ڵ ئەوه‌دام که‌ مامۆستا (گۆران) له‌ نه‌جمای تیگه‌یشتن و قوول‌بوونه‌وه‌ و خوێندن‌ه‌وه‌ که‌وتبێته‌ داهینان و به‌هره‌که‌شی یارمه‌تی ئەوه‌ی دا، به‌لام له‌وه‌دا له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌لاح یه‌ک ناگرمه‌وه‌ که‌ مامۆستا (گۆران) [به‌ردی بنچینه‌ی نوێکردن‌ه‌وه‌ی شیعرێ کوردیی دانابی] به‌لکو به‌پیتی بیرو‌رای مامۆستا (گۆران)یش به‌ردی بنچینه‌که‌ (شیخ‌نوری) دایناوه‌ و له‌ پاشان دیواری نوێبوونه‌وه‌که‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌له‌ی شاعیره‌وه، له‌ سه‌رووی ئەو شاعیرانه‌وه‌ (گۆران) هه‌لچنراوه‌ و به‌رز بووه‌ته‌وه‌. ئینجا ده‌لێ: «سایه‌ و سێبه‌ری کارتی‌کردن و به‌رده‌وامی له‌سه‌ر دنیای شیعرێ کوردیی هەر ماوه‌ و هەر هه‌یه»^(٤٠) ئەم پرایه‌ زله‌ پێویستی به‌سه‌لماندن هه‌یه، شیعرێ

(٣٩) کاروانی شیعرێ نوێ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م ل ٩.

(٤٠) کاروانی شیعرێ کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌لاح ل ١٠.

کوردیی (ئوسا و ئەمرۆکە) ئەگەر لە ژێر سایە و ستیبه‌ری شیعه‌کانی مامۆستا (گۆران) دەرئەچووێ - لەگەڵ هەموو گەورەیی ئەو شاعیره - مانای وایه شیعی کوردی هەر له قوژاغی لاساییکردنەوەدا دەژیت و هیچی به‌هیچ نەکردوو و نایکا. بێگومان هیچ میلیله‌تیکێ زیندووش تاسەر پتویستی به‌لاسیاییکردنەوە و شوێن پێ کهوتنی شاعیرێک نییه.

شیعی کوردی ئیشیکێ باشی نەکردوو و نایکا ئەگەر سایه و ستیبه‌ری شیعی (گۆران) هەر به‌سه‌ریه‌وه بیت و به‌ری نهدات. گۆرانیش ئەوه‌ی پێ خۆش نییه شیعی کوردی و ابیینی و له‌ گۆرکه‌یه‌وه لێمان زویر ده‌بێ، چونکه میلیله‌تیک هه‌نگاو به‌ره‌و شارستانیەت به‌اوێ پتویستی ته‌نیا به‌که‌سانی داهێنهره، ئەوانه‌ی لاسایی داهێنهره‌کان ده‌که‌ن‌وه زیادن و پتویست به‌بوونیان ناکرێ. که‌واپێ به‌قسه‌ی کاکه‌ی فه‌لاح بێ، ده‌بێ ئەو شاعیرانه‌ی ئوسا به‌هه‌ند نه‌زانین، ئەوانه‌ی ئەمرۆش بارگه و بنه‌ی خۆیان تیک بنین و ئیدی له‌مه‌ولا شیعر نه‌لێن، ئەگەر وا نییه (سایه و ستیبه‌ری کارتیکردنی به‌رده‌رامی له‌سه‌ر دنیای شیعی کوردیی هەر ماوه و هەر هه‌یه) چۆنه و نموونه‌کانی کامانه‌ن!!! ئینجا هه‌ندێ بیروپای دیکه ده‌رده‌به‌رێ که وه‌ک (تخصیص حاصل) مامۆستا (گۆران) نیشانی داوه، من له‌گەڵ ئەو پرایانه‌م، به‌لام دیسان عاتیفه له هه‌ندێ جینگه‌دا به‌رچاوی گرتوه و ده‌وری شاعیرانی دیکه له (گۆزین) و (دریژ پێدان) و (سه‌ری گرتن) و (داهێنان) و (ئه‌سه‌له‌مینه‌وه) و (به‌کارهێنانی کیشی خۆمالی) و (له‌ دایکبوونی ریتباز و قوتابخانه‌ی رۆمانتیکیی له شیعی کوردیدا) به‌به‌شداربوونیش پتیا په‌وا نابینێ که له‌ته‌ک (گۆران) دا رهنجیان بۆ داوه (٤١). ئەم رهنج و ته‌قه‌للایه‌ش - زۆر و که‌م - نابێ له‌ بیسر بکرێ و چاومان لێیه‌وه نه‌بێ.

له‌ پاش دهرپه‌ینی ئەو بیروپرایانه ده‌مانه‌وێ بیروپرایه‌کی دیکه‌ی کاکه‌ی فه‌لاح به‌بیرتان به‌هێنینه‌وه که ده‌لێ: «ناشکرایه تا ده‌وربه‌ری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠) شیعی کوردی له‌ پرووی کیش و یه‌ک قافییه‌یی و شێوه‌ی دهرپه‌ین و که‌ره‌سه‌ی بیسر و وشه‌بازی و چاولیکه‌ریه‌وه، به‌شێوه‌یه‌کی درشت و گشتی، له‌ چوارچێوه‌ی شیعی کلاسیکیدا توند شه‌ته‌ک درابوو، به‌لام له‌ سایه‌ی مامۆستایان (پیره‌مێرد و گۆران و شیخ نووری و ره‌فیع حیلمی و ئه‌وره‌حمان به‌گ و ره‌شید نه‌جیبه‌وه ورده ورده ئەو سه‌هۆل به‌ندانی چاولیکه‌ری و لاساییکردن‌وه‌یه‌ شکا و پتگای نوێکردن‌وه‌ی شیعر و موئوره‌کردنی به‌ شێوه و ناوه‌روکی

(٤١) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پتیشوو، به‌روانه‌ لاپه‌ره (٣١-٣٢-٣٥).

نوێ گه‌ڕایه‌ به‌ر»^(٤٢) من هه‌یج لاریم له‌و قسانه‌ی کاکه‌ی فه‌للاح نیه‌یه‌ که‌ له‌ گه‌ڵ زۆر له‌ رایه‌کانی کتیبی (کاروانی شیعری نوێی کوردی) یه‌ک ناگرته‌وه‌، به‌تایبه‌تی ده‌رباره‌ی شیخ نووری، به‌لام که‌ ده‌لتی: «تا ده‌وروبه‌ری سالانی (١٩٢٥-١٩٣٠)» ته‌مه‌یان پێویستی به‌ له‌سه‌ر وه‌ستان هه‌یه‌ و بۆمان هه‌یه‌ به‌رسین بۆچی سالی (١٩٢٥)؟! یان ته‌و سالی له‌ کوپه‌ هه‌یناوه‌ و له‌ نه‌عجافی چ قه‌ناعه‌تیک ته‌و سالی مامۆستا (په‌فیک حیلمی) له‌ کتیبی (شیعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیویه‌تی هه‌لنده‌وه‌ شینتیه‌وه‌؟! له‌ کاتیکدا زۆر به‌وردی ده‌ستپیکردن و سه‌ره‌تای چۆزه‌ره‌ ده‌رکردنی شیعری نوێی ده‌ستنیشان کردوه‌ که‌ سالی (١٩٢٠) ه‌، ئیدی بۆچی مامۆستا کاکه‌ی فه‌للاح ته‌و سالی (١٩٢٠) ه‌ی به‌سالی (١٩٢٥) داناوه‌؟ له‌سه‌ر چ به‌ره‌تیک ته‌و سالی پشته‌گۆی خسته‌سوه‌؟ لیتوتیه‌وه‌ پێویسته‌ له‌ ده‌ستنیشان کردنی ته‌و جۆزه‌ سالانه‌ ورد بێ و درشتبینی به‌سه‌ریدا زالی نه‌بێ. ته‌مه‌ش وه‌نه‌بێ زه‌لله‌ی قه‌له‌م بێت و پرووی دا بێ، چونکه‌ هه‌مان هه‌له‌ی له‌ نووسینتیکه‌ دیکه‌دا دووباره‌ کردوه‌ ته‌وه‌ ته‌وه‌ تا ده‌لتی: «سه‌ره‌تای شیعر وتنی (به‌ختیار زیوه‌ر) ده‌گه‌رته‌وه‌ بۆ سالی ١٩٢٥، واته‌ له‌ ته‌مه‌نی ده‌فده‌ سالییه‌وه‌ شیعری وتوه‌، به‌م پێیه‌ هاوچه‌رخ‌ی شاعیرانی ته‌م سه‌رده‌مه‌ بووه‌، ته‌و شاعیرانه‌ی که‌ له‌ ده‌ستپیکردنی بزوتنه‌وه‌ی شیعریانه‌وه‌ له‌سه‌ر تان و پۆی عه‌رووزی عه‌ره‌بی و که‌ره‌سه‌ و چه‌شنی ده‌رپه‌ین و شێوه‌ی کلاسیکی به‌ره‌می شیعرییان داده‌پشت و له‌ سالی ١٩٢٠ و ١٩٢٥ به‌دواوه‌ ورده‌ ورده‌ که‌وتنه‌ گۆرین و نوێکردنه‌وه‌ی شێوه‌ و ناوه‌رۆکی شیعری کوردی- ناوچه‌ی سلێمانی به‌ره‌و ئاسۆی رۆمانتیکیی»^(٤٣) له‌مه‌شیاندا سالی (١٩٢٠) ه‌که‌ ده‌خاته‌ گومان لیتکردن و (١٩٢٠ و ١٩٢٥) داده‌نی، به‌بێ ته‌وه‌ی هۆیه‌کسه‌ی بۆ خۆتینه‌ران پروون بکاته‌وه‌!^(٤٤)

(٤٢) رۆژنامه‌ی ژین، ژماره‌ (١١٢) ی سالی (٣)، رۆژی پێنجه‌شه‌مه‌ ١٩٧٣/٥/١٧ «چۆن چۆنی له‌ کۆن و نوێی شیعر نه‌دوتین؟» کاکه‌ی فه‌للاح.

(٤٣) کاروانی شیعری نوێی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، کاکه‌ی فه‌للاح ل ٨١.

(٤٤) کاکه‌ی فه‌للاح له‌ چارپێکه‌وتنه‌که‌ی شه‌وی ١٩-٢٠/١٠/١٩٨٣ که‌ له‌ به‌رنامه‌ی (گۆفاری نه‌ده‌ب) دا له‌گه‌ڵی ساز درابوو، له‌ په‌رسیا ریکدا ده‌رباره‌ی ناشنایه‌تی ته‌و له‌گه‌ڵ (گۆزان) و (شیخ نووری) به‌هه‌یج شێوه‌یه‌ک له‌فه‌زی له‌ شیخ نووری نه‌گه‌را و به‌لایدا نه‌چوو، باسه‌که‌ی زۆتر برده‌وه‌ لای مامۆستا یان (هه‌ردی) و (مه‌ده‌وێش) و (ع.ح.ب) و (گۆزان)، ته‌مه‌ش ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی شیخ نووری ناشنایه‌تی له‌گه‌ڵ کاکه‌ی فه‌للاح- دا نه‌بووه‌، ئینجا له‌ کاتی ده‌ستنیشانکردنی میژووی په‌خنه‌ی =

* ماموستا (ره‌فیع حیلمی) له وتاری (ئینقیلاب له شیعر کوردیدا) نووسیویه‌تی: «دوای چهند سالنیک ده‌ستم دایه (به‌رگی دووه‌می شیعر و نه‌ده‌بی کوردی) زۆر به‌داخه‌وه نه‌لیم: هیشتا به‌و ئامانجه نه‌گه‌یشتوم و له (گۆران) و تا ماوه‌یه‌کیش (نووری شیخ صالح) به‌ولاره شاعیری وام به‌ده‌سه‌وه نه‌بوو له‌ پیزی ئه‌و شاعیرانه‌دا بژمیترین که ده‌وری وریابوونه‌وه بنۆتن» (٤٥) له راستیدا (گۆران) به‌هۆی به‌دواداچوونی زیاتر بۆ مه‌سه‌له‌ی تازه‌بوونه‌وه، روانینیکی قوولتری بۆ ئه‌و کیشیه‌یه‌ له‌ لا پیدایا بوویوو، ئه‌و ته‌نیا به‌زمانی تورکی و عه‌ره‌بی و فارسی نه‌وه‌ستا، به‌لکو خوری دایه‌ فیتربوونی زمانی ئینگلیزیش، ئه‌و زمانه‌ زیندووه‌ش ئاسۆیه‌کی فراوانتری بۆ داهیتان و تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری کوردی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه. که ده‌لیم به‌قوولی تیگه‌یشتن له‌ مه‌سه‌له‌ی نوێ بوونه‌وه، مه‌به‌ستم گۆزینی کیش و قافییه‌ نییه، نه‌گه‌رچی ئه‌مه‌ به‌شیکێ گۆرانه‌کانی شیوه‌ی شیعری بوو، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی هه‌ولدان بوو بۆ گۆزینی چه‌مک و مه‌فه‌وومی شیعر و قوولترکردنی تیروانینی شاعیر به‌رانبه‌ر به‌ ژبان و ته‌ماشاکردنی جوولانه‌وه‌کانی ئه‌و ژبان له‌ گۆشه‌نیگایه‌کی تایبه‌تییه‌وه، هه‌ر ئه‌مه‌ش تیروانینی تایبه‌تی له‌ لای شاعیر دروست ده‌کات و وه‌ک داهیتنه‌رتک ده‌یه‌یتیته‌وه. ده‌وری شیخ نووری وه‌ک چه‌شکیننیک و وه‌ک شاعیرنیکیش که له‌ شیعری کلاسیکی و دابونه‌ریته‌کانی یاخی بووه، ده‌ورنیکێ که‌م نییه. ئه‌و ماوه‌یه‌ش که ماموستا (ره‌فیع حیلمی) خۆی خستویه‌تییه‌ نیوان سالانی (١٩٢٠-١٩٣٠) له‌ ماوه‌ی ئه‌و ده‌ ساله‌ شیعری شیخ نووری له‌ بواری نوێ کردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا تاچه‌ کاربگه‌ریبه‌ک بووه بۆ سه‌ر ئه‌و شاعیرانه‌ی که له‌ پاش ئه‌و هاتن و هه‌ر له‌سه‌ر شیوه‌ی ئه‌و ده‌ستیان به‌شیعر نووسین کردوه.

ماموستا (گۆران) که شیعر دانانی راسته‌قینه‌ی له‌ دوای سالانی سییه‌وه ده‌ست پێ

=کوردی، دیسان سه‌ره‌تا که‌ی برده‌وه بۆ لای (ئه‌مین فه‌یزی) و به‌هیچ جوێر ئامازه‌ی بۆ ئه‌و بیست و پینج زنجیره‌ و تاره‌ ره‌خنه‌یییه‌ نه‌کرد که شیخ نووری له‌ کاتی خۆیدا له‌ ساله‌کانی (١٩٢٦-١٩٢٧) له‌ رۆژنامه‌ی ژبان-دا بلاوی کردوه‌ته‌وه. ناوی کتێبه‌که‌ی خۆشی برد و خستیه‌ پیزی ئه‌و کتێبانه‌ی له‌ میژووی ره‌خنه‌دا ناوی بردن و وتی: زۆرتر باسی ئه‌و شاعیرانه‌یه‌ که له‌ دوای سالانی بیست و سی ده‌وریان له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا هه‌بووه، وه‌ک بلیتی شیخ نووری یه‌کیک نه‌بووبن له‌و شاعیرانه‌، که له‌ کتێبه‌که‌یدا پشتگوێ خستوه!!

(٤٥) گۆفاری پێشکه‌وتن، ژماره‌ (١) ی سالی (١)، شوباتی سالی ١٩٥٨، (ئینقیلاب له‌ شیعری کوردیدا) ره‌فیع حیلمی.

دهکات، یه کیتکه له وانهای خۆی دان بهو حه قیقه ته دا دهنتی که له ژیر نهو ته ئسیره شیعیری نووسیوه، که شیخ نووری پیتی نووسیوه و پهنگی بز رشتووه. شتی ههیه لیره دا پتویسته بگوتری، ئه ویش نهو یه ماموستا (گوزان) تا خۆی مابوو، ئیشیتیکی باشی ده کرد که شیعه کانی خۆی چه پک چه پک له چاپ ده دا. به پتچه وانهای (شیخ نووری) یه وه که به هۆی سه رقالی و که مته رخه می و پشتگویی خستنی خۆیه وه هیچ کۆمه له هۆنراوه یه کی به چاپ نه گه یاند، ئه م کارهش ته ئسیری زۆری کرده سه ر ده وری شیخ نووری و ده رنه خستنی بهو شیوه یه یه که پتویسته ده ربحریت، ئه وه جگه له وهش له چاپ نه دانی به ره مه کانی بووه هۆی له کیس چوونی به شیتیکی زۆری نهو شیعرانه، بۆیه ئه گه ر شیخ نووری ته ئسیری به سه ر شاعیرانی دیکه شه وه هه بووبی، نهو ته ئسیره به هۆی له بهر ده ست نه بوونی شیعه کانی ده رنه که وتوه یان له نووسین و لیکۆلینه وه دا بووه ته هۆی به چوک نیشان دانی ده وری شیخ نووری له نوێکردنه وه ی شیعیری کوردی و ده رکردنی به یاری په خنه یی نهو تو که نه ک هه ر حه قیقه تی نه پینکاوه، به لکو حه قیقه تیشی به ژیره وه کردوه.

ئه وه راستییه کی به لگه نه ویسته، کاتی شیخ نووری دهستی دایه نوێکردنه وه ی شیعیری کوردی، ئه م تازه بوونه وه یه له لای نهو شتیکی هه ره مه یی نه بوو، به لکو وه ک پتیشتر روونمان کرده وه له نه جاهی وردبوونه وه و تینگه یشتنه وه بۆی چوه مه یدان، وه ک که سیتیکی شاره زاو تینگه یشتوو له شیعیری لوتکه کانی پتیش خۆی. وتاره په خنه یییه کانی نه وه ده سه لمین که تازه کردنه وه ی شیعیری کوردی له سه ر دهستی شیخ نووری (پتیکه وت) نه بووه.

شیخ نووری سه رباری نه وه ی وه ک شاعیریک تۆی نوێبوونه وه ی چاند، زانیویه تی چۆنیش هه نگاو دهنتی. له ماوه ی نهو ده سه له ش تاکه که سه یتیک بووه له مه یدانی تا قی کردنه وه له شیعیری نوئی کوردیدا. ئه گه ر که سه انیتیکیش هه بووبن وه ک نهو نووسیبیتیان، نه وه له بهر بلاو کردنه وه ی به ره مه کانی و ده رکه وتنی له سه ر رووی لاپه ره کانی رۆژنامه و گۆناره کانی نهو حه له، له هه موویان زیاتر قورسایی تازه بوونه وه کی که وتبووه سه رشان، بۆیه وه ک ماموستا (ره فیق حیلمی) ده لتی: «تا ماوه یه کیش (نووری شیخ صالح) بهو لاوه شاعیری وام به ده سه ته وه نه بوو»، نهو ماوه یه ش وه ک باسه مان کرد ماوه یه کی گرنگ و ناسکه له میژوو ی نه ده بی کوردیدا، له بهر هیچ نا، له بهر نه وه ی وه ک ماموستا خۆی له هه مان وتاردا وتویه تی: «ئه لقه ی به یه که وه نووسانی ده وره کانی کلاسیکی و ریابوونه وه یه (نه هضه: په نه سانس). به لام که ده لتی: «خۆی ده وریکی تایبه تی نه نوینتی و ده سه ته قوتابیییه کی نهو توژی شوین نه که وت یا پتی نه گه یاند که

دهوریکی وا بنویتن بشیتت بخزیتته میژووی نهدهبی کوردهوه (نوری) و (دهوری نوری) یهکیک واته ههر خۆی بو...» (۴۶) بیگومان شاعیری پیشپهرو و خولقیتهنر دهوری تاییهتی دهنوینتی، چونکه مومارهسهی نازادی خۆی دهکات له کاری داهیتاندا، له دهلاقیهی تازهکردنهوه و سۆراخ و پرسیارکردندا خودی خۆی دهسهلمینتی، له بهرئهوهی کاری داهیتان پیوهندی بهزاتی داهینهههکهوه ههیه. داهیتنه ریش به پیتی بارودۆخی مهوزووعی به پرتژهی جۆراوجۆر و جیاواز کارتیکردنی له سههر شاعیرانی له خۆیان نهوینتر و له نهزموندنا بچووکتر، به جتی دههیلتن. له م روانگهیهوه ناتوانین بلتین شیخ نوری له ماوهی ئهوه ده سالی رپیه رایهتی کردنی شیعی نوبتی کوردی، کارتیکردنی به سههر شاعیرانی دواي خۆی نهبووه، خوتیندهوهی ئه م دیوانه کارتیکردنی شاعیرایهتی شیخ نوری به سههر شاعیرانی دواي خۆی روون دهکاتهوه.

ئهو شاعیرانهی که کارتیکردنی شیعی شیخ نوری-یان به سههرهوه بووه، له سههرهتای شیعیر نووسیندا بوون، که که رهستهی دهه پیرین و تپروانینی شیعیریان به باشی پینهگه یشتبوو. له دوایدا هه موویان ههر زوو خۆیان دۆزیهوه و توانییان جیگه ی خۆیان له شیعی کوردیدا بکه نهوه و لهو کاته دا ئه و کارتیکردنه ی باسی لیتوه ده کزیت به سهریانه وه نامینتی.

مامۆستا (گۆزان) دهلتی: «ئهو جۆره ئسلووبه یان تیا کراوه به سههرمه شق که مامۆستا (م. نوری) و هاوڕێکانی له ئه دیبه تازهکانی تورکی عوسمانییان وه رگرت...» کارتیکردنی شیوازی شیخ نوری به سههر مامۆستا (گۆزان) هوه ماوه یهکی که می خایاندوه، تا ئه و کاته ی توانی که سایه تی شیعی خۆی بچه سپینتی، چونکه شاعیریک بپهوی بۆ خۆی دهوړیکی که می ش بپینتی، بهوه قایل نابتی ههر قوتابی بی. ئه گه ره له سههره تاشه وه ههولتی لاسایی کردنه وه و پهیره و کردنی شاعیریکی دا، ئه وه له دواي ئه وه ی تپروانینی شاعیرانه ی پیگه بشت، لاسایی شاعیریک دهکاته وه (هیشتا له دایک نه بووه)، واته به زمانی داهاتوو له گه ل ئیستای خۆی دهوړی. راسته زۆر له شاعیرانی قوتابخانه ی شیعی تازه له سههره تای شیعیر وتیاندا به شپوه یهکی گشتی لاسایی و پهیره یی خاسیه ت و شیوازی شیعی تازه یان کردوه ته وه، به لام ئه و لاسایی کردنه وه به ش تا سههر نه بووه، ئیستاکه به شپکی زۆری ئه و شاعیرانه ماون و هیچیان به وه رازی نابن

(۴۶) هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

نهمرۆكەش بەشاگرد و قوتابی هیچ شاعیرتیک دابترین. ئەو شاعیرانەش کە بە قوتابی مامۆستا (گۆزان) دانراون، زۆربەیان لە نزیکەو شاعیری شیخ نووری-شیان خۆتندوووەتەو و لە تەئسیری شاعیری ئەویش بەدووور نەبوون. لە گەل ئەوێشدا شۆتکەوتنی ئەو شاعیرانە نەگەیشتوووەتە ئەو رادەیە کە سایەتی شاعیریان بسپرتەو. لەو بروایەشدا نیم هیچ شاعیرتیک لەو دنیاوەدا هەبیت، شاعیرتیکێ داهینەر و خاوەن کە سایەتی شاعیری دروست بکا، ئەگەر خۆی هەلومەرجی بوونە شاعیری تێدا نەبێ، یان بەهره و توانایی خۆ پێگەیانندی نەبێ.

لەگەل مامۆستا (رفیق حیلمی) لەوێدا یەک دەگرینەو کە شاعیری گەورە و داهینەر، کۆمەلتی مورید و قوتابی لاسایی دەکەنەو و دواي دەکەون، بەلام ئەو شاعیرانە رەسەن نین و زوو کز دەبن، لە دواي خۆشیان بەرهمەکانیان بڕ ناکات و لە شۆتینی خۆیان دەکوژیتەو. میللەتیش زیندوویتیبەکە ی بەندە بە داهینەرەکانی، ئەوانەي لاسایی داهینەرەکان دەکەنەو پتویست بەبوونیان ناکات. ئەو شاعیرانەي لە دواي (شیخ نووری) و (گۆزان) هەواتن، ئەوانیش هەولیان دا لە پێگەي ئەو زمانانەي دەیانزانێ لەسەر زۆر تاقیکردنەوێ شاعیری نوێ بوەستن، بەتایبەتی جەماعەتی (نەپۆلۆ) و (مەهجریبەکان)، واتە سەرچاوەي خۆتندەوێان تەنیا شاعیری (شیخ نووری) و (گۆزان) نەبوو.

کە قۆناغی شاعیری تازەي کوردی دەستی پێکرد، لە سەرەتاوە لەسەر دەستی شیخ نووری رچەکەي شکاو بۆی چوو مەیدان، دواي ئەو مامۆستا (گۆزان) پەرهی پێدا و قوولتر لە سەرەتاکەي بۆی روانی و رەگوریشەي بزووتنەو کەي زیاتر بەخاکی شاعیری کوردیدا برده خواری. لە سەرەمی ئەویشدا کاتێ لە تروپکی داهینان و بەخشش و درەوشانەوێدا بوو، خۆتەران زیاتر نیستیجا بەیان لەگەل شاعیری تازە پەیدا کرد و بزووتنەوێ شاعیری تازە لەسەر مەودایەکی فراوانتر بلابوووە. شاعیرانی وەک (هەردی) و (دیلان) و (کامەران) و (ع. ح. ب) و (دلدار) و... تاد لە ئاستی خۆیانەو وەک شاعیری سەر بەو قوتابخانە تازەي بەشدار بوون لەسەر پێ خستنی ئەو بزووتنەوێ. مامۆستا گۆزان لە ناو ئەو کۆمەلە شاعیرەدا بەدەرکەوتووترین شاعیریان دەزانم، کە بەهۆی بەرهم هیتانی کۆمەلتی شاعیری نەمر تەعبیری لە گیانی تازەبوونەو کە دەکرد، کەواتە شیخ نووری ئەوێندەي پێی کرابێ لە بەشدار بوونی بۆ شاعیری تازە وەک رچەشکێن و بەشداربوویەک درتغی نەکردوو و مامۆستا (گۆزان) لە ناو ئەو کۆمەلە شاعیرەدا بە دەرکەوتووترین شاعیریان روو و ئامانج ئالایی تازەبوونەوێ هەلکرد، بەلام ئەوێندە هەیه

مامۆستا (گۆزان) گورجتر به رهو پیری نهو نامانجه رۆیشتوووه و پینش شیخ نووری کهوتوووتهوه، نه مهش له دنیا ی نه ده بدا شتیکی زۆر ناسایییه و داهینان هه میسه هه روا بووه. واته نه لقه یه کی به یه کهوه به ستر او بووه و پیتوه ندی نه مه یان به وه که ی پینش خۆی به هیتزر بووه و له یه کتر دانه پراون. ئنجا مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لیت: [نه مهش وا نه گه یه نیت که (ته رانه) کانی نووری که شوین (توفیق فیکره ت) ی بوژی ناوداری تورک کهوتوووه لاسایی نهوی نه کرده وه له گه ل چه شتنی کوردا ری نه نه کهوت و له بهر نه وه موریدانی نه بوو، واته نووری ئینقیلابیکی پی نه کراو له بیر چوووه وه] (٤٧) چاکتر و ابوو مامۆستا (ره فیق حیلمی) که تورکی زانیکی باشی سه رده می خۆی بوو، جو ری نهو (لا سایی کردنه وه یه) ی ده ر خستبا که بووه هۆی (له بیر جوونه وه ی)، چونکه ته نیا وشه ی (لا سایی کردنه وه) قه ناعه ت به خو ینه ری زیره ک ناهینتی کاتی به بالای شیخ نووری-ی ده بری، به لکو نه م رایه زیاتر پیتووستی به تاووتوو کردن و سه لماندن هه یه. له کاتی کدا مامۆستا (ره فیق حیلمی) لهو با سه یدا که له کتیبی شیعر و نه ده بیاتی کور دیدا ده ر باره ی (شیخ نووری) نوو سیویه تی و ده لتی: [به لام له م شوین کهوتن و په پیره وی کردنه دا له وانه ناچی که لاسایی نه که نه وه، به لکو شان به شانی نه وان رۆیشتوووه] (٤٨) نه م قسه به شی که دوو سال پینش نهو و تاره نوو سیوه رای پیتچه وانه ی خۆیه تی که له م و تاره دا ده ری بریوه. پاشان نازانم نهو شیعرانه کامانه ن که [له گه ل چه شتنی - واته زه وقی - کوردا ری نه نه کهوت (٤٩) که له م و تاره دا نه م رایه ده ر ده بری هه ر خۆی مامۆستا (ره فیق حیلمی) له شیعر و نه ده بیاتی کور دیدا ده لتی: [به تاییه تی له نه دبیه کانی ده وری وریا بوونه وه ی تورک زۆر سوو دمه ند بووه] و ابزانم سوو د بینین له تا قی کردنه وه ی که له شاعیرانی خۆمان و گه لانی ده رودراوسی کارتیکی زۆر سرو شتییه و مافی هه موو شاعیریکه، بگره دیار ده یه کی شارستانیشه، نه وهش قه ت به لاسایی کردنه وه دانانیم و نه م سوو د وه رگرتنه ش نابیتته هۆی نه وه ی له گه ل [چه شتنی کوردا ری نه که وئ]. به شتیکی زۆری شیعره کانی شیخ نووری وا له م دیوانه دا ده که ویتته بهر ده سستی خو ینه رانی کورد، نه وان ده توان له مه یاندا زیاتر سه ریشک بن، که له گه ل زه وقیان ری ده که وئ یا نه ؟ نه گه ر له و سه رده مه شدا نه م تازه بوونه وه یه که وه ک مامۆستا (ره فیق حیلمی) ده لتی: [تا ما وه ییک زه عیمی نهو

(٤٧) هه مان سه رچاوه ی پینشوو.

(٤٨) شیعر و نه ده بیاتی کور دی، به رگی دووهم، ره فیق حیلمی.

(٤٩) گۆفاری پینشکهوتن، ژماره (١) سالی (١)، ئینقیلاب له شیعی کور دیدا، ره فیق حیلمی.

نبنقیلابه بووه] له گه‌ل خوینه‌ران ناشنایه‌تی په‌یدا نه‌کردبټ، نه‌وه مانای نه‌وه ناگه‌یه‌نی له‌گه‌ل چټږ و زه‌وقیان ړټک نه‌که‌وتبټ، به‌لکو نهم نوټ‌کردنه‌وه‌یه ږد فیعلټکه لای خوینه‌رانی شیعری نه‌وه سهرده‌مه به‌ربای کردووه که به‌گوټچکه و زه‌وقیان ناشنا نییه، بویه نه‌گه‌ر به‌ربه‌ره‌کانیشیان کردبټ، نه‌وه نه‌وه به‌ربه‌ره‌کانی کردنه ناگرټته پټوهری به‌رزی و نزمی شیعه‌ره‌کان و ږسه‌نی و نار‌سه‌نییان نیشان نادات. نه‌مه‌ش بږ خوټی په‌کټکه له‌وه لایه‌نانه‌ی و امان لټده‌کات ږیزی شیخ نووری بگرټن، چونکه په‌که‌م که‌سه ږووبه‌ږووی خوینه‌رانی نه‌وه سهرده‌مه بووه‌ته‌وه و له شیعری [باو- ساند] لایداوه، نهم له خوینه‌ره دوورکه‌وته‌وه‌یه‌ش ماوه‌یه‌کی زور ناخایه‌نټ، چونکه له پاش ماوه‌یه‌کی دی خوینه‌رانی کون زیاتر به‌گیانی نه‌وه جوړه شیعه‌رانه ناشنا ده‌بن و خوینه‌ری تازه‌ش په‌یدا ده‌بن مستوی خوټندنه‌وه‌ی نهم ته‌رزه شیعه‌ره ده‌بن.

شیخ نووری (موریدی هه‌بووبټ یان نه‌بووبټ) له‌وه حقیقه‌ته که‌م ناکاته‌وه که ده‌وریکی گرنگی له بزووته‌وه‌ی تازه‌ی شیعری کوریدا هه‌بووه، که ده‌شلتټ: [نووری نبنقیلابټکی پټ نه‌کراو له‌بیر چووه‌وه] نهمه ته‌نیا ږووه نی‌علامیه‌که ده‌گرټته‌وه که شیخ نووری تا مردنیش سه‌رجه‌می شیعه‌ره‌کانی یان هیچ نه‌بټ نی‌وه‌ی شیعه‌ره‌کانی له دووتوټی کتټیټکدا بلاونه‌کرایه‌وه، خوټی نه‌ختټ که‌مته‌رخه‌می کردووه، نجا وه‌ک هه‌موو هاوړټ و ناشناکانی ده‌زانن، شیخ نووری پټاوټیکی زور ساده و مته‌وازیع بووه، زور حه‌زی له خوټده‌رخستان و ږووناکي نه‌کردووه بخړټته سه‌ری.

وه‌ک ده‌بنین مام‌وستا (ږه‌فیق حیلمی) له‌م وتاره‌یدا له زوریه‌ی نه‌وه ږایانه پاشگه‌ز بووه‌ته‌وه که له کتټیټی [شیعری و نه‌ده‌بیاتی کوردی] دا ده‌ری ږږووه. بیروږایه‌کانی نی‌وه کتټیټه‌که‌ی له سالتی (۱۹۵۶) دا نووسیوه، که‌چی له وتاره‌که‌ی سالتی (۱۹۵۸) دا نبنقیلابټیک له بیروږایه‌کانی به‌دی ده‌کړټ. له کتټیټه‌که‌ی (شیعری و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا ده‌لتټ: [له وه‌زن و قافیوه و شټوه و ناهنگا، ږټگه‌یټکی تازه‌ی داناوه بږ شیعری کوردی. له‌به‌ر نهمه سهرده‌مټیک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره لاه‌وه‌کانی کوردی (سلټمانی) بووه، وه زور‌یان ته‌نانه‌ت (گور‌ان) یش هه‌ولټی لاساییکردنه‌وه‌ی (شیخ نووری) یان نه‌دا]، که‌چی له وتاره‌که‌ی گوټاری (پټشکه‌وتن) دا ده‌لتټ: [له راستییا خوټی ده‌وریکی تابه‌تی نه‌نوټنټ، ده‌سته قوتابه‌یه‌کی نه‌وتوټی شوټن نه‌که‌وت و یا پټی نه‌گه‌یاند] وه‌ک ږوونیشم کرده‌وه من له‌گه‌ل (پټگه‌یاندن) ی شاعیران نیم، به‌لام هه‌ر خوټی له‌وټدا ده‌لتټ: [سه‌رکرده‌ی شاعیره لاه‌وه‌کانی کوردی سلټمانی بووه و زوریه‌یان، ته‌نانه‌ت (گور‌ان) یش هه‌ولټی

لاسايکردنه‌وهی (شیخ نوروی) یان نه‌دا]. دیاره که هه‌ولی لاسایکردنه‌ویان دابنی و شوینی که‌وتبن، مامۆستا (گۆران) یش گومانی له‌وه‌دا نه‌هیتشتبیتته‌وه که شیخ نوروی پۆلتیکی گرنگی له‌و تازه‌بوونه‌وه‌یه‌دا هه‌بووبتی، له‌وه‌دا که ده‌لتی: [ه‌لازکردنه‌وه‌ی به‌رهمه‌که‌ی که بیتیگومان ته‌نسیری ده‌به‌خشییبه سهر نه‌ده‌بی کوردی] یان مامۆستا (گۆران) ده‌لتی: انه‌و جۆزه شیتوازه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نوروی) و هاوپیکانی له‌ نه‌دیبه تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه‌ا].

مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) که نه‌و رایانه‌ی له‌ باره‌ی شیخ نوروی ده‌رپرپوه، له‌و قسانه‌یدا وا ده‌ده‌که‌وئێ نه‌ویش چهند شیعریکی شیخ نوروی دیبیت: [جگه له‌ کوردی، به‌ زمانی تورکی و فارسیش شیعری داناهه. و ابزانم (نوروی) شیعره‌کانی خۆی له‌ دیوانیتکا کۆنه‌کردۆته‌وه له‌به‌ر نه‌وه ته‌نیا چهند شیعریکی کوردی ده‌س نیتمه‌ که‌وت، به‌لام هه‌ر به‌م چهن شیعره‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نوروی) و به‌رزی شیتوازی له‌ نه‌ده‌با ده‌رته‌که‌وئێ]. مامۆستا (ره‌فیق حیلمی) دلنیا نه‌بووه شیخ نوروی دیوانی شیعری نییه، بۆیه ده‌لتی (وابزانم) نینجا ده‌لتی: (چهن شیعریکی ده‌س نیتمه‌ که‌وت) واته هه‌ر به‌م چهند شیعره‌ که‌ به‌شتووه‌ته نه‌و رایه‌ ره‌خنه‌ییبه و نووسیه‌تی: [هه‌ر به‌م شیعره‌دا، ده‌سه‌لاتی شاعیری (شیخ نوروی) و به‌رزی شیتوازی له‌ نه‌ده‌با ده‌رته‌که‌وئێ]، نه‌م شیعره‌ش مه‌به‌ستی (ژبانی ناده‌میزاد)ه که له‌ سالانی چل نووسراوه. که‌وايه چۆن نه‌و چهند به‌رهمه‌ شیعریبه که‌مه‌ی بینویه‌تی نه‌و رایه‌یان پێ دروست کرد؟ یان که رای وایه بۆچی له‌ وتاره‌که‌ی گۆفاری (پیتشکه‌وتن) دا ده‌لتی: (نوروی نینقیلابیتکی پێ نه‌کراو له‌بیر چووه‌وه)؟ نه‌که‌ر شیخ نوروی نه‌شی توانییت تا سه‌ر له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ پروات، نه‌و چهند شیعره‌ وه‌ک وه‌سفی کردوون به‌ (ده‌سه‌لاتی شاعیری) و (به‌رزی شیتوازی له‌ نه‌ده‌با) ده‌زانتی، ناکرێ وه‌ک شاعیریک (له‌ بیر بچیتته‌وه)!! له‌ کتیبه‌که‌شیدا ده‌نووسن: [به‌کورتیه‌که‌ی چه له‌ شیتوازا وه چه له‌ وه‌زن و قافیه و ناهه‌نگا ته‌رزتکی تازه‌ی بۆ شیعرا داناهه، وه تا ماوه‌بیتک له‌ شیعری کوردییا نینقیلابی گێراوه] له‌و وتاره‌ی که له‌ گۆفاری (پیتشکه‌وتن) دا نووسیه‌تی ده‌لتی: (نوروی نینقیلابی پێ نه‌کرا...!) نه‌مه‌یان چهن‌دی به‌چهند و بۆچی نه‌و (ماوه‌یه‌شی) پێ ره‌وا نایینت که پیتشتر دیاری کردبوو؟! هه‌ر له‌ کتیبه‌که‌ی (شاعر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) ده‌لتی: [به‌و نینقیلابه‌ی (نوروی) و په‌یره‌وه‌کانی گێراویانه] که شیخ نوروی په‌یره‌وه‌کرانی هه‌بتی چۆن له‌ وتاره‌که‌یدا ده‌نووسن: [ده‌سته قوتابیه‌کی نه‌وتۆی شوین نه‌که‌وت و یا پیتی نه‌که‌یاند که ده‌ورتکی وا بنوینن بشیت

بخریتته میژووی نهدهیی کوردهوه [ئینقیلابتیک (نووری) و پهیرهوهکانی گتیرابیتیان وهک
ماموستا خۆی دهلتی، ئەی هەر ئەو پهیرهوانه به قوتابی ئەو قوتابخانهیه نازانی، که شیخ
نووری پرچهکهی شکاندوووه؟!

ماموستا له کتیبه کهیدا نووسیویه تی: وشه و تهعبیرهکانی وهک:

سهرنگوون و بی نارام

یهئس و ئەلهم

شکسته بال

پههبر

صورهت

تار و بیم ناوهر

زه بوون

ئیستیهزا

ئیستیعجال

تیره و تار

هندیکیان فارسی و هندیکیشیان عه ره بییه، هه موویان به لای کوردیکی خوتنده واره وه
- به تایبه تی که دم له نه دهه بیه وه بدا - به بیگانه نازمیردرتین، جگه له مه ئەم وشانه
جوانی و شیرینیان داوه به شیعه ره کان وه نه وه ندهی که له شتوازی نه ده بی کۆن دووریان
خستوو ته وه، نه وه ندهش له نه ده بی تازه چهشکه داریان کردوو، چونکه ئیمه پیش دهوری
(نووری) له شیعی کوردی (کلاسیکی) یا، له جیاتی:

له ناو شه پۆلی خه ما

به کتیی سه ختی ژبانا به پین، به چنگه رینتی

هه له مه تی سه ره که وتن

نشتیوی کلۆلی

بواری لئی نه ته نیتی

تار و پۆی له ناخ و له زام

رین هه له بووی دهشتی چۆل و هۆل

ئهم جوهره تهعبیره جوانانه، وهک نه دیبیککی کورد نه لئی له شیعی (کلاسیکی) دا زۆرتتر

تووشی وشه‌کانی «شاهی سکه‌ن‌ده‌ر و ناوی به‌قا و ته‌ختی که‌ی و جامی جه‌م و ته‌یری
 عه‌نقا و شاری جابلقا...» نه‌بووین، له‌گه‌ل نه‌مه‌شا به‌لای نه‌دیه تازه‌کانی کورده‌وه نه‌و
 وشانه‌ی شیخ نووری و ته‌عبیره جوانه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی زۆر په‌سه‌ند نییه. [نه‌مه رای
 مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) یه و له‌کتیبی (شعیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا نووسیه‌وه‌تی،
 که‌چی له‌م وتاره‌دا ده‌لتی:] (ته‌رانه) کانی نووری که‌ شوین (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی
 ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی نه‌وی نه‌کرده‌وه له‌گه‌ل چه‌شتنی کوردا ری نه‌نه‌که‌وت و
 له‌به‌ر نه‌وه موریدانی نه‌بوو... [نه‌م جاره‌شیان ده‌بیتنه نوینه‌ری زه‌وقی گشتی له‌جیاتی
 نه‌وه‌ی پالپه‌شتی رایه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی بکات و داکۆکی له‌و خاله‌ گرنه‌گه بکات که‌ هه‌موو
 شتیکی تازه له سه‌ره‌تاوه له‌گه‌ل چه‌شتنی خوینه‌راندا ناگونجی، نه‌و نه‌گونجان و ری
 نه‌که‌وته له‌گه‌ل چه‌شه‌یان، خه‌وشیه‌ک نییه له‌ نرخ‌ی شاعیر به‌یتنه‌ خواره‌وه، شعیری
 (نالی) که‌ له سه‌رده‌میکدا به‌گالته‌وه ده‌یان‌خوینه‌وه و به‌چاوچی نزمه‌وه سه‌ریان ده‌کرد،
 نه‌مه‌رۆکه هه‌ر نه‌و شعیرانه‌ن که‌ خه‌لک به‌قوولی ده‌یخوینه‌وه، له سه‌رده‌می خوشیدا له‌گه‌ل
 چیژ و زه‌وقی گشتی یه‌کی نه‌ده‌گرت‌وه و نرخ‌ی شایانی خوین پی نه‌ده‌دا. هه‌ر له‌کتیبی
 (شعیر و نه‌ده‌بیاتی کوردی) دا قه‌ناعه‌تیکی دیکه‌ی ده‌ربریه که‌ ته‌واو له‌گه‌ل نه‌و رایه‌ی
 پیچه‌وانه‌یه: [(په‌پوله) ی نووری له‌و شعیره تازانه‌یه که‌ چ به (مه‌وزوع) و شیواز وه چ
 به‌وه‌زن و ناهه‌نگ و مۆزیکه‌یا له شعیری کلاسیکی ده‌وری کۆن ناچی. به وشه‌ی کوردی
 په‌تی و سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شعیرتکه به‌پیتی چه‌شکه‌ی نه‌ده‌بی نه‌م
 چه‌رخه] نه‌گر (شوین) (توفیق فیکره‌ت) ی بوژی ناوداری تورک که‌وتبوو وه لاسایی
 نه‌وی نه‌کرده‌وه) مه‌به‌ستی هه‌ر نه‌وه بی له‌و (لاسییکردنه‌وه‌یه) که‌ له‌کتیبه‌که‌یدا (شعیر
 و نه‌ده‌بیاتی کوردی) ده‌ری بریه: [له‌م شعیرانه‌دا - واته ژبانی ئاده‌میزاد - که‌ له
 سه‌ره‌وه نووسراوه شیخ نووری وه‌ک وتبوومان په‌یره‌وی (توفیق فیکره‌ت) ی کردووه وه
 ئسلووبی شعیره‌کانی له‌ هی نه‌و نه‌چی... وه‌ک (توفیق فیکره‌ت)، نه‌ویش زۆری وشه‌ی
 فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یتاوه] نه‌م په‌یره‌وی کردنه نه‌گر هه‌ر به‌کاره‌یتانی وشه‌ی فارسی
 و عه‌ره‌بی بی، نه‌وه نابیتنه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز بۆ (لاسییکردنه‌وه). نه‌م جۆره شیواز هه‌ش،
 شیوازتیکی باوی نه‌و سه‌رده‌مه بووه. شاعیر که‌ ده‌ستی داوه‌ته تازه‌کردنه‌وه، ناتوانی زوو
 خۆی له‌و کارتی‌کردنه‌ی رزگار بکات و به‌کوردیه‌کی په‌تی و بژار کراو له‌ عه‌ره‌بی و فارسی
 بنووسی.

مامۆستا (ره‌فییق حیلمی) خویشی رای وایه: [له‌گه‌ل نه‌مه‌شا وشه‌ی کوردی په‌تی،

تهعبیری جوان و تازه‌شی خستووه ته پال وشه بیگانه‌کان وه بهم جوّره شیوه‌یه کی دلگیر و ناهه‌نگیتی موسیقی شیرینی لی په‌یا کردون) هر له‌به‌رئه‌وه‌ی (توفیق فیکرته) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کاره‌یناوه و شیخ نوریش وشه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه، ناکرئ سیفه‌تی لاسایی‌کردنه‌وه بده‌ینه پال شیخ نووری، چونکه به‌ته‌نیا (توفیق فیکرته) وشه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی به‌کارنه‌ه‌یناوه، نه‌مه سیما‌یه‌کی زه‌قی شیعی سهرجه‌می شاعیره کلاسیکیه‌کانه، که له شیعی شیخ نووری-دا به‌ره‌وه کم بو‌ونه‌وه چوه. نازانم ماموستا (په‌فیق حیلمی) له ناو نه‌وه موو شاعیره تورکه بۆچی ته‌نیا ناوی (توفیق فیکرته)ی ه‌یناوه، په‌نگه له‌به‌رئه‌وه بی (توفیق فیکرته) شاعیرتیکی خاوه‌ن شیعی نیشتمانییه و به‌ره‌وه‌ی شیعی زۆرتری ده‌ست ماموستا که‌وتب. نووسینی شیعی نیشتمانی به‌س نییه، شاعیرتیکی پی‌بخرتته‌خانه‌ی (لا‌سایی‌کردنه‌وه)وه.

نه‌وه‌ی به‌وردی شیعی شیخ نووری بخوینتته‌وه، ده‌زانی شاعیرتیکی مولته‌زیم بو‌وه به‌مه‌سه‌له‌ی میلله‌ته‌که‌ی و زۆر ورپایانه و به‌چاو‌تیکی کراوه‌وه له ده‌ورپشتی خو‌ی روانیوه و له‌گه‌ل نازار و ناوا‌ته‌کانی بو‌وه. نه‌م قسه‌یه‌شم له شیعر و ژبانی رۆژانه‌ی شیخ نووری به‌دی ده‌کریت. یا‌خی‌بو‌ونه‌که‌شی له شیعی کلاسیکی هر له پیناوی نه‌وه بو‌وه، شیعه‌کانی خو‌ی بکاته‌چه‌کی خه‌بات و به‌بزوتنه‌وه‌ی رزگار‌ی‌خا‌وا‌زانه‌ی میلله‌ته‌که‌یه‌وه بی‌ه‌ستیتته‌وه، تا بتوانی «ده‌س له کلکی (سیمورغ) و گو‌تس‌وانه‌که‌ی شاری جابلقا» بکاته‌وه. نه‌وانه‌ی به‌ئینقیلا‌به‌که‌ی شیخ نووری و په‌یره‌وه‌کانی دل‌یان دانه‌مرکایه‌وه، نه‌وانه له ئامانجی تازه‌بو‌ونه‌وه نه‌گه‌یشتون، شیخ نووری پایه و شو‌تیتکی دیاری ه‌یه له‌وه‌ی توانی شیعر و خه‌بات له یه‌کتره‌جیا نه‌کاته‌وه، په‌نگه نه‌مه‌ش بۆ خو‌ی هۆیه‌ک بی له هۆیه‌کانی کزکردنی گیانی داه‌ینان له لای که به‌شیتی زۆری له شیعه‌کانی بۆ (په‌په‌راندن و ورپا‌کردنه‌وه) ته‌رخان کردوه، نه‌گینا ده‌یتوانی زۆر شیعی دیکه‌ی وه‌ک (په‌په‌وله) و (ژبانی ناده‌میزاد) بنو‌وس. که‌واته شیخ نووری کارتیکی خرابی نه‌کردوه که (چاوی به ده‌وری خو‌یا گ‌ی‌راوه و شیعی شاعیره گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانه‌وه و ئینقیلابی (عثمانی) به‌وردی خو‌تندوه‌ته‌وه وه باش سه‌رنجی داوه‌ته مدغز و شیوازی نه‌ده‌بی تازه وه‌بی نه‌وه‌ی نه‌بله‌ق و حه‌په‌ساو دامینتی دوا‌یان که‌وتوه].

که شیخ نووری له سالانی (۱۹۲۰-۱۹۳۰)دا تازه‌بو‌ونه‌وه‌ی به‌ریا کردبی و بو‌وبی به‌زه‌عیمی ئینقیلابی شیعی تازه، نه‌وه بی‌گومان یان تازه‌کردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری له‌وه ده‌ساله‌دا پی‌وه‌ندی راسته‌وخو‌ی به تازه‌بو‌ونه‌وه‌ی شیعی تورکیه‌وه نییه، یان ده‌بی له‌پاش

(۱۹۳۰) یهوه شیخ نووری تا ماوه یهک شان به شانی مامۆستا - گۆران - رۆیشتین، چونکه ده لاین شیعی راسته قینهی گۆران له دواى سییه کانه وه دهستی پیکردوه، مامۆستا (گۆران) یش ده لئی: (به یه که وه نه مانر وانیه یهک کلار و ژنه). لیره دا نه گهر روانین بو نه و کلار و ژنه یه [که خویندنه وه ی نه ده بی تورکی] به بکری به لاسایی کردنه وه و وا له قه له م بدری، نه وه مانای وایه مامۆستا (گۆران) یش ده که ویتته خانهی لاسایی کردنه وه! دوا شت که کوتایی پی بهینم هر قسه که ی مامۆستا (ره فیک حیلمی) یه که له بهرگی دو وه می کتیه به که یدا نووسیویه تی دوا ی هینانه وه ی دوو به یته شیعی (پیره میترد)، که ده لئی: [نه م دوو به یته ی پیره میترد نه گهر سه رنجی بدرتتی هم سوو له و سه نعه ته وردانه ی نه ده به، که به تاییه تی له شیعی نه و نه بیبری، له لایه کی تریشه وه که و اهیتکی به هیتزه بو شاعیری شیخ نووری و پله ی نه ده بی له چا و پیره میتردا که به راستی یه کیتک بوو له مامۆستا بهرزه کانی شیعر و نه ده ب].

* د. کامیل حه سن به سیر له سه ره نجامه گشتیه کانی نووسینه که یدا ده گاته نه و رایه: [شیخ نووری شیخ صالح که به سه روکی رتبازی تازه کردنه وه ی هۆنرا وه ی کوردی ناسرا وه له هیچ سه رچا وه یه کی بیتگانه به گشتی و تورکی به تاییه تی که ره سه ی بهرپا کردنی بزوتنه وه که ی به چنگ نه هینا وه، به لکو هۆشیارانه ههستی به مۆری لاسایی کردنه وه له هۆنرا وه ی دیرینی کوردیدا کردوه و ناگای له هۆیه کانی بووه و رتگای تازه کردنه وه ی زانیوه و مه بهستی هونری و ناوه روکی له م تازه کردنه وه یه ده ستیشان کردوه و نه مجا بهرپاری بزوتنه وه که ی داوه] (۵۰) راسته وه ک دکتور به سیر بو ی چوه شیخ نووری (هۆشیارانه ههستی به مۆری لاسایی کردنه وه له هۆنرا وه ی دیرینی کوردیدا کردوه)، به لام وه ک که سیتکی هۆشپاری سه رده مه که ی خوشی ناگاداری تا قیکردنه وه ی میلله تان بووه و خوشی دانی به و حقیقه ته دا ناوه، نه مه ش وه نه بی له نرخ و به های کاره که ی شیخ نووری که م کرد بیته وه له بهرپا کردنی نه م بزوتنه وه یه دا که ته وا وه لومه رجه کانی بو هات بووه دی و چا وه روانی یه کیتک بوو رایبگه یه نی، ته نانه ت نه گهر به کار تیکردنی نه ده بی گه لانی دیکه ش سه رچا وه ی بزوتنه وه که ی به چنگ هینابی، هه مديسان کاریکی خرابی نه کردوه و یه کیتک توژی له نه ده بی به راورد کاریدا شاره زایی هه بی، نه وه به عه یب نازانی. نه وه نده ی مه سه له ی

(۵۰) شیخ نووری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینه وه ی ویژه یی و ره خه سازیدا، دکتور کامیل حه سن عه زیز به سیر، ۱۹۸۰، له چاپکرا وه کانی کۆری زانیاری کورد - ده سته ی کورد - ۸۴ ل.

(به‌خشین و وه‌رگرتن) تیگه‌یشتنتیکی شارستانیی ئەم شاعیره‌یه، له تازه‌بوونه‌وه‌ی شیعری کوردیدا!

* کاک ئیبراهیم باجه‌لان له وتاریکدا که بۆ یادی شیخ نووری تهرخان کردبوو نووسیبویه‌تی: [عه‌قلی ئاده‌میزاد به‌هیز و توانای خۆی ده‌توانی، به‌بێ پشت به‌ستن به‌هیچ یارمه‌تییه‌ک له‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سروسشته‌وه، له‌و سستمه‌ تیبگا که گیتی له‌سه‌ر ده‌روات] (٥١) بیگومان مامۆستای ناوبراو کارتیکی چاکی کردووه، یادی ئەم شاعیره‌مانی کردووه‌ته‌وه، زۆریه‌ی رایه‌کانی له‌سه‌ری یه‌ک ده‌گرینه‌وه که شیخ نووری شاعیری‌ک بووه‌ بپروا و متمانه‌ی به‌ پاشه‌پۆژی پووناکی گه‌له‌که‌ی هه‌بووه، پڕووشی به‌وه‌ بووه که ئاده‌میزاد ده‌توانی به‌ عه‌قلی خۆی هه‌موو نامانجیک به‌هینیتته‌ دی، به‌لام که ده‌لتی: [به‌بێ پشت به‌ستن به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سروسشته‌وه] ئەمه‌یان رایه‌که‌ له‌ راستی به‌دووهره، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیخ نووری شاعیری‌کی ئیماندار بووه به‌هه‌یزه‌کانی ئه‌ودیه‌و سروسشت و به‌ تاک و ته‌نیایی خوا. ئه‌وه‌تا دکتۆر مارف خه‌زنه‌داریش پالپه‌ستی ئەم رایه‌م ده‌کات و ده‌لتی: [ئه‌و - واته‌ شیخ نووری - له‌و بپروایه‌ دابوو که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌و زه‌وییه‌ دان له‌ کاری ئاسمانه‌] (٥٢) وه‌نه‌بێ بپروا بوونی شیخ نووری له‌ نرخ‌ی شیعره‌کانی که‌م بکاته‌وه، یان له‌و خه‌بات و پۆله‌ی که‌م بکاته‌وه که شیخ نووری به‌ئه‌نجامی گه‌یاندووه، له‌م مه‌سه‌له‌یه‌شدا ته‌نیا مه‌به‌ستم وردی را ده‌برینه‌ و هه‌یچی تر.

(٥١) جریده‌ العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ کانون الأول ١٩٨٣، (١٨) ربیع الأول ١٤٠٤ هـ.

[نوري الشيخ صالح شاعراً وصحفيًا] بقلم: إبراهيم باجلان.

(٥٢) الثقافة الجديدة، العدد (٩) ١٩٦٩، «الأنجاه الرومنطیقي في الادب الكردي»، د. معروف

خزندهار.

شیخ نووری له کۆری پۆژنامه نووسی کوردیدا

له پاش سه رنه كه وتنى شوژشه كه شىخ عوبه يدوللاى نه هرى كه له دژى دهوله تى عوسمانى سالى (١٨٨١) به رباى كرد، گهلى كوردمان بۆى به ده ركه وت به ته نيا خه باتى چه كدارانه ناتوانى كورد به مافه ره واكانى خۆى بگه يهنى، بۆيه پياوه سىياسى و هۆشياره كانى كه وتنه خۆيان بۆ دامه زاندى كۆمه لى (كۆمه لهى نه ينى و ئاشكرا) تا بتوانن هۆشيارى نه ته وايه تى له ناوياندا بلاو بكه نه وه، له و پىتودانگه وه هه ستىيان به پىتوبستى ده ركردنى گوڤار و پۆژنامه كرد، مېژوونوسان و پۆژه هلاتناسه كانىش، له وانه (م. س. لازاريف)، ماوهى نيوان (١٨٩٠ - ١٩١٠) به ماوهى تىكۆشانى پىشكه وتوو داده نىتن.

مورونه وهرانى كورد له كۆتابى سه دهى نۆزدهم و سه ره تاي سه دهى بىسته مدا وشه يان كرده چه كىكى بړنده و كووشنده دژى ئه وانهى دژ به ئازادى و سه ره خۆبى ئه و ميلله ته بوون. بۆ يه كه م جار رووناكبيران له ئه فسه ران و قوتابيان و مامۆستايان و ئه دىيان له شارى ئه سته مبول كۆبونوه تا به هه سرو دنياى رابگه يهن كورد، ميلله تىكى به شخرواره و مافى ره واي خۆيان گه ره كه، له وى گىرو گرفته كانى خۆيان خسته به رده م بىگانه كان، چونكه ئه سته مبول پايته ختى دهوله تى عوسمانى بوو، هه روه ها شوپنىكى ستراتيژى بوو له نيوان ناسيا و نه ورووپا، هه ر له و كاته دا قوتابخانه يه كى كوردى به ناوى (چه مبه رلى تاش) كرايه وه كه كرايه شوپنى بلاو كردنه وهى هۆشيارى نه ته وايه تى، زۆر له كورده كان له هه موو لايه كه وه روويان ده كرده ئه و قوتابخانه يه و سووديان له بىروپايه نه ته وه يى و نىشتمانىيه كانى (خه لىل خه يالى) به رپوه به رى قوتابخانه كه وه رده گرت، له دوايىشدا ناوبراو به ردى بناغه ي كۆمه لى (هپقى) دانا. پىتوبسته ئه وهش له ياد نه كه ين كه شارى (قاھيره) دووم مه لبه ندى خه بات بوو، ئه وهش له به رته وهى بووبوه شوپنى دوورخواه كان و ئه وانهى له ده ست جه وور و سته مى عوسمانىيه كان روويان ده كرده ئه وى، به تايبه تى بنه ماله ي (به درخان)، كه چنگ به چنگ و رووبه رووى عوسمانىيه كان ده وه ستان و به وپه رى بوپرى و نازايه تىبه وه له روويان هه لگه رانه وه. شارى (قاھيره) جىگاي چالاكى رامىارى بوو، هه روه ها بوارتىكى فراوانى هه بوو بۆ ده رپىنى سه ره ست و نازاد، به م شىوه به رۆشنبىر و دلسوژه كانى كورد ده ستىيان كرد به بلاو كردنه وهى بىروباوه رى

جیاپوننوهی کورد و پرگارکردنی له دهست ستمکاران.

بیگومان میژووی رۆژنامه نووسی کوردی، به شیکمی دانه پراوه له میژووی بزوتنه وهی سیاسی. هه رکاتییک هۆشیاری نیشتمانی و سیاسی پرگاریخواز پهری سهند، پتیوسته نه و هۆشیارییه لایه نی رۆشنیبری و فیکری نه و میلله تهش بگریته وه. سه رکرده سیاسییه هۆشیاره کانیش پتیوسته به دوای نه و هۆیاندها بگه رین، که بتوانن به هۆیانده هۆشیاری بگه یه ننه زۆریه ی زۆری جه ماوهر. سه رکردایه تی هۆشیارییه که ی چنده کی قول و گه وه و پیگه یشتوو و به ریلای بی، نه گه ره جه ماوهر ساده و ساویلکه بن ناتوانن رۆلی خۆیان ببینن و به چه کی هۆشیاری داکوکی له مافه کانی خۆیان بکه ن، سه رکرده کانیش ناتوانن ئاوات و نامانجه کانی جه ماوهر بیننه دی. سه رکرده کانی بزوتنه وهی پرگاریخوازی کوردیش، هه ره زوو هه ستیان به و لایه نه کرد و له و راستییه تینگه یشتن که رۆژنامه چ رۆلیکی کاریگه ری له بلا و کردنه وهی هۆشیاری و بیروباوه ردا هه یه، بۆیه که وتنه بلا و کردنه وهی رۆژنامه له هه ره شویتنیکی ریتیان به مه دابن.

گه شه کردنی ره وتی رۆژنامه نووسی کوردی، له گه ل پیتشکه وتنی هه ستی نه ته وایه تی و بزوتنه وهی پرگاریخوازانه ی گه لی کورد که وته گه شه کردن، بۆیه هه ره له سه ره تاوه له گه ل بزوتنه وهی پرگاریخوازانه دا شان به شانی یه کتر سنگیان بۆ پیتشه ره کوتاوه و هه ره نه و کاته خه باتی وشه و خه باتی سیاسی نه ته وهی کورد یه کیان گرتوو. هه رکاتی بزوتنه وهی پرگاریخوازانه ی گه لی کورد دوو چاری دا پلۆسین و سه رکوتانه وه به رۆین، به هه مان شتیه باری رۆژنامه نووسی توشی سه رکوتکردن و کزی هاتوو. واته گه شه کردن و بووژانه وهی رۆژنامه نووسی کوردی له و سه رده مه دا پتیه ندییه کی توندوتۆلی به هه لکشان و داکشانی باره سیاسییه که ی کورده وه بووه، چونکه پتیه ندییه کی کار له یه ک کرا و تیکه ل به یه کتری بوو.

هه ره له و کاتانه دا جاری واریککه وتوو داگیسیرکه ره ان و ده ستدیترکاران باری رۆژنامه نووسی کوردیان به دیوه که ی دیکه دا خستوو. پاش سه رکوتکردنی میلله ته که، ده ستیان به سه ر رۆژنامه داگرتوو و بۆ به رژه وهندی خۆیان به کاریان هیناوه و کردوو یانه ته هۆیه ک بۆ پروپاگهنده ی نه خشه و پیلانه کاریان، نه وهش به روونی نه وه مان بۆ ده رده خات که رۆژنامه نووسی کوردی و میژوو ده ژواره که ی پتیه ندییه کی به هیتی به سه رجه می بزوتنه وهی نیشتمانییه وه هه یه، نه وه بوو له (۲۲) ی گه لاویژی سالی (۱۹۰۸) به ناشکرکردنی

دهستووری عوسمانی (مهشروتیهت)، بوو بهه لکهوت و دهرفه تیکی له بار بۆ هاندانی
 رۆشنبیری کورد تا دهست بکهن به بلا و کردنه وهی بیروبا وهی جیابوونه وهی کوردستان و
 رزگارکردنی گهلی کورد. به سه رکهوتنی شوپشی (۱۹۰۸) و جاردانی دهستوور،
 بزوتنه وهی کورد بوو ژایه وه و بۆ یه کهم جار چند کۆمه له و ده زگایه کی روونا کبیری و
 سیاسی به خۆ به وه بینی، ئه و روودا وه بو وه هۆی ده رکردنی چند رۆژنامه و گۆفاریکی وه ک
 رۆژنامه ی (کورد) و (کوردستان) و دواتر (رۆژی کورد) و (یه کبسون). ئه م کۆمه له یه
 یه کهم کۆمه له ی سیاسی کورد بوو له و ساله دا له نهسته مبول به ناوی (جه معیه تی تهعاون
 و نه ره قی کوردی) یه وه پیکه یتر، دامه زرانندی ئه م کۆمه له یه بۆ هیممه تی جوامیرانه ی نه م
 زاتانه ده گه پرتته وه: (عه بدولقادر شه مزینی و نه مین عالی به درخان و داماد نه حمه د و
 ذوالکفل پاشا و جه نه رال شه ریف پاشا و چندان نه فسهر و رۆشنبیر و قوتابی
 زانسته گه کان). ئینجا کۆمه لی (هیقی) له سالی (۱۹۱۲) به شیوه یه کی ناشکر له لایه ن
 قوتابییه دلسۆزه کانییه وه پیکه یتر، له دواییدا جگه له قوتابیان، نه فسهر و رۆشنبیران
 و کاسبکارانی ش چوونه پال ئه و کۆمه له یه وه و گۆفاری (رۆژی کورد) یان ده رکرد، پاشان
 ناوه که ی بوو به (هه تاوی کورد).

شاری سلیمانیش ته نیا له رووی بزوتنه وه ی سیاسیه وه دلی زیندووی کوردستان
 نه بو وه، به لکه مه لبه ندی بزوتنه وه ی رۆشنبیری و شارستانیش بوو، سه ره تای
 رۆژنامه نووسی راسته قینه ی به کارتیکردنی ئه و میژو وه پر له شکۆیه ی به هه ول و ته قه للا ی
 گه لی رابه ر و مامۆستای ئه و مه دانه دروست کرا، که نه وانیش بریتی بوون له پیاوی
 سیاسی و روونا کبیر و موونه وه ری ئه و سه رده مه. کاتێ عێراق له ژێر ده سه لاتێ عوسمانی
 چو وه ده ره وه و ئینگلیز له سالی (۱۹۱۷) وه ده سه لاتیان به سه ریدا کیشا، له به غدا له
 سالی (۱۹۱۸) رۆژنامه ی (تیگه یشتنی راستی) یان ده رکرد، کاتێ (میجهر سۆن) یان
 نارده سلیمان و بوو به حاکمی سیاسی ئه و شاره (سۆن توانی به شیککی کاریگه ر له
 روونا کبیرانی سلیمان له خۆی کۆ بکاته وه، له وانه نه فسهره کانی جارانی سوپای
 عوسمانی، ئه مه ش به ریگای دامه زران دنیان له هه ندی پله و پایه ی ناسکی میری و
 دروستکردنی که شوه وه یه کی رۆشنبیری ئه و تو که له وه پێش شاره که به خۆیه وه نه دیبوو،
 دیسانه وه "میجهر سۆن که شوه وه یه کی رۆشنبیری گورجوگۆلی له سلیمان دروست کرد،
 له رۆژانی فه رمانه وایه ی خۆی به سه ر ئه و شاره دا، به تایبه تی به هۆی رۆژنامه ی
 (پێشکهوتن) وه که به زمانی کوردی ده ری ده کرد و ژماره یه کی به ده ره وه بووی شاعیران و

نووسه رانی لئى كۆكردوه، له وانه (نوورى شىخ صالح) و (جهمال عيرفان) و (عهلى كه مال باپير) و كه سانى ديكه. نينگليزه كان له نيسانى (۱۹۲۰) هه هتا (۱۹۲۲) رۆژنامهى (پيشكه وتن) يان له سليمانى دهركرد، دواى نه ميس له سالى (۱۹۲۴) رۆژنامهى (ژبان هه) يان دهركرد، كه نهو دوو رۆژنامه يه، زمانى حالى خويان بوون و به سه ره رشتى نهوان ده رده چوون و زۆرتر ته رخا ن كرابوون بۆ پرويا گه ندهى نه خشه و پيلا نه نه گريسه كانى خويان، نه گه رچى له پال نه وه شه وه بايه خى به لايه نى نه ده بى و رۆشن بيري ده دا و كۆمه لئى شاعير و رۆشن بير بۆ رۆژنامه كه يان ده نووسى.

د. كه مال مه زهر نه حمده ده ربه رى نهو رۆژنامه يه نووسيو به تى: "سۆن حه زى ده كرد زمانى كوردى پيشكه وئى و بيته زمانى نووسين، بۆ جيبه جي كوردنى نه م نيازه ي پهنائى برده بهر گه لئى كارى به نه نجام. هه ر كه بووه حاكمى سياسى سليمانى، كوردى كرده زمانى خو يندن و نووسين و په يوه ندى نيوان ده زگايانى ميري. به خي رايى كتيبى - نه لقبائى كوردى - چاپ كرد و خوئى به سه ر فيرگه كاندا ده گه را و زۆر گه رم مامۆستا و شاگردانى نهو قوتابخانا نهى بۆ به كار هينانى زمانى كوردى هان ده دا. جگه له وه سۆن كه وته هاندانى نووسه ر و شاعيرانى كورد، بۆ نه وهى زياتر په تيبى بنووسن. بۆ نه م مه به ستهى پيشكه و تنيكى ريكخست و نووسينيكي زه كيبى سائيبى كرده دووه م له گه ل نه وه ش كه له تاريكبينى و وه بهردان و «گه ران به دواى عيزرائيل» به ولاوه هيسچى ترى تيدا نيبه، به لام هه مووى له بهر گيتكى ساكارى په تيدا پيشكه ش كراوه و ميتجهر سۆنيس عه ودا ل و كوژراوى نه وه بوو. هه ر له و پيشكه و تنه دا شيعر تيكى شىخ نوورى شىخ سالحى كردۆته په كه م كه قه ت ناچيته ناو ده فته رى به ره مه مه به هتزه كانى نهو شاعيره وه، به لام بۆ سۆن نه وه زۆر بوو كه شىخ نوورى به كوردييه كى په تى خه لكى هان ده دا بۆ بايه خدان به كشتوكال، هه ر به و جوژه ش سۆن شىخ نوورى و جهمال عيرفانى هان ده دا له سه ر لۆكه و تووتن و نهو با به تانه بنووسن، شىخ مه حمودى نه م ريش په كيتك بوو له و سه ر كرده هۆشيارانه ي زوو ده ركى به پتيوستى رۆژنامه يه ك كرديوو، تا رۆلى خوئى ببينئى و نه ركه كانى قوتناغ راپه رپنئى، چونكه نه و يش زانيبووى خه باتى چه كدارانه به س نيبه بۆ نه وهى كورد به مافه ره واپه كانى خوئى بگات، نه گه ر هاتوو نهو لايه نه گرنگه ي خه باتى فه رامۆش كرد، بۆ به وه ك هه موو سه ر كرده به كى گه لانى ژي رده سته كه له په يامى خويان تتيگه يشتن، نه م دوو خه باته يان له بهر چاو گرت و له به ك رووباردا په كيان گرتوه.

له پاش دروستبوونى (جهمعيه تى كوردستان) له (۲۱) ي ته مووزى سالى (۱۹۲۲) و

شیخ نووری شیخ سالح له سردهمی حوکمداریتی شیخ مهحمودی
حهفید له شاری سلیمانی

له پاش دهنگدان بۆ ههلبژاردنی دهستهی کارگێڕی ئه‌و جه‌معیه‌ته‌، له‌ مزگه‌وتی (سه‌ید
 حه‌سه‌نی موفتی) له‌ گه‌ره‌کی سابوونکه‌ران له‌ سلیمانی ده‌ست کرا به‌ده‌نگدان، دوا‌ی
 خۆتندنه‌وه‌ی وتاریکی پر له‌ که‌فوکۆل له‌ لایه‌ن حاجی مسته‌فا پاشای یامولکی (*)، که‌
 که‌وته‌ دوا‌ی نوێژی جومعه‌وه‌، هه‌ر له‌و مزگه‌وته‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌یتی دهنگدان کرا بۆ
 هه‌لبژاردنی ده‌سته‌ی دامه‌زێنه‌ری ئه‌و جه‌معیه‌ته‌، که‌ (حاجی مسته‌فای یامولکی)
 به‌سه‌رۆکی ئه‌و جه‌معیه‌ته‌ هه‌لبژێردرا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌سته‌ی دامه‌زێنه‌ران له‌ مالی (حاجی
 مسته‌فا) کۆبوونه‌وه‌، به‌پاریان دا رۆژنامه‌یه‌ک به‌کوردی و تورکی ده‌ریکه‌ن و ناوی بنی‌ن
 (بانگی کوردستان). مسته‌فا پاشا کرایه‌ خاوه‌نی ئیمتیاز و به‌رپۆه‌به‌ری لێپرسراوی
 رۆژنامه‌که‌، که‌ ژماره‌ی یه‌که‌می له‌ (٢)ی ئابی (١٩٢٢)دا ده‌رچوو. دروشمی رۆژنامه‌که‌
 پێش‌خستنی گه‌ل و په‌ره‌پێدانی ولات بوو. وه‌ک رۆژنامه‌که‌ نووسیه‌وه‌تی (عیلمی،
 ئیجتیماعی، ئه‌ده‌بی، غه‌زه‌ته‌یه‌کی حور و سه‌ره‌سه‌ت و میلییه‌) به‌هه‌فته‌ی جارێک
 ده‌رده‌چوو. (شیخ نووری) شان به‌شانی (عه‌لی که‌مال باپیر) موچه‌ری به‌شه‌ کوردی و
 فارسییه‌که‌ی ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ بوو.

کاتی ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ ده‌رده‌چوو، ئینگلیزه‌کان به‌ته‌واوی ده‌ستیان به‌سه‌ر شاری سلیمانیدا
 گرتبوو، بۆیه‌ له‌سه‌ر رۆژنامه‌که‌ نه‌نووسراوه‌ رۆژنامه‌یه‌کی (سیاسی)یه‌، هه‌ر له‌و کاته‌ی
 رۆژنامه‌ی (بانگی کوردستان) ده‌رده‌چوو، شیخ مه‌حمود له‌ ناواری هیندستان بوو،
 میژووونوسان رایان وایه‌ که‌ وتاره‌کانی ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ بووه‌ هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخ مه‌حمود
 له‌ ناواریه‌ی. شیخ نووری تا ده‌رچوونی ژماره‌ (١٣) له‌و رۆژنامه‌یه‌دا کاری کردووه‌،
 سه‌ره‌تای سالی ١٩٢٦ مسته‌فا پاشا له‌ به‌غدا سه‌ ژماره‌ی تری لێ ده‌رکردووه‌ که‌ ژماره‌
 (١-١٤) و (٢-١٤) و (٣-١٤)ن، ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ژماره‌ (١٤)ی هه‌ر له‌ سلیمانی،
 دوا‌ی گرتنه‌وه‌ی شاری سلیمانی بووه‌ و به‌هه‌تیوی ده‌رچوو، که‌ تیایدا زۆر باسی شیخ
 مه‌حمود و ده‌سه‌لاته‌که‌ی کراوه‌. له‌ شوینی (شیخ نووری و عه‌لی که‌مال و په‌فیع حیلمی،
 (مسته‌فا شه‌وقی) کراوه‌ به‌موحه‌ری و (که‌رم رۆسته‌م) یش کراوه‌ به‌به‌رپۆه‌به‌ری نیا‌ده‌.
 دووه‌م رۆژنامه‌شه‌ له‌ پاش رۆژنامه‌ی (پێشکه‌وتن) که‌ له‌ شاری سلیمانیدا ده‌رچووین. له‌م

(*) حاجی مسته‌فای یامولکی: له‌ سالی (١٨٦٦) له‌ شاری سلیمانی له‌ دایک بووه‌. سه‌ره‌تایی له‌
 سلیمانی ته‌واو کردووه‌. ناماده‌ی عه‌سکه‌ری له‌ به‌غدا خۆتندووه‌، ئینجا بۆ خۆتندن چوه‌ته‌ نه‌ستانه‌
 و دوا‌ی ته‌واویونی له‌ (١٣٠٤ه‌) کراوه‌ به‌سه‌رۆکی روکنی حه‌ری و له‌ وه‌زاره‌تی جه‌نگ دامه‌زراوه‌.
 له‌ (٢٥)ی کانوونی دووه‌می سالی (١٩٣٦) له‌ به‌غدا مردووه‌ و ته‌رمه‌که‌یان هیناوه‌ته‌وه‌ سلیمانی.

پۆژنامەیدا شیخ نووری، وتارەکانی تەرخان کردوو بە بەرگریکردن لە مافی میللەتە کەمی. بەخەباتی وشە لە پاپەرین و وریاکردنەوی گەلە کەمی بەشداری کردوو. لە لایەک هەولتی دەدا بزوو تنەو هەیکێ پۆشنبیری بەریا بێ، تا لە گەڵ بارودۆخی ئەو کاتە بگۆنچێ، لە لایەکی تریشەو بەهۆی پۆژنامەو کە راستەوخۆتر لە گەڵ جەماوەر پیتوەندییان هەیه، هەندێ باس و خواسی گزنگیان پۆ روون بکاتەو و تاووتوو بکات و بە روونی و ساکاری بیخاتە بەردەستیان.

شیخ نووری لە وتارەکانیدا بایەخی بەزۆر لایەنی جۆراوجۆر داوە وەک: (ئەدەب، سیاسەت، مێژوو، زمان، ئابووری) و هەموو ئەو لایەنانەمی بەسەر کردوو تەو، هەر وەها لە سەردەمی دەرچوونی پۆژنامەمی (پیشکەوتن) و (ژیانەو) و (ژیان) دا زۆر وتاری بەنرخێ نووسپوه، دەتوانرێ ساتوسەواکردنی شیخ نووری لە گەڵ ئەو پۆژنامانە بەسەرەتای دروستبوونی کاری پۆژنامەنووسیی لە لای شیخ نووری داپینین. لە پۆژنامەمی (بانگی کوردستان) دا شیخ نووری بایەختیکی زۆری بە مەسەلەمی خۆتندن و بلاوکردنەوی زانست و زانیاری داوە، هەر وەک چۆن بەهەلبەست (نظم) ئەم لایەنەمی فرامۆش نەکردوو.

لە ژمارە (٣)ی پۆژنامەمی (بانگی کوردستان)، (٢١)ی ئاغستۆسی ١٩٢٢، دەرپاری گزنگی چاپخانە لە پیشخستنی میللەتی کورد داوای دەلتی: «ماکینەمی چاپ یەکیکە لە نیشانەمی تەرەقیاتی میللەت. قەومی، میللەتی، کە واسیتە یەکی نینتیشاری فیکر و ئیلھامی مەرامی نەبێ، ئەو فیکرە، ئەو غایە یە بێ ئەو ی بەگاتە گۆتیبەک یا گۆتگریک، بێ تەئسیر و عەقیم نەمیتیتەو، بەلام هەر میللەتی ساحیبی مەتبەعە، مالیکی غەزەتە یەکی میلیلی خۆی بێ پۆ تەرەقی و تەعالی، میللەتەکی هەر غایە و ئەمەلیک تەعقیب بکا ئەتوانێ بەدەنگتیکێ بەرز و بلند بیگە یەنیتە گۆتی ئەو کەسانەمی کە گۆتگر و خادیمی مەعاریف و میللەتن. ئینجا دەلتی: «ماکینەمی چاپ پۆ هەموو نامالیتیک میلیلی، ئیجتیماعی، ئیقتیسادی جار دەرێکی داخیلی و خارجییە و پۆ تەوحیدی ئەفکار و حسییاتی قەوم، عامیل و واسیتە یەکی زۆر مۆنەسیرە. جگە لەمانەش، ئاسار و ئەدەبیاتی ئەو قەومەمی پێ لە چاپ ئەدرێ کە ئەمەش موحافیزی عیلم و ئەدەبیاتی ئەو قەومەمی...» شیخ نووری لەم وتارەدا گزنگی ماکینەمی چاپ دەرەخات و رۆلتی لە دروستکردنی شارستانیەت و هەر وەها باسی پاراستنی ئەو پاشماوانە دەکات کە بنەمای نەتەو و کەن و مایەمی بوون و مانەو هەیتەتی. لە پاش ئەو ی لە گزنگی چاپ و ماکینەمی چاپ دەکوژیتەو، ئینجا پیتشینار دەکات و دەلتی: «ئەمجا پۆ ئەو ی نیمەش ئەم

ناساره نەفیسانه و ئەم ئەدەبیاتە بەقیمەتەمان لە کێس نەچی و بەمروری زەمان نەفەوتی، لازمە لە تەرەف غیرەتەندانی موحتەرەمی وەتەنەو بە هێنان و کپینی ماکیڤەکی چاپ قسور نەکری. لە حەممیەتەندانی ئەهالی موحتەرەمی کوردستان وا ئومێد دەکەم بەناوی مەنەفەتی میللەتەو هیمەت بۆ هێنانی ئەم ماکیڤە بەکری؟. ئەمەش تەکلێفێکی ئەوەندە گران نییە کە لە هەموو کەس هەلنەستی. بەندە بۆ ئەم نێشە خێرە دەلالەت و تەشەبوس ئەکەم هەر کەس بەقەدەر ئیقتیدار و هیمەتی خۆی موعاوەنەت بەفرموون بەناوی میللییەت و کوردییەتەو نێستیرحام ئەکەم». هەر لەو پرۆژنامەیدا دەربارەی «هەلۆتست» رای خۆی دەریبۆه کە لە ژمارە (۸) ی (۲۹) ی ئەیلوول ۱۹۲۲دا پلادراوەتەو و نووسیویەتی: (هەرچەند ورد ئەبەو و تێ ئەفکرم، گوێ ئەگرم، نە ئەبینم، نە ئەبێم شەخسێ چ جاهل و چ عالم بەحسییاتیکی مەتینی میللی مەتەحەسس بی. فەرەزەن بشبێ سەبەبی بووی کە ئەم حسییاتە ئەساسیکی مەحکەم، ریسوخیکی مەتینی نییە، بەجوزئێ ئینقلابیکی موووقەتی مەعکوسەن مووبەدەل ئەبی. (تەبەقەیی عەوام) مەعلوومە کە ئەم تەبەقەییە هەموو وەقت و زەمانی تابییعی جەرەیانێکی تەبیعی، یەعنی حکومەتیکی بەشیددەت بووی، بۆ ئەوی کە ئەشقییا و دز و جەرەدە زەرەیی لە کەسایەتیان ئەدا لە سوڤەت دائیمەن دوعای موووقەقییەتی ئەو حکومەتە کراوە. لە عەینی سالددا ئەگەر ئەو حکومەتە تەوری موقابیل بەخاریج نفووزی تەنزێل کردبێ، ئەو وەقتە غەیبەتی حکومەت و دوعای موووقەقییەتی ئەو کەسە کراوە کە کاروانی تا سەلاحیە پەوانە کردووە، ئەمانە حەقیانە.

(تەبەقەیی موونەوەر) بۆ ئەم تەبەقەییە زۆر تەعەجوب ئەکەم کە هەر یەکی بەنسبەت خۆیەو و کەم و زۆر لە پێنج سالیەو هەتا دە دانزە سالیە لە عیلمیە، حەریبە، لە حقوق، تەحسیلیان دیوہ لە تەشکیلاتی حکومەت باخەبەر و بەحسییاتی میللییە موووقەحەسس و دەماغیکی موساعید و تەریبە دیدەیان بۆ موحاکەماتی سیاسی، ئیقتیسادی و وەزعییەتی عەسکەری هەر حکومەتی هەبە، لەگەڵ ئەمەشا فیکری کە ئەمرۆ بۆ خۆیان قەرار ئەدەن، سبەحەینێ لە بیریان ئەچیتەو، هاو فیکریکی دوتینیان بۆ قەسەکردن کە ئەچیتە تەنیشتییەو، کە تەماشای ئەکا فیکرەکە دوتینی نەماوە - گەزی چی و جاوی چی - فیکری ئەمرۆی لەگەڵ هینی دوتینیدا (ناسمان و رێسمانە) کورە تۆ کابراکە دوتینی، نەو ئەللا و بیللا ئەو نیم، ئەم قور بەسەرەش هەلنەستی و ئەروا، ئەلێت قەیناکا با من درۆزن بێ. زۆر پیاوی وام دیوہ کە جاھو جەلالی حورمەت و عیزەتی بەحکومەتی

نینگلیزهوه بووه و هیچی تر. نه مرۆ له عهله یهههی نهو له هی یه کیتیکی تره و شه خسی واشم دیوه موته مادی دوشمنی حکومه تی تورک بووه، که چی نه مرۆ برای هاویشتی تی. ئینسانی وایشم چا و پتکه و تووه که خادیی میللهت بوو بۆ ته ره قی و ته عالی قه ومه که هی خۆی سه عی کردوو و ویستوو یه تی که قه ومه که هی بیی به پیاو له ته ئیریخی عاله مدا مه و جوو دیبه تی ئیسه پات بکا، نه ویش ناشو کری نالیم نه مرۆ نه و عیتیکی تره. بیجگه له مانه قسمی بی ته ره فیش له سایه خواوه زۆره. نه مه زۆر عه یبه. میللهت که ئیمه بیستوو مانه موته مادی، بۆ ته ره قی و ته عالی خۆی هه ر سه عی کردوو، چه زی له مه حکوو می نه کردوو. مو حاکه ماتی سیاسی ته ئیریخ، نه مانه زۆر چاک ئیسه پات نه کا. (اللهم اصلح احوالنا) شیخ نووری نه خۆش یه کی ده ستنیشان کردوو، نه مرۆ که ش وه ک دیار ده یه ک هه یه و بگره زیاتر له جار ان ته شه نه ی کردوو، نه وه ش مه سه له ی (هه لۆیسه ته)، کیشه که ش دو وفاقی و ئیز دیواجیه تی مو ونه وه ره له هه لۆیسه ته کانیدا، نه م و تاره ش نه وه نده زیندوو ه ده لیبی بۆ نه مرۆ که نووسراوه.

هه ر له ژماره (۱۱) ی نهو رۆژنامه یه دا و تاریکی به زمانی فارسیی نووسیوه، که نهو کاته زمانی رۆشنبیر و خۆتنده واره کان بووه، که له حو جره دا فیری ده بوون. دیاره له م و تاره یه دا رووی قسه ی ته نیا له وانه یه که ده سته ی رۆشنبیری نهو رۆژگاره بوون و بۆ وروژاندنی حه مییه تیان نووسیوه تی. وه ک نووسه ری به شه فارسیه که ش ویستوو یه تی توانایی خۆی له و بواره دا به سه لمیتن. ده شی شیخ نووری وه ک لیپرسراوی دووم له رۆژنامه که دا نهو ته علیقاته سیاسی و کۆمه لایه تیبانه ی به ناوی (بانگی کوردستان) نووسراوه، به شیکه له نووسینی نهو بیت، که نهو یه کیکه له وانه ی بایه خی به و باس و بابه تانه ده دا و له سه ر روودا وه کانی رۆژ ده وه سته و نه یه هیشتوو به سه ری دا تیپه رن، به بی نه وه ی به ته علیقیک - بچوو کیش بیت - به سه ر یان نه کاته وه. له یه کیک له ده فته ره شیعریه کانی خۆی که ره شنوو سی کۆمه لئی شیعره ی نهون، شیخ نووری کۆمه لئی رووداوی گرنگی جیهانی و ناو خۆی تو مار کردوو، له وانه:

(۲) مایس ۱۹۴۱، ۶ ی ربیع الشانی ۱۳۶۰، نه وه ل رۆژی حه ربی عیراق له گه ل حکوو مه تی به ریتانیا. ۱۹۴۱/۶/۲۲ نه لمان هجومی کرده سه ر رووس، ۱۹۴۱/۱۲/۷ ژاپۆن حه ربی له گه ل نه مریکا و ئینگلیز دا کرد. له کانونی نه وه ل و کانونی ثانی ۱۹۴۲ زۆر جه زیره ی له مو حیتی هادیا گرت، رۆژی ۱۹۴۲/۲/۱۰ سه نغا فوره سقوتی کرد، رۆژی ۱۹۴۲/۳/۹ جاوه سقوتی کرد، رۆژی ۱۹۴۲/۳/۱۰

(رانگون) له بهرهما گیرا، پوژی ۱۹۴۲/۱/۱۴ عهسکه ری به پهره شووت خسته جه زیره ی سۆمه تره وه. پوژی ۱۹۴۵/۵/۸، ئەلمان سقووتی کرد).

نووسینه وهی ئەم رووداوانه و تۆمارکردنی پوژه کانی له سهر ئەو دهفته ره ئەوه درده خات، شیخ نووری زۆر به وردی شوین پتی رووداوه کانی جیهانی هه لگرتوه، بێجگه له رووداوه سیاسیه کانی لای خۆمان، که سیتی خهریکی رووداوه سیاسیه کانیش بووبی بێگومان دهبی له مهسه لهی (میژوودا) شاره زا و وریا بیت، شیخ نووری وهک پوژنبیریکی سه رده م له م لایه نه بی بهش نه بووه و پشتی تی نه کردوه. ئەو له کاتی کدا ئەو رووداوانه ی له و دهفته ردا تۆمار کردوه، که پتوه ندی به کاروباری پوژنامه نووسیه وه نه ماوه، که دهبی له کاتی ئیشکردنی له بواری پوژنامه نووسیدا زۆر له وه زیاتر خۆی بو ئەو لایه نه ترخان کردی و نه بهیشتی هێچیان ی له دست ده چتی و به ره و پیری هه وال و رووداوه ناوختی و جیهانییه کانه وه بچتی. ئەمهش ئەوه دهگه یه نتی بایه خ ی به خه باتی گه لان دابی و هه مووی به یه ک خه باتی نه پساوه دانابتی، دژی داگیرکه ران و چاوچنۆکان.

وهک وتمان ئەو نووسینه نه به گویره ی ئەو شتیکی تازه باهت نه بووه، چونکه شیخ نووری پیشتر ده رباره ی (توتن) به سنی ژماره له پوژنامه ی (پیشکه و تن) و ده رباره ی زمان و لایه نی دیکه بیرورای له و جوړه ی ده رپوه، به کورتیه که ی شیخ نووری ویستوو یه تی له و سه ره تایه دا پالپشتی بزوتنه وه ی (ته نویر) بکات و له یووی پوژنبیرییه وه کاریگه ری و جتی په نجه ی خۆی هه بی و بتوانی له شله قاندنی گۆمی پوژنبیری ته قلیدی و باو به شدار بی. ئەو بزوتنه وه (ته نویری) یه په نگدانه وه ی بارودوخ و ژبانی تورک بوو به سه ر پووناکبیره رابه ره کانی کورد، له به رپا کردنی بزوتنه وه ی رزگاریخوازانه ی شوپشگیترا. که (له بواری میژوویدا ناوی ده نین ناوه ژوو بوونه وه ی ژبانی تورکایه تی که له و سه رده مه دا له لای پوژنبیران و رابه رانی کورد، له بزوتنه وه ی رزگاریخوازانه ی شوپشگیترا، شوپشی بوژوای ئەو روویا هینایه پیشه وه، بزوتنه وه ی کوردیش بو خۆی به شیوه یه کی جیاواز له وان له گه ل واقیعی چه وسانه وه ی نه ته وه ی تیکه ل بوو، بو کارکردن له پیناوی هینانه کایه وه ی ئەو جوړه بیرانه له کوردستاندا، پیش پیگه یشتن و نه شونوما کردنی بنکه ی ئابووری ئەو بیرانه). له و کاته دا که شیخ نووری دهستی دایه کارکردن له بواری پوژنامه نووسی کوردی، عیراق به گشتی و کوردستان به تایه تی، به هۆی شالاری ناره زایی میلله ت و رابه رینه کانی دژی ئینگلیز توانیبووی تا راده یه کی چاک نازادی بو خۆی به ده ست بهی نتی، به مهش توانیان به سه ره سستی زیاتره وه

تەعبیر لە خواست و ئاوات و بیروباوەری خۆیان بکەن، توورەببونی جەماوەر بەرانبەر بەداگیرکەرانی ولات و راپەرینه جەماوەرییەکان سەریان پێ شۆژ کردن و شیخ مەحمودیان لە ئاوارەیی گەراندهوه، تا توانیان حکومەتیکی سەرەخۆی تەمەن کورت بۆ خۆیان بەسەرۆکایەتی (شیخ مەحمودی نەمر) دا بەزرتن و ئەوانیش لە ناستی مافە رەواکانی میللەتی کورد زیاتر سەرشۆژ بکەن، بەمەش دەرفەت هاتە پێشەوه و توانیان بەکامی دلی خۆیان لە گەرفتەکانی ژبانی ئەو سەردەمە ی گەلی کورد بکۆڵنەوه یان وەک جەبار جەباری دەلی: (بۆ یەکەم جار لە میژووی رۆژنامەگەری کوردی، رۆژنامەکاڵمان توانیان بەویەری دەسەلات و سەرەستییهوه دوور لە چاوی رەقیب و دەستی دوژمنان لە واقعیی راستەقینە نەتەوهکە بکۆڵنەوه) بەو شێوهیه لە سەرەتای ئەم سەدەیدا، رۆژنامەبوو بەچاوساگی قۆناغیکی ناسک لە ژبانی میللەتی کورد و وەک شایەد بەسەر بارودۆخ و پروداوه میژووییهکانی ئەو کاتە ماوه تەوه، کە بێگومان ئەو لاپەرانش دەکری بێنە کەرەسەیهکی دەولەمەند بۆ ئەو میژوونووسانە قەلەم لەو قۆناغە دەخەنە کار و ناتوانن بەهیچ شێوهیهک پشت لەو رۆژنامانە بکەن کە خالی نین لە زانیاری گەرنگی سیاسی و میژوویی و کۆمەلایەتی و رۆشنبیری بۆ ئەو سەردەمه.

وەک لای هەمووان ناشکرایه، لە چارهکی یەکەمی ئەم سەدەیدا شیخ نووری بەیهکیتک لە پێشەنگەکانی بزوتنەوهی رۆشنبیری دەژمێردری، ئەو رۆشنبیرییه سەردەمیانهیهی ئەو هەیبوو، کاریکی وای کرد هەر زوو لە پەیامی خۆی تیبگا و هۆشیارانە دەست بداتە خەباتی وشەو وەک رووناکبیر و موونەوهر و نیشتمانپەرورەیک چالاکێ رۆشنبیری و نیشتمانی بنوێنێ. وەک پێشتریش باسمان کرد یهکیتک لە بواریهکانی چالاکێ شیخ نووری، بواری رۆژنامەنووسی کوردی بوو، کە وەک رۆشنبیریکی لیتیرسراو و پەیامدار خۆی لەو بواریه تاقی کردەوه و توانی وەک هۆیهکی راکەیانندی راستەوخۆ بەجەماوەرهوه بەکاری بهێنێ. کاتێ شیخ مەحمودی نەمر لە ئاوارەیییهکە ی (هیندستان) گەراپهوه، شیخ نووری وەک یهکیتک لە رابەرانی رۆژنامەنووسی کوردی، توانایی خۆی سەلماندبوو. دەبێ ئەوهش لە بێر نەکەین شیخ نووری هەرچەندە لەو سەردەمهدا بەیهکیتک لە پێشەنگەکانی بواری رۆژنامەنووسی دادهنری، لە هەمان کاتیشدا یهکیتکە لەوانە ی وەک هاوهلە رۆژنامەنووسەکانی دیکە ی بۆ دابینکردنی نانی خۆی و مندالەکانی، بەکاروباری وهزبەهوه سەرقال بووه، کەچی گوتی نەداوێتی و دەریهست نەبووه و زۆر بێ پەر وایانە نیشی کردووه و وەک سەربازیکێ نەناسراوی ئەم بواریه لە بیستهکاندا بەههول و تەقەللای

خۆی و بى پاداشت و خەلات، بەشەونخوونى بۆ رۆژنامەنووسى كوردى ھەولتى بى پايانى داوھ و ھەك كەسىتىكى بەجەرگ و دلسۆز ئەوھى لە دەستى ھاتىبى بۆ خىسر و خۆشى مېللەتەكەى درىغى نەكردووه و رۆژى داوھتە دەم شەو، واتە لە پال وەزىفەكەى خۆى ئەم ئىشانەى راپەراندووه.

رۆلى كارىگەرى شىخ نوورى لە رۆژنامەنووسى كوردىدا، زياتر لە سەردەمى راپەرینەكانى شىخ مەحمودى حەفیددا دەردەكەوى، شىخى نەمر زۆر شىخ نوورى خۆشەوىست و رىزى لى دەنا و برۆا و متمانەى بى ھەبوو، چونكە يەكىك بوو لەو رۆشنبىرانەى دلسۆزى مېللەتەكەى بوو، ئەو سەرەراى ئەوھش شىخ نوورى ھەك رۆشنبىرىكى سەردەم لە نىكەوھ ناگادارى بارى سىياسى و رۆشنبىرى و ھەموو پىتوھندىبەكانى دىكە بوو. لە بەرپاكردى ئەو خەباتە سىياسىيەش گەبىشتبوو، كە مېللەتى كورد لەو كاتەدا دەستى بى كوردبوو، بەمەش، ھەردوو لاىەنى لە خۆى كۆ كوردبووھ، ھەك رۆشنبىرىكى شۆرش كە شىعەرىشى كوردبووھ ناوینەى ئەو شۆرشە و بەشىك لە خەباتەكەى كە زۆتر بەو لكە ئەدەبىيە ناسرابوو، لە رووى سىياسى و فېكرىشەوھ مرۆفەتىكى ھۆشيار و وریا و لىوھشاوھ بوو. ئەم دوو ھەلومەرجەش بەس بوون بۆ كەسىكى ھەك شىخ مەحمود، تا بىكاتە ھەلسۆپتەنەر و لىپرسراوى يەكەمى رۆژنامەى (رۆژى كوردستان) كە زمانحالى ھوكمدارىيەتەكەى بوو، شوینى رۆژنامەى (بانگى كوردستان) یشى گرتەوھ. ئەو رۆژنامەيەش لەو سەردەمەدا جىگای ھیوا و برۆاى مېللەتى كورد بوو، بۆیە ناكۆرى كەسىكى وا بەرپرسىارىتەى بدرىتتى كە ئەھلى ئىشەكە نەبى و زەفەرى بى نەبات. ھەرواش بوو، شىخ نوورى توانى بەھەول و تەقەللای خۆى و ھاوھلە رۆژنامەنووسەكانى دىكەى، ئەو رۆژنامەيە بكاتە رۆژنامەيەكى سىياسى و نەتەوھىبى و ئەدەبى، كە ئەدەبەكەشى ھەر لە پىتاوى ئەو رۆژوھەدا خستبووھ كار. دەتوانىن بلىتین (رۆژى كوردستان) لە دواى رۆژنامەى (كوردستان) لە سەرەتای بلاوكردنەوھى بىر و ھەستى نەتەواپەتەى بەشىوھىكەى سەرەست و سەرەخۆ شوینىكى تاپبەتەى داگىر دەكات، لەگەل دەستكورتى و نەبوونى كادىر و سەرەتایى بوونى چاپخانەكە، دەكۆرى لە مېژوووى رۆژنامەنووسى كوردىدا بەئىشانەيەكى پرشنگدارى دابىتین.

شىخ مەحمود كاتى ئەركى بەرپوھبردنى ئەو رۆژنامەيەى بەشىخ نوورى سپارد، لە ژمارە (۱) ى (۱۵) ى تشرىنى دووھى ۱۹۲۲دا شىخ نوورى نووسىوھتەى: (ساحىب ئىمتىيازى غەزەتەى بانگى كوردستان جەنابى حاجى مستەفا پاشا لەبەر مەشغەلەتى

وهزيفه‌ى ره‌سميه ئيستيعفاى كرد. نيينتيشارى ئەم غه‌زه‌ته‌يه له واقيعا بۆ كوردستان، فالتىكى خيتر بوو، يه‌عنى (بانگى كوردستان) نه‌تيجه‌ى رۆژ بوو. له‌بهر ئيستيعفاى موما ئيله‌يه‌ى ئيمتياز و ئيداره‌ى غه‌زه‌ته‌ى (رۆژى كوردستان) به‌ئيراده‌ى حه‌زه‌ره‌تى جه‌لاله‌ت حوكمدارى كوردستان دامه‌ شه‌وكه‌ته‌هو، به‌م ناوه‌وه‌ ته‌وديعى به‌نده‌ كرا. به‌ئێ نه‌تيجه‌ى بانگى كه‌ بۆ تلووعى فه‌جريتىكى ئيستيقبال نه‌درى، رۆژه. ئەو بانگه‌، بانگى بوو كه‌ بۆ سوبحيتىكى سه‌عاده‌ت نه‌درا. ئەم رۆژه رۆژتێكه‌ كه‌ نه‌له‌مه‌د و قه‌ومى نه‌جيبى كورد له‌ سايه‌ى هيممه‌ت و ئيقداماتى په‌سندانه‌ى ملوكانه‌وه‌، نايلى سه‌عاده‌ت و ئيستقلالپيه‌تى خۆى بوو. خودا ئەم رۆژ و رۆژى كوردستان له‌ هه‌موو ميلله‌تى كورد موباره‌ك بكا).

به‌م شيوه‌يه‌ ده‌بينين ئيمتيازى رۆژنامه‌ى (رۆژى كوردستان) دراوه‌ته‌ (شيخ نوورى) و له‌و سالانه‌ى ئه‌رك و لىپرسراويتى ئەو رۆژنامه‌يه‌ى پێ سپيتردراوه‌، به‌شيعر و به‌نوسين، رۆشنبيرى وه‌ك تيشكى رۆژ به‌سه‌ر هه‌موو لايه‌كى كوردستاندا بلاو ده‌كرده‌وه‌ و هانى خه‌لكى كوردستانى ده‌دا بۆ فيربون و زانست و رووكردنه‌ خوتنده‌وارى. يه‌كه‌م ژماره‌ى رۆژى كوردستان له‌ (١٥/١١/١٩٢٢)دا ده‌رچوو و بوو به‌زمان خالى حوكمداره‌يه‌تى (شيخ مه‌حمود)ى نه‌مر. دكتور كه‌مال مه‌زه‌هر ئەحمه‌د ده‌ئێ: (بارى سياسى، كارتىكى واى كرده‌وه‌ ميژووى رۆژنامه‌ى كوردى پر پێ له‌ سه‌ربازى نه‌ناسراو) شيخ نوورى يه‌كيتيه‌ كه‌ له‌و سه‌ربازه‌ نه‌ناسراوه‌ى كورد، كه‌ رۆلێ له‌ بوارى رۆژنامه‌نوسى پشنگوى خراوه‌ و له‌ يادى رۆژنامه‌نوسى كورديدا مافى خۆى نه‌دراوه‌تى، ئەگه‌رچى وه‌ك دياره‌ شان به‌شانى گه‌لێ رابه‌ر و ماموستاى ديكه‌ى وه‌ك (ميقداد مه‌دحه‌ت و عه‌بدوله‌رحمان و ئەمين عالى و جه‌لادەت به‌درخان و پيره‌ميترد و حوسين حوزنى) و ده‌يان كه‌سى ديكه‌ ره‌نجيان داوه‌، ره‌نجى فه‌ره‌ادانه‌ بۆ پيشخستنى رۆژنامه‌نوسى كورديان.

شيخ نوورى وه‌ك يه‌كيتيه‌ كه‌ له‌ رۆژنامه‌نوسه‌ رابه‌ره‌كانمان به‌هۆى رۆژنامه‌ى (رۆژى كوردستان)ه‌وه‌ توانى له‌ بارودۆختى ناسكدا كه‌ كوردستانى پيدا ده‌رۆيشت، رۆلتىكى گه‌رنگ بگيترى. ئەمه‌ش به‌به‌رزكرده‌وه‌ى ئاستى هۆشيارى سياسى و نه‌ته‌وايه‌تى و ميژووبى ميلله‌ته‌كه‌ى، بۆ تيه‌گه‌يشتن له‌ ده‌وروپشتيش بايه‌خى ده‌دا به‌و باسوخواس و ده‌نگوباسانه‌ى پته‌وه‌ندى دوور و نزىكيان به‌بارودۆخى لاي خۆمانه‌وه‌ هه‌يه. شيخ نوورى له‌و ئه‌رك و په‌يامه‌ى خۆى چاك تيه‌گه‌يشتبوو، كه‌ وه‌ك رووناكبييرتێك ناتوانى به‌هۆى شيعره‌وه‌، راسته‌وخۆ كار بكاته‌ سه‌ر گۆرپى جه‌ماوه‌ر، بۆيه‌ به‌هۆى رۆژنامه‌وه‌ كه‌ هۆيه‌كى راگه‌ياندننى ناسكه‌، ئەو په‌يامه‌ى خۆى گه‌ياندووه‌، ئەو لاپه‌رانه‌ش چهند لاپه‌ره‌يه‌كى گه‌شن

له میژووی رۆژنامه نووسی کوردیدا و پیتوسته به چه له نگییه وه له لاپه ره پرشنگداره کانی (رۆژنامه نووسی نیشتمانی - الصحافة الوطنية) دا تۆمار بکرتن و ئه ویش بخرتته پالی ناوی ئه و رۆژنامه نووسانه ی تا ئیستا له یادی رۆژنامه نووسیدا یادبان ده کرتته وه.

له م رۆژنامه یه دا شیخ نووری له وتاره کانییدا داکۆکی له مه سه له ی نه ته وه که ی کردووه و له رتگیای به شداریوونی ویزدانیی له گه ل بزوتنه وه ی رزگاریخوازی میلیله ته که ی به شداری چوست و چالاکانه ی خۆی له گه ل رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه نووسی کوردیدا نواندووه. وا دیاره هه ول و ته قه للا ی خۆی یه کخست و سه رکه وتوانه له و په یامه ی له نه ستۆی گرتبوو، توانی بیه ینیتته دی، لیتوتیه ژه ره وه ش ناتوانی له کاتی باسکردنی هه ر یه کتیک له و رۆژنامه نووسه رابه رانه مان، تیکۆشانه که یان له سه رجه می بزوتنه وه ی نیشتمانی و بزوتنه وه ی رزگاریخوازه ی گه لی کورد دا بپرت.

پیتگه یشتنی هۆشیاری شیخ نووری کردی به یه کتیک له رۆژنامه نووسه پیتشه نگه کانی بزوتنه وه ی رۆژنامه گه ری کوردی. وا دیاره شیخ نووری ئاگاداری باری رۆژنامه نووسی تورکی بووه و سوودی له به هره ی رۆژنامه نووسی ئه وان وه رگرتوووه و به تایبه تی له (سه ره ته ی فنون) و زۆر له رۆژنامه کانی ئه و حه له، که ئه وان نه زموونی رۆژنامه نووسییان له ئیحه ده وله مه ندرتر بووه، به لام ئه وه ته نیا لایه نه هونه ریه کانی رۆژنامه نووسیی بووه. ئه و وتارانه ی شیخ نووری له و رۆژه دا نووسیونی، به لگه ی ئه وه به ده سه ته وه ده دن که شیخ نووری له واقیعی کورد و باره سیاسیه که ی ئه و رۆژه به باشی تیکه یشتوووه.

د. که مال مه زهه ر نه حمه د ده لئی: (وا دیاره په یدا بوونی رۆژنامه نووسی کوردیی و خه بات و هونه ری رۆژنامه نووسانی کورد به لای هه ندیک نووسه ری رۆژنا واییه وه نه نجامی ئالوگۆری ناوخۆ نییه. به وینه دلسوژی و لانه دانی شیخ نووری شیخ صالح وه ک سه رنووسه ری «رۆژی کوردستان» به لای نه دمۆندسه وه، به ره مه ی ئه وه بوو که به «خزمایه تی ده گه یشته ژنی دووه می شیخ مه حموود») راسته شیخ مه حموود به هۆی ژنی دووه مییه وه به خزمایه تی ده گه یشته شیخ نووری، به لام بڕوا ناکه م له هه ر شتیکدا خزمایه تی و دۆستایه تی ده وری خۆی بگێڕی، له مه سه له ی (فیکر و رۆشنییری) دا ئه و ده وری نییه و بۆ که س ناچیتته سه ر، به تایبه تی ئه گه ر پله و پایه یه کی ناسکی وه ک سه رنووسه ری رۆژنامه یه ک بیت و به و که سه بسپێردریت. ئه و پنی سپاردنه ش له بارو دۆختیکی ناسکدا بئی و ئه و (خزمایه تی) یه هه مو هه لومه رجه کانی دیکه بسپرتته وه.

شیخ نورری دواى ئەوەى بەهره و توانایی پوژنامەنۆسى خۆى له پوژنامەى (بانگی کوردستان)دا سەلماند و وهک دلتسۆزىکى میللەت و پوژشبیىرىکى ئەو سەردەمه که له زۆر بواردا جى پەنجەى دیاربوو و شوئىنى خۆى کردبووه. له لایهکى دیکه شهوه رهوش و خوی بهرز، ههروهها بئى فیزی و ساکاری و هیمنى و ریزگرتنى خەلک، که سیکیش بوو بهردهوام بهدواى زانست و فیزیوون و خۆییگه یاندندا گهراوه، وهک ته مه نیش له هه ره تهى گه نجیتیدا بووه که ئەمهش یارمه تهى داوه بۆ نیشکردن و تهقه لادانى بئى وچان، به بئى ئەوهى بزائى هیلاکى چیه. سه ربارى ئەوهش شاعیریکی ههست ناسک و لیتهاتوو و داهینه ربوو، بارى سه رنجى باشى له لای زۆریه ی ئەوانه ی ناسیوانه، به جئى هیشتوووه و له بیى و زهینیاندا جیگایه کى بهرز و خۆشه و یستى هه بووه، به مهش گرهوى لایه نه کۆمه لایه تهى و پوژشبیىریه که ی بردوووه ته وه. شیخ مه محمودى نه مریش ئەو دلتسۆزى و نیش راپه راندنه ی لئى ره چاو کردوووه تا وهک لاویکی چاپوک ئەو کاره ی پئى بسپیترى، ئینجا ته کلیفى لئى کرد بئى به سه رنۆسه ربى پوژنامه که ی. ئەویش پوژ له دواى پوژ به نیش و کۆششى خۆى سه لماندی لایق و شایسته ی ئەو شوئینه ی و سه رکه وتووانه به رپۆه ی بردوووه و بۆ هه موو لایه کى دووپات کردوووه ته وه که جیگه ی پرۆا و متمانه پئى کردنه، که واته به حه قیانه ت شیخ نورری پیاویکی پوژشبیىر و دلتسۆزى خاک و نه ته وه که ی بووه، خاوه نی پله و پایه یه کى پوژشبیىری و کۆمه لایه ته ی بهرز بووه، پئیه ندى دۆستانه ی له گه ل زۆریه ی نیشتمانه پهره کورده کان و موونه وه ره کانی ئەو سەردەمه دا هه بووه، ئەوانیش چه ندى له ده ستیان هاتبئى هاوکار بیان کردوووه و به ره مه یان بۆى ناردوووه. بئى جگه له وهش شیخ نورری خاوه نی رابردوو یه کى پاک بوو، جیگه ی ریزی ئەو که سه انه ش بوو که له نزیکه وه ده یانناسی.

ئینجا دکتۆر که مال مه زه ره نووسیویه تی: (ئه دمۆندس دان به وه دا ده نی که شیخ نورری زۆریه ی وتاره سیاسى و کۆمه لایه تییه کانی «پوژى کوردستان» ی ده نۆسى، به لام ده شلتى به شى زۆرى ئەو به ره مه مانه «له کتیبه تورکییه کۆنه کان» ی وه ره گرت، وهک به لگه ش ئەدمۆندس به ده سه تکاریه وه ناوی ژماره یه ک له وتاره کانی شیخ نورری هئنا وه ته وه که ئیمه وا لیره دا وهک ده قى کوردیه که ی پئشکه شیان ده که ی ن (بانگی کوردستان - پوژى کوردستان)، (مه تانه ت و سه باتى قه ومى کورد)، (فه نی و ئیجتماعى - میللەت)، (موجاده له ی حه یات)، (ویلایه تی مووسل له لۆزاند)، (له فه لاکه ت عیبه ره ت)، دکتۆر که مال مه زه ره بۆ وه رامى ئەدمۆندس نووسیویه تی: (دیاره پئوست به لیکیۆلینه وه و

دهمه ته قتی ناکا بۆ ساغکردنه وهی ئه وه که ئیلهامی بیرى شاعیرتکی خاوهن به هره بۆ ئه م جزه باسانه ده بی باری ناله باری کورد بووبی، که ئه دمۆندس بۆ خۆی یه کتیک بوو له وانیه دهستیان له دروستکردنیدا هه بوو، بۆ مه سه له ی وه رگرتنی ئه م وتارانیه شیخ نووری له (کتیبه تورکییه کۆنه کان) ئه وه رایه که من له گه لیدا نیم، ده بویه (ئه دمۆندس) په نجه بۆ ئه وه رابکیشی ئه و وتارانه کامانهن که له (کتیبه تورکییه کۆنه کان) وه رگیراون. ته نانه ت (مستهر ئه دمۆندس) ئه وه شی بر دوه ته وه لای (کتیبه تورکییه کۆنه کان)، کاتئ شیخ نووری کراوه به سه ر نووسه ری پۆژنامه ی (پۆژی کوردستان) وتاریکی پروونکردنه وه ی نووسیوه به ناوی (بانگی کوردستان - پۆژی کوردستان) و ئه وه ی تیدا پروون کردوه ته وه که چۆن کاری ئه و پۆژنامه یه ی پێ سپێراوه. یان له وتاری (قسه ی ناحق رهد ئه کرته وه) که وتاریکه وه رامی تورکچیتتی غه زه ته ی نه جمه ی تیدا داوه ته وه و هه ندی له بیرو رایه کانی تیدا مونا قه شه کردوه. جگه له وه وتاره کانی دیکه شی وه ک دکتور کمال مه زه هر په نجه ی بۆ راکیشاوه (ئیلهامی بیرى شاعیرتکی خاوهن به هره بۆ ئه م جزه باسانه ده بی له باری ناله باری کورد بووبی که ئه دمۆندس بۆ خۆی یه کتیک بوو له وانیه دهستیان له دروستکردنیدا هه بوو)، ئیدی نازانم ئه م وتارانه چ پێوه ندییان به کتیبه تورکییه کۆنه کانه وه هه یه؟ یان نه گه ر پێوه ندی هه یه ئه م به (وه رگرتن) ناویان ده بات، بۆچی نمونه و به لگه بۆ ئه و قسه یه ی ناهینیتته وه؟

شیخ نووری وتاره کانی خۆی به و په ری لیتیرسینه وه و راستگۆیییه وه وه ک کوردتکی به ش خورا و خه مخۆری میله ته که ی نووسیوه، هه موو پۆشنبیرییه ئه ده بییه که شی ته رخا ن کردبوو بۆ جیبه جیکردنی پتویستییه کانی ئه و قوناغه، نووسینه کانی بۆ به رژه وه ندی گه له که ی نووسیوه، به سئوازی تکی ئه و تو نووسیویه تی که خۆپنه ری ئه و کاته سوودی لێ وه رگیرئ و له ده وروپشته که ی و پروداوه کانی ناگادا ر بی، به بیرو با وه پی نوئ و پروناک گۆشی ده کردن. ئه و سه ر وتارانیه شیخ نووری بۆ زۆریه ی ژماره کانی ئه و پۆژنامه یه ی نووسی، له گه ل به شتکی زۆر له پروونکردنه وه و وتاری کورتیله و ورده هه و ال به نیمزای (پۆژی کوردستان) بلا و کراونه ته وه، ده شی ئه وانه به خرینه خانه ی سه روتاری سیاسى سه رکه توو. بێجگه له مه ش ئه م سه روتارانیه ی بۆ ده رخستنی حه قیقه ت نووسیوه، که ته و او له و وتارانهدا خۆی له ریاکاری و خۆبردنه پیتشه وه به دوور گرتوه. بۆ پروونکردنه وه ی راستی و په واندنه وه ی ئه و ته مومژه ی ده یانویست له ده وروپشتی رووداوه کانا دروستی بکه ن، ئه و یه ک، دوو شیعه ری شیخ نووری له و پۆژنامه یه دا بلازی کردونه ته وه، که

نهوانهش شيعرى نيشتمانى و نه ته وه يين و زياتر ههستى نه ته و ايه تى پۆله كانى گهلى كورد
بهرز ده كه نه وه له دژى نهوانه ي يارييان به چاره نووسى ميلله ته كه ي ده كرد و مافه ره و اكانيان
پيشيل ده كرد، تا زياتر به رانه به وانه رژد و رق نهستور بن.

شيوخ نوورى خاوهنى شيوخى خويته تى له نووسين و چۆنيه تى چاره ساز كردنى نه و
باسانه ي له سه ريانى ده نووسى. كه ده ليين شيوخى شيوخ نوورى، مه به ستمان نه وه يه كه
شيوخ نوورى وه ك نهوانه ي به ئالۆزى ده نووسن، نه م به پيچه وانه وه هه ولتى داوه نه وه پرى
ساده يى و ساكارى له خسته نه رووى بابه ته كانى به كار به يئنى، تا خويته ران بتوانن
شاره زابى له بابه ته كه به ده ست به يئنى، به چروپرى و به كه مترین وشه مه به ست و نامانجى
خۆى پيكاوه. خۆى به هيتان و بردن و پيشه كى و كۆتايى پازانه وه نه به ستوه ته وه كه نه مه
شيوه يه كى ته قلبدى نووسينه، كه چى نه م و تارانه هونه رى و چر و كورتن، نه مه ش نه وه
ده گه يه نى كه شيوخ نوورى وه ك رۆشنييرى شارستانى خويته رى سه رده مى خۆى له بىر
نه كردووه، به و شيوه يه نووسيوه تى سه رنجى خويته ر بۆ لاي نووسينه كانى رابكيشنى.
له گه ل نه وه ي شيوخ نوورى خويته رى حوجره ي ته و او كردووه و مه لاشووى به شيعرى
كلاسيكى هه لدرابووه، به لام له و تاره كانيشدا نه كه و تبه وه بهر كارى گه رى و سيحرى
ره وانبه يژى، كه سه رى بابه ته كه ي تيدا بى به قۆچى قوربانى.

خويته رى حوجره و نه و رۆشنييريه ي له وى فئيرى بوو بو نه يتوانى خۆى له بهر ته وژمى
بىرى تازه ي شيوخ نوورى بگري و زه فه رى پى بيه ن، تا كارى كى وا بكن په پره وى نه و
شيوه بكات و به زه خره فه و (ره وانبه يژى) چاوبه سته كى له خويته ران بكات. نه و شيوه زه
نه و له سه رى ده رۆيشت زياتر خزه مه تى به خويته رانى نه و قۆناغه ده گه ياند، چونكه رووداوه
گرنگه كانى نه و سه رده مه ي له ناو ليشاوى وشه و ته عبىرى كه له كه كراو به سه ريه كدا نقوم
نده كرد. بابه ته كانى پتوه ندى راسته و خويان به ژيانى ميلله ته كه و رووداوه كانى به بوو.
زياتر له سه ر نه و باسانه ده وه سته كه نازارى ويژدانىان ده دا. خويته ر كه به ره مه كانى نه و
رۆژنامه يه و رۆژنامه كانى ديكه ده خويته ريه وه هه ست به وه ده كات به ره مه ي كه سيكه پر
به دل و به گيان حه زى له ژيانه و باوه شى بۆ ده گريته وه، به و چاوه سه يرى ژيانى ده كرد و
بۆ چووبوه مه يدانى خه باته وه و به هيج شيوه يه ك له سه رده مه كه ي خۆى و نه ركه كانى
خۆى نه دزيوه ته وه.

له م سه ره تا يه دا شيوخ نوورى له و بارودۆخه ناسكه ي گه لى كوردى پيدا ده رۆيشت،

هەولیتیکی بێ پایانی داوه بۆ پێشخستنێی رۆژنامه نووسی کوردی په یامدار تیبکۆشی، سه ره تابه کهش له عیراق و کوردستاندا له گه له سه ره تاهای راپه رینه کانی شیخ مه محمودی نهمر دژی دۆزمنان و داگیرکه ران دهستی پێ کرد. رۆژنامه ی رۆژی کوردستان له و ده ور و زه مانه دا به رۆژنامه یه کی گرنه گ ده ژمێردرێ، که توانی بیه تته زمانه ئالتیکی نه مین و راستگۆی نه و سه رده مه و شان به شانی بزوتنه وه ی رزگار به خوازی به روا و بیه تته رۆژنامه ی نامانج و ناواته کانی کورد. ناوه رۆکه کهشی له مسه ر هه تا نه و سه ر نه و ناواتانه بگره تته خۆی که مه یله تته ی کورد له و سه رده م و قۆناغه دا خه باتی بۆ ده کرد. شیخ مه محمودی نهمریش له نزیکه وه له به هره و لیه اتووپی شیخ نووری گه یشتبوو، بۆیه کردی به جیتی به روا ی خۆی و نه و رۆژنامه یه ی پێ سپارد. نه ویش له و سه رده مه دا بایه خی رۆژنامه ی زانیوه بۆ وریا بوونه وه. نه و رۆژنامه یه تا رۆژی داخستنێ (١٦) ژماره ی لێ ده رچوو، دوا ی نه وه شیخ مه محمودی رووی کرده شاخ و دهستی کرده وه به خه باتی چه کدارانه، پاش نه وه ی ئینگلیز له مارتی ١٩٢٣ د مه به ست و نیاز ی گلاوی خسته روو و شالاوی هینا، نه م جاره چاپخانه که ی به پشتی ولاغ برد و له نه شکه وتی (جاسه نه) دا په زراند و که وته ده رکردنی رۆژنامه ی (بانگی هه ق) که نه م رۆژنامه یه ش زمانی حالی بزوتنه وه ی نیه ستمانی دژ به ئینگلیز و کۆنه په رستانی نه و رۆژه بوو، دوا ی نه وه ی سێ ژماره یان پێ ده رکرد وه ستا. دکتۆر که مال مه زه ره ده رباره ی نه م رۆژنامه یه ده لێ: (نه مه بۆ خۆی گه وره ترین به لگه ی به رزبوونه وه ی بایه خی رۆژنامه نووسیه له ژبانی سیاسی و کۆمه لایه تی نه و قۆناغه ی گه لی کوردا، ناوی رۆژنامه کهش به نا شکر باسی نه و هه قه ده کا که ئینگلیز کرد یانه قۆچی قوربانی به رژه وه ندییه تاییه تیه کانی خۆیان). دوا ی نه مه نه م چاپخانه ی (حکوومه ت - بلدیة) یه که وته وه ده ست ئینگلیزه کان و هینایانه وه شاری سلیمان، هینده ی پێ نه چوو رۆژنامه ی (ژبانه وه) یان پێ ده رکرد که زمانی حالی هیتی داگیرکه ره ئینگلیزه کان بوو.

کاتێ له (نه یلولی ١٩٢٣) دا، شیخ مه محمودی وستی (نومیدی ئیستیقلال) بکاته نۆرگانی بزوتنه وه تازه که ی، هیوا ی به شیخ نووری زۆر بوو نه و رۆژنامه یه ی بۆ به رتیه بیا. مامۆستا (ئه حمه د خواجه) ش هه ر پای وایه که: (شیخ مه محمودی زۆر هه زی ده کرد شیخ نووری نه و رۆژنامه یه ی بۆ به رتیه به رێ، به لام نه و رۆژنامه که ی وه رنه گرت، ئینجا من ژماره (١) ی رۆژنامه که م به سه ر نووسه ری خۆم ده رکرد، له دوا ی ژماره (١) وه کاروباری رۆژنامه که به (په فیق حیلمی) سپێرا و من که وته وه ناو کاروباری شۆر شه که وه) وه ک بۆم

دهرکهوت شیخ نووری له بهر بارودۆخی تاییه تی خۆی نهیتوانیبوو شان بداته بهر ئه و ئه رکه و له ناستی راپه راندنی نه بیت، بۆیه نه چووبوو ژیرییه وه. ئه وه بوو ژماره (۱) ی مامۆستا (ئه حمده خواجه) و تا ژماره (۱۴) مامۆستا (ره فیه ق حیلمی) ده ری کرد، ئینجا تا ژماره (۲۵) مامۆستا (حوسین نازم) رۆژنامه کی به ریته برد.

له راستیدا شیخ نووری له و کاتانه ی که له رۆژنامه وه نزیک بووه و ده وری له هه لسه و راندنی هه بووه، چالاکی زۆرتر نیشان داوه و به ره می زیاتری بلا و کراوه ته وه. دوورکه و ته وه شی له رۆژنامه، کاریکی زۆری له سه ر کزبوونی به رو بوومی ئه و هه بووه. جموجوولی شیخ نووری له و کاته ی له رۆژنامه دا ئیشی کردوو، یان لیتی دوور که و ته وه به روونی دیاره. رۆژنامه کانی ئه و سه رده مه ده کری بێن به سه رچاوه یه کی ره سه ن و بنچینه یه کی راست و دروست بۆ پیشخستنی باری رۆشنیری و ژبانی گه لی کورد و هۆشیار کردنه وه یان. هه ر له رۆژنامه ی (پیشکه و تن) یش بوو شیخ نووری سه ره تای تازه بوونه وه ی شیعی کوردی راگه یاند.

شیخ نووری له زۆریه ی زۆری ئه و نووسینانه ی بۆ رۆژنامه نووسی کوردی ته رخان کراون، ناوی نه براوه و پشتگۆی خراوه و رۆلی له و باره دا زۆر که م باس کراوه و تا ئیستا چه ند لاپه ره یه کی بۆ ته رخان نه کراوه، له کاتیکدا ئه وه ده لیم، دان به وه شدا ده نیم که منیش نه متوانیوه و ده رفه تم هه ر ئه وه نده بۆ هه لکه و ته وه لیته دا ئه وه نده جیگه ی بۆ بکه مه وه، هیوامان وایه له پاشه رۆژدا به لیکی کۆلینه وه یه کی له وه تیرو ته سه لته ر ده راره ی به ره ی رۆژنامه نووسی ئه م رۆژنامه نووسه بنوسریت و رۆژنامه نووسه کانی ئه م رۆکه شمان زیاتر سوود له به ره ی ئه م رۆژنامه نووسه پیشه نگ و راپه ره وه ریگرن.

ژبدهر و سهراوهكان:

- (١) تتيگه‌بيشتني راستي و شوييني له رژژنامه‌نووسي كورديدا، د. كه‌مال مه‌زه‌ره نه‌حمه‌د، له چاپ‌كراوه‌كاني كوژي زانباري كوردي، به‌غدا ١٩٧٨- ل. ١٠، ل. ٩٣، ل. ١٠٦.
- (٢) ميژووي رژژنامه‌گه‌ري كوردي، جه‌بار مه‌حمه‌د جه‌باري، سليمني، چاپ‌خانه‌ي ژين. ١٣٩٠ ك - ١٩٧٠ ز.
- (٣) حول الصحافة الكردية، الدكتور عزالدين مصطفى رسول، بغداد ١٩٧٣، ص ٣٤.
- (٤) دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقية، الدكتور كمال مظهر أحمد، مطبعة الحوادث، بغداد، ١٩٧٨، ص ١٤٠.
- (٥) رژژي كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٣ كوژدنه‌وه و له‌سه‌ر نووسيني: جه‌مال خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ١٩٧٣، سه‌رجه‌مي ژماره‌كاني رژژي كوردستان كه به ئؤفسييت له چاپ دراوه‌ته‌وه - به‌ريژه‌به‌ريتي رژژنبيري كوردي.
- (٦) بانگي كوردستان ١٩٢٢-١٩٢٦ كوژدنه‌وه و له‌سه‌ر نووسيني: جه‌مال خه‌زنه‌دار، ١٩٧٤ به‌ريژه‌به‌ريتي رژژنبيري كوردي، سه‌رجه‌مي ژماره‌كاني رژژنامه‌ي بانگي كوردستان به‌ئؤفسييت له چاپ دراوه‌ته‌وه.
- (٧) گوژاري رژژاري ژماره (١) ي سالي (١) (٢) ي نيسان ١٩٦٩ (تۆمار).
- (٨) جريده‌ العراق. مصطفى پاشا ياملكي... صحفيا وسياسيا. العدد ٢٤١٣ (٩) كانون الثاني ١٩٨٤ - ابراهيم باجلان.
- (٩) جريده‌ العراق - العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ربيع الأول، ١٤٠٤ هـ (نوري الشيخ صالح شاعرا و صحفيا)، ابراهيم باجلان.
- (١٠) هه‌ندئ ژماره‌ي بانگي كوردستان و رژژي كوردستان كه له شوييني خۆيدا ناماژه‌يان بي دراوه.
- (١١) جريده‌ العراق يوم ١١/٧/١٩٨٣ لمناسبة مرور إحدى وستين عاما على صدورها ٩٢٢-٩٢٣ رژژي كوردستان و دورها التاريخي.

شیخ نووری شیخ صالح

پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد

نهم چه‌پکه بیرورا و سهرنج و شیعرانه‌ی لیتره‌دا ده‌یان‌خه‌ینه به‌رده‌ست به‌لنگه و شایه‌تی زیندوون بۆ دیارکردنی پله و پایه‌ی شاعیریکی وه‌ک شیخ نووری شیخ صالح. بینگومان باسکردنی شیخ نووری له لایهن نهم شاعیر و روشنبیرانه‌وه زاده‌ی قه‌ناعه‌تیککی راستگۆزبانیه. وه‌ک له لای هم‌مووشمان ناشکرایه نه‌وانه خاوه‌نی پله و پایه‌ی خو‌بانن له ژبانی فیکری و روشنبیری و داهیتانی میلله‌ته‌که‌ماندا. مه‌به‌ست له هیتانه‌وه‌ی نه‌و بیروراپانه نه‌وه‌یه شیخ نووری وه‌ک شاعیر و وه‌ک نینسان له لای وه‌چه‌ی نه‌م‌په‌رکه‌مان زیاتر بناسرئ، له لایه‌کی تریشه‌وه بۆ نه‌وه‌ی نه‌و قسه و په‌ختانه به‌ره‌تینه‌وه که ده‌یان‌ه‌وی به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست له پایه و نرخ‌ی نهم شاعیره کم بکه‌نه‌وه.

نهم رایانه‌ش بۆ خو‌بان پالپشتی هم‌موو بیروراپه‌کانی منن که ده‌توانم له‌وه زیاتر پشتم پیتیان نه‌ستور بیت، به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی - له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت - ده‌یان‌ه‌وی مافی شیخ نووری بخه‌نه ژیر لچ و لیوه‌وه، تا له پال نهم چه‌پکه شیعه‌ی شاعیر بینه دوو هۆی سه‌ره‌کی بۆ ناسینی پتری پایه‌ی شاعیر، بگره‌ بینه که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ نه‌وانه‌ی تا ئیستا له خۆرا قسه‌یان ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌کرد، هیچ نه‌بێ چاوئ به‌ بیرورای پیتشوویاندا بخشین و نه‌ختی - هه‌ر نه‌ختی - مه‌وزوو‌عیانه‌تر بینه مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه‌کردنی شیعه‌کانی.

مامۆستا (گۆران)ی نوێخواز ده‌رباره‌ی شیخ نووری له پیتشه‌کی (به‌هه‌شت و یادگار)دا نووسیویه‌تی: (به‌هه‌شت و یادگار) کۆمه‌له‌ شیعه‌ریکه له دیوانه‌که‌م سه‌رانسه‌ر له‌گه‌ل بابه‌ته‌کانی جوانی و دل‌داری خه‌ریکه. هه‌لبه‌ستی وای تیاپه‌ بیست و پینج سال، به‌لکو زیاتر، له‌مه‌وپیتش دانراوه، هه‌روه‌کو هی چند مانگیتک له‌مه‌وبه‌ریشی تیاپه. به‌شی زۆری کۆنه‌کان به‌وه‌زنی عه‌رووض وه‌ کوردیه‌کی کۆنی تیکه‌لاو به‌زمانی بیتگانه‌ نووسراون. ئوسلووبیشیان کۆنه: یان وه‌ک هی «سالم» و «نالی» له‌سه‌ر پێ و شوتنی غه‌زه‌ل هه‌لبه‌ستراون، یان نه‌و جوژه ئوسلووبه‌یان تیا کراوه به‌سه‌رمه‌شق که مامۆستا (م. نووری) او هاو‌پێکانی له‌ نه‌دیه‌ تازه‌کانی تورکی عوسمانییان وه‌رگرتوه، له‌ سه‌رده‌میتکی

سنوردارا (۱۹۲۰-۱۹۳۰) شیعی کوردی ناوچهی سلیمانیا پت تازه کرده‌وه^(۱). بۆ جارێکی دی مامۆستا (گۆزان) دهرباره‌ی پۆلی شیخ نووری له تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعی کوردیدا ده‌لت: نووسەر و شاعیرانی ئه‌وسا، به‌تایبه‌تی شیخ نووری و په‌شید نه‌جیب و من، که پتکه‌وه به‌ئه‌ده‌بی تورکی موته‌ئه‌سیر بووین و پتکه‌وه ئه‌مان نووسی. به‌لام ته‌نها شیخ نووری شیعه‌کانی بلاوئه‌کرده‌وه من بلاوم نه‌ئه‌کرده‌وه ئه‌و له‌و باره‌یه‌وه نیشاطی دهرده‌کوت وه ئه‌ده‌بی تورکی قوتابخانه‌ی شیعی تازه‌ی تیا په‌یدا بووبوو که پتیا ئه‌وترا (ادبای فجری ناتی) له‌وانه (توفیق فیکرته) و (جهلال ساهر) بوون وه ئه‌دیپتکی تری تورک که (عبدولحەق حامید)ه، ئه‌گه‌رچی له‌م کۆمه‌له‌ نه‌بوو، به‌لام دیسان هه‌ر پتی موته‌ئه‌سیر بووین. که‌وابت هه‌موومان به‌یه‌که‌وه ئه‌مان روانییه‌ یه‌ک کلاو‌پوژۆنه، به‌لام ئه‌توانرێ به‌شیخ نووری شیخ صالح بووترێ سه‌رۆک به‌هۆی:

یه‌که‌م: زۆری به‌ره‌می

دووم: بلاو‌کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی که بیتگومان ته‌ئسیری نه‌به‌خشیه‌ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی^(۲) به‌م جوژه‌ ده‌بینین مامۆستا (گۆزان) زۆر مه‌وزوو‌عیانه‌ ده‌ستنی‌شانی کارتیکردنی شاعیرایه‌تی (شیخ نووری) ده‌کات بۆ سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مه، به‌هۆی دا‌هینانی ئه‌و ئوسلووبه‌ تازه‌یه‌ی له‌ ناو شیعی کوردیدا به‌رپای کرد.

* مامۆستا (په‌فیع حیلمی)یش وه‌ک پۆشنبیریکی سه‌رده‌م که زمانی تورکی باش زانیوه و به‌هۆیه‌وه شوتن پتی پۆشنبیری تورکی هه‌لگرتوه، دهرباره‌ی رابه‌رایه‌تی کردنی بزووتنه‌وه‌ی شیعی تازه له‌ لایه‌ن - شیخ نووری شیخ صالح-ه‌وه ده‌لێت: (له‌ وه‌زن و قافییه‌ و شتیوه و ئاهه‌نگا، رتگه‌پتکی تازه‌ی داناوه بۆ شیعی کوردی). له‌به‌ر ئه‌مه سه‌رده‌میتک (شیخ نووری) سه‌رکرده‌ی شاعیره‌ لاه‌کانی کوردی (سلیمانی) به‌وه. وه‌ زۆریان ته‌نانه‌ت (گۆزان)یش هه‌ولتی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی (شیخ نووری)یان ئه‌دا^(۳). هه‌ر له‌ هه‌مان نووسیندا مامۆستا (په‌فیع حیلمی)، (شیخ نووری) هه‌لده‌سه‌نگینن و دهرباره‌ی

(۱) ب‌روانه (به‌هه‌شت و یادگار)، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰-۱۲۶۹ له‌سه‌ر ئه‌رکی (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) له‌ چاپ دراوه، سه‌ره‌تا ل(ج) هه‌مان بیرورا له‌ پۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۱۷۰۴)ی سالی (۳۷)، ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) گۆژاری به‌یان، ژماره (۲)، شوپاتی سالی (۱۹۷۰)، دانیشتنیک له‌گه‌ل مامۆستا گۆزان، نووسینی عه‌بدولره‌زاق بیمار.

(۳) شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی، نووسه‌ری: په‌فیع حیلمی، به‌رگی دووم، چاپخانه‌ی (الشباب) به‌غدا ۱۹۶۵/۱۹۹.

هنگامی تازه برونه‌وه‌که‌ی ده‌لئی: (نووری شاعیرتکه ته‌جه‌دودپه‌روه‌ر)، ئەلقه‌یه‌که نه‌مسەر و نه‌وسه‌ری چه‌مه‌ری شاعیره‌کانی چه‌رخ‌ی پیتشویی له‌گه‌ل شاعیره‌کانی ئەم چه‌رخ‌ه‌دا هانیوه‌ته‌یه‌ک. له‌شیعری (کلاسیکی) به‌شیک‌ی زوده‌ی وه‌رگرتوه‌وه‌ له‌سه‌لیقه‌ی ئەده‌بی توژیکی فیتری (فطری) و توژیکی نیرسی (ارثی)ی خۆی خستۆته‌سه‌ر، نجای چاوی به‌ده‌وری خۆیا گیتراوه‌ و شیعری شاعیره‌گه‌وره‌کانی تورکی ده‌وری ژبانوه‌وه‌ و ئینقلابی (عثمانی) به‌وردی خوتیندوه‌وه‌ته‌وه‌ وه‌ باش سه‌رنجی داوه‌ته‌مه‌غز و نسلوویی ئەده‌بی تازه‌وه‌ به‌بی‌نوه‌ی ئەبله‌ق و چه‌په‌ساو دامینتی دویان‌که‌وتوه‌، به‌لام له‌م شوتنکه‌وتن و په‌په‌وه‌ی کردنه‌دا له‌وانه‌ ناچن‌که‌ لاسایی ئەکه‌نه‌وه‌. به‌لکو‌شان به‌شانی نه‌وان‌پویشتوه‌وه‌ به‌ ده‌ورتیکی کورت بووه‌ زه‌عیمی ئینقلابی شیعری کوردی له‌ ناوچه‌ی «سلیمانی». نه‌وانه‌ی که‌ ئەمه‌رۆکه‌ خۆیان به‌دامه‌زرتنه‌ری شیعری کوردی تازه‌ ئەزمین، ئەبی‌بزانن‌یه‌که‌م به‌ردی بناغه‌ی قوتابخانه‌که‌یان له‌ لایه‌ن نووری شیخ‌سالم-ه‌وه‌ دامه‌زرا(٤).

* مامۆستا (عه‌لی‌که‌مال‌باپیر‌ئاغا)ی شاعیر و دۆستی شیخ‌نووری ده‌رباره‌ی وتووێه‌تی: (شیخ‌نووری‌کوری‌شیخ‌سالم‌شیخ‌غه‌نیه‌یه‌ له‌ سلیمانی‌بووه‌ و ئیستاش‌له‌ سلیمانی‌له‌ دائیره‌ی‌خه‌زینه‌کاتبه‌، شاعیرتکی‌زۆر‌به‌فیکر‌و زه‌مه‌مه‌یه‌. ده‌نگ‌و سه‌داپیتکی‌خۆشیشی‌هه‌یه‌. به‌لام‌ره‌قه‌می‌ئعداد، که‌ئه‌عدای‌فیکر‌و شیعره‌، په‌کی‌خستوه‌، شیعری‌زۆره‌ ناخ‌حه‌یف‌بو‌نووری)(٥).

* گۆشه‌ی (شاعر و شاعیره‌کافان) له‌ پوژنامه‌ی ژین، که‌ دیاره‌ مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) به‌رتویه‌ ده‌برد، ده‌رباره‌ی (شیخ‌نووری) نووسیبه‌تی: (شیخ‌نووری‌کوری‌شیخ‌سالم‌بیتجه‌ له‌وه‌ی که‌ ئەمه‌رۆکه‌ له‌ هونه‌ری هه‌لبه‌ستدا پایه‌بلنده‌، هه‌روه‌ها که‌ ئیستا‌پیر‌بووه‌ و له‌ به‌هاری‌لاوی‌خۆیدا‌ده‌نگ‌خۆشیک‌یی‌بێ‌وتنه‌بوو، شیعره‌کانی‌خۆی‌به‌به‌سته‌وه‌وه‌ شیعری (مه‌وله‌وی) به‌قه‌تار‌له‌ ئیوارانی‌به‌هار‌له‌ ده‌می‌زه‌رده‌په‌ردا‌له‌ گوئی‌ئاو‌و سه‌رچاوه‌کانی‌که‌نار‌شار، پروو‌به‌رووی‌سه‌وزه‌زار، هه‌ر‌له‌ خۆی‌ئه‌هات، به‌بلی‌له‌

(٤) هه‌مان‌سه‌رچاوه‌ی‌پیتشوو، ٢٠٦.

(٥) به‌روانه: گولده‌سته‌ی‌شوعه‌رای‌هاو‌عه‌سرم، به‌قه‌له‌می‌عه‌لی‌که‌مال‌باپیر‌ئاغا، چاپی‌یه‌که‌م، له‌ چاپخانه‌ی (ژبان)ی‌پیره‌مه‌تێرد‌له‌ سلیمانی‌چاپ‌کراوه‌ ١٣٥٨ه‌ - ١٩٣٩م. لاپه‌ره (٤٣) هه‌مان‌بیرورا‌به‌قوتنه‌راوی‌له‌ لاپه‌ره (٣٦)، له‌ گولده‌سته‌ی‌شوعه‌رای‌هاو‌عه‌سرم (سالی ١٩٦٩ له‌ چاپخانه‌ی‌راپه‌رین‌له‌ سلیمانی‌بلاکراوه‌ته‌وه‌.

کوردستان ناوبانگی ده رکرد بو، به لأم ئیستا که گوئشن په شیوه، که لکی بلبلی نه ماوه پیوه. هه چهنده ئیمه بیرمان دابووه شیعی ئه و شاعیرانهی که نه ماون زیندوو بکهینهوه، به لأم نه ترسین نووسه ری ئه م به شه به م زووانه بمرئ و که سیتیکی تر وه ک ئه و نه بی که پارچه شیعی ریکی «شیخ نووری» مان بی هه له بو بنووسی. له بهر ئه وه ئه و هه لبه سته یمان نووسی (٦).

* هه ر ماموستا نه جمه ددین مه لا سه باره ت به شیخ نووری ده ئی: محمه د نووری ئه فه ندی کوپی شیخ سالحی حاجی شیخ غه نییه و خه لکی سلیمانیه. مه وه ریکی نرخدار و شاعیریکی عه سری زۆر به رزه، سالی ١٩٢٢ م سه ر نووسه ری رۆژنامه ی (رۆژی کوردستان) بو که حکومه تی کوردستان ئیاده ری ئه کرد. محمه د نووری ئه فه ندی به کوردی و فارسی و تورکی شیعی و توه، دیوانی ئه شعاری چاپ نه کراوه، بیجگه له وه ی که له رۆژنامه کانی کوردستاندا په راگهنده چاپ کراوه (٧).

* دیسان ماموستا (نه جمه ددین مه لا) یادی شیخ نووری کردوه ته وه و له نووسینیکی دیکه ییدا ده ئی: (له ولاته پیتشکه و توه کاندا که شاعیریک، یان زانایه ک، یان پیتشه وایه کیان بمرئ، له دوای خۆی به هه زاران جار دیوانی شیعی و نووسراو و میژوو ی ژبانی به وینه ی رهنگین چاپ نه کری و هه پیکه ری بو نه کری وه له پاش به جیماوه کانی له (مۆزه- نه نتیکه خانه) دانه نری... وه هه موو سالتیک له و رۆژه دا که مردوو ه کۆبوونه ویه ک نه کری به ناوی یادییه وه، که چی شاعیر و زاناکانی ئیمه که مردن وه ک به فری سالی پار نه توینه وه و ناوونیشانیان کوتر نه بیته وه. سا مه گه ر دیوانه یه کی وه ک من له م حوجره ته نگه دا که نه ئیتی گۆره، جار جاره به ده م ده رده وه شیعی و سه رگوزشته یان بنووسیته وه. له م دوایییه دا «شیخ نووری» له هونه ری شیعی و نیشتمانپهروه ییدا گره وی له «نامیق که مال» وه «توفیق فیکره ت» ی تورک برده وه. هه روه ها له رۆژی (٢٠) ی کانوونی یه که می ١٩٥٨ م کۆچی دوایی کرد. نووسه ریک له لاپه ره ی گۆفاره و رۆژنامه یه کدا یادیکی نه کرده وه، پارچه شیعی ریکی نه نووسی. ئه مجا له بهر ئه مه به پیتوستم زانی وینه که ی له گه ل

(٦) رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (١٣٨٤) ی سالی (٣٣)، پینجشه مه ١٩٥٨/٣/٦، گۆشه ی شیعی و شاعیره کافان. (نه جمه ددین مه لا)، له گه ل بلاو کردنه وه ی شیعی بو (یانه ی سه رکه وتن). وا دیاره بو زانیارییه کانی تریش ماموستا (نه جمه ددین مه لا) پشتی به هاو رپیه تی خۆی له گه ل شیخ نووری به ستوه.

(٧) ده ستنوسی سۆزی نیشتمان، ژماره ١١٤٥، سالی ١٩٤٥ نووسراوه ته وه.

نهم پارچه شیعره‌ی بخه‌مه به‌رچاوی خوئینه‌وارانی خوئشه‌ویست) (۸).

* بۆ جارتیکی دیکه مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) نووسیوه و ده‌لتی: (شاعیری شیرین زمان، وه بلبلی چیمه‌نی نیشتمان، وه سه‌رنووسه‌ری رۆژنامه‌ی (رۆژی کوردستان) شیخ نووری شیخ صالح که له رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸م دوا رۆژی خه‌زان - پایز کۆچی دوا‌یی کرد به‌م هۆیه‌وه به‌راستی پایه‌یه‌کی له ئەده‌بی کوردی وێران کرد و یرمان. به‌س شیخ نووری له تافی خویدا مرۆڤتیکی نه‌نجوومه‌ن ئارا و رووخۆش و هیمن بوو، هه‌میشه لایه‌نگری ناشتی و برایه‌تی و رێکخه‌ستان و به‌خۆه ژبوی و خو‌بسونی ناوخۆیی بوو. وه به‌ وتار و شیعره به‌سۆزه‌کانی بۆ مافی گه‌لی کورد سکالای نه‌کرد. ته‌نانه‌ت له (۱۹۲۳/۶/۳) دا جاری سێیه‌م که ئینگلیزه‌کان سلیمانان داگیر کرد، له نیشتمان‌په‌روه‌ره‌کانی کورد یه‌که‌م که‌س شیخ نووری خسته به‌ندیخانه‌وه و تووشی چه‌رمه‌سه‌ری کرد. شیخ نووری بیجگه له کوردی، به‌تورکی و فارسیش شیعری وتوه. شیعره دلداریه‌کانیشی هه‌مووی به‌سۆزی نیشتمانه‌وه‌یه) (۹).

* هاوار له گۆشه‌ی شیعرو شاعیره‌کامان نووسیویه‌تی: (له سه‌ره‌تای شه‌ری یه‌که‌می جیهاندا که وشه‌ی سه‌ره‌ستی و نازادی له ناو گه‌نج و خوئنده‌واره‌کانی نه‌سته‌مبوولدا بلاو نه‌بیته‌وه و نه‌سته‌مبوولی نه‌وساش سه‌رچاوه‌ی کردنه‌وه‌ی خوئنده‌واری و رۆشنی‌ری بووه به‌نسبه‌ت ولاتی کورده‌واریه‌وه، هه‌ندێ له خوئنده‌واره‌کانی ئیهمه‌ش به‌هۆی بوونیا‌نه‌وه له تورکیادا یا له‌و رۆژنامه و گۆڤار و هه‌لبه‌ستانه‌ی که تاکه تاکه نه‌گه‌یشتنه کوردستان هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تیی جووله‌ی تینه‌که‌ویت و قه‌له‌م به‌ده‌ستی نه‌وسا نه‌که‌ونه سه‌ودای کیش و وه‌زن و جوژه‌ بابه‌تیکێ نوێ له شیعرو نووسیندا وه‌کو له شیعره‌کانی پیره‌مێرد و له هه‌ندیکێ زیوه‌ردا ده‌رئه‌که‌وت، له پاش نه‌میشه‌ عه‌بدو‌لواحید نووری و نووری شیخ صالح که ئەمانه‌ی دوا‌یی له‌وانی پیشوو تازه‌تر و می‌شک و بیروباوه‌ر فەریه‌کتەر بوون، ته‌وژمی هه‌لبه‌سته‌کانیان شۆرشگه‌یتر بوون) (۱۰).

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) له کتیبی (مێژووی ئەده‌بی کوردی) دا ده‌لتی: (شیخ (۸) رۆژنامه‌ی (ژین) ی ژماره (۱۵۱۶)، سالی (۳۵)، (۱۹۶۰/۳/۱۰) و تارێک به‌ناوونیشانی (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح) نووسینی مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا). شیعری (شه‌و) له‌و نووسینه‌دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه.

(۹) پروانه رۆژنامه‌ی (ژین)، ژماره (۱۵۷۹)، سالی (۳۵) ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ و تارێک به‌ناوونیشانی (یادی شیخ نووری شیخ صالح)، نووسینی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

(۱۰) رۆژنامه‌ی برایی، ژماره (۳۲۲) ی شه‌مه ۲۷/۷/۱۹۶۷ (شیعرو شاعیره‌کامان) نووسینی هاوار.

نووری ۱۸۹۶-۱۹۵۸ کورپی شیخ صالح له سلیمانی هاتوته دنیاوه و هه ره لویش کۆچی دواپی کردووه. یه کیتیک بووه له شاعیره بهرزهکانی شاری سلیمانی و بهیه کیتی هه ره به دهسه لات دانه نری له داهینانی رتچکه ی تازه له شیعر دا(۱۱).

* ره فیهق چالاک له باره ی شیخ نووری شیخ صالح ده لئ: وا لیره شدا شیخ نووری شیخ صالح-م هاته وه یاد و به پیتویستی نه زانم که بلتیم شیخ نووری نهر ته نیا هونه رتیکی بالا نه بوو، به لکو له ریزی یه که مین هونه ره تازه کار و باوه ر پیتشکه وتووه کانی کورد بوو، پیتش ماموستا (گۆران) بوو له و رتیه وه دا، یه که مین هونه ره که ئویه ریتی داناوه به هونه راوه و ناوازه وه، یه که مین ناوازه دانه ره بۆ زۆریه ی هونه راوه کانی خۆی. هونه راوه ی مه لاحم له مه وه دهستی پت کردووه، پیتش نه حمه د به گی ساحیتقیرانی نهر له سه رده می تازه دا، دهنگ و ناوازی که به شیخ نووری-یه وه بوو به ردی نه کرد به ناو... دلداریه ناکامه که ی ناسۆزه له جهرگی منا و که بۆی گیتیرامه وه له شه ویتیکی دوورودرتی زستانا و دوو به دوو له یانه ی فه رمانبه رانی سلیمانی و گۆرانیه که ی (عه زیزی) برای بۆ وتم، خۆم پت نه گیرا و منیش گریام و قورم پیتوا:

له وئ دیجله وه کیلی دیده که ی من بوو
به لئلی و سوور
سکووتی خهسته خانه ت بوو به شینی
عائیه ی ره نجوور
نهمه داخیکه جهرگم کون نه کا تا رۆژی
نه فخی صور

عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نه ونیهالم رۆ(۱۲)

* پیره میتدی نهر به م چوارینه یه پایه ی (شیخ نووری) دهرده خات و ده لئ:
شوگری خوا نه که م که له (نووری) کوژاوه وه
پرشنگی جوانی شیعر و نه ده ب که وته ناوه وه

(۱۱) به روانه کتیبی (میترووی نه ده بی کوردی)، عه لانه ددین سه جادی، چاپی دووه م، چاپخانه ی مه عاریف، به عدا سالی ۱۹۷۱، باخی شاعیران لاپه ره (۶۰).
(۱۲) رۆژنامه ی برای، ژماره (۱۲) ی رۆژی ۱۹۷۲/۸/۲۴، ره فیهق چالاک: (نه وه ی نه زانم له باره ی هونه ره وه).

نووری! به نووری نیتوه وه زولمهت له ناو نه چێ
(یاره ب) ی! ئه م (ضیا) یه نه بێ قهت به چاره وه (۱۳)

* ره شهید نه جیب-ی هاو پتی شیخ نووری و یه کیک له نوێخوازانی شیعی کوردی
سه بارهت به شیخ نووری ده لێ:

ئه ی کیتی بلند پایه، ئه یا شاخی موعه ل لا
هر گاه که نه که ی جهزی نه زه رگاهی جهزیم
بهم به رزی یو بهم سه توه ته ئه ی که ژێ و آلا
سروه و شه که ت ده فعی نه کا نا هو نه نینم (۱۴)

ل ۲۱

* (شیرکو بی که س) ی شاعیر له دوا ی خوێندنه وه ی ده ستنوسی (که لاریزان) باری
سه رنجی خۆی ده رباره ی شیعه رکان و (شیخ نووری) له شیعی کوردیدا ده برپوه:

له ناو سامالی هونه ری جوانا
مرواری شیعر، نه دره وشیتته وه
له کانی بییر و قوولایی گیانا
زه نگی نه مریت، نه زرن گیتته وه (۱۵)

* ماموستا (شیخ محمه دی خا ل) ده رباره ی (شیخ نووری) رای وایه که (گۆران و
سه لام و قانیع و شیخ نووری، وه ک گه فی قه نده هاری وان، به هه موو شت نه بن وه هه رچی
بێن جوانه) (۱۶).

(۱۳) ئه م چوارینه یه به شیوه یه کی تریش هه یه، وا لێره دا وه ک خۆی ده ی نووسینه وه:

خوا نه و خودایه یه که له نووری کۆژا وه وه
پشکۆی به سۆزی شیعر و نه ده ب که وته نا وه وه
نووری! به نووری نیتوه وه تاریکی لاده چێ
نه ورۆزی نیتوه، تازه یی دینیتسه نا وه وه

(۱۴) ره شهید نه جیب ۱۹۰۶ - ۱۹۶۸ ژیان و به ره مه کانی، ئا ماده کردنی: ئومید نا شنا، چاپ کردنی
ده زگای ئاراس، ل ۲۱، ۲۰۰۱.

(۱۵) ئه م چوارینه له (۱۳/۱۲/۱۹۶۲) دا نووسرا وه و به ده ستنوس ده ستم که وتوه.

(۱۶) رۆژنامه ی (ژین)، ژماره (۳۴) پینجشهمه، رتکه وتی ۱۹۷۱/۸/۳ (چاوپێکه وتنتیکی نه ده بی
له گه ل ماموستا (شیخ محمه دی خا ل)).

* (حسبب قهره داخی) شاعیر دهر باره ی بزووتنه وهی نویتخوازی له سهر دهستی (گۆران) و (شیخ نووری) دهلتی: (نکولی له وهدا نیسه دوی حه زره تی نالی و هاو ریتکانی بو ماوه یه کی درتیز شیعی کوردی به جیما له کاروانی ریتگرتوو، نه ویش به هۆی نه و دهر فته ناهه مواران هوه بوو که گه لی کوردی پیتدا رۆیشت، به لام دوی دهر که وتنی شیخ نووری شیخ صالح و هه لکه وتنی گۆرانی نه مر، شیعی کوردی ریتگه ی نوتی گرت به ر. له م بواره شدا گه لی شاعیری تر به شداری پیتخشستی کاروانی شیعی کوردییان کردوه) (۱۷).

* رۆژنامه ی (بیری نوئی) له کورته و تارتیکدا به ناوی (بیره وهری شیخ نووری شیخ صالح) دهلتی: (شیخ نووری شیخ صالح دهنگیککی نوئی و شاعیریکی پیتشکه و تنخوازی گه لی کورده و خواهنی دهر و ریتکی دیاره له په پیره و کردنی نویتخوازی له نه ده بی کوردا. نه و شاعیره به که عه بدوللا گۆرانی نه مر به مامۆستا و ریتچکه شکینی داده نئ له جوولانه وهی شیعی و نویتکردنه وهی شیعی کوردیدا) (۱۸).

* رۆژنامه ی برهوا له کورته نووسینیکیدا به م جزره ریز و خو شه ویستی خو ی به رامبه ر به شیخ نووری دهر پیره: (له رۆژی ۲۰/۱۲/۱۹۵۸ دا شاعیری ریتچکه شکینی شیعی نوتی کوردی مامۆستا شیخ نووری شیخ صالح له گرده که ی (سه یوان) بوو به میوانی (مسته فا پاشا) و (بیکه س) به رامبه ر پیره میترد یه که به دوی یه که شاعیران و گه و ره پیوان و زانا و دانا به ئاواتی تاساوه وه سهر نه نینه وه و داخ و زووخوا و پاش مردن و دوی مردن سهر نه کا.) (۱۹).

* نهژی گۆران دهلتی: (نه ده بی تازه ی کوردی له سهر دهستی شیخ نووری نه مر دا، یه که م هه نگاوی نه وه بوو، کیتشه عه رووزیه کانی رته کرده وه و هیجای له فۆلکلۆزی کوردییه وه هیتایه کایه، نه مه له لایه که وه ره سه نایه تییه و له لایه که یشه وه خالی نیسه له تاقیقردنه وهی دهر و به ر) (۲۰).

(۱۷) برهوانه: گۆقاری (کاروان)، ژماره (۴) ی کانوونی دووم ۱۹۸۳ ل ۸۱ چاویتکه وتنی له گه ل (حسبب قهره داخی).

(۱۸) رۆژنامه ی بیری نوئی، ژماره (۲۲۱)، ۲۵/۱۲/۱۹۷۶ و تارتیک به ناوی: (بیره وهری شیخ نووری شیخ صالح).

(۱۹) رۆژنامه ی برهوا، ژماره (۱۷) ی سالی (۱) ریتکه وتی ۲۴/۱۲/۱۹۶۰ و تارتیک به ناوی: (بژی یادی دووم سالی کۆچی شاعیری ریتچکه شکین شیخ نووری شیخ صالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸).

(۲۰) گۆقاری به یان: ژماره (۱۷) ی نیسان و مایسی ۱۹۸۱ و تارتیک به ناوی (شیخ نووری شیخ صالح و چهند بیرورا و سه رنجیککی ره خته گرانه)، نهژی گۆران.

نەژی گۆزان ل ۷۷ دیسان دەربارە (شیخ نووری) و (گۆزان) رایەکی دی دەردەبەری و دەلتی: (خۆم لە میانی شیعی کوردیدا، لە بەرامبەر دەیان لوتکە ی وەک خانی - مەولەوی - حاجی قادر - نالی - سالم - شیخ رەزا - حەمدی - ئەحمەد موختار - پیرەمیتەر - شیخ نووری - گۆزان - بێ کەس و دلدارا ئەبینم. مەیانیش لەم بنارەدا نەواندە فراوانە کە دەیان لوتکە ی تازە ی پتیا هەلچتی، بۆیە دەلتیم: (شیخ نووری) و (گۆزان) دوو لوتکە ن لە زنجیرە شاختکدا روخساری تایبەتی و کەسییەکانیان، بەهیتامی تایبەتی و کەسی خۆینەر جیا دەکرتنەو، بەپیتی ماوەی میژووویی... (۲۱).

* (کاکە ی فەللاح) دەربارە ی تازە کردنەو ی شیعی کوردی دەنووسی و چەند شتیک دەستنیشان دەکات بەلای مەووە لە دەستیشان کردنە کەیدا نیشانی پتیکاو و تا پارادیهکی زۆر قسەکە ی جیتی خۆی دەکاتەو، لە بۆجۆنە کەیدا دەلتی: (پتیش ئەم جموجۆلە ئەدەبییە (واتە جموجۆلی ئەدەبی تازە) شیعی کوردی لە بۆتە ی شیعی کلاسیکیدا قال بوو، کیتشی عەرۆز و قالبی غەزل و قەسیدە و رباعیات و تاک و موعەمما و لاواندەووە و پیاھەلدان و داشۆزین و بابەتی ئاینیی و تەرجیع بەند (خەیاڵبازی و وشەکاری) (۲۲).

(۲۱) هەمان سەرچاوە ی پتیشوو ل ۷۳

(۲۲) راستە وەک کاکە ی فەللاح بۆی چوو (کیتشی عەرۆز و پیاھەلدان و داشۆزین و بابەتی ئاینیی و تەرجیع بەند) سیمای شیعی کلاسیکی بون، بەلام لە مەسەلە ی (خەیاڵبازی) و (وشەکاری) یە کەدا لە گەلیدا نیم، چونکە مەسەلە ی (خەیاڵ) رەگەزێکی سەرەکی هەموو داھێتان و خولقاندنیکە. جگە لەوێش (خەیاڵ) لە بزوووتنەو ی شیعی تازە بەلاو نەراو و سیمایە ک نییە بەھۆبەو شیعی کلاسیکی پێ بناسرتەو، بەلکو لە شیعی تازەشدا (خەیاڵ) دەورێکی بالای هەبوو لە تێکەل کردنی بەواقیع و دەولە مەند کردنی واقیعە کە بەھۆبەو. رەنگە مەبەستی (موبالغە = پتێ لێن هەلبەزین) بێ کە ئەمە سیفەتیکە زیاتر لە شیعی کلاسیکیدا بەدی دەکری نەک (خەیاڵبازی). (وشەکاری) یش سیفەتیک نییە تەنیا بەسەر شیعی کلاسیکیدا برا بێ، چونکە وەک چۆن لە لای شاعیرێکی گەورە و زمانزانی وەک (نالی) وشەکاری دەبینین، هەر بەم جۆرە لە لای شاعیرێکی نەمۆرۆکەش وشەکاری هەبێ. حەز ناکەم خۆینەر وا تیبگا (وشەکاری) سیفەتیک خراپە لە شیعرەدا، چونکە وشەکاری سەواکردنە لەگەل گیانی وشە و توێ هەلدانە بۆ گرتنی سیبەری وشە و نەهتییەکانی. وشەکاری لەلای (نالی) زەخرەفە نەبوو، کە زۆبەدی شیعی کلاسیکی کوردییە. لە شیعی تازەشدا وشەکاری نەرکی هەموو شاعیرێکی داھێنەرە. پتیبستە بەبیینیتیک تازەو بەدوای ئەو وشەبەدا بگەری و تەعبیر لە دیدگای ئەو بکات، کە (خەیاڵ) لیتوالتیو لە تیتروانین - رۆیە، بۆیە بەدوای ئەو وشەبەدا دەگەری کە پێ بەپری هەست و هەلچوون و ئیقاعی ناووە و دەرەو =

هەر بەیتێ و اتایەک و جوونەوێ یەک جۆر دەرپرین و کەرەستە ی تیکرا چوون یەک و زۆرتر بەقەد و بالای یاراو تینگە یشتنی گران و بەکارهێنانی لق و پەلەکانی بەلاغە و هتد... سیمای یە کگرتووی شیعری کلاسیکی بوون... بێ گومان پێشە وایانی وەک (نالی ۱۷۹۷ - ۱۸۵۵) و (سالام ۱۸۰۰ - ۱۸۶۶) و (مەحوی ۱۸۳۰ - ۱۹۰۴) و (کوردی ۱۸۰۹ - ۱۸۴۹) مامۆستایانی دیار و لیها تووی ئەو قوتابخانە کلاسیکیە دەوری بابان بوون و نەرکی خۆیان بە جێ گەیان و بنچینە نووسینی شیعەر بەو لە هەجە یان بەرز کردەو. ئەدەبیش کە شیعەر لەو دەمدا بەرزترین لقی دیار و بەدەرەوێ بوو، وەک هەر پووالە تیکێ تری ژبان، هەمیشە لە پێشکەوتن و جوولە و گۆران دایە، جا بەو پێشە کە ئەدەب و سەر جەم ژبانی رۆشنییری هەر نەتەو و میللە تیک، رەنگدانەوێ باری نابووری و کۆمەلایەتی و سیاسییە و ئەمانەش هەمیشە لە پێشکەوتن و گۆران دان. ئەو سەر دەمە لا قاری شەری یە کەمی جیهان تازه نیشتبوو، دەنگی چەند دەولە تیکێ گەرە کپ کرا بوو، زۆر پە یو هندی نیوان دەولەتان گۆرا بوو. لە رۆژەلاتی ناوەر راستیشدا راپە پینی تازهی نەتەوایە تیبی تورکەکان و باری ئەدەبی سەر دەمیان لە ژێر زەبری رۆژئاوا دا لە شە پۆلدا نا بوو، باری سیاسی و کۆمەلایەتی ئەم سەر دەمە ی کوردیش، لە سایە ی راپە پینەکانی شیخ مەحمود و ناکۆکیەکانی نیوان ئینگلیزەکان و تورکەکان و سیاسەتی بەناو بۆ نازادی و سەر یە خۆبی و بەناوەرۆک بۆ دەست بە سەردا گرتن و چەوسان دەرەو لە لایەن داگیر کەرە ئینگلیزەکانەو. بەلێ لە گەر مە ی ئەو دازو بارە تازانەدا رۆشنییرە هونەر مەندەکانی ئەو سەر دەمە ی کورد لە کوردستانی عێراقدا، کە هەر یە کە یان لە راست خۆیەو خاوەن سەر مایە یەکی ئەدەبی پتەو بوو، تاسە و تامەرزۆی بەهرە و سەلیقە و چێژی هونەر بیان بەو چەشنە شیعەرە کلاسیکیانە نەدەشکا و بەدل تینووی شێو و ناوەرۆکیکی سەر دەم بوون، تا ئەو بوو وەک حەوتەوانە یە ک چەند شاعیر تیکێ بەهرە دار لە سەر ئەو رێبازی سەر دەمە یەک کەوتن لە رێگای:

=تێروانینەکانی بیت. وشە یە ک بێ پر بێ لە (ئیمما) و ناھەنگ و سەر لە نوێ بیتە قیتیتەو بەرووی وشە دراوسێکانی خۆی. یەکیک لە نەرکەکانی داھینەر چ سەر بەر تیبازی کلاسیکی بیت، چ سەر بەر تیبازیکی تر بیت، تازه کردنەوێ زمانی نەتەو یە، تەنیا شاعیری زمانزان و بەتوانست و دەسەلات دەتوانتی یاری بە وشە بکات. شاعیری کۆلەوار و داماو ی دەستی وشە ناتوانتی زەفەر بەوشە بیات بۆ تێروانینەکانی خۆی وشە ی گونجاو هەلبژێرێ. ئەوانەش کە بەزۆر خۆیان بە سەر شیعردا ساغ کردو تەو سەوا لەگەل توتکلی وشە دەکەن، بۆیە شیعەرەکانیان زوو دەمرن و ناتوانن خۆیان بە پیتو رابگرن.

۱- زانین و ههزم کردنی ته‌واوی بهره‌می کلاسیکی پیش خۆیان.

۲- زانینی زمانی فارسی و به‌تایبه‌تی بۆ‌ئه‌وه‌نگاوه‌گه‌وره‌یه‌ زمانی تورکی، که‌وته‌ سه‌ر‌ئه‌و‌ خولیا‌یه‌ی‌ که‌ بێن‌ بنی‌ن‌ به‌سه‌ر‌چاوه‌ی‌ ئه‌ده‌بی‌ سه‌رده‌می‌ تورکه‌کانه‌وه‌، ئینجا‌ هه‌ر‌ شاعیرێ، به‌پیتی‌ به‌هه‌ره‌ و‌ توانا‌ و‌ باری‌ ژبانی‌ خۆی‌ و‌ پله‌ی‌ پۆشن‌بیری‌ و‌ ناماده‌بوونی‌ که‌وته‌ به‌ره‌م‌ داهینان. له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ (هه‌نگاوی‌ یه‌که‌م‌ له‌وه‌ باره‌یه‌وه‌ لاسایی‌ کردنه‌وه‌ی‌ شیعری‌ نوێی‌ تورکی‌ بوو) (۲۳) شیخ‌ نووری‌ کۆری‌ شیخ‌ صالح‌-یش‌، له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌ به‌ته‌مه‌ن‌ له‌ (گۆزان) گه‌وره‌تر‌ و‌ له‌گه‌ڵ‌ باری‌ ژبانی‌ پۆژنامه‌گه‌ری‌ ئه‌و‌ پۆژگا‌ره‌ی‌ کوردیشدا‌ په‌یوه‌ندی‌ راسته‌وخۆ‌ و‌ له‌باری‌ به‌پۆژنامه‌وه‌ هه‌بوو، به‌ره‌مه‌کانی‌ زۆرتر‌ بلاو‌ کرده‌وه‌ و‌ ناوه‌ها‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌که‌یشی‌ سازگارتر‌ بوو، بۆ‌یه‌ له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا‌ هه‌نگاوی‌ یه‌که‌می‌ گۆرپن‌ و‌ به‌ره‌و‌ پیتشه‌وه‌ چون‌ به‌ره‌و‌ شیعری‌ تورکه‌کان‌ زیاتر‌ به‌کنه‌ و‌ ته‌قه‌لای‌ ئه‌ده‌بی‌ شیخ‌ نووری‌ ده‌دریتنه‌وه‌ قه‌ڵه‌م‌ و‌ ئه‌و‌ ده‌رکه‌وتووتر‌ ده‌بینرا‌ له‌ هه‌وته‌وانه‌که‌.

هه‌ر‌ چۆنیک‌ بێت، ئه‌و‌ ده‌سته‌ لاره‌ به‌هه‌رده‌اره‌ توانیسیان‌ له‌ ژیر‌ زه‌بری‌ شیعری‌ نوێی‌ تورکی‌دا‌ چهند‌ گۆرمیک‌ خۆینی‌ تازه‌کردنه‌وه‌ له‌ رووی‌ کیش‌ و‌ ده‌رپین‌ و‌ وانا‌ و‌ هه‌ست‌ و‌ بیر‌ و‌ وشه‌ی‌ کوردیه‌وه‌ به‌ده‌ماره‌ ساردوسپه‌کانی‌ شیعری‌ کوردیی‌ بیه‌خشن‌ و‌ گه‌رمایی‌ جووله‌ و‌ داهینان‌ و‌ گۆزان‌ و‌ پیتشکه‌وتنی‌ بده‌نی‌. (۲۴).

* مامۆستا (محهمه‌د‌ په‌سوول‌ هاوار) له‌ کتیبی‌ (پیره‌مێردی‌ نه‌مر)دا‌ ده‌رباره‌ی‌ (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح) رای‌ خۆی‌ به‌م‌ جۆره‌ ده‌رپه‌وه‌ و‌ ده‌لی: (شیخ‌ نووری‌ شیخ‌ صالح‌ به‌یه‌کیتک‌ له‌ پیتشه‌وا‌ی‌ بوژه‌کانی‌ پۆمانتیکی‌ کورد‌ نه‌زمێردی‌ که‌ به‌هۆی‌ هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه‌ چ‌ له‌ ناوه‌رۆک‌ و‌ چ‌ له‌ شیوه‌دا‌ شۆرشیتکی‌ ناوه‌ته‌وه‌ و‌ ده‌رگایه‌کی‌ تایبه‌تی‌ کردۆته‌وه‌ بۆ‌ بوژانی‌ ئه‌و‌ سه‌رده‌مه‌). (۲۵)

* له‌ کتیبی‌ (باخچه‌ی‌ شاعیران) ده‌رباره‌ی‌ شیخ‌ نووری‌ نووسیویانه‌: (شیخ‌ نووری‌ به‌یه‌کیتک‌ له‌ بوژه‌ پیتشکه‌وتوه‌ تازه‌که‌ره‌وه‌کان‌ (مجدد) له‌ ئه‌ده‌بی‌ کوردیدا‌ نه‌زمێردی‌ و‌ خاوه‌نی‌ قوتابخانه‌ی‌ هه‌لبه‌سته‌ستی‌ نوویه‌وه‌ ئه‌و‌ رینگه‌یه‌ی‌ ئه‌م‌ شکاندی، ته‌نانه‌ت‌ گۆزان‌ و‌

(۲۳) ئه‌م‌ رایه‌، رای‌ مامۆستا (ره‌فیق‌ حیلمی)یه‌و‌ له‌ شوێنی‌ خۆیدا‌ موناقه‌شهم‌ کردوه‌.

(۲۴) به‌وانه‌ کتیبی: کاروانی‌ شیعری‌ نوێی‌ کوردی، کاکه‌ی‌ فەللاح، به‌رگی‌ یه‌که‌م، چاپخانه‌ی‌ کۆری‌

زانپاری‌ کورد، به‌غدا‌ ۱۹۷۸، ل ۲۷-۲۸-۲۹

(۲۵) پیره‌مێردی‌ نه‌مر: نووسینی‌ محهمه‌د‌ په‌سوول‌ (هاوار)، چاپخانه‌ی‌ (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰

ل ۴۱ په‌راویزه‌که‌ی‌.

هه‌موو بوژێه لاره‌کانی تر له‌سه‌ری نه‌رۆن... (٢٦) ئینجا له‌ شویتنیکی دیکه‌دا ده‌لتین: (گۆزان به‌شوین پینووسی شیخ نووریدا رۆیشتوو نه‌و قوتابخانه‌ی هه‌لبه‌ستی نوئی له‌ وێژه‌ی کوردیدا دامه‌زراند، هه‌لبه‌ستی تازه‌ی کرده‌ باو. ئهم پهره‌ی پێ دا و گه‌شه‌ی پێ کرد. له‌ هه‌موو پروویکه‌وه‌ قاپی هه‌لبه‌ستی نوئی له‌ وێژه‌ی کوردی کرده‌وه‌ و هانی بوژێه لاره‌کانی دا که‌ په‌یره‌وی بگهن. که‌واته‌ نه‌توانین بلتین که‌ وێژه‌ی کوردی بۆ یه‌که‌م جار قه‌رزاری شیخ نووری و دوائی نه‌و هی گۆزانه‌ که‌ شیوه‌ی هه‌لبه‌ستی نوئی پێ به‌خشی) (٢٧).

* مامۆستا ره‌مزی مه‌لامارف ده‌رباره‌ی شیخ نووری ده‌لت:

ئه‌ی خۆشه‌ویستی قه‌ومی جه‌فاکێشی ده‌س به‌سه‌ر
وه‌ی نووری چاوی کوردی سیارپۆژی ده‌ربه‌ده‌ر
ئه‌ی بولبولی به‌ شه‌وه‌که‌تی باخی سوخه‌ن وه‌ری
وه‌ی گولبونی به‌زینه‌تی گولزاری زیب و فه‌ر
ئه‌ی شاعیری به‌قه‌ودره‌تی مه‌یدانی نه‌زم و نه‌سر
وه‌ی کاتبی به‌هه‌یسه‌تی سه‌رکۆرسی هونه‌ر (٢٨)

* مامۆستا (عه‌لاه‌ددین سه‌جادی) دیسانه‌وه‌ ده‌رباره‌ی (شیخ نووری) ده‌لت: (شیخ نووری کورپی شیخ سالحی کورپی شیخ غه‌نی-یه، له‌ شاری سلێمانی هاتۆته‌ دنیاوه‌، نه‌توانی بوتری، نه‌و ریتبازی تازه‌ی هینایه‌ ناو نه‌ده‌بی زمانی کوردی-یه‌وه‌، فیکری به‌رز و ورد بوو، زه‌ینتیکی قوولتی بووه‌، ئیمه‌ کارمان به‌وه‌وه‌ نییه‌ که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی رۆژگار نه‌یه‌یتستوه‌ له‌سه‌ر هۆنه‌ری - وه‌کو هۆنه‌ره‌کانی تر - بڕوا. مه‌به‌سته‌که‌ی ئیمه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ره‌می شیخ نووری له‌ناو ده‌قی نه‌ده‌بی هۆنراوه‌ی کوردیدا شویتنیک له‌م سه‌رده‌مه‌ بۆ خۆی ته‌رخان نه‌کا) دیسانه‌وه‌ ده‌لت: (له‌م سه‌رده‌مه‌ی دواییه‌دا له‌ناو هۆنه‌رانی کورددا ریتبازیکی تازه‌ی په‌یدا کردبوو که‌ ریتبازیکی نوئی بوو، نوئی بوو له‌ بیسر و نه‌ندیشه‌دا، له‌ کیش و سه‌روادا، نه‌مانه‌ بوون به‌قوتابی قوتابخانه‌به‌ک که‌ ئهم قوتابخانه‌یه‌ شوێشیکێ خسته‌ ناو

(٢٦) باخچه‌ی شاعیران، عه‌بدولعه‌زیم ماوه‌تی، عه‌بدولقادر سالح، چاپخانه‌ی ژین، سلێمانی سالی ١٩٧٠ ل ١٠١١.

(٢٧) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو ل ١٠٤.

(٢٨) رۆژنامه‌ی (ژین) ژماره‌ (٥٦) ی سالی (١٥)، (١٧) ی کانوونی یه‌که‌م ١٩٤١، بۆ هه‌وار و چه‌سه‌ب حالی شیخ نووری، محمه‌د ره‌مزی.

گیتیسی نهده‌بی کوردییه‌وه، یه‌کیتک له‌و قوتابییه زیره‌کانه شیخ نووری خاوه‌نی پارچه‌ی خوتیراو بوو، (۲۹) به‌لکو پیشه‌نگی نه‌و کاروانه بوو) پاشان له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بی و ده‌لتی: (جا نهم گۆزانه که شیخ نووری هینایه ناوه‌وه، نایا ههر له‌بۆته‌ی دلتی خویا قالی کردیته‌وه؟ یا بۆنی هه‌ناسه‌ی «نامق کمال» و «توفیق فیکرته»ی (۳۰) کردی؟ نه‌و توانی رییازتیکی نوی له‌ناو نهده‌بی کوردیدا دیاری بکات).

* (د. مارف خه‌زنه‌دار) یش ده‌رباره‌ی شیخ نووری به‌و جوړه رای خۆی ده‌رپویه: (له‌ پله‌ی دووه‌مدا نه‌وه‌کو ته‌نیا ناوه‌روک، به‌لکو روخساریش گۆزانی به‌سه‌ردا هاتووه، به‌تاییه‌تی زمانی شیعر. شیعه‌کانی نه‌وه‌ی لاوی نهم ماوه‌یه گۆزان و بیتکس و دلدار و شیخ نووری شیخ سالح و هی تر نمونه‌ی شیعی نهم سه‌رده‌من له‌گۆزانی نهده‌بی کوردی) (۳۱).

له‌ باره‌ی ماوه‌ی رۆمانتیکیش رای وایه: (رێژه‌ی رۆمانتیکی له‌ پاش جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له‌ژێر ته‌نسیری رۆمانتیکی نه‌وروپا و له‌ پتی رۆمانتیکیه‌کانی تورکه‌وه له‌ نهده‌بی کوردیدا په‌یدا بوو، له‌ ناوه‌راستی چله‌کان تا سه‌ره‌تای شه‌سته‌کان توانی له‌ قالبدا تا راده‌یه‌ک به‌یخ و خۆی بگری. دامه‌زینه‌رانی نهم رێژه‌وه شاعیره‌ ناو‌داره‌کانی وه‌کو پیره‌مێرد و بیتکس و گۆزان و سه‌لام و نووری شیخ سالح و دلدار و هی تر بوون. به‌لام له‌ به‌ره‌می نه‌مانه‌ رۆمانتیسم وه‌کو مه‌به‌ستیک بوو له‌ مه‌به‌سته‌کانی شیعریان و هه‌موو به‌ره‌میانی داگیر نه‌کردبوو) (۳۲).

* مامۆستا (کامهران موکری) ده‌رباره‌ی نوێکردنه‌وه‌که‌ی شیخ نووری نووسیویه: (به‌لای منه‌وه مامۆستا شیخ نووری شیخ سالح مامۆستای ماوه‌ی گۆزانه‌وه‌یه (فترة الأنتقال) له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا، له‌ کۆنه‌وه بۆ نوێ... وه‌ که‌ نه‌لیم نوێ، یان کات و سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی هۆنراوه‌ی (نوێ) مه‌رامم ده‌ورو به‌ری کۆتایی شه‌ری جیهانگیری یه‌که‌مه‌. له‌ کاتی‌که‌دا که‌ هۆنراوه‌ی کوردی له‌ کۆتی (شپوه و هه‌ستی کۆنا) بوو، نه‌و و مامۆستا گۆزان شوێشیکێ قوولیان له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا به‌ریا کرد. نه‌گه‌رچی زۆر که‌سیش نهم شوێشه‌ی به‌لاوه‌

(۲۹) مه‌به‌ستی نه‌و شیعه‌یه که‌ بۆ کۆچی دوایی شیخ مه‌حمودی نه‌مری وتووه.

(۳۰) پروانه ده‌قه‌کانی نهده‌بی کوردی، عه‌لاته‌ددین سه‌جادی، له‌ چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد،

چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۸، به‌غدا ل ۱۰۵-۱۰۶-۱۰۷-۱۰۸

(۳۱) پروانه: د. مارف خه‌زنه‌دار، له‌ بابته‌ میتووی نهده‌بی کوردی تازه‌وه، مۆسکۆ، ۱۹۶۷ (به‌زمانی

پرووسی). خۆی بۆی کردم به‌کوردی. ل ۹۶

(۳۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشو ل ۱۴۷

(یاخیبونیکی ناروا بو) دهربارهی هۆنراوهی کوردی، بهلام له ئەنجاما به تایبەتی لهم سالانهی دوااییدا دەرکەوت که شۆرشیک بوو پر به پیری (واقع و پیتیستی) له گەڵ هەموو کهموکۆریه کیشا. (۳۳) پاشان ده‌لتی: (به‌لتی مامۆستا شیخ نووری شۆرشیکی گه‌وره‌ی به‌ریا کرد یان به‌وردی بلتین سه‌رکرده‌به‌تی شۆرشیکی نه‌ده‌بی کرد له‌گه‌ڵ مامۆستا گۆران و نووسه‌ر و شاعیره نوێ که‌ره‌ه‌کانی ترا... (۳۴).

* مامۆستا (۱. ب. هه‌وری) دهرباره‌ی شیخ نووری ده‌لتی: (جاری له پیتش هه‌موو شتی‌کدا ره‌وشت و خوو هه‌لسان و راپواردنی له ژياندا به‌قده به‌رزی شیعه‌ه‌کانی جوان و به‌رز و بچ له‌که و په‌له‌ بووه. هه‌رگیز خۆی به‌هۆنراوه‌کانیه‌وه هه‌ڵ نه‌کیشاوه و بۆ سوودی تایبه‌تی خۆی و ناوبانگ ب‌لابوونه‌وه به‌کاری نه‌هیتان. ریا و دوو پرووی لێ نه‌بهرناوه، بۆ پاره و ده‌سکه‌وت فرمانی ناره‌وای نه‌کردووه و گوفتار و هۆنراوه‌ی نه‌وتووه، نه‌و هه‌ر له‌به‌ر شیعه‌ر شیعی و توهه. له‌سه‌ر هیتلیکی راست له‌خۆشی و ناخۆشی و بوون و نه‌بوون و هات و نه‌هاتدا و، له‌ته‌نگانه و فه‌ره‌حیدا، له‌تاریکی و پرووناکیدا هه‌ر له‌گه‌ڵ میلله‌تی کوردا بووه، به‌گریانیاں گریاوه و به‌خۆشییاں پینکه‌نیوه و، هه‌وینی مه‌ینی شیعه‌ر شیخ نووری به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، بۆیه هه‌موو هۆنراوه‌کانی له‌هه‌ر باب‌ه‌تیکه‌وه بیت به‌رامبه‌ر به‌کورد له‌سۆزتیکی دلسۆزانه به‌دوور نییه‌و خۆی و نیشان ئه‌دات که غه‌مخواری نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیه‌تی. شیخ نووری یه‌کیکه‌ له‌و هۆنراوه‌ی که به‌ردی بنچینه‌ی گۆرانی هۆنراوه‌ی کوردییان داناوه به‌ره‌و پیتش پالیاں پیتوه ناوه، به‌هۆنراوه له‌ده‌روازه‌ی هه‌موو گۆشه‌یه‌کی ژیا‌نی داوه، به‌رامبه‌ر به‌ئازادی ئافه‌رت بیرو‌رای سه‌ره‌ستانه‌ی زۆر به‌رز و باش نیشان داوه، هه‌رچه‌نده هۆنراوه‌کانی شیخ نووری چاپ نه‌کراوه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، چونکه به‌راستی شیعه‌رن و خۆشی پیاویکی ره‌وشت و خوو به‌رز بووه، به‌ره‌نگیک ب‌لابوونه‌ته‌وه مه‌گه‌ر به‌ده‌گه‌من نه‌گینا خۆتنده‌وار نییه‌ شیعه‌ر ئه‌وی له‌به‌ر نه‌بیت، که ئه‌مه‌ش جوانترین گ‌رنگترین به‌لگه‌یه بۆ ئه‌مانه‌ی له‌پیتشه‌وه وتمان له‌بابه‌ت شیخ نووری-یه‌وه (۳۵).

(۳۳) به‌روانه: هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران، ۱۹۵۸، سلیمانی، پیتشه‌کیه‌که‌ی له نووسینی کامه‌ران موکری ل ۳.

(۳۴) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیتشو ل ۴

(۳۵) به‌روانه: رۆژنامه‌ی (ژین) ی ژماره (۳) ی سالی (۱). رۆژی پیتنج شه‌مه، ریکه‌وتی ۱۹۷۰/۱۲/۲۸، ۱. ب. هه‌وری.

(* تیبینی: زۆر نووسینی تر هه‌ن دهرباره‌ی شیخ نووری نووسراون، به‌لام یان زانیاری نوێیان تیدا نه‌بوو، یان ته‌نیا ئاماژه‌ن بۆیه پشتگویم خست، ئیمه‌ش دیارترینی ئه‌و نووسینه‌مان وه‌رگرتوه.

شعره ودرگیره راوه کان

مه‌قبهر (۱)

شيعری: عه‌بدول‌حق حاميد (۲)

هاوار من چيبکهم، نه جی ما، نه یار
هر دل مایه‌وه، پر دهر د و نازار
نیستا لیتره بوو، له ده‌ستم به‌ربوو
له نه‌زه‌له‌وه، هات بۆ‌ئه‌به‌د چوو
رۆیشتم نه‌وم، جی هیشته له خاكا
له و نه‌نیسه‌ی دل، ئاساری نه‌ما
له (به‌یرووت) غه‌یری، مه‌زاری نه‌ما
کو‌تی بۆ‌بگه‌ریم، نه‌و دل‌روبايه
له کئی به‌رسم، نه‌و بی نه‌وايه
ناخۆ رۆحی وا، به‌ کام هه‌رده‌وه
وا منی خسته، ئیش و دهرده‌وه
نه‌لین واز بیتنه، له‌و ئاشنایه (۳)
رۆیشت و جیگای داری به‌قايه

(۱) (مه‌قبه‌رای مه‌شهووری شاعیری تورکی به‌ناوبانگ (عه‌بدول‌حق حاميد) که به (۳۶) زویان ته‌رجمه‌هه‌ کراوه، منیش به‌عزێکم ده‌ست کهوت که (عه‌ره‌ب فه‌می) به‌عه‌ره‌بی به‌ نه‌ثر ته‌رجمه‌می کردوه و به‌کوردی و به‌نه‌زم ته‌رجمه‌م کرد - شیخ نووری شیخ صالح -.

(۲) عه‌بدول‌حق حاميد: (۱۸۵۳-۱۹۳۷) له‌ نه‌سته‌مبه‌وول له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ویش کۆچی دوایکردوه. شاعیر و نووسه‌ر و سیاسیی تورکی ناوداره، له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ناوداری زانست و نه‌ده‌به. شیعره‌کانی رۆمانتیکیان و شیبوی تازه‌ی وه‌رگرتوه. یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که به‌شداریبان له‌ تازه‌ کردنه‌وی نه‌ده‌بی تورکیدا کردوه. به‌ناوبانگترین شيعری نه‌و ماته‌منامه‌ رۆمانتیکیانیه‌ که به‌ناوی «مه‌قبه‌ر» بۆ‌فاته‌ی خێزانی وتوه. نه‌م به‌ره‌مه‌ له‌ ماته‌منامه‌ گرنه‌گه‌کانی نه‌ده‌بی جیهانیی ده‌ژمێردری. به‌ره‌می «مه‌قبه‌ر = مقبر» له‌لایه‌ن فه‌می عه‌ره‌ب ئاغاوه له‌ تورکییه‌وه‌ گۆربوه‌تیبیه‌ سه‌ر عه‌ره‌بی و له‌ به‌غدا له‌ سالی ۱۹۵۳ دا بلاوکراوه‌ته‌وه.

(۳) پیتۆسته له‌کاتی خوتنده‌وه‌دا دان به‌ (ئاشنا) دا بئری، نه‌گینا له‌نگ ده‌بن.

ئەمە راستىيەكە، لە خەيال جىايە
 چاۋ چۆن بىيىنى، ئەم ماجەرايە
 لەپەر وا گۆرۈ، ۋەزەق ۋە ئەحوالىم
 تەجەمولىم ناكى، فەكر ۋە خەيالىم
 شەتەك ئەيىنىم، لە مەزار ئەچى
 كە ورد ئەروانىم، ھەر لەيار ئەچى
 شەۋانىم ئەروا، بەنازار ۋە غەم
 رۆژان زىاد ئەكا، سەرمايەى ماتەم
 لە زورىەى خەفەت، زۆرى مەلالم
 ۋا ديارە زوو بىنى، رۆژى زەۋالىم

فاتمە! لە مەزار، سەرى دەرىئە
 رەنگى جارانت، تۆزى بنوئە
 لىم مەشارەۋە، گەۋھەرى پازت
 رۆح چاۋەرۋانە، بۆ غەمزە ۋە نازت
 ۋەك غونچەى بەھار، ۋەرە پىكەنەن
 تىمار كە نىش ۋە نازارى برىن
 پىكەنەن تىكەل، نىۋ نىگەى چاۋ كە
 ناخىرى ژيانم، بەۋە تەۋاۋ كە
 ياران! ئەم جىيە، ناشى مەقبەر بىنى
 ناشى ئەم چالە، يانەى دولبەر بىنى
 يا بۆ تەجرەبە، يا بۆ حىيلەيە
 نەخىر بۆ مەرگى من ۋە سىلەيە
 برۋانن كە چۆن، بە بايەكى سەرد
 ئەۋ روومەتەى بوۋ، بە كارەباى زەرد
 لە بەختى رەشم، ھەزار لەغەت بىنى
 پىشەم تا مەحشەر، ئاھو ھەسرەت بىنى

خودا موعجیزهت، بۆ من عه‌یان که
 به‌گه‌وره‌یی خۆت، من ئیمتیهان که
 ببینم هه‌لبی، ئه‌و مانگه‌ له‌ خاک
 له‌خاک سه‌ر ده‌رکا، شوعله‌ی نووری پاک
 مه‌به‌س له‌ ژبان، چیه‌ به‌یان که
 دوا‌پۆژی ئینسان بۆ من عه‌یان که
 یا فکرم بۆ لای رۆحی بنی‌تیره
 یا رۆحی منیش، به‌خاک بسپی‌تیره
 خه‌م دلی گرتم، له‌ ده‌س چوو چاره
 له‌ وه‌ته‌ن دوور و زار و ئاواره
 له‌م غوریه‌ته‌دا، به‌ئالامه‌وه
 به‌ نامالی ئه‌و، هه‌روا مامه‌وه
 له‌ نوقم ئه‌و مه‌ه، پوخساره‌ پۆیی
 پرووه‌ تارکی و، ئاواره‌ پۆیی
 پروویم دی به‌لام، وه‌ک زولمه‌ت پاره
 مه‌تله‌عی فه‌جری، بوو به‌ ستاره
 پروویم دی له‌ناو، مه‌وجه‌ی تورا‌با
 گه‌رام زۆر گه‌رام، له‌ناو کیتابا
 وه‌کو خه‌و هاته‌، به‌رچاوم له‌ دوور
 ناتوانم بل‌تیم، گۆری پر له‌ نوور
 ئه‌م سفره‌ چیه‌، له‌ حیسابایه
 نه‌رقام بۆی له‌ناو، ئینقیلابایه
 هیچه‌ و خاوه‌نی، وجووده‌ یا خۆ
 قه‌برتکه‌ له‌ناو (اضطراب)‌ایه

هه‌ر بیدیا‌یه، سپی یا سیاه
 جوان و ناشیرین، لیتی ئه‌کرد ئیکراه

مهیلی سهیران و سهحرای نه‌ما بوو
 ناره‌زووی دهشت و چپای نه‌ما بوو
 ریټواری ریټگای، شاری عه‌دهم بوو
 خولیبای نه‌مانی، لا خاتر جه‌م بوو
 هیلاک بوو له‌ناو، په‌نجه‌ی وهره‌مدا
 له لای من دایم، خه‌نده‌ی له ده‌مدا
 ساتیکی دووریم، له سو‌حبه‌تی نه‌و
 زوخاوی دل بوو، له حسره‌تی نه‌و
 فیراقی نه‌وم، نه‌بوو ته‌نه‌ممول
 که‌چی تا نه‌به‌د، کردم ته‌حه‌ممول
 مایه‌وه گیانم، به عیله‌ته‌وه
 زه‌بوون و زامار، به حسره‌ته‌وه
 نه‌یزانی چونه، عه‌زایی قه‌برم
 بی‌دیایه حال‌م، له جه‌ننه‌ته‌وه
 یاری بوو به‌بیت، دوژمن و ره‌ق‌یب
 بو‌نازاری دل، دهر‌مان و ته‌بیب
 هدر‌چهند نه‌ماوه، عیلاج‌م لای نه‌و
 به‌لام تا نه‌مرم، نی‌حتیاج‌م به‌و
 بوچ‌وا نه‌نی‌ژری، لی‌ره‌غه‌ریبان؟
 غه‌ریبان نه‌بیت، وا بیت نه‌سی‌بیان؟
 کاشکی پیتش نه‌و بوومایه به‌خاک
 نه‌مدیایه بنوی، له خاکا‌غه‌مناک
 تا نه‌هات ره‌نگی، زرد‌وه‌ک کاره‌با
 نه‌دره‌وشایه‌وه، وه‌ک رۆژ له سه‌ما
 به دایم ژبانی پر له خه‌ته‌ر بوو
 شه‌و و رۆژ، دلی پر له که‌ده‌ر بوو
 نازاری دله‌ی، زار و زام‌ناری

لی نه شاردمهوه، به خهندهی زاری
 له رووی عاله‌ما، دايم شادان بوو
 وه‌کی تر چاوی، که‌یلی گریان بوو
 نه‌ک بو من ببی، به‌ده‌ردی ک‌اری
 س‌ک‌الام نه‌بیست، له ده‌ست نازاری
 به‌م حاله‌ی دلم، مات و مه‌جزوون بوو
 به‌م وه‌زعه‌ی ر‌و‌جم، زار و مه‌فتوون بوو
 مه‌ق‌به‌ر دوا ر‌و‌ژی، هم‌وو ئینسانه
 نه‌مه‌ش نه‌سراری، زاتی یه‌زدانه
 بیه‌وئ مه‌یلی، خه‌و‌کا نووری پاک
 نه‌بیا نه‌یخاته، دووتویی نه‌ختی خاک
 نه‌مه‌ ر‌استیه‌کی، خو‌ش و حه‌زینه
 شت‌تیکی ر‌استی پر له یه‌قینه
 به‌دبه‌خت و مه‌سعوود، که‌ دانراوه
 نه‌وه‌یه به‌ تو، ره‌وا بی‌نراوه
 نه‌و نه‌خته خو‌له‌ی، سه‌ر نه‌و مه‌زاره
 له‌گه‌ل بی‌ده‌نگی، شه‌و‌گار که‌ یاره
 بی‌تو تی‌په‌ر یم، به‌ لایا جارئ
 فرم‌تسکی خو‌نیم، له‌چاو نه‌بارئ
 بو ته‌سه‌للای دل، له‌ دهرد و هیجران
 چاره‌یه نی‌یه به‌ غه‌یری گریان
 که‌ له‌و سه‌ر قه‌بره‌ی، نه‌گه‌ریمه‌وه
 لام رایه له‌گه‌ل، نه‌وا دیمه‌وه
 هر گه‌یمه‌ مالتی، کتیب دانه‌نیم
 هه‌یوان و ژووری، له‌ دوا نه‌گه‌ریم
 له‌ تاو مه‌رگی نه‌و، بی‌ر و خه‌یالم
 نه‌گری و نامینتی، عه‌قل و که‌مالم

جیهانم له بهر، چا و ویران نه بی
 گورستان له لام، ناوهدان نه بی
 خودا بمکوژی، له دواى نه و یاره
 زینده گسیم له لا، وهک ژه هری ماره
 دات به سر شانغا، که ولى موسیبه ت
 لیت کردمه دوژمن، خوشی و مه سه پرته
 تو مه خلوقی خوت، دیاره خوش ناوی
 نه گینا دونیا، چیه به تاوی
 ویتل و سرگردان، به شاناره وه
 زار و ناتسه وان، به ههردانه وه
 وهک مه جنوون چول و پیام گرت بهر
 به لام نایبینم، تا روژی مه حشر
 دیاره نه مانه، بی ئیحتیماله
 دلای پر زوخاو، دوور له مه جاله
 موسته قبل هه رچهند، مه جهروله نه ما
 ویجدان بو به قا، ههر ئیما نه کا
 نه ماوه هه رچهند، وهک جاران حالی
 به لام نه زانم، نییه زه والی
 دونیا تا ناخر، بو کهس نه ماوه
 هیشتا شتی واش، قهت رووی نه داوه
 بروانه گه ردوون، روچی ره وانم
 نایه لسی بزیم، دهردی گه رانم
 مه پرسن چیه، تم دهرد و شاهه
 به پرسن کییه، نهو بیگوناهه
 هه تیوی نیسیب، کهدبوو یه زدان
 مه حرروم له باوک و دایکی بی تاوان

عومری له دهوری، بیست و شهشا بوو
 منالی مهرگی، له باوهشا بوو
 پژی و هه تیوی، جی هیشته به سه رما
 بهرگی ماته می، زوو کرد به بهرما
 نه گه پیم له دووی، بی تین، بی هیوا
 وهک سینه ری دوا، پژ که بی ناوا
 مه جهوول نه میتنی، نه تیجه بی کار
 یا خه وه یا خود، خه پالی بیدار
 له تاریکی سدا، بی یار و هه مدهم
 یاریش به نه غیار، نه مداته قه له م
 بو بهم باره وه، خو م گران سه ر کم؟
 بهم حه قیقته ته، بوچی باوه ر کم؟
 که من بزائم، نه مه مه حاله
 بوچی من بگریم، له دهس نه م حاله؟
 به دهره و خه فته، هه تا قیامته
 نه مره به نازار، نه که م قه ناعته
 بیتو تا مه حشر، شیوه ن بی کارم
 نایه به دلما، نیش و نازارم
 پرسیم له سرپی، (لاهووت) و (ناسووت) (*)
 جوابیتکم نه بیست، به غهیری سکووت
 نه بی سرپی بی، له جومله ی نه سرار
 مه عنا نامیتنی گه ر بکری ته کرار
 یاره ب چیه نه م، ته خت و تابووته
 واهه قتل تیا یا، مات و مه بهووته

(*) له شوته نکی دیکه ی نه م کتیه دا باسی (لاهووت) و (ناسووت) م کردوه، به پیتو یستم نه زانی
 دوو باره ی بکه مه وه.

لای کئی ره‌وایه له‌شی وا نازدار
 (ژنتی) کفنی کا و بینتته مه‌زار
 مردن چیه؟ کئی بۆم ته‌عبیری کا
 مه‌گه‌ر هه‌ر مه‌رگی، یار ته‌فسیری کا
 ئیسک و پروسکی، له‌شی تیک هاری
 زه‌هری دوو‌پشکه و ده‌رد نه‌کا کاری
 نه‌مه له‌ رۆحم، چۆن ته‌ئسیر نا‌کا؟
 نه‌مه ئیعتیقاد، چۆن ته‌غیر نا‌کا؟
 نه‌گه‌ر له‌مانه، سه‌رسو‌ر نه‌مایه
 ئینسان نه‌بوایه، چی بکر‌دایه؟
 (فاتمه) بۆ له‌ من، مالتا‌وایی کرد
 منی وا تووشی، بی نه‌وایی ک‌رد
 به‌ مردن، به‌ ژین، یان به‌گیان کیشان
 پازی بووم نه‌وه‌ک، به‌ده‌ردی هیجران
 تو‌گولتی من بووی، به‌بی‌ د‌رک و خار
 ژینتکی خو‌شم، هه‌بوو بی‌ نازار
 لام و ابوو دونیا، هه‌ر د‌رک و خار
 ته‌نیا هه‌ر بۆ من وه‌ک چه‌مه‌نزاره
 یاره‌بی نه‌مرت، لای من شیرینه
 نه‌تبیس‌ت نه‌و هه‌موو، نا‌هو نه‌نینه؟
 چ بوو نه‌و ساردی، بی و له‌ش و ده‌ستی؟
 چ بوو رووخاندی، ته‌لاری هه‌ستی
 نه‌ی م‌ردن تو‌بو، نه‌م داوه‌ت دانا
 وازت بی‌نایه، چیت ل‌ی نه‌قه‌وما؟
 نه‌ی مه‌رگ نه‌م خه‌ستی، به‌بی‌ شی‌فایه
 نه‌ نه‌م‌رد گه‌ر تو، وازت بی‌نایه

نه و نهستیره یهت، بهرهنگتی کشان
 نابینریتتهوه، تا ناخر زه مان
 له ناو نهستیران، کزو کوژاوه
 نادره وشیتتهوه، نووری نه ماوه
 نه گهر ناسمان بی و بییرووختیم
 نایه ته خواری، نهختی بیببینم
 به چاو بیببینم، نه زانم خهوه
 دهس له ملی کم، خه یالی نهوه
 رۆژی تهبعی من، بۆ ناوا نه بی؟
 بۆ نوور له مالم، ته وه لالا نه بی؟
 له هیجرانایه، چاره و نه جاتم
 یاره بی هه مووی، خه م بی حه یاتم
 بنچینه ی خوشیم، کهوا ویران بی
 هیچ نه بی خه میش، با بی پایان بی
 له خه م خواردنا، بده ی سه باتم
 پیشه م نالین بی، تارۆی (۴) مه ماتم
 برینی جه رگم، هه ر بکولیتتهوه
 هه موو رۆژ زامی، تازه بیتتهوه
 نالم بی به دهس، ئیش و ئیشه وه
 نه سه روم ساتی، به ده م ئیشه وه
 له گه لما ژیان ی، وه ها برده سه ر
 دهرد و نازاری، دونیای گرتنه بهر
 جه ننه تی نه دی، به هه ردوو چاوان
 چونکه هیچ نه بیوو، گونا هو تاوان

(۴) (رۆ) واتا (رۆژ). نه مهش له هه ندی له هجه ی زمانی کور دیدا هه یه، له لای خو شماندا هه ر
 رۆیشه توه، نه مرۆ، نیوه رۆ.

له (پیری) زادهی، گهوره ماله بوو
 خانه دانیکي، پینج سهد ساله بوو
 پاشماوهی هزار، فه سلی خه زان بوو
 له سروهی به هار، دیارییه کی جوان بوو
 نموننه بیه کی، به رزی و نه سالت
 موشفیق بوو هه تا، نه ولای نیهایه ت
 ناوینهی رازی، نیهان بوو چاری
 چاوه رتی پنگهی، جینان بوو چاری
 هه ره لای نهو بوو، شتیه نه زاکه ت
 هه یکه لئ بوو بو، زه کسا و دیرایه ت
 نموننه ی جوانی و نه خلاق ی به رز بوو
 له قیافه تا، نازکتر ته رز بوو
 شیعرتیکی موبه م، به لام مونه تر
 بتزانییایه، نه بوو ته شاعر
 (سه حرا) و (نه شبر) و، (به زهر) (۵) هی نه وه
 من وه سیله بووم، نه ته ره هی نه وه
 سه رت سوپ نه ما، که نه بوو ظاهر
 تیایا مه وجوده، به هه زاران سر
 رووی له مه قبه را، دیاره و ظاهر
 سهد (سویحانه لالا)، بو (حی قادر)
 من په نگی زه ردیم، نه دی به دوو چاو
 نهو بوو په نگی دا، به شعری شیواو
 نه م خه یالاته، هه رگیسز نانوسری
 به نووکی قه له م چیا ناسم ری
 دیار نه بوو گه رمی و ساردی له له شیا
 په نهان بوو عیله ت، له رووی گه شیا

(۵) (سه حرا) و (نه شبر) و (به زهر) سن ته تلفی (عبدولمحق حامید) ن. شیخ نووری.

هەر کەس بیدیا یە ، حالەتی دەردی
 دلێ ئەسـووتا ، بەرەنگی زەردی
 دەچوونی نەبوو ، لە زاویەیی من
 زوو تێ ئەگەیی ، لە ناحییەیی من
 زوو نەبەدەنووسی ، ئەمە غەریبە
 ئەتووت ئیلھامی ، فیکری ئەدیبە
 گەشتوگۆی خوش و دەنگی دلفریب
 دلێ ئەکردم ، لە خەم بێ نسیب
 بۆ فکر و میتشکم ، بوو بوو بە یاوەر
 بۆ بیر و ن بووم ، بوو بوو بە رەهبەر
 ئەهات ئەینووسی ، حیسابی شیعرم
 ئەمزانی بۆتە ، کیتابی شیعرم
 چیبکەم لە شیعر و لەفزی مەعنیدار
 خواوە ئەمەوی ، بیبەم بۆ مەزار
 پۆیی لەبەر چاو ، پۆیی لە گەل ئاھ
 پۆیی بێ مەرام ، پۆیی بێ گوناھ
 (فەرد) لە دونیادا ، یەکیکە ئەما
 هیچ فەردی وەکو ئەم نەبوو حاشا
 تاقە مانگێ بوو ، مالتاواپی کرد
 زۆر زوو لە لامان ، کۆچی دواپی کرد
 لە تاریکییدا ، ببینم جیگای
 پروناکیی دلەم ، زوو ئەچوو بۆ لای
 گۆیکەیی چناری ئەگەر بوەری
 گۆیکە یەکی تر ، جیگایی (٦) ئەگری

(٦) لە دەستنووسەکەیی شاعیردا (گۆیکە یەکی تر ، جیگای ئەگری) نووسرا بوو کە بە بێ (ی) دووهم

ئەم جىن نشىنە (۷) بىن شىك نازدارە
 رەنگى ئەگـۆرى، بەلام ھەر يارە
 غروب نىسىبى، مېھرى ئەنورە
 تەكرار تىلۋوعى، ئەو موقەرە
 بەلام ئەو غونچەي، ناكىرتەو (۸)
 ئەم ئەستىرەيە، ھەر ئەكۆرئىتەو
 لە سەد رىوہ من بۆ تۆنەگە پام
 لەناو رىگادا، ما عەقلى كۆتام
 برووسكە يەكە، سەدای دەرناچى
 نوورتىكە ئەرواۋ زىاى دەرناچى
 ئەبىيەم يا ئەللا و ئەلئىم يا ئەللا
 فەرياد و حىرەت، بووہ بەھەمراھ

قلىجە: ۱۹۵۴/۱۱/۷

(۷) شاعىر لە ھەمان دەستىنووسدا (ئەم جىن نوشىنە) ي نووسىبوو.

(۸) دەبىن دان بە (كاف) ھەكەدا بىرى، ئەگىنا لەنگ دەبىن.

له عمره بیهوه

له (ئیلیا نه بوو ماضی) یهوه وهرگیراوه (*)

له کویتوه بۆج نامانجیتکه نازانم، کهچی هاتم
که چاوم کردهوه پتم گرتهبهر، چهشنی خه یالاتم
نه بینم پئی و نه پۆم بۆ خۆم نه گهر دلخۆش، نه گهر ماتم
له کویتوه هاتم و نهم پرتگه یه بۆ کویتیه، تیناگم
چ پتیه که، درتیز و دووره، یا نیتزیک و ناسانه
پرووه هه وراره پئی، یاخۆ نشیتوه، یا بیابانه
منم پتیبواری پئی؟ یا پرتگه نه پرا گورج و نازانه
وه یاخود هه ردوو وه ستاوین، جیهان نه رووات و تیناگم
سه رم سورماوه، تازه م یا (قدیم العهد) ه بونیادم

(*) ئیلیا نه بوو ماضی: له (المحیدثة) له سالی (۱۸۸۹) دا له دایک بووه. دواپی له سالی (۱۹۰۰) رووی کردووه ته میسر و له وئی به کاروباری بازرگانیه وه خهریک بووه. یه کهم کۆمه له هۆنراوهی به نیوی «یادی رابردوو» له سالی (۱۹۱۱) دا ده رکردوو. هه ره له و ساله شدا بۆ نه مریکا چوه، له شاری (سنسنانی) دا جتگیر بووه و دهستی کردووه ته وه به بازرگانی کردن. له سالی (۱۹۱۶) دا چوه بۆ (نیویۆرک) او چوه ته پال کۆمه له نه دیبیتی «مه هجر» ی و له دوا پیدا له گه له نه واندا «رابطه» یه کی نه ده بییان پتیه وه ناوه. نیتر هه ره له و کاته وه به ته واوی خۆی بۆ نه ده ب و پۆژنامه گهری ته رخان کرد. له سالی (۱۹۱۹) دا کۆمه له هۆنراوهی دووه می که (جه بران) پتیه کی بۆ نووسیه وه که وه ته بازاره وه. له سالی (۱۹۲۵) دا کۆمه له هۆنراوهی سیتیه می به ناوی (جۆگه له کان) به پتیه کی (میخائیل نه عیمه) ده رکرد. دوا ی نه و کۆمه له هۆنراوه یه ش، شیعیری تری له پۆژنامه و گۆناره عه ره بیه کانی ولات و ده ره وهی ولات بلاوه کردوه.

نهم شیعه ره له دیوانی (المجداول) دا له لاپه ره (۱۳۹ - ۱۴۱) به ناوی (الطلاس) سه وه بلاو کراوه ته وه که به شیکه له قه سیده یه کی درتیز. هه ره که سق بیه وئی وه ک وهرگتیر باسی (شیخ نووری) بکات، نه وه ده توانی بگه رتیه وه سه ره دهقی شیعه که وه راده ی ده سلات و توانایی له وهرگتیرانه که دا دیار بکات. به کورتی له کتیبی (الشعر العربي في المهجر - أمريكا الشمالية) تالیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد يوسف نجم ل ۱۳۳، بیروت، ۱۹۶۷.

نه‌سیری به‌ند و زنجیرم وه‌یا سه‌ریه‌ست و نازادم
به‌سه‌ر نه‌م نه‌فسه‌ما من نامرم، یا عه‌بد و مونقادم
به‌دل ناو‌اته‌خو‌ازم تیتبگه‌م، بی سووده، تیتناگه‌م
ره‌فیعان خو‌زگه‌ نه‌مزانی له‌ پاش رو‌یشتن و ون بوون
به‌خو‌م ناخو‌نه‌زانم وام له‌ ژیر مشتی گلا مه‌دفوون
وه‌یا جار‌تکی تر نه‌مداته‌وه‌ رو‌ح ئیزه‌دی بیتچوون
وه‌یاخود نه‌سری خوا وایه‌ نه‌زانم، بو‌یه تیتناگه‌م
به‌ من نالتین وجوودی من چ بوو پیتش شکتلی ئینسانی
له‌ بنیاتا وجوودم هه‌ر بووه، یا بی له‌ش و فانی
مه‌ته‌ل زانی نه‌زانی؟ یا نه‌میتنی هه‌ر(*) به‌ په‌نهانی
له‌مه‌ تیتناگه‌م و نازانم، نایا بوچی تیتناگه‌م

(*) (هه‌ر)ی بو‌زیاد کراوه‌ تا له‌نگ نه‌بین.

له عمره بییهوه

شعیری: نهی، نیل، بارباولد^(۱)

پۆج^(۲)

نهی پۆج! بهراستی تو کیتی نازانم
هیندهم لئ عایهن بووه که رۆژی

(۱) په کیکه له شیعره کانی کچه شاعیری ئینگلیز (نهی. نیل. بارباولد) که له سالی (۱۷۴۳) دا له دایک بووه و له سالی (۱۸۲۵) دا کۆچی دواپی کردوه.

(۲) نهم شیعره له لاپهه (۱۰۹ - ۱۱۰) ی دهستنوسی «گه لاریزان» ی شاعیر وهرگیراوه. نهوهی سهرنجی راکیشام نهوهیه: شاعیر له کاتی وهرگیرانی نهم شیعره دا، ناماژهی بۆ نهوه نه کردوه که نهمه شیعریکی وهرگیراوی بیت. منیش هر نهو تاقه دهستنوسه م له لا بوو، چونکه له وانیه له دهستنوسی تر دا ناماژهی بۆ نهم حهقیقه ته کرد بیت. له کاتی هه لدا نه وهی لاپهه کانی رۆژنامه ی (ژین)، له ژماره (۱۳۱۷) ی سالی (۳۱) ۹۵۶/۱۰/۱۸ ناوونیشانی شیعریکی وهرگیراوی سهرنجی راکیشام که (مستهفا صالح کهریم) لهو ژماره یه دا به ناوی (نهی گیان) هوه وهری گیراوه. که شیعره که م خوتنده وه ههستم کرد نهو شیعهره م له ناو شیعره کانی «شیخ نورری شیخ صالح» یش بهرچا و که وتوه، بۆیه هر یه کسهر که رامه وه سهر دهستنوسه که و شیعره که م له گه ل دهستنوسه که بهر او رد کرد و بۆم ده رکه وت نهم شیعهری (شیخ نورری) شیعریکی وهرگیراوه و له م دهستنوسه دا ناماژهی بۆ نه کردوه. بۆ نمونه هه ندیکی نهم شیعهره وهرگیراوه ده خه یه بهرچاوی خوتنه رانی خوشه ویست و نه گهر مه بهستیشیان بوو، نهوه ده توانن بگهرینه وه سهر رۆژنامه که و شیعره که به ته واوی بخوتینه وه.

نهی گیان! نازانم تو جیت؟

من نازانم که نه بی لیک جیا بیه وه
به لام له یادم نییه که ی پتیک گه بیستین.

که ی و له کوئی؟

نهی گیان!

کاتتکی چاک ژیا یین پتیکه وه

بهشمان نه کرد خوشی و ناخوشی

ناخ چه ند ناخوشه لیک جیا بوونه وه

چونکه دلداران خوشه ویستن

من و تو له يەك جيا ئەبينهوه
بهلام كەي، له كوئى يەك نهگرينهوه
نازانم. ئەمه مهتهله و نهسرار

ئەي رۆح! ناخۆشى و خۆشى زهمانه
لهگهڵ يەك وهك يەك چيشتمان نازانه
جيا بوونهوهي توّم زۆر لا گرانه
له دواي خۆت ئاهو فرميسك و ههسرهت
بهجنى هيشتنى لاي تو ههرزانه

ئەي رۆح كه ويستت جيا ببينهوه
ئينزارم مهكه له پيش رۆبينتا
له لاي خۆت توخوا بۆ جيا بوونهوهت
رۆژى دابنى بيناسيتهوه

توخوا^(٣) شهو نهبيج، تاريك و ليته
به رۆژى رووناك بهجيم مههيتله

= وه چەنديش ناخو هەناسە بە

دوا يارا ئەكيشى... ئەي فرميسك

له دوايشدا بۆم دەرکەوت که ئەو شیعەرە له گۆڤاری (پەيام) ی ژمارە (١٩٩) ی (٢٠) ی تەمموزی (١٩٥٣) له بەرگی پینجەمدا بلاوکراوه تەوه و ئەم چاره بەناوی (ژیان) له جیاتى (رۆح)، بۆ جارێکی تریش بەناوی (ژیان) له گۆڤاری (پیشکەوتن) ژمارە (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی (١٩٥٨) دا بلاوکراوه تەوه. وهکو ئەم دوو وهرگێڕانەي دوايشم لهگهڵ يهکتر بهراورد کرد، ههچ جياوازيهکم له نيوانيان بهدى نهکرد، ئينجا نازانم وهرگێڕانى يهکەم که ناوی بهسهروه نيهه، ههه (که مال رهشيد عارف - دهباغ) سه، يان له بهر وهرگێڕانى يهکەم نووسراوه تەوه؟!

(٣) له هەندى دەستوووسى شاعيردا (توخدا) ش ههبوو.

(*) ئەم شیعەرە وهرگێڕدراوه کاربگهري بهسهر شيعرێکی مامۆستا گۆزان-يشهوه بهجنى هيشتروه که بهناوی (ئەي گيان) هوه له ديوانه که يدا ههيه.

تهفه کور

شیعری: رهجایی زاده نه کرهم بهک

تهفه کورم که نهوئ مه حره می مه لالی منه
نه وه که دیه وه فکری له حالی می حنه تما
حه ریعی رۆژ و شهوی تاری بی زه والی منه
نه و له دووم نه گه ری شه و له وه ختی زیلله تما
نه دیی رۆحی نه نیسم تهفه کوراتی منه
دهمی تهفه کوری من، خوشی دهمی حه یاتی منه

دهمی که شامی غه ریپانه روویه ره ی نفاق
نه سیری زولمهت و مه نزوری چه شمی ریققت نه کا
دهمی که بادی سه با، غونچه ی گوئ و نه وراق
به ناهی حوزنه وه مه نلووفی دهردی حه سرهت نه کا
فه لک که نه جمی دره خسانی پرته و نه فشانه
تهفه کوراتم نهوئ موته سلی خرۆشانه^(۱)

موقارنی نادابی سانیحاتی^(۲) شیعرییه م
نه وه مورهبییه ی زاده ی ته بیعه تی من
نه وه مه داری قیامی حه یاتی شیعرییه م
نه وه موعه لیمه ی مه کته بی به لاغه تی من
خه زینه داری نه وه، حسی پر ته نسیری من
سرود و زه مزه مه ی عوشه ته تهفه کوری من

(۱) له شوپنن تر (خهم و شانه) نووسرابوو.

(۲) له رۆژنامه ی (پتسکه وتن) دا (سا نه جاتی) نووسرابوو.

ژیان^(۱)

ر ابردوو پوویی و ناگه پرتته وه
 گریان و خه فدت نایهینیتته وه
 نهو ساتهت خووش که، که تیا یا نه ژیت
 تیکوشه که جوان، پرازیته وه
 مه ترسه له وهی ویستووته و نه بووه
 تا نه بهد نه مهل نا کوژیته وه
 دلکی له هیچ نه ترسوت بی
 له ژیان ترساو، ناحه ویته وه

(۱) نه م شیعره له لاپه ره (۱۱۱) ی ده ستنوسی (که لاریزان) دا به ده ستخته تی شاعیر نووسراوه ته وه و له دوا ی مردنی شاعیر له گوژاری (نه ورۆز) ی ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاو کراوه ته وه، به لام به بی نه وهی گوژاره که ناماژی بۆ نه وه کرد بی که شیعرکی وه رگیت دراوه. له دانیشتنیکی دۆستانه دا له گه ل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بۆ ده ستنیشان کردم که نه م شیعره ی شیخ نووری، شیعرکی وه رگیت دراوه. منیش که داوا ی سه رچاوه که م لن کرد و پیکم به راورد کردن، راستی قسه که م بۆ سه لما که نه مه ده قی شیعره که به:

مامضی فات لیس یرجع ماض
 او یفید البکاء والأحزان
 و لك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمنل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لاینال المنی ضعيف جبان

بهروانه گوژاری (الهلال) جوژنی چوارهم و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطناحي) له ئینگلیزییه وه وه رگیتراوه و ده قه ئینگلیزییه که شی نووسیوه ته وه. له پاشاندا بۆم ده رکوت نه م شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ئینگلیزییه وه کراون به عه ره بی.

میرزا محمد علی خان کتبی در کتب خود در مورد تاریخ و جغرافیای ایران و هند و چین و غیره نوشته است و در کتب خود در مورد تاریخ و جغرافیای ایران و هند و چین و غیره نوشته است.

میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی

در کتب خود در مورد تاریخ و جغرافیای ایران و هند و چین و غیره نوشته است.

میرزا محمد علی خان کتبی در کتب خود در مورد تاریخ و جغرافیای ایران و هند و چین و غیره نوشته است و در کتب خود در مورد تاریخ و جغرافیای ایران و هند و چین و غیره نوشته است.

میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی
میرزا محمد علی خان کتبی

(۱) (۱)

ژیان^(۱)

پراوردو و پژی و ناگه پیتتهوه
 گریان و خهفت نایهینیتتهوه
 نهو ساتهت خوش که، که تیا یا نه ژیت
 تیکۆشه که جوان، پرازیتتهوه
 مه ترسه له وهی ویستوتتهو نه بووه
 تا نه بهد نه مهمل نا کوژیتتهوه
 دلچکی له هیچ نه ترسوت بی
 له ژیان ترساو، ناحه ویتتهوه

(۱) ئەم شیعره له لایهه (۱۱۱) ی دهستنووسی (گه لایزان) دا به دههستهتی شاعیر نووسراوه تهوه و له دواى مردنی شاعیر له گوڤاری (نه ورۆزی) ژماره (۱) سالی ۱۹۵۹ دا بلاو کراوه تهوه، به لام به بی نه وهی گوڤاره که ناواهی بۆ نه وه کردبێ که شیعریکی وه رگیتراوه. له دانیشتنیکی دۆستاندا له گه ل کاک (س. ع. شادمان) نه وهی بۆ دهستنیشان کردم که ئەم شیعره ی شیخ نوری، شیعریکی وه رگیتراوه. منیش که داواى سه رچاوه کم لێ کرد و پیتکم به راورد کردن، راستی قسه کم بۆ سه لما که ئەمه دهقی شیعره که یه:

مامضی فات لیس برجع ماض
 او یفید البکاء والأحزان
 ولك الساعة التي أنت فيها
 فأغتنم ان یزینها الأحسان
 لاتخف إنما المؤمنل غیب
 ومن الغیب مغنم و أمان
 وادخر للحياة قلبا جسورا
 لاینال المنی ضعيف جبان

پروانه گوڤاری (الهلال) جوژنی چواره و جلدی (۶۴) ی سالی (۱۹۵۶) که له ژیر ناوی (لاتخف)، (ظاهر الطناحي) له ئینگلیزییهوه وه رگیتراوه و دهقه ئینگلیزییه که شی نووسیوه تهوه. له پاشاندا بۆم ده رکهوت ئەم شیعره دوو چوارینی خه بیامن و له ئینگلیزییهوه کراون به عه ره بی.

له تورکیمهوه

له کوردستاندا گرانى (۱)

سهیری ئەم مەنزەرى جەننەتە، ئەم گولزارە
چۆن بوو ئەوسا و کەچی ئیستە کە چەند غەمبارە
ئەو باغاتى هەتا مەددى نەزەر، سووتاوە
ئەو شارانى هەتا چاو بێ ئەکسا، رووخاوە

(۱) له رۆژنامەى (ژیان)ى ژمارە (۴)، (۱۱)ى شوباتى (۱۹۲۶)ى زاينى ئەم شیعەرە بلاوکراوە تەو
و ئەم پەراوتزەى لای خواوەش لە لایەن دەستەى نووسەرانى رۆژنامە کە نووسرابوو: (ئەم شیعەرە بە
قەلەمى زاتىکى موحتەرەمى کورد بە تورکى نووسراوە تەو. ئەم زاتە لە منداڵییەو لە ئەستەمبول و
ئەترافى ئەستەمبول گەورە بوو، لەبەر ئەوە - مع الأسف - بەتەواوى هیتشتا زمانى ئەسلى خۆى کە
کوردییە فێر نەبوو و ناتوانى بەو زمانە حسیياتى دەروونى خۆى بەتەواوى بخاتە سەر قاقەز. خۆى
ئیستا لە کەرکوکە، لەوێ لە دائىرەى مەعاریف دایە. ئەم چەند شیعەرى لەم رۆژانە نارەدبوو بۆ
مەتبەعە، چونکە مەتبەعە کەمان بە تورکى هیچ نانوسى ئەو شیعەرە لە تەرەف بلبلى خوشخوان و
شاعیرى شیرین زبان جەنابى (شیخ نورى) ئەفەندییەو و لە پاش ئەو لە تەرەف ئوستادى شیعەر و
ئەدیبىکى ترەو کە (لە ناوردنى مەعزورین) عەینەن تەرجومە کراوە. ئیتمەش لەم نوسخە یەو لە
نوسخەى ناتیدا هەردووکیان ئەخەینە پیتش چاو قارئینى کیرام و تەقدیری حسیياتى هەرسێکیان
ئەکەین). ئەمە لێرەدا بەلگەى ئەوەیە کە ئەم شیعەرە، شیعەرتکى وەرگێتدراوە لە زمانى تورکیمهوه.
هەمان شیعەرىش لە لایەن کەسێکى ترەو وەرگێتدراوە کە ناوى نەهیتاوە، کەچی مامۆستا
(ئەجمەددین مەلا) لە دەستنوسە کەیدا، وەرگێتە کەمى (شیخ نورى) او دوا بەدواى ئەو وەرگێتە کەمى
وەرگێتەر نادیارە کەشى کە لە ژمارە کەمى دواى ئەو بلاوکراوە تەو، نووسىووە تەو بەبێ ئەو
دەستنیشانى کردبێ کە ئەمە شیعەرتکى وەرگێتدراوە و سەرئى خۆینەرى دەستنوسە کە بۆ ئەو
تیبینییە رابکێشتى. ئینجا کە (شیخ نورى) بۆ جارتکى تر بەسەر ئەو دەستنوسەدا چووە تەو و
هەندێ وشەى دەستکاری کردوو و چەند دانە شیعەرتکى تریشى بە دەستخەنتى خۆى بۆ زیاد کردوو،
ئەویش نەینوسىووە ئەمە وەرگێتەر، دیارە پشتى هەر بەو تیبینییەى رۆژنامە کە بەستوو، بەلام کاتى
ئەم شیعەرى بۆ مامۆستا - گیبى موکریانى - ناردوو، بەمەرە کەبى سەوز نووسىووە تى: (ئەم غەزەلە
ناتیبیە لام وایە بۆ دەرج شایستە بێ) دیسان بەمەرە کەبى سەوز دەرى خستوو کە ئەو وەرگێتەر -
نادیارە - مامۆستا (زۆرە) شاعیرە کە کاتى خۆى رۆژنامە کە لەناو هیتاننى (مەعزور بوو) کە
دەلتى: (ئەمەش عەینى مەوزوع هى شاعیرى شەهیر زۆرە) و ئینجا شیعەرە وەرگێتدراوە کە
مامۆستا (زۆرە) ی لەوە کەمى خۆى جیا کردوو تەو.

كهوتووہ لاشہی خوتناوی سہد بیتچارہ
 خانہ ویران و پەرتیشان وەتەن و ئاوارە
 تیکەلی خوتنە هەزاران سەری ساحیتب غیرەت
 نەعشی سەد شیری وەتەنپەرورەری، مولک و میللەت
 عانیلەئی ئەو شووہەدایانە کە تۆ ئەیزانی
 مالی خۆیان بووہتە قەبر و مەزارستانی
 برسی و دەرپەدەر، ئەولادی سەفیلی کوردان
 خەوی لیکەوتووہ لەم مەزبەلە و لەو کۆلان
 کەوتووہ زومرەئی نینسان، وەکو لاشەیی حەیان
 ئەمە بوو مەرحەمەت و توحفەیی قەومی تورکان
 ئەئی لە بۆ خاکی وەتەن، مونسێ خاک، ئەئی شووہەدا
 وای مەزانە کە مەساعیت هەموو پۆیی بە هەبا
 لای تۆ مەفھوومی وەتەن یەک بوو، دیاری ئیسلام
 چ حیجاز و چ عیراق و چ فەلەستین و چ شام
 یادی خوسرانێ هەمووتان دلی کردم بوریان
 ئەمەوی مەقسەدی تۆ تیبگەبەنم بە جیھان
 رشتنی خوتینی جگەر، دولبەری مەجلووبت بوو
 بۆ نەجاتی وەتەن و میللەتی مەحبووبت بوو
 وای بەنیمانەوہ پروت کردە کەژی غیرەت و چۆل
 بوو بە گولزاری مەزارت، هەموو خاکی ئەنادۆل
 خەبەری کوشتنی تۆ عالیەمی وای کرد حەیران
 ئەو دەمە بۆتە دەمی تەعزییەیی کوردوستان
 وای مەزانە کە فەرامۆش ئەکری، عالیەمی تۆ
 تاکو باقی بێ هەموو کورد^(۲) ئەگری ماتەمی تۆ
 بۆ چ مەقسوودی بوو، ئەو عەزەمە زەمان ئەبەیتنی
 نینتیقاسی ئەزەلی، پۆچی زولم دەردیتنی
 بۆ سەر ئەو کەسە تیکۆشی، لە بۆ نیستیقبال
 بەخش ئەکا تاجی ظەفەر، دەستی شەھی نیستیقلال

(۲) لە رۆژنامە کەدا (شەرق) نووسرا بوو، (شیخ نووری) لە دەستنوسە کەئی نەجمەددین مەلادا
 بەقەلەمی خۆی و بەمەرە کەبی سەوز کردوو یەتی بە (کورد).

له فارسییهوه

شهویک^(۱)

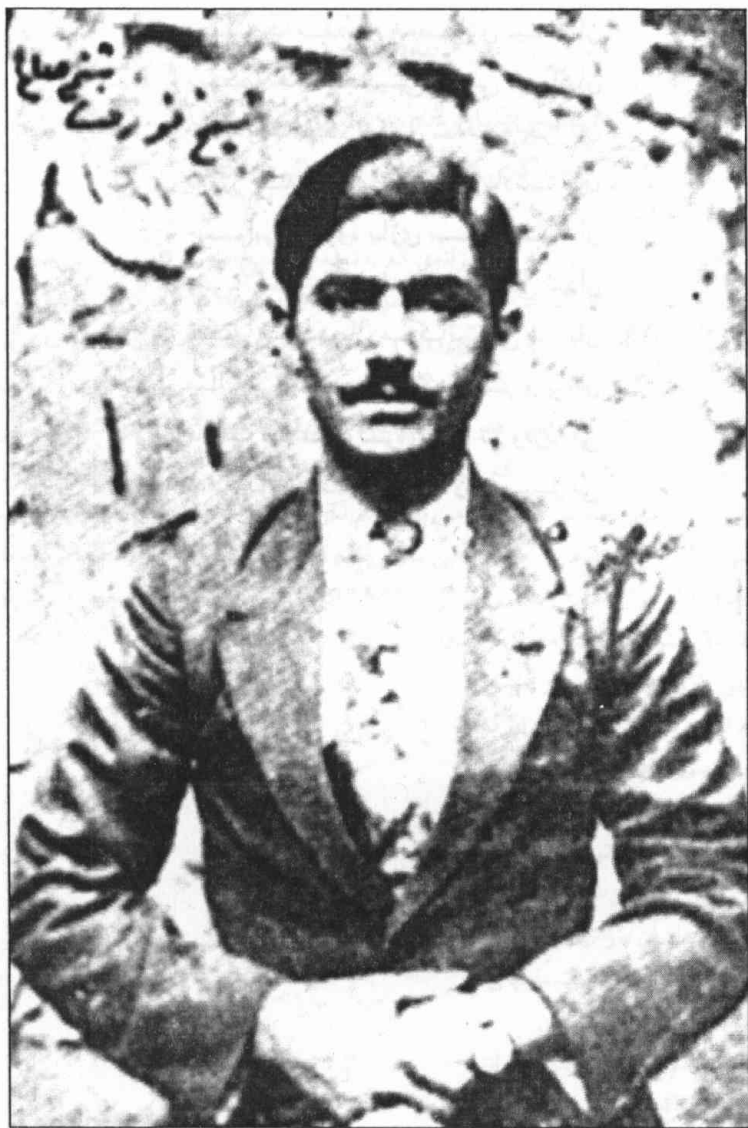
شهویک بازی به بازیکی وت: ئه یار
هه تا که ی مهسکهنت بی دهشت و کۆسار

(۱) ئه شیعرهش یهکیک بوو له شو شیعرا نهی که به قهله می شیخ نوری به مه ره که بی سهوز له لاپه ره (۵۰) ی ئه وه دهستنووسه دا نووسرابوه وه که مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) له کاتی خۆیدا له سه ر داوای شاعیر، شیعه ر بلا و کراوه کانی بۆ نووسیوه وه وه هه ر ئه وه دهفته ره ی شه که له کاتی خۆیدا پیتشه که ش به مامۆستا - گیوی موکریانی - کراوه، به لام به داخه وه له سه ر ئه م شیعه رش نه نووسرا بوو شیعه ریکی وه رگیته دراوه و ناوی شاعیره که ش هه ر نه نووسرابوو، له دواییدا که له گه ل کاک (شیخ جه نابی) کو ری شاعیر باسی ئه وه شیعه رم کرد، که شیعه ریکه به من ناشنایه، وتی: له کاتی خۆیدا له فارسییه وه وه رگیته راوه ته سه ر زمانی کو ردی. من به وه دلم ناوی نه خو ارده وه، بگه ره له نه نجامی سو زاخ و پشکنینی زیاتره وه، که ی شسته ئه وه ی دهقی شیعه ر که م ده ست بکه وی که مامۆستا (محمه د سه عید سه لیم جاف) له رۆژنامه ی (ژیان) ی سالی (۱۹۳۶) دا ئه ویش هه ر هه مان شیعه ری وه رگیته راوه. وا له خو اره وه دهقی شیعه ر فارسییه که ده نووسین:

شبی بازی بازی گفت در دشت
که تاکی کوه و صحرا را توان گشت
بیا تاسوی شهر آریم پرواز
با شهزادگان باشیم دمساز
به شها شمع کا نوری گدازیم
به روزان با شهان نخچیر سازیم
جوابش داد آن باز نیکورای
که ای ناپاک دون همت سراپای
تمام عمر اگر در کوهساران
جفا بینیم و جوری برف و باران
ازان بهتر که در کافور رندود
دمی محکوم حکم دیگران^(۲) بود

(۲) دیگران: واته خه لکی دی، نهک بیتگانان.

وهه با پروو بکهینه کووچهیی شار
به سی بی هه لفرین نهم دار و نهو دار
ببینه هه مدهم و هه مرازى نینسان
ببینه هه منشینى بهزمى شاهان
به شهو هه مدهم له گهل شه مع و چرا بین
به رۆژ سه ییادی دهستی پادشا بین
جوابی دایه وه بازی سوخه نندان
وتی: گوئی بگره نهی هه یوانی نادان
نه گهر سه د سال مه کانت بی بیابان
بنالتینی له جه وری به فر و باران
نه وهت مه عقوولتره، نهک تو وه زیر بی
دهمی بو حوکمی بیگانان نه سیر بی

شیخ نووری شیخ صالح
له سالانی بیستهکاندا

خه پیام به کوردی

۱

وا بۆته له‌عل به‌مه‌ی هه‌موو گه‌وهه‌ری من
هاتۆته فوغان له‌ ده‌ستی من ساغه‌ری من
هینده مه‌ی نه‌خۆم پیاڵه له‌سه‌ر پیاڵه مووام
من چوومه‌ته ناو سه‌ری مه‌ی و مه‌ی سه‌ری من

۲

بیگانه نه‌گه‌ر وه‌فای بیبی خویشی منه
خزمی که جه‌فای بیبی به‌دنه‌ندیسی منه
زه‌هری که موافیق بی، له‌لام ده‌رمانه
نۆشی، که موخالیف بی، هه‌مووی نیشی منه

۳

پیاوی که دلی، مایه‌ی ته‌جریدی که‌مه
بیچاره هه‌موو عومری نه‌دیمی نه‌ده‌مه
غه‌یری دلی فارغ که نیشاطیکی هه‌یه
هه‌رچی هه‌یه باقی هه‌موو نه‌سبابی غه‌مه

۴

ده‌ستی وه‌کو ده‌ستی من که ساغر بگری
حه‌یفه له‌ شه‌رابی ناب که‌متر بگری
تۆ سوّفی وشکی و منیش فاسقی ته‌ر
نه‌مبیس‌توو ه‌داری ته‌ر که ناگر بگری

۵

یه‌ک پیاڵه هه‌زار پیاوی بی دین دینی
چۆری له‌ شه‌راب، کیشوه‌ره‌که‌ی چین دینی
له‌ جیهان چی بی له‌ مه‌ی خوشت‌ر بی
تالیکه هه‌زار روّحی شی‌یرین دینی

٦

ئەسـرـرـارـى ئەزەل، بادە پەرسـت ئەيزانى
قەدرى مەى و جام، تەنگ دەست ئەيزانى
گەر چاوت لە حاالى من بى ئەيزانى چىيە
بى شوبەهە كە حاالى مەست، مەست ئەيزانى

٧

مەيلم لە شەرابى ناب ئەبى تا مەحشەر
گوتم هەر لە نەى و روباب ئەبى تا مەحشەر
بى و بىكەنە گۆزە خۆلەكەم گۆزەكەران
ئەو گۆزەيە پڕ شەراب ئەبى تا مەحشەر

٨

بەم هاتنى نەوبەهارە، بەم رۆيىنى دەى
ئەوراقى و جوودى ئىمەيه و ئەيكا طەى
مەى نۆش كە، خەفەت مەخۆحەكىمى فەرمووى:
ئازارى زەمانە زەهرە، ترياكى مەى

٩

گەر رووى زەمىن بە جارى تۆبونياد كەى
ناگاتە ئەو دلى زەبوونى شاد كەى
گەر شەخسى بە مەرحەمەت بكەيتە بەندە
چاترە لەو، كە بەندەيە ئازاد كەى

١٠

ساقى مەيى كۆنە، يارى دىرىنى منە
كەى بى كچى رەز، مەسەپرەت ئايىنى منە
بىستووومە ئەلەين بادەخۆر دىنى نييە
من بادە ئەخۆم و خواردنەوى دىنى منە

ساقی به بههشت نهونده بۆ موشتاکی؟
 جەننەت مەى و ساقییه و به تاله باقى
 لیره مەى و ساقییه، له ویش هەر نهوویه
 چى چاتره ئیتر له شه راب و ساقى؟

تۆ فەرموو حیسانبى که نه گەر باخه بەرى
 هاتوى شتت پى نه بووه، که چووى هیچ نه بەرى
 فەرمووته که ناخۆمه وه مەى من نه مرم
 بیخۆبه وه نه مریت و نه خۆى هەر نه مری

دهنگى که له باب و بانگى وهختى سه حەرى
 زانیوته له بەر چییه نه کا نه وحه گەرى
 یه عنى که له ئاوتینهى سو بجا دیومه
 رۆبى له عومر، شه ویک و تۆبى خه بەرى

گیانم به فیدای نهو که سه بى وا نه هله
 سه ر گەر بخه مه ژیر بەرى پیتی لام سه هله
 گەر تۆ نه تهوئى بزانی مه عنای دۆزهخ
 دۆزهخ له جیهان ره فاقه تی نا نه هله

ئەى موفتى له تۆ گەلئى عه قلد ارترین
 بهم مه ستییه وه له ئیوه هۆشیارترین

تۆ خوتینی که سان^(۱) نه خۆیت و من خوتینی په زان
کامان له وی ترمان بهد و خوتینخوارترین

۱۶

نیمرو که نه لاین جومعه یه بو نیسلامه
مه ی نۆش که به قه رابه، چ وهختی جامه
جاران قه ده حق مووچه یی رۆژانه ت بوو
نیمرو دووه، چونکی (سید الایام) ه

۱۷

سانع که گلی وجوودی نارایش دا
زانی چ نه بی له فعلی ئیمه پهیدا
بی نه مری نییه هه رچی گوناهی که نه که یین
سووتانی جه هه ننه می له بهرچی دانا؟

۱۸

لازم نییه بو گوناهی زۆرت ماتم
غه مخواری چ فائیده ی نییه زۆر و که م
بو بی گوناهان به بی لزومه به خشین
به خشایشی خوا، بو گوناهه، نه تبی خه م

۱۹

نه بریتسه وه نه م عومره چ شیرین و چ تال
رۆح هاته سه ری لیتوت، چ شابی و چ جه مال
مه ی نۆش که، سال و مانگ گه لی پاش من و تو
مانگ نه وه لی دی و نه گاته وه ناخر سال

(۱) شیخ نووری نووسیویه تی (جیهان) به لام که گه رامه وه سه ر فارسییه که نووسرابوو: (ما خون رزان خوریم و تو خون کسان)، بو یه که سان راستره.

ئەي دَلْ خەفەتەي جىيەھان ئەكا غەمناكت
خۆھەر دەرنەچىن لە لەشى رەوانى پاك
دانىششە لەسەر سەبىزە بۆي چەند رۆژى
تا دەرنەچوووە سەبىزە لە خۆل و خاكت

دام ناوہ سەرم ئىستا بە فەرمانى شەراب
رۆحم بەفیدايى لەعلى خەندانى شەراب
ھەم ساقى مىلى سوراھىيى وا لە دەسا
ھەم گەبۆتە سەر لىتوى قەدەح، جاني شەراب

سەركردەيى رەندانى خەرابات منم
نيزىك لە گوناھ، دور لە تاغات منم
ئەو شەخسە بەتولى شوو ھەتا وەختى سەحەر
خوتىنى جگەرى كرد بە موناجات منم

دەستى بە كەلامى خواوہ دەستى مىلى جام
گەھ يارى حەلالين و گەھى دۆستى حەرام
ئىمەين كە لە ژىر گومەزى شىنى چەرخا
نە (۲) كافرى موتلەقونە موسلمانى تەمام

ئەو كافرى بەرمال پەرستانە كەرن
چونكى لە ئىتاعەتى خودا بىن خەبەرن
بەروانە لەژىر پەردەي رۆژ و نوپۇزا
ئىسلام فرۆشپىكى لە كافر بەتەرن

(۲) لە دەستنوسەكەي شاعىر (نى) نووسرابوو.

۲۵

وا چاکه بهجامی باده دلتمان شاد کهین
بهس هاتن و روئینی نهم و نهو ییاد کهین
نهم گیانه گورفتاره له زیندانی غهما
با نهختن له بهندی خیره دی نازاد کهین

۲۶

سهبزه که لهسه ر کهناری ناوی پرواوه
وا دیاره له لیستی تازه لاوی پرواوه
مهیشیله به پی، مهرۆ بهسهریا بهغرور
بی شوپهه له پرووی دلروبیایی پرواوه

۲۷

تینووم و دهستم بهجامی نهگهیی
پیستی تهمنناش بهمهقامی نهگهیی
هیند مایهوه دل بهحهسرهت و ناکامی
تا (عاقبة الأمر) به کامی نهگهیی

۲۸

جۆرتکی وهها برۆ که بۆت نهکری سهلام
وا به لهگه ل نهم خهلقه که بۆت نهکری قیام
بۆ مهسجد نهگهر بچی، فهقییرانه بچۆ
بانگت نهکه نه پیشهوه، بتکهن به نیمام

به‌شی فارسی

بانگ کوردستان^(۱)

* استقبال و خوش آمدی بانگ کوردستان

ای غنچه ، شکفته ، بستان خوش آمدی
ای بلبل انیس گلستان خوش آمدی
صبح سعادت ازلی را خبر دهی
ای مبتدای جمله ، عرفان خوش آمدی
صد چشم تیره از قدمت یافت روشنی
بوی قمیص یوسف کنعان خوش آمدی
ای بانگ کرد و ناشر افکار عالمی
وی باعث تعالی کردان خوش آمدی
لب تشنه^(۲) در سراب جهالت ببرد کرد
ای قطره‌های رحمت باران خوش آمدی
ای ترجمان غایب و ناشر امل
وی مایه ، ترقی و عمران خوش آمدی
ای حسیات ملت واقوام را خطیب
وی ناصح سعادت و عرفان خوش آمدی

(۱) له رژژنامه‌ی (بانگی کوردستان) ای ژماره (۳) ی سالی (۱) ، (۲۷) ی ذی الحجة (۱۳۴۰)
(۲۱) ای ناخستوسی (۱۹۲۲) دا بلاوکراوه ته‌وه. له و کاته‌دا که له‌گه‌ل (عه‌لی که مال باپییر ناغا) ی
شاعیر (موحه‌ریر) ی به‌شه کوردی و فارس‌بیبه‌که‌ی بووه.

(۲) له ده‌ستنوس‌تیکی مام‌وستا (نه‌جه‌ددین مه‌لا) نووسرا‌بوو: (لب نشنه...)

ای شاه دستگیر

ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
بنگر به حال (نووری) بیچاره‌ی فقیر
بی بال و پرفتاده، پریشان ز درد و غم
پا بسته همچو بلبل‌ی اندر قفس اسیر
چون مرغ سر بریده تپیده به خون خویش
گریبان ز تاب محنت و نالان به زخم تیر
آورده رو به درگه والای این وزیر
می گوید این ترانه‌ی دلسوز و دلپذیر
ای شاه دستگیر تو دست مرا بگیر
دست مرا بگیر که هستی تو دستگیر^(۱)

۹۵۸/۱/۲۵

(۱) شیخ نووری نهم چند شیعه فارسیه‌ی هر بز سماندنی توانایی خوبی لهو زمانه‌دا نویسیوهو هیچی تر.

وقت ارشاد است

وقت ارشاد است ای عالی هم اعیان ما
فرصت است امروز ای صاحب هنر شبان ما
این هما فریاد و سعی و همی غلیان ما
بهر استقلال کردن است این افغان ما

موسم سعی است نام و شهرتی پیدا کنیم
فکر ملیت حکمرانی کرد احیا کنیم
خاک در پشم حریص غییره و اعدا کنیم
انگهی بین الملل^(۱) نافذ شود فرمان ما

ای دعای قوم کرد این خواب غفلت تابکی
اختیار مسکنت اظهار ذلت تابکی
ای جهان معرفت ای اهل منعت تابکی
باد در قید اسارت مللک کردستان ما

سر زخاک سفلیت بردار علویت خوش است
نعمت ازادگی سودای ملیت خوش است
ادعای حاکمیت ذوق حریت خوش است
چیست این حال اسف انگلیز بی سامان ما

ارمن و گرج و عرب، افغان و فرس و پهلوی
نائل امال خود گشتند حتی موسوی
ای ملل مجلس اقوام تاکی نشنوی
بانگ این قوم نجیب و شکوهی کردن ما

(۱) له روزنامه که دا (المال) نووسرابوو.

ای سر افرازان ملت بگذرید از این نفاق
واصل مقصود گشتن حاصل است از اتفاق
نیست کمتر از (صلاح الدین) اگر باشد وثاق
سرور والا^(۲) نسب محمود عالیشان ما

حسن نیت، قابلیت، فکر آتی، اتحاد
انتظام عسکری، نشر معارف، اقتصاد
از حکومت عدل و از افراد ملت اعتیاد
لازم است آموز تا مثبت شود عرفان ما

ای نگهبان وطن بیدار و صاحب حزم^(۳) باش
از سیاست واقف و دل سخت و صاحب عزم باش
در خضر پیوسته کار آرای وقت رزم باش
تا شود محفوظ خاک پاک کردستان ما

ما مخالف نیستم، میل احبا میکنیم
خدمت همسایگان و پیر و برنا میکنیم
ماحق مشروع و ملک خویش دعوا میکنیم
مجلس اقوام بسایسد کرد استحسان ما^(۴)

(۲) له دهستنوسه‌ک‌ه‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عالی) نووسرابوو.

(۳) دیسان له دهستنوسه‌ک‌ه‌ی (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) (عزم) نووسرابوو.

(۴) له‌به‌رئه‌وه‌ی نووسینه‌وه‌ی نهم شیعره فارسییانه به‌رتینووسی کوردی ناپیته هژبه‌ک بز تینگه‌یشتنیان،

بۆیه‌ه‌ی بریارم دا ههر به‌رتینووسی فارسی بیاننوسمه‌وه.

* نهم شیعره‌ی ده‌ره‌ق به‌ (عصبه‌ الأمم) وتووه.

شيعرى مؤستهزاد

عەسكەر (١)

سەف سەف کە دێن و تێنە پەرن چەست و باویقار
مازی لە سیدقی ئێسۆ، ئەبینم ئەکا فیرار
سویحیکی پاک و بێ غەش ئەبینم وەکو بەهار
موسە قەبەلیکی بێ لەکە، پەرکەیف و نەشەدار
بێ تۆز و بێ غویار
ئە قەهرەمانی عەساکری کورد، لەشکری و یقار
ئە دافیعی وەتەن، لە مەزەللەت، لە ئینکسار
ئە نەورەسیدە وەتەنی مات و غەمگوسار
ئە مایە تەرەقی میللەت بە ئیفتیخار
ئە کوردی نامدار
ئێسۆ مەداری غیرەتی ماددی میللەتن
ئێسۆ مودافیعی وەتەنی پاک تینەتن
ئە ولادی پاکی میللەتی کوردی بە هیمەتن
لای میللەت ئێسۆ، تاکو بفرموون بە قیمەتن
ساحیب غیرەتن
ئە عەسکەر، ئە منالی جگەرگۆشە وەتەن
ئێسۆ بەجان و دل کە حیمایە وەتەن ئەکەن
ئێسۆ بەدل کە سەرفی ئەکەن غیرەت و بەدەن
ئێسۆ وەتەن لە زیللەت و میحەن نەجات ئەدەن
نامادە بۆ کەفەن
ئە مەرۆ زەمانی سەعییە، عەتالەت بپرایەو
سەرچاوەی ئومێدی وەتەن و آژایەو

(١) نەم شەعرە لە سالی (١٩٢٢)دا بۆ سەربازە لارەکانی (شیخ مەحمود)ی نەمری و تۆو، کە بە پرووی داگیرکەرە ئینگلیزەکاندا وەستاوان.

غونچه‌ی نه‌مهل، شکوفه‌ی^(۲) مه‌قسده گه‌شایه‌وه
نووری حکوممه‌تی وه‌ته‌نی شه‌وقی دایه‌وه
ده‌رگا کرایه‌وه

عه‌سری ته‌کاموله، نه‌مه عه‌سری نوخووه‌ته
عه‌سری حیمایه‌ی حه‌قی نه‌قوام و میلله‌ته
قه‌ومنی که حیسه‌ به‌ر نه‌بئی له‌م وه‌قتی فرسه‌ته
نه‌و قه‌ومه جیتی سه‌حایفی ته‌تربخی له‌عنه‌ته
مه‌حکومی زیلله‌ته

تا حه‌شر نه‌بئی بنالی له‌ ژیر باری زیلله‌تا
باری گران‌ی زه‌یقه‌ت و^(۳) ده‌ردی نه‌ساره‌تا
عومری سه‌رف بکا له‌ مه‌راره‌ت، له‌ میحنه‌تا
بئی حه‌ق نه‌بئی بژی له‌ حه‌یاتیکی وه‌حشه‌تا
قه‌هر و مه‌زله‌له‌تا

نیتر وه‌رن که بۆ وه‌ته‌ن، وه‌ته‌نی پاک و میه‌ره‌بان
ده‌س ده‌ینه ده‌ستی یه‌کتری یه‌ک دل، به‌یه‌ک زبان
نی‌مه‌ش بمانه‌وئی وه‌کو خه‌لقی حه‌قی ژبان
نه‌م فرسه‌ته غه‌نیمه‌ته، نه‌روا له‌ ده‌ستمان
تا ماوه‌ رۆح و گیان

(۲) هه‌رچه‌نده پشتم به‌رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان به‌ستوووه له‌ نووسینه‌وه‌ی نه‌م شیعره، که نه‌وساکه
«شیخ نووری» خۆشی نیشی تیدا کردووه، به‌لام له‌ دوو ده‌ستنوسی تری مامۆستا (نه‌جمه‌ددین
مه‌لا) دا نووسرابوو (شکوفه‌ی مه‌قسده) منیش هه‌ر وشه‌ی (مه‌قسده) م بئی راستتیره وه‌ک له
(شکوفه‌ی میلله‌ت).

(۳) هه‌ر له‌و دوو ده‌ستنوسه‌دا (زه‌یقه‌ت) نووسرابوو. منیش هه‌ر نه‌وم به‌لاوه راستتیره، چونکه ناشی
دووچار و له‌ دوو دتیره شیعره‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا نه‌م وشه‌ی (زیلله‌ت) ه‌ دووباره‌ بیته‌وه.

نامه‌یه‌گی شیعی

له «شیخ نووری» هوه بۆ «ژیویه» (۱)

ئهی بادی سه‌با! په‌یکه‌ی خه‌یالاتی ئه‌دیپان
ئهی میروه‌حه‌یی فیتنکی زامی دلی سوتواو
ئهی بادی خه‌رامان
وه‌ختی که ئه‌ده‌ی شه‌و له‌ لق و پۆپی دره‌ختان
سه‌د ده‌نگی نه‌ی و ناله‌یی عوودت به‌فیدابین
ئهی موتربی نالان
گه‌ر تو نه‌نه‌بووی، ئهی ئه‌سه‌ری قودره‌تی لاهووت
چۆن پیتسه‌که‌نی خونچه‌ ده‌می سویحی به‌هاران؟
ئهی نه‌یزه‌نی بوستان
چۆن ناله‌یی مه‌حزوونی که‌وی مه‌دانی (۲) کیتوان
ته‌نسییری نه‌کرده‌ جگه‌ری له‌ت له‌ت و برژاو؟
ئهی مونسی مورغان
ئهی بادی سه‌با! هه‌سته‌ مه‌وه‌سته‌ وه‌کو ئینسان
پوویه‌ بکه‌ره‌ مه‌سکه‌نی جارانی سوله‌پان
مه‌دفوونه‌ له‌ سه‌پوان
ئهو شاره‌ که‌ مه‌شه‌هوره‌ به‌ کاشانه‌یی بابان
په‌نبووعی ئه‌ده‌ب، کانی گوهر، مه‌نبه‌عی عیرفان
هه‌م لانه‌یی شیران
سه‌یرئ بکه‌ بنواره‌ به‌ شار و به‌که‌نارا
ده‌ورئ بده‌ نه‌ختی له‌ ده‌می سویحی به‌هارا
ئهی بادی دلارا

(۱) له‌و کاته‌ی وه‌زیفه‌که‌ی «شیخ نووری» یان گوته‌زایه‌وه بۆ هه‌ولتیر، ئه‌م نامه‌ شیعییه‌ی بۆ (ژیویه) ناردووه‌.

(۲) که‌وی مه‌دانی کیتوان: که‌وی دامه‌نی کیتوان (پروانه‌ فه‌ره‌ه‌نگۆکی ئه‌م دیوانه‌).

نهم نامه‌یه جوان بگره بده‌ستتکی بلوورین
 رازاوه‌ته‌وه، چونکه به‌میهر و مه‌ه و نه‌خته
 عه‌ینه‌ن وه‌کو نه‌فسه‌ر
 به‌و شهرته له ته‌قدیمی نه‌وا واسیته بی‌(ژین) (۳)
 بیخه‌یتنه سهری شاهی نه‌ده‌ب، حه‌زرتی (زتوره)
 نه‌ی بادی په‌یه‌مبه‌ر
 زاتیکتی نه‌دیبه، به‌نه‌ده‌ب بچووه حزووری
 عه‌رزی بکه، چاکه به‌دلی ئی‌وه‌یه (نووزی)
 هر ماته له دووری
 عه‌رزی بکه، نه‌ی هه‌یکه‌لی شیعر و نه‌ده‌بیات!
 بی‌ده‌نگی به‌سه گیانه له نوتیلی «شهریفا» (۴) (۵)
 نوستادی نه‌ده‌ب، شاعیری پر فیکر و خه‌یالات
 نابق به‌زه‌بیات بی‌به‌غهریبتکی زه‌عیفا
 مه‌زلووم و نه‌حیفا
 ناخو‌نه‌سه‌ری ماوه له سه‌یرانگه‌هی (یاره)
 چوارشه‌مه نه‌پازانه‌وه، نه‌وره‌سته نیه‌الان
 وه‌ک توولی نه‌مامان

(۳) ئیشاره‌ته بو‌رؤژنامه‌ی ژین.

(۴) له رؤژنامه‌که‌دا (شهریفا) نووسرابوو، من بو‌ نه‌وه‌ی له‌نگ نه‌بی له‌گه‌ل (زه‌عیفا) و (نه‌حیفا) بسازن، نه‌لفیتکم بو‌ زیاد کرد.

(۵) نوتیلی شهریفا: ده‌لین نوتیل و چایخانه‌یه‌که له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌وتبووه به‌رانبه‌ر مالی «شیخ مه‌حمود»ی نه‌مه‌روه. نهم چایخانه‌یه جیتی کۆبوونه‌وه و یه‌کتر بینینی مونه‌وه‌ر و نه‌دیه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه بووه. به‌ناوی خاوه‌نه‌که‌یه‌وه (وه‌ستا شهریفا) ناوی ده‌رکردووه که‌ وه‌ستایه‌کی زۆر تووره و ته‌نگاو و چیک‌لدا‌نه بچووک بووه. نه‌وانه‌ی له‌و چایخانه‌یه‌دا داده‌نیشتن به‌زۆری کوره‌کانی نه‌شرافی شار بوون. نیتیر نه‌و چایخانه‌یه کراوه‌ته مه‌له‌ندی شیعر خو‌پندنه‌وه و مونا‌قه‌شه‌کردن. هه‌ندی جاریش ده‌ستیان ده‌دایه تووره‌کردنی وه‌ستا (شهریفا)، نه‌ویش که‌ تووره‌ ده‌بوو ده‌که‌وته قۆری و په‌یاله شکاندن. دوا‌یی دانیش‌توان پاره‌یان بو‌ کۆده‌کرده‌وه و که‌لویه‌لی تازه‌یان بو‌ ده‌که‌ریه‌وه.

لاگیره به سه ریانه وه، وهک رۆژی دره خشان
 گهردانه له ملدا نه بووه ماهو ستاره
 بهم فەستلی به هاره
 چوارشه مه که دێ، ناله نهکا دل له قه فەسدا
 وهک مورغی سته مدیده یی مه حیووس و موکه دهه
 وهک کۆتری پابه سته، له نه سنایی هه وه سدا
 مه بهووت و سه راسیمه، موکه دهه له موقه دهه
 بی تاب له نه فەسدا
 دایم دل کهم نیسته له لای (قۆریه شکاو) (٦)
 نهو جییه که مه شهووره به مه لبه ندی نیگاران
 جیتی سوچهت و سه یران
 چۆنه نه سه ری ماوه؟ وه یا بوته که لاه؟
 کیسرای سوله یمانییه، ناساری نه ماوه!
 هه ر بوومی له ناوه! (٧)

(٦) قۆریه شکاو: له خوار قوتابخانه ی سناعه ی نه مرۆ بوو، بریتی بووه له ده شتیکی چۆل و هۆل،
 چوارشه عه مان، ژنان ده چوونه نهو ناوه بز سه یران و کوره لاه کانی سلیمانیش ئیواران به پیا سه کردن
 روویان ده کرده نهو.

(٧) پیاو که نه م شیعره ده خۆتیتته وه، چامه شیعییه به رزه که ی (نالی) بیه ده که ویتته وه که بز (سالم) ی
 نارده وه.

بەمۆناسەبەتتى تەبدىلى ناوى پۈژنامەى

(ژيانەوہ) بۇ (ژيان) تەقدیمە

دەورى تەجەدودت وەكو ماھىن لە ئاسمان
ھەلھات و بوو بەدافىعى زولمەت لە ئىنس و جان
نوورت پۈژانە مەجلىسى ئەفكارى عاقلان
بوويتە ژيانى دوشمنى بەدخواھى كوردەكان
ئەى ناشرى مەعارىف و ئەى خەسمى جاھىلان
ئەى موختەرەم ژيان

ئەى نەورەسىدە، لالەبى باغى تەفەكورات
ئەى نەودەمىدە، غونچەى پەژمردەى حەيات
ئەى باعىسى تەظاھورى ئەفكار و حسیيات
ئەى سەفحەى وەقايەى مەظبوطى كائىنات
ئەى خادىمى مەعارىف و مەجموعى خاطرات
ئەى رەونەقى حەيات

ناوت لە پىششەوہ كە نرابوو (ژيانەوہ)
بۆ وەسلى غونچەى بوو لە خار و خەسا نىھان
ئىستا لە سايەى عدل و ھەواى زەمانەوہ
ھەر كۆپرە كانىيەكى ئەمەل بوو ژيانەوہ
غونچەى ئەمەل، شكۆفەى مەقسەد گەشانەوہ^(۱)
يەئنى (ژيانەوہ) كە ئەمەل بوو. بووہ ژيان
ژيانىكى جاويدان

ئەمجا لە بۆسەعادەتى ئەم قەومە فرسەتە^(۲)
ئەوہل سەعادەتى غىرەتە، موستەقبەلىكى پاك

(۱) ئەم دۆپرە لە شىعەرى (عەسكەر)دا و لە كۆپلەى (۵) و دۆپرە (۳)دا دووبارە بووہتەوہ.

(۲) ئەم كۆپلەيەش تارمايى و سىتەرى دوا كۆپلەى شىعەرى (عەسكەر)ى پىتوہ ديارە.

رووناک و بی په له وه کو سو حی کی نه و به هار
هر نینتیزاری غیره تی نه فرادی میلله ته
هاوار نه کا به حوزنه وه، نه ی قهومی نامدار
نیحرازی مه عریفه ت بکه، بۆ ناتییه کی چاک
رووناک و خوش و پاک
نه و باره بهره قورسه، نه نسالی مازییه
جیتی هیشتوووه به زیاده وه ته حمیلی نیمییه
با زیاتری نه کهینه وه بۆ نه سلی ناتییه
نه سبابی له عنه تی به د و ته جهیلی نیمییه
نیحرازی سه د وه دبعه ی ساحیب سه مه ر بکه یین
ته ودیعی به طنی ناتی و عه رزی هونه ر بکه یین
له وسه ر چه زه ر بکه یین

من و گهلاویژ^(۱)

گهلاویژی فهلهک پهیا! نهیا خورشیدی بیداران
نهیا همدهدی غه مخواران
له وادی حیرت و سهرسامییا پهنجوور و سهرگردان
بهنووری گریه نالوودت بهسهر تاریکی شهودا
نهپژئی نهشک و عالم وا لهناو بیروشهی^(۲) خودا
کهچی تۆش واله و شهیدا
زه بوونی هات و چۆی دایم، به جوژیکی هه زینانه
به دایم هه خهریکی لابهری تاریکی شهوگار
بهنووری تیشکی پرتهودار
له دهستی چۆل و هۆلی ناسمانا تۆش بهوینهی من
خهفەت بارانه، نهسرهوتوو، جگه ریریان و بی نارام
شپزهی میحنهت و نالام
وهکو من تۆش به شهوگاران خهو نهسپیری بهپژئی پاک
وه نهوژی ناکه ویتته چاوه کانت، نهی پهری پهفتار
له گه ل چاویکی پرشنگدار
نه لئی نیلهامی هه لسانی خهوی، نهی نهجمی بی پهروا
به فرمیسکی نه له م پیزانهوه، لهو دوورهوه نایه توخوا^(۳)
له چی حالی نه بی. نه ما
وهها دیاره من و تۆ... من له نه رزا، تۆ له گهردوونا
له سهرگهردانیا وهک یهک، له ده ریای بی بنی بوونا

(۱) مه بهستی نهستیره ی گهلاویژه.

(۲) بیروشه ی خهو: خهوی قوول

(۳) نه م دیره ی تهواو نه کردوو. ویستوو بهتی دوو وشه بنووسن و له دواییدا کوژاندوو به تیبیهوه، بهلام به نایه توخوا ده خوینترینهوه.

ته‌کوتارمانه^(۴) هەردوو، من له شوێن ئامال و توو ئالام
به‌لام وه‌ک مویته‌دای بێ خه‌به‌ر، ئاغازی بێ نه‌نجام

(۴) له ده‌ستنۆسی شاعیر نووسرابوو (ته‌قه‌للانه) که دیاره هه‌له‌ی نووسینه و (ته‌قه‌للانه) یه، به‌لام
ره‌شی کردبوویهوه و له شوێنی نه‌وه (ته‌کوتارمان) ی نووسیبوو، له داوێنی شیعه‌ره‌که‌شدا مانای
(ته‌کوتار) ی به‌راک‌کردن لیکداوه‌ته‌وه.

نه‌خلاقى

پوتبەى عەزەمەت

پوتبەى عەزەمەت، لائىقى زاتىكە بزانتى
وەك خۆشى دەزانتى و بزانتى كە دەزانتى
نەك لائىقى شەخسىكە، نەزانتى و نەزانتى
نازانتى ئەو خۆشە بەلای خەلقى جىهانى
بىن سوود و زىانتى^(۱)

نابى بەمونه‌وەر بەگولى يەخەبى چاكەت
عومانى سەراب، بوونى بەدەرياچە مەحاله^(۲)
زەرد پووكەشى زىوشى بىن، نايەتە قىمەت
ئىعلانى عەوارض، وەكو ئىسنادى خەيالە
تابع بەزەوالە
وەك شەوقى تەپالە
تۆچىھەرە بەپۆدرە مەبەرە دەورەبى عالی
ناگاتە گولتى، بارى كزەى وەرەسەبى خاشاك
وەك تەبرى موقەبا، كە لە كاغەز پەپ و بالى
بۆ بكرى ئەفرى، وەها دیتەوہ سەر خاك
غوليا زەدە غەمناك
لاوانتە^(۳) دووسەد شووشە بەخۆتا بېرۇتى
وەك غونچە بەسەر دركەزىبەكا، بچەقىتى

(۱) لە رۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۱۳۶۵)ى سالى ۱۹۵۷ كە ئەو شىعرە بلاوكرائەتەوہ دوو دىرى

كۆپلىتى يەكەم و سەرجمەى كۆپلىتى دووہم نەنوسراپوو.

(۲) دەتوانىن ئەم دىرە بەم جۆرەش بخۆتئىنەوہ (عومانى سەراب، بوونى بەدەريا، چ مەحاله).

(۳) لاوانتە: جۆرە گولايىكى بەناوبانگى ئەو سەردەمە بووہ.

بئى نەشئەيە چۆن مردوو بەزىندوو ئەدوئىنى
مەر^(۴) بلبلى ئەو گولشەنە ھەر خۆت بى بخوئىنى
بۆكەس نىيە بىئى

(بى) تالە ئەگەر شەككەر و شەھدى بەسەراکەى
نەشئەى نىيە ، ھەر سوآلەتە سەد پر بئى لە بادە
چىلکە چىيە ؟ باکور تەكى سەوزى بە بەراکەى
گەر عاقلئى لەم ژىنە بئى قىمەتە لادە
نەم کىبەرە بەبادە^(۵)

(۴) مەر: واتە مەگەر.

(۵) بۆ نووسىنەوہى نەم شىعەرە پشتەم بەدەستنووسىكى مامۆستا (نەجمەددىن مەلا) بەستووە كە شىخ
نوورى خۆشى چارى پىدا خشاندووەتەوہ و ئىنجا ناردووەتى بۆ مامۆستا (گىوى موكرىانى).

بۆ يانەى سەرکەوتن^(۱)

دوئى شو له خەوا سىروەى بادی سەحەر ئەنگوت
وەك سوبحى بەهاران
شو عاقىبەتى هات و درى سوبحى گریبان
رۆژ بوو وە له كوردان
غونجەى فەرەح و نەشە، دەمى داىو وە پشكوت
وەك چەرهىى ياقوت

(۱) جەنابى (مەعرووف جىاوگ) ئەو بىرەى هیتايە پیتشەو و له (۹)ى شوباتى ۱۹۳۰دا بۆ دامەزراندنى كۆمەلەىكى زانستى، داوايەكیان دا بەو زارەتى ناوخۆى. هەرچەندە زۆر كەس خۆيان لەو داوايە كیتشايە دواو، بەلام خوالێخۆشبوو (ئەحمەد موختار بەگى زەهاوى) كە لە قوتابخانەى حەریبەدا بەئەفسەر دەرجو بوو، هەرەها حقووقیشى تەواو كەربوو، لەگەڵ یوزباشى (مەحمەد عەلى بەگى عەبدولعەزىز) و (عارف بەگى پشەدرى) پارتزەر ئەم پیتش نیهادەیان بەشەوق و هەوسەو و مۆر كەرد. پاش ئەوێ داوايان داو وە زارەتى ناوخۆى و دواى گىترە و كیتشە و ماندووبونىكى زۆر، بە ژمارەى (۶۴۹۵)ى مێژووى ۱۹-۲۰ / مایسى ۱۹۳۰ رەزامەندى كەردنەوێ يانەى سەرکەوتنیاى داين. جەنابى مەعرووف جىاوگ هەر زوو لە رۆژى (۳۰)ى مایسى ئەو سالەدا لە سینەماى رۆیال بەناهەنگ و بەزمىكى زۆر جوان و قشتیلە (یانەى سەرکەوتن)یان كەردەو. دواى دوو سال يانە لە نیش و كارى خۆى كەوت. تا لە رۆژى (۱)ى نیسانى ۱۹۴۳ لە لاين جىاوگەو بووژاىو و دەستەىكى تازەیان بۆ هەلبێژارد، تا بەرپۆهێ بىەن. يانە ئەم جارەش كەوتە نیش كەردن. ئامانجى دامەزراندنى ئەم يانەى بەلاو كەردنەوێ زانست و زانىارى بوو لە پال بايەخدان بەپیتشەسازى و بازرگانى و كشتوكال تا بەشتوێهەكى هونەرى بەرەم زۆر كەن. هەرەها بەختو كەردنى لاوانى كورد بەپیتى پەرەردەى نوێ. ئەو بوو يانە هەولێ دا قوتابیان بۆ تەواو كەردنى خوتندن لە بەغدا بیانەیتن لە يانە كەدا جیتگەيان بۆ بگەنەو و لە ژێر چاودێرى خۆيان خوتندنياى پت تەواو بگەن. ئامانجىكى دیکەى يانە دروست كەردنى چەند لیژنەىك بوو بەپیتى شارەزایى و پىسپۆزى بۆ كىتیب دانان و وەرگىتران، بۆ نووسینەوێ فەرەهنگ و دەستوورى زمانى كوردى، تا بتوانن هەموو كوردێك بەئاسانى لە كورد زوبانىكى دیکە بگات. مانگى جارتىكیش ئاهەنگى بەكترناسین و خۆشەووستیيان ساز دەكرد (بۆ ئەوێ خەلقى بمانسان و تىمان بگەن كە تىمەش وەكو ئەوان ئىنسانین و مافى ژيانمان هەدە) بۆ سوودى زیاتر بنۆزەنە كىتیبى (باربوو) كارى يانەى سەرکەوتن: نادى الأرتقاء ژمارە: ۱ پەيامى تیرەات ۱۹۴۳-۱۹۴۴، چاپخانەى النجاج، بەغداد

نافاقي نهمل بوو به چه مهنزار و^(۲) گولستان
 وهك رهوزهيي ريزوان
 ناونكي مهسه پرته له گولستاني ژيانا
 وهك دور له بهيانا
 په خشانه له سهر په رچه مي گول، كاكولي رهيحان
 وهك له علي دره خشان
 نيزگز قهدهحي كهيله، له باده شهوي شه بنم
 پر زهوق و تهره ننوم
 جامي زهري داناوه له سهر په نجهيي نبيحسان
 وهك ساقى بي په قسان
 شه وبو كه به شهو بوى هه بوو بو به زمي ته ماشا
 كردى له وه حاشا
 بهم نه شنه يه سهد شووشه گولاوى گولى پرژان
 وهك شاهيدى بوستان
 مينا له زه فافايه، به سهر سه ريبه وه تارا
 وهك گول له به هارا
 په قسيانه له گدل ياسه مهن و عه رعه رى بوستان
 پر نه شنه و خندان
 فه ريادى مهسه پرته له كهژ و كيو و نزارا
 نيعلانه له شارا
 قاسپه ي كهو و هاژه ي چه م و به فراوى چياكان
 خوځ له هجهو و نه لجان
 من هدر موته حه يير^(۳)، نهمه ياره ب چ نه سهر بي
 بوچى و چ خه بهر بي؟

(۲) له رڼو نامه ي ژبن-دا كه بو جاريكى تر بلاو كراوه ته وه نووسيو به: (چراخان و گولستان)

(۳) له رڼو نامه ي ژبندا: (مهن موته حه يير) نووسرايو.

نم کھیفہ چیبہ پر لہ نہ باتات و لہ نینسان
بۆ چین هموو شادان
تا کہ سہ نہ منی، لہب شہ کہ ری، غونچه دہمانی
شمشادی میبانی
شیرین سوخنی تازهی تہر، مادہری کوردان
وہک یوسفی کہنعان
گورج ہاتہ تہ کہ للوم وتی: نم عہیش و سرورہ
نم شایی و سوورہ
بۆ (یانہی سہر کہوتن) — نم عالمہ شادان
ہاتونہ تہ جہولان

شیون و ماته منامه

له باره‌ی ئەم شیعراڼه‌وه

شیخ نووری وهك ئاده‌میزادێكی به‌وه‌فا و به‌ئه‌مه‌ك، به‌ سه‌ر كه‌وتنی دۆست و ناشنایه‌كانی به‌خته‌وه‌ر و شادمان بووه‌و به‌نووچدان و كه‌وتنیان نیگه‌ران و خه‌فه‌تبار بووه‌. كاتێ ده‌ستی په‌شی مردنیش ئالای ته‌مه‌نی هه‌ینانه‌ته‌ خواره‌وه‌، ئەم به‌پاكترین و راستگۆترین شیعر، شیوه‌نی بۆ نووسیون، وه‌ك ده‌بینین له‌ناو ئەم دۆسته‌ خو‌شه‌ویستانه‌ی -شیخ مه‌حموود-ی نه‌مری له‌ هه‌موویان زیاتر به‌سه‌ر كردووه‌ته‌وه‌ و به‌ته‌واوی ویستوووه‌تی ته‌عبیر له‌ كه‌فوكۆل و جۆش و خرۆشی دلی پر له‌ خو‌شه‌ویستی و راستگۆیی ده‌روونی خۆی بۆ ده‌ربخات. بێگومان لاوانه‌وه‌ی خو‌شه‌ویستان و نازیزانیی راستگۆترین شیعره‌، چونكه‌ نه‌و فرمیتسكانه‌ كیش و قافییه‌ به‌سه‌ریدا نه‌سه‌پاندوون. نه‌وه‌نده‌ی قوولی برین و چۆراوگه‌ی خۆتی دل و هه‌ناسه‌ی پر له‌ كه‌سه‌ر و فرمیتسك و ناخ و ئۆف سه‌پاندوووه‌تی. نه‌خوازه‌للا نه‌و لاوانه‌وه‌یه‌ی كه‌ بۆ پاره‌و ده‌سكه‌وت و به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی نه‌گوترا بێ، چونكه‌ ته‌قینه‌وه‌ی كانی خه‌مێكی په‌سه‌ن و راست و دوور له‌ درۆ و ده‌له‌سه‌یه‌، ئەم جۆره‌ شیعره‌ش جۆره‌ قه‌رزدا نه‌وه‌یه‌كه‌. ئەوه‌ی به‌روای به‌ (لاوانه‌وه‌) نه‌بێ، هه‌رگیز به‌روای به‌ (وه‌فا) نابێ!

شیوه‌نی شیخ عه‌زیزی^(۱) برای

له فواره‌ی دل له به‌رچی خوینی گه‌ش نه‌رژیتته سه‌رچاوم
له به‌رچی سوور نه‌بی داوینی به‌دبه‌ختیی به‌خویناوم
که من زانیم ئیتر مه‌ره‌م نیسه بۆ جه‌رگی سووتاوم
ئه‌نالینم له دووری تو، ئه‌لیم شه‌رته^(۲) هه‌تا ماوم
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌هالم رۆ
به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی بیته سه‌رینت هه‌روه‌که‌مه‌جنوون
له دووجه‌یلی نه‌هاتیدا ئه‌نالینتی دل‌ه‌ی مه‌فتوون
به‌فرمیتسکی په‌ژاره‌م چۆلی (قفره)م^(۳) ئاو ئه‌دا مه‌زروون
که‌چی ئه‌م‌رۆ بیابانی به‌خوینی دل ئه‌که‌م گولگه‌وون
ئه‌سیری خاکی گۆر و نه‌وجه‌وانی پر مه‌لالم رۆ
عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزم رۆ، عه‌زیزی نه‌ونی‌هالم رۆ

(۱) شیخ عه‌زیز کوری شیخ صالح: له سالی (۱۹۰۷) دا له شاری سلیمانیه له دایک بووه. تا پۆلی پینجه‌می سه‌ره‌تایی خویندوو. به‌پیتی نووسراوی ژماره (۴۵) ی سالی (۱۹۲۷/۷/۲۳) بۆ یه‌که‌م جار له قهره‌داغ بووه به‌(قۆلچی مالییه). له (۲۳) ی ته‌موزی (۱۹۲۷) له وه‌زیفه‌که‌ی مویش‌ه‌ره‌ی کردوو. دوا به‌دوای ئه‌م وه‌زیفه‌که‌ی کۆمه‌لتی وه‌زیفه‌ی تری بینویه وه‌ک قۆلچی مالییه‌ی (ناحیه) ی سه‌رچنار و ناحیه‌ی مه‌رکزه، ئینجا (کاتب موفره‌داتی مالییه) له مه‌رکه‌زی سلیمانیه، تا بووه به‌(معاون مه‌ئموور ئیستیه‌لاک) له سلیمانیه و دوا‌بیش بووه به‌ (مه‌ئموور) ئیستیه‌لاک له ته‌وتله. زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسیشی باش زانیوه. له ۱۹۳۶/۵/۹ یه‌ک مانگ مۆلتی نه‌خۆشی وه‌رگرتوو، دوا‌ی ئه‌و مانگه‌ چووه بۆ به‌غدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی (ئاوبه‌ند) و (الأجفان الجیبیه)، به‌لام له‌وی له (۱۹۳۶/۶/۲۰) کۆچی دوا‌یی کردوو ته‌رمه‌که‌یان هینتاوه‌ته‌وه بۆ سلیمانیه و دوو کچ و کورپتکی له پاش به‌جت ماوه. (سوودم له دۆسیه‌که‌ی وه‌رگرتوو، جگه له سه‌ر و سۆزراخ کردنی تاییه‌تی خۆم له باره‌یه‌وه).

(۲) له رۆژنامه‌ی بڕوا نووسراوو: (ئه‌لیم ئه‌م شیعره تا ماوم).

(۳) چۆلی قفره: مه‌به‌ستی چۆلی قۆلغه‌یه، ئه‌ویش وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه له (قراء) وه‌هاتوو.

لهوئ دیجله وه کیلی دیده کهی من بوو به لیتلی و سوور
 سکوتی خسته خانهت^(۴)، بوو به شینی عائله ی ره نجوور
 له کاتی گیانه لای مهرگا به بیتکهس مای، له خویشان دوور^(۵)
 نه مه تیریکه جهرگم کون نه کا تا رۆژی نه فخی صوور
 برایی جهرگ و دل سووتاوی کوردی پر مه لالم رۆ
 عه زیزم رۆ، عه زیزم رۆ، عه زیزی نه ونیهالم رۆ^(۶)

(۴) له رۆژنامه ی بروادا به (سکوتی خسته خانهت) نووسراوه.

(۵) (له تینی گیانه لای مردنا بیتکهس، له خویشان دوور) یش هه یه.

(۶) پشتم به دهستنوسی شاعیر خۆی به ستووه و نهوانی تر نه گهر جیاوازی بووبن له گه ل دهستنوسه که
 له پهراویزدا په نجه م بۆ راکیشاون.

شیوه‌نی مه‌لا مه‌حمودی بیخود^(۱)

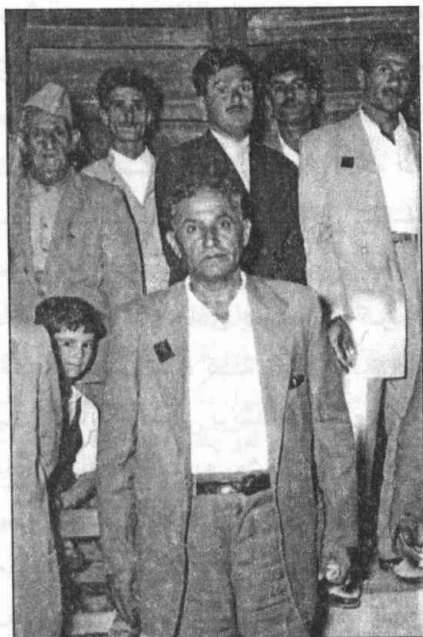
خه‌مم نه‌دیوه که دل هه‌لدی وه‌کو نه‌شته‌ر
خه‌مم نه‌دیوه وه‌کو تیر بدا له به‌ندی جگه‌ر
خه‌مم نه‌دیوه که رووناکی و فه‌رح له دلا
وه‌ها نه‌هیتلی، له جیگه‌ی نه‌میتنی شوین و نه‌سه‌ر
خه‌مم نه‌دیوه له‌سه‌ر ته‌خته‌ن‌ردی دنیا‌دا
وه‌ها به‌ستنی له خو‌شی و له پیکه‌نین شه‌شده‌ر
خه‌مم نه‌دیوه به‌ری خو‌تینی دل وه‌ها به‌ردا
له فواره‌یی دل‌وه هه‌لقولیته‌ دیده و سه‌ر
مه‌گه‌ر خه‌ممی که له‌ناکاو رژایه لادی و شار
به‌کاره‌ساتی وه‌فاتی نه‌دیویی دانشوره
حه‌فیدی حه‌ززه‌تی عه‌لل‌مه، موفتی چاومار^(۲)
فه‌قیدی میلله‌تی کورد، جینشینی جه‌د و پده‌ر
جه‌نابی (بیخود) نه‌فه‌ندی نه‌دیویی به‌زی ولات
یه‌که‌م موسه‌وری دنیا‌ی سروور و حوزن و که‌ده‌ر

(۱) له رۆژی (۳/۱۰/۱۹۵۵) دا به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌ده‌ی سلیمانی، که نه‌وسا (عه‌زیز محمه‌د قادر) به‌رتیوه‌به‌ری بوو، به‌بۆنه‌ی تیتیه‌په‌بوونی چل رۆژ به‌سه‌ر کۆچی دوایی مامۆستا (مه‌لا مه‌حمودی بیخود ۱۸۷۸-۱۹۵۵) له قوتابخانه‌ی سانه‌وی کورانی سلیمانی و به‌جاودیری مه‌سه‌ریفی نه‌وسا (عومه‌ر عه‌لی) کۆرتیکی ماته‌میان بۆ گیترا، دانیش‌توانی شاری سلیمانی و پیاوماق‌قولان و رۆشن‌بیره‌کانی بۆ ئەم چله‌یه بانگ کرابوون. له‌و چله‌ی ماته‌مه (عه‌بدو له‌رحمان به‌گی نفووس، په‌مزی مه‌لا مارف، شیخ محمه‌ده‌ی خال، په‌وشه‌ن به‌درخان، شیخ نووری شیخ صالح، عه‌لاته‌ددین سه‌جادی، په‌شید نه‌جیب، عه‌لی که‌مال باپیر، نه‌حمه‌د هه‌ردی) و تار و شیعیریان تیتدا خو‌تیندوه‌ته‌وه. (شیخ نووری شیخ صالح) یش ئەم شیعه‌ره شیوه‌نه‌ی له‌م کۆره‌دا خو‌تیندرا‌یه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مردنی (مه‌لا مه‌حمودی) خالی شیخ نووری کارتیکی زۆری تیکردبوو، خو‌ی به‌قورگی پر له‌گریانه‌وه نه‌یتوانیبوو شیعه‌ره که بخو‌تینیته‌وه، بۆیه‌ دابوویان به‌ مامۆستا - نه‌حمه‌د هه‌ردی - له‌ جیاتی نه‌و بیخو‌تینیته‌وه.

(۲) موفتی چاومار: نیشاره‌ته بۆ نه‌وه که (بیخود) کوره‌زای زانای گه‌وره و به‌ناوبانگ (مه‌لا نه‌حمه‌دی چاومار) که ئەم بنه‌مه‌اله‌یه له‌م ولاته‌دا سه‌د سال له‌سه‌ریه‌ک خزه‌مه‌تی خو‌تندن و ناین و په‌وشت و خو‌ی جوانیان کردوه‌و.

له ناسمانی ئه‌ده‌بدا، به‌بالی تیشی زه‌کا
 فری هه‌تا گه‌یییه به‌رزبی که‌مال و هونه‌ر
 نه‌ده‌ب له‌ پو‌حی نه‌وا چه‌شنی خوتین نه‌هات و نه‌چوو
 وه‌کو فواره‌ هه‌لنه‌پژایه‌ سه‌ر په‌په‌ی ده‌فته‌ر
 له‌ مو‌سته‌داوه‌ وه‌ها تی‌په‌ری به‌یه‌ک هه‌نگاو
 گه‌یسته‌ ته‌وقه‌ سه‌ری کیتی سه‌خت و به‌رزبی خه‌به‌ر
 له‌ به‌حری بی‌ بنی عیلم‌ا، هه‌تا بلتی مه‌له‌وان
 له‌ نه‌رزبی بی‌ هه‌ددی شیعر‌ا، سه‌رو‌کی سه‌یر و سه‌فه‌ر
 چ‌ شاع‌یری له‌ کون و قو‌رنی خه‌یالات‌ا
 جیهانی شیعر‌ی وه‌کو زه‌په‌یه‌ نه‌هاته‌ نه‌زه‌ر
 به‌شه‌و له‌ناو چه‌مه‌نی نه‌زمی بلبلی نیله‌هام
 ته‌رانه‌ گویی خه‌یالاتی نه‌و بو‌و، تا به‌سه‌حه‌ر
 به‌پو‌ژ له‌ مه‌دره‌سه‌، مه‌شغولی عیلم‌ و ته‌فسیری
 که‌لام و سو‌روه‌ ئایاتی ئی‌زه‌دی نه‌که‌به‌ر
 هه‌میشه‌ مه‌ستی مه‌ی (لا اله الا الله)
 قه‌سیده‌خوانی سه‌نای جه‌مالی پی‌غه‌مبه‌ر
 خه‌م و په‌ژاره‌یی کۆچی سه‌زین و دل‌سو‌زی
 به‌جاری خو‌شی و شادی جیهانی کرده‌ که‌ده‌ر
 حه‌قی به‌ده‌سته‌ که‌ دل‌ تا نه‌به‌د بنالین
 می‌سالی ده‌نگی برینداری نایین ناله‌ له‌به‌ر
 حه‌قه‌ که‌لام و به‌دیع‌ ره‌ش له‌به‌رکه‌ن و ناداب
 له‌ قو‌ر بنیشتن له‌ پتی وه‌ هه‌تا که‌و ته‌وقی سه‌ر
 به‌هه‌وری مه‌اته‌می، رو‌ژی دل‌م وه‌ها گی‌را
 به‌حال‌ ترووسکه‌ نه‌دا، چه‌شنی چاوی تانه‌ له‌سه‌ر
 سه‌ری نییه‌ که‌ نه‌بی گی‌ژ و ده‌رده‌داری خه‌فه‌ت
 دل‌تی نییه‌، که‌ نه‌بی غه‌مگوساری ئیش و که‌ده‌ر

نه‌مردووه و هه‌ر ئه‌ژى ناوى به‌رز و ئاسارى
 هه‌تا بيمى جيهان و سه‌ما و مه‌ه و ئه‌خته‌ر
 ژيان و به‌رزى ناوى وه‌كو شووعا عايطكه
 هه‌تا كولا موته‌ناهى و جوودى ديتيه نه‌زه
 خودا له شيعر و له ئينتاجى عيلم و ئه‌فكارى
 دروستى كردووه بوى هه‌يكه‌لىكى به‌رزى زه‌فه‌ر
 نه‌سب كراوه له ساحه‌ى خلوود و سه‌رمه‌ديا
 به‌هه‌يه‌ت و عه‌زه‌مه‌ت، باقىيه هه‌تا مه‌حشه‌ر
 به‌نووكى خامه‌ى برژانگ، له خويى دل (نوورى)
 بنووسه سالى وه‌فاتى (فه‌قىدى فه‌زل و هونه‌ر) (٣)

(٣) له ده‌ستنووسه‌كه‌ى خۆى (فه‌قىدى فضل و هنر)ى نووسيبوو كه به‌حيسابى نه‌بجهد ده‌كاته
 .(٥١٣٧٥)

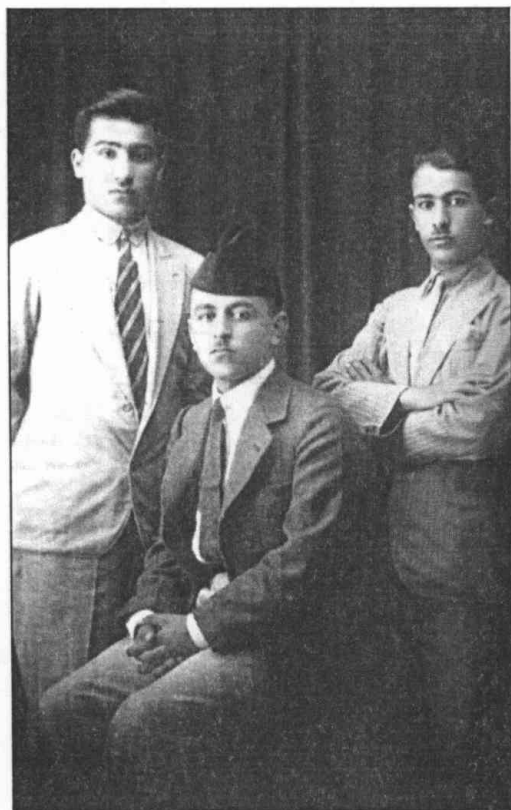
شیوه‌نی شیخ برایی برای^(۱)

به‌شیوه‌ن بۆ پڑا، بۆچی زبانی لال و گیراوم؟
به‌فرمیتسکی جه‌فا هه‌له‌هاتووه برژانگه‌که‌ی چاوم؟
نه‌بێ بۆ هه‌ر به‌شی من ناله و گریان و ماتهم بێ؟
له‌به‌رچی دائیما هه‌ر مه‌ستی غه‌م، سه‌رخۆشی زوخاوم؟
براله‌ کۆچی ناکامیت و جینگای بێ سه‌رو شویتنت
به‌جاری تانه‌یی لیتایی، وا هیتنایه سه‌هرچاوم
نه‌مامی عه‌یشه‌که‌م نیترا، خه‌فته گۆیکه و چرۆی ده‌رکرد
په‌گ و ته‌رزی که‌ده‌ر نالایه گیانی هه‌لکپوزاوم
خه‌فته ده‌ستی له‌مل کردووم، ده‌می غه‌م وا له‌ناو ده‌ما
موه‌ده‌ل بوو به‌تالی، عه‌یش و نۆش و شایی و راوم
به‌ده‌م (با) و گیتزه‌لووکه‌ی نه‌گه‌تی و ناسیبی دنیاوه
به‌بنجی ده‌رده‌وه، وه‌ک پووشی با بر دوویه نالاوم
بلیسه‌ی ناگری مه‌رگت به‌نه‌وعی دلمی هه‌لقه‌رچان
گه‌یشته عه‌رشی نه‌علا بۆ چرووکی جه‌رگی سووتاوم
مه‌گه‌ر هه‌ر ده‌سته و نه‌ژنو دانیشم بۆ حالی خۆم بگرم
مه‌گه‌ر هه‌ر قور به‌سه‌ر خۆما بکه‌م بۆ حالی شیتواوم
نه‌لیتی سه‌رچاوه‌که‌ی دل بۆته به‌حری خوینی ئال و سوور
له‌ خویناوی گه‌شی فرمیتسکما به‌م په‌نگه‌ گه‌ه‌زاوم
مه‌زانه بیتکه‌س و ته‌نیا له‌ دواي تو من به‌جی ماوم
سه‌ری خۆی دانه‌نی قه‌ومی خه‌فته، دايم له‌ پیتناوم
له‌سه‌ر لیتوم نه‌بێ نه‌م ناخ و داخ و نۆفه تا مردن
له‌سه‌ر چاوم نه‌بێ فرمیتسکی خویناویی هه‌تا ماوم

(۱) شیخ برایی: له‌ سالی (۱۸۹۷) دا له‌ شاری سلیمانیه له‌ دایک بووه. به‌کاروباری بازرگانی (تووتن کپین و فرۆشتن) هوه خه‌ریک بووه. ژنی هیتنا بوو که به‌نه‌خۆشی (ئاوبه‌ند) له (۲۹) ی نابی (۱۹۵۰) دا کۆچی دوايي کردووه.

تهوژمی ئاهو لافاوی سروشک ئەمبا بەرپښاوه
 چل و چیتوم^(۲) بەبنجی داری بەدبەختییەوه گیرساوم
 ببوورن ئەی رەفیعان زامەکی ویرانه دل حەقییە
 بەخوړ ئەیدا بەدیده جوگەلە ی فرمیسکی خویناوم
 له سالی مەرگی تو ی پرسی یهکتی پیم وت: بەمووی برژانگ
 ئەنوسم «شیخ برایم رو»^(۳) بەخویناوی گەشی چاوم

ه ۱۳۶۹

(۱) شیخ ماری شیخ محمەد غەریب
 (۲) شیخ رەئووفی حەفید
 (۳) شیخ رەئووفی شیخ سەلح برای
 شیخ نووری

(۲) له دەستنووسی شاعیر نووسرابوو: چل و چووم.

(۳) بەپیتی ئەبجەد دەکاتە سالی کۆچی دوایی شیخ برایمی برای.

شیوه‌نی مه‌حموود جه‌ودت^(۱)

نه‌بووه قهت نه‌مدیوه تا ئیستا له پایزدا به‌هار
 بۆچییه و بۆچی جلی شینی له‌به‌ر کرد کائینات؟!
 بۆچی وا وشک و برنگه، مه‌وسمی زستانه‌که‌ی؟!
 بۆ نه‌نالتینی به‌هاوین، ره‌عدی بی وه‌عه‌دی نه‌هات؟!
 بۆ به‌هاری خسته پایز، بۆچی هاوین بوو به‌ده‌ی؟!
 بۆچی زستان بوو به‌گه‌ر، به‌ریوو له‌خه‌رمانی ولات؟!
 بۆچی (نووری) که‌وته ته‌ندووری فیراکی یاره‌وه؟!
 بۆچی وا ناواره‌یه بلبل له‌گولزاری حه‌یات؟!
 ئەم سوئالانەم له‌نه‌وزادی عه‌قل پرسی، وتی:
 من جوابی‌کم هه‌یه، تیتفکره‌ چه‌ند مه‌عقوله‌ لات
 ساله‌که‌ی عه‌کسه‌ نه‌وی یاره‌ نه‌بی ناواره‌ بی
 گه‌ردنی نه‌هلی که‌مالیش بۆ په‌ت و سیتداره‌ بی^(۲)

۹۳۸ - ۱۳۴۶ هـ

(۱) ناری (مه‌مه‌دی کوری نه‌حمه‌د جه‌وده‌ته‌ کوری مه‌حموود ناغای بچکۆله‌یه) له‌ سالی (۱۸۸۹) له
 سلیمانی له‌ دایک بووه و له‌ ته‌مه‌نی (۵) سالی‌دا خراوه‌ته‌ به‌رخویندن. پاش دوو سال چوه‌ته
 خویندنگای روشدییه‌ی عه‌سکه‌ری له‌ سلیمانی. دوا‌ی ته‌واوکردنی له‌ سالی (۱۹۰۷) دا چوه‌ بۆ
 نه‌سته‌میوول. له‌ سالی (۱۹۱۱) کراوه‌ به‌نه‌فسه‌ری دوو نه‌ستیره‌ و له‌گه‌ل ئینگلیز شیرانه‌ جه‌نگاوه.
 له‌ سالی (۱۹۱۹) هاتوه‌ته‌ سلیمانی و له‌ سوپای کوردستاندا له‌ کاتی شیخ مه‌حمووددا دامه‌زراره‌ و
 له‌ سالی (۱۹۲۴) دا چوه‌ته‌ سوپای عیترقه‌وه‌ و گه‌یشتوه‌ته‌ پایه‌ی سه‌رۆکی یه‌که‌م (رئیس اول).
 دوا‌ی نه‌وه‌ له‌ له‌شکری عیراق جیا‌بۆه‌ له‌ سالی (۱۹۳۰) دا بوو به‌هاوکاری شۆرش (شیخ مه‌حموود)
 له‌ پیران و بازبان و زۆر مه‌ردانه‌ نازایه‌تی نواندوه‌وه. (نه‌حمه‌د حه‌مدی ساحیتبقران و پیره‌میترد و
 گۆزان) شیعیان بۆ وتوه‌ و باسی نازایه‌تی و جوامیتری نه‌ویان کردوه‌وه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ خه‌باتگیت
 بووه، ئەم قاره‌مانه‌ سوارچاکی مه‌یدانی نووسین و وه‌رگیتران و شیعر و دانانی سرووده، زۆرت‌ر له
 زمانی فه‌ره‌نسابی وه‌ری گیتراوه، له‌ دوا‌ی کوژانه‌وه‌ی شه‌ره‌کانی شیخ مه‌حموود به‌دیل گیراو ناردیانه
 که‌رکسوک، پاش ده‌رچوونی بوو به‌نه‌ندازیار. له‌ سالی (۱۹۳۷) رۆژی دووشه‌مه‌ مانگی تشرینی
 یه‌که‌م خنکیترا. گۆفاری رۆژی نوێ، ژمار (۵) ی سالی (۲)، (۲) ی نابی-۱۹۶۱، عومه‌ر ده‌وله‌ت.
 (۲) له‌هه‌مان ده‌ستتوس و له‌دیوه‌که‌ی تری نووسرابوو: (گه‌ردنی مه‌حموود جه‌ودت بۆ سه‌ری سیتداره‌ بی).

کۆچی مهلا نهفهندی ههولێر (١)

دوو باره ئاسمانی فه رهج هه وری گرت ه به
یه عنی لیباسی ماته می پۆشی به نی به شه ر

(١) مه لافه ندی: ناوی نه بوو به کر نه فه ندی کو پی حاجی مه لا عومه ره، که به (مه لای بچووک) به ناو بانگه. له هه ولێر له دایک بووه هه ر له وێش په ره و ده بووه. به زانست په ره وری و پیسا وه تی ناو بانگی ده ر کردووه. له کاتی خۆیدا (نه بوو به کر) ی با پیره گه و ره ی ناز ناوی «مه لای گچکه» ی وه رگرتووه. له به ر نه و ی له ته مه نێکی که مه تر له ته مه نی ئیجازه پێدراره کانی سه ر ده می خۆی به چه ند سالتیک مۆله تی زانستی (مه لایه تی) وه رگرتووه، بۆیه ناویان ناوه (مه لای بچووک) هه ر بۆ رێز لێنانی بنه مه له که یان (مه لافه ندی) ناز ناوی (مه لای گچکه) ی وه رگرتووه. (ئه مین زه کی به گ) ده رباره ی (مه لافه ندی) وتوویه تی: (کۆمه لێن به ره مه می زانستی ده رباره ی فه له کناسی له دوا ی خۆی به جۆ هشتووه. پیسا ویک بوو شوێن و پایه یه کی به رزی هه بوو. له مزگه وتی قه لای هه ولێر ده رسی ده و ته وه و ئیجازه ی به زیاتر له سه د قوتابی خۆی داوه. که له کورده ستاندا بلا و بوونه ته وه و ده رس ده لێنه وه، به لام ئه مین زه کی به گ له کتێبه که یدا (مشاهیر الکرد و کردستان فی الدور الاسلامی) جزمی یه که می چا په عه ره بیهی که ی له لاپه ره (٨٣) دا میژووی کۆچکردنی به (٣٠) کانونی دووه می (١٩٤٣) دا ناوه. له کاتیکدا (مه لافه ندی) خۆی له (١٩٤٢/٢/٢١) دا له ته مه نی هه شتا سالتیدا کۆچی دوا یی کردووه. (عه باس عه زاوی) یش له کتێبه که یدا (تاریخ علم الفلك فی العراق) دا ده لێ: (کتێبێکی ده رباره ی زانستی فه له کناسی له تورکییه وه کردووه به عه ره بی. ئه م ده ستنوو سه له لای زانا نایینییه کانی کورده ستان ده ست ده که وێ). له کاتی بزووتنه و ی (مایس) ی ره شید عالی گه یلانی مه لیک فه یسه لی دووه م کاتی مندال بوو له گه ل (عالیه) ی دایکی رووی کرده ماله که ی مه لافه ندی، هه ره وها مه لیک فه یسه لی یه که م له و کاته ی ها تووه ته هه ولێر و دوا ی نه و ی له سه ر عه رشی عێراق دانیش ت، له ماله وه سه ری لێ داوه. ئه مه ش نه وه ده ر ده خا که پایه یه کی به رزی له لای حکومه ته کانی عێراق هه بووه. شیخی شیعی ره جوو (شیخ په زای تاله بان) له شیعیکی تورکی ستایشی (مه لای گچکه) ی با پیری کردووه ده لێ:

سنگ تک بر بویوک عالم جهانده وامیدر؟ کلا
سکا سوء نظردن حفظ ایچون دیرلر کوچک ملا

بروانه ٢٨٩ ل دیوانی شیخ په زای تاله بان

(میجده رهای) حاکی سیاسی هه ولێر له کتێبه که یدا (سنتان فی کردستان ١٩١٨-١٩٢٠) دا جزمی یه که م لاپه ره (٢١٢) دا ده لێ: (له هه مسوویان زیاتر جیتی مه ترسی بوو) یان ده لێ (له ناو نه ندا مانی چینه کانی خۆیدا پیسا ویک پێشکه و تنخواز بوو، نه و بلا و کراره ی که له میسر و تورکیا بۆی ده هات ده یانی خۆتنده وه. قسه کانی زی ره کانه بوو، باسی با به تی زانستی و سیاسی ده کرد).

دووباره دل له مه جلیسی پر سۆزی سینهدا
 سووتا به ناری حادیسه، وهک مۆمی ناو فه نه
 ریشهی دلی پساوه له ههولتیره وه کشا
 ناوی نراوه تهل، به ولاتا نه کاسا گوزهر
 لولهی شکاوی نیتسک و پرووسکی هه موو له شیتک
 هاتوته ناله وهک نه بیی دل پر له خسوینی تهر
 دونیا هه موو به چاوی تهر و لیتوی وشکه وه
 نه مپۆ نه لیتی له رۆژی قیامت نه دا خه بهر
 نه م ناھو ناله یه به زمانی فه سیح نه لتی :
 چی کرد به کوردی لیته به سهر، چه رخی کینه وه
 نیترا سروور و خه م سهری هیتایه دهر له خاک
 خه و کهوته چاوی خویشی و هه لسا له خه و که دهر (۲)
 نه گری تهر ب، خه فته ده سی کردۆته پیکه نین
 شایی له شیوه نایه، که دهر که یفی که وته سهر
 مه نتیق زوبانی لاله، به لاغه ت شپرزیه
 با موخته سهر بلتیم، له موته وه ل نه ما نه سهر
 کتی وای نه زانی نه مپۆ له شوومیی ولاته وا
 به م نه و به هاره فه سلتی خه زان سهر نه کاته دهر
 باره له حه یات و غوباره له سهر نه شات
 کۆچی مه لا به راستی بو کوردی قور به سهر
 عومر تیکه باخه وانی دل نه تلتی به داخه وه
 به بیتی که ههر نه مامی نه مه ل خه م نه دا سه مه ر
 رۆیی پده ر، نه وا که بیسه قه سهری خۆی به لام
 یارپ به عیزی دین و سه عاده ت بژی پسه ر

(۲) یان: (خۆشی چاوی له لیکناوه و خه فته له خه و هه لسا وه) له ده ست نووسیتکی تر هه یه که

به هیتز تره.

بۆسالى رحله تى به ده بىرى خىرد بلتى:
(مغفور له) (۳) جوابيه، پرسى يه كى نه گهر (۴)

۱۹۲۴/۲/۲۲

(۳) مغفور له: $(۴۰ + ۱۰۰ + ۸۰ + ۶ + ۲۰ + ۳۰ + ۵) = ۱۳۶۱$.

(۴) شىخ نوورى ئەم شيعره شيوه نهى به هۆى مامۆستا (گىوى موكرىانى) يه وه بۆ (عزه ددين) اى كورى
مدلافه ندى ناردووه. پشتم به و نوسخه يه به ستووه كه به ده سخه تى شاعير نووسرا بوو. له گه ل نه وهى بۆ
مامۆستا (گىوى) ناردووه تۆزه جيا واز يه كيان هه يه.

بۆ كۆپلى قەبرەكەي شېخ مەحمود (*)

ئەمە ئەو شاھەيە ئاۋاتى كوردى پىئوھ ئالا بوو
كە خاكى مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى بەمەئوا بوو^(۱)
لە كاتى نەوجە وانپوھ ھەتا مردن بەگيان و دل
بەشوتن نامالى پر ئالامى كوردا و تىل و شەيدا بوو
بنووسە توش لە خوئنى ديدە سالى مەرگى شېخ مەحمود
(كە پۆزى بووى لە ئاسۆى كورد و كوردستان ئاۋا بوو)

۱۳۷۶ھ

(*) لەسەر تەكلىفى (شېخ بابا ئەلى) ئەم سى شىعەرەم بۆ كۆپلى مەرقەدى شېخ مەحمود نووسىوھ -
شېخ نورى شېخ سالىح
(۱) تەرمەكەي شېخ مەحمودى نەمەر لە مەرقەدى كاك ئەحمەدى شېخى باپىرە گەورەي نىژراوھ. ئەم بە
(مەئۋا) يە نىشارەتە بۆ ئەوھ.

بۆ ته ئىنجى وه فاتى قادر ئاغاي (۱)

كۆچى قادر بۆ جيهاننى ماتەم و پەنجووريبه
پر له ئيش و سوتى برين و شيوهنى مه جووريبه
له فز و ماعناى شيعره كانم شين و نازارى دلّه
سالى مه رگى بۆيه (شيعرى ناته واناي نووريبه) (**)

نەمەش هەر بۆ وه فاتى (قادر ئاغاي حاجى محيه ددين) (**). وتراوه.
به ته ئىسىرى په ژارهى مه رگى قادر بوو سوله يمانى
وه كو بولبول له دووى گول كه وتنه سەر شيوه ن و زارى

(۱) نەم دوو چوارينه يه بۆ كۆچى دوايى (قادر ئاغاي حاجى مه لا محيه ددين) وتووه. كه له سالى (۱۹۱۳) دا له شارى سليمانى له داىك بووه. له سالى (۱۹۴۰) دا له زانستگه ي به غدا به شى حقوق - ياسا ده رجووه. دواى ته واو كردنى خزمه تى سه ربازى (ئه فسهرى يه ده گ) يه كسه ر له سليمانيدا كراوه به سه رۆكى شاره وانى. پاشان كراوه به قائىقامى (چه مچه مال) و ئينجا كراوه به قائىقامى (كۆيه). له و پوه نيز دراوه بۆ قائىقاميه تى مه ركه زى كه ركوك، دووباره به وه زيفه ي پيشووى هاتووه ته وه شارى سليمانى، ئينجا كراوه به قائىقامى (دوز) و له سالى (۱۹۵۶) دا به نه خۆشى دل هەر له (دوز) كۆچى دواى كردووه. پياويكى تا بلتئى دلسۆز و پاك و په وشت به رز بووه، پيشه ندى دۆستايه تى و تيكه لاوى له گه ل (شيخ نوورى) دا هه بووه. خه لك زۆريان خۆشويستووه. كه مردووه شارى سليمانى بۆى خروشاوه. له و كاته شدا كه سه رۆكى شاره وانى شارى سليمانى بووه نەم شاره پيشكه وتنيكى زۆرى له بوارى ناوه دانيبه وه به خۆيه وه ديوه. (قادر ئاغاي) له بنه ماله يه كى به ده ره وه بووى سليمانيه، له هه موو نه و كاروبارانه ي پتئى سه پتير دابوون توانايى خۆى سه ماندووه و جيتگه ي په زامه ندى هه موو لايه ك بووه. په روانه كتبئى: العراق الشمالي - مطبوعات النهار، تأليف: محمد هادي الدفتري - عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة شفيق، بغداد، ت. بلا.
هه ره ها ناچيه خانى كچى ناو ره حماناغاي هاوسه رى سوودى لئ وه رگير اووه.
(*) هه ندى كه س له وانه كا كه ي فه للاح پتئيان وايه نەم چوارينه يه بۆ (قاله ي نايشه خان) نووسرا به كه زۆرىه ي شاعيره گه ره كان له و سه رده مه دا شيعريان بۆ وتووه.
(**) نەم دتيره خۆى له ده ستنووسه كه بيدا نووسيوه تى كه بۆ ئه وى نووسيوه، نەم وشه ي (هه ره) ته تكيد ه له سه ر نه وه ي شيعره كه ي پيشووشى بۆ (قادر اغاي حاجى محيه ددين) نووسيوه.

ئەگەر پرسی يەكئ تەئریخی (قادر)ی ناکام
 بئتی (شیخ نووری) ناوی نا به (ئەندوه و خەفەت باری) (***)

قادر اغای حاجی محیەددین که له تەئیشت شیخ مەحموودی نەمرەوێ دانیشتووێ.
 ئەوێ له ژوورسەری شیخ مەحموودی حەفید وەستاوێ (رەشۆلی) هونەر مەندە.
 وێنە کەم له ناجیە خانی کچی ئاورەحمان ئاغای هاوسەری وەرگرتووێ و بقیە کەم جار
 له لایەن ئیمەوێ بڵاو کراوێ تەوێ.

(***) آندوه = ۶۶ و ۶ خە = ۶۰۵ فەت = ۴۸۵ باری = ۲۱۳ = ۱۳۷۵ هە کە سالی کۆچی
 دوایی قادر اغایە.

شیوه‌نی ناوړه‌حمانی خالوژای (۱)

چییه؟ نه‌مړو قه‌لهم دووباره هاتوته زویان نه‌گری
 به‌تاو چاو و به‌کول دڼ، نم به‌گور دڼ نه‌و په‌وان نه‌گری
 له سه‌رچاوه‌ی دل‌ه‌ی سووتاوه (۲) لافاوی خوینی گه‌ش
 به‌تافگه‌ی دیده‌ما نه‌مړو به‌خور دڼ و بی‌نمان نه‌گری
 قوماشی شیوه‌ن و دیبای واوه‌یلاج هه‌رزانه
 له‌بی‌بازاری نرخی مه‌تاعا کاروان نه‌گری
 کولی گریان و نیشی زام و کسپه‌ی دڼ ته‌ماشاکه
 پلووسکی وشک و لووله‌ی تیکشکاوی نیستیخوان نه‌گری
 تومه‌س بالای ناوړه‌حمانی دی دیده‌م له‌مژیر خا‌کا
 له‌گه‌ل هه‌وری به‌ه‌ارا وا نه‌ل‌تی بو‌نیم‌تیحان نه‌گری (۳)
 له باغا گول‌که چاوی کرده‌وه، تو چاوی خو‌ت لی‌کنا
 مه‌گه‌ر بز چاوی لی‌کناوت به‌چاوی چاوه‌روان نه‌گری
 به‌سه‌ر په‌ره‌ی گولی زووه‌ل‌وریوی نه‌وجه‌وانیتا
 چه‌من نه‌گری، گول نه‌گری، بلبل نه‌گری، باغه‌بان نه‌گری
 به‌بالای تووه‌سه‌د هی‌لان‌ه‌ی دڼ به‌ند و پی‌وه‌ند بو
 جیهانی بلبل‌ی ناواریه و بو‌گول‌ستان نه‌گری
 په‌شی‌واو و شپ‌رزه و واله‌و شه‌یدا به‌ش‌وین تو‌دا
 وی‌قار و حوسنی خولق و شه‌رم و شیرینی زبان نه‌گری
 له تو‌ماتی که خالی مایه‌وه بو‌شین و گریانه
 سکوتی چو‌لی هی‌لان‌ه، بو‌مورغی جه‌وان نه‌گری

(۱) ناوړه‌حمانی خالوژای: ناوی (میرزا عبدالرهمان حاجی فه‌تاح قادر) له سالی (۱۹۰۵) دا
 له شاری سلیمانی له‌دایک بووه. له رژی (۱۲/۴/۱۹۴۱) دا هر له سلیمانی به‌نه‌خو‌شی
 (نه‌فله‌وه‌نزا) کچی دوا‌یی کردوه.

(۲) له ده‌ست‌نوس‌یک‌ی تری شاعیردا نو‌سرابو: له سه‌رچاوه‌ی دل‌ه‌ی زاماره‌وه...

(۳) له رژی‌نامه‌که‌دا نو‌سرابو: (له‌گه‌ل هه‌وری به‌ه‌ار، هر چاوه‌ بی‌وچان نه‌گری). ناما‌زه‌به‌ به‌وه‌ی که
 له وه‌زی به‌ه‌اردا کچی دوا‌یی کردوه.

په لہی زوو رۆیینت بوو، بو دیدہنی غیلمان و خوړی بوو
به سەد چاوی موحیبەت چاوەرتی تۆبە و جینان نەگری
لەدووری ئیوہ (نووری) خوړی نەنالتینی هەتا ماوہ
لە دواي خوړی رۆحی غەمدیدەہی بە شیعری ناتەوان نەگری
وتم ئەی دل بنووسە سالی ماتەم، دەسبەجێ فەرمووی:
بەشوین تۆدا، ھەزار یک بلبلی بێ ناشیان نەگری^(٤)

١٣٦٠ھ - ١٩٤١

١٩٤١/٤/٢٠

(٤) لە دەستنوسێکی تری شاعیر نووسراو بوو: (بەدووی تۆدا ھەزاران بلبلی بێ ناشیان نەگری). دوو دەستنوسی شاعیرم لەبەر دەستدا بوو، پشتم بەو دەستنوسە بەست کە درەنگتر نووسیویەتی یەوہ، ھەر وہا ئەم دێرە ی دوايي کە بەحیسابی نەبجەد ئەکاتە (١٣٦٠ھ) نووسراو بوو: (بەشوین تۆدا ھەزار یک بلبلی بێ ناشیان نەگری)، ئەگینا حیسابە کە تیکدەچن.

شیوه‌نی شیخ مه‌حمودی^(۱) سه‌رۆک

چ نووکی خه‌نجهری بوو وا بری ریشه‌ی دل و گیانم؟!
چ تینی ناگری بوو وا به‌جاری جه‌رگی سووتانم؟!
له سه‌رچاوه‌ی ته‌قیوی دلمه‌وه خویناری ئال و گه‌ش
به‌ناو شه‌ریانه‌کانا دیتسه سه‌رچاوه‌ی دوو چاوانم
له‌گه‌ل دوودی هه‌ناسه‌م تیکه‌لاوی یه‌ک نه‌به‌ی نه‌وسا
نه‌بیتسه دانه‌یی فرمیسه‌کی خوین، نه‌پژیتسه دامانم
تومه‌ز تیری خه‌فته به‌ندی جگه‌رمی وا کوناو دهر کرد
گه‌پاندوو به‌یه‌کتر (تانجه‌پۆ) و (زه‌لمی) دوو ئاوانم
نه‌پالیتیوی په‌ره‌ی دل نم نه‌ خویناری لیل و ویل
نه‌پژیتتی موورژه‌ی چا و قه‌تره قه‌تره نه‌شکی گریانم
وه‌رن سه‌یری ته‌بیعه‌ت کهن، له هه‌وری ئاه و خوینی دل
که چۆن تاویکی هیتنا و بارییه سه‌ر مه‌ززه‌عه‌ی ژبانم
په‌ژاره و خه‌م سه‌ری هیتنایه دهر به‌م تاوه بارانه
وه‌ری گۆیکه‌ی چناری عه‌یش و نوشی سه‌رچنارانم

(۱) شیخ مه‌حمودی کووری شیخ سه‌عیدی کووری شیخ مه‌مه‌دی کووری کاک نه‌حه‌دی شتیخه، له سالی (۱۲۹۸هـ) له سوله‌یمانی دا هاتوه‌ته دنیاوه. که قامی کردووه‌ته‌وه مامۆستای تایه‌تی بو‌گیراوه. خویندنی سه‌ره‌تایی ته‌واو کردووه و دوایی له‌لای زانا گه‌وره‌کان خویندنی ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی و ته‌فسیر و شه‌رعیشی ته‌واو کردووه. له‌به‌رنه‌وه‌ی هه‌ر له منالییه‌وه به‌دیندار و په‌وشت جوان و به‌خشنده‌یی و نازایه‌تی و جوان مه‌ردی ناوبانگی دهر کردبوو، بۆیه هه‌موو سه‌ره‌ک نیله‌کانی کوردستان هۆگری بوون و له فرمانی دهر نه‌ده‌چوون. به‌م هۆیه‌وه ده‌وله‌تی عوسمانی لیتی نزیک بووه له سالی ۱۳۱۷ی رۆمی سولتان (عه‌بدولحه‌مید)ی دووم شیخ مه‌حمود و شیخ سه‌عیدی باوکی بانگ کردووه‌ته نه‌سته‌مسوول و له (کووشکی یلدز)، (واته نه‌ستیره)، میواندارییه‌کی گه‌وره‌ی کردن و هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌ستی جلی نایابی شاهانه که به‌نیشانه‌ی نرخدار پازابۆوه له‌گه‌ل شیریکی کالان زترین خه‌لات کران و پایه‌ی (موشیری - مارشال)یان پێ درا. له (۹)ی تشرینی یه‌که‌می سالی ۱۹۵۶ له به‌غداو له نه‌خۆشخانه‌ی (حه‌یده‌ری) دوا‌ی خه‌باتیکی دووردریژ و زنجیره‌یه‌ک راپه‌رین دژی داگیرکه‌رانی ولات گیانی پاکی سپارد.

ئەمەل نېژرا لەناو خاكا، ئەلەم گۆپكە و چرۆی دەرکرد
 بەجاری هەلکەرووزا سەبەزەزاری نەو بەهارانم
 بەکۆچی تۆو بوو مەحبوبی حەق، مەحمودی رەبانی!
 وەکو (غەزنە)^(۲)، بەچۆلی مایەو شاری «سلەیمانی»
 لە دوای تۆ شار و لادئ بوو بە کولبە مایەم و ئەحزان
 وەتەن دانیشتوو بە تەعزییە و بۆ فاتیحای خوانی
 بەکۆچی تۆ قەلای نامالی کورد بنچینەکە ی رووخا^(۳)
 بە لافاوی خەفەت شاری ئەمەل رووی کردە وێرانی
 بەجاری میللەتی کوردی هەژارت بۆ سیاپۆشە
 سلەیمانی بوو تە یەک نمونە ی گەردی سەییوانی
 لە هیچ لایە کەو دەنگی کەمان و عوود و نە ی نایە
 بەجاری داخرا رادیۆ، نە ماو دەنگی گۆرانی
 لە مالان شیوەنە و زاری، لە بازارا خەفەت باری
 نە ماو پێکەنین ئیلا بە دەگمەن یا بە پەنە هانی
 هەزاران روچی جۆشانی وەتەن خوا هانی کوردستان
 لە سەر تابووتە کە ی وەستاو بۆ تەشیعی جۆشمانی
 بە سەر سەیارەو بەیداخی رەش ئەشنیتسەو دەیم
 جلی رەش بۆتە مۆدە بۆ هەموو خەلقى سلەیمانی
 حەرامە کردنەو ی رادیۆ لە چایخانە و لە مالانا
 بە غەبیری گوێ لە ئەخبار گرتن و نایاتی قورئانی

(۲) (غەزنە) پایتەختی دەولەتی (غەزنەوی) بوو، دەکەوتتە ئەفغانستانی ئێستا، (مەحمود
 غەزنەوی) یەکیک بوو لە پاشایەکانی. لە سەر دەمی سەدە ی چوارەم و پێنجەمی کۆچیدا زۆر
 بەناویانگ بوو.

(۳) منیش دەنگم دەخەمە پال دەنگی مامۆستا - کامەران موکری - لەو ی ئەگەرچی: (هیچ گومانێ
 تێدا نییە کۆچی دوایی شێخ مەحمودی نەمر، زامێکی قوولی کردە دلی میللەتی کورد، بەلام لە گەل
 نەو هەشدا بە لای مەنەو، ئەو بەیتە پێوست بوو بە جۆزیکێ ترو لە مانایەکی تردا بووتریت، چونکە بە کۆج
 کردنی قارەمانێک قەلای (نامالی) میللەت نارووخت.

هدتا رۆژی چله‌ی به‌م ره‌نگه بوو نه‌حوالی نه‌م شماره
له پاش رۆژی چله‌ش نیتر نه‌ما نه‌وزاعی جارانی (٤)

١٩٥٦/١٠/٩

(٤) پشتم به‌ده‌ستنوسیتی شاعیر خۆی به‌ست. له ده‌ستنوسه‌که‌دا دوو دیری تیاپه دانی پیتدا نه‌ناوه
بۆیه نه‌منوسی که نه‌مه‌یه:

فله‌ک نه‌بوایه نه‌و نه‌وعه‌ی له ده‌وری نه‌و بگیتراپه
که نیتراره له‌به‌دکرداریا، پیتش وه‌ختی نیترانی

تالعی کوردی به دبه ختا^(۱)

شعیرتکی ته رکیب بهنده

بهندی یه کهم:

دیسان له ئیمه قاپییه کهی غم کرایه وه
دهرگای تهره ب، له عاله می دل داخرایه وه
دیسان جگه ر کرا به قه ناره ی موشه ققه تا
یه عنی دوکانی چه رخی جگه رچی کرایه وه
دیسان برینی کۆنی غه می ئیمه هاته سوئ
جامی فه ره ح به به ردی حه وادیس شکایه وه
دیسان دووچاوی سووری وه تن بوو به گۆمی خوتن
فرمی سکی وه ک فواره، له دل هه لقولایه وه
دیسان لیوایی عه زه، له لیواو ناحیه و قه زه
بۆ کوردی قسور به سه ر، به مه سه ل هه لکرایه وه
ئه ستیره به کی بورجی حقووقی هه بوو وه تن
ئه مشه و له پر کشاو به جارئ کورژایه وه
داخ و غه می فیراقی که دانا له سه ر جگه ر
زامی هه زار سالتیه یی دل وا کولایه وه
گـریا وه تن، وتی جگه ری من برایه وه
نووری چرایی مه جلیسی غیره ت کورژایه وه

بهندی دووهم:

ئه ی چه رخی به د موعامه له، تاکه ی خه تا ئه که ی!
ئه م کورده بی که سه انه به غه م ئاشنا ئه که ی^(۲)

(۱) لوانه وه ی (عه بدولکه ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکوکلی زاده) یه که حاکمی مونه رید بوو له سلیمان ی و له (۱۸) ی نه یلوولی سالی ۱۹۲۶ کۆچی دوایی کردوه و هاوپی و دۆستی نزیک ی شیخ نووری بووه.

(۲) له ده ستنوسه کاندای هه ندئ شوئن (ئه) و له هه ندئ شوئن (ده) به کاره یترابوو من یه کم خست.

دهغلی وجودی ئیتمه هه تاکه‌ی نه‌که‌ی به نارد
 خهرمانی عومری ئیتمه هه تاکه‌ی به [با] نه‌که‌ی!
 جه‌پراحی و کهچی نه‌کوژی عاله‌می به‌غهدر
 گۆیا برینی کۆنه و نویمان ده‌وا نه‌که‌ی
 مه‌عشووق نه‌که‌ی به‌دوژمن و عاشق وه‌کوره‌قیب
 باوک له‌کۆر نه‌که‌یت و برا بی برا نه‌که‌ی
 کوردی فه‌قییر نه‌بی چ گونا‌هیتی کردی
 ههر له‌حزه‌یی به‌سه‌د نه‌له‌می مویته‌لا نه‌که‌ی^(۳)
 (عه‌بدو‌لکه‌ریم) که دوینی له‌سه‌ر ته‌ختی (ئینفراد)
 حاکم بوو، نه‌مرو مه‌سنه‌دی داری فه‌نا نه‌که‌ی
 نه‌م دایکی کوردی قور به‌سه‌ره‌ت خستۆته ته‌عزیه
 نه‌ولاده‌کانی چونکه نه‌سیری به‌لا نه‌که‌ی
 نه‌گری و نه‌لی وه‌ته‌ن: جگه‌ری من برابه‌وه
 نووری چرایی به‌زمی هه‌مییه‌ت کورژابه‌وه

به‌ندی سییه‌م:

نه‌ی خاکی تیره‌دل، هه‌یه‌ گهر زه‌په‌یه‌یی حه‌یات
 روحت نه‌که‌یه‌ته خادیمی سه‌رچاوه‌که‌ی حه‌یات
 زولمه‌ت نه‌دیده، چونکه گه‌یشتی به‌ناوی خضر
 تو نامریت و عاله‌م نه‌کا یه‌ک به‌یه‌ک کش و مات
 نه‌و حاکمه‌ که مه‌رکه‌زی قانون بوو سنگی نه‌و
 راجیع به‌تۆیه، قور به‌سه‌ر نه‌هلی موراجه‌عات
 نه‌و حاکمه‌ که عه‌ینی وه‌فا بوو حقووقی مه‌حض
 ته‌رکی سه‌ریری مه‌عه‌ده‌له‌تی کرد و هاته‌لات

(۳) له‌ده‌ستنووسیکی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا و دیوانی بیخوددا: (به‌سه‌د نه‌له‌می ناشنا نه‌که‌ی)

نووسرا‌بوو.

تۆش توخوا وەرە، وەکو تیگەییووەکانی کورد
 تەفسیر مەکە لە خزمەتی، ئەی پۆجەکەم فیدات
 چەند ئەهلی غەدر و زالمی بێ دینی کرد ئەسیر
 چەند بێگوناھی دا لە حەسرخانەدا نەجات
 زاتیککی وا لە ماتەمی ئەودابێ ئەهلی فەزڵ
 چونکە لە زایعاتی وەتەن بوو لە زایعات
 ئەگسری و ئەلتی وەتەن، جگەری من بپرایەو
 نووری چرای مەجلیسی عیرفان کوژایەو

بەندی چوارەم:

ئەی بلبلی وەتەن وەرە^(٤)، ئەی باخەوانی کورد
 ئەی باعیسی نەمانی درەختی ژبانی کورد
 ئەی واعیزی تەرەقیی میللەت بە رۆح و مال
 سەر دەفتەری جەمیعی فیداکارەکانی کورد
 زەحمەت کە خۆشی بێتەو تا پۆژی رەستخیز
 داغی غەمت لەسەر جگەری سەرورانی کورد
 بۆغەیری تۆ وەفاو و حقووقت لە حاکمان
 گەورە و بچووکی میللەت و پیر و جوانی کورد
 ئەوراتی سەبری ئیمە بەجاری وەری درتغ
 رۆیشت بەهاری عەیش و پەیا بوو خەزانی کورد
 تا مۆلکی ناوهدانی بەقسا بوو بە مەنزەلت
 وێرانەکە ی عەدەم بوو تە جێ و مەکانی کورد

(٤) بۆ ئەم شیعەرە پشتم بە سێ دەستنووسی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) بەست کە دووانیان لە لای مامۆستا (گیوی موکریانی) پارتیزا بون، ئەوەکە ی تریشیان بەهۆی مامۆستا (عەبدوڵڵا قیب یوسف) -هەو دەستم کەوت. شیخ نووری خۆی دوو دەستنووسی لەوانە بۆ مامۆستا (گیوی موکریانی) ناردوو و بەمەرەکەبێ سەوز هەندێ شوێنی راست کردوو تەو. هەر لەو دەستنووسەدا وشە (وەرە) ی دانابوو.

نه‌عشی ره‌فیععی تۆی وه‌ته‌نی قور به‌سه‌ر که دی
پشتی شکا، که عیزه‌ت و ناوونیشانی کورد
گـریا وه‌ته‌ن، وتی: جگه‌ری من برایه‌وه
نووری نه‌له‌کـتـریکی شه‌وی من کـوژایه‌وه^(۵)

(۵) نهم شیعره له دیوانی مامۆستا (بیتخود) دا له لایه‌ره (۹۶ - ۱۰۰) ی گرتوه‌وه له‌گه‌ل نه‌و شیعره‌ی
ئێستا ده‌بخویننه‌وه، نه‌گه‌ر به‌راورد بکریڤن، جیاوازی زۆر ده‌بینین.
* ته‌رکیب به‌ند: نه‌گه‌ر له‌دوای هه‌ر پارچه‌یه‌کدا، چه‌ند به‌یتیک دووباره‌ بییته‌وه که قافییه‌یان یه‌ک بڤن و
له قافییه‌ی پارچه‌کانی تر جیاواز بڤن، به‌م جۆره شیعره ده‌لێن - ته‌رکیب به‌ند-، به‌مه‌رجه هه‌ردوو
جۆره‌که له‌سه‌ر یه‌ک وه‌زن بیته له هه‌موو به‌یته‌کاندا.

ئەو کارەساتەي لە هینانەوهی

جەنازەکەي (شیخ مەحمود) دا پووی دا

شەو بوو جەنازەکەي گەشتە کەناری شار^(١)
گیرایە ناو ژمارەیهکی زۆری بێ شوومار
بردیانه بەندیخانە کە بیبینی (شیخ لەتیف)
دەستت بکاتە گەردنی باوکی هەژارەوه^(٢)
کوژرا ژنی (رەشۆل) بەیەکەم گوللە، بیتیگوناھ
داخیکی نا بە جەرگی گول و لالەزارەوه
وەک (نەختەری) ی^(٣) (رەشۆل) ی^(٤) بەسەزمان لە ناسمان
چۆن زوو کـوژرایەوه، بەروخی تابدارەوه
زۆر نەوجەوانی تر وەک ئو کوشتەو جەرێح
شارانەوه هەموو بە لەشی زامدارەوه

(١) پیتوستە ئەم بەیتەش ببیتە (شارەوه = شومارەوه) تا لەگەڵ قافیەي (هەژارەوه... لالەزارەوه، تابدارەوه) بگونجی، بەلام کێشەکەي لەگەڵ کێشی سەرجمی شیعرەکە بروات.

(٢) پیتش ئەم بەیتە لە دەستنووسێکی پێشتری شاعیر ئەم بەیتە نووسرابوو کە خۆی دانی پیتدا نەناوه.

ناگر کرا بەشیلگی بارانی گوللە وەک

تاویکی تەزرە چۆن لە هەوا دیتە خوارەوه

(٣) نەختەر: ژنی رەشۆلە کچی (سالح) ی کورێ (محمود) ـە کە بە (سالحی خوولە) بەنیتوانگە لە شاری سلیمانیدا لە دایک بووه لە ٩٥٦/١٠/٩ لەبەر دەرگای سەرا چلکاوخۆرەکانی ئەو سەردەمە دەستپێژیان لێ کرد لە کاتی خۆپیشاندا نەکەي، لە هینانەوهی تەرمی (شیخ مەحمودی نەمر) پووی دا، ئەمیش یەکتیک بوو لە قوربانییەکانی ئەو دەستپێژە کە وەک ئافەرەتییکی ئازا و بەجەرگ سنگی خۆی داہوو بەر گوللە.

(٤) رەشۆل: لە پال دەنگ خۆشییەکەي، مەزۆقیکی قسە خۆش و نیشتییمان پەرورەر بوو. لەگەڵ مەلاکەریم گۆرانییان لەسەر قەوان تۆمار کردوو. لە یاش سالانی (١٩٤٠) هەو چەند گۆرانییەکی بۆ نیتستگە تۆمارکردوو وەک (قەتار و خاوکەر و دەشت). ناوی (رەشید میرزا عەبدوللا حاجی ئەمین) ـە لە ١٩١٢ لە سلیمانی لە دایک بووه لە ٩٧٤/٧/٤ مردوووه لە دەریەندی پایات نێژراوه. بۆ ئەم زانیارییانە سوودم لە مامۆستا غەفور ئەمینێ برازای وەرگرت.

زانرا نه تیجه کھی که شتیکی فه لاکه ته
 عالم له ترسی گولله کشانه که ناره وه
 سبحه یینی وه زعی مهمله که تم زۆر شپرزه دی
 ههر (شورته) یه و خولهی دئی به دونکی و به داره وه
 وهک رووی نه دابی حادیسه یه که نه مر نه دهن، نه لئین
 عالم نه بی خه ریک بی، به سه ر نیش و کاره وه
 تیجوال مه نع کرا له ده می عه سه ره وه هه تا
 رۆژ هه لئه هات و شه وقی نه خسته دیاره وه
 بو مه نعی نه و که سانه نه هاتن له دووره وه
 حازر کرابوو شورته، به پیاده و به سواره وه
 بیجگه له مهش نه مر به نه واحی و قهزا درا
 نابی به ناوی پرسه وه کهس بیته شاره وه
 سی رۆژی ماته می، که (دی) یان بهم حه قاره ته^(۵)
 بریار درا به جارئ به لادی و به شاره وه
 غه مبار بن و جلی ره شی ماته م له بهر بکه ن
 پیرو جوان، هه موو به دلی غه مگوساره وه
 وهختی ئیداره فه رقی به عه زمی نه مانه کرد
 قانونی هیزی (شورته) یی لی خسته کاره وه
 پۆلیسی جل ره شتیکی بکه وتایه بهر نه زه ر
 نه یبرده گۆشه یه کی په نا و نادیاره وه
 نه وهل نه سیحت و هه ره شه ی دهستی پتی نه کرد
 نه یووت به مانه خۆت مه خه ره گیر و داره وه
 پیتان نه لئیم به ره سمی: جلی رهش له بهر مه که ن
 یاساغه کهس ببینری به لیسوی به باره وه
 پشتینی رهش جه ریمه یه بیگۆره تا زوه

(۵) له یه کهم دهستنوسی ئەم شیعره ئەم بەیتە بەم جۆره بوو: زانرا ئیداره ئەمۆ بە عه مدهن وه ها نه کات.

تاكو فرپتی نهدهی بچۆ زوو خۆت بشارهوه
 هەر چایچییه و بهدهم شهقی پۆلیسهوه زهلیل
 هەر سایقه نهناڵی بهدهم لیس و دارهوه
 رادیۆ بهزۆری شهق نهبنی بکرتتسهوه له هەر
 دوکان و چایخانه، بهنهغمهی قهتارهوه
 هەر جل رهشی ههژار بوو، نهیان برد بهزۆری لیس
 نهخرايه ژیر سوئالی، گهلی نالهبارهوه
 قۆلیان نهگرت بهدووکهس و نهبرایه بهردهمی
 قۆمیسهری، بهفیز و کلاویکی لارهوه
 نهیوت: بهمن بلتین چییه کهوتونهته سهری؟!
 خۆت تووش مهکه، بهکۆلی منالی ههژارهوه
 کئی مردووه؟ سهبهب چییه ئهه حوزن و ماته مه؟
 خۆناسمان بهجاری نهکهوتوته خوارهوه
 لیبی هاته جواب، شپرزهی شهق، سهر شکاوی دار
 رووی کرده قۆمیسهر، به دلی زامدارهوه
 من سهروهری ولاتم و سهرداری قهومهکهم
 بمری بهئیشی دهردی دل و ئیحتیقارهوه!
 من بئیم له بهر رهزای دلی تو یا یهکیکی تر
 نامووسی کوردهواری بنیتمه کهنارهوه؟!
 تو و نهو کهسهش که وای وتوو به باشی تیبگهن
 کورد نایهوی بژی به لهکهی، عهیب و عارهوه

بانگه‌وازی ویزدان

مووی سپی و پشتی خه میدهم...

مووی سپی و پشتی خه میدهم وتی بهسیه گروگال
پیروم و ئیسته هه موو شه و کچی رهز ناخوازم
سه ربه ره و خواریه ریم، باوی قسولم زور خوشه
تیپه ری، قووه تی ههنگای سه ره و هه ورازم
نییه کهس باری نیازم بگریته سه رشان
هه ر مه گه ر یاری نه جهل بیتو بکیشتی نازم
ته عنه بی به دخواه و قسه ی پووچی نه م و نه و بوو که وا
کونجی به دبه ختی و ماته م، بووه ته ده مسازم
تانه ی تینه گه یشته و جگه ری وا له ت کردم
خوین نه پالتیوی له سه د لاره دلای غه مسازم
هه رچی کردوومه له مه و بهر، ده می نادانی بوو
نادیم ره بی له تو لوتف و که ره م نه خوازم

۱۹۴۱/۱۰/۲۸

ویژدان

نییه نیشانه‌یی حیستی، که پیتی نه‌لین ویجدان
وهیا شعورئی که‌وا ناوی لئی نراوه زه‌میر
له‌لای نه‌وانه که‌ناپاک و خائینی وه‌ته‌نن
گرو ته‌زوی به‌زه‌یی، ناکه‌و‌پته سهر له‌شیان
له‌لای نه‌مانه جیهان دوو شته به‌بئی که‌م و زیاد
یه‌کیتی که‌م‌نفه‌عتی زاتییه، به‌بئی شه‌رعیش
ده‌سی که‌ه‌وئی زۆر دل‌نی‌او شادانه
به‌ته‌نگه‌وه نییه، هه‌رگیز له‌هیرشی تانه
نه‌مه شتیکه وجوودی زه‌روریه لایان
نه‌وی تری شتیکه له‌نه‌زه‌ردا بئی بوونیان
به‌ته‌نگه‌وه نییه به‌ریتته پرووی زه‌مین
وه‌یا به‌شهر هه‌موو به‌روا به‌هایدروژین
به‌نیشی نه‌وعی به‌شهر شادمان و مه‌سروورن
نه‌گه‌رچی که‌م‌نفه‌عتی خو‌شی تیا نه‌بئی یه‌قین
خودا نه‌کرده، مه‌نافع بئی (معاذ الله)
به‌لام نه‌وه‌نده خودا ره‌حمی کردوه زۆر نین
نه‌گه‌ر له‌مانه که‌م‌نی زیاد بوایه مق‌داری*
ده‌م‌نی بوو پرووی زه‌مین، هیچ نه‌مابوو ناساری

(* له ده‌ست‌نو‌ستیکی شاعیردا به‌ده‌سخه‌تی خۆی نووسراوه (مقداریان).

ئامۇزگارى

گويۇ لە نوورى بگره جانا، با نهى تووشى زيان
ئيعتيماد قەت نهى، ھەرگىز به ئەوزاعى جيهان
تاكو تۆ مساوى لە نازارى ئەم و ئەو دوور ئەبى
گەر نهكەى تۆ مەيلى نازار و عەزابى ئين و ئان
يارى كۆن ھەروەك شەرابى كۆنە، تابى چاك ئەبى
قەت نهكەى ھەرگىز بەيارى تازەوہ خۆت سەرگران
سوحبەت و مەيلى موحىبان تەگەر لا مەتلەبە
تتپەرىوى ئىمتيحان، ھەرگىز نهكەى تۆ ئىمتيحان
ئەو ئومىدەت قەت نهى پازى دلت شاراوہ بى
تۆكە خۆت فاشى بگەى، بۆ عالەمى پازى نيهان
لات موحەقق بى، بەجارى گووم ئەكەى ئاسارى خۆت
خۆت نهكەى گەر تۆ بە خولقى چاكە لاي كۆمەل عەيان
قەت غەمى ئەم دەھرە نانىشىتە سەر پەپەى دلت
گويۇ ئەگەر نهگرى لەرىكى يا لە ناپىكى زەمان
ژىنى باشت بۆ پەيابوو گەر لەسەر رووى زەمىن
بالى مەغرورى مەجولتەنە بەرەو رووى ئاسمان
دوژمنت گەر دى زەعيف و ناتەوان، مەسرور مەبە
ژىنى دنيا بۆكەسى نامىنى تا ئاخىر زەمان^(۱)
بەسىيە (نوورى) ئەم قسانەت وائەزانم ئاخىرى
وہك چرا بۆ سووتنى خۆت، گر ئەخەيتە سەر زيان

زىيار ۱۹۵۱/۲/۲۱

(۱) لە شوتنىكى تردا: (ژىنى دنيا چارەكەم، بۆكەس نەماوہ جاويدان) نووسرابوو.

له دونیادا نه‌گەر لای تو بئی ئیدراک و ئیفکرین

له دونیادا نه‌گەر لای تو بئی ئیدراک و ئیفکرین
گه‌مارۆت گه‌ر بدهن عالم، هه‌موو دل پر له بوغز و کین
به‌نافامی هه‌موو بئین و زه‌می عه‌قل و دیرایه‌ت که‌ن
گرۆهی ئاده‌میزاد، موخته‌رز بن لیت و نه‌فهرت که‌ن
به‌ئیمانیکی ناله‌رزیده‌وه، بئین باک و بئین په‌روا
به‌نه‌فسی خۆت، نه‌گه‌ر باوه‌ر بکه‌ی، ئاسوووه و بئین باک

نه‌گه‌ر بئین گوئی نه‌ده‌یته تانه‌یی نابوودی به‌دخواهان
له‌ گه‌ژاوی به‌سامی ئینتیزارا، مه‌رد و شا‌کری بی
فریوشت بده‌ن، ته‌بع‌ت نه‌کا مه‌یلی فریوی که‌س
له‌که‌س دل پر نه‌بی و نه‌روانییه که‌س، تو به‌چاوی سووک
به‌سه‌ر هه‌تیز و هه‌وای نه‌فس و غروورا بئیتوقادری بی
به‌قین و لوتفی دونیا، تو نه‌غه‌مگین بئیتو نه‌شادان

ته‌خه‌بیول که‌ی، به‌شه‌رتی ملکه‌چی خولیا نه‌بی زینه‌هار
ته‌فه‌گور که‌ی، به‌لام هه‌رگه‌یز نه‌که‌ی، نه‌ندیشه عاده‌ت که‌ی
سه‌عاده‌ت، یا فه‌لاکه‌ت، دوو شتن بئین ئه‌سل و بئین ئاسار
له‌به‌ر چاوی حه‌قیقه‌ت بئینی تو، ئه‌م دووانه یه‌کسان بئین
قه‌سه‌ی راستت به‌تیری تانه‌یی به‌دخوا له‌ سه‌د لاوه
نه‌گه‌ر بئین ئه‌نجن ئه‌نجن، له‌ت له‌ت و که‌رت و په‌ریشان بئین

وه‌کو زنجیری پتی دێوانه، ورد و خاش و تارومار
ببئین و مه‌حسولی نامالت بده‌ن وه‌ک (کا) به‌ده‌م باوه
ته‌حه‌مول که‌ی ئه‌مانه، یه‌ک به‌یه‌ک تو ساکت و بئین باک
به‌ئیش و نی‌ئشی، ئه‌م ئازاره زۆرانه نه‌بی غه‌مناک

ئەگەر بىن ھۆى ژيانىت ئاگرى تىبەر بىن ناگاھ (*)
بىتە تاقە تۆزى خۆلەمىشى ورد و (با) بىبا

بەرەغمى ئەم زىانە ، ھەول و تىكۆشپن ئەگەر زىادكەى
بە عەزمىتىكى سوپك پۆحانەو، نامادەيى پەيكار
بىت و رووكەيە ژىنىتىكى ئىنسانانە بىن پەروا
بەرپكەوتىي ئەگەر پىت كەوتە بەزمى ھەرزەكارانى
لە نەركانى فەزىلەت لاندەى تۆ، ياخود بەحسى كەى
بەپاكى دوور لە خودبىنى، ۋەكو فەرموودەيى يەزدان

مووساوى بىن لە لای تۆ، عەينى يەك، داناو و نادانى
ئەگەر بىپەرچنى دل، توورەيى و رق، ۋەختى قىن ھەلسان
ئەگەر بگرى كەمى تۆ لايەنى ئارام و جىدىيەت
لە بۆ تەسكىنى حىددەت، بىتو تۆ نەختى بگەى غىرەت
بەكامى تۆيە ئەى رۆحى پەوان، دونيا، ۋەمافىھا
مىبارەك بىن لە تۆ ناوى بلندى نادەمى زانا

(*) لە دەستنووسىتىكى شاعىردا بەدەسخەتى خۆى (ناگا) نووسرابوو.

سه عاده تی راستی

سه عاده ت گهر به راستی تو دهر پرسی، عزیزه تی نه فسه
نه گهر به دناوی بی شارت نه وی، نه فست به دهره للاکه
نه گهر به رزی مه سیحت بو نه بی، تهقلیدی یووسف که
نه گه یییه ناسمان، هه ولتی بده زیندانی پیدا که
له پانایی زه مینا جیت نه بی، شاخ و چیا زوره
نه گهر قه سرت نه بوو، عاجز مه به، غاری به مه نوا که
له ناو شاری عه ده مدا، بی خه می و ناسووده گی زوره
نه گهر ژینی زه ریفت ده ست نه که وت، مردن ته مه نناکه
جیهان بی نیمه زور تیبه ر بووه و تیبه ر نه بی زینهار
به کرده ی چاکه، ناویکی نه مر بو خوت موهه ییا که
له هه وراز و نشیوی پتی ژیا نا قه ت مه نالتنه
نه مه ل مه پره، ته حممول بگره، بی عه زمی ته وه للاکه (۱)

(۱) نهم شیعره له ده ستنوسی (گه لاریزان) دا له لاپه ره (۷۴) نووسرا بووه وه، به لام له به ر نه وه ی تا لاپه ره (۷۹) ی نه و ده ستنوسی لئ کرابووه وه، بۆیه نهم شیعره ناتا واره و دوو بهیتی بهر نه و درانه که وتووه.

نیستیقبال بو تازه بیگه یشتوووه کان

سبحه ینتی ئەم تەجەدودە بو تۆیە ئەی شەباب
بو تۆیە ئەی ئومیدی وەتەن، خادیمی حیات
ئەی نافستابی فەجری ئەمەل، مایەیی نەجات
سوحی سەعادەتیکی عەجەب پاک و بی سەحاب
هەر چاوه‌روانی تۆیە، دەسا فرسەتە شەتاب

ئەی فەجری بی غوبار و کەدەر، عالەمی ئەمەل
چاوی لە تۆیە، تۆ کە ئومیدی هەموو کەسی
ئەلحەق عیلاجی دەردی دەواپەکی نەورەسی
هیند چاوه‌رێ بوو چاوی، هەتا پیتی گەیی سەبەل
فەرموو درەنگە، وەختی تلوعیکە بی حجاب

بەلکو کە سەرفی مازیی تاریک و هەولناک
بگریته‌وه، خەتی لە پەرهی دل بچیتە‌وه
سونجەتی^(۱) بەهاری عەیشی وەتەن وەختی بیتە‌وه
شایەد خەزانی عومری بکا سینه چاک چاک
بگریته‌وه فەهمی ماضی پر عەزاب

ئەی نەورەسیدەکانی وەتەن، وەختی غییرەتە
تەحسیلی عیلم و مەعریفەتە، مایە شەرەف
تیکۆشە بو سبەهینتی، نەوێک بتکەنە هەدەف
سبحه ینتی خاکی ئەم وەتەن، لات ئەمانەتە
حورمەتی وەتەن، شەرەفی هەموو بو تۆیە ئەی شەباب

(۱) لە رۆژنامە کەدا: (نەختی) نووسرا بوو، شیخ نووری بەمەرەگەبی سەوز کردوو بەتی بە (سونجەتی).

ئەي موحتەرەم، موعەلىمى وشىيار و باويقار
ئەي دوژمنى جەھالەت و ئەي خادىمى بەشەر
ئەي خەسمى يەئسى دائىمى، ئەي ماىەي زەفەر
ئەي مەحزەرى سەعادەتى مىللەت بە ئىفتىخار
لادەن لەپووى ماھى وەتەن، زىللەتى نىقاب

ئىسۈن بە نوورى عىلم منەوەر ئەكەن ولات
ئىسۈن كە خزمەتى وەتەنى مېھرەبان ئەكەن
تەنۈبرى فېكرى عالەم و تەعلېمى شان ئەكەن
ئىحضارى مەعرفەت ئەكەن و فرسەتى نەجات
پەر نوور ئەكەن ولاتى^(۲)، وەكوشەوقى ماھتاب
مەحبوبەي جوانى وەتەن، شۆخ و ماھ پوو
ئارائىش بەخشلى عىلم دەن، مەكەن قسوور
تەنۈبرى كەن بە شوعلەو تەجھىزى كەن بە نوور
قەد بى جىاوازى ئەم كچە ھەرگىز^(۳) مەدەن بە شوو
بەلكو ببى وەتەن، لەسەعى ئىسۈفە فەيضاپ
ئىتر ئەكەم بەيانى خلووس و تەشەكورات
تەقدىمى ئىحتىرامى خسووسى بەدل و جان
بۆ خزمەتى جەنابى مودىر و مەعلېمان
ئەم بەرگە سەبزە، با بگەمە دىارى و خەلات
ھەرچەندە زەرە، ھېچ نىيە شەوقى ئافتاب^(۴)

(۲) لە دەستئوسەكەي مامۆستا (نەجمەددىن مەلا) دا (ولات) نووسرابوو، بىگومان ئەو شەش شىعەرەكە لەنگ دەكات.

(۳) ھەر لەو دەستئوسەدا كە (شىيخ نوورى) چاوى پىندا گىتپاۋەتەوە وشەي (ھەرگىز) ي داناو، ئەگىنا لەنگ دەپوو.

(۴) ئەم شىعەرە كارتىكردنىكى زۆرى شىعەرى (دوآرۆز) ي توفىق فېكرەت-ى بەسەرەوہىيە، ھەر ئەم شىعەرەش كارىگەرىي بەسەر نووسىنى شىعەرەكەي (دلدار) بەناوى (ئەرى ئەي لا...) ھوہ داناوہ.

سۆزى دەروون

دلی من

نہ زیرہ لہ سہر قہ سیدہ یہ کی ماموستا بیتخود

۱

لہو پوژوہوہ توئی دیوہ پهرتشانہ دلی من
سہودا زہدہ و بی سہر و سامانہ دلی من
پیشہی خہفت و شیوہن و گریانہ دلی من^(۱)
گا ویتلی کہڑ و کیتو و بیابانہ دلی من
گا دہرہدہری کسوچہیی شانہ دلی من
سہرسامی پهل و بہردی منالانہ دلی من^(۲)

۲

ہہرچہندہ بہدوویا نہ گہریم شار و ولاتان
دہشت و کہڑ و سہحرا و چیا، چول و بیابان
نایدوزمہوہ بی سہروشوتن پوئیوہ دیسان
شیتانہ نہ بی پرووی لہ چ لا کردبئ یاران
وہک بلبلی کہی ویتلی گولستان بہ بہاران
ناخو لہ چ گولزارئ، غہزہخوانہ دلی من

۳

گاہن وہ کولافاوی چیا، پرو لہ بیابان
وہک ہوری تہری^(۳) فہسلی بہہاران لہ نزاران
وہک بلبلی ناوارہ لہ گولزار و گولستان
مہستانہ نہ سووریتہوہ، ہیلانہ پهریشان

(۱) لہ گولزاری پہیام: (سہرگہشتہ نہ سووریتہوہ بی لانہ دلی من) نووسرابوو.

(۲) ہہر لہو گولزارہدا: (کفتی کوتہک و بہردی منالانہ دلی من) نووسرابوو.

(۳) ہہوری تہر: نہو ہہورہیہ کہ شیبہکی ہہست پتکراوی ناشکرای لہ بہہاران و زستاناندا ہہیہ.

شمشالی گهرووی پر له چریکه‌ی غم و هیجران^(۴)
هر سساته به‌ده‌ردیکه‌وه، نالانه دلی من

۴

ساتی به‌هوا و مه‌یلی په‌رستش به‌گوتی رووت
جیتی مه‌سجیده بو سوجدیه‌یی میحرابی دوو نه‌برووت^(۵)
به‌ینی به‌خه‌یالاتی گری و پیچی سه‌ری مووت
پابه‌ندی کلیت‌سایه به‌زناری دوو گیت‌سووت
حه‌یرانه له‌به‌ر^(۶) رووت و په‌ریشانه له‌به‌ر مووت
گه‌ه کافر و گه‌ه شیخ و موستمانه دلی من

۵

ساتی نه‌بوو، دنیا بگه‌ری، توژی به‌کامی
روژی نه‌بوو، سه‌د ده‌فه که نه‌کولیت‌ه‌وه زامی
زۆرم په‌له کرد^(۷)، دل نه‌بی گیرۆده‌یی دامی
بی‌هووده بوو خوی تووشی به‌لا کرد به‌نه‌فامی
روچی به‌فیدا کرد و که‌چی هر نه‌بوو پامی
ئیت‌ستا به‌شه‌و و روژ، به‌شی گریانه دلی من

۶

نه‌مدیوه دلی وا به‌د و ناخ‌شهر و نه‌گه‌ت
ری لی هه‌له‌بووی، چۆل و بیابانی موحیبه‌ت
لا‌سار و سه‌هه‌نده و سه‌ره‌رو و سه‌ر به‌موسیبه‌ت
وه‌ک بایه له‌لای سه‌رزه‌نش و په‌ند و نه‌سیحه‌ت

(۴) هر له‌و گۆفاره‌دا: (... له‌ چریکه‌ی غمی هیجران) نووسرابوو.

(۵) هر له‌و گۆفاره‌دا: (جیتی مه‌سجیده‌ی میحرابی دوو نه‌برووت) نووسرابوو که‌ دیاره‌ به‌م شیتویه‌ له‌نگه‌.

(۶) له‌ گۆفاره‌که‌دا نووسراوه: (حه‌یرانه له‌ ده‌س رووت و...).

(۷) هر له‌و گۆفاره‌دا: (زۆرم ته‌قه‌لادا) نووسرابوو

گوئى ناگرئى له جوئین و هه ره شه و ته عن و مه لامهت
یاره بى چ بئى هوش و چ نادانه دلى من

۷

سه د خوژگه بئى بهو رۆژه که نه مبیستبوو ناوت^(۸)
نه مچیشتبوو^(۹) تامى مه یی، مه یخانه یی چاوت
نه یدیبوو دهس و پیتی دلکه کم^(۱۰)، هه لقه یی داوت
نازادبوو له پیچ و غه می نه گریجه یی خاوت
وا ئیسته^(۱۱) له تاو ناگرى هیجرانى به تاوت
فرمیتسکى ئه لئى ته رزه و بارانه دلى من

۸

خۆ کفرى نه کرد تیپه پرى کرد رۆژئى به لاتا
زوو هوگرت بهو وا که نه گریا به دوواتا
سووتا وه کسو په روانه له ناو شه وقى چراتا
ئه تلئیته وه بیچاره له ناو دهر د و به لاتا
خوئینى به هه دهر رۆبى، له پیناوى هواتا^(۱۲)
خۆرایى نییه، مه یلى له تووانه دلى من

۹

ئیتربه سه هینده مه ده نازار و عه زابى
با نه شکتى پیاله ی پر و برۆئى مه یى نابى

(۸) له گۆفاره که دا: (نه ی بیستبوو ناوت) نووسرابوو.

(۹) هه ره له هه مان گۆفاره دا: (نه ی چیشتبوو) نووسرابوو

(۱۰) هه ره له گۆفاره دا: (نه یدیبوو دهس و پیتی گره هو...) نووسرابوو.

(۱۱) هه ره له گۆفاره دا: (ئیتساکه...) نووسرابوو.

(۱۲) هه ره له ویدا نووسرا بوو: (خوئینى به هه دهر رۆبى، له پیناوى هیواتا).

با نه درې سحیفه‌ی نه‌دهب و دهرس و کیتابی
خوت نه‌ختی بپارټزه له دوعا و له عیتابی^(۱۳)
جوابت چ نه‌بی، پوژی جه‌زا وه‌ختی حیسابی
جیتی زی‌کری خودا و^(۱۴) مه‌رکه‌زی نی‌مانه دلی من

۱۰

شهرت بی دل‌که‌م بگرم و وا بیده‌مه به‌ر دار
زنجیر و که‌له‌پچه‌ی که‌م هه‌تا دیته‌وه به‌ر بار
بی‌هیتنه‌وه ناو قه‌فه‌سی سینه وه‌کو پار
بی‌دهم به نی‌گاریکی وه‌فادار و خریدار
گوئی بگری له نالین و له گریان و له هاوار
با به‌س بگه‌ری نه‌م که‌ژ و کی‌وانه دلی من

۱۱

نه‌وسا بگه‌ری، یاری بدوژیته‌وه بو‌خوی
تیر سو‌جده به‌ریتته به‌ری می‌حرابی دوو نه‌بروی
نی‌تر نه‌گه‌ری شار و دهر و ده‌شت و چیا بوئی
نو‌بالی هه‌تا هیتنه نه‌چیتته مل و نه‌ستوی
به‌لکو نه‌مه خوايه، که که‌می بیته‌وه سهر خوی
با هیتنه نه‌سووریتته‌وه شی‌تانه دلی من

۱۲

پروا سهری خوی هه‌لگری، پروکاته دیاری
یاری بگری خه‌نده به‌له‌ب، شوهره‌بی شاری
دهم پر له شه‌که‌ر خه‌نده، مه‌له‌ک چیه‌ره، نی‌گاری
بارانی غه‌زه‌ب، هیتنه له روانینی نه‌باری

(۱۳) هه‌ر له‌و گوتاره‌دا: (له‌دوعایی موجابی) نووسرابوو.

(۱۴) هه‌ر له‌و گوتاره‌دا: (جیتی زی‌کری حه‌ق و...) نووسرابوو.

بیتیتته سههسا، رۆحی رهوانم به وتاری
نهشکیتنی ههموو رۆژی به سههه تانه دلی من

۱۳

یارتیکی وهها ترسی خوو داوهندی له لای بی
رهحمی بهقهدهر زهرهیی^(۱۵) موویه له دلا بی
ترسیکی له پرسینهوهیی رۆژی جهزا بی
دهرحهق به موحیبانی، بهعههد و به وهفا بی^(۱۶)
زولمیتیکی که بوو، مهرحمه تیشی لهگهلا بی^(۱۷)
دهس ههنگری، لهو شین و گسریانه دلی من

۱۴

نهم ناھو نه نینی دلته گیانه بهشکایهت^(۱۸)
ههر بهردی سهری ریتته ههتا رۆژی قیامهت^(۱۹)
توتی مهگه، نهفسانهیه کردوو به عادهت
ههر خاکی بهری پیتته^(۲۰) بهشوق و به شهتارهت
بیهخشه که خنکاوه به لافاوی نه دامهت
ههرچهنده که لاساره، بهسه زمانه دلی من

۱۵

وادپاره که ناگات له دهمی خۆت نییه (نووری)
تۆ شاعیری لای خۆت و نه لاین نه هلی شعووری

(۱۵) له دهستنووسیکی تردا: (رهحمی بهقهدهر دیهنی موویه له دلا بی) نووسرا بوو.

(۱۶) ههر لهو دهستنووسه دا: (بهرحم و بهوهفا بی) نووسرا بوو.

(۱۷) ههر لهو دهستنووسه دا: (سهه زولمی که بوو، مهرحمه تیشی لهگهلا بی) نووسرا بوو.

(۱۸) له دهستنووسیکی تردا: (نهم ناھو نه نینی دلته ههرگیز بهشکایهت) نووسرا بوو.

(۱۹) له دهستنووسیکی تردا نهم بهیتته لهگهلا بهیتته کهی دوا ی خۆی شویتیان ئالوگۆز بووه.

(۲۰) ههر لهو دهستنووسه دا: (دل خاکی بهری پیتته...) نووسرا بوو.

ببریتسهوه نهم راز و سکالایه له دووری
نهی سسایهیی رووناکى دوو دیدهیی نووری
گوئ مهگره له ناله و له عیتاب و له شروری
بیتهوش و سهراسیمهیه، مهروانه قصووری
توهه رچ بکهی، بهندهیی فهرمانه دلی من

سهنگاو: ۱۹۵۱/۱۲/۲۱

نهی دولبه‌ری جانی

نهی دولبه‌ری جانی به‌خودا جانی جیهانی
نارامی تن و راحه‌تی دل، رۆحی په‌وانی
نووری به‌سەر و شه‌معى شه‌بستانه جه‌مالت
مه‌حبووبی دل و مه‌حره‌می سه‌د رازی نیهانی^(۱)
یاقووتی له‌بت، قووتی منی پروته به‌قوربان
رووت ده‌رخه که پروا شه‌و و بێ وه‌ختی به‌یانی
موژگان و برۆت سه‌ف وه‌کو عه‌سکه‌ر که ده‌به‌ستن
باکت چیه‌ تو‌ساحبی شمشیر و سینانی
خوینی منت به‌و گه‌ردنه بێ رۆژی قیامه‌ت
نهم‌ عالهمه شاهیدمه که تو‌م قاتیلی جانی
نهی عه‌بدی خودا، شه‌رمی له دیوانی خودا که
ره‌حمت بێ دنیا‌یه‌که بێ قیامه‌ت و فانی
بیریته‌وه نهم‌ ده‌عیه‌یه، به‌م حوسنه مه‌نازه
وه‌ک عومری منی خسته (سریع‌الجریانی)

(۱) له رۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتن) ی ژماره (۹۹) دا (رازی جیهانی) نووسرا‌بوو، که له دێری یه‌که‌می
شیه‌ره‌که‌دا نهم‌ قافییه‌یه هه‌یه.

شێوهی زیوهەر

نەزانم بینوووسم بۆ ھەرکەسێ من، عەرزی حال ئەمڕۆ
 لە عەرزی حالی خۆم داماووم و ساحب مەلال ئەمڕۆ
 شکایەت کەم لە ئەبرۆی دلکەشی، یا چاوی خۆتێنخواری
 بێتیم چی من، لە تەئسیراتی زولف و خەت و خال ئەمڕۆ
 ئەلێن فەوتاوە باسی بۆلبول و گۆل، شەمع و پەروانە
 کەچی شەمعی گۆلی رۆچی بێتیککی بێ میسال ئەمڕۆ
 چراغی بەزمی عوششاقی، گۆل و گۆلزاری ئافاقی
 بەناچار ئەبمە بۆلبول، ئەبمە پەروانە جەمال ئەمڕۆ
 ئەگەر تەنقید ئەکەن، تەقدیر ئەکەن، ئەم پێگە، پێگامە
 کە بچمە سەیری لە ئجەبی دولبەری قەد ئیعتیدال ئەمڕۆ
 کە منھەجمان لەسەر دینە، نەوێک دەینە بێتیم موفتی
 ئیتر لادە لە فتوای فاسد و قەولی بەتال ئەمڕۆ
 بەحوسنیتکی خودا دادی وەکو (نووری) دووچاوانە
 مەکەن مەنعم بەقوربانی بکەم عەقل و کەمال ئەمڕۆ^(١)
 لەو وەختەو تۆ چوویتە سەفەر، کوێرە^(٢) بیناییم
 سا پەحمی بە یەعقووبت کە، ئەی یووسفی ثانی
 بەم جیلوویە، بەم عیشوویە، وەختە نیگاہت
 بێ، عەینی دەلتیی حوری و و غلیمانی جینانی
 مەنعم مەکە وا عاجز و بیمار و نەخۆشم
 پەروانەرە ناوینە^(٣)، لە ئەحوالم ئەزانی

(١) ئەم شیعەرەم لە بەرگی سێیەمی کەشکۆلی (مینیای شکستە)ی مامۆستا (نەجمەددین مەلا) وەرگرتووە کە لە سالی (١٩٤٠)دا نووسراوەتووە، لاپەرە (٢٦٠). ھەرھوێا لە رۆژنامەی (ژین)ی ژمارە (٥٧٢)، (٢٩)ی حوزەیرانی ١٩٣٩ بەناوی (شێوهی زیوهەر) بلاوکراووەتووە.

(٢) لە رۆژنامەکەدا: (کوێرە بیناییم) نووسرابوو.

(٣) لە دەستنووسیکی تری مامۆستا (نەجمەددین مەلا)دا (پەروانە ناوینە) نووسرابوو، کە بەم جۆرە لێنگ

(نووری) که قسه‌ی هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌هر ده‌فرۆشن^(٤)
بۆ مه‌دحی ته‌ماشایه‌کی تۆ، لاله‌ زمانی

سلیمانی

(٤) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووسه‌دا: (هه‌روه‌کو‌گه‌وه‌هر ده‌فرۆشن) نووسراوه‌و.

تهلیح له سهر غه زهلی سه عدی^(۱)

چ خوشه مهی مه زه ی بی پرووی حه بیبان
به بوی صبح بانگ عندلیبان
وه ره پره حمی به نالینی دلم که
که ساکن گردد آشوب رقیبان
جهزایی دوژمنان به سییه، بیین
حبیبان روی در روی حبیبان
نه سیبی ژینت که سبی نه قدی وه قته
مباش ای هوشمند از بی نصیبان
که زانیت بۆت په یا نابی سهگ و شوان
رهاکن گوسفندان را به ذیبان
له لای من هاوده می رهندان بی باشه
خلاف پارسایان و خطیبان
مف، وهز بن له حهق من چی نه زانن
بگویند آشنایان و غریبان
له دونیا^(۲) هه ره له بی شیرین له بانه
که غارت میکند هوش لبیبان

(۱) سه عدی: (سه عدی شیرازی) یه، ناوی (موسلیحه ددین) ی کوری شیخ (که مالوددین) سه. باوکی له دتی (پاوه) له دایک بووه و نازناوی (شیرازی) یه، له سالی (۵۷۱) ی کۆچی له دایک بووه. کتیبی (گولستانی) ی له سالی (۶۵۶) دا داناوه. له سالی (۶۵۵) دا کتیبی (بۆستانی) داناوه. له - شیراز - سه ره تایی ته واو کرد.

له پاشان (نه بووبه کر نه تابوک) فرمانداری کرمانشان، (موسلیحه ددین) ی نارد بۆ خویندن، که له وه سه رده مه دا به غدا (دارولعلم) بوو. له قوتاخانه ی سه ربازیدا خویندن ته واو کرد. له سالی (۶۹۱) دا کۆچی دواپی کردووه. وشه ی (خاص) به حیسابی نه بجه د، سالی مردنیه تی. پروانه رۆژنامه ی ژین، ژماره (۱۳۴۵) ی سالی (۱۹۶۰/۷/۱۲/۳۵).

(۲) له ده ستنوسیتیکی خۆیدا (له دونیادا...) نووسرا بوو.

شهوئ بوومه ره فیقی ناله باران
بشستم (*) هر چه خواندم بر ادیبان
نییه (سه عدی) بزانی دهردی (نووری)
که رنجورند از علت طیبان

(*) له دیری سییه می دهستنوسیکی تری شاعیردا نهم بهیته هه بوو، بهلام لهم دهستنوسه ی من پشتم
پن بهستوه نهو دانی پیتدا نهناوه.

له تویکتلیکا وهکو دوو دهنکی بادام
برا ورده دوسر از یک گریبان

دل

جەولانگەھی نیگارە^(۱)، شەوی ماھتابە دل
نۆخەیی شوکر لە مەرحەمەتت کامیابە دل
لەو ساوە خالی دیوہ لەسەر سەفحەیی روخت
دایم خەریکی دەرس و مۆتالای کیتابە دل
تەختی شەھی، موحیبەتی تۆیە لە سینەما
جێیەکی زۆر موقەددەس و عالی جەنابە دل
یارەبی هەوری میخەنتی لێ دوور بخەیتەوہ
جێیگی تلووعی مەرحەمەتی ئاقتابە دل
وریابە بێ دلێی، دلی ساحیب دلان نەکەیی
ناھی ئەگاتە عەرش، دوغای مۆستەجابە دل
عاجز مەبە، مەرەنجە خەتایین ئەگەر بکا
جیتی رەحمە، مۆستەحەقی وەفاو و سەوابە دل
بەس بەردی پیا بەئالە نەوہک پارە پارە بێ
وہک شووشەییەکی نازکی، بێ نینقیلابە دل
وہک دیدەیی نەخۆشتن، نەخۆشە لەخۆشییا
وہک پەرچەمی موشەوہشی پێ پێچ و تابە دل
ھەرچەن نەسیحەتی نەکەم و پیتی نەلێم بەسە
باکی نییە، مۆسیبەتە، پیاوی خەرابە دل
چیبکەم، قەباحەتی منی مەزلووم نەبێ چ بێ؟
بێ عار و هیچ لەکوێ نەگر و بێ حیجابە دل

(۱) لە دەستنووسیکی تردا: (جەولانگەھی عیبادە) نووسراوەو.

گالته‌یان پی دئی، به‌ناوی چاوی پر گریانه‌کم

گالته‌یان پی دئی، به‌ناوی چاوی پر گریانه‌کم
نیسته لیم روونه که کهس نه‌یدیوه رووی جانانه‌کم
بۆ گولتی باغی جه‌مالت، رۆحی شیرین بولبوله
بۆ چرای روخساره‌کعت، سووتا دلّهی په‌روانه‌کم
مه‌مکه‌ره ریسوایی عالم، نه‌ی بلتیه‌ی ناھی گهرم
به‌س مونه‌وهر که هه‌موو شه‌و، کولبه‌یی نه‌حزانه‌کم
دلّ له زوخاوی غه‌مت دارمانه‌ هیستر ناگرئی
به‌سیه با نه‌پژئی له لیتوی که‌یلی خوتین، په‌یمان‌کم
له‌زه‌تی مردن به‌ سه‌د سالتی ژیان ناگۆرمه‌وه
گهر بزانه‌م تو له‌گه‌لما دیتیه‌ سه‌ر قه‌برانه‌کم
پتی بلتین دکتۆر که‌مال^(۱) نیتر عه‌زه‌تی خۆی نه‌دا
په‌نسلین بی‌ه‌ووده‌یه، بۆ ده‌ردی بی‌ ده‌رمانه‌کم

(۱) دکتۆر که‌مال: مه‌به‌ست له (دکتۆر که‌مال عه‌بدوللا ناجی)یه، له سلیمانی له سالی ۱۹۲۳دا له دایک بووه. له سالی ۱۹۴۹دا له کۆلتیژی پزشکی ده‌رچوو و بۆ یه‌که‌م جار له (جه‌له‌ولا) به‌پزشکی سه‌ریازی دامه‌زراره، نینجا دبلۆمی پسپۆری له تهن‌دروستی گشتی له نه‌سکه‌نده‌رییه له میسر له سالی ۱۹۶۴دا هیتاوه. له ۱۷ی ئابی سالی ۱۹۷۷دا له هایولبۆرک له نه‌لمانیا کاتژمێر (۸،۳۰)ی به‌یانی کۆچی دوا‌یی کردووه. جگه‌ له‌وه‌ی مرۆفیتیکی چاکه‌خواز بووه، له بزووتنه‌وه‌ی نیشتمانی و کوردایه‌تیشدا به‌شداری کردووه.

غەمى زەمانە

غەمى زەمانە ۋەكو پەردە، ۋا دلى پۆشىم
بەغەيرى غوسسە ۋ گريان ۋ غەم، نەما خۆشىم
لە ئىبىتىداى مناليمەۋە، ھەتا ئىستا
فىراقى زەھرى زەمانە، قەلەم قەلەم نۆشىم
بەسەرچوو عومرم، نەفەم نەدى لە ھۆشىارى
لەبەر مەراقە، خەرىكى حەياتى بىتھۆشىم
لەمىش خراپە نەبى، چاكە تووشى نەبوو سى سال
ۋەكو مەر ۋ بزنى دۆ^(۱)، سەفاهەت نەيدۆشىم
تەمامە ئىستەكە، كوئجى قەناعەتتى بگرم
لە شاھى سەرفى نەزەر بى، خەرىكى دەرويشىم
خەيالتم ئىستەكە، سەر چاۋى مەستى شۆختىكە
لەبەر مەراقى، بەخوتىنى جگەرمە سەرخۆشىم
لە دەس زەمانە قورى كوئى بگەم بەسەر خۆما
بەمەقسەدئى نەگەيشتم لە ھەرچى تىكۆشىم

(۱) لە كوردەۋارى بەمەر ۋ بزنى شىردار دەلتىن مەر ۋ بزنى دۆ.

دهردی دلی خۆم

دهردی دلی خۆم جوملهیهکی بیتمه تهقریر
ننس و مهلهک و جن و پهری دینمه گریان
بئ شک موتهحهیر دهبن، دیوانه له زنجیر
سهده عاقل و هۆشیار نهخه مه کیتو و بیابان

لهو رۆژهوه هاتوومه ته ناو زومرهیی ئینسان
نهمدیوه له دهس گهردشی ئهم چهرخه مهسه پرته
سهودا زهدهی شیفته و بئ سهه و سامان
وهک لاله^(۱) لهسهه پهری دل نوقتهیی هسهه

یهک سانیهه بئ غوسسه نهبوو، باری دلی من
ساتئ غهمی خۆم، ساتئ غهمی گهردشی^(۲) دنیا
یارهیی بهچی ئاوی درا، داری دلی من
واکه یله لهباله ب له غهما ههروه کومینا

بئ شوبهه سروشتی دلی من قهترهیی خوینه
خوینی دلی هسهه زهدهیهکی دهسی گهردوون
ناهیتکی ستهمدیدهیی، مهزلوومیی ههوتنه
وا مایلی سهحرایه بهدایم وه کومه جنوون

نهی چهرخ، له گهل ناکهس نه بینم که ره فیقی
بو تیری جهفا، سهده کهست کردۆته نیشانه

(۱) لاله: گولتیکی سووره. خالیتی رهش له ناویا بهتی.

(۲) له دهستنوسه کهی مامۆستا (نهجمه ددین مهلا) شاعیر به قهله می خۆی (میحنه تی) کردووه
به (گهردشی).

بۆ به‌عزى ستم په‌روه‌ر و بۆ به‌عزى شه‌فيقى
ببریته‌وه، له‌م عاله‌مه به‌س بگره به‌هانه

به‌ينىكه به‌دهس تۆوه گرفتارى عه‌زابه
ده‌رد و غه‌مت هيند زۆره دل‌م خوین نه‌تکينى
دايم به‌گرى ناگرى تۆ، سینه که‌بابم
چاوم له‌ غه‌م و ميه‌نه‌تت، فرميسک نه‌پوڤينى

نهی فەلەک

نهی فەلەک دیسان لە دەس تو، شین و واو یلا ئەکەم
ژەهری قەهری تو لە گەڵ دەردی دلم، نیفشا ئەکەم
و هخته یە کجاری لە دەس ناشووبی فیتنەت شەق بەرم
من قسە ی راست و پەوان و خۆش و بێ پەروا ئەکەم
هیند خراپەم دی لە دەس ئەهلی زەمانە، عاقیبت
لەم وەزیفە ی هاتنە دنیایە، ئیستیغفا ئەکەم
نابەم بەر دەستی هەر نامەردی، عەرز ی ئیحتیاج
من لە دنیا و لە مافیهاشی، ئیستیغنا ئەکەم
مورغی فەهمی هەر کەسێ، ناگاتە عەرشی فیکرەتم
من بە چەرخ ی ئاسمانی سفلە، ئیستیغزا ئەکەم
تەبعی عالی وادەبێ، سەیری بە کۆلتی فەقرەو
گالتە و سوحبەت، بە تاج و تەختی شاهنشاه ئەکەم
ئەو کەسە روو سوورە (نووری)، دوورە لیتی نەوعی بە شەر
من لە مەولا روو لە دەشتی وەحشەتی سەحرا ئەکەم

چاوم که دوو مفتاحی کوتبخانهیی سهرمه

چاوم که دوو مفتاحی^(۱) کوتبخانهیی سهرمه
قوریانی دوو چاوت بن^(۲)، که نالوودهیی شهرمه
تەفسییری حەواشی خەتی نەورستەیی کولت
موحتاجی موتالا نییه، یەکدەفعە لەبەر مه
نەو نالییه دیم دوتینی بە سەر پەنجەیی تۆوه
ناسیمهوه نەمپۆ، نەوه خویناوی جگهرمه
بۆ کوو بچم نەه دیده لە دەس تانهیی بەدکار
لیم ناگەرێ بەدبەختە، نەلتیی خوینی لەسهرمه
خالی رەش و نەبرۆی کەچ و حەلقەیی گیتسووت
شاهیدی گرفتاریی و نازار و کەدەر مه
گریانی منه، باعیسی مهیلت بەرەقیبان
خۆشم گلەیییم زۆر له هەناسه و له نەسهرمه
نیمه زەر و زیو، بیکه مه شاباشی قدوومت
هەر شیعره که دانەهێ دور و نەلماس و گوهرمه^(۳)

(۱) له دەستنووستیکی تردا: (دیدەم که دوو میسراعی...) نووسرا بوو.

(۲) هەر لەو دەستنوسەدا: (قوریانی دووچاوی بن...) نووسرا بوو

(۳) ئەم شیعره له کاتی خۆی بە دەستنووسی شاعیر که نار دووبه تی بۆ (گیوی موگریانی)، چوار بهیت

په‌شپڼی په‌رچه‌می شوخ‌تیکم (*)

په‌شپڼی په‌رچه‌می شوخ‌تیکمی بی په‌رواو و بی باکم
 موحه‌قه‌مه که مردم بی گونا، لایوسنه‌ل و پاکم
 سه‌رم وهک تویی فوتبول، وا له‌مه‌یدانی شه‌قا نه‌مرو
 نه‌سیری ده‌ستوردی قه‌لعه‌چییه‌کی^(۱) چست و چالاکم
 بزائم رۆحی شی‌رینم به‌قوربانت نه‌که‌م، نه‌مرم
 له‌ سالتیکا^(۲) نه‌گه‌ر بۆ فاتیح‌ایه‌ک دیتته سه‌ر خاکم^(۳)
 که میحرابی بروی تۆم دی، نیت‌ر له‌و وه‌خته‌وه دایم
 خه‌ریکی نامشوی مزگه‌وت و ویزد و نوژ و سیواکم^(۴)
 قسه و ته‌عنه‌ی په‌قیبی سه‌گ سیف‌ت مه‌گره‌ره گوتی خۆت
 به‌ لی‌دان و جنی‌ویشت ره‌زام من، به‌نده‌یی چاکم^(۵)
 له‌ هاتوچوی ریتی تو^(۶)، نه‌گه‌ر ده‌س هه‌لگرم کویر بم
 له‌به‌ر پیتتا، نه‌مین به، تا قیامت خاک و خاشاکم
 دل و دینم نه‌ثاری خاکی به‌ر پیتی تو نه‌که‌م به‌خوا^(۷)
 ته‌نه‌زول گه‌ر بفره‌مروی بی‌یتته لام و بکه‌یه حاکم

(۱) له‌ گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم‌دا: (قه‌لعه‌داری چست و چالاکم) نووسرابوو.

(۲) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (له‌ سالتیکدا...) نووسرابوو.

(۳) ئەم به‌یتته له‌گه‌ل به‌یتته‌که‌ی پیش خۆی شوئینان ئالوگۆر بووه.

(۴) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (... مزگه‌وت و نوژ و ورده‌ سیواکم) نووسرابوو.

(۵) هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌یه‌دا: (عه‌بدتیکمی وا چاکم) نووسرابوو.

(۶) له‌ ده‌ست‌نووس‌تیکمی تر‌دا: (له‌ ناموشۆ و ره‌فتی کویی تو ...) نووسرابوو.

(۷) له‌ ده‌ست‌نووس‌تیکمی تر‌دا: (بالله) نووسرابوو.

(*) مامۆستا کاکه‌ی فه‌ل‌لاخ له‌ ژماره‌ (۸۹)ی گۆفاری کاروان-دا گومانی هه‌یه له‌وه‌ی ئەم شیع‌ره‌ هی شیخ‌ نووری بی و ده‌لتی: (به‌سه‌رو سیما به‌شیع‌ری عه‌لی که‌مال باپیر ناغا ده‌چن)، منیش ده‌پرسم: نه‌گه‌ر ئەم شیع‌ره‌ که‌ له‌ چهند ده‌ست‌نووس‌تیکمی شاعیر و مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لادا هه‌یه، ئەی بۆچی عه‌لی که‌مال باپیر‌اغا خۆی له‌ کتیبه‌که‌یدا (گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم) ئەم شیع‌ره‌ی به‌ناوی م. نووری بلاو کردوه‌ته‌وه؟.

هەر مورغی فەری

هەر مورغی فەری بۆ چەمەنستانى خەيالى
ناگاته نهوئى، تىك نهشكى شاپهري بالى
نهحوالى دلى زهريه، بهدهس رژزهوه دياره
نهى بئى خه بهران، ئىتوه نهزهركهن له جهمالى
هەر ساعهتى رهنگىكه قهه و جليوهيى بالاي
ميرناتى تهفهكور نيهه، بۆ عهزى ميسالى
نهحوالى دلى عاشقى بيتچاره مه پرسن
جیلوهى قههى يار كافيهه بۆ پرسشى حالى
هەرچى يهته بهر ديهه هه موو يا ره مه، يا غه م
عالم هه موو دهشتىكه كه من بوومه غه زالى
بيتچاره ته نه فوس نيهه تى، تاقه تى په رواز
ته نسيرى چ زولمى بوو، كه سووتا په روبالى
وهك لاله چلۆن نايلى مه قسه د نه بئى (نوورى)
تا داغى خه يالتيكى نه بئى، زينته تى حالى

بهار و سروت

بولبول فیداتم

بولبول فیداتم
حهیرانی سۆز و دهنگ و سه داتم
قوربانی ورشهی بالی خیراتم
فیدای زانیاری و میتشکی وریاتم
لهو تۆزه میتشکهی خوا به تۆی داوه
زانیاران همه موو سهریان سورماوه
دهمیتکه مهیلی لای یاران نه کمم
تاسهی دیدهنی، نازداران نه کمم
بده له شهقهی بالی نهرم و سووک
برۆ تا چه می خاسه^(۱) ناو که رکوکوک
له ویتوه باخچهی، خانهقا دیاره
میرغوزارتیکی، تهر و ناوداره
بنیشهره وه، سه ر لقی چلتی
دهس که ره ناله، ههردهم^(۲) بۆ گولتی
شمشالی گه رووت^(۳) دینیتته خرۆش
دلای دلداران دههینیتته جۆش
راسپتیریم ههیه، گوئی بگره بهزهین
بچۆره خزمت شتیخ (کاکه حوسهین)^(۴)

(۱) چه می خاسه: (به خاسه سوو) به ناویانگه، به ناوه راستی شاری که رکوکوکدا تیتده پهری و شاره که دهکاته دوو به شهوه، خانهقای سهید نه حمده ده که ویتته سه ر نه م رووباره که به زۆری له هاویندا وشکه. نیتساکه مه گهر به شوینه وار بنا سرتته وه.

(۲) له دهستنوسه کهی شاعیر (ههرده) نووسرابوو. که راسته کهی (ههردهم) سه وادیاره ههلهی کاتی نووسینه.

(۳) ههر لهو دهستنوسه دا: (شوشمالی گه رووت...) نووسرابوو

(۴) شتیخ کاکه حوسهین: مه بهستی کوری سه بیید نه حمده دی خانه قایه. کاک حوسین خانهقا ته حسیلی =

بلتی: نهی نووری دوو دیدهی (نووری)
 نووری خه ریکه، بمرئ له دووری
 عه قتل و شعوری وا نزوول نه کا
 مهیلی هاتنت بقه یتوول نه کا
 زۆرم پی خو شه، وهک خونچهی به هار
 بگه شیتیه وه له دهم جو تبار
 ناواته خوازم، رۆژی ههزار جار
 چۆن شه مال نه دا له چیا و نزار
 به سهروه دلم فینک کاته وه
 خه می کۆن و نویم له بیر باته وه
 پیکه وه له گسوی ئاوی دانیشین
 نهو به پیکه نین، من به گریه و شین
 بیتمه وه بیرى، به زمی نهو شه وه
 ئیستاش نازانم، خه یاله، خه وه
 نهو شه وه ماری نه گریجهی ماری
 له ههستم نالا، به له نجه و لاری
 گیسووی وهک ماری، ماری له نه ستۆم
 نهوعی ئالابوو، پیم نه بوو برۆم
 وای بیته ژوش کردم، به بادهی چاری
 عه قتل و شعورم، نایه پیناوی

= له حوجره و مزگهوت و ئیبتیدائی بووه. فارسی و تورکی و عه ره بهی ده زانی. له کاروباری میری
 نیشی نه کردوه. خۆیان زهوی و زاریان هه بووه، له دهسکهوت و به رو بهومی زهوی و زاری خۆیان
 خواردوو به تی. کوردیکی راست و پاکه، پیاویکی مونه وه و باخه به ره. ئیستا له ته مه نی شه ست
 سالی دایه و له به غدا داده نیشی.

ساقیا نهوبه هاره پوئی دهی

ساقیا نهوبه هاره پوئی دهی
فرسه ته و هاتووه له دهستی نه دهی
نهوبه تی عهیش و نوّشه، دهی سادهی
بیته گهردووش پیاله پر که له مهی
چونکه من بیستوومه من له نالهی نهی
(و من الماء کل شیء حی) (۱)

ساقیا بولبولان له سه ر لقی گول
نالهی ان دیته گویم به سۆز و به کول
تۆش و هره هه لسه بو فراهه تی دل
بیته گهردووش، پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له نالهی مهی
(و من الماء کل شیء حی)

ساقیا نیمپو جهژنی نه ورۆزه
چهژنه یه کی قه دیم و پیروزه
چهژنه یه کی موباره کی هۆزه
وه ره گهردووش پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له نالهی نهی
(و من الماء کل شیء حی)

بووکی مینا به رهنگی تاراوه
له لق و پوئی سه وسنه ئالاوه

(۱) ناماژهیه بو نایه تی (۲۹) له سوهره تی (الانبیاء) که ده تی: (أولم یر الذین کفروا ان السماوات والأرض، کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء حی أفلا یؤمنون).

مـژده بـن نهوبه هاری هیناوه
توش وهره زوو پیاله پر که له مهی
چونکه بیستوومه من له نالهی نهی
(ومن الماء کل شیء حی)

سلیمانی (۱)

سلیمانی چ خۆشه نهویه هاران
به له نجبه و لاره وه دین گولعوزاران
به چاویکی له شه رما کم هه لاتوو
نه چرپین هه ناوی دل فیگارار

(۱) گۆفاری گه لاویژ، ژماره (۵)، سالی هه وتم (۱۹۴۶)، نهم شیعهری به م شتیه به ی لای خواره وه
بلاکر دووه ته وه که وه ک ده بینین جیاوازی به کی نیجگار زۆریان له نیتواندا هه به .

چ خۆشه شاره زوور وه ختی به هاران
به کۆمه ل دابنیشن تیپی یاران
وه کۆ پۆلن په پوله ، دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتباران
بریقهای پوله که ی ده سمالی لامل
وه کۆ نه نجوم له ده وری ماهی تابان
له روو پروپۆشی لادات و به خه نده
بلاوینتی هیوایی هه رزه کاران
به عیشوه و نازه وه خۆت پین بناسی
بزانن دولبه ره و هاتۆته سه یران
به چاویکی له شه رما کم هه لاتوو
ببچرپین هه ناوی دل فیگارار
چه مه ن که وتۆته خه نده و من به گریان
نه نالتیم وه کۆ هه وری به هاران
جوانانی چه مه ن هاتوو نه له نجبه
به ناوازی جگه ر سۆزی هوزاران

هه ر نهم شیعهر له ده ستنوسیکی تری شاعیردا، به م شتیه به بوو که وه ک ده بینین پاش و پتیش کردن و
جیاوازی زۆری تیدایه .

چ خۆشه گردی یاره نهویه هاران
که تیپی گولعوزاران، نه چنه سه یران
وه کۆ پۆلن په پوله دابپۆشن
لق و پۆی گولاله ی جوتباران

چەمەن كەوتۆتە خەندە و من بەگريان
ئەنالتىنم وەككو ھەورى بەھاران
جەوانانى چەمەن ھاتونە لەنجە
بەئاوازی جگەرسۆزى ھوزاران
درەخشانە ، برووسكەى شەو لە شەوقا
وہكو ناھى دلى شەو زندەداران
بەسروھى باى سەحەر ئارایشى دا
عوزارى گول، وەكو رووى گولعوزاران
گولالە بانگ كرا، بۆ سوور و شایى
بەتارای سوورەو، رەقسان و رەخشان
برىقەى پۈولەكەى، دەسمالى لامل
وہكو ئەنجوم، لەدەورى ماھى تابان
شنەى باى سووچسەم ئارایشى دا
عوزارى گول وەكو رووى گولعوزاران
درەخشانە برووسكەى ھەورى ئەمىرۆ
وہكو ناھى دلى شەو زندەداران

برىقەى پۈولەكەى دەسمالى لامل
كزە وەك نەجمى دەورى ماھى تابان
لەرۈو رووپۆشى لادا يار بە خەندە
بلاوینى ھىراى دل فىگارار
بەعیشو و نازوہ خۆت پى بناسى
بزانى دل بەرە و ھاتۆتە سەيران
بەچاوتكى لەشەرما كەم ھەلاتو
بېچىرتىن ھەناوى غەمگوساران
چەمەن ھاتۆتە خەندە و من بەگريان
ئەنالتىنم وەككو ھەورى بەھاران
جەوانانى چەمەن ھاتونە لەنجە
بەئاوازی جگەرسۆزى ھوزاران

بەبەردى ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكىن جامى تۆبە تۆبەكاران
رشتىنەي رۆح، ئەپىرژىنى بە دلدا
قىرىوۈ و پىتكە نىنى، پۆيلەداران
بەتەر زەي ئەم بەھارە زۆر ئەترسم
كە بشكىن جامى تۆبە تۆبەكاران
مەلئىن (نوورى) لە ئىش و سوتى برىنى
لە بىرى چۆتەو، ناھەنگى جاران

نیسان (۱)

گولتی به کردنه وه نه وسروشته، مه خلوقتی
قه لثم به دهسته وه، ناماده، به ندهیی فرمان
مسه وری که له دارولفنونی قودرته حق
به فرطی عیلمه وه مه نذوونه بو ته زینی جیهان
سه حائفی همه رهنگی جیهانی به دهسته وه، وا
خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی نیمکان
نه گهر سه حائفی ته سویره که ی، ته ماشاکه ی
پره له حیکمه تی نه حکامی سنعه تی یه زدان

(۱) هه مان شیعر که له رژژنامه ی (ژیان) ی ژماره (۴۷۵) ی سالی (۱۱)، شه مه (۱۸) ی نیسان
۱۹۳۶ بهم شیوه یه بلا و کراوه ته وه.

یه خه ی گولتیکی سپی پیته، تازه مه خلوقتی
قه لثم به دهسته وه، ناماده، چاوه پتی فرمان
مسه وری که له دارولفنونی قودرته حق
بووه به ره هبهری نارایشی جه مالی جیهان
سه حائفی همه رهنگی جیهانی گرتووه ته دهست
خهریکی ره سمه، فه قهت ره سمی عالمی نیمکان
به دانه لوئلوونی بارانی رۆح به خشی نه وه
چنار و یاسه من و سه روو و عه ره ری بوستان
به نیه تیزازی نه سیم، به نه شنه دین و نه چن
میسالی رۆح موجه سه م له جلوه دا ره قسان
به پتکه نینه وه پیمان نه تی، که بووکی به هار
له په رده دایه به که یف و فه رح، نه مه ش نیسان

ده میکه باوه شی نه ییدیه زاده ی فیکرم
ده با بچیته وه ناغوش (پیره میردی ژیان)

نه م دوا به یته، له شیعرتکی تریدا به کاری هیتاوه.

له دور و لوتلونى بارانى رۆح به خشى نهوا
چنار و ياسه من و سهروو، عه رعه رى بوستان
به هات و چۆبى نه سيمى، به نه شنه دین و نه چن
ميسالى رۆحى موجه سه م، له خوشيا ره قسان
حقيقه تن نه مه ههنگامه ي ته جه دوده وا
که ته ير و توورى سه ما، جومله شاد و خنده فشان
به پتيکه نينه وه ته بشير نه کهن، که رۆحى به هار
له نه شنه دايه، نهوا هات به مه قده مى نيسان

به‌هار

ساقیا مهی بینه تیکه‌ل به‌زمه بادی نه‌وبه‌هار
لاله‌و و ره‌یحان، گول و نه‌س‌رین له‌گه‌ل یه‌ک بوونه یار
وا شه‌بستانی چه‌مه‌ن پر بوو له‌بهر بووکی سه‌با
بووکی تازه‌ی گول نه‌رازی‌تیته‌وه بی نی‌خ‌تیار^(۱)
حه‌قیه‌تی نی‌تر که موشتاقانه سه‌رووی نه‌وجه‌وان
نه‌ونی‌هالانی چه‌مه‌ن، با په‌رده بگر‌تته که‌نار
مه‌وسمیتی، سی‌و و گول بی‌تن^(۲) متوربه‌ی که‌ن له‌یه‌ک
له‌م چه‌مه‌ن‌زارانه، وه‌ک وه‌س‌لی دوو یاری غه‌مگوسار
ده‌ست له‌مل یه‌ک عاشق و مه‌عشووقه وا دین و ده‌چن^(۳)
وه‌ک به‌ده‌م بادی سه‌باوه، به‌رگ و باری شاخ‌سار
قه‌تره‌یی باران له دل نه‌شواته‌وه، توژی که‌ده‌ر
لا ده‌با بایه، له روخ‌ساری قه‌ده‌ح نو‌شان غو‌بار
ره‌شبه‌له‌ک بوو، هه‌له‌په‌رین، نالانه سه‌ر سه‌رچاوه‌که
بو‌یه سه‌رچاوه‌ی دل‌م، پروناکه عه‌ینی سه‌رچنار
نالاو والا پتیکه‌وه‌ن، وه‌ک گول له‌گه‌ل ره‌یحانه‌دا
ده‌سته به‌ستراوه، وه‌یا ده‌سته خه‌ریکی گیرو‌دار

(۱) له ده‌ست‌نووس‌تیک‌ی تری شاعیردا: (نه‌رازی‌تیته‌وه نه‌غمه‌ی هوزار) نووس‌رابوو.
(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌دا: (وه‌ختیه ده‌ی، سی‌و و به‌ی بی‌تن) نووس‌رابوو.
(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌دا: (ده‌س له‌گه‌ردن تی‌بی ناز‌داران، وه‌ها دین و ده‌چن) نووس‌رابوو.

به‌هار

به‌هاره دل هه‌وه‌سی گه‌ردشی^(۱) گولتستانه
چه‌مه‌ن سروور و فه‌ره‌ج به‌خشی به‌زمی مه‌ستانه
پیساله ره‌نگی نه‌دارایی^(۲) به‌ناو‌ادا
سروور و به‌زمی چه‌مه‌ن، نه‌ق‌دی ته‌نگ ده‌ستانه
بیس‌اطی ده‌شت^(۳)، مه‌قامی سروورخواهانه
هه‌وای باغ، مورادی هه‌وا په‌رستانه
له‌سو‌یحی تازه به‌هارا، چه‌مه‌ن نه‌وه‌ی خو‌شه^(۴)
که‌ناخ‌ری نه‌فه‌سی، عوم‌ری پی‌ری زستانه

(۱) له‌ده‌ست‌نووس‌یت‌کی تر‌دا: (به‌هاره دل به‌ته‌مای گه‌ردشی...) نووس‌رابوو.

(۲) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌دا: (... ره‌نگی نه‌دارایی) نووس‌رابوو، له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌ی که‌پشتم ی‌ن به‌ست‌بوو
(نه‌دارایی) نووس‌رابوو که‌له‌نگ ده‌بیت

(۳) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌دا: (بیس‌اطی سه‌بزه ...) نووس‌رابوو.

(۴) هه‌ر له‌و ده‌ست‌نووس‌ه‌دا: (ج‌گه‌ له‌سو‌ی‌حه‌می نه‌ویه‌هار نه‌وه‌ی خو‌شه) نووس‌رابوو.

به‌هار

وا به‌هار هات و هه‌وا غالییه، سایه‌ی چه‌مه‌نه
نه‌فه‌سی بادی سه‌با، نافه‌گوشایی چه‌مه‌نه
هاته‌وه به‌ر به‌ده‌نی سه‌بزه‌ حه‌یاتی تازه
شاهیدی لاله، نه‌وا چیه‌ره‌نومایی چه‌مه‌نه
دور و نه‌لماسی له‌ئاونگی هه‌وا هونیه‌وه
نیرگس نه‌لحه‌ق یه‌که بووکی به‌وه‌فای چه‌مه‌نه
خه‌نه‌یی گرتنه‌دهس و پیتی گولاله و گولنه‌سور
لاله‌تارای سه‌روو، سه‌وزه‌که‌وایی چه‌مه‌نه
غونچه‌پشکوت و ده‌می دایه‌وه‌هک لیتی نیگار
بولبولی‌واله‌به‌دل نه‌غمه‌سورایی چه‌مه‌نه
نیرگس و یاسه‌من و نه‌سته‌ره‌ن و سه‌روو و چنار
هاتوچۆیانه، سه‌باخوانی نه‌وایی چه‌مه‌نه
مه‌ستی جلوه‌ی ته‌ره‌بن، تازه‌عرووسانی به‌هار
فه‌یزی نه‌نفاسی سه‌با، نه‌شته‌گوشایی چه‌مه‌نه
دزو جه‌رده‌ی هه‌موو گیراوه، شه‌ه‌شاهی شیتا
نهم هه‌موو نومنییه‌ته، عه‌دل و هه‌وایی چه‌مه‌نه
به‌ده‌سی قوده‌تی حه‌ق، چیه‌ره‌یی رازاوه‌ته‌وه
رۆحی شاعیر، هه‌موو ره‌قسان و فیدایی چه‌مه‌نه^(۱)

سلیمان‌ی مارتی ۱۹۴۲

(۱) نهم شیعره‌له‌به‌رگی سیتیهمی (مینای شکسته)‌ی ماموستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) وه‌رگیراوه، لایه‌ره

به‌هار

به‌هاره، ئەمەڕۆ لەباغا وەنەوشە مەستی ئەکا
سەبا لە پەڕەي گولدا، دراز دەستی ئەکا
لەمن فیدایی تری لێسەدا نییە ئەمەڕۆ
بەغەیری غونچە کە پەغعی حیجابی هەستی ئەکا
لەخاکپای گولای وا بەگریه کەوت بلبل
دەلتی (بەرەمەند)^(١) مەستانە بت پەستی ئەکا
ئەدەب لەسەر ووی سەھی وەرگرە ئەگەر ژیری
لەگەڵ بێندی خۆیا، هەوای پەستی ئەکا
ئەگەر چ مەي نییە لەم بەزەدا بەتەنگەوه نیم
بەبێ پیالە لە باغا، وەنەوشە مەستی ئەکا

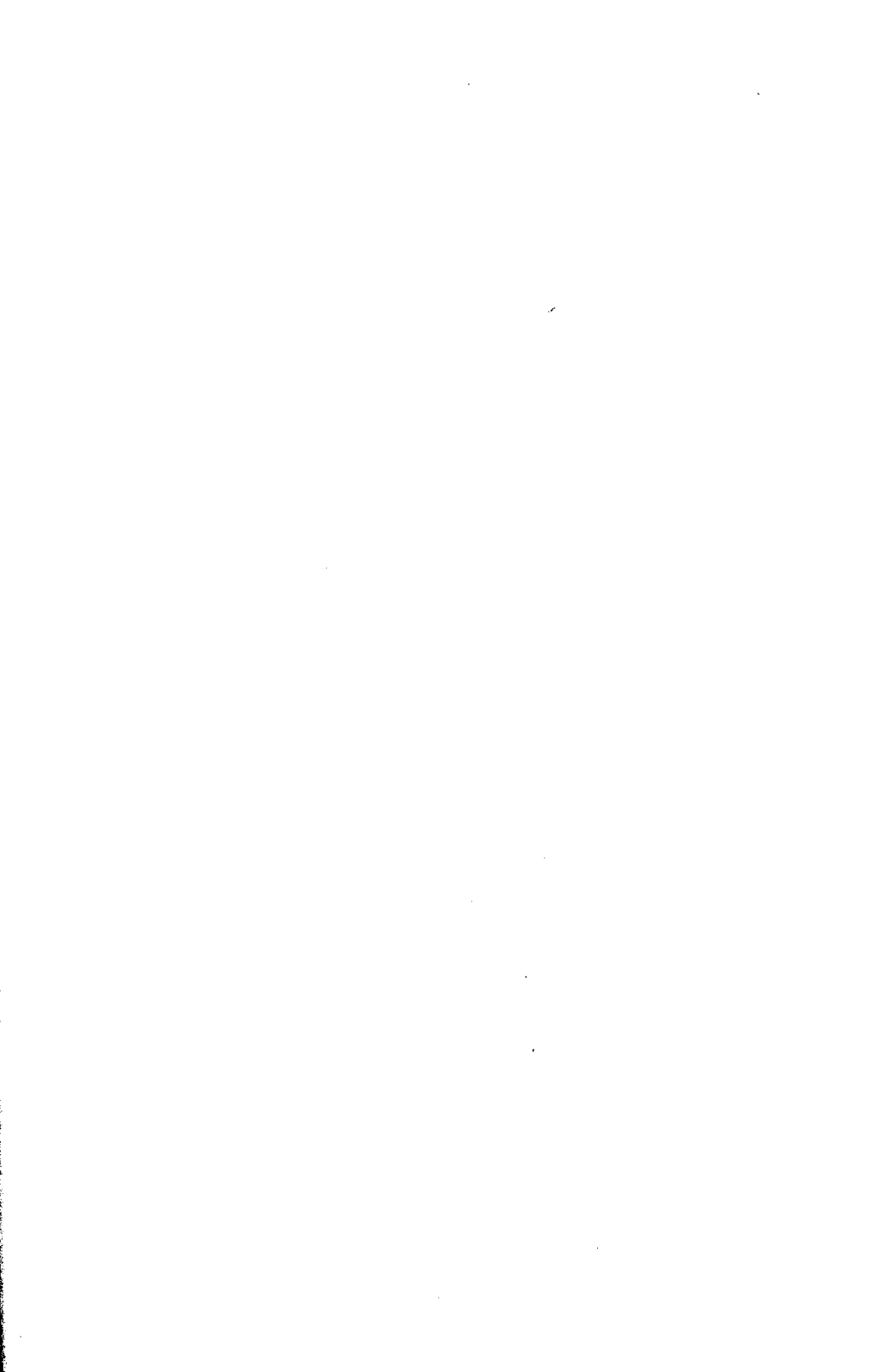
(١) برەمەن: بیان (بڕاهما) ئەو خواوەندە خولقی تەنەریه کە ژبان دەبەخشی. ئەو هێزە کاریگەر و دەسلەتداریه له گەردووندا کە هەموو شتەکان لەووه کەوتنەوه و پۆح لەبەرەکانیش لێی دەپارێتەوه و داوای بەزەیی و لوتفی لێ دەکەن. خۆریش دەدەنە پال ئەو خواوەندە کە بەهۆی ئەووه و بەپیتی قسەکانی خۆیان جەستەکان دەبووژێتەوه و ژبان لە ناژەل و پووە کدا دەگەڕێتی.

(بڕاهما) یەکی تەکە لە خواوەندەکان، کە لەهیند برەمییهکان پەرستویانە، ئەوانە بەقسەي خۆیان هێزە کاریگەر و دەسلەتداریه‌کانی ناو گەردوون و گۆزانکاییه‌کانی ناو گەردوونیان پەرستووه. هێندەي پێ نەچوو ئەو هێزانەیان بەرجەستە کرد بەو‌ی باوهریان وا بوو کە لەناو هەندی لەشدا خۆي نواندوو، بۆیه کەوتنە بت پەرستی، چونکە گوايه لەو لاشانەدا خۆي نواندوو. بەم جۆره ژماره‌ی خواوەندەکانیان زۆر بوو، تا گەیشتنە سی و سێ خواوەند، بەزەبەرە بیروباوهریان گۆزانی بەسەرداهات، تا خواوەندیان لە سێ ناوچەدا بەند کرد لەبەر ئەو‌ی وا چوو بووه کەلەیانەوه و تووشی وا هیمنه بیوون کە جیهان سێ خواوەندی هەیه کە ئەمانەن:

١- بڕاهما (خواوەندی خالیق، کە ژبان دەبەخشی).

٢- سیفا یان سیوا (ئەو خواوەندە وێرانکار و لەناو بەریه کە گەلا سەوزەکانی پێ زەرد دەبێ و داوی گەنجیتی پیریتی دەهێت).

٣- ویشنوا یان ییشن ئەو خواوەندەیه کە چوو ته ناو گیانلەبەران تا جیهان لە لەناوچوون رزگار بکات. بروانه: مقارنات الأديان (الديانات القديمة) الامام محمد أبو زهرة، ١٩٦٥ ص ٢٧-٢٨

شعر و زبان

فهریاد

ئومیدی زه‌مانه ئەمه‌لیکه به‌د و بی سوود
مازیت هه‌موو هه‌ر ده‌رد و فیراقتی ئەله‌م ئەفزوود
حالیشت وه‌کو پراحه‌تی رابردوو غه‌م ئالوود
موسه‌قه‌بەل و ئاخ‌ر نه‌فه‌ست مه‌قه‌بری مه‌سدوود
له‌م خله‌قه‌ته، مه‌قسوودی چیه‌یه‌ حه‌زه‌تی مه‌عبوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

بۆ سه‌یری، سووه‌قه‌ت، له‌ نه‌بوو دیتته‌ ده‌ر ئینسان
کوا حشه‌مت و^(۱) کوا سه‌لته‌نه‌ت و ته‌ختی سوله‌یمان
نه‌یدیوه‌ که‌سه‌تی خو‌شی له‌ده‌س که‌ردووشی ده‌وران
که‌ه خوره‌م و خه‌ندان و که‌ه‌تی ماته‌م و گریان
بوونیش وه‌کو ئیزه‌اری^(۲) عه‌ده‌م، بۆ نه‌بوو نابوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

فهریاد ئەمه‌یه‌ ته‌رجومه‌یی حالی زمانه
هه‌ر له‌حزه‌یه‌ دنیسا، ئەله‌م و ئاهو فیغانه^(۳)
رۆیشته‌نی ئەم عاله‌مه‌، وه‌ک سه‌یلی په‌وانه
ئه‌بریتته‌وه‌ هه‌ر پێنج و دوو رۆژتیکه‌ زه‌مانه
بۆ مردن و کفن و دفنه‌، عاله‌می مه‌وجوود
(فهریاد ازین نوع وجود عدم آلود)

(۱) له‌ رۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتن)ی ژماره‌ (۴۱)، (کوا سه‌توه‌ت و...) نووسرا‌بوو.
(۲) له‌ ده‌ست‌نووسی‌کی شاعیردا: (بوونیش وه‌کو دونیای عه‌ده‌م...) نووسرا‌بوو.
(۳) له‌ ده‌ست‌نووسی‌کی شاعیردا: (هه‌ر سانیه‌کی ئەله‌م و ده‌ردی گرانه‌) نووسرا‌بوو.

- دنیا چیه ساتی فرهح و ساتی مکه ددهر^(۴)
 ماهیه تی مه علومه له لای پیای منهوهر^(۵)
 عجز و نهلم و گریه و نه فغانه سراسر
 گه عوشهت و شادی و گه هنی مه رگی برادهر^(۶)
 لم میخنت و لهم ژین و نه مانه چیه مه قسود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(۷)

- نووری به سه ، بیرپتیه وه نه چون و چرایه
 گه هاتنه ، گه رۆیینه^(۸) ، گه ردهرد و به لایه
 بیرپتیه وه لهم ئیشه^(۹) مه دوو ، ئیشی خودایه
 گه زبلله ته ، گه رفعه ته ، گه سهوقی قه زایه^(۱۰)
 هه رگیز مه لئی ناشوکره لای خالیقی مه سجود
 (فریاد ازین نوع وجود عدم آلود)^(۱۱)

(۴) هه ره لهو ده ستنوسه دا: (به نیچ مکه ددهر) نووسرابوو.

(۵) هه ره لهو ده ستنوسه دا نه م دیره به م شپوه به بوو: (ئه سحابی زهکا، دهره دهر و زار و موچه قهه ر).

(۶) هه ره لهو ده ستنوسه دا: (گه رۆیینی یاران و...) نووسرابوو.

(۷) نه م سچ به یته له گه ل سچ به یته که ی سه ره وه هه ره لهو ده ستنوسه دا شوینیان ئالوگۆز کراوه.

(۸) هه ره لهو ده ستنوسه دا: (گه مردنه...) نووسرابوو.

(۹) هه ره لهو ده ستنوسه دا: (له م کاره...) نووسرابوو.

(۱۰) نه م دوو دیره لهو ده ستنوسه دا شوینیان ئالوگۆز کراوه.

(۱۱) نه م شیعه ره ، موسه ده سه له سه ره نیوه شیعه ریکی (سولتان سه لیم). پاش لیئکۆلینه وه بۆم دهر که وت ،

که سچ سولتانی عوسمانلی به م ناوه هه بووه ، سولتان سه لیمی به که م ، سولتان سه لیمی دووه م ،

سولتان سه لیمی سیتیهم . سولتان سه لیمی به که م : نۆیه مین سولتانی عوسمانلییه . له سالی

(۱۴۶۷) ی زایینی له دایک بووه له سالی (۱۵۲۰) ی زایینی کۆچی دوابی کردوه . له سالی

(۱۵۱۲) له سه ره تهختی شاهی دانیشتوهه . سولتان سه لیمی به که م کوری بایه زید «یاوو ز سه لیم»

بوو ، سولتانیکی زۆردار و به هیتز و ده سه لات بووه . زولم و زۆری گه یشتبووه پله یه ک هه مرو

وه زیریکی له پاش مانگییک له ناو دهر د. له سالی (۱۵۱۶) سولتانی مه مالیکی به زاندو سووریه و

میسری داگیر کرد . بایه ختیکی زۆری به زانست و نه ده ب دها . خوشی شاعیریکی به ره دار بووه . له

شیعه ره کانیدا باس له سوارچاکی و جهنگ و شه روشۆر و جوانی و دلداری دهکا . زۆریه ی شیعه ری =

کوا شیعره کانم

سہ فہر کہوتہ خہ یالی ہم مدہ می نہ یامی ہیجرانم
بیناغہ ی سہ ریدہ سہر رووخوا، ہم موو نامالی عیمرانم
لہ توفقی ناسمانی دیدہ، گووم بوو میہری پرووی بڑہ
سیہ ہ بہ ختانه وک شو، تیرہ گی نہ پڑتہ دامانم
لہ گولزاری خہ یالی ورد و خواشتا، دل وک و بلبلی
خہ ریکی بہ ستی ہیلاتہ یہ بوو، بڑ گولی جوانم
لہ پر گہردوونی بی رحم و وہفا، بی سوچ و بی تاوان
دہ سیتیکی نایہ بینی بلبلی زاری غہ زہ لخوانم
زویانی شیعری گرتم، شیوہ یی نادابی شیواندم
فہ ساحت کہوتہ نالین و بہ لاغت کہوتہ گریانم

ہہ زمانی فارسیہ، دیوانتکی گہورہ ی ہہہ. بہ عدہ ریش شیعری وتوہ، ہندئ دہ لین سولتان
سہ لیم بہ تورکی شیعری نہ وتوہ، بہ لام نہہ راست نیہ، نیستا کہ خہ ریکن دیوانی شیعری تورکی
کڑدہ کہ نہوہ. نہوہ ی پیوستہ بووترئ نہوہ یہ کہ شیعری بہ زمانی تورکی (جہ غقایی) وتوہ، واتہ
بہ زمانی (نؤزہ گی) نیستا، کہ (عہلی شیرنہ وایی) (۱۶۴۱ - ۱۵۰۱ز) شاعیری کؤنی نؤزہ گ
شیعری یں وتوہ. نازناوی شیعری «سہ لیمی» بوہ.

گریه‌ی خوسران

بگری! نه‌ی شاعیری نات‌هوان بگری
مرد له‌رۆحی منا هه‌موو نامال
(بیس‌خودانه کفن بدوش ملال)^(۱)
نه‌گه‌پێ سهرسه‌ری په‌ری خه‌یال

بگری! نه‌ی رۆحی غه‌منیشان بگری
که به‌کوللی نه‌ما له‌ شیعی‌ری منا
زه‌په‌یه له‌فزی ریتک و پر مه‌عنا
وه‌کو نه‌فسورده‌ ناگری سهر سه‌ری^(*)

بگری! نه‌ی چیه‌ره‌ی خه‌زان بگری
گریه‌ی دل به‌کول بکا هه‌یه‌جان
بته‌وئ گریه‌ که‌ی به‌ وه‌قفی خه‌زان
گریه‌یه‌کی غه‌ریب و بی سامان

بگری نه‌ی ناله‌ و فووغان بگری
گریه‌یه‌کی وه‌ها به‌جۆش و خروش
که نه‌میتنی نه‌عه‌قل و فه‌هم و نه‌هۆش
خه‌رقه‌یی ماته‌می و ناله‌ به‌دۆش

(۲) واته‌ بێ ئیختیارانه کفن به‌شانه‌وه.

(*) له‌ رۆژنامه‌که‌دا، هه‌روه‌ها له‌ چهند ده‌ست‌نووس‌تیک‌ی مام‌ۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا نووس‌رابوو (نه‌گه‌پێ سه‌رما)، منیش گومانم له‌و ته‌عبیره‌ هه‌بوو که راست بێ، بۆیه نه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌م به‌راست زانی و شویتنی نه‌وی گرت‌ه‌وه.

بگری! نهی نهبری بی نه مان بگری
توی چاوانی من بکهی ته مسسیل
گریه ی چاوی تو نه کهم به ده لیل
وه کو تو خوینی دل نه کهم به سه بیل

بگری! نهی شیعی ناته وان بگری
بگری! نهی روحی غه منیشان بگری
بگری! نهی چیه ره ی خه زان بگری
بگری! نهی ناله و فوغان بگری
بگری! نهی نهبری بی نه مان بگری

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌برئ

هه‌لکه‌نن خزمینه بۆم قه‌برئ له دووری شاره‌وه
بمخه‌نه ناوی به‌کۆلتی زه‌حمه‌ت و زینه‌اره‌وه
خۆشه‌ تاریکی قه‌بر، بۆ راحه‌تی قه‌لبی زه‌بوون
نامه‌وی پووناکی دنیا، من^(١) به‌ده‌م نازاره‌وه
ده‌س له‌مل به‌ردیکی ئه‌لحه‌د که‌م له‌لای من چاته‌ره
له‌و ده‌سی پر زێره‌ بینیمه‌ ده‌سی نه‌غیاره‌وه
من له‌دایکی خاکم و هه‌ر باوه‌شی نه‌و جیگمه‌
خۆشه‌ لایله‌ی به‌یت ده‌نگی، به‌ نیسته‌یغفاروه‌وه
رئ که‌وی بۆت زینی دنیا خۆشه‌ بئ زوو‌خاوی دل
ناخوړئ هه‌نگوینی شیرین قه‌ت به‌زه‌هری ماره‌وه
خۆشه‌ مردن با نه‌بینم ئیشی لار و ناله‌بار
باری خۆم قورسه‌، نه‌نالینم به‌ده‌س سه‌ریاره‌وه

(١) نه‌گه‌ر (من) نه‌بێن که‌ له‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی شاعیردا نییه‌، لاسه‌نگ ده‌بێن.

هه‌مواره غه‌ریبی کوچه‌یی شاری بی^(۱)

هه‌مواره غه‌ریبی کوچه‌یی شاری بی
ماتهم زده، زوخاوی جگهر خوارئ بی
شهو تا به‌سه‌هه‌ر، به‌ده‌رده‌وه ناله‌ت بی
چاتر له‌وه‌یه که یاری نه‌غیاری بی

برسی و پ‌ه‌ش و پرووت، به‌عاجزی و غه‌مگینی
ر‌ابوتیری به‌بی نه‌وایی و بی تینی
له‌و ده‌شته له‌به‌ر هه‌تاوی سوور، گول چنی
مه‌عقولتره، نه‌ک پرووی په‌قیب بی

پ‌شتت له‌ مه‌راره‌تا، له‌ ژیر بارا بی
پ‌وخت له‌ په‌زاله‌تا، له‌ نازارا بی
ج‌یتی نووستن و پ‌احه‌تت له‌ناو نارا بی
نه‌ک پادشه‌هیت، له‌گفتی نه‌غیارا بی

ئاواره و زار و ده‌ریه‌ده‌ر، پ‌یس‌وایی
بۆ قه‌تریه‌ ئاو، له‌تینوا خنکاوی
بۆ لوقمه‌یه نانی جو و دۆ داماوی
زۆر خو‌شه، نه‌لین له‌به‌ر په‌قیب هه‌ستاوی

(۱) هه‌زده‌که‌م خو‌ت‌نه‌ری به‌پ‌ت‌ز له‌وه ناگادار بکه‌مه‌وه، که له‌سه‌ره‌تاوه نه‌و شیعه‌ره به‌شی یه‌که‌م و دووهم و س‌تییه‌می له‌پال چند چوارینیکی تردا له‌ ده‌ست‌نوس‌ی (گه‌ل‌ا‌رت‌زان) لاپه‌ره (۱۵۱-۱۵۳) که‌وت‌به‌وه ژیر ناوونیشانی (روبا‌عیاتی نووری)، به‌لام له‌دوا‌ییدا به‌شی چواره‌م و پ‌ینجه‌می بۆ نه‌م س‌ن به‌شه زیاد کردووه و ده‌ستکاری س‌ن کۆپله‌که‌ی تریشی کردووه و کردوونی به‌ شیعه‌ریکی سه‌ریه‌خۆی خاوه‌ن پ‌یوه‌ندی و یه‌کیتی باب‌ه‌ت.

به پرو پووش و په لاش و زی (۲) بمالی
به شه و تا وه قتی سبحه نینی بنالی
بنوخی دهم به دهم، زووخ ساو و تالی
نه وه ک بیگانه بی و پرو ک هیته مالی

هولیر ۱۹/۱۲/۱۹۳۸

(۲) زی: درکه زی مه به سته.

مهلی نامال

له شاخساری ژبان هه‌لفری مه‌لی نامال
له خۆبه‌وه نه‌فیری، به‌ردی ده‌ستی نافامتی
له ناشیان‌یه‌کی گهرم و گور له‌سه‌ر هیلکه
هه‌لی‌فراند و ته‌ری کرد و دایه شه‌ق‌ه‌ی بال
فری، نیشته‌وه، پرووی کرده چۆل و هه‌رده و یال
هه‌موو جیهانی له لا بوو به‌راوکه‌ری خوتن تال
هیلانه‌واز و په‌رتشان، زه‌بوون و بی‌ده‌رتان
که‌ژ و چیا نه‌گه‌ری، ناته‌وان و سه‌رگه‌ردان
هیلانه‌که‌ی هه‌موو رووخا به‌گه‌رده‌لولوی خه‌زان
مه‌جالی هینده‌ نه‌دا، هیلکه‌یه‌کی هه‌لبیتی
به‌نووکی جوانی ده‌نووک، ئاوودانی بو‌بیتی
بکه‌ونه‌ باله‌فری و سه‌رچلی له‌خه‌م په‌خسان
ئه‌وانه‌وا نه‌بنه‌هۆی فرینی نامالی
یه‌کی‌کی بی‌ده‌رتان و زه‌بوون و بی‌ده‌سه‌لات
جه‌زای نه‌مانه‌ه‌واله‌ی زه‌میری ئیوه‌ نه‌که‌م
که‌حوکمی بو‌به‌دن^(۱)، نه‌ی خوتنده‌وارانی به‌رزی ولات

۱۹۵۸/۱/۳۱

(۱) ده‌بن (به‌دن) بی، چونکه خوتنده‌واران حاله‌تی «کو» یه‌ نه‌ک «تاک»، بو‌یه (به‌دی) م‌کرد به‌(به‌دن).

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه

هاوزوبانم، زوبانی لالی منه
بئ زوبانیی، زوبانی حالی منه
ئیسته پیری شهراپی کۆنی خه یال
خۆشه ویستی شهوی ویسالی منه
له فهزای ناسمانی نه شعارا^(۱)
فکری ورد، رۆژی بئ زه والی منه
بیری ورد و مهعانیی تازه^(۲)
له سهمای شیعرما، هیلالی منه^(۳)
روو به پرووناکی تهفه کور^(۴) نه رۆم
له فزی نه شعاری من، زیلالی منه
با حه رامیشی تیبگهن (نووری)
شیعره کانم هه موو، حه لالی منه

(۱) له دهستنوسیکی تردا: (له سهمای جیهانی شیعرمدا) نووسرابوو. له دهستنوسیکی تر: (له سهمای جیهانی نه شعارا) نووسرابوو.

(۲) لهو دهستنوسه دا: (فیکری تازه و مهعانیی ورده) نووسرابوو.

(۳) پیش نهه بهیته لهو دهستنوسه ی سه ره وه دا که بۆ (گیوی موکریان) ناردوه نهه دوو بهیته نووسرابوو:

هه مده می مانگ، له نهوجی مهعنادا

سورعه تی بهرقی ئینتیقالی منه

دهره جاتی که واکسی مهعنا

پر پهسه دخانه یی خه یالی منه

(۴) له دهستنوسیکی تردا: (روو به پرووناکی تهجه دود نه رۆم) نووسرابوو.

نیلهامیک له (حسین دانش) دوه^(۱) وهرگیراوه

له کاتیکا سه‌فینه‌ی بیروباوهر غه‌رقی شوپش بوو
ته‌می نه‌فسانه‌ی بووتخانه، دونه‌ی‌ای عقلی پویشی‌بوو
شه‌پولی تیژی دهری‌ای فیتنه، گهرمه‌ی هیتز و جو‌شی بوو
ژیانی ناده‌می‌زاد، تیکه‌لاوی بیم و لهرزش بوو
گرتکی ناگری هه‌ل‌کرد و ناوی نا په‌رستش‌گاه
بلیسه‌ی بوو به‌ نور و مه‌سخه‌لی^(۲) پتی غافل و گومراه

له‌پرنگی پرووسکه مه‌سخه‌لی ناته‌شکه‌ده‌ی وهرگرت
به‌جاری ناگری به‌ردایه‌ پووشی وشکی نافامی
شه‌وی جه‌هل و نه‌زانینی به‌ پرتو کسره‌ نورانی
بت و بووتخانه هاته‌ لهرزه‌ پرووی کسره‌ ویرانی
به‌جاری دای به‌دهم باوه، بیناغه‌ی پوچی به‌دنامی
گری به‌ر دایه‌ ژینی بووتکه‌ده، یه‌ک باره‌ سووتانی

مه‌هو خورشید، نه‌دا پرشگی روونگی به‌ناینت
به‌سه‌ر نفاق‌ی (مادا) پرتو نه‌فشان، نووری نیمانت
جیهانی سه‌ره‌سه‌ر پر کرد له‌ نه‌ناری خودا بینت
شیعاری باوه‌ری گۆری، به‌جاری عیلم و عیرفانت

(۱) حسین دانش: میرزا حسین خان، یه‌کیتکه له‌ زانایانی ئیران که له‌ تورکیا زنده‌گانیی کردووه و ته‌مه‌نی بردووه‌ته‌ سه‌ر. نویسن و کتیبی به‌زمانی تورکی هه‌یه. یه‌کیتکه له‌ نوسه‌ره‌ چاکه‌کان. میژووی ژبانی کۆمه‌لیک له‌ شاعیرانی فارسی نویسه‌ت‌ه‌وه‌ له‌ (پرووده‌کی) یه‌وه‌ تا (حافظ)، گۆزینی چوارینه‌کانی خه‌یام له‌ گه‌ل میژووی ژبانی، یه‌کیتکه له‌ کاره‌ هه‌ره‌ چاکه‌کانی. له‌ سالی ۱۳۶۲هـ/ ۱۹۴۳ز له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی له‌ نه‌نقهره‌ کۆچی دوا‌یی کردووه.

(۲) له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی شاعیردا (مه‌خسه‌لی) نویسیبوو، دیاره‌ هه‌له‌ی کاتی نویسینه.

نهوا پەردازه بولبول، بۆ دەمی غونچەیی گولستان
درەخشانه وەکو رۆژ لاپەرەیی مێژوویی تابانت

بە سێ شت دانرا، بنچینهیی ئایین و تەعلیمت
بە (فکر) و (قەول) و (کردارە) (٣)، هەموو ئەرکانی ئایینت
سەرپا بوو بەساحەیی عەدل و داد، مەلبەند و ئیقلیمت
هەموو ئاساری کۆنی فۆرس و ئێران، زادهیی دینت
سزاوارە لەسەر سەر دائرئ نووسراوی (ئاوێستا) کەت
کە ئەو بوو هۆی نەجات و موجدیی عومرانی دونیا کەت

ئابووی ١٩٣٥

(٣) سێ بنچینه کەیی ئایینی زەرەدهشتییە.

شهو (۱)

خۆت بپارتزه له ناھی دڵ بریندارانی شهو
نهک خودا ناکهرده گیرابن، دوعای نالانی شهو
یاوهر و یار و نهنیسم، ناھو نهشکی حسره ته
نافهرین نهی باره که لالا، دیدهیی گریانی شهو
نهشکی حسره ت، لازمی جه معی سیه ه به ختانه ههر
شه و فی سوچه، ده لیلی قه ترهیی موژگانی شهو
ههر که پرووی تۆی دی، ئیرادهی به یعه تی کرد نافتاب
تو پهیی موشگینی تازهی کرده وه ئیسمانی شهو
خه ت نه گهرچی هپرشه هیتا وه ته سهر پرومه ت ت
حازره نهم پۆژه ده رچن، بۆ شکستی شانی شهو
دڵ نه بیته قه تره یخ خوتین و له دیدهم سهر نه کا
ههر که رابوو ری به دلما سوچه تی جارانی شهو
مونتته های نهم زولمه تی ههجرانه، پۆژی وه سل نه بی (۲)
ناخوری نووری شه فه ق نه پۆژی له ههر دامانی شهو
(نووری) لهم پیچ و خه می زولفه نه جاتت زه حمه ته
لای سه ختی ته بعان مه حاله، روخسه تی میوانی شهو (۳)

(۱) مامۆستا نهحمه دهردی، له لاپه ره (۵۲) ی (پازی ته نیایی) په که ی ته نیا پینج دیری نهم شیعه ری کردووه به پینج خسته کی.

(۲) له ده ستنوسی تری شاعیر: (وه سلته) یاخود (ویسله ته) اش هه یه.

(۳) لهم شیعه دا پشتم به پۆژنامه ی (پیشکه وتن) ی ژماره (۹۹) به ست: هه ره وه ها دوو ده ستنوسی تری شاعیر که بریتی بوون له پینج بهیت، هه ندی لهو بهیتانه شوینیان ئالوگۆر بووه، جگه له وه ی نهم سه رچاوه یه سن بهیتی له وان زیاتر بوو. له پرووی جیاوازی شه وه، جیاوازی نه وتویان له نیتواندا نه بوو په نجه یان بۆ رابکیتشری، جگه له چه ند شتیکی بچووک وه ک: (خودا) بووه (خوا) یان (شه ونم) بووه (شه بنم)، (نه ی) بووه به (هه ی)، (سیه) بووه به (سیا). (ناکه رده) بووه به (ناکرده).

ژیانی ئاده میزاد (۱)

له ناو شه پۆلی خه ما، سه رنگوون و بی نارام (*)
به کیوی سه ختی ژيانا، به پی و چنگه پنی
خه ریکی هه لمه تی سه رکه وتنه بگاته مه رام
له پر نشیوی کلتۆلی، بواری لی نه ته نی
به داوی جهور و خه فته، تاروی پۆی له نیش و له زام

زه بوون و پێ هه له بووی دهشتی چۆل و هۆلی به لا
شکسته بال و شپهزه ی په لاری دهستی قه دهر

(۱) له دهستنووستیکی تر دا ئهم شیعره ناوونیشانه کهی (ئاده میزاد) ه.

* شیخ جهناب کوری گه وره ی شاعیر بۆی گتیرامه وه: وه ک له بیرمه له سالی ۱۹۴۶ له وه رزی پایز کاتی مالم له (گه لاله) بوو، مامۆستا (گۆزان) ئه و کاته موحاسیبه ئیشغالی هه ولتیر بوو. له گه ل (عه زیزی ئه حمه د ناغا) و کوریتیکی ئه ندازیار هاتبوونه ئه و ناوه، مووجه ی مانگانه ی کرتیکاره کانیا ن له گه ل خۆیان هینابوو، بۆ شه و هاتنه مالی ئیمه میوان بوون، ئه و کاته باوکم مدیر ناحیه بوو (وادیا ره مدیر ناحیه ی باله ک بووه و مالی له گه لاله بووه له بهر خوتندنی مناله کانی، هه ر ئه و کاته شه بووه مامۆستا (گۆزان) دوا ی ماوه یه ک چوه ته ئیزگه کهی «یافا - نازاد». کۆرتیکی ئه ده بییان ساز دا، منیش وه کو گوتیرتیک که له ته مه نی (۱۷-۱۸) سالی دا بووم باسی شیعیری تازه یان کرد و مامۆستا (گۆزان) زۆر ستایشی ئه و هه نگاوه ی باوکمی کرد که بۆ تازه کردنه وه ی شیعیری کوردی نابووی، بگه ره به مامۆستای ئه و قوتابخانه تازه ی شه ی دا ناو وتی «که سه ناتوانی ئینکاری ئه مه بکات و تو مامۆستای ئه و نه وه تازه یه ت» باوکیشم به ته وازو عوه وه لامی دا یه وه و که وته مه دح کردنی مامۆستا گۆزان، مامۆستا (گۆزان) یش پیتی وت «شیعهره کانت ئیسه پاته بۆ هه ر دوو هۆیه که». واته بۆ سه ر کردایه تی کردنی ئه م نه وه یه و دامه زراندنی ئه و قوتابخانه تازه یه له ئه ده بی کوریدا.

له وه وه که وته شیعیر خوتینده وه. مامۆستا گۆزان چه ند شیعیرتیکی تازه ی بۆ باوکم خوتینده وه، باوکیشم شیعیری (په په وله) او یه ک، دوو شیعیری تری بۆ مامۆستا - گۆزان - خوتینده وه، له دو ای شه دا مامۆستا (گۆزان) ئه و شیعیرانه ی به خه تی خۆی نووسییه وه و له ئیزگه کهی - یافا - شیعیرگانی خوتینده وه. پاشان له و یه نامه یه کی بۆ باوکم نار دو داوا ی به رده وامی و سه رکه وتنی له و جۆره شیعیرانه بۆ کردبوو، هه روه ها داوا ی به ره مه می تازه ی لی کردبوو. ئه مه منیش شیعیری - ژیا نی ئاده میزاد - ی بۆ نار د، دوا ی نه وه ی شیعیرگه کهی له ئیزگه که خوتنرایه وه، که وتبووه ده ست (ره فیق چالاک) و نه ویش ناوازی بۆ دا نا بوو. به داخه وه نازانم ئه و نامه یه چی لی به سه ر هات؟.

نه ده ست گيړی له لاره ده سی بداته پهلې
نه هاو ده من خه فه تی خوږی له لادا به هه وا
به لایه کا نه یه وی تپه پری، نییه ره بهر

له بهر ده می شیه وه تاریکه سی به ری کی وه ها
هه تا کو چاو بهر نه کا، توند و تال و بیم ناوهر
نه دا به لایه وه، نه خنیتوره به نیستی هزا
هه ول نه دا که بچن بیگری، به لام سی بهر
چلون نه گيړی، به هیزی شهلکی بن سهر و پا

نه مانه نه م که ژ و نه م سی بهر و شه پوله، یه کی
غوونه یه له هیوا یه و له ریگه یایه به بار
که چاری بن نه که وی، بوی نه چن به نیستی عجال
به لام هیلا کی یه، یه عنی ژبانی نه وعی به شهر
به تنگه وه نییه، راهاتوه له گهل نیهمال
هه تا کو نه و ده مه، نه ینینه قه بری تیره و تار^(۲)

(۲) نه م دستنوسه ی من پشتم بن به ست، جیاوازی هه یه له گهل نه وه ی ماموستا (ره فیق حیلمی) که
له بهرگی دووه می (شیعرو نه دببایاتی کوردی) دا به لاری کردوه ته وه، هه روه ها جیاوازی شی هه برو
له گهل نه و دستنوسه ی خوږی که ده توانم به لیم ره شنوسی نه م دستنوسانه یه که من پشتم پتیا ن
به ستوه.

سهرنج: نه م شیعه که به یه کیک له شیعه جوانه کانی شیخ نووری داده نری، کاریگری و سی بهری
چوه ته سهر زور شیعی شاعیرانی دوا ی خوږی. بو غوونه ته عبیری وه ک (ده شتی چول و هولی به لا)
و نه و ته عبیره ی ماموستا هه ردی (نه پتوم چولی سهرسامی) و ... تاد.

چيرۆكه شيعر

کاروانی ژيان (۱)

بهرو شاری ژيان، شوتین کاروانی خه لقی دئی که و تم
 که ری که و تم، ملی ریم گرت و نازانه به ری که و تم
 بهرم دهشتی بوو، تا چاو بر نه کا دهریاچه یی قوم بوو
 که پیم لی دابنایه، دانه چوو قاچم هه تا نه ژنوم
 هه موو دانانی هه نگاوی، سه عاتی پی نه خایاندم
 له تو وایه له رۆییندام، به لام بسستی له ری نارۆم
 چ ریگایه، نه بوو شوتین پیتی شتی، شوتینی که و تم بو خوم
 نه ناساری، نه شوتین پیتی نه بینم من له سهر ریتما
 نه دهنگی زهنگی کاروانی نه هات بیدات به لای گویتما
 به هیچ پیتی له سهر نه م ریتی، نه خشی پی نه نووسرابوو
 هه موو خاکی به جارری هه قوم و میتکی بی ناوه
 نه خشپهی مار و میرووله، نه ورشهی بالی بالدارری
 نه گیزهی میتش و میتشوو له، نه گیاندارری، نه ریوارری
 جریوهی چۆله که ش نایه له هیچ لایه، مه گهر بایه
 که جار جاره نه هات نه یدا له پووشی وشک و درک و دال
 له جیگهی خۆی نه جوولان، نه یخزنده ناو نه دیوی و چال
 له گه له نه م نیش و نازاره، له گه له نه م دهرد و زووخواه
 نه وهنده خوم کوتا بو پیتشه وه تا کو له پی که و تم
 به لام هه به و نومیتدهی زوو بگه به و مه نزلتی ژینه
 که نه م کاروانه بوئی که و توته ری نیمرۆ سبه یینی زوو
 به بی تینی ملی ریم گرت و ده ستم دایه رۆیشتن
 هه موو گیانم به جارری که و ته سهر ناو و عهره ق رشتن

(۱) ته نیا ده ستنووسیتی نه م شیعره م له بهر ده ست بوو که نه ویش پاکنوس نه کرابوو.

پهل و پۆم لئ برا، هیتزم نهما، توئخی بهری پیم چوو
 ههتا لهم دهشته چۆل و هۆل و بی ناوه، نهجاتم بوو
 تهماشام کرد له دوور تارمایی شینایییه دیاره
 وتم ئەم جیتییه هیچ مومکین نییه شوئیتیکی ناوداره
 برۆم چاکه لهسه ر ئەم ناوه ماندویتی لهشم ده رکه م
 له پاشا روو که مه شاری ژبان و چارهیی سه رکه م
 گه یشته پیشه وه و پیم نایه ناو ئەو سه وزی و ناوه
 تومه ز به حریتیکی بی پایانی قور، گوئیتیکی زه لکاو
 که پیم دانا ههتا ئەژنۆم به لیته و ناو قور او چوو
 که ویستم پیم ده رینم، تا کو پشتینم به ناخا چوو
 سه رم هینا و سه رم برد، لهم قوره رزگاری من نابی
 ئیراده ی خوا وه هایه، رۆژی ژینم لیتره ناو ابی
 تهماشام کرد ئەوا شوانی له گه ل رانی به ره و رووم هات
 دلم خۆش بوو، وتم خودا ناردی، بۆ لام رابه ری ناوات^(۲)
 ههتا تیاما بوو هۆ... هۆم کرد و بانگم کرده مامه ی شوان
 سه لمیوه و تهماشای ده وری خۆی کرد، واله و حه یران
 له پر ههستی به دهنگ و شوئنه که م کرد و به دی کردم
 به گورجی گه ییسه لام و پاش سه لام، ماندوو نه بی کردم
 وتی تو شاره زا نیت، بۆیه وا که وتووئیتسه ئەم ناوه
 ئەمه رتگا نییه، ده ریا به کی لیتاو و زه لکاو
 ئەوی که وتۆته ئەم شوئنه، به جارێ واقی و پرماوه
 ئەوی که وتۆته ناو ئەم به حره بی پایانه خنکاو
 هه نام بۆ برد، وتم ئەی پیبری خاوه ن چاکه تو پیبری
 له نه حوالی منی بی چاره که، ده رمانی، ته دبیری

(۲) ئەم دێره ئەگه ر له کاتی خوئندنه ودا پیتی لئ هه لئه گیری، لهنگ ده بی، یان وشه ی (خودا) به
 (خوا) بخوئرتیه وه.

دهسم بگرهوه له ږټی خواډا دهرم بیتنه نهوا نهمرم
 وتی: باشه، بوهسته تا بهرایي رانهکم نهگرم
 بهرایي رانهکهی گرت و وهکو پیاو، هاتهوه بزلام
 بهههنکه ههنک و ږاکردن. بهگورجی کهوتهوه فریام
 گهیشته لامهوه، پشتیتنهکهی ههلدایه بدردهستم
 لهپشتی خوم گرتیم دا و قایم کرد و زهریف بهستم
 تهکانی دایه خوئی، پشتیتنهکهی تووند گرت و رایکیشام
 تهقهلالایهکی زوری دا لهگهلم تا دهری هیتنام
 سوپاسم کرد و نهو ږټی، منیش پاش نهو لهسدر خوم چووم
 که شهنک و ناتهوان چاوم که لیکناوه، تومهز نووستووم
 که چاوم ههلبری روانیم گزنگی خوئی پرشنگذار
 لهنووری خوئی نهوا نهینیتته سهر شاخ و چیا نهفسهر
 سبهینئ زوو له ږوو چون پهرحمی خوئی لانهدا دلدار
 لهرووی گهردوون دهسی خوریش خهریکه لابهړئ شهوگار
 تهماشام کرد له ئوفقی نهه بیابانه، تهمئ دیاره
 که روانیم تهم نییه، شاخ و نزاره، باغ و گولزاره
 بهبئ هتیزی ملی ږتم گسرت و داوینم بهلادا کرد
 بهرو ږووی نهو نزاره، پټی و پلم^(۳) هتیزتکی پیداکرد
 گهیشتمه دامهنی نهو شاخه بهرز و جوانه تیفکریم
 لهسهر نهو لووتکه بهرز و جوانه، نامانجی هیوا دیاره
 گولستانیکه کانی و ناوهکانی، چهشمهیی کهوسهر
 ههتا چاو بهر نهکا ههلالهزاره، ههل چهمنزاره
 وتم: نهه جیتگیه بهم خوئی و دلگریه یاران
 نهبئ نهو شاره بئ وا دوینئ بوی کهوتوته ږئ کاروان

(۳) شاعیر لهو دهستنوسهیدا: (پټی و پلم)ی نووسیوو.

به لئی بئی شک، ئەمە ئەو شوێنە یە کاروانە کە ی بۆ هات
 ئەمە ئەو شارە یە ناوی نراوه، شارە کە ی ناوات
 بە نومیادی ئەو ی رۆژی بگەم بەو ژینە بئی ژانە ی
 بە بئی ناژاوه هەندێ گە یو تە ئە یوان و کاشانە ی
 دەسم دایە بەرەو ژووری چیا تا ناوەرستی چووم
 نە گە یە سەرچیا هیتزم نە ما، نیتەر لە پئی کە و تم
 سە فەر بۆ شاری ژین گەرچی غەم و دەردە بە ناچاری
 هەموو کەس بۆی نە چئی، ئە ما، یە کئی ئە یگاتئی بئی نا زار
 یە کئی وە ک سێ بەری خۆی وایە هەر نە پروات و نایگاتئی
 هە تا ئەو رۆژە شوومە، دای ئە هیلنە گۆزی تیرەو تار^(٤)

سلیمانی ۹۵۸/۱/۲۹

(٤) ئەم بەیتە دوا بەیتی شیعری (ناده میزاد) سە و لێرەدا دووبارە ی کردۆتە وە. رەنگە لە دەستنووسی تری ئەم شیعەرە کە جارێ چنگ من نە کە و تۆ وە، خۆی درکی بئی کردبئی. مافی ئەو شەمان نییە گلە یی لئی بکە یین. چونکە وە ک و تمان شیعەرە کە رەشنووسە.

له خوځوما

نیمشهو له وهختی نیوه شوا سهر له سهر سهرین
 نه تلامه وه به کورده وه یی رڼو گساره وه
 رڼییم له گسل به ریدی خه یالا هه زین هه زین
 که و تمه خه یالی کورده وه یی ناله باره وه
 هه رده و چیا و کوسپ و کون و قوژینی جیهان
 سوور پامه وه به دهوری هه سوویا به بی و چان
 گه یه که ناری جوگله ناو تکی ساف و پروون
 به ردیگی ته ختی گه وره یی لی^(۱) دانرا بوو جوان
 چووم راکشام له وی به نومیدی هه سانه وه
 که و تمه خه یالی په رت و په شتیوی زه مانه وه
 گویم لی بوو چوون یه کئی که به دهم زامی سه خته وه
 نه تللیته وه، نه نالی به نازاری هه سته وه
 دهم پر شکاتی کورده وه یی چه رخی ناله بار
 دل پر له خوینی داخ و خه می زوری رڼو گسار
 ناله ی هه زینی کاری نه کورده دل و جگه ر
 وه ک نووکی تیری دهرد و به لا تیژ و کاریگه ر
 چی بی خودایه ناله یی کام نافه ریده بی
 هاواری سه ختی کام جگه رتکی بو ریده بی؟
 هه رچه نده چوومه پیتشه وه هیچم نه دی به چاو
 ده نگیتکه دیته گویم وه کوشتیکی په ت پساو
 چوون رانه کات و هه رچی نه لی بی شعوریه
 لووت هه ل نه کات و مهیلی له چو لیبی و له دووریه^(۲)

(۱) له نامیلکه چاپکراوه که یدا (هونراوه ی نووری شتیخ سالج) ۱۹۵۸، هه روه ها له ده ستنووستیکی تر دا: (ته ختی گه وره له وی...) نووسرا بوو.

(۲) له نامیلکه چاپکراوه که وه ده ستنووسی تری شاعیر: (لووت هه لته کا له عالم و مهیلی له دووریه) نووسرا بوو.

زۆر ورد ئه‌بوومه‌وه، كه‌چى هه‌ر نهم نه‌دى به‌پوو
 هاوار و ناله‌كه‌ى له‌ كورپوزه‌ى به‌شه‌ر ئه‌چوو
 پووم كرده‌ عاستى ده‌نگى به‌بى پهنگ و بى نيشان
 چيم زانى بۆ نه‌وازشى هينامه‌ سه‌ر زوبان
 پيم وت ئه‌گه‌رچى پيمه‌نى تۆ نادياره‌ ليم
 مه‌ردى خودا به، ناوونيشانت به‌رموو پيم
 زۆر ئاره‌زوو ئه‌كهم، كه‌ بزانم له‌ حالى تۆ
 نهم جييه‌ چۆن بووه‌ به‌ هه‌وارگه‌ و مه‌حالى تۆ
 تۆ كيتيت و چى نه‌زانى له‌ نه‌سرارى كائينات
 په‌نگى كه‌ خۆى نه‌بينى، ئه‌بى ده‌نگى چۆن بگات
 هاته‌ وه‌لام و^(٣) ده‌نگى هه‌نسك و هه‌ناسه‌كه‌ى
 دياربوو پره‌ له‌ جه‌ور و جه‌فا ده‌نگ و باسه‌كه‌ى
 فه‌رموى كه‌ من يه‌كيتكى نه‌بينراو به‌چاوى تۆم
 به‌ينيتكه‌ من په‌رۆشى ده‌مى داخه‌راوى تۆم
 وا دياره‌ هه‌ز له‌ بيستنى فه‌ريادى من ئه‌كه‌ى
 به‌م هۆيه‌وه‌ ئه‌گه‌ر نه‌بى، چۆن يادى من ئه‌كه‌ى
 گووى پراگرى ئه‌گه‌ر له‌ نه‌واى كاره‌ساتى من
 سه‌رسام ئه‌بى له‌ بيستنى هه‌ول و خه‌باتى من
 پيش نهم ده‌مه‌ منيش وه‌كو ئيه‌وه‌ به‌ره‌و هيووا
 نه‌فريم به‌ بال كه‌ زوو بگه‌مه‌^(٤) جاهو كيبريا
 نه‌ما فرينى من له‌ جييه‌انا به‌راستى
 بۆ نه‌و مه‌رامه‌ بوو بگه‌مه‌ ئه‌وجى ناشتى
 هه‌ولم ئه‌دا كه‌ به‌رز به‌وه‌ نه‌ك به‌ به‌نده‌گى
 ئازاد و^(٥) دلنيسا نه‌بى، بى نرڤه‌ زينده‌گى

(٣) له‌ ناميلكه‌كه‌ و ده‌ستنووسيتكى ترى شاعير: (هاته‌ جه‌واب و ...) نووسرايوو.

(٤) له‌ ناميلكه‌كه‌ و نهم ده‌ستنووسه‌ى شاعيردا: (ئه‌فريم كه‌ زوو به‌زوو...) نووسرايوو.

(٥) له‌ ناميلكه‌كه‌ و نهم ده‌ستنووسه‌ى شاعيردا (سه‌به‌ست و ...) نووسرايوو.

پال کەوتبووم لە جیگەما غەمزەدە و حەزین
سەرسامی کردەوی چەپی چەپگەردی سۆفلە بێن
بیسرم نەکردەو کە بەمیلیۆنەها بەشەر
بۆچی بێتە ملکەچی پیاویکی بێن هونەر؟^(٦)
بۆ خێر و بێتری ئەم وەتەنە، بەم ولاتەدا
دابەش نەبێن و شەعب بکەویتە روفاھەو؟
چاک و خراپی ئەم وەتەنە پاکە توخودا
بەسرابی بۆ بە خواھشی عەبدولئیلاھەو؟
نیش نادری بەشیرکەتێ یاخود موقاویلی
(حیسەئەسەد) بەشی نەرەشیری تیا نەبێن^(٧)
هیچ مەعمەلێ نییە لە عێراقا بەراستی
نیشی بەپتووەچی، کە بەشی ئەو لەوا نەبێن
تەییارە ھەر بەپتوویە بێباتە ئەوروپا
یا بێتەو لە گەردوشی شارانی ئەمریکا
تەییارە بۆ سیاحەتی دوور و سەفاھتە
سەییارە بۆ گەڕانی شەوانی دەنائەتە^(٨)
بۆ چاوی عالیەتی بەتەم و تانە کوێتر بنوورە؛
نابینێ زولمی زۆر و فەسادێ لە حەد بەدەر
بۆ گوێی شەعب بەجاری کپ و کەرە لە عاستی زۆر؟
نابیسێ شینی دایکی خەفەتباری قوڕ بەسەر
لاوانەوی حەزینی لەبۆ مەرگی رۆڵە کەسێ
بۆ رۆڵە خێر و خوێشی نەدیوێ کولتۆلە کەسێ؟

(٦) لە نامیلکە کەدا: (بۆ پۆتە عەبد و ملکەچی شەخسێکی بێن هونەر؟) نووسرابوو.

(٧) لە نامیلکە کە و دەستنووسێکی شاعیردا: (حیسەئەسەد) ئەگەر بەشی شیری تێدا نەبێن،
نووسرابوو.

(٨) لە نامیلکە کە و دەستنووسێکی شاعیردا: (... شەوان و دەنائەتە) نووسرابوو.

بۆ ئەم چەكە كهوا بە دەسی جەیشەوه هەمووی
 گالتوکی شوانە؟ یا سوپەری هێرشى عەدوو؟
 شوانن ئەمانە یاخۆ بەناو تىپى ئەفسەرن؟
 پانن ئەمانە یا هەموو سەرباز و عەسكەرن؟
 بۆچی عەدوو لە (نووری سەعید) و لە كۆمەڵى
 زیاتر گومان ئەكەن^(٩) كه ببێ لەم جیهانەدا؟!
 باوەر ئەكەى كه خۆتیمژ و بێ باك و ئابرووی
 وەك ئەو ببێ لەرووی زەمین و زەمانەدا؟
 هەروا لەبیرمه به (سەلاح سالمى) كه وت
 نيسرأئیلیكى تر هەیه لای ئیتمه (كوردەكان)
 ئیتران و تورك و ئیتمه ئەبێ یەك گرین به حیلە
 هەولێكى وا بەدەین كه نەمیتنى شیعاریان
 ئیتران و تورك و ئیتمه وەك یەك بەمانەوه
 گیرۆدە بووین ئەگەر نەكەرى زوو عیلاجیان
 خۆتیناوى كوردەكانى حەلال كرد بەتوركه كان
 ئەو توركەى^(١٠) خۆتى كوردی شیمالى هەموو پزآن
 ئەم حیلەیان بەغەیری ئەمە، هیچی تر نەبوو
 بپواند ماددەكانى ئەم كه باش بۆت ئەكا عەیان^(١١)
 هیچ كەس بەلامەوه نەبوو غەیری خەيالەكەم
 خۆم و خەيالى كۆپره وەهرى ژینە تالەكەم
 من وام ئەزانى هەر كه زوبان گیسرولال ئەكەن
 نەمزانی دەرکی پازى دەررون و خەيال ئەكەن

(٩) لە نامیلکەكە و دەستتووسەكەدا: (زیاتر گومان ئەكەى... نووسراپوو.

(١٠) لە نامیلکەكەدا: (ئەو توركە... نووسراپوو.

(١١) لە نامیلکەكە و دەستتووسیتىكى تری شاعیردا: (پروانە ماددەكانى كه خۆتى بۆت ئەكا عەیان)

نووسراپوو.

نه تلامهوه به نيشهوه به خوم به پالوه (۱۲)
 گینگلم نه دا به وینهی مار بهم خه يالوه
 دياره يه کتی که باوه و بيسری نه مانه بين
 جاسوس نه بين له دووی شهو و رۆزی له لا نه بين
 ديم کومه تی له شورت، عيبارت له سی نه فر
 ده وريان وه ها ته نيوه، که ميشی نه کا گوزر
 بی گف توگو به بين نه وه من تی بگم چيه
 لیو ه لبرم بلیم له منا هيچ خه تا نييه
 گيرام و دست و پيم له که له پچه و که مه ند درا
 هیتاميانه مه حکمه می، بو حاکمی جهزا
 هاوتشتميانه ناو قه فه سی نيتيهامه وه
 وه ستانغان به ملکه چی و نيحتيرامه وه
 پيوست نه بو به گرتنی نه وراقی نيديعام
 وه رگرتنی نيفاده و ته وجيهی نيتيهام
 نيزباره کهم هه موو په ره شانسی دراومه
 نه وراقی نيتيهامه که شم خوم و ناوومه
 شاهيد له من ته له ب نه کرا بو ديفاعی نه فس
 زانيم نيشه کهم خه تهره، حوکم نه دا به حه پس
 نه و شاهيدهی نه يانه وی مه وجوده لای نه وان
 پيوست نييه به هاتن و زه بتی نيفاده يان
 شاهيد نه مانی شه عشه عيهی دلفربمه
 سه ودایی شاعيرانه، نه دای غه ربمه
 شاهد زه والی ده بده به یی پایه مالمه
 شاهيد له دهس زه مانه، په شتوی خه يالمه
 شاهيد نييه شتتیکي له من ديبي گه ر بيی
 نووکی قه لم، به به ردی حه واديس شکاومه

(۱۲) له ناميلکه که و دهستنوویکی تر دا: (... له پالوه) نووسرابوو.

ئەم وەزەع و حالە^(۱۳)، شوورته بە تاوانی دابینی
 لازم نییە بە هاتنی کەس شایەتی بەدا
 بە لگەش لە مانە زیاتر و چاتر ئەبێ چ بێ
 راپۆرتی شوورته کافییە بۆ مەحکەمە ی جەزا
 حوکم درا، لە ژووری حەسرخانە تووند کرام
 حوکمیکی وا گران لە بەنی نادەمی خرام
 ژووریکێ تەنگ و تیەرە و تاریک و نالەبار
 تاریکترە^(۱۴) لە نیووشەوی گیارەشی بە هار
 ژووریکە سواغ بە بۆیەیی قەترانی رەش کراو
 کسوون بر کراو و بێ کسوون و بێ پەنجەرە و هەتاو
 فەرقی نەبوو^(۱۵) بەلامەو، پۆژی لە گەل شەودا
 ئیلا بە کاتی هاتنی بێداری و خەوا
 وەک نان و ئاو، عەزاب و شکەنجەش (علی الدوام)
 دووجار بە پۆژ و جارێ هەبوو شەو بە ئینتیزام
 بیستم کە ئیستافی بکەم حوکمە کەم، بەلام
 بیرم کە کردەو خەتەرە، پووچە ئیدیعەم
 چونکی لە پێش قەزییە مندا عەدالەتیش
 حوکمیکی وا درابوو، کە ناوی لە پروی زەمین
 بکوژیتەو و جـوودی نەبیرئ بە زەرە پەبین
 ناوی نەمیتئ^(۱۶) دوژمنە بۆ زولم و خوینمژین
 بریار درا لە خاکی عیراق دەربەدەر کڕئ
 ببریته چۆل و هۆلئ، لەوئ دەسبەسەر کڕئ

(۱۳) لە نامیلکەکە و دەستنووستیکی تردا: (ئەم حالە تانە...) نووسراوە.

(۱۴) لە دەستنووستیکی تردا: (تاریکتر...) نووسرابوو.

(۱۵) لە نامیلکەکە و دەستنووستیکی شاعیردا: (فەرقی نییە...) نووسراوە.

(۱۶) لە نامیلکەکە و دەستنووستیکی شاعیردا: (بازوو لە ناوچئ...) نووسرابوو.

ئەو حەق پەرستە دەریەدەرە، ئەو عەدالەتە
 حوکمی بەجەبری، ئیستە لە خاریج ئیقامەتە
 شاھیدی زوور کراوە بەمەنمووری سجنی ئەو
 وەردیانەکانی زۆری دزە، جەردەییە بەشەو
 کۆتە لەبێ، کە لەبچە لە دەست، مات و قور بەسەر
 تێ هەلدراو و بێ دەره تان، حەپس و شار بەدەر
 ویجدان و راستیش بەدلی داغدارەو
 زوو دەریەپین و کەوتنە وادی فییرارەو
 زانیم کە نیش وەهایە بەبێ بۆلە، بێ خوتە
 تەسلیمی دەستی دەرد و بەلا بووم بەبێ وتە
 بێ ئیستیناف و ناردنی دەعواکە بۆ تەمیز
 کیشام عەزابی لەش بەسزایەک بەیەک بەریز
 تا هات ئەچوو بەناخی زەمینا تەفەکورات
 تا هات ئەچوو بەچالی نەمانا تەخە یولات
 عەقلم خەریکە ماھییەتی خۆی نیھان ئەکا
 حیسم خەریکە، روو لە نشیوی نەمان ئەکا
 بەم حالەوہ لە کەشمە کەشا مامەوہ بەسال
 تا ما لە گەل هەناسە کەما نووزەییە بەحال
 ئەمزانی تیری تیژی نزای وەک منی کۆلۆل
 ئەیدا لە ناوہ راستی هەدەف زوو بەگورج و گنۆل
 پرووم کردە ئاسمان بەدلتیکی حەزینەوہ
 پارامەوہ بەئیتیشی دلی پر برینەوہ
 دل پر لە خوتین و نالە لەسەر دەم، زەبوون و زار
 لالامەوہ لە بارە گەھی بەرزی کردگار
 پارامەوہ و تم: بەسە ئەی خالقێ بەشەر
 ئیتر بەسە ژبانی وەھا پر لە دەردی سەر

پاش نەم دو عایە، کە و تەمە حالاتی ئیحتیزار
 رۆحم فری گەیشتە فەزای نافەریدەکار
 ناوم کۆژایەووە لە جیـهـانی دەنانه تا
 رۆحیـکی سابتم^(١٧)، لە فەزای بێ نیهایە تا
 دوورم لە شۆرش و شەری دونیای پڕ بەشەر
 بێ دەخل و بێ عەلاقە، لە گەل خاکی پڕ لە شەر
 رۆحیـکم ئیستە خاوەنی حیس و تەفە کورات
 دیارە شەوورمە بوو تە هۆی موخاتەبات
 رۆحیـکی سابتم، لە فەزایەکی بێ کەنار
 هۆشیار و هۆشمەند و بەبێ لەیل و بێ نەهار
 بێدەنگیە شیعاری هەموو رۆحی باشەوور
 لەم کارەساتی کەونە، لە نیتزیک بێ یا لە دوور^(١٨)
 نەم نالەیی حەزینە، کە ئیستە نەگاتە تۆ
 داخی جیـهـانە وای منی هینایە گەستوگۆ
 لەم کەونەدا یەکتی نییە^(١٩) بۆ نیشتمانی خۆی
 راستیـکی بێ درۆ بێ لە گەل هاووزوبانی خۆی
 حیرستیـکی مەنفەعت لە جیـهـانا کە جارییە
 بۆ داڕزینی جیسمی بەشەر دەردی کارییە
 لێدان و هەتکی عەرز و شەرەف، کوشتن و بڕین
 پاداشتی دانراو^(٢٠)، بە تەرفعیع و نافەرین
 زیڕەیی ژنانی سک پری پتی کۆتە، لێدراو
 وەختی فەلاقە ناو دلی بەردی ئەکرد بەناو

-
- (١٧) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیر: (رۆحیـکم وام لە فەزای... نووسرا بوو.
 (١٨) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (لە نیتزیک و یا لە دوور) نووسرا بوو.
 (١٩) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا: (... نییە یەکتی) نووسرا بوو.
 (٢٠) لە نامیلکەکە و لە دەستنووسیکی تری شاعیردا (پاداشتی دانراو، بە تەرفعیع...) نووسرا بوو.

نهركان و كاربه دهستی حكومت، هموو چه تن
 مه شغولی گرتتی كه له پووری ولاته كهن^(٢١)
 زاهییرو هزیره، رتگره نه ما له ژیره وه
 هاوبهش له گه ل دز و چه ته، هاوړی له گه ل كه تار
 هر ههول نه دا په سیدی حیسابی له مه سره فا
 نه وهل پلهی كسه زوو بگه یه ننی به سه د هه زار
 نه مچا له بهر نه وهی یه كنی ده م نه كاته وه
 نه سراری نه م موئامه ریه^(٢٢)، دهنگ نه داته وه
 قانون دروست كرا، كه شیوووعی له عالمه
 ناویشی نابیی، تیپه ریی به سه ده ما
 نه نساری ناشتی نه وی داوای سه لام نه كا
 كوشتن حه لال و زبنده گی بو خوئی حه رام نه كا
 شورته بلتی شیوووعییه، كوشتن جه زایه تی
 یا حه پسییه هه تاوه كوړوژی نیه یه تی
 له م زولم و زور و جه ووره، نه وی ده م بكاته وه
 ناگر نه ننی به خه رمه نی پووشی^(٢٣) حه یاته وه
 وای بو نه وانه دهركی شتی ناله بار نه كهن
 یا حه ز له ناشتی و له پوفاهی هه ژار نه كهن
 یا حه پسه پنی كووته دراو و زه بوون و زار
 یا نه فییه بو ولاتی كه دوور بن له خوئنده وار
 زانا و خه ریجی جامیعه، دل له ت و حه زین
 زوریان به داخه وه، له حه پسرخانه دا رزین

(٢١) له نامیلکه دا: (ولاته كه مان)ی نووسیوه كه هه له یه.

(٢٢) له نامیلکه كه و له ده ستنووسیگی تری شاعیردا: (نه سراری هیچ موئامه ریه دهنگ...)
 نووسرا بوو.

(٢٣) له نامیلکه كه و له ده ستنووسیگی تری شاعیردا: (خه رمه نی وشکی حه یاته وه) نووسرا بوو.

خو باسی حیلفی نه گبه تی به غدا بکا یه کنی
 پشکوئی سووری ناگره نه ینیتته سهر زوبان
 ههر دهسبه جتی کراوه به نه نساری ناشتی
 حوکمی دراوه، جاده نه مالتی به پیتی په تی
 وای بو نه وهی موخالیفی نه م نیتتی حاده یه
 یا دوژمنی نیی داری نه و به دنی هاده یه (۲۴)
 تاکوشه هاده به رز بی به تینه شکه نجبه که ی
 دهره اتنه له بن، هه موو نینوکی په نجبه که ی
 نه خرایه کیسی رهمل و گلوریان نه کرده وه
 روژی ده جار، نه هاته وه هوش و نه مرده وه
 بهم کاره ساته ههر دلی خاوتنه پیس نه بی
 ههر نه وشکو فیه یی گولی نامه سیس نه بی
 مه مووری گه وره، نیسی به شه و ههر سه فاهه ته
 روژیش خهریکی خوارده وهی خویناوی میله ته (۲۵)
 مه سروور نه بی به کوشتنی جینسی به نی به شهر (۲۶)
 بو خوئی مه نافیهی بی، با بو جیهان زهره (۲۷)
 مالتی هه تیو و بیوه ژن و بیکه س و هه ژار
 هه روهک گه زو جه لاله، له لای پیای زوردار
 خوینتی برا پزاندنی سه هله له لای برا
 به و شهرته تیا بی به شی باخه ل به ناشکرا

(۲۴) له نامیلکه که و له دهستووسه که دا نه م به یتته خراوه ته پیش دوو به یتی نه م دهستووسه ی من پشتم پی به ست.

(۲۵) له نامیلکه که و دهستووسه که دا: (روژیش خهریکی خوارده وه یی خوینتی میله ته) نوو سرا بوو.

(۲۶) له نامیلکه که دا: (نهوعن به نی به شهر) نوو سرا بوو.

(۲۷) له نامیلکه که و له دهستووسه یی تردا: (بو خوئی مه نافیهی نه و، بو عاله من زهره) نوو سرا بوو.

میتزر به سهر، وه زیفه یی باشی درایه دهس (۲۸)
 جاسووسی پیایوی گه وره بئی، ده خلی نه بئی له کهس
 چونکتی نییسه بلتی که له ئیشی نه وان نه چتی
 بو وه عرز و بو موباره کی، بو دیوه خان نه چتی (۲۹)
 چون لای درنده کانی که ژوکتیوی پرووی جیهان
 کوشتنی زه عیف حه لاله، به قانونی کیویان
 لای کومه لی حکومه ته خوینخواه که ی عیراق
 خوین رشاق و مژینی، حه لاله به ئیتیفاق
 تو بیگره له شیخ و له ناغا، له جوان و پیر
 سو فی و مه لا له مه درسه (۳۰)، فه پراش هه تا وه زیر
 ئیشیان به جارئی کرده وه یی ناله بارییه
 هارپی بخاته (۳۱) چاله وه، لای به ختیاریه
 لافاوی خوین و ناگره، به ریوته سهر زه مین
 ناکوژیته وه مه گهر به خودا وه ندی عاله مین
 مومکین نییه که بیته وه سهر پی به شهر مه گهر
 سهر له نوی دارژیته وه بنچینه یی به شهر

به م ترسه وه که وه ختی خه بهر بوومه وه له خه و
 نزیک بوو رۆژ ببیته وه، زۆری نه مابوو شه و
 چاوم گلۆفت و که و تمه بیر و خه یاله وه
 هه رچیم که دیبوو هاته وه بیرم به پاله وه
 روانیم که ناسمان به ری و ا پروون نه بیته وه
 رهنگی ره شی، له دامه نی گه ردوون نه چیتته وه

(۲۸) له نامیلکه که و له ده ستنوسیکی تردا: (میتزر به سهر هه ندیک وه زیفه یی باشی درایه دهس) نووسرابوو.

(۲۹) له نامیلکه که و له ده ستنوسیکی تردا: (بو وه عرز و موباره کییه، دیوه خان نه چتی) نووسرابوو.

(۳۰) له نامیلکه که و له ده ستنوسیکی شاعیردا: (سوفه و مه لا له مه درسه...) نووسرابوو.

(۳۱) له نامیلکه که و له ده ستنوسیکی تری شاعیردا: (هارپی بنیته...) نووسرابوو.

پروم کرده باره گاهی (۳۲) خوداوهندی (ذو الجلال)
پارامهوه وتم: بهسه نهی زاتی لایه زال
مردین هموو له ژووری چهسرخانه دا رزین
بۆنهم فساد و زولمه، ههتا کهی نییه زهوال (۳۳)

دیسان له غهییوه یهکتی لیم هاته زویان
فهرمووی نهوی که دیت لهخوا، راسته بئ گومان (۳۴)
چونکی خهویکی خیره (۳۵) له بۆ خاکی نیشتیمان
تهفسیری نهم خهوهت، نه مهیه بۆت نه کم بهیان
شهو چند دریز بئ، ناخری هدر رۆژ نه بیتهوه
کاسه که پر بئ زۆر، نه له قتی و قلیب نه بیتهوه
قهولی خودایه: (إن مع العسر يسرا)
دوای زولم و زۆر و زهحمهته، پهحمهت نه دا خودا
هیشتا خهوت نه دی، خهوه کهی تو که هاته دی
گوئی بگره تۆپ که جهرگی په حسابی چلۆن دری (۳۶)

۱۹۵۸/۸/۸

(۳۲) له نامیلکه که دا: (... باره گای...) نووسرا بوو.

(۳۳) له نامیلکه که دا: (ههتا کهی نه بئ زهوال) نووسرا بوو.

(۳۴) له نامیلکه که و له دهستنوسه کهی شاعیردا: (فهرمووی نهوی که دیت له خودا راسته بئ گومان)
نووسرا بوو.

(۳۵) له نامیلکه که و له دهستنوسه کهی شاعیردا: (فهرمووی خهویکی خیره...) نووسرا بوو.

(۳۶) بۆ نووسینه وهی نهم شیهره چوار دهستنوسه شاعیرم لایوو، من پشتم به دوو دهستنوس بهست و
نهوانی ترم له پهراویزدا بهراورد کردوو.

بۆ مېژوو

(كاره ساتى كاربه دهستان كه به سهر سوله يمانيا هاتووه و ناردنى (عومهر عهلى) و پاسپاردنى بۆ ئه و موعامه لانه ئى كه به تايبه تى ئه يكرد و له ژيهر په رده ئى عه داله تا دونيا ئى رووتانه وه) شېخ نوورى شېخ صالح

كلۆلى جىگايه بگرئ
مىرووله ئى بال ئه گرئ، ئه فرئ
شېرى ئه بى به مام رتوى
تووله ئه وه رئ به خىوى
په سمايه بهرز ئه كاته وه
دوئىنى خوى بىر ئه باته وه
فرۆمايه ئى بۆش و به تال
تازه پياكسه و تووى كرچوكال
ئه كه و پته بىر و خه يال
چۆن بگاته ئه و جى كه مال
سه رى برد و سه رى هئنا
ده ستوورىكى بۆ خوى دانا
ئهم ده ستووره بگرته بهر
ئه گاته قسوناغى زه فر
له م ولاته له خوى زياتر
كه لئ هه يه له و زانتر
به جىگه و ناو، به دارايى
به خوئنده وارى و ئازايى
كه لئ هه يه خوئنده و ارتر
زۆر هه يه بهرز و زانتر
له و گسه و ره تر به هه زاران
هه يه له ناوچه ئى كووردوستان

که و ابو گه وره و خوئنده وار
له لادیدا یا له ناو شار
زانا و گه وره ی هه رچی تیایی
به گ بئ، شیخ بئ، یا ناغابئ
واچاکه ره گیان دهره نین
ناو و ناویانگیان بشکیتین
تۆوی نه مانهم که بری
نهوسا ناواتم دیتسه دی

جوان بۆی چووه، ههتا ناودار
ناویان بئینئ له سهه زار
نهو بهم ناواته قهت ناگسا
بهم دهسه لاته قهت ناگسا
له شه تره نجبا، ههتا پیاده
نه بئ به سوار (شا) مات نابئ
ههتا زووه خوئی ناماده
بکا زۆر چاک موهه یا بئ
پیویسته کاری بنوئینئ
پیلانی و دامسه زرئینئ
سهه ری سهه ردار، بنه وئینئ
ناویان له ناوا نه مئینئ
ناودار نه گه ره سهه و نه مری
خوئی چۆن جیگای نه وان نه گری
خوئی نه ناسئ که بئ ههسته
فرومایه و نهوی و پهسته
بهم جوژه یه به ناسانی
بئیتسه شای سوله یمانی

پیلان بەم رەنگە رێکخسرا
 (دستور العمل) دامەزرا
 کسە خستندەوار و ناوداران
 نیشتمانی پەرور و لاوان
 ھەرکەسێ خۆی بە پیاو زانی
 بۆ نەمانی، بۆ فەوتانی
 ھەول بەدا، تانەتوانی
 ھەندێ بکرتن تیگرە باران
 ھەندێ بخرتنە ناو زیندان
 بە لێدان و بە تێھەلدان
 بە نینۆکی دەس دەرکێشان
 ھێندە ی بەردەن، بیگرنەوہ
 ناوی خۆی لەبیر بەرنەوہ
 ئەمە شێخە، یا مەلایە
 ئەمە بەگە، یا ئاغا یە
 گوی مەدەرە، ناوونیشان
 بیدەنە بەر شەق و لێدان
 بۆ پەنگ برۆیان بتاشن
 خۆیان بە خۆیان بناسن

ئەوی پیاو بیت و ناسراو بی
 ئەوی خواوہن نان و ئاو بی
 ھەریەک بە جۆری بەھانە
 بیانخەنە، بەندیخانە
 زەبر و زەنگی خۆت بنوینە
 لێدە، بگرە، بخنکێنە

تەپ و وشک، بسووتپنە
 سستی لە ئیشا مەنوینە
 ئەوی ناودار و بەپرتزە
 دایان پاچە، مەپارتزە
 بەم رەنگە چاویان ئەشکیتین
 ئەوسا ریشەیان دەردینین
 بۆ دامەزرانی ئەم ئاشە
 بۆ دانانی ئەم بەرداشە
 بۆ ھارینی ئەم باراشە
 حەقت ئەوئ، یەکتی باشە
 کە نامووسی لا بەلاشە
 درندە بئ، وەکو واشە

گەرا دونیا سووراپەوہ
 کوون و قوژبن خوولایەوہ
 بۆ ئەم کارە ناھەموارە
 (عوومەر عەلی) (١١) دۆزراپەوہ

(١) عومەر عەلی: لە سالی (١٩١٠)دا لە شاری کەرکووک لە دایک بوو، دەرچووی کۆلیژی سەربازی و ئەرکان بوو، بەر لەوێ بەکرتتە مەسەریفی لیوای سولەیمانی (زەعیم روکن) بوو. بەپیتی نووسراوی وەزارەتی ناوخوازی ژمارە (١٣٣٥)ی رۆژی ١٩٥٤/٩/٢٢ کرا بەوکیلی مەسەریفی لیوای سولەیمانی، مەسەریفی پیتشوو لە وەزارەتی ناوخوا دەکەن بەموفەتیشی ئیداری و (عوومەر عەلی)یش لە ١٩٥٤/٩/١٨ وەکالەتەکە وەر دەگرت. بەپیتی نووسراوی ژمارە (١٣٥٠)ی رۆژی ١٩٥٤/٩/٢٧، لە ١٩٥٤/٩/١٩ موباشەرەتی بۆ نووسراو، نیتەر بەم جۆرە (عوومەر عەلی) مایەوہ تا ١٩٥٧/٥/١٦ لە وەکالەتی مەسەریفی بەپیتی نووسراوی ژمارە (٨٠١٢)ی رۆژی ١٩٥٧/٥/٢٠ ئینفیکاکای کێردوو و گەراوہتەوہ بارەگای وەزارەتی بەرگری و دوای ئەو (عەبدولموئەلیب ئەلنەمین) لە شوێنی دادەنێن. ئەو دەورەى درایە (عوومەر عەلی) بیبینی لە زۆر لاوہ حیسابیان بۆ گرتبووہوہ، لە کاتیئێکدا ناکرێ وەزیفە یەکی مەدەنی شاغیر بەریتتە دەست قومیسەرێکی سەربازی، تەنانەت بەپیتی یاسای خیدمەى مەدەنی ژمارە (٦٤)ی سالی (١٩٣٩) وەزیری دارایی =

هیچی بەگهوره خو دانەر
ئەوی نووسیبوویە دەفتەر
دایە دەستی (عومەر عەلی)
پیتی وت برۆ لایوسئەلی
برۆ بۆ سەر سولەیمانی
نەمەش پرۆژەیی نیهانی

دوژمنی گهورهی نیشتمان
(عومەر عەلی) وانارد بۆمان
خۆی دوژمنی کوردەواری
دوژمنیکی شیرەخواری
ئەبێ ئەمە بۆ ئەو هەل بێ
نەخوازه لا لایوسئەل بێ
سەیرکەن نالا چۆن هەلئەکا
دۆ و دۆشاو چۆن تیکەل ئەکا
وختی گەییە سولەیمانی
سولەیمانی نەینەزانی
بەتایبەتی کە نیتراوه
زۆر نیشی پێ سپیترراوه
هات و لەبەر دەرکی سەرا
نەخشی تەرازووی لێ کیشا

= ئەو سەردەمە (ضیاء جعفر) موخەسەساتی وەکالەتی بۆ سەرف نوکردوو، بۆیە ئەوێ شێخ نووری
لە (عومەر عەلی) دەگێرتتەووە و تابلۆی بۆ کیشاوە زۆر کە مترە لەوێ باسی لێوە دەکەن، لە کاروباری
سەربازیدا جەربەزە بوو. سووڤم لە دۆسیەکە (عومەر عەلی) وەرگرتوو. پروانە العراق الشمالي:
مطبوعات النهار تألیف: محمد هادي الدفتر - عبدالله حسن - الجزء الأول - مطبعة شفيق، بغداد
ص ۳۲۵.

(ان العدل أساس الملك)
 به‌خه‌تیکی جوان لینی نووسرا
 یه‌عنی هه‌م‌وو که‌ستی له‌لای
 وه‌کویه‌ک نه‌خه‌رته‌ته‌ ناو تای
 تای ته‌رازوو‌ه‌که‌ سه‌رناکا
 له‌کیشانا موو ده‌رناکا
 ئیتر نه‌ما، زۆرداری و شه‌ق
 حه‌ق نه‌درته‌ته‌، ده‌س خاوه‌ن حه‌ق
 سندوق بو‌شکات دانرا
 به‌ناو شارا ئیعلان کرا
 نه‌وی زۆری لی کـــراوه
 به‌ناح‌ه‌ق مالتی خوراوه
 هیچ نه‌وه‌ستتی و داوا بکا
 زۆر زوو به‌ح‌ه‌قی خۆی نه‌گا
 به‌م کله‌ جوان چاوی رشتین
 به‌م پشتینه‌، پشتی به‌ستین
 وای نیشان دا، ئیش بی‌غه‌ش کا
 به‌ته‌رازوو جوان حه‌ق به‌ش کا
 که‌چی نرخ‌ی، حه‌ق گران بوو
 ناح‌ه‌قی ئیجگار هه‌رزان بوو
 زۆر زوو فیر بوو له‌حیل‌ه‌که‌ی
 ده‌س بنیته‌ سه‌ر میله‌که‌ی
 ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
 خوراوو بو‌خۆی بتباته‌وه

گهراجه کانی ناو شاری
 ده رگای داخست به زۆرداری
 نه مری ده رکرد له سهرا تا خوار
 گهراج بیریته، قهراخ شار
 پاش دوو سی رۆژ داخسرانی
 خاوهن گهراج نه یئه زانی
 رووبکاته کوئی بو ئه م کاره
 ئه م ده رده چۆن نه کیری چاره
 خیر خواهی چووه لایان
 پیتی وتن گهلی براده ران
 ئیشیکه تازه رووی داوه
 هه ر له ئیوه نه قه و ماوه
 له م نه وعه هه ر رۆژی جارێ
 وه ک به خسته باران نه بارێ
 ئیش پیک نایه به دۆژدامان
 ته دبیر پتیوسته بو فرمان
 هه لسن بچن بو لای خانم
 ئیشی گهران، لا ناسانم
 کام ئیش زۆر قورس و گرانه
 لای خانم زۆر زۆر ناسانه
 کام ئیش گرانتتر فرمانه
 موحتاجی به ک سه رقه بلانه
 فکرتان هه یج موغبه ر نه بی
 ئیش نییه لای مه یسه ر نه بی
 هه لسان چوونه لای خانم گیان
 سه ری خۆیان جوان جوان قه بلان

دهرگای گهراج کسرایه وه
گهراج له جیتی خوئی مایه وه
دهست و تهرازوت خواته وه
خووا زوو بو خوئی بتباته وه

میوانداری و چهره سی خانم

خانم ده لالی خوئی هه بوو
هه موو روژی به یانی زوو
نه ی نارد بو ناو شار پرسی
کتی شتیکی لی هه لده سی
ده لال نه چوو نه خو لایه وه
مالیکی بو نه نایه وه
خه بهری نه نارد بو مالیان
که بو پرسینی نه حوالیسان
خانم نیمرو، پاش نیوه رو
ته شریف نه هینتی بو لای تو
میوانداری به کت به جتی بی
حه ز ناکا بیگانه ی لی بی
ژن نه کسه وته شین و زاری
پیاو نیشته دهریای غه مباری
هه ردوو نه گریان نه یان وت
به لا به سه رمانا باری
چونکی زور باش نه یانزانی
جییه بجتی به میوانی
نهو مالله باش ویران نه بوو
قه زاری سه د دووکان نه بوو
وتیان مالمان به قور گیرا
چارهش نییه (انا لله)

دیدهنی ئەم وەک کەس نییە
پێپسی کۆلاو چەرەس نییە
میو، چکلێت، شەکر لەمە
بۆ میوانی نرخ کەمە
چەرەسی ئەم شاھانەییە
سەر یەرچەم و گەردانەییە
یا بازن، یا پاوانەییە
دەستت جلی کوردانەییە
حیل و میخەک، لاگیرەییە
پشتینی پێچکە لیرەییە
تەعلیماتی بۆ دەر ئەکرا
بە پیتی وەزێفە دانەنرا
هەیه پشتینی هەلنەگری
هەیه بە بازنێ ئەمەری
ریعایەتی ئەمە ی ئەکرد
بە ویجدان بوو خوا هەلناگری
چەرەس بە پیتی دەس کەوتن بوو
لە زۆر زۆر، کەم کەم ویستان بوو
لەمەمانە ی بۆ دانەنرایە
بە کەیفی خۆی هەلنەستایە
وای بە حالێ کایرای فەقیر
هەردوو پیتی ئەکەوتە زنجیر
نیستی تەواو نالتۆزا بوو
پتی لە کەند، رووی لە (با) بوو
دەست و تەرازووت خواتەو
خوا زوو، بۆ خۆی بتباتەو

قه‌سابه‌کان و گران کردنی گوشت

قه‌ساب له سهد و شه‌سته‌وه
گوشتیان کرد به سهد و هه‌شتا
پاشا له کرده‌وه‌ی قه‌ساب
وهک عه‌لشیش رقی هه‌ستا
پۆلیسی نارد به‌ده‌ستو‌برد
قه‌سابه‌کانیان جه‌له‌ب کرد
هه‌موویان به‌جاری گیران
پاچ و بیتل درایه ده‌سیان
ناردنی بۆ کـرـرـیـکاری
بۆ قورگرته‌وه و به‌ردک‌یشان
قه‌ساب زۆر باش نه‌یانزانی
نیش سه‌رناگری به‌ناسانی
ناردیانه خزمه‌ت خانم خاس
بۆ عه‌رزی شوکرانه و سوپاس
پیتی وت، هه‌رچی بلتی خانم
نه‌یخه‌مه سه‌ر رۆح و گیانم
بفه‌رموو قه‌سابه‌کان به‌رین
مه‌هیتله تووشی زه‌ره‌ر بن
رێکه‌وتن و سه‌ری قه‌بلان
مژده‌ی هینایه‌وه بۆیان
خانم ته‌له‌فۆنی هه‌لگرت
پاشای هینایه جرت و فرت
پیتی چۆنت وت رێکه‌وتن
خۆت چه‌ندت و بست لیم وه‌رگرتن
قه‌سابیان برده‌وه سه‌را
چوونه ژووری بۆ لای پاشا

پرووی تی کردن، وه کوبرا
 وتی نیشتان ته تحقیق کرا
 راسته هه یوان، زۆر گرانه
 ئەم زیاد کردنه هه قتانه
 ههرا بۆ سههه و ههشتا بوو
 به دوو سههه بهر بهره لالا بوو
 له باتی بیست، چلی چوو هه سهه
 سواری پاشا بوون وه کو کهر
 قهساب ئە یانوت به جارێ
 ئەم زه مانه خه ییر ئە یاری
 کتی بیست سوویه کرتیکاری
 پاچی لیتدا به دیناری
 دهست و تهرازووت خواته وه
 خوا زوو بۆ خوێ بتباته وه

شاعیر و خوێندهوار

له نزیک بێ، یا له دوور بێ
 شاعیر ئە بێ، یا شعور بێ
 به ناخۆشی گریانی بێ
 به خوێشی شاد و مه سروور بێ
 به لام گریانی ئەم شیعهه
 کو پرووزانه وهی به فیکره
 به ئاشکرا یسا به دزی
 چاک و خراپی هه رچی دی
 وهک کامییرا ئە یگری زوو
 چاپی ئەکا و ئە یخاته روو
 تال و شیرین هه رچی نوێشی
 خوێشی بینی، یا ناخۆشی

ئەبى بىتتە سەر زوبانى
 بىخاتە چوارچىتوھى جوانى
 بە شىعەرى خۆش و پەوانى
 كامەرانى، پەرىشانى
 حال و ەزەى نىشتمانى
 ەتا ەتا، ەتا مانى
 بلى و بىكا بە شىعەرى جوان
 بى ماندوو بوون، بەبى وچان
 ئەم شىعەرانە لە چاپ ئەدرى
 لە چاپ ئەدرى، لە بەر ئەكرى
 يە عنى نامسرى
 بەدىمەنى خۆش و ناخۆش
 پىكەنەن و گىرمانىان بى
 ئەم گىرمان و پىكەنەنە
 ئەم شايىيە، يا ئەم شىنە
 بە ەلبەستى رىك و پەوان
 بىخەنە بەرچاوى جىهان
 ئەمە حالى شاعىران بى
 كىردەھى خوتىندەواران بى
 عومەر عەلىش وا نىررابى
 لاپوسئەل و بەرەللابى
 ەرچى بكا پەرسى نەبى
 لە ەيچ كەسى، ترسى نەبى
 ئەبى بەشمان ەر زىندان بى
 دەرکردن و تىھەلدان بى

کسرده‌وهی نه‌نساری سه‌لام
مه‌علومه لای خاس و عه‌وام
نه‌یان‌ه‌وی نیشتمانیان
بپارتین له خوین پزان
نه‌وه‌ک ته‌نیا نیشتمانیان
به‌لکو گه‌لی سه‌ر رووی جیهان
له برسیتی و مال ویرانی
له بی نیشی و سه‌رگه‌ردانی
له قونبه‌له‌ی زه‌ره و تینی
له بۆمبای هایدروجینی
له فرۆکه‌ی په‌لامارده‌ر
له ساروخی مال ویرانکه‌ر
له تیکچوونی نه‌خلاق‌ی چاک
له شیوانی ره‌وشتی پاک
دوور بن هه‌موو شار و ولات
بۆ نه‌مه‌یه هه‌ول و خه‌بات
که‌چی به‌قانونی شه‌یتان
شه‌یتان په‌رستی بی ئیمان
تاجرانی مه‌رگ و مردن
شه‌ریکه‌ی گیان له‌ناو بردن
نه‌نساری ناشتی لایان
تاوانه، نه‌وپه‌ری تاوان
سه‌لام کرا به‌شه‌ر، نه‌ک خیر
نه‌نساریشی به‌ شوپشگیت
ناشتی‌خوازی وه‌ته‌ن په‌روه‌ر
مامۆستای کوردی هونه‌روه‌ر

بلیمه تیکی دانشوهر
 (گۆران)ی دەم پر له گه وههر
 کردیان به ئەنساری سهلام
 یه عنی موسته حهقی ئیعدام
 گرتی نایه به ندیخانه
 وتی جییگی تۆزیندانه
 به قانونی ئییمه وایه
 زیندان جیتی ناشتی خوایه
 دهست و تهرازووت خواته وه
 خوا بو خۆی زوو بتباته وه

چه ماعه تی ئەنسار و لسه لام که له ناویاندا مامۆستا گۆران له ریزی

سێیه مدا دیاره - ۱۹۵۸

شیخ له تیف شیخ مه حموود

پایه‌ی به‌رزی کۆشکی شیخان
له بن و بنچینه دهره‌هیتان
ناشکرابوو، وهک نهم پرۆژه
ئه‌وه‌ل به‌ند بوو له پسرۆژه
وهک له پسرۆژه نووسـراـبوو
به‌ده‌میش پاسـپـیـرـراـبوو
وه‌کو جووی نابووت له پرا
پاشا به‌ده‌فته‌را گه‌را
حه‌مه بچکۆلی به‌رچاو کهوت
شه‌و تاکو سبحه‌ینی نه‌خه‌وت
حه‌مه بچکۆلی پشده‌ری
(عوومه‌ر عه‌لی) نارديه سه‌ری
وتی بیت بو سـوـله‌یـمانی
بو ئیشتیکی زۆر په‌نهانی
هیتنایانه خزمه‌ت پاشا
کرنۆشی به‌نده‌گی کیشا
بو ته‌فره، له‌به‌ری هه‌ستا
ئه‌مجا رووی کرده (حه‌مه ناغا)
وتی بیستوومه تو پیاوی
پیاویکی نازاو به‌ناوی
ئه‌لین ده سال به‌ر له ئیستا
(شیخ له تیف) قینی لیت هه‌ستا
له‌شکری نارده‌وته سه‌رتان
بو تالان و بو کوشتنان
ساف له ساف تالانی کردوون
سه‌روه‌ت و سامانی بردوون

چند فلاح و پیاوی کوشتون
 خوتان به هزار حال دهرچوون
 برود ده عوايه، به ریا که
 حقی خوت نیسته داواکه
 من نم حقهت بوئه سینم
 پیشه ی له بن دهرئه هینم
 همه بچکول، وتی پاشا
 خوا گوره بیت به رده وام کا
 زور ده میکه ئه مه بووه
 سآله های به سه را چووه
 هر چند له یه ک راست بووینه وه
 به لام دوایی ناست بووینه وه
 تازه کردنه وه ی نم کاره
 بو عه شیرت عه یب و عاره
 پاشا وه ک لیتی بده ی کوه ک
 وه ک ژئی و که وان هاته وه یه ک
 وتی نینگلیز ئه مری داوه
 وه زیر خه تی وا کیشاوه
 نه بی نم کاره هر بکری
 نابی ده قیقه دوا بخزی
 نم شیخانه نابی بن
 ره گیان نه بی دهر بی له بن
 به هره شه و به ترساندن
 به ته معای حق بو ساندن
 (حمه ناغا) (*) هاته سه ریاری
 که خوتن له دلی بیاری

(*) ده بی حه ماغا بخوتیریتته وه، دنا له نگ ده بی.

شاهیدی زور له لاو له ولا
به زۆری شهق پهیدا کړا
به قانونی عهشایه ری
له عنهت له بابی دانه ری
مه حکمه می بۆ ته شکیل کړا
موده عی و شایهت بانگ کړا
ماده ی په کهم له م قانونه
وهک ناوینه ساف و پروونه
ئه لئ حوکمی له بنه رته
نابئ بۆ نه هلی مه مله کهت
قانونیکه عهشایه ری
دانراوه بۆ ک—ۆچه ری
حوکمی هه ر بۆ کۆچه ریانه
به پتی عورف و عاده تیانه
هه موو حوکمی نه م یاسایه
بۆ نه هلی دهشت و چیا یه
پاشا گوئی نه دایه قانون
حوکمی خۆی دا بی چهند و چوون
کۆچه ری و دانیش تووی ناو شار
کردنی به یه ک بۆ ئیستیعمار
له نه وهی قوتبی په بیانی
کاک نه حمه دی سوله یمانی
شیخ له تیفی نازا و نه به رد
وه تنه په روه ر، نه ترس و مه رد
یه که مین لاوی کوردستان
دلسۆزی پاکی نیشتمان

قه‌ره‌قۆشی راسپیرراو
حاکمی نه‌خشه بۆ کیشراو
به‌خۆراییی به‌بی تاوان
خۆی و هه‌ندی، نازادخواهان
یه‌کی به‌چوار سال حوکمی دان
ناردنی بۆ ناخی زیندان
مه‌به‌ستی گه‌وره هه‌ر نه‌م بوو
له‌سه‌ر چاویان، تانه و ته‌م بوو
ده‌ست و ته‌رازووت خواته‌وه
خوا زوو بۆ خۆی بتباته‌وه
تۆش به‌خۆ حالت زۆر خوشه
ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ی ئه‌مان چیشتیان
تۆش ماوه‌یه لێی بنۆشه
با تی بگه‌ی تامی زیندان
پیرۆزتان بی به‌ندیخانه
هی خۆتانه، بۆ خۆتانه

(کاره‌ساتی خووله پیزه، کوشتنی و شکاندنی په‌یمانی حکومەت که درابو به برا و خزمه‌کانی و به‌کوشتدانیان له لایەن هاو‌پیکانی خۆیانەوه) شیخ نووری.

خووله پیزه‌ی^(۱) چه‌ته‌ی مه‌شه‌وور
جووتیاری بوو له شه‌ر به‌دوور
زۆلم و زۆری (بانی شاری)
ده‌ری په‌راند به زۆرداری

(۱) خووله پیزه: ناوی (مه‌حمود مه‌مه‌ده). دایکی ناوی (پیرۆزه) له‌به‌ر نه‌مانی باوکی به‌ناوی دایکییه‌وه به (خووله پیزه) نیتوانگی ده‌رکردوه. له سالی (۱۹۲۶) دا له دیتی (چه‌می یاله‌ی سەر به‌قه‌زای چوارتا له دایک بووه. (حه‌مه‌مینی بانی شاری) که خه‌لکی دیتی (بانی شار) بوو، نامیر مه‌خفەری (ولیاوا) ده‌ب. له (۱۹۴۷/۹/۱۸) دا به‌خۆی و مه‌فره‌زه‌یه‌ک پۆلیس چون بو سەر (خووله پیزه)، چه‌می یاله‌یان ناب‌لووه‌ دا تا بیگرن و بیبه‌نه مه‌خفەری چوارتا، به‌تاوانی مادده‌ی (۲۶۰) له مه‌زووعی ژماره ۱۹۴۲/۴۳. که له هۆی تاوانبارکردنه‌که‌م تۆژییه‌وه، ده‌رکه‌وت سه‌ربازی پاکردوو بووه، به‌لام له نامیلکه‌ی (الکتاب الأسود) دا ده‌لتی: له سالی ۱۹۴۲ خووله و مامی (عیزه‌تی مینه‌ره‌ش و حه‌مه‌غەرب و ره‌شید و شه‌ریف ره‌حیم) به‌تفه‌نگ و به‌خه‌نجەر رێتیان له (فه‌رح قادر) گرتوه که خه‌لکی دیتی (کوچه‌ دێ) بوو له قه‌زای چوارتا که خه‌ریکی جووتیاری بووه، گوايه نه‌مان پروتیان کردوه‌ته‌وه. که دێ پۆگرتنی چه‌ند هه‌ولی له‌گه‌ل ده‌ده‌ن (حه‌مه‌مین بانی شاری) واز ناهیتنی، خووله‌پیزه ده‌یکوژی و له‌گه‌ل مه‌حمود حه‌مه‌ نادر و تالیب پیزه‌ی برای ده‌ده‌نه شاخ. کوشتنی نامیری مه‌خفەره‌که‌ش تۆله سه‌ندنه‌وه‌ی کوشتنی نامۆزابه‌کی بوو که ناوی (ره‌شه دۆل) بوو. له ۱۹۴۷/۱۲/۲۸ میری (شیخ سه‌عیدی شیخ نه‌حه‌دی دۆلپه‌موویی) که نه‌مه‌ش هەر پۆلیس بوو ناردیبه سه‌ر ژنه‌که‌ی و ده‌ستی به‌سه‌ر مه‌ر و مالاته‌که‌ی داگرت بۆ نه‌وه‌ی بیانیه‌نیتته (چوارتا). خووله له‌دوای بگه‌ر به‌رده له نزیک گۆرستانی (پیرنالک) ده‌یکوژی و ژن و منداله‌کانی له چنگی پرگار ده‌کات. ژماره‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌لی بوون هەرگیز له هه‌ژده که‌س تینه‌ده‌په‌رین. هه‌ندێ که‌س له‌و په‌روایه دایه که دواي به‌زاندنی هه‌مه‌وه‌نده‌کان له‌ده‌مه‌و نیتوا‌ریه‌که‌دا (خووله) له‌سه‌ر گاشه به‌ردی‌ک داده‌نیشتی و جه‌ماعه‌ته‌که‌ی ده‌که‌ونه کو‌کردنه‌وه‌ی نازووقه‌و تفه‌نگه‌کانیان (شیخ موحسینی دۆلپه‌موویی) که برای (شیخ سه‌عید) ه له پشته‌وه نیشانی لێ ده‌گرێ و ده‌یکوژی.

سوودم له کتیبی (الکتاب الأسود) تحقیق محمد شكري العزوي - مطبعة المعارف - بغداد ۱۹۵۵ وهرگرت. هه‌روه‌ها سوودم له مامۆستا (عوومه‌ر عه‌بدوله‌رحیم) و ژماره‌ی (۱۲۵۱) و (۱۲۵۲) و (۱۲۵۳) ی سالی ۱۹۵۵ پۆژنامه‌ی ژین وهرگرت، له‌گه‌ل زۆر سه‌ر و سۆزای دیکه‌ی خۆم.

بانی شاری کوشت و ده‌چوو
له داخی شورته یاخی بوو
به‌فیراری زۆر مایه‌وه
ناژاوه‌ی زۆری نایه‌وه
له شه‌پیکا خووله کوژرا
ته‌رمی له‌و چیا‌یه نیژرا
پاش به‌ینتی میری پیتی زانی
خوله‌یان له‌گۆڤ ده‌رهانی
بو‌ئوه‌ی عالم بی‌بینتی
هینایانه سـوله‌یانی
(سالح کۆیی) ره‌فیتی بوو
ره‌فیتیکی شه‌فیتی بوو
له پاش ئه‌وه‌ی خووله کوژرا
له‌گه‌ل براکه‌ی وه‌ک برا
له‌م کۆسپه‌وه بو‌ئهم هه‌رده
له‌م داره‌وه بو‌ئهو به‌رده
له‌ناو چیا‌ی فیراریا
له‌ناو ده‌ه‌ند و داریا
ئه‌گه‌ران و ئه‌خولانه‌وه
به‌م چیا و به‌م کیتوانه‌وه
هه‌موو وه‌ک یه‌ک تاواندار بوون
له‌ده‌س حکومه‌ت فیراریوون
له‌ دوای خووله ، براکانی
ئیشی خو‌یان وا چاک زانی
له‌پیاو خه‌راپی واز بیتن
خو‌یان به‌چاکه‌ رابیتن

برپاریان دا تا بمیتن
دلی کهس دانه چله کیتن
ناردیانه لای مهردی دلیر
قائمقامه کهی شارباژتیر
وائه زانم (بایز ناغسا) بوو
نهوهی دزه بیی نازا بوو
ئیشی زۆرباش، بۆ ریتخستن
به ره حه تی لیتی دانیشتن
مانگانهی بۆ ناو نووس کردن
که دانیشن هه تا مردن
دهستیان دابه حه یوانداری
فه لاحت کردن، جووتیاری
(سالح کۆیی) و هاو پتیکانی
ئه وانیش هه ر وازبان هانی
دانیشتبوون بیده نگ، بی سه نگ
بی به زم و په زم و بی ناهه نگ
به ینت بوو خووله کوژرابوو
براکسانی دامه زرابوو
به ره حه تی دانیشتبوون
له نارادا هیچ نه مابوو
پاشا که ته شریفی هینا
بۆ گرتنیان برپاری دا
به لینه کهی میبری شکان
خۆی و شورته چوونه سه ربان
به سه د فیل و فر و پیلان
سه رنه که وتن بۆی نه گیران

براكانى خووله ديسان
 كهوتنه وه ناو شاخ و كيوان
 (سالخ كۆيى) و هاوپتكانى
 له گه لئانا گيانى گيانى
 پشتى يه كترىان گرتبوو
 دووربوون له دئ و ئاوه دانى
 بىبرى زۆر كرده وه پاشا
 هيچ نه ما ههولتى بۆ نه دا
 بۆ نه وهى يا بىيانگرئ
 يا به كوشتن له ناويان با
 سهرى برد و سهرى هينا
 ناخبرى وا بپيارى دا
 وهك ئييران چۆن بئ نازايى
 (سمكۆ) يان (٢) كوشت به خوپرايى
 نه ميش ههروا نامهردانه
 بىانكوژئ به حيزانه
 لووت به رزى روتبه و جىگا بوو
 لايوسئ هه لو به ره لالا بوو
 بىگرتايه، بىكوشتايه
 به لئيدان سههه د بمردايه
 هه رچى بگردايه نه چوو
 پرسينه وهى هه رگيسز نه بوو

(٢) سمكۆ: كورپى محممهه د پاشا، كورپى على خان كورپى ئيسماعيل خان، سه رۆكى به شى عه شيره تى شوكاكى ئيرانه و له نئوان خوى و ورمئ داده نيشن، به شه كهى ديكهى ده كه وئته توركيا و له ويلايه تى وان و هه كاريدايه. ماوهى زياتر له ده سال له كوردستانى ئيراندا سه رۆكايه تى بزووتنه وه يه كى گه و رهى كرد تا له ناوه راستى ته مموزى سالى ١٩٣٠ له لايه ن كۆنه په رستانى ئيران و له سه رده مى ره زا شادا به نامه ردى كوشتيان.

ئەندامى حىزبى تۆران بوو
 دوژمنى گەورەى كوردان بوو
 خوتىن پشتنى كوردى لە لا
 زۆر بىن نىرخ و زۆر ئاسان بوو
 بۆ كوشتنيان قەرارى دا
 پىلاننى بەم پەنگە دانا
 (سالىح كۆيى) و هاوپايتىكانى
 لاسيان بدا بە پەنھانى
 جىگەيان زۆر سەخت و شوومە
 تەعقىبىيان بىن بەر و بوومە
 خوتىنى پۆلىس بۆ بېرېژىن
 خۆيان بە خۆيان بىكوژىن
 كار بە دەستى ئەمنى بانگ كرد
 پەردە نەسـرارى بۆ لا برد
 ھەلىيان بۆارد لە ژن لە پىساو
 جاسووسى باوەر پىتكراو
 يەكيتىيان ناردو زوو پۆيى
 بە پەنھانى (سالىح كۆيى)
 دى و دەسى خۆى باش لىوھەشانى
 سەلامى پاشاي پىگەيانى
 پاشا ئەلىت، ھەتا ماوم
 ئىشى ئەنىمە سەر چاوم
 خۆى و هاوپايتى عەفو ئەكەم
 ئىشى باشيان بۆ پىك ئەخەم
 ئەوھى لە دونيا دەس كەوئ
 ئەو بىسەوئ، من نامەوئ

ههتا بركا قسهه و هیزم
 له شهړ و شوړ نه پيارتزم
 هه موو هاورپتی له كارا بی
 خوښی رهئیس عوره فا بی
 صالح كه گوئی له مانه بوو
 دینی به شهیتان دا به شوو
 دوعا خوازی له نیمان كرد
 خوا حافیزی له ویجدان كرد
 نایه نه ولاره عهیب و عار
 نامووسی خوئی دا به دینار
 نه نووستن تاكو به یانی
 تا فرسه تیانی لی هانی
 وه نه وزیان نه دا و نه نووستن
 له خه ودا هه موویان كوشتن
 دهست و ته رازووت خواته وه
 خوا بو خوئی زوو بتساته وه

(عمومهر عهلی) كه نیرراوه
 لهوئی نه خشه ی بو كیشراوه
 دوژمنی كورد هه رچی بكا
 نابتی كوردی باسی بكا
 بو صالح كو بییه لومه
 نهم سئ شیعره له گه ل تومه
 نه وه تی دونیا دونیا یه
 ناده میزادی وا تیایه

له و كهسانه‌ی كوردیان ناوه
شستی وه‌ها پرووی نه‌داوه
نه‌وه‌نده تۆ بی و بیجسدان بی
نابین له توخمی كوردان بی

شيعريكي ناتهواو

دهوری بۆگهن و پيسی رابوردوو / هۆشی تالان کرد
زهمانی شهعب لهعنهت لئ کردوو / دونیای ویران کرد
ئینسانیان بهزۆر کهروکوێژ نهکرد / شت بهدی نهکا
بهزلله ناوی دهمی سوێژ نهکرد / ناوی کهس نهبا
تهماشاکردن، گوئی گرتن، وتن / حهرام کرابوو
یهکی لهمانه بهس بوو بۆ گرتن / بهقانونون وابوو
گوئی کهپیی، کوئیری، زوبان بهسراوی / بهزۆر بهلاوه
بوو بهنهخۆشی له ههزار لاه / کهوته ناو دنیا
بههۆی میکروبی بیری چهوتهوه / ساری بوو، خهلقی زۆر لئ کهوتهوه
ژیانی نایه تفر و توناوه / بهشعق تیههلدان
ئهبینی عالم کز و داماره / بهزهبری لیدان
چاو نیشی چیهه؟ / تهماشاکردن / تاریک و پروناک
کهلکی گوئی چیهه؟ / دهنگ و باس بیستن / هی خراپ و چاک
جاسوس وهک تاعوون کهوته دنیاوه / له ههر چوار لاه
خهرمانی ژبانی دا بهدهم باوه / به دان و کاوه
زوبان بۆ چیهه؟ بۆ قسهکردن، بۆ نیشی چاکه
کهچی ئهمانه هۆ بوون بۆ مردن / لهوانهی پاکه
تاوانی وتن ئیجگار گران بوو لهژیر دههچوونی
جهازای ناسانی ناخی زیندان بوو
ئهو نهخۆشییه چل سال مایهوه / لهناو ولاتا
ههتاکو نههات ئهتهنايهوه / وهک گرانهتا
سئ نهندام نهیگرت له لهشی ئینسان / یهکهم چاو نهیگرت، دوو گوئی، سئ زوبان
چاو نهینهبینی هینده نووقابوو / بهدهم دارهوه
کلینه و پیتلوی ناوی تیزا بوو / بهنازارهوه
سهرئ دئ، چاوی سوور ههنگهراپئ / روو بهبوونیهوه

نه چوو ههروه كو قيامهت ههلسابن / بوئ نه هونيبه وه
 نه بيوت فلان كه س جهرگي سووتاه
 بيستوييتي فلان نيمرؤ گيراوه
 له بهغدا دوينتي فيسار خنكاوه / مات و خاموشه
 سهيري چاوم كرد، ديار بوو گرياوه / زور به پهروشه وه
 به فرميسك پيتووي چاوي سووتاه / هينده گرياوه
 به جاري به ندي جگهري پراوه / هوشي نه ماوه
 نه يان برديت و چه پسيان نه كردي / به زوري ليدان
 له سهر پشتي خوت شه قيان نه كردن / به نينوك كيشان
 زور له م نيشانه مه به ست دينار بوو / كو بكرتته وه
 قازانجي رؤزي گه لي هه ژار بوو / تيا بتليتته وه
 خهلق تا نيتواره نه چرووسايه وه / هه تا دوو چه فته
 ورده به دينار نه گؤزايه وه / نه كرا به سه فته
 نه بيرد بو خانم زه هري ماري كا / له شق تيهه لدان
 سه د دهوله مه ندي لات و فه قير كرد / له شارستانا
 هه زاران لاوي به هيتزي پير كرد / له ناو زيندانا
 نه م نه خوشيبه چل سال مايه وه / ههروهك سه ره تان
 هه تاكو نه هات نه ته نايه وه / بن داوو ده رمان
 كام دكتورى چاو، دكتورى چابوو / بچوويتايه لاي
 نيشي چاوت له لاي، ته راخوما بوو / واي ته فره نه داي
 قه تره ي نه دايتن بو ته راخوما / له قه تره ي به رلين
 ته راخوماي چي، به دهس نووقابوو / دهستي ناستين
 بو گوئچكه ت نه بيوت، هه ر چيلكه و پيسي / به جوئيكى وا
 به ري گرتوه، تو هيچ ناييستي / بشوئ نه پروا
 گوئچكه كپ نه بوو، به زور گيراوو / به زلله و به شق
 لؤكه ي كه ر بووني تن ناخرا بوو / وهك ده واي رهينه ق
 روانين و بيستان، نووسين و وتن / وهكو نه بووين

به‌جۆرتیکی وا یاساغ کرابوو / له‌پیوا، له ژن
 له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کتی له‌م تاوانانه / به‌ئه‌م‌ری ناحه‌ز
 سه‌د پیستی له‌سه‌ر ده‌باغ کرابوو / به‌بێ ترس و له‌رز
 نه‌م‌زانی به‌رگه‌ی لی‌دان ناگرم / به‌تۆزێ نازار
 به‌دارکاریه‌کی نیوه‌شه‌و نه‌مرم / وه‌ک به‌فره‌که‌ی پار
 زاته‌ن به‌ینی بوو فه‌سل کرابووم / له‌ناو برابووم
 بۆ به‌ندیخانه‌ زوو دانرا بووم / ناو‌نووس کرابووم
 خیره‌ومه‌ندیکی هه‌ق‌ناسی د‌لسۆز / نه‌ختی له‌ سالا
 پیاویتی چاکی، دلپاکی پیروز / کردی به‌مالا
 له‌خه‌و هه‌لسابووم به‌ری به‌یانی / به‌میوانداری
 هات و به‌گوێما، نه‌ختی چ‌ریاندی / بۆ نامۆ‌گاری
 وتی: شه‌و ته‌نیا مه‌رۆ به‌رێدا / پۆلیس نه‌گه‌رێ
 سه‌گه‌لی خوێری زۆرن له‌ دیدا / به‌خه‌لق نه‌وه‌رێ
 له‌گه‌ل ئینسانا سه‌گه‌ل ناحه‌زن / ئه‌مه‌ مه‌علوومه
 بۆ به‌خۆ‌راییی لاقت بگه‌زن / به‌م وه‌خته‌ شوومه
 نامۆ‌گاریه‌کی رێکی وا به‌رێ و به‌جێ / به‌بێ گفتوگو
 کردم به‌گواره، نامه‌ په‌ره‌ی گوێ / نه‌مدا به‌فیرۆ
 ئیتر من له‌ مال نه‌هاتمه‌ ده‌رێ / هه‌ر له‌ ماله‌وه
 دانیشتم، پۆلیس بۆ ئابرووم به‌رێ؟ / به‌ده‌م پاله‌وه
 ئه‌م نه‌خۆش‌ییانه‌ ناوا ساری بێ / بێ ده‌وا و ده‌رمان
 هه‌ر که‌سێ گرتی ده‌ردی کاری بێ / تا نه‌سه‌پیرێ گیان
 ئه‌مجا تۆ بی خوا چۆن من بوێرم / که‌ ده‌ست‌برد که‌م
 له‌ لووتکه‌ی وا به‌رز بێم خۆم هه‌لدێرم / ملی خۆم ورد که‌م
 به‌ کوێره‌وه‌ری، به‌هه‌ناسه‌ی سارد / داماو و غه‌م‌گین
 له‌گه‌ل ئه‌م ده‌وره‌ به‌م جۆره‌ رام‌بوارد / بێ هێت و بێ تین
 تا خودا عه‌بدولکه‌رمی ره‌خسان / وه‌ک شیری مه‌یدان
 ته‌لیسمی قه‌لای دێوه‌که‌ی شکان / بنچینه‌ی رووخان
 هیلاته‌ی شوومی بوومی هه‌له‌وه‌شان / به‌دارووخاوی

گیانی کونده بوو هه مووی هه لفران / به بال شكاوی
 به سه ر دونیا وه ناسو ورتته وه / تا شه عب مابین
 بپرای بپرای قهت ناگه رتته وه / هه تا هه تاین
 ئیتستا زوبانم ته ر و پارا وه / به سراوی نه ما
 وه ک جاران کپی گویتچکه م نه ما وه / گیراوی نه ما
 به ته ما نه بووم، روژی بیتته وه / هه تا کو مردن
 بییری جارام بگه رتته وه / بو شیعیر وتن
 (هه رهس و لافاو) بنووسرتته وه / بی ترس و بی لهرز
 به ناواتی بهرز بخوینرتته وه / بی گوئی له ناحهز
 دهنگیکی وای بی بله رتته وه / وه ک دهنگی هوزار
 که چۆن له گویدا نه زرنگیتته وه / له خوژی به هار
 نهی عه بدولکه ریم روژهی نیشتمان / سه روکی نه مین
 ههروه ک ته لیسمی قه لاکهت شکان / به هیتز و به تین
 دهی بو پیتشه وه، ههنگاو دابنی / ئیمه هاو پیتین
 هه ر سه ره و تو پیتی به سه ر دابنی / سه ر له ژیر پیتین
 دهی بو پیتشه وه، کورد هه تا هه تا / هه روا له گه لتا
 بو بهرز بوونه وهی وه تن هه ول نه دا / سه ر له ژیر پیتا
 منیش ژیانم، ههستم، هه لبهستم / هه رچی که هه مه
 هه مووی بنیمه سه ر به ری دهستم / هیتشتا لام که مه
 نه یکمه به فیدای روژی نازادی / سه ره به ست و دلشاد
 بو نه وهی بژی گه لم به شادی / بی ترس و نازاد (*)

(*) وه ک له شویننکی دیکه شدا وتوومه، نه م شیعه ری (شیخ نووری) شیعه ریکی ناته واوه، به
 ره شنووسی و په راگه ندهیی له ناو ده ستنوسه کانی کوژی زانیاری عیراق «دهسته ی کورد» دۆزیه وه که
 له کاتی خویدا پیتشکهش کراوه به وان. من هه رچۆنی لیکم دایه وه، بلا و کردنه وهی نه م نوسخه
 ره شنووسه، له نه نووسینم به باشتر زانی، له وانیه له پاشه روژدا نوسخه یه کی پاکنوس کراوی نه م
 شیعه ر بدۆزرتته وه. تا نه و روژه دئی، جارئ با نه م شیعه ر نه فه وتئی.

سه رنج: هه ندئ له و ده برین و دیره شیعه رانه له و شیعه ردا دووبارن، چونکه له شیعه رکه ی بو شیخ له تیفی
 نووسیوه کاتی له (به سرا) گیراوه، هه ن و وه ک یه کن.

شعری نیشتمانی

بهمن بلتی چ میلله تی

به من بلتی چ میلله تی له مه قهبری مه ماته وه
 له مه حور ئینکی ساره وه، له دهوره یی نه هاته وه
 نه چۆته ناو مـوجـاده له ی حـهـیا ته وه
 گهلی بر او لاری کورد، له یاری دوور ولاته وه
 شهوی نییه به هۆی (ئه ئیر) له غه ربی ئاسیا ته وه
 نه ویدی خووشی له ئیسگه دهنگ نه داته وه
 ده من به قهلبی زاره وه، به چاری نه شکبار وه
 گه من به عوود و تاره وه، به هه بیته و و یقاره وه
 هیـمـوا نهـخـاته ناو دلـی ولـاته وه
 نه تی که پۆزی کورد نه وا به پۆیه له دم که لا
 له نوقی نیشتیمان وه، خه ریکه وا شه به ق نه دا
 به عاله ما به جاری شه وق نه داته وه
 مه سه سه روو گه ره هیوا، مه پرسه ده شته یانه کتو
 مه ترسه تو له سه غله تی فراز و زه حمه تی نشیتو
 که هه وله هه ر گه ره له ده ره ئه باته وه
 به سه زه مانی غهیره ته، چ وه ختی خوایی غه فله ته
 زه مانی هه ول و هه لمه ته، هه لیکه زۆر به قه یمه ته
 نه وه ک فه لکه له ده سـتی تو ی بکاته وه
 له کۆسپی ریکه سل مه که، پۆر به ره شه قامی ژین
 له گه ل سه باتی کورده واری پیتچه وانیه به زین
 خـسـوداش له و^(١) هه وله ناو پۆی نه داته وه

(١) له ده ستنوسی شاعیرا (و) ی (له و) نه نوو سراو بوو.

نهورۆز

ئاگرى نهورۆز بە شاپلىتە و پەرۆ ناكىرتتەو
زوو بىيىتە خۆلەمىش و تىنى داڭىرتتەو
ئاگرى نهورۆز، بە گىيان و دل ئەبى وا خۆش كىرى
گەر بەخوڭ دىچلە و فسوراتى بىتە سەر نەكۆڭىتتەو
هاتوو گەر شىستانە مەنعى جەڭنى نهورۆزت كرا
لازمە گىيانت بەمەردى بىخەيە ژىر پىتەو
دەست و پىن، ئىسكى شكاو، چىلكەو چەوتلى چاوكە بىن
لاشە ھەروەك دارى «زەنگەقلىشە» كۆكىرتتەو
خوتىنى لاوان نەوت و بەنزىن بىت و بېرژىتتە سەرى
گىپەيەكى وا بسىننى شەوقى دانەمىرتتەو
پىياو بىزىپىننى ۋەكو شىپىرى ژيان ھەلمەت بەرى
ژن بەدەورى ئاگرا بگىرى و بلاوتىننىتتەو (*)
خۆش ئەبى ئەوسا بلىسى ھاگرى نهورۆزەكەت
ئەو ھەلە سەيرى گولى كە، چۆن دەمى ئەكىرتتەو
دەس ئەكەتە پىكەنەن بۆبلىلى باخى ۋەتەن
ھەرىدەك سىروەى بەيان ئەشنىتتەو ۋ ئەخنىتتەو
چەند بەخۆشى بولبولى خۆشخوان ئەخوتىننى بۆگولان
چۆن چىركەى سەر چلى، ھەرشى ھەزىم ئەگىرتتەو
بەو زوبانى ھالە خۆشە ئەم نزاىەت بۆئەكا
رەبى ئەم رۆژە ھەموو سالتى بەخۆشى بىتتەو

۱۹۵۸/۳/۲۱

(*) دەبايە ئەم دېرە بەجۆرتكى دىكە بوتىننى، چونكە دەورى ژن ھەر ئەوە نىبىيە بەدەورى ئاگرا بگىرى و بلاوتىننىتتەو.

هاواری و نه‌ن^(۱)

دوی شو له‌خوا دیم که ژنی موشفیک و مه‌عسوم
هاواری نه‌کرد، من و ته‌نم مادهری نیتوم
نه‌یفه‌رموو به‌حوزنیکه‌وه زور عاجز و مه‌غموم
هم داری سه‌مه‌ردارم و هم له‌زه‌تی میوم

گه‌ر ناو بدریم و به‌شه‌فیکانه بکیتلریم
پشکووتنی گویکه‌ی نه‌ملم حازری نانه
نه‌و خه‌لفه‌نه‌مامه‌ی، لق و پوپ ناسک پیریم
بئ ناوییه نه‌سبابی به‌هارم که خه‌زانه

بئ لوتفی و بئ خزمه‌تی نیتوه سه‌راسه‌ر
نه‌وراقی نه‌ملم، غونچه‌ی نومیدی وهرانم
گه‌ر بیتوبکه‌ن نیتوه موبالات به‌ژیانم
ماندوو نه‌حسینیتوه، هم سیتبه‌ر و هم به‌ر

نه‌ی رۆله، جگه‌ر گۆشه‌ی نافاکی نه‌ملم
نه‌مرۆیه که موحتاجی وه‌فاو خزمه‌تی نیتوم
رووناکی چاوانم، ده‌رمانی سپل‌من
سبحه‌ینی منیش باعسی حوییه‌تی نیتوم

ناودانی من و خزمه‌تی من، عیلم و فنوونه
ته‌حسیلی مه‌عاریف، سه‌مه‌ر و^(۲) قیمه‌تی ژبانه
قه‌ومی که له‌عیرفان و نه‌ده‌ب زه‌پ‌ریه‌ دوونه
هه‌ر موزمه‌حیله ناخیری موحتاجی دونانه

(۱) نهم شیعه‌ره بۆ یه‌که‌م جار له‌ رۆژنامه‌ی (ژبانه‌وه) دا له‌ سالی (۱۹۲۵) بلاوکراوه‌ته‌وه. بۆ جارتیکی

دی له‌ گۆفاری (په‌یژه‌) ی ژماره (۱) ی سالی (۱۹۲۷) دا بلاوکراوه‌ته‌وه.

(۲) له‌ گۆفاری (په‌یژه‌) دا نووسرابوو: (سه‌رمه‌رد و قیمه‌تی...).

ئەي رۆحى رەوانىم

بۆ يەككى لە رىجالە سىياسىيەكان نووسراوه

ئەي رۆحى رەوانىم مەبە لەم وەزىعە موكەددر
بىتھوۆدە مەكە خۆت بەخەيالآتەو موعبەر
حاجەت بەئىشارەت نىيە، وەك رۆژ ئەدرەوشن
شوعلەي زەفەرە، عاقىبەتى جەيشى موزەفەر
نەيزىكتەرە ئەو رۆژە لە قەوسەينى ئەو ئەدنا
دنيا كە ئەبىتە گول و گولزارى موعەتەر
هەر قەومى پەرتشانە ئەنالتن بە جەفاو
هەر مىللەتە جەرگ و دلى جنراو بە خەنجەر
هەر چاوى سستەمدىدەي ئەقوامى زەعيفە
پەرتەرەي خوتناو مەلرولانە، موكەددر
هەر خونچەي سىسى دلى كوردانە دەلتى كەي
ئەكرىمەو رۆژى بەهەوايەكى موعەتەر
ئەم عالەمە بەم رەنگە بىپارتەو لای خوا
بىكولت دلى ئەم خەلقە وەكو جۆشى سەماوەر
ئامالى بەشەر بەستە بى بەم رۆژەو باللە
شوبەم نىيە ئەو نەسرە كە نووسراو لە دەفتەر
تۆ ئەو دەم و رۆژەي عەلەمى نەسرى نىهانى
ئەشنىتەو وەك رۆحى زەفەر دىدە لەسەر سەر
برواننە ئەم كسورده بەچاوتكى عەدالت
نىستر بەسە گەردن كەچى و ژىنى موحەقەر

چواردهی تهمموز^(۱)

چواردهی تهمموز و رزوانی دوی نهو
کەس نەینەو تیرا بیبیینی بە خەو
هەناسە ی سارد و هەنسکی گیراو
لە گەل ھاواری بێدەنگ تیکە لاو
زویانی لالی پشکو پیا چزارو
گەر ووی وشک بووی، نووزە لی براو
بەبیری کیتدا رانەبوورد دوینی
گیروگرفتی هیچ تیا نەمیتنی
زویان بەم رەنگە تەر و پاراو بی
رقی لە دەنگی کپ و نووساو بی
لەشی بی تاوان بە دەم دارەو
لەت لەت بوو رزی کەوتە خواریو
خال و خوشکە زاش^(۲) بە تەلارەو
بەدەنگی نای و عوود و تارەو
بەویسکی و کچی چاو خومارەو
شەوان رابوێرن بە قومارەو
بەبیری کیتدا رانەبوورد یاران
تەلار بێتە گۆر و گۆرستان

باسی نازاری نینۆک دەرکیشراو
لەش هەلا هەلای دەست و پین شکاو

(۱) پشتم بەدوا دەستنووسی شاعیر بەستووه و لە گەل نامیلکە چاپکراوه کە ی شاعیر کە لە سالی ۱۹۵۸ دا بە پیتشەکی (کامەران) لە چاپ دراوه، هەر وهه له گەل دەستنووسێکی تری شاعیر نەختن جیاوازی ههیه.

(۲) مەبەستی مەلیک فەیسەل و عەبدولئیلائی خالیەتی.

دایکی توند کراو له بهندیخانه
رژله جیماوی خانه ویرانه
رژله ی باب خنکاو، دایک چه پس و دیل
کو پروو زانه وهی، هه تیوی زه لیل
به بییری کیتدا راته بوورد دوینئی
وا شه عب له خه و زوو پاپه پینئی

پریاسکه ی شیعری توند گری دراو
له ترسی گه ران له کوون ناخنراو
بییری نازادی، وتاری نووسراو
له کونه مشکی قوولا هه لگیراو
وتاری جوانی تیکه لاه به خوئل
شیعری شاراوه ی له چیا و له چوئل
بینریتته ده ری و بخوینریتته وه
باسی رابووردوو بگیتریتته وه
چوارده ی ته مموزه و جه ژنی هه ژاران
به زتر بینوسن له میژووی جیهان
رژژی نازادی عه ره ب و کوردان
جمه وریه تی تیا کرا ئیعلان

نیمروز که چواردهیه له ته موز جهیشی بی ته مان
نازانه هاته کایه وه وهک کیتیوی پر له گیان
دهسیان به جارئی دایه دهس یه کتر هه موز
جهیش و شه عب مه رومی به مهردانه خسته پرو
وهک (دجله) جهیش به هیتی گه لی بی حیسابه وه
بوونه شه پۆل و چوونه سه راپای ره حسابه وه
شیرانه جهیشی داغ له دل و شه عبی قاره مان
که وتوونه خوین رزاندنی میللهت فرۆشه کان
وهختی که پی نه زانی سه گی هاری لاشه خۆر
دیته ده ری له ده مییه وه کوفر و جنیتیوی زۆر
وای زانی که س نییه به نه زهر کیبریا یه وه
بو داچله کاندنی دلی ئه و بیته کایه وه
نه یزانی ناخبری نه فه سی زولم و زۆرییه
چوارده ی ته موز کوژاندنه وه ی تیشکی خۆرییه
چی تیا بوو کۆشکی گه وره، به شا و نیشگوزاره وه
کوژران، له پاش نه وه که خه بهر که وته شاره وه
عالمه رزایه قه سه ره وه، ناو ژوور و ناو ته لار
لاشه ی گه ماله گه وره که یان خسته ناو هزار
ههروهک سه گیتی بۆگه نی توپیو له ری گوزار
که نناسه کان که نه یبه نه دووری که ناری شار
وا بهت خراوه ته قوله پیتی رانه کی شری
نه مری شه عب وه هایه که نایی بنی ژری
لاشه ی کرا به داری سزادا به پیکه نین
عه بدولئیلاهی زۆل و وه لی عه هدی نانه مین
کوژراو پارچه پارچه کرا ده ست و پی و له شی
خوین خوار و بی شه ره ف نه مه یه ناخبری به شی

نووری سه‌عیید به به‌رگ و عه‌بایی ژنانه‌وه
 کوژراو ده‌ست و پین و ملی لیک جیا‌کرانه‌وه
 نه‌و چالی قوولی حیلغه که بۆ کوردی هه‌لنه‌که‌من
 خۆی که‌وته ناوی بیتی سه‌ر و پین، بیتی له‌ش و به‌ده‌ن
 نی‌علانی حو‌کمی تازه به جمه‌وریه‌ت کرا
 کورد و عه‌ره‌ب شه‌ریکه به‌شن هه‌روه‌گو‌برا
 نی‌تررایه شو‌ین عه‌داله‌تی مه‌حکوومی ده‌س به‌سه‌ر
 هیت‌رایه‌وه خرایه سه‌ری، نه‌فسه‌ری زه‌فه‌ر
 نه‌و عه‌دلی ده‌رک‌راوه له دووری ولاته‌وه
 چواره‌ی ته‌موز به‌خۆشی و سه‌ره‌ستی هاته‌وه
 ویجدان و حه‌قه‌ره‌ستی له مه‌نفا گه‌رانه‌وه
 ته‌سلیمی ده‌ستی حا‌کمی عا‌دیل کرانه‌وه
 نه‌و کۆمه‌له‌ی عه‌داله‌تی خسته‌بووه به‌نده‌وه
 گیران و ده‌ست و پین به‌که‌له‌پچه و که‌مه‌نده‌وه
 زیندانه قووله‌که‌ی گه‌لی تیا‌بوو به‌داخه‌وه
 جی‌گه‌ی نه‌وانه نی‌سته به‌تۆف و به‌ئاخه‌وه
 کو‌ی ناره‌زوو نه‌که‌ی بچۆ سه‌ره‌ست و دل‌نیا
 جاسووس و ترسی گرتن و لیتدان و شه‌ق نه‌ما
 نه‌مجا بنوو به‌بیتی خه‌م و بیتی ترس و بیتی خه‌یا‌ل
 نی‌تر نه‌ما ژیا‌نی زه‌لی‌لانه، ژینی تال
 خۆش مـوژده بیتی منیش
 تا ماوه رۆحه‌که‌م له له‌شا نه‌م دو‌عایه بۆ
 (عه‌بدولکه‌ریم قاسم) ی باوکی هه‌ژار نه‌که‌م
 ره‌بی بژی به سووده‌وه بۆ خاکی نی‌شتمان
 بۆ تۆله سه‌ندنی گه‌لی مه‌زلووم و ناته‌وان^(۱)

۱۹۵۸/۸/۸

(۱) له‌گه‌ل نامیلکه چاپ‌کراوه‌که تۆزه جیا‌وازی‌یه‌کیان هه‌یه. من پشتم به‌دوا ده‌ست‌نوسی نه‌م شی‌عه‌ه به‌ستوه که به‌ر له‌مردنی به‌ماوه‌یه‌کی که‌م نووسیوه‌تی‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت ریت‌نوسی‌که‌شی له‌نامیلکه چاپ‌کراوه‌که پیت‌شکه‌وتوتوه.

لهگهل (عهلی کهمال باییر) بهیه کهوه داینانوه

وا موبه دهل بوو به خوشی دهوری نیزمیجلالی کورد
خاتیمه ی هات و نه ما، نه یامی نیستی زلالی کورد
بو گه یشتن بهم ده مه، بهم رۆژه بوو، نامالی کورد
حه مدی بی حه دد بوو، خودا دیم رۆژی نیستیقلالی کورد
پر زیا و ره خشنده هه لهات که و که بی نیقبالی کورد
قاپی ره حمهت گوشاده، ده رکی زبللهت داخرا
چونکه مه حموودنی له سه ر ته ختی عه دالهت دانرا
موژده بی نه ی قهومی کورد، نووری سه عادهت هه لکرا
په رده بی تاریک و ده یجـووری مه رارهت لادرا
رۆژی نازادی هه لات، روونا که نیستیقبالی کورد
میله تیکی وا قه دیم، قه ومیتی که مشهوری جیهان
مالکی خاک و وه تن، ساحیبی ته نریخ و زبان
عه بیه نیتر خزمه تی خه لقی، له زبلله تدا ژیان
به سیه نه ی خزمینه بوغز و کینه، با یه کدل به جان
تیبکۆشین بو ته ره قی شه و که ت و نیججالی کورد
نۆبه تی سه عییه، زه مانی عه یش و خوشی و شادییه
جه ژنی نیستیقلاله، رۆژی خو په می و نازادییه
قهومی بی نیدراک و بی حس، بی بهش و بی قسه مه ته
تیبفکره میله ته غه ییوره، ساحیب عیزه ته
نه مرۆ رۆژی سه عی و تیبکۆشینه، وه قتی غیره ته
یه ک نه فهس غافل مه بن، هه لسن برا گهل فرسه ته
بو ته عالی جه د و جه هدی که ن، زه مانی غیره ته
رۆژی سه ره سه تی، زه مانی عه یش و نۆش و عوشره ته
نه ی جوانانی وه تن، رۆژی ته ره قی میله ته
قهومی کورد، نیتر نه جاتی بوو له دهس نه م زبلله ته

ھەرچى باش و چاڪە بېكەى، ۋەقتى سەرفى ھىمەتە
 ھەچ كەسى^(۱) كۆشش نەكا، راستت ئەۋى بى مروهتە
 ۋەقتى تىكۆشىنە، رۆژى ئىستىقامەت، عىفەتە^(۲)
 مەقسەدى كورد ھەر تەرەقى دىنى ئىسلامىيەتە
 سا دەخىلتان بىم، زەمانى ئىتىھاد و ئولفەتە
 ئەمپرۆ رۆژتىكى بلىند و گەورە و ذى قىمەتە
 يار و ياۋەرمان بەبى شك رۆحى پاكى ھەزرەتە
 رۆژى نازادى ھەموو كوردانە، جەژنە، شادىيە
 جەژنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۆبەتى نازادىيە
 مورشىدان، ئەى ئەو خەلىفانەى تەرىقەت دانەدەن
 ئەى مەلا ئىتىر لەسەر فىكىرى عەتالەت دەرىكەن
 گەر سەۋابى رۆژى ھەشرت لازمە بى دەردى تەن
 بىتتەۋە پر عەيش و پر شەۋق و مەسەپرەت، شوخ و شەن
 بۆ تەعالى قەۋمى خۆتان ھىمەت و غىرەت بىكەن
 بەسىەتى ئەى شاعىران تەعرىفى خەت، چاھى ذەقەن
 بەسىەتى مەئموور، ئىتىر باسى مەعاشم بۆ مەكەن
 بۆ ۋەتەن بۆ دىن و مىللەت، بىتن نەسىھەت داۋدەن
 بۆ تەرەقى مىللەت، ئىتوہ با بىكەن سەرفى بەدەن
 سەد شوكر لاچوو لە ئاۋىنەى دلا، رەنگى مىخەنەن
 بەسىەتى دەردى نىفاق و شۆرش و^(۳) بوغز و فىتەن
 عەبىيە با بىرپتەۋە كىبىر و ھەسادەت (ما) (ۋەن)
 ئىتوہ نازانن ھەموو ئەۋلادى ئەم شاخ و دەرەن

(۱) لە رۆژنامەكەدا (ھەچ كەس) نووسرابوو، مەن ئەۋەم بەراست زانى بۆ ئەۋەى لەنگ نەبى.

(۲) لە رۆژنامەكە نووسرابوو: (ئىستىقامەت و عىفەت) كە ديارە بەم جۆرە لەنگە.

(۳) بىنگومان ۋەشى شۆرش لە رۆژى ئەمپرۆكەماندا چەمكىتى پىرۆزى ۋەرگرتوۋە نەدەبا لەگەل (بوغز) ۋە

(فىتەن) بەكار بەپتەرايە، لەۋانەشە ئەۋكات مانايەكى سەلبى ھەبوۋى.

ئەي جوانان، ئەي خېرەدمەندانى ساحتىب عىلم و فەن
ئەي عەزىزان، ئەي نەجىبىانى جگەرگۆشەي وەتەن
پۇژى سەئى و غىرەتە، ھەنگامى كەيف و شادىيە
جەژنى ئىستىقلالە، ئەمجا نۆبەتى ئازادىيە (۴)

(۴) وەك ديارە ئەم شىعرە بۆ بون بەمەلىكى (شىخ مەحمود)ى نەم و تراوہ.

بۇ سالى ۱۹۲۶ (۱)

ئەي سالى جىھان دىدە، ئەيا سەحنەيى مىحنەت
ئەي سالى گوزەشتە، سەنەيى ماتەمى ئومەت
ئەي سەحنەيى گىريان و فيغان، شىوون و زىللەت
جەللادى جگەر ناھنى^(۲) بىن شەفقەت و پىققەت
ئەي نازىرى سەد مىشكى پۈتۈنراوى بەقىمەت
ئەي سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بىن
نەتبىنمەو، مەسكەنەكەت شارى عەدەم بىن

سەيرى كە، كە چەند^(۳) لاشەيى لاوى وەتەنت دى
خۆت ورد بەرەو، چەند^(۴) سەرى جىا و چەند بەدەنت دى^(۵)
چەند خانەيى وىران و دللى پىر مىحنەتت دى
چەند نالەيى ژن، لاشەيى بىن كەفەنت دى
برىسى و رەش و پروت، غەمزەدە، چەن شوخ و شەنت دى

-
- (۱) لە توركىيا شوپشېك بەسەر كىردايەتى (كەمال ئەتاتۈرك) بەريا بو، ئەم شوپشە لە دۇى داگىركەرانى
ولات بو، بۇ ئەم مەبەستە توركەكان داواى يارمەتتېيان لە كورد كرد، تا دەستى يارمەتتېيان بۇ درىژ
بەن. كوردەكانىش بەدل و دەروونىكى پاكەو يارمەتتېيان دان، بەرامبەر بەوئى كەمالىيەكان لە
توركىادا دان بەمافى كورد داينىن، دواى خۇبەخت كوردنىكى زۆرى كورد و توركەكان، كەمالىيەكان
بەنامانچ كەيشتەن، بەلام لە وەعدەكەيان پاشگەز بوونەو و پشتىيان لە كورد كرد، بگرە لەجىياتى
پاداشت دانەورەيان كەوتتە قەلاچۆكردىيان و سىياسەتى ئاگر و ئانىيان گرتە بەر و تەفروتونا و
دەرىدەريان كردن و ھەر ئەوئەيان پىتيان رەوا بىنى. لە شەوى (۲۸)ى حوزەيران سالى ۱۹۲۵ شىخ
سەئىد و (۴۶) ھاوپىتيان لە قەراغى شارى ديار بەكر لەستىدارە دا و بوونە سووتەمەنى ئەو راپەرىنەي
كە بۇ ماف و نازادى بەرپا بوو. شىخ نوورى-ش ئەم كارەساتە دلئەزىنە كارى كردووەتە سەر ھەست و
نەستى و ئەم شىعەرى بۇ ئەم سالە نووسىو، بەلام رووى دەمى كردووەتە سالى (۱۹۲۶)۱
(۲) لە رۆژنامەى (ژىن)ى ژمارە (۱۶۹۴)ى سالى (۲۷) ۹۶۲/۷/۱۲ (ئاسنى) نووسرا بوو.
(۳) و (۴) ھەر لە ھەمان رۆژنامەدا (چەن) نووسرا بوو.
(۵) د. مارف خەزەندار (لە ۹۸)ى كىتتېبەكەيدا كە بەزمانى رووسى نووسىو ئەم دىزەي بە (چەند سەرى
چىا و چەند دەوئەنت دى) خوتىندووەتەمەو.

نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مهسكه نه كه ت شارى عهدهم بئ

تيفكره كه نهم سنى سهد و شهست رۆژ و كسووره
هر سانيسه يه كى غهم و نالام و فتووره
رۆيشته كه ت تا به قهدهم عهيب و قسووره
بهم خوينه رۆاوانه و بهم شوور و نشووره
سه فحه ي ههموو ته نريخي جيهان، ماته م و سووره
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه مهسكه نه كه ت شارى عهدهم بئ

نهم زولمه كه دى ميلله تى نهم كورده له توركان
نه يديوره زهمانه چ له نينس و چ له شهيتان
ده عوايى حه قى ميلله تيه ت و گوشه يى زيندان؟!
پارته وه بوژين و ته نانى مل و خنكان؟!
هاواري وه تن كردن و كوژران و فرپيدان؟!
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مهسكه نه كه ت شارى عهدهم بئ

رۆيشتى له دواى تو، جگه رى پاره به جى ما
مليوئن عيال و ژنى ناواره به جى ما
چهند عائيله ي بيتكس و بئ چاره به جى ما
زنجير و كه له پچه و په تى سيداره به جى ما
مليارى دلى خهسته و غه مخواره به جى ما
نهی سالی گوزه شته، جگه رت له تى له تى غهم بئ
نه تبينمه وه، مهسكه نه كه ت شارى عهدهم بئ

ئەى سالى جەدەيد، هاتنى تۆدوور بىن له ئافات
 تۆش وەك خەلەفت، ئەو بەجەزا، تۆبەموکافات
 خىر بىن قەدەمى تۆبەتەلافى ھەموو مافات
 شەرتم ئەمەيە تا دەمى مەحشەر بە مەقامات
 ئەم شىعەرە ئەکەم^(۶) من بە تەمەننا و موناجات
 ئەى سالى گوزەشتە، جگەرت لەت لەتى غەم بىن
 نەتبىنمەو، مەسکەنەکەت شارى عەدەم بىن^(۷)

(۶) لە دەستنووسیکی تردا نووسرايوو (بەکەم).

(۷) لەلایەن مامەند کەرکوکىيەو وەلامى ئەو شىعەرە دراوہ تەوہ. ھروانە گۆڤارى زارى کرمانجى ژمارە

(۸) ی سالى ۱۹۲۷ ل ۱۲.

نەمشەو بوو لە خەوا

نەمشەو بوو لە خەوا من بەدیھیی وەتەنم دی
زۆر جوان و بەشووش و فەرەح و شۆخ و شەنم دی
مەسرور و تەپ و تازە و خۆنچە و دەھەنم دی
خۆش عیشووە وەکو ناھووی چین و خوتەنم دی
پرسیم چییە ئەم خۆشی و ئەم زەوق و سەفایەت
ئەم شادی و شەوق و تەرەببێ بێ حەد و غایەت
فەرمووی کە لەمەوپێش منی بێچارە نەسیر بووم
بەینێ بوو بەدەس جەور و جەفای تورکەوہ پیر بووم
بێ مایە و بێ سەرەت و بێ حال و فەقیر بووم
مەبھوت و پەرتشان و خەفەتبار و زویر بووم
نێستاکە خەلاس بووم لە جەفا و وەحشەتی تورکان
نازادەم و خۆش وەقت، وەکو خۆنچەیی خەندان
ئەوسا کە وسانێط لە عێراقی ھەموو ھەر کەر بوو
«لۆکس» نەبوو ناویشی قوتووی نەوت و فەنەر بوو
ئەم خەلکە ھەموو دەریەدەر و خەستە جگەر بوو
بێ مەعرفەت و سەنعەت و بێ عیلم و ھونەر بوو
نێستاکە تەیارە ھەبە جا من لە کەرم چی؟
من تازە لە تورکی قەبە و بێ ھونەرم چی؟
قابیل نییە دەرچی لە دڵ ئەو جەور و ئەذایە
ئەو غارەت و بردنی مال و کەر و گایە
ئەو بێ مەزھەبی و کافرێ نێسلامی نەمایە
بێ پەحمی ئەو قەومە کە دەرچوو بوو لە غایە
چۆن تازە فەرامۆشی ئەکا کوردی عێراقی
زولم و ستەمی تورک و جەفا و جەور و نیفاتی

سرود و ئۆپەرىت

پشتگیری له زانست و خويندهوارى

ئىنتىباھ (۱)

دلاوهران:

ئەولادى ۋە تەن ئىمە كەۋا مىللەتى كوردىن
بۆ غايەبى ناسايشى مىللەت ھەموو كوردىن
شېرانە ئەۋا مەعرەكە ئارايى ۋە غا بووين
بۆ رېشتى خوتناۋى عەدوۋ حازرى را (* بووين
لە پېشمانەۋە ھەروا، بە پىداخى ظەفەر ئەروا
رېشەبى عەدوۋ با دەرېتېن، ھەق بە دەستى خۆمان بېستېن
بۆ نەمانى مەزالىم، سوارانى جەنگى
تەپلى بازىان لېدا بە شوخ و شەنگى

باوك:

لەم ۋە زە گەر ئەى دوشمنى كورد ئىتوۋ ئەپرسن
ئەم ھەم مە مەبە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
كفن بۆ خۇتان بېرن، ھەر لە ئىستاۋە بېرن
لازمە لەبەر غەم و ھەسرەت، بېن ئەشك رېژى مەزەللەت
ئەى دلاوهرانى ۋە تەن، ۋەرنە ئىمىداد
باوك بە پەرۋش لېتان ئەكا ئىستىمىداد
كوردانى غەضە نەفەر شەكەنى مەعرەكە ئاغوش
نابى بىكەن ئەم باوكى خۇتاتە فەراموش
زېرا كە دوو چاۋى ئەبەدى ئىمە لە گۆرا
چاۋى ظەفەر تانە لە ھەرب و شەپ و شۆرا

(۱) دەقى ئەم ئۆپەرىتتە بۆ بەكەم چار لە سالى (۱۹۲۵) لە نامىلكەى (گۆرانى كوردى) دا بلاۋ
كراۋەتەۋە، من ھەر ئەو دەقەم بە نەسل زانى و لېرەدا نووسىمەۋە.
(* لە دەقى ئەم تېكىستەدا كە لە سالى (۱۹۲۵) دا چاپ كراۋە نووسراۋە (راھ).

باوک به قوربانتان بی، رۆحه‌که‌ی فیداتان بی
وهختی فرسه‌ت و ئیتیفاقه، رۆژی لابردنی نیفاقه
ناره‌زوو نه‌که‌م ئیوه، وه‌قتی ئیحتیضار
به‌شان و ظه‌فه‌روهه، بمبه‌ن بۆ مه‌زار

دایک:

بۆ ده‌فعی مه‌زالیم له مه‌وانیع مه‌که په‌ره‌تیز
سا ده‌س به‌ره شیر و تفه‌نگ و خه‌نجه‌ری خون‌ریز
بۆ ئیوه که‌وا غیبه‌ته، یه‌کده‌فعه ره‌گ و ئیسک
حاشا که به حوزن‌تیک‌ی زه‌لیلان‌ه‌وه فرم‌تیسک
له چاوم بی‌ت و بتک‌ن دلم یه‌ک زه‌رپه‌ر به‌شک‌ن
چونکه ئیوه جه‌سوور نه‌بینم، نام‌ین‌ت نازاری برینم
شیره‌که‌م حه‌لال‌تان بی، رۆژی هیمه‌ته
رۆحه‌که‌م فیداتان بی، وه‌قتی غیبه‌ته^(۲)

مناله‌کان:

نه‌جمه‌ی نه‌مه‌لی ئیتمه هه‌موو به‌م ده‌س و برده
خه‌لقینه له بۆ مه‌سه‌ده‌تی میله‌ته‌ی کورده
مه‌وت‌ت که حه‌یات‌ی وه‌ته‌تیک‌ی له دووا بی
سه‌د ژینی زه‌لیلان‌ه‌یی یاره‌ب به‌فیدا بی
نه‌و که‌سانه جه‌بانن، مه‌عنای ژیان نازانن
مردنی له ریت‌گای میله‌تا، چاک‌تره له ژین له زیله‌تا
هه‌رکه‌سه‌ی خۆی بکا به قوربان‌ی میله‌ت
له قه‌برا هه‌تا مه‌حشه‌ر، ناک‌یت‌ش‌ن زیله‌ت

نافره‌ت به‌مناله‌وه:

یاران و ره‌فیقان و دل‌تیر و یه‌لی کوردان
شه‌ر جه‌ژنی هه‌موومانه برۆین بۆ سه‌فی مه‌یدان

(۲) له (گۆزانی کوردی و مه‌ریوانی) دا نهم به‌شه نه‌نوسراوه.

وه قتی که به تہ و فیک و ظہر دینہ و لامان
 نہوسا گول نہ کہین نیمہ بہ شاباشی قدوومتان
 گہر لہ نیوہ چہند کہس شہید بی،
 لازمہ عہزای نیمہ عید بی
 نم پلنگ بہ چانہی وا نینتیقام سینن
 گہورہ بیان نہ کہین نیمہ، حہقتان نہ سینن

کچہکان:

نیمہ کہ نہمان کردوہ بونی چہ مہنی شو
 مہ جہوولی نہ زہرمانہ گول و نہستہرہنی شو
 نم تازہ جوانانہ لہ بہر سیرہتی نیمہ
 گہر بیتو بکہن نارہ زووی شیرکہتی نیمہ
 لازمہ کہ دہ عوت ہفہرموون، بیتنہ و بہروویہ کی گولگون
 یہ عنی چہرہ رہنگین بن بہ شان و ظہر
 خوینی دوژمن ہرژین بہ نوکی خہ نجر

چہک بہ دستہکان:

نیمہ کہ موسہ للہ لہ دہر و دہشت و لہ شارین
 سوین خوری حوزووری حق و باب و کہس و کارین
 بو مسعدہتی نم و تہن و میللہتی کوردہ
 پیشہ و رہگی زالم بیرین بہم دہس و بردہ
 تاکہی لہ زہحمہ تا بین، لہ ناو مہزہللہ تا بین
 لازمہ بہ کہیف و مہسہرہت، روج بکہین بہ قوریانی میللہت
 زاتہن نیمہ خولقاوین بو خزمہت کردن
 بو تہوی فیداکار بین تا روژی مردن

عیلمه (۱) میللهت

عیلمه میللهت نانیلی جاھو شکۆھو شان ئەکا (۲)
دایهیی پاکى وه تهن، پر نه شئو و خه ندان ئەکا
واسیتهی عیلمه به شهر ئەمرۆ که مانه ندی تیوور
وا به سهر ئه وجی سه ماوه سهیر ئەکا و تهیران ئەکا
واسیتهی عیلمه که ئەمرۆ ههروه کوماسی، به شهر
که شفی قه عری بیکرانی، به حری بی پایان ئەکا
واسیتهی عیلمه که (قولومب) (۳) ناوی دایم زیندوو
واسیتهی عیلمه که (واسقۆ) (۴) که شفی هیندستان ئەکا
واسیتهی عیلمه که (پیتنجوتینی) و (۵) (زهاری) و (۶) (مهولهوی)
ناوی پاک و عالیان ئیحیای کوردستان ئەکا
(أطلب العلم ولو بالصين) هه ره مرودهی ره سوول
ئهم هه دیسه بو عیلم، ته رغیبی نینس و جان ئەکا

له گه ل (عهلی که مال) به یه که وه دایانناوه

(۱) به ده ستنوسی شاعیر (عیلمت) یش هه یه.

(۲) له گۆرانی کوردی و مه ریوانی ۵ له ره گیراوه. له سه ره و زنی (ئه ی وه تهن) ده گوتری.

(۳) قولومب: له زمانی تورکدا به (کۆلۆمبس) یان وتوه (قولومب) که (کریستوف کۆلۆمبس) ای دۆزه ره وهی ئەمریکایه و به ئەمریکاشیان وتوه (ئه مریقا).

(۴) (واسقۆ) ش مه به ستی (فاسکۆدیگاما) یه.

(۵) مه به ست له مه لا عه بدوله رحمانی پیتنجوتینییه، کوتابی مه لا ئه حمه دی نۆدشی بووه و زانایه کی ناینی گه و ره و به ناوبانگی سه رده می خۆیه تی. که کوری مه لا مه مه ده، خه لکی دئی (شیخ ماردینی) سه ره به قه زای شارباژێره، له سالی ۱۲۴۴ کۆچی له دایک بووه و هه ره له ویش خوتیندوو یه تی، پاشان له سلیمان خوتیندوو یه، پاش ته و او کوردنی خوتیندن و ئیجازه وه ره گرتن له (مه لا عه لی قزلبجی) چوه ته پیتنجوتین و له وئ نیشته جه بوه، زۆریه ی کاتی خۆی به ده ره ز و تنه وه و مو تالا کردن به سه ره ده برد. حاشیه ی زۆری نووسیوه، له سالی ۱۳۱۸ کۆچی، کۆچی دوایی کردوه. به روانه تاریخ السلیمانیه محمد أمین زکی، نقله الی العربیه: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنه ۱۹۵۱ ل ۲۶۲.

(۶) مه به ستی له مو فتی زه هاریه.

نیمه که ششافه‌ی کوردین

نیمه که ششافه‌ی کوردین هه‌موو^(۱)
خادیمی ملک و^(۲) وه‌ته‌نین روو به‌روو
بۆ هه‌موو جه‌معیه‌تی زانستی کورد
حازری جه‌هدین به‌دل و ده‌ست و برد
چونکه مه‌داری شه‌ره‌فی میلله‌تن
خادیمی عیلم و نه‌ده‌بی ئوممه‌تن
پۆحی وه‌ته‌ن موفته‌خیره و شادمان
روو به‌رووی ئه‌م خزمه‌ته و ئه‌م هه‌وله‌تان
میلله‌تی کورد پر به سه‌ماو و زه‌مین
ده‌م به‌گولی زه‌رده‌خه‌نه و پیتکه‌نین
قیمه‌تی ئه‌م خزمه‌ته، ته‌قدیر ئه‌کا
سه‌فحه‌یی ته‌نریخ ئه‌مه ته‌سویر ئه‌کا

(۱) له ل (۲۰) ی گۆرانی کوردی و مه‌ریوانی وه‌رگیراوه و له‌سه‌ر وه‌زنی (یا علم الامه) ده‌گوتری.

(۲) ئه‌م وشه‌یه به (مه‌لیک) یش ده‌خوتندرتته‌وه.

له تهوصیف چاپخانه و تراوه^(۱)

نهم موژده خوښه، خه و بووه، يا گوټم زړاښه ووه
يا راسته پهرده يي تهره به، هه لدر اښه ووه
يا نه جمی تهره قی کورده، تلسووعی کرد
يا نووری مه عریفهت، له ولاتا پړاښه ووه
ناگه، نیدا له غه ییوه هات و وتی: به لئی
پتیشکه و تنه له مهمله که تا دهنگی دایه ووه
پتیشکه و تنی سه عاده تی کورد، هاتنت به خیر
غونچه ی دلّم، به بوئی نه سیمت گه شایه ووه
له و ساوه من که هاتنی توّم بیستووه نه لیم
نوخه ی شوکر، چراغی جه هالهت کوژاښه ووه
توی با عیسی سه عاده تی کورده فه قیره کان
دهرگای مه عریفهت، که به ده سستی تو کرایه ووه
می عادی سه عییه، فرسه ته، تا وهختی سنعته
فیشال و تر زلی به سه ئیستر بر اښه ووه
با ده ست بکه یین، به سنعته و ته حسیلی مه عریفهت
با زوو بکه یینه پیشه ووه، به شمان نه مایه ووه
وا تنی مه گهن، که مه تبه عه بی قه در و قیمه ته
کار تزی عیلم و مه عریفه تی پی ژیاښه ووه
شوگری خودا، که وتینه ژیر سیبهری عیلم
(بی ای بی بهری جه هل، لق و پوی شکایه ووه)

(۱) شیخ نووری هه سستی به گرنگی بوونی چاپخانه یه ک کردووه بۆ ده رکردنی رۆژنامه و بلا و کردنه وه ی بیر و په خشکردنی نامانجی میله تیک بۆ مه به سستی (تهره قی و ته عالی)، بویه بیجگه له م شیعه رش و تاریکی تری له رۆژنامه ی (بانگی کوردستان) ای ژماره (۳) ی سالی (۱) او لاپره (۳) به ناوی (ماکینه ی چاپ) هوه بلا و کردو ته وه و تییدا ده لیت: (هه ر میله تیک مالیکی غه زه ته یه کی خوی بی بۆ ته ره قی و ته عالی، میله ته کی هه ر غایه و نه مه لیک ته عقیب بکا، نه توانی به ده نگیکی بهرز و بلند بیگه به نیته گوتی نه و که سانه ی که گوټگر و خادیمی مه عاریف و میله تن)!!

بنوآره نووری مه‌عریفهت و له‌مه‌عی که‌مال
به‌م مه‌تبه‌عی حکوومه‌ته^(۲)، چۆن شه‌وقی دایه‌وه

(۲) مه‌طبه‌عی حکوومه‌ت : نه‌و چاپخانه‌یه‌ی مه‌به‌سته که له سه‌ره‌تاوه، واته له سالی ۱۹۲۰ به‌و ناوه‌وه (میچه‌رسۆن) رۆژنامه‌ی (پیشکه‌وتنی) یه‌ن ده‌رکرد. دوایی درا به‌شاره‌وانی سلیمانی و ناوی لیترا چاپخانه‌ی (شاره‌وانی - بلدیة). هه‌ر نه‌م چاپخانه‌یه رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه) و (ژیان‌ای یه‌ن بلاو و په‌خش ده‌کرا و کۆمه‌لێن نامیلکه و سیپاره‌ی کوردیشی یه‌ن له چاپ درا.

وهره بادى سهبا، تۆ قاسىدى من به به مهردانه

وهره بادى سهبا، تۆ قاسىدى من به به مهردانه
له پاش عهزى دوعا گۆيى، بلتى بهم نههلى كوردانه
له بۆ ئىنشائى مهكتەب، سەرفى غيرەت لازمه زىنهار
كه مهكتەب مايدىي ژينه، كه مهكتەب رۆحى ئىنسانه
كه ميللەت هيچ نەزائى زوو بەزوو پيشكەوتنى سەعبە
كه قەومى ساحىبى سنعەت نەبى، وهك جىسمى بىن جانە
كەسى عىلمى بىن مۇستەقبەلى پرووناك و تەئمينە
كەسى سنعەت بزائى، دائىمەن ئەو ساحىبى نانه
لەسەر ئەم عالەمه فەرزە، ئىعانەى مهكتەب و سنعەت
كه رۆحى مولك و ميللەت، سنعەت و تەحسىلى عىرفانە
ئەوى دەرەق بە مهكتەب^(۱) نوتقى نووسىبوو^(۲) لەمەو پيشتر
حەقىقەت ساحىبى فيكرە، حەقىقەت ئەهلى ويجدانە
وجودى فەخرە بۆ ميللەت، كەسى فيكرى مۇنەوەر بىن
كەسى عىلمى نەبى وهك وهحشىي كىتو و بىبابانە
قسەى راستت ئەوئى وهللا ئەگەر بيشم كوژن دەبلىتم
نەبوونى عىلم و سنعەتە، كه مىقرۆبى هەموومانە

(۱) لە دەستنووسىكى دىكەدا (سنعەت) نووسرا بوو.

(۲) جاران بەخوتبە وتراوه (نوتق). نوتق نووسىن و نوتقى نووسراو.

بۆ مەلیمەکان

به نینساف و مرووت تەریبە ی رۆلە ی ولاتت کە
 کە رۆژی کردەو، خاوەن زەمیر و با کەرامەت بی
 ئەوانن دائەنیتن بنچینە ی نیخلاس و عدەل و حەق
 ئەوانن هەول ئەدەن، ئەم قەومە رۆژی سواری قودرەت بی
 موعلیم بێتسوو چاری خۆی بپۆشیت و لە حەق لادا
 قوتابی ئەو ئەبێ هەر نالەبار و بی بەسیرەت بی
 موعلیم دەرس و نیرشادی بەرەو رێگە ی خراپی بی
 ئەبێ رێسواری ئەم رێگایە، قوئاغی ئەدامەت بی
 لەشی قەومێ، بەتیری جەهل ئەگەر بێتسوو بریندار بی
 ئەبێ ئەم قەومە جێگە ی هەر مەزارستانی زبڵلەت بی
 لە دلگیری ئەم و ئەو ترس و خۆفت قەت ئەبێ (نووری)
 قسە ی حەق با رەقیش بی خۆشە، ئەمما بۆ نەسیحەت بی^(۱)

سلیمانی ۲۰/۱۱/۱۹۵۵

(۱) شیخ نووری وەک مۆنەوەرێکی سەردەمی خۆی ویستووێتی بە «هۆنراوە - نظم» هەندێ بیرورای
 رووناک لە لای خەلک بچەسپیتن. یەکیک لەو بوارانە ی کە چەکی هۆنراوە ی بۆ خستووێتە کار
 مەسەلە ی خۆیتندن و خۆیتندەواریبە و هاندانی خەلکە بۆ خۆیتندن و رزگار کردنیانە لە تاریکستانی
 جەهالەت و نەخۆیتندەواری. ئەمەش شتیکی نەبوو وەک مۆدەبەکی باو بروای پێ هێنا بی، بەلکو
 وەک دلسۆزێکی بۆی چووێتە مەیدان. هانی ئافەرەتانی داو بەتایبەتی خزم و کەسوکار و ناسیاوێکانی
 خۆی بۆ خۆیتندن. یەکی ئەو وێنانە هاندانی (فاقمە محیەددین) ی خزمیتی.

ئەو تا (فاقمەخان) بەدەمی خۆی دان بەو راستییەدا دەنێ و لەم روووە دەلیت: (پەردەبەکی تری
 ژبانی فاقمە کە تا مردن شانازی پێتە دەکات ئەوێبە کە یەکەم ئافەرەتی کوردی عێراقە بوو بەمامۆستا
 و (۲۵) سالی رەبەقی ژبانی بە ئەو پەری دلسۆزیبەو بۆ پەرورە کردنی صدەان کچ وەک کۆریە ی
 جگەرگۆشە ی خۆی تەرخان کرد. بەدەست ئەو بواوە هەموو کچە کوردی فێری نووسین و خۆیتندەو
 دەکرد. ئەو پەردەبە ی ژبانی پڕ لە بەسەرەت و سەرگۆزەشتمە ی سیر و پڕ مانایە، وایزەم لاپەرەکانی
 یەکەمی زۆر شایانی تۆمارن. ئێستەش لەو وایە ئەمرۆبە کە خوا لیخۆشبوو شیخ نووری شیخ سالیحی
 شاعیر و خزمی، خۆی کرد بەژووڕاو لە هەموو جارێ گەرمتەر لەگەلی کەوتە قسە. قەت وای =

= نه دیپوو. له‌وهی ده‌کرد بۆ کارتیڅ هاتووو زۆری مه‌به‌سته. که‌وته باسی خویندن و خوینده‌واری و پیا‌هه‌لدانی (فاتمه) که دنیا دیده‌یه و ده‌توانیت ریڅه نیشان‌ی که‌سانی تر بدات، که‌لیکیش مه‌دح و سه‌نای نه‌محمد به‌گی توفیق به‌گی کرد و وتی زۆر چه‌ز به‌پیش‌که‌وتنی کورد ده‌کات.

دوای نه‌وهی شیخی شاعیر شانامه‌یه‌کی دوورودریژی به‌قسه و له‌بزی شیرینی بۆ فاتمه‌ی ژن خوش‌کی ده‌خوینتیه‌وه، دپته سه‌ر مه‌به‌ست: «نه‌محمد به‌گ نیازیه‌یه قوتابخانه‌یه‌کی کچان له سلیمان‌ی بکاته‌وه و له‌گوزیده‌خانی ژنی عه‌بدولعه‌زیز یا‌مولکی و تۆ زیاتر که‌س شک نابات په‌نایان بۆ به‌ریت. ته‌زوو‌یه‌ک به‌ له‌شمدایا هات و که‌وتنه‌ ده‌ریای خه‌یاله‌وه... راسته‌ خویندن شتیکی چاکه‌ باوکم هه‌ر زوو زوو نه‌وهی به‌گوتمدا ده‌خویند و خویشم له‌ خه‌یر و چاکه‌ به‌ولاهه‌ هیچی ترم له‌ خویندن ده‌سگیر نه‌بوو، به‌لام ناخۆ خه‌لکی شار چیمان پین بلیتین؟! له‌سه‌رخۆ له‌گه‌ل شیخ نووری که‌وتنه‌ هه‌لسه‌نگاندنی مه‌سه‌له‌که... راستیه‌که‌ی هه‌رچه‌ندم ده‌کۆشا زاتم نه‌کرد بهلین‌ی رازی بوونی بده‌من. به‌لام نه‌و کۆلی نه‌دا، که‌وته‌وه هاندانم، ده‌یزانی خواپه‌رستم بۆیه زووزوو نایه‌ت و هه‌دیه‌سی تیه‌هلکیشی قسه‌کانی ده‌کرد. به‌هه‌شتی به‌خۆزییه‌وه بۆ مسۆگه‌ر کردم. ورده‌ورده‌ نه‌رم بووم و گفتم دا، به‌و جۆزه وه‌ک بی‌رم بی‌ت، سالی ۱۹۲۶ ده‌رگای قوتابخانه‌ی کچان له سلیمان‌ی کرایه‌وه، نه‌محمد به‌گ به‌ناو‌ی منه‌وه قوتابخانه‌که‌ی ناو نا «الزهراء» که‌ له‌ناو خه‌لکدا (زه‌را)یان پین ده‌گوت. شوینده‌که‌ی نزی‌ک مزگه‌وتی گه‌وره‌ بوو. نیسته‌ش قوتابخانه‌ی گولاله‌ی کچانی تیه‌دا‌یه) به‌روانه‌ گۆفاری رۆشنییری نوین، ژماره (۷۳)، ناداری ۱۹۷۹، د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌محمد و تارتیک به‌ناو‌نیشانی: (فاتمه‌ محیه‌ددین په‌ری پیتشه‌رو و سه‌ریازی نه‌ناسراو). هه‌روه‌ها دوو کاسیت گفترگۆزی خۆم له‌گه‌ل (فاتمه‌ محیه‌ددین) که‌ هه‌مان نه‌و زانیاریانه‌ی تیه‌دا دووباره‌ کردووه‌ته‌وه.

پینچ فشته کی

ته‌خمیس له‌سه‌ر غه‌زه‌لی عیسه‌ت بوخارا (۱)

له‌سه‌ر ته‌کلیدی خوشه‌ویستیک

هه‌ولیر ۱۰/۲/۱۹۳۸

موته‌فه‌کر له‌جیهان، گۆشه‌نشین، مات و خه‌مۆش
له‌پرا یادی نیگارێ، دلێ هینامه‌ خه‌رۆش
هه‌روه‌کو پیری موغان، مه‌ست و سه‌بوویی به‌ردووش
(سرخوش از کوی خرابات گذر کردم دوش
به‌طلبکار ترسا بچه‌ باده‌ فروش)

ورده‌ ورده‌ سه‌ری پیم گرتبوو وه‌ک هوشیاری
به‌ته‌مه‌ننای و یسالی له‌بی شه‌ککه‌ر باری
من له‌ فیکری نه‌وه‌دا بووم که‌ به‌پرسم یاری
(پیشم آمد به‌سرکوچه‌ پری روخساری
کافرانه‌ شکن زلف چو زنار بدوش)

وه‌کو به‌دری که‌ له‌ژێر هه‌وری ره‌شا بی له‌پرا
به‌سه‌ری په‌نجه‌ له‌سه‌ر عاریزی، زولفی لادا
که‌ نه‌مه‌م دی به‌ته‌نه‌نی و به‌بی ترس و پیا
(گفتم این کوی چه‌کویسیت تراخانه‌ کجا
ای مه‌ نوخم ابروی ترا حلقه‌ به‌گوش)

(۱) (عیسه‌ت بوخارا) نه‌وه‌ی که‌ (میژووی نه‌ده‌بیاتی ئیزان) جلدی سێیه‌م چاپی دووم سالی ۱۹۶۰ له‌ لاپه‌ره (۴۷۰) ده‌ریاره‌ی ئه‌م شاعیره‌ نووسییه‌تی ته‌نیا نه‌وه‌نده‌یه: (مامۆستای بیسای و خه‌یالی بووه‌ و هاوچه‌رخێ پۆسته‌م حوزیبانی و تاهیر نه‌بیوه‌ردی و برندق بوخارانی بووه‌. له‌ سالی (۱۸۲۹) کۆچی دوایی کرده‌وه).

وتی زانیومه به تای زولفی سیاهی پابه‌ند
وتم نهی دیده که‌وایه به‌سه زولمهت تا چند
چییه بو‌تیوه عیبادهت، چییه نایینی په‌سند
(گفت تسبیح به خاک افکن و زنار ببند
سنگ بهر شیشه‌ی تقوی زن و پیمانان بنوش)

گوشه‌یه بگره له سه‌رچاوه‌یی ناو و چه‌منی
دهست له‌مل (مول) که، به‌یادی سه‌نمن یا سه‌منی
نه‌ختی هم‌دم به له‌گه‌ل بلبلی شه‌کهر شه‌کهنی
(بعد ازین پیش من آ، تا به تو گویم سخنی
راه پیمای اگر با سخنم داری هوش)

من گه‌لی مامه‌وه غافل له حه‌قیقه‌ت، دل‌پیش
رووی ره‌شم دایه ده‌ستی ریشی سپی وه‌ک ده‌رویش
بو‌ته‌وی فه‌رقی بکه‌م سوره‌تی بیتگانه له خویش
(ترک هوش دل و جان کرده دویدم از پیش
تا رسیدم به مقامی که نه‌دین ماندو نه هوش)

له غه‌ما نه‌ختی سه‌رم نایه‌وه بیتخود له وجود
که‌وقه به‌حری خه‌یالاتی حه‌یاتی بیت سوود
که سه‌رم هه‌لبیری، روانیم له پرتکا وه‌کو دوود
(محو‌گشت از ورق کون و مکان نقش وجود
نه‌پری ماندو نه آدم نه طیور و نه وحوش)

چ بوو‌نم حاله که‌وا ده‌رگه‌هی پروناکی به‌ست
نه زه‌مین و نه سه‌ما، نه بلندی و نه په‌ست

من سهراسیمه، که ناخو نه مه بین رۆژی (الست) (۲)
دیدم از دور گروهی همسه دیوانه و مست
از می باده عشق آمده در جوش و خروش

چ بو گروهن هه مو سه رووشی مه به، دور له (صداع)
یه کت مه شفوولی به خیر هاتی یاران و (وداع)
یه کت سه مهستی مودارا، یه کت به دمهستی (نزاع)
بی دف و چنگ و مغنی همه در رقص و سماع
بی می و جام و صراحی همه در نوشا نوش)

این چو دیدم من ازین و مکان در رسمتم
جام سر شاری، می عشق چنان کرد مستم
بی محابا نظر کرده، ز جا بر جستم
(چونکه سر رشته ی ناموس برفت از دستم
خواستم تا سخنی پرسم از و گفت خموش)

نه مه جیتی راستی و سده، نه وهک لاف و گه زاف
دلی ناوینه سیفاتیکه نه وی بین غهش و ساف
برۆ نهی سه زهده، توژی به نه دهب به، به عه فاف
(این نه کعبه است که بی پاو سر آیی به طواف
یانه مسجد که در او بی ادب آیی به خروش)

هان گذر کن که چه سان جا و چه سان یارانند
چه دواخانه، چه سان خسته و بیمارانند

(۲) الست: نهو رۆزه ی که خوا دنیای دروست کردوه له نه رواحی خه لکی پرسی (الست بریکم: قالوا بلی).

گردانی که چه سان جان و چه سان جانانند
(این خرابات مغان است در او مستانند
از دم صبح ازل تا به قیامت مدهوش).

(نووری) لَمَّ مَسْلَهُ كَهْدَا نَخْتِي نَهْ كَهْرِيه كِرَه نَكِي
بِهَسِيِيَه نَافَامِي و بَهَسِيِيَه حَهزَهَر و بِيِيَدَه نَكِي
فَائِيِيَدَهِي هِيِيَج نِيِيَه كِرِيَان و خَهْم و دَلتَه نَكِي
(گر ترا هست در این شیوه سری همرنگی
دین و دنیا به یکی جرعه چو (عصمت) بفروش)

نورتيك بؤ دوواوه^(۱)

بؤ سالی ۱۹۳۴

ئەي (ژيان)، ئەي ئەمەلى تائيفەي پير و جوان!
ئەي بەبئ تو، شەوي دەيجووره هەموو رۆژي ژيان
هېچ مەهەستە لە دەسا تا دەگەيە (زەردياوا)^(۲)
ئەم دوو سئ شيعره بەدياري بەره خزمەتي (گۆزان)
بئتي: ئەي نازري ئەو ديمەنە جسوانەي قەرەداغ^(۳)
دوور لە دەرد و لە پەژارە، لە خەم و ميحنەت و ناخ!
باوکم ئەو وەختە ئەديبئ بوو لە پتەزي ئودەبا
مەلەوانتيكي بەقودرەت بوو لە دەرياي ئەدەبا
ئەو دەمە شيعري دەوت، هۆش و شعورتيكي هەبوو
سەر و دلخۆش و پەحەت، کەيف و سرورتيكي هەبوو
ئيستە کۆماوەتەو پشتي بەسەر جەدەولدا
قسەتي خۆي ئەمە بوو، هەر لە دەمي ئەوەلدا
رۆژ و شەو فيکري بەنوسيني حيساباتەويە
شەو و رۆژ زيکري بەتەسديدي ئەماناتەويە

(۱) ئەم شيعره لە (شيخ نووري) يەو بە (گۆزان) بەزمانی (جەناب) ی کورپيەو و تراو، وەلامی ئەو نووسينەيە کە مامۆستا گۆزان لە رۆژنامەي ژياندا ژمارە (۴۱۱) ی رۆژي ۱۵/۹/۱۹۳۴ بەناوي (ميشق) وە بلاوي کردووەتەو. ديسان مامۆستا (گۆزان) يش بەشيعرتک وەلامی داووەتەو و لە رۆژنامەي ژيان، ژمارە (۴۱۶) سالی (۹)، (۲۰) ی تشريني يەکم (۱۹۳۴) دا بلاوکراوەتەو، هەرەها لە لاپەرە (۱۲۲) ی ديواني گۆزان - سەرجهمی شيعرهکانيدا بلاوکراوەتەو.

(۲) زەردياوا: کەوتووەتە خواری سلیمانییهو، لە نتيوان شاخی دارمازەلە و قۆبيیه. مەلەبەندی ناحیەي قەرەداغ، دەکەوتتە ناوهراستی ناحیەکەو، بەلام ناوی قەرەداغ-ی بەسەردا سەپتيراو و بەره بەره زەردياوا پشتگوێ خراو.

(۳) ئيشارهتە بەگەشتی قەرەداغی مامۆستا (گۆزان).

شيعری بيکری بوو ته ته سفییهی ته سلیفات
ویرد و زیگری بوو به ته حشییهی ته حویلات
جه دوهلی مولهق و ته سوییهی ناو نازاری
بوو ته قافییه و میسرهعی مه عنیداری

له ههولێر به لهتيفه

بۆ پهشیتیکم نووسیوه که له خارج بووه^(١)

دهری مهیخانه بهسراوه، دلی پیرانی گیراوه
تهرهب و اقور بهسهر خۆیا نهکات و جهرگی سووتاووه
له قهلبی شووشه دا عارهق نهما، یه کده فعه خوتناوه
سوراحی دیدهیی و اکویر نه بی بۆت هینده گریاوه
نه و نه داوه پتی تۆن کۆمهلی مه وجودی مهیخانه
ملی مینا شکا هیند ناوری لی داوه به و لاوه
دلی پرپه له خهم پیری موغان، قامهت خهم و خهمبار
له پای کویهی خوما^(٢)، بی چاره سهرتاپای له خوم ناوه
به نه ترافی نه ویشا زانیروانی سه حنی مهیخانه
یه کتی شهیدا و شتیاوه، یه کتی مه بهووت و داماووه
له ته پتی سهر نه دهن، هاوار نه کهن بهم جهژنه نازاده
سه مای سافی نه م مهیخانه یه، بۆ رۆژی گیراوه؟
هه وینی شیریی شترانی تهرهب، نهی ماکی دلخووشی
له دووری تۆیه (نووری) گۆشه گیر و مات و داماووه
وه ره نه م جهژنه تۆزی خهم به با دهین پیتکه وه^(٣) توخدا
غهریبان چی بکهن، گهر غهم نه دهن نه ختی به دهم باوه

ههولێر/ ١٩٣٨

(١) ده لێن گوایه نه م شیعهری به له تیفه بۆ (حه مه) ی برای (نه حمه دی سالتحه فهندی) نووسیوه که مه عارونی پۆلیس بووه.
(٢) مه بهستی کوویهی شهرا به.
(٣) له ده ستنووسی شاعیر (پیتکه) نووسرابوو، که دیاره هه له ی کاتی نووسینه و راسته که ی پیتکه وه یه.

بۆ بېكەس (۱)

جەژنى نەورۆز بوو لە گەردى ياره
كۆ بووبونەوه ئەهلى ئەم شاره
لە ژن و لە پياو، لە شىخ و ئاغا^(۲)
لە كارەدەستى مىرى كەس نەما
كە نەهاتىبۆ بۆ ئەم نەورۆزه
بۆ زەماوەند و جەژنە پىرۆزه
لە سفارەتا^(۳) زانای نىستىعمار
مىجەر ئەدمۆنسى^(۴)، بەكەم موستەشار
بەتوورەكەى مل، پر لە فیلەوه
بەدرۆ و نىشى چەوت و چوتلەوه
نەویش لە پر هات خۆى كرد بەناوا^(۵)
هەر چاوتكى كورد بەچوار لە تاوا
من بەبىرى خۆم زەينم وا بۆى چوو
بۆ ناوهرۆكى نەورۆز هاتبـوو

(۱) رۆژى ۱۱/۱۲/۱۹۵۸ لە سولهيمانى لە سينه‌ماى (سىروان) بەهۆى تىپه‌رپوونى دە سال بەسەر
وفاى شاعىرى نىشتمانپه‌روه‌رى كورد (بېكەس) مەهره‌جانىك كرا. بۆ ئەم مەهره‌جانە لە لاين
بەرتۆبەراتى مەهره‌جانەكەوه داوايان لێ كردم كە شتىكيان بۆ بنووسم. منىش جارىكيان بەرتۆكەوت
بەهۆى حەقلەيكەوه كە لە گەردى (ياره) بوو جەژنى نەورۆز ئەكرا، لەو زەماوەندەدا بەشدار بووم، ئەو
روداوى لە بېكەسم دىيوو بەم هۆيهوه كردم بەم شىعرانەى كە لە خواروه نووسىومه و پىشكەشى
بەرتۆبەره‌كانم كرد كە لە مەهره‌جانەكە بخوتىرتەوه. ئەمجا لىرەئەو ئەو نوخته‌يه‌تان ئەخەمە بەرچاو كە
ئەوه‌ى لە شىعرەكانا نووسىومه زياد و كەمى نىيه و نىستاش گەلێ كەس لەو زاتانە لە حەياتان ئەگەر
زىادى پىتوه نرابوو، هەز ئەكەم بنوسن وا بوو وا نەبوو (شىخ نورى شىخ سالىح).

(۲) لە گۆڤارى رۆژى نوێ-دا نووسرابوو: (لە شىخ و لە ئاغا) كە دياره بەم شىوه‌يه بێ لەنگه.

(۳) مەبەستى لە سفارەتى ئىنگلىزه.

(۴) مەبەستى لە موستەشارى ئىنگلىزى ئەو كاتەى سلىمانىيه.

(۵) لە دەستنوسه‌كەى شاعىردا: (نەناوا) نووسرابوو كە دياره هەلەى نووسينه.

تیبگا مهبس له نه ورۆز چیه
بی ناوناخنه و جهزنی په تییه
یا پره له شت، نم هه مانهیه
روو له سه رده شته و (٦) مهبس بانهیه (٧)

بیتکس (٨)

بیتکس نه ناسن چهند فیداکار بوو
بو نیشتمانی، که چهند به کار بوو
بو سه عاده تی قهومی کورد بیتکس
سه رشوری و به زین لای عهیب و عار بوو
بیتکس له ریگای به رزی میلله تا
ملی بکرایه به دار و په تا
لای وابوو روتبهی شاهه نشاهییه
رتی وه تمن نه بی، رتی گومراهییه

(٦) و (٧): دوو شارن له رۆژه لاتی کوردستان.

(٨) بیتکس: فانیقی کوری عهبدوللای کوری کاکه همهیه، له بنمهاله ی قهلاجوالانه. باوکی بیتکس که له سالی (١٩٢٩) دا کۆچی دوا یی کردوو له سویای عوسمانلیدا میر لیوا بووه، بیتکس له دتی (سیتک) له سالی (١٩٠٥) ی زایینیدا له دایک بووه. له سالی (١٩١٩) دا بیتکس له پۆلی سییه می سه ره تایی له سلیمانی وه رگیراوه، له وه پیتشیش قورنانی خه تم کردبوو. مامۆستا (مهحمود شوقی) ده لئ: (حه می رهحمان ناغا) گرتییه خۆی و به ختوی کرد. بی کهس بوو، نه گینا زۆر پیش ده کەوت. زۆر گوتی به ژبان نه ده دا. کهس له کوردایه تی له و پاکتر نه بوو، له سه ر کوردایه تی شوقی نه خوارد بایه پتی ته و نه بوو. له سلیمانی له هاوینی (١٩٢٨) دا له قوتابخانه ی زانستی سلیمانی به (مامۆستا) دامه زرا. له سالی (١٩٣٧) له دتییه کی ناوچه ی بازبان کرایه مامۆستا و دوا ییش گۆتزرایه وه گه لئ دتهاتی تر. له ١٩٤٨/١٢/١٨ دا کۆچی دوا یی کردوو. به روانه دیوانی بیتکس، ناماده کردنی محمه دی مه لا که ریم، ههروه ها بینه ی مهحمود شوقی هاو رتی نزیک ی بو نم مه به سته.

بهندیخانه لای کۆشکی وهزیر بوو
 گۆرانی و بهستهی زړهی زنجیر بوو
 بهتنگ نازار و ئیشهوه نهبوو
 لای بیتکس مهعنای وهتن نه مه بوو
 سهَر، بهرز بوونهوهی بو سیتداره و پهت
 نهو سه ریه رزییه دهس کهس نه نه کهوت
 نه مه نایینی پاکی بیتکس بوو
 هه ر بهرزی وهتن لای نهو مه بهس بوو
 سه رنجم دا دان جییر نه کاته وه
 له داخی (نه دمۆنس) پیش نه خواته وه
 له پر هه لسه یه سه ریی نازانه
 پرووی کرده (نه دمۆنس) وتی مهردانه
 په نجهی کیشایه ناو ههردوو چاوی
 وتی له دهس تو من بو کوی برۆم
 (بیست و ههو ساله من ره نجهری تو م
 بهنان و ناو و جل و بهرگی خو م
 خزمه تم کردی له ئیران و رو م
 که چی ئیستاکه هه ر من ره نجه رو م
 گونا هم چ بوو، بهم دهردت بر دم
 به ناحق بوچی وا سووکت کردم) (۹)
 نه م هه له بهستهی خو ی، جوان بو خوتنده وه
 (نه دمۆنس) ههروه ها تاس نه یبرده وه
 ئیستهش تا ماوم نه م دهنگه خو شه
 له پهردهی گویمه نه زرنگیته وه

(۹) تیهه لکیشی شیعه به ناو بانگه کهی (بیست و ههوت ساله ی) بیتکسه و شاعیر نه م شیعه ری له سه ر هه مان کیش هۆنیوه ته وه.

کوردیش ئەمیتنی و ئەم شیعره جوانە
بەفاتیحاوە ئەخوتنیتەوه (١٠)

١٩٥٨/١٢/١١

(١٠) لە سالی (١٩٤٥) دا، (پیره‌مێرد) ی نەمر و دەستەبەک لە لاوانی دلسۆزی کورد، جەژنی نەورۆزبان لەبەر گەردەگەمی (مامە یارە) دا کرد. وەبەکتیک لە میوانان (ئەدمۆنس) بوو. (بیتکەس) ی نەمریش لەو رۆژەدا هۆنراوەیەکی نایابی گەرموگوری پیشکەش کرد، کە تا ئێستاش بوو بەوێردی سەر زمانی هەموو کوردپەرورەتیک، کە ئه‌ویش هۆنراوەی (٢٧) سالەیه. لە کاتی خۆتێندەوهی هۆنراوەکە، (بیتکەس) ی نەمر پەنجەمی درێژ کرد بۆ (ئەدمۆنس) کە نوێنەری ئیمپریالیزمی بەریتانیا بوو، ئەمە نازایەتییه‌کی گەوره‌بوو بۆ (بیتکەس) درایە قەلەم. کورد و دلسۆزەکان تا ئەمڕۆش ئەو رەفتارە پیروزی (بیتکەس) بەشانازییه‌وه‌باس دەکەن. لە گۆڤاری رۆژی نوێ - ژماره (١١) ی سالی (١) نیسانی ١٩٦٠ وەرگیراوه.

نهم شیهری له ستایشی متهسهریفی سوله‌یانی (نه‌محمد به‌گی توفیق به‌گ) دا^(۱) وتوه
 شه‌وی له مالموه دانیش‌تسبوم به‌سه‌یرانی
 له‌چهرخ و نه‌خته‌ر نه‌فکریم و وه‌زعی یه‌زدانی

(۱) نه‌محمد به‌گی توفیق به‌گ: له شاری سلیمانی له سالی (۱۸۹۹) ی زاینیدا له دایک بووه،
 خوتننی خوی له سلیمانی و مووسلدا تمواو کردووه، (بۆیه‌ش به‌شیکی خوتننی که‌وته مووسل‌هوه،
 چونکه‌ باوکی بۆ ماوه‌یه‌ک له مووسلدا به‌رپه‌به‌ری پۆلیس بوو و له‌وی به‌ (داره‌که‌ بینه) ناوی
 ده‌رکردیوو. نهم نازناوه‌ش له سزادانی نازاره‌چی و په‌یاو‌خراپانه‌وه بۆی ما‌بووه‌وه. که‌ داری له ناوی
 دیج‌له‌ هه‌لده‌کتشاو پیتی له‌وانی ده‌دا. کاتن (توفیق به‌گ) نهمری خوا به‌چی ده‌هیتن، گراسته‌وه‌ی
 نهم خیزانه‌ که‌وته نه‌ستوی (نه‌محمد به‌گ) که‌ نه‌و کاته‌ تمه‌نی هه‌ژده‌ سال تپه‌ری نه‌کردیوو،
 ناچاریش بوو نه‌و خیزانه‌ی که‌ بریتی بوو له‌ دایکتیک و چوار برا و سه‌ خوشک به‌ختیوان بکات.
 (نه‌محمد به‌گ) کوردیکی شیرپاک و دل‌سۆز بووه‌ له‌گه‌ل (شیخ‌ مح‌ممودی نهمر) پته‌وه‌ندییه‌کی
 دۆستانه‌ی توندوتۆلی هه‌بووه. به‌یه‌که‌وه‌ش جارێک به‌ده‌ستی عوسمانیه‌کان گه‌راون نزیک‌ داره‌که‌ی
 رتی (تاسلوچه) به‌سترانه‌ته‌وه، به‌و تاوانه‌ی که‌وا دۆی حوکی عوسمانیه‌کان وه‌ستان و گوايه
 پته‌وه‌ندییان له‌گه‌ل ئینگلیزدا هه‌بووه‌ بۆ دروستکردنی ده‌وله‌تیک بۆ کورد له‌سه‌ر شێوه‌ی نه‌و ده‌وله‌ته‌ی
 بۆ عه‌ره‌بیان دروست کرد. به‌لام له‌ دوا‌ییدا هه‌یچیان له‌سه‌ر نه‌سه‌لماندن، بۆیه‌ وازیان لیتیان هیتا. وه‌ک
 له‌ باسی جمعیته‌ی زانستی کوردان باس‌م کردووه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک سه‌رۆکی (کۆمه‌لی زانستی کوردان)
 بووه‌ و بۆ ماوه‌ی (۲-۳) سال به‌خۆپایی ده‌رسی تیدا وتوه‌ته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستیکی بالایی
 هه‌بووه‌ له‌ بلا‌کردنه‌وه‌ و چه‌سپاندنی زمانی کوردی له‌ شاری هه‌ولێر. له‌ (۱) ی ته‌موزی سالی
 (۱۹۲۳) مه‌ه‌ قایقامی قه‌زای سوله‌یانی بووه. له‌ (۱۹۲۵/۶/۷) به‌یه‌که‌م مته‌سه‌ریفی سوله‌یانی
 هه‌لبژێردراوه‌ و تا سه‌ره‌ته‌ای سالی (۱۹۲۸) درێژه‌ی کیشاوه. له‌ پاش شه‌شی ئه‌یلول له
 ۱۹۳۰/۹/۲۸ به‌پیتی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆی ژماره‌ (۱۲۶۳۲) ی ۱۹۳۰/۹/۲۲ له‌به‌ر
 لێوه‌شاهیه‌ی و توانایی له‌ کاروباری ئیداری بۆ جارێکی تر به‌مه‌سه‌ریفی سوله‌یانی هه‌لبژێردرا، تا
 ۱۹۳۵/۴/۲۴ به‌وه‌زیفه‌ی مته‌سه‌ریف مایه‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا، واته‌ له‌ سالی (۱۹۲۷) بۆ ماوه‌یه‌کی
 که‌م کرا به‌مه‌سه‌ریفی لیوای هه‌ولێر و له‌ (۱۹) ی نیسانی نه‌و ساله‌دا گه‌رايه‌وه‌ بۆ سوله‌یانی. نه‌ندام
 بووه‌ له‌ نه‌نجومه‌نی (نه‌عیان). زمانی تورکی و فارسی به‌ته‌واوی زانیوه، له‌ پال که‌مه‌ن ئینگلیزی و
 فه‌ره‌نسی. له‌ (۱۰) ی کانوونی یه‌که‌می سالی (۱۹۶۳) دا کۆچی دوا‌یی کردووه. بۆ نه‌م ژياننامه‌یه‌
 سوودم له‌ (دۆسیه‌ی تایه‌تی نه‌محمد به‌گی توفیق به‌گ) وه‌رگرتوه‌ که‌ له‌ خه‌زینه‌ی پارێزگای سلیمانی
 پارێزراوه، هه‌روه‌ها بۆ زانیاری زیاتر سه‌ردانی دکتۆر (دارا نه‌محمد توفیق) ی کوریم کردووه.

شه‌ویکی پر له سرور و شه‌ویکی پر به‌ره‌کټ
 شه‌ویکی پر له زیا و شه‌ویکی نورانی
 شه‌وی بو، مانگه شه‌ویکی عه‌ج‌ب تریفه تریف
 دوو سه‌د به‌یان و ده‌می سو‌بح نه‌کم به‌قوریانی
 گه‌هی خه‌یالی ویسالی جه‌مالی یارم نه‌کرد
 گه‌هی نومیدی نه‌مهم بو، که به‌ی به‌میوانی
 له پر نیگای وه‌تن، میسلی خور تل‌ووعی کرد
 له پالی په‌رجه‌می لادا له سو‌وحی پیشانی
 به‌هایی مولکی یه‌مه‌ن، له‌علی لیتوی جان به‌خشی
 خه‌رابی چین و خورته‌ن، زولفی عه‌ن‌به‌ر نه‌فشانی
 سه‌ری نه‌بو که نه‌بی پر خوماری ساغری نه‌و
 دل‌ت نه‌بو که نه‌بی مه‌ستی چاری فه‌تتانی
 هزار روسته‌می داستان، زه‌بونی تورپه‌یی نه‌و
 هزار بیژن، نه‌سیری چه‌هی زه‌نه‌خدانی
 نه‌فس به‌ناخه‌وه، خورتاری تیغی نازی برزی
 جگر به‌داخه‌وه، کوژرای تیری مورگانی
 که (۲) هات به‌نازه‌وه، فه‌رموی خه‌ریکی چیت (نوری)؟
 سه‌بب چییه که له من موده‌تیکه په‌نهانی؟
 به‌ناه و ناله‌وه پیتم وت: نه‌وه‌نده ناشفتم
 میسالی په‌رجه‌می نی‌وم له‌به‌ر په‌ریشانی
 دووباره هاته قسه، موشفیکانه پتی فه‌رموم
 مه‌گه‌ر فراز و نشیبی زه‌مانه نازانی؟
 گه‌هی له نه‌سفه‌لی سوفلا نه‌بی به‌نی نادم
 گه‌هی له عالمی بالایه، شه‌خسی نینسانی

(۲) (که) من بزم داناوه نه‌گینا له‌نگ ده‌بی.

یه کئی خوماری مهی و بهزمی عیزهت و ئیقبا
 یه کئی زه بونوی غه می زیلله ته و پهریشانی^(۳)
 به خویشی و غه می نهم ناسیابه تفره مه خو
 که ههروه ها بووه نهوزاع و چه رخ و دهورانی
 قه له م به دهسته وه بگره، بنووسه مه دحی که سئ
 که فهوقی گونبه دی کیتوانه، سه تحی نه یوانی
 خه جسته فه ر، مه سه رریف، جه نابی (نه حمه د به گ)
 که که حلی دیده یی عیرفانه، گهردی دامانی
 له فهیزی هیمه تی نهو زاته، هینده مونته زه مه
 میسالی لونده ره یه مه رکه زی سلیمانی
 هه زار (کیسرا) و^(۴) (جه م)^(۵)، مه سستی بهزمی مه عدله تی
 هه زار (مه عن) و^(۶) (حه تم)^(۷) ریزه خواری سه رخوانی
 نه گهر مه ساعیی می عماری نهو نه ده بوو
 ولاتی ئیمه هه موو، رووی نه کرده ویرانی
 زه مین هه تاکو بمینئ قهرار و نارامی
 فه له ک هه تاکو بمینئ گهران و سوورانی

(۳) نه ده بوایه دوو جار نهم قافییه یه دووباره بکاته وه.

(۴) کیسرا: نه نه و شیروان، پادشای به دادی بنه مالهی ساسانی (۵۳۱ - ۵۷۹ ه. ز).

(۵) جه مشیدی جه م.

(۶) مه عن: واته (معن بن زانده الشیبانی (۱۵۱ ک- ۷۶۸ ز) میر و سه ر کرده یکی نه مه و بیه کان بووه. یه کتیکه له خواریه و به رچاو تیره به ناو ننگه کانی عه ره ب، نازا و زمان پاراو بووه. «مه نسوری» عه بیاسی خه لاتی کرد «سجستانی» ی دایه ده ست، کوژراوه، زۆر شتی ده رباره ده گیتنه وه. پروانه المنجد (ل ۶۷۵).

(۷) حه تم: واته حاته می طانی (ت ۶۰۵) شاعیر یکی سه رده می جاهلییه ته. به نازایه تی و خواریه یی و چاو تیری و جوامیری نیوانگی ده ر کرده وه، کراوه به مه سه ل وه ک «له حاتم باشته»، «دیوه خانه ی هه یه» پروانه المنجد (ل ۲۲۵).

له جمعى مدينته تا (۸) بن، به بن خسوف و كسوف
مهى ته للى و خورشیده، شه و كهت و شانى

(۸) مدينته: نيشاره ته بز (سورة الفاتحة - نايه تى ۷)، (فأصحاب المينة ما أصحاب المينة) واته
خواناسان و نه و انهى باهر و نيمانيان به خوا هديه.

بۆ زاری کرمانجی^(۱)

۱۹۲۶/۱۰/۲۵

سه‌با؟ نهم دیاریبیم بۆ خاکپای (زاری کرمانجی)^(۲)
له (نوروی) نا، له مۆری توحفه، بۆ خزمهت سلیمان

(۱) له سالی (۱۹۱۵) دا مامۆستا (حوسین حوزنی موکریانی) به‌پاره‌ی مۆز هه‌لکه‌نن و خۆشنووسی چاپخانه‌یه‌کی بۆ خزمه‌تی زمانی کوردی له ئەلمانیا کړی و له شاری (حەلب) دایه‌زواند. له پاشان له سالی (۱۹۲۵) هوه‌هینایه کوردستان و له (رواندز) داینا و ناوی نا چاپخانه‌ی (زاری کرمانجی). له سالی (۱۹۲۶) دا له رواندز به‌مه‌زانه‌ندی مه‌ری گۆفاری (زاری کرمانجی) پین دهرکرد. له به‌ر دست کورتی و که‌م ده‌رامه‌تی دوا‌ی شمس سال (۲۵) ژماره‌ی لێن دهرچوو. نیتر ژماره‌ی تری لێن دهره‌نچوو. دوا‌ی نه‌ویش گۆتۆزایه‌وه شاری هه‌ولێتر و ناوترا چاپخانه‌ی (کوردستان) که مامۆستا (کیوی موکریانی) سه‌ره‌برشتی کاروباری چاپخانه‌که‌ی ده‌کرد و سه‌رده‌مانیک گۆفاری (هه‌تاو‌ای) پین دهرکرد.

(۲) نهم شه‌هره‌ به‌نا‌ته‌لو‌وی له گۆفاری (زاری کرمانجی) ژماره (۶) ی سالی (۱۱)، (۱۷) ی ربه‌ع الثاني (۱۳۴۵) (۱۹۲۷) دا بلاو‌کروده‌توه که دێری (په‌نجهم) و (حه‌مه‌می) لێن قرته‌تراره. من ده‌ستتۆسه ئەسه‌که‌م له‌گه‌ل هه‌ندێن ده‌ستتۆسی تر له ناو ده‌ستتۆسه‌کانی مامۆستا (کیوی موکریانی) دا دۆزیه‌وه و له کاتی بلاو‌کروده‌وه‌ی شه‌هره‌که، ده‌قی نامه‌که‌ی شه‌یخ نوروی بۆ گۆفاره‌که بلاو‌کروده‌توه. وا لێته‌دا ده‌قی نامه‌که ده‌خه‌ینه به‌رچاری خوێنه‌ری به‌رێز (بۆ خزمه‌ت مه‌دی - نهداره و ره‌نيس ته‌حریری (زاری کرمانجی): جه‌ریده‌ی موحه‌تسه‌مه‌ی (زاری کرمانجی) که له (رواندز) شه‌یتیشار نه‌کات، وه‌کو رۆژێکی زیابه‌خش، فه‌وضی عه‌لم و عه‌یرفانی به‌ساحه‌ی کوردستان بلاو‌کرده‌توه. رووناکی نه‌ستیقبالی (أظهر من الشمس) ی نیشان به‌نه‌ولاده‌کانی کورد داره. نهم رۆژه، تا نه‌یستا که عالمی کوردی له زیای جه‌هانگیری مه‌هرووم بوو، به‌ره‌ش گه‌را بوو. جه‌هل بوو دایه‌پۆشی بوو. مه‌علومه که به‌مه‌زار ته‌قه‌و له ساجی سنگ و جامی سه‌ردان، به‌ره‌وه، دنیای رووناک کرده‌توه. که‌وا بێن لازمه قه‌دی بزانه‌ی و له رووناکیه‌که‌ی نه‌ستیفاده و ته‌مه‌نا و دوعای ده‌وام و نه‌گیرانی بکړی. زۆر موته‌نه‌سفم که تا نه‌یسته نهم دایکه هوشیفقه، ناسحه، زاده‌یه‌کی نه‌فکاری ناچیزانه‌می نه‌گرتۆته سه‌حیفه‌ی باوه‌ش و ده‌ستیکی به‌سه‌ر و پۆته‌لاکیدان نه‌هیتاره، که له رووی نوازشی (لاوانده‌وه) ی نه‌وه‌وه ورده بالا بکات و رووی دانبه‌شتنی مه‌جلیستیکی نه‌ده‌بی بێن. بیه‌نا‌نن عه‌له‌یه‌ی، هه‌ر به‌م فه‌یکره، نهم دیاریبه بێن قه‌یمه‌ته‌م ته‌قدیم کرد، رجای قبول‌کردنی نه‌که‌م).

شه‌یخ نوروی شه‌یخ سالح

(رواندز) بهختیاره، قابیله فهخری ولاتی بئی
 که چونکه مه‌رکه‌زی نه‌شری فیوضی عیلم و عیرفانه
 جه‌ریده‌ی (زاری کرمانجی) ربه‌فیقی (ژیان) ه (۳) بۆ میلیله
 که‌ستی زاری (۴) نه‌بئی، بئی زاره، نیسی زار و گریانه
 له ده‌ستی خوینده‌وارانا (۵)، نه‌گه‌رچی نه‌مروۆ بئی قه‌دری
 سبه‌ینتی هه‌ر ستوونیکت وه‌سییه‌ت خوانی عومرانه
 به‌نه‌نگوستی ته‌جه‌سوس، پرووپه‌ره‌ی زه‌رد هه‌لگه‌راوی تو
 نه‌پشکنری که چونکه مه‌رکه‌زی نه‌سراری کوردانه
 وه‌کو میرناتی ده‌ی ئیدراکی، بۆ مازی و نیستیقبال
 مه‌عانیی جومله‌کانت که‌نزی لایوفنای عیرفانه
 نه‌مینداری خه‌فایای حه‌یاتی حازره‌ی نه‌مروۆی
 سبه‌ینتی یه‌ک به‌یه‌ک نه‌یده‌یتسه‌وه به‌و نه‌وجوانانه
 به‌هیز و قوه‌تی خۆت بانگ نه‌ده‌ی بۆ نوژی سبه‌ینتی
 چریکه‌ی تو به‌ی وا گویم لیه‌ی دی، له‌و شاخ و داخانه
 نه‌لتی نیتر شه‌وی غه‌فله‌ت نه‌ما، روژی سه‌عاده‌ت هات
 که عومرتیکه (۶) هه‌موو نانیککی، ده‌رسی زلل و خوسرانه

(۳) ئیشاره‌ته بۆ روژنامه‌ی (ژیان).

(۴) به‌مانای (زمان = لغة) هاتوه.

(۵) له ده‌ستنووسی شاعیردا (خونده‌وار) نووسرا بو که زۆرت له‌ناوچه‌ی کۆبه به‌کار دیت.

(۶) له گۆفاره‌که‌دا: (که عه‌سریکه) نووسراوه.

بۆ عەلی کەمال^(۱)

نامەکەت گەیییە دەست فەخری هەموو ئەهلی ولات
بوو بەشانامەیی هەر مەجلیس و بەزم و حەفلات
وا ئەبێ هیّمەتی مەردانە و شێوەی حەتەمی
دەک نیلاهی نەرزۆی قەت لە گەلا دەستی سەخت
پێک بەقەد سەرته، کلاوی کەرەم و ئەفسەری جوود
خشت بەقەد قامەت و بالاتە، کەوایی حەسەنات
بەحری بەخشایشی ئێوە نیسە پۆزۆی کە نکا
کەرەمی حاتەمی تایی، بەسورابی وەهەمات
پوتبە و مەنسەبە، خوا لایقی شانی دیوی
بەفەقیران حەسەنات و بەغەربیان خەدەمات

(۱) عەلی کەمال بەگ: ناوی تەواوی (عەلی کەمال عەبدولپەرحمانی حاجی قادر)ە لە سالی (۱۹۰۰) لە شاری سلێمانی، لە گەرەکی (دەرگەزێن) لە دایک بوو. لە حوجرە وەکو داب و نەرتی ئەو سەرەمە لەسەر دەستی (خواجە فەندی) و (حاجی مەلا سەعیدی زۆلەیی) خۆتێندووێتی. وەک (عەلی کەمال بەگ) خۆی دەفەرمووی (شیخ نووری)یشی هەر لە لای (حاجی مەلا سەعید) ناسیووە. ئنجا نامادەیی (پروشدییە عەسکەری) تەواو کردوو و چوووە تە تورکیا و لە ئەستەمبوول لە (کلیة الشرطة) دا خۆتێندووێتی، کە گەراو تەووە کراو بە یاری دەدەری پۆلیس لە شاری بەغدا، دواي ئەو هەر بەوەزێفە (مەعاون) کۆبە و خانەقین و عەزیزییە گەراو. ئنجا لە سالی (۱۹۳۲) بوو تە بەرپۆتە بەری پۆلیس لە کەرکوک، هەر وەها بەرپۆتە بەری پۆلیس لە بەغدا. تا سالی (۱۹۳۵) لە سلکی پۆلیس ماو تەو، تا وازی لە وەزێفە هێناو، ئنجا بوو بە نائیبی سلێمانی و هەر لەو سالەدا واتە (۱۹۳۵) تا سالی (۱۹۵۶) بۆ چەند جارێک نیا بە تەکەمی تازه بوو تەو. هەر لەو کاتەو کە لە وەزێفەدا نەماو، دەستی کردوو بە بازرگانی کردن. بە درێژایی ئەو دە سالەمی گۆفاری گەلاوێژ دەرچوو بە پاره یارمەتی داو بۆ دەرکردن و بەردەوام بوونی، لە سالی (۱۹۳۹) هە هەموو سالی هەندێ پارە تەرخان کردوو بۆ قوتابییە هەزارەکانی کورد، کە دەرووبەری (۹۰-۱۰۰) دینار بوو لە هەموو مانگێکدا. لە سالی (۱۹۴۳) لە سلێمانی فەقیرخانە بەک کراو تەو، ناوبراو بە شداری کردنەو کەمی کردوو بۆ خەمەتکردنی هەزارەکان و لە بەغداو پاره و کەلوپەلی بۆ ناردوون. (۱۵۰) هەزار دیناریشی بۆ نەخۆشخانە (منال بوون) تەرخان کردوو لە سلێمانی. بۆ ئەم زانیارییانە لە

نەمە بۆ تۆ بەسە، بۆ بەرزى خولقت بەدەوام
وردى پوژ و شەوى ئەم عالەمەيە وەسەف و سەنات
پەبى مەحرۇمى نەكا خوا بەدەوامى ژىنت
كۆمەلى بى دەسەلاتانى ولاتت لە بەرات (۲)

۱۹۴۳/۱/۲۱

(۲) عەلى كەمال بەگ لە حەربى عالەمى دووھەدا، ھەموو مانگىن (۳) دىنارى تەخسىس كەردبوو بۆ
ئىسەافى فۇقەراى شارى سلىمانى. موقابل بەم ئىنسانىيەتە ئەم سەن چوار بەيتەم بۆ نووسى (شىيخ
نوورى شىيخ سالىح).
سەرنج: لە گەل شىيخ نوورى بۆزە خزمایە تىببە كىيان ھەيە بەوھى كە خالتۆزنى شىيخ نوورى خزمى (عەلى
كەمال) بوو.

گلهیی

بۆ سه عید قه زازی نووسیه (۱)

ژنبار ۲۰/۸/۱۹۵۱

دیته بیرت نهو ده مهی تو پرووت له پرووی په یمانه بوو
من دل و خوینی دلم بۆ تو مهی و مه یخانه بوو
دیته بیرت هه به ته نیا تو له په ردهی سینه ما
سینه ما بووی و له ویدا غهیری تو سیما نه بوو (۲)
دیته بیرت کاره بای پرووی حوسنی خولقی تو له کووی
شوعله نه فزا بویه (نووری) زوو له ووی په روانه بوو
دیته بیرت کۆمهلی جارن و شهو گاران زوو (۳)
گفتوگۆی مه جلیس، هه موو هه ر راستی، مه ستانه بوو
دل له باغی سینه دا بۆ تو له ریشهی جهرگ و دل (۴)
رۆژ و شهو هه وولی چنن و به ستنی هیلانه بوو
شاره زای ری بوو، نه که و ته به رده مت دل دی به دی
شاری بی میهر و وه فایی، نهو حه له (۵) ویرانه بوو (۶)

(۱) شیخ نووری نهم شیعه ری له کاتیکدا بۆ وتوو، که مه سه پرفی لیوای هه ولتر به پیتی نووسراوی ژماره (۷۵۳۱) له بهرواری ۲۲/۵/۱۹۵۱ و (بۆ بهرزه وهندی گشتی!!) و بوونی هۆی نیداری دیاریکراو، بریاری داوه (شیخ نووری شیخ صالح) له بهرپه بهری ناحیهی (سه نگاو) هوه بکاته بهرپه بهری ناحیهی (بارزان)، نهم نووسراوهش به نهمزای (سه عید قه زاز) نیردراوه، مه سه پرفی لیوای سلیمانیه که نهو کاته (مسته فا به عقووبی) بووه، به پیتی نووسراوی ژماره (۴۸۱۱) به میژووی ۲۴-۲۶/۵/۱۹۵۱ نهم ره که می ده رکردوو. له ۵/۶/۱۹۵۱ دهستی له کاروباری بهرپه بهری (سه نگاو) بهرداوه و له ۱۱/۶/۱۹۵۱ دا له نیشه تازه کهیدا دهسته به کار بووه.

(۲) له دهستنووسیکمی تری شاعیردا (له ویدا زۆر و کهم سیما نه بوو) نووسرا بوو.

(۳) هه ره لهو دهستنووسه دا (کۆمهلی جارن و شهو گاران کهوا) نووسرا بوو.

(۴) هه ره لهو دهستنووسه دا (جهرگ و سی) نووسراوه.

(۵) هه ره لهو دهستنووسهیدا (نهو دهه) نووسرا بوو.

(۶) نهم بهیته لهو دهستنووسه دا شویتیان ئالوگۆپ کراوه.

چی بهسهرهات نو زهمانهی راستی و عهد و وفا
 لای رهایی و ناشنایان، شیوهی پیاوانه بوو^(۷)
 چۆن موبدهل بوو^(۸) بهسفرای تالی نیش و دهردی دل
 نو شهرا بهی شهمعی جهمعی ناشنا و بیگانه بوو
 تیگه ییشتم بۆ نه ماوه، شیوهی میهر و وفا
 تاکو رۆژی یهک دلایی ناوا نه بوو، ناوا نه بوو
 بۆ شتی چاکه (معاذ الله) بکهومه سهر زبان
 نو خه یالاتهی که من نه مکرد، هه موو نه فسانه بوو
 زووم نه زانی من که قهت ناکه ومه وه بیرری یهکتی^(۹)
 واسیتهی^(۱۰) بیرکه وتنه وه بۆ نه قلی ثم بارزانه بوو
 نو شه وهت بیره له به زمی وه سلی یارا دوو به دوو
 تا به یانی، ههر به یانی رازی دلدارانه بوو
 ئیسته تۆ بوو و ته وه زیر و من مدیریکی فه قیر
 شهرتی ئینساف و مروهت، وا بزائم وا نه بوو^(۱۱)

(۷) ههر لهو دهستنوسه دا (شیوهی مهردانه بوو) نووسرابوو.

(۸) ههر لهو دهستنوسه دا (بوو موبدهل) نووسرابوو.

(۹) ههر لهو دهستنوسه دا (بیرری دۆستان) نووسرابوو.

(۱۰) ههر لهو دهستنوسه دا (نهگهتی ثم بیرکه وتنه وه...) نووسرابوو.

(۱۱) ثم دوو به یتهی دواپی لهو دهستنوسه دا نه بوو.

* همه سعید قهزاز: ناوی تهواوی (سعید عهبدو له جید حاجی نه محمد قهزاز) له سالی ۱۹۰۴ له شاری سلیمانیدا له دایک بوو. له ژیر چاودیری مامیدا که (توفیق قهزاز) هه گوره بوو، تا نو وهختی که چوره ته وه زیفهی حکومه ته وه، له یارمه تیدانی نه که وتوه. نو سهرده مه نه عدادیبهی مولکی هه بوو، له سلیمانی نه عدادیبهی مولکی تهواو کردوه. له پاش تهواو کردنی نامادهی له سلیمانی به وه زیفهی وه رگیت له رومادی دامه زرا، چونکه ئینگلیزی باش ده زانی، لهو سهرده مه ش موفه تیشی ئیداری هه بوو له لیواکان له ژیر دهستی موفه تیشی ئیداری له ئینگلیزیبه وه شتی وه رده گیترا، دواپی به نینک بۆ وه زارهتی ناوخۆی گوترا یه وه وه له ویش خهریکی وه رگیترا بوو. له وه زارهت له پاش نه وهی قابلیهت و توانایی خۆی نیشاندنا، له وه زیفه پیتشکهوت. تا کرا به بهرتوبهبری ناحیه. له سالی ۱۹۳۴ - ۱۹۳۵ کرا به قایمقام و تا سالی ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ له وئی =

بۇ دۇستىكى قەدىمى خۇي نووسىيۇه

يان بۆمتەسەرىف (مستەفا قەرەداغى) نووسراوه

۱۹۴۱/۱۲/۱۰

بەرم بۆكى سكالاي دل له دەس تۆ
مەگەر^(۱) ھەر بېيەمە لاي دل بەرى خۆم
بلىتم ئىتەر بەسى بىن، بىن وەفایى
بلىن جارن له كوتیە كەمتەرى^(۲) خۆم
فەلەك خستوومییە^(۳) چالیکى واوه^(۴)
كە دەس ناداته دەستم رەه بەرى خۆم^(۵)
ئەلتی دایم له دووم ھەلھاتووه رۆژ
له پتی كەوتم، نەگەیمە سىبەرى خۆم

—
ممايەو، له پاشان جارىكى تر گۆيزرايەو وەزارەتى ناوخۆ و كرا بەبەرپتو بەرى گشتى. دواى
ماوہيەك ئەم جارە كرا بەبەرپتو بەرى (موانىء) له بەسره. بۆ جارىكى تر لەوتوہ گۆيزرايەو بۆ
وہزارەتى ناوخۆ، دوو سال لەوئى مايەو، ئنجا بوو بەمتەسەرىف. ديسانەوہ گۆيزرايەو بۆ وەزارەتى
ناوخۆ، لەوئى كرديان بەوہ زىرى ناوخۆ. تا بەرپا بونى شۆرشى چوار دەى تەموز كە لەگەل چەند
كەسانىك ھەوالەى مەحكەمەى (مەھداوى) كرا، دواى چەند مانگىك برپارى خنكانە كەيان بەچن
ھىنا و لە گۆرستانى (باب المعظم) نىژاوه. دانىشتن لەگەل عەبدولقادر قەزاز و سەروسۆراغى
دىكەى خۆم له بارەيەو.

(۱) لە دەستنووسىكى ترى شاعیردا (ئەلیم) نووسرابوو.

(۲) ھەر لەو دەستنوسەدا (ياوہرى خۆم) نووسرابوو.

(۳) لە دواى ئەم بەیتە، لەو دەستنوسەدا بەيتىكى تر ھەيە، كە شاعیر لە كاتى پاكنوس كردنیدا دانى
پیدا نەناوہ كە ئەمەيە:

نە كابە كەچ ئەبن و مزگەوت ئەرووخن

ئەگەر عەرزى بکەم دەردى سەرى خۆم

(۴) ھەر لەو دەستنوسەدا (بیرىكى واوه) نووسرابوو.

(۵) دواى ئەم بەیتە، بەيتىكى تر لەو دەستنوسەدا ھەيە، شاعیر دانى پیدا نەناوہ كە دەلتن:

بەتارىكى شەوى شانسى ئەزانم

كە مەحرۇوم لە مېھرى ئەنوہرى خۆم

له بهر تانه‌ی ئەم و ئەو نادیارم
 وه‌کو نه‌خ‌گه‌ر له بهر خا‌ک‌سته‌ری خۆم
 نیازێ من له نێ‌سوه یه‌ک نێ‌گه‌هه
 که به‌ل‌کو زوو به‌که‌م، چاره‌سه‌ری خۆم
 لزووم نا‌کا به‌شه‌رح و به‌س‌طی نه‌حوال
 که په‌م‌زێ کافیه‌یه بۆ داوه‌ری خۆم
 نه‌گه‌ر لوتفت له حه‌ق من هه‌روه‌ها بێ
 نه‌بێ له‌م شاره‌ من ده‌رکه‌م سه‌ری خۆم (٦)

(٦) ئەم شیعره بۆ (مستەفا قەرەداغی) و تراوه، (مستەفا قەرەداغی) له قەرەداغ له دایک بووه، خۆتێندنی حوجره‌ی تا قۆناغی (جامی) و (السیوطی) خۆتێندووه. کابرایه‌کی (عیسامی) بووه و له خۆ پێگه‌یان‌دندا زۆر پشته‌ی به‌خۆی به‌ستووه. به‌پێچه‌وانه‌ی زۆر که‌سه‌وه که شه‌رمیان بێ دێ پێیان بلێن (فه‌قی) بوویه، ئەم شانازی به‌فه‌قیته‌ی و ژبانه‌ی هه‌ژاری و پاره‌دووی خۆیه‌وه کردووه و له کۆڕ و مه‌جلیساندا گێراوتییه‌وه. له (١٩١٨) دا دوا‌ی ده‌رچوونی له ئیمتیحان کراوه به‌کاتبی مه‌حکه‌مه‌ی شه‌رعیه‌. ئنجا ئوسوولی مو‌حاکه‌ماتی شه‌رعی وه‌رگرت، ئیتر قازیتیه‌که‌ی به‌بێ ئیمتیحان بوو، له پال مه‌سه‌له‌ی شه‌رعیش قانونی مو‌حاکه‌ماتی خۆتێندووه‌ته‌وه تا ئیمتیحانی حا‌کمی داوه، دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی له‌و ئیمتیحانه‌دا ئنجا کراوه به‌ (حا‌کمی منفرد) و (حا‌کمی بده‌یه‌ غیر مه‌حدوده - درجه‌ اولی) و له هه‌ولێر مو‌باشه‌ره‌تی کردووه، ئنجا کراوه به‌سه‌رۆکی دادگا و له دوا‌یشه‌دا کراوه به‌یاریده‌ده‌ری به‌رپه‌وه‌ری گشتی ناوخۆی له به‌غدا، پاشان به‌پیتی نووسراوی وه‌زاره‌تی ناوخۆی ژماره (١٠٩٨٦) له ١٩٤١/٦/٢٦ دا که ناراسته‌ی مه‌ته‌سه‌ریفیه‌تی لیوای سلێمانی کراوه نووسراوه: (له‌به‌ر به‌ر‌وه‌ندی گشتی و بوونی هۆی تابه‌تی، ئه‌نجومه‌نی وه‌زیران له دانیشه‌تی رۆژی ١٩٤١/٦/٢٤ و له‌سه‌ر پێشنیاری ئەم وه‌زاره‌ته به‌پاری ئه‌مه‌ی لای خواره‌وی دا.

١- دامه‌زراندنی به‌رێز مه‌ستەفا قەرەداغی یاریده‌ده‌ری به‌رپه‌وه‌ری گشتی ناوخۆی به‌مانگانه‌ی (٤٥٠٠٠) دینار به‌مه‌سه‌ریفی لیوای سلێمانی.

له ١٩٤١/٦/٢٨ ی پاش نیوه‌رۆ ده‌سته‌به‌کار بووه. دوا‌ی مه‌ستەفا قەرەداغی له مه‌ته‌سه‌ریفی لیوای سلێمانی گه‌ڕایه‌وه بۆ لیوای هه‌ولێر و له ١٩٤٣/١٠/٢٣ ی پاش نیوه‌رۆ ده‌ستی له کار هه‌ل‌گه‌رتووه، دوا‌ی کراوه به‌سه‌رۆکی به‌شی (تسوێ) له به‌عقوبه، له‌وتیه‌ خانه‌نشین کراوه و ده‌ستی داوه‌ته (مو‌حامه‌ة). له ده‌وری حه‌فتا سا‌لیدا کۆجی دوا‌ی کردووه. سوودم له دۆسه‌ی تابه‌ته‌ی (مه‌ستەفا قەرەداغی) وه‌رگرت که له پارتێزگای سلێمانی له به‌شی خه‌زێنه‌ پارتیزاوه، هه‌روه‌ها دانیشه‌تی تابه‌ت له‌گه‌ل مامۆستا شێخ مه‌مه‌دی خا‌ل له سلێمانی سه‌به‌رته‌ به‌ژبان و که‌سایه‌تی مه‌ستەفا قەرەداغی کراوه.

دیاری ژبان^(۱)

له ههولتیرهوه بۆ مدیری جه‌ریده‌ی ژبان (پیره‌مێرد) نووسراوه.

ئهم شه‌و به‌یادی تۆوه نه‌نووستم هه‌تا به‌یان
لێم هاته‌گفتوگۆ، که‌له‌می تیژی دوو ژبان^(۲)
مه‌ستانه‌ده‌ستی کرده‌هه‌را و گریه‌ و فیغان
فرمیتسکی وه‌ک ره‌هیتله‌ی باران به‌نه‌وبه‌هار^(۳)

(۱) ئهم شیع‌ری له هه‌ولتیرهوه پیتشکه‌ش به‌ (پیره‌مێرد) کردووه و ئهمیش هه‌ر له‌ رۆژنامه‌ی ژباندا بۆی
بلاوکردووه‌ته‌وه و له‌ پالیدا به‌م چوارینه‌ی خواره‌وه - که‌ له‌ دیوانی پیره‌مێرددا نییه‌ - وه‌لامی بۆ
نووسیوه:

خوا ئه‌و خودایه‌یه‌ که‌ له‌ نووری کوژاوه‌وه
پشکۆی به‌سۆزی شیع‌ر و ئه‌ده‌ب که‌وته‌ ناوه‌وه
نووری، به‌نووری ئیتوه‌وه تاریکی لاده‌چن
نه‌ورۆزی ئیتوه‌، تازه‌یی دینیتسه‌ ناوه‌وه

به‌لام ئهم چوارینه‌یه‌ له‌ ده‌ستنووسه‌که‌ی (شیخ نووری) دا تۆزه‌ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا هه‌یه‌. له‌وه
ده‌چن (پیره‌مێرد) بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ خۆی بلاوی کردووه‌ته‌وه، به‌نامه‌ش ئهم شیع‌ری بۆ (شیخ نووری)
ناردووه، بۆیه‌ ئهم جیاوازییه‌ ده‌بینین. ئه‌مه‌ش ئه‌و چوارینه‌یه‌ که‌ به‌ده‌ستنووسی (شیخ نووری)
نووسراوه:

خوا ئه‌و خودایه‌یه‌ که‌ له‌ نووری کوژاوه‌وه
پرشنگی جوانی شیع‌ر و ئه‌ده‌ب که‌وته‌ ناوه‌وه
نووری به‌نووری ئیتوه‌وه زوڵمه‌ت له‌ناو ئه‌چن
یاره‌بی ئهم زیایه‌ قه‌ت نه‌بێ به‌چاوه‌وه

هه‌روه‌ها له‌ کتیبی (شیع‌ر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) به‌رگی دووم (ل ۲۰۸) له‌ جیاتی (خوا ئه‌و
خودایه‌یه‌)، (شوگری خوا ئه‌که‌م) نووسرابوو.

(۲) له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو:

ئهم‌شه‌و به‌یادی تۆوه بوو، ئه‌ی پیری نه‌وجوان
دیسپانه‌وه‌ که‌له‌م له‌ پرا، هاته‌وه‌ ژبان

(۳) له‌ رۆژنامه‌که‌دا به‌یتی دووم بریتی بوو له‌م به‌یته‌ که‌ له‌ ده‌ستنووسه‌که‌دا نه‌بوو:

هاوار ئه‌که‌ا بنووسه‌، تا به‌که‌ی سکوت؟
تا که‌ی له‌ مه‌جلیسی ئه‌ده‌با، خۆت ئه‌که‌ی نیه‌ان؟

نەرژایه خواری، چاویک و فرمیتسک بلتی هزار
 هاوار و شیوهنی گهییسه، عهرشی کردگار
 دهستم گه پانده نار قه دی، هیتنامه پیتشهوه
 پیتم وت به نهرمی و به دلیتیکی به نیتشهوه
 نهم ناله نال و ناهو نه نینت له بهر چییه؟
 نهم پرمه پرمی زاری و شینت له بهر چییه؟
 فرمووی له داخی تۆبه هه موو ناله نالی من
 نهم ماتییسه که نهم ده مه کردو ته نیتختیار
 خستییه په ناوه، عه قل و شعور و که مالی من
 نه تلیمه وه به داخه وه، بئ هوش و بئ قهرار
 پیتم وت، که نهی ره فیقی ته فه کور، نه نیسی رۆح^(۴)
 هه مپازی رۆژ و مونسى شهو، مه حره می خه یال
 گهر تۆ نه بی، به کتی نه گه یی داستانی نووح
 چۆن بهرز نه بوو، شیعاری نه ده ب، فه لسه فه و که مال^(۵)
 کتی گوتی له ناله ی دلی زار و زه بوون نه بوو؟
 چۆن رۆله یی شیعر، نه چوره باوه شی ژیان؟^(۶)
 کتی گوتی له کرده وه ی فه له کی واژه گون نه بوو؟
 گهر تۆ نه بی و نه نووسی له چه پگه ردیی زه مان^(۷)
 مه گری و بنووسه دهد و سکالای دلی حه زین
 بیده به پای شه مال، به په له، دم به پیکه نین^(۸)

-
- (۴) له رۆژنامه که دا: (سه معن و تا عه تن، چ ته فه رموی نه نیسی رۆح) نووسرابوو.
 (۵) له ژۆرنامه که دا: (کتی فتر نه بوو نه شعاری نه ده ب، فه لسه فه و که مال) نووسرابوو.
 (۶) له رۆژنامه که دا نهم به یته به م شتوه یه بوو:
 کتی گوتی له ناله یی نه یی قه لبی زه بوون نه بوو؟
 چۆن زاده ی فیکر نه چوره باوه شی ژیان؟
 (۷) له رۆژنامه که دا نووسرابوو: (کتی وا به جه لدی دهستی نه دایه یه خه ی زه مان؟).
 (۸) نهم به یته له رۆژنامه که دا نه بوو.

بیبا و بچیتته باوهشی دایکی ژیانهوه
 لای لایه چاک نه زانسی، بهسۆزی بهیانهوه^(۹)
 ژیرت نه کاتهوه، خهوی خیرت له چاو نه خا
 نه خنیتتهوه بهیانی، وه کو گول به نهوبههار^(۱۰)
 دهم پر له شیعی جوانی، وه کو دوری نابدار
 نه مجا شهرم مهکه و بلتی، نهی پیری نهوجهوان^(۱۱)
 (شیخ نووری) رۆحی لاته، مهلتی وا له غوربهتا
 فریای عهزایی کهوتوه یادت، له میحنهتا^(۱۲)
 هه رچهند فهلهک نه شیدی به زۆر پتی بریمهوه
 عهزرت نهکا بهتورکی، بهیادی قه دیهوه^(۱۳)
 (أریسلده بن سنی دوشنور یاد ایدرایکن^(۱۴))
 قارشمنده بر شعاری شعر هیکلی ادب
 دورمقده درس شعر ویرر حسیاتمه
 بر انجذابی حس ایله پر ذوق و افتخار

(۹) ئەم دێره له رۆژنامه کەدا بەم جۆره بوو:

(مهگری بچۆره باوهشی دایکی ژیانهوه)

(۱۰) له رۆژنامه کەدا نووسرابوو:

نه خنیتتهوه سبهینن وه کو غونچهی بههار

(۱۱) له رۆژنامه کەدا (نهوسا بلتی و مهترسه، بنوسه بهی پیا) نووسرابوو.

(۱۲) ئەم بهیته له رۆژنامه کەدا نهبوو.

(۱۳) دوا دێر به کوردی له رۆژنامه کەدا نووسرا بهی ئەمه بوو:

خاله به تهنگه وه مه به (الخیر ما وقع)

کاتن خه بهر نه زانی نه لێن (الکدر رفع)

(۱۴) کاک نه محمد تا قانه و اتا کوردی به کهی ئەم چهند دێرهی بهم جۆره وه رگیتراوه:

له ههولێردا من که بیرم له تۆ ده کردهوه و یادم ده کردیتهوه

له بهرامبهردا دروشمێکی شیعر، ههیکهلی نه ده ب

دیکلر سکوت ایله، بنی غرقى تفکرات
ایلر، ویرر سرى ابدیت حیاتمه

= وهستا بوو، وانهى شیعری بههسته کاغدا داده دایه وه
به کیشکردنیکی ههسته وه، پر زوق و شانازی
به بیده نگی گوتی ده گرت، منی غرقى بیرکردنه وه
ده کرد، نه تیبی هه میشه یی به ژیانم ده دا.

سهنج: رۆژنامهى (ژین) سالى (۱۴)، (۳۰) ی مارتى ۱۹۳۹ ژماره (۵۶۰) نووسیویه: (شیخ نورى
که له پیتشدا باش کاتیبى مهسرهف بوو، له میانهى مهئصوره تهروتونا کراوه کانداهه لیاندا بوو بۆ
ههولیتیر، وهک (نامدنى لک لک) که مژدهى بههار دینى پیتشهرهوى نهوانى تری کرد، هاته وه و پتى
شیعری نهویشمان بۆ نریک بۆوه! جا نازانم پتى ماوه یان نا؟ بهخوا جارى پیتشوو، شیعرتیکى
جوانى بوو). ئەم شایه دیبیهى (پیره میترد) بۆی به لگه یه که شیخ نورى له پاش سییه کانیش شیعری
چاکى وتوو.

بۆ مته سه ريفى كه ركووك نووسراوه

ن. ناوى جهرگم هيند برينى پتوهيه وا سيل نهكا
 و. وا خذريكه خهم شعور و عدقه كه م ته بديل نهكا
 ر. رۆح له ده رچونا په بۆ وه سلى زوله يخاي لوتفه كه ت
 ى. يوسفى ئاواره كه ت وا مه يلى عيزرائيل نهكا
 ب. بهرد نه بارينى به سه رما يهك له سه ر يهك چه رخي دوون
 و. وهك سيا پۆشان، وجودم ماته مئ ته مسيل نهكا
 خ. خهم وه ها خوئينى دلئ هينا وه ته سه ر ديده كه م
 ز. زبلله ت و ئاهو فيغانم، شيوه نئ ته شكيل نهكا
 م. مـردنم لا چاتره له م ژينه، گه ر دوونى دهنى
 ت. توورپه دايم له جهمعى عوشره تم ته نزيل نهكا
 ج. جهورى ئهم غه دداره رهبى روونه كانه دوشمنم
 ن. نهخته ئاويكى له رتدا، لئ به به حرى نيل نهكا
 أ. ئانئ بيشه ي شير نهكاته لانه ي رتوى غه ريب
 ب. به نئ نه يينى كه سه رگه ر گه ر به لاشه ي فيل نهكا
 ت. تابه كه ي تالاوى، ئهم زه هره ت بچيژم رۆژ و شهو
 ا. ئيش و نازارت، هه تاكه ي كه يف و خو شيم ديل نهكا
 پ. روو له كوئ كه م گيژه لووكه و گه رده لوولى نه گبه تى
 ز. زينده گى و خو شيم به سه د مه رگ و خه فه ت ته بديل نهكا
 و. وس به ئيتر به سيه، هاوار و به يانى ده ردى دل
 ى. يارى خو ت مه عناى سكالاكه ت به حه ق ته ئويل نهكا
 ت. تيده فكرم، ديتته گوتم دهنگئ به نه سپايى نه لئيت:
 ج. حاميه كى خو ت هه يه ئه و حالى تو ته عدليل نهكا
 و. واز له م و له و بيتنه، هه ر بۆ ئه و به ره شه كوئى دلئ
 ى. يارى پيشووى خو ته، لوتفى خوئى به تو ته شميل نهكا

ل. لهم قسانه لاده، نۆیهی ئیحتراماتوو سهلام
 ا. ناشنایان با نه لئین ههر بۆحه جی خۆی تیل نهکا
 ک. کاکى خۆمه زۆر سهلامى لئ دهکهم، سه ديقمه
 ا. نهو مونه شیرمه نه زانم ئیشى من ته عجیل نهکا
 نه وهلی حهرفی هه موو میسه ره ع نه گهر کۆبینه وه
 میسه ره عی که قهسد و ناوی شاعیرى ته سجیل نهکا
 خۆت نه زانی موخلیسه، بۆیه به بێ پهروا نه لئیت:

(*)

تهق تهق - ۱۹۴۸/۸/۷

(*) دئیری دوایی بۆیه تهواو نه کردوو، چونکه به کۆکردنه وهی حهرفی یه که می ههر میسه ره عی که دئیره که ی تهواو کردوو که نه مه یه: (نووری بۆ خزمهت جه ناهت ئاره زووی ته حویل نهکا) واته نه قتل کردنی له لایهن (سه عید قه زاز) وه که مه سه ره یفی که رکوک بووه، وه کوله شوینی تریشدا باسمان کردوو ههر دووکیان هاوړی و ناشنای یه که تر بوون. نه م شیعره ش هونه ریکى تازهی تئیدا به کار هاتوو.

شيعرى بۆنە

بۆ ماته می (٦) ی نهیلوولی (١)

سالی (١٩٣٠) وتراوه

دوباره دل له داغی وهتهن پر له میحنه ته
له مهنزه ری فه لاکه ته، له م دهر د و حه سره ته
حه قییه فه لاک به جاری سهری خوی له خوم بنی
بگری فه لاک به شینه وه بۆ نه م موسیبه ته
به ر قاپی سه را بووه ته ده شتی که ره لا؟
یا مه زه حه ی گره وی، وه ته ن خواهی نوومه ته؟
ماهی موحه پر مه نه مه، شینی حوسه ینه یا
نهیلووله پرژی شیونه، ماهی فه لاکه ته؟
هر نه عشی لای کوردی سته مدیده یی غه مه
غه لتانی خوینه، نانیلی روتبه ی شه هاده ته
هر نه ونیهالی کورده، به خویناوی ناله وه
گه وزانی خاک و خوینه، شه هیدی شه جاعه ته
هر ناله نالی لاه، به دهم گولله وه نه لئ:
یا ره بیی که ی نیهایه تی دئ، نه م موسیبه ته؟

(١) راپه رینی (٦) ی نهیلوول، کوردی ماف خوراو و خاک ویران بووی پت له خواست و نیازنراو له
سالی (١٩٣٠) دا که وته خوی دژی په یانی (١٩٣٠) ی به ریتانی - عیراقی، که خه ریکی به ستنی
بوون. نه وه بوو شاری سلیمانی که وته جموجولتیکی گه وره بۆ نه م تامانجه. بۆ سه پاندنی مافی کورد
بزووتنه وه ده ستنی پتکرد. تا پرژی (٦) ی نهیلوولی خایاند، کوردی نازای قاره مانیش به به رد و دار
که وته هه لمدت بردن، له نه نجامدا (٥٠) که سیان لئ کورژراو بریندار بوون، خه لکی سلیمانی
نه گه رچی سه ریش نه که وتن، به لام گه وره ترین قاره مانیه تییان نواند. شیخ مه محمودی نه مر هر که
هه والی کوشتاره که ی به رده رکی سه رای بیست، په لاماری (پینجوتنی) دا و گرتی و نازادی کرد. له
نه فسه رانی سوپای عیراق (مه محمود جهوده ت، حمید جهوده ت، کامیل حه سن) خویان گه یانده
له شگری شیخ مه محمود و هاو به شیی نه و راپه رینه پیروژه یان کرد. که نه نجامه که ی شه ری ناو باریک بوو.

په پانډول کې د ۱۹۳۰ ز. کال په مياشته کې

د ۱۹۳۰ ز. کال په مياشته کې

خوږيشاندانی پوځی (۶)ی نهیلوولی سالی ۱۹۳۰ له شاری سلیمانی که

به پوځی (۶)ی نهیلوولی پرهش بهناوبانگه

نهم باغه بۆ به جارێ وهها^(۲) بوو به گۆمی خوێن؟
 بۆ مه نزه ره ی له تافه تی بۆ بوو به م^(۳) قه ساوه ته؟
 نه مروت گولێ نییه، که نه سووتی دلی به کورد
 روو زهر د نه بی، له مه نزه ره یی نهم فه جاعه ته
 نهم باغه، نهم گولانه، که چی هه ر له نه شنه دان
 نه مزانی گولێ که بی دل و حس و حه مییه ته
 له عنه ت له بهرگی سووری گولاله و دلی ره شی
 چۆن ماو بۆچی هه لنه وه ری^(۴) به م فه لاکه ته
 قهومی نه جیبی سام^(۵)، نهمه بی عه دلی نه وه لی^(۶)
 ناخۆ نیه هایه تی ج بی، نهم لوتف و ره حمه ته؟
 نه ی (عصبه الامم) وه سیی نه قوامی^(۷) رووی زه مین
 بی دهنگی له م مه زالیمه، شیوه ی مو رووه ته؟
 وه ک داری لیژنه، مه یت و جه نازه ی شه هیدی کورد
 له م باغه که وتوو، نهمه ره سمی عه داله ته؟
 له م عه سره دا، که عه سره ی ته ره قی و ته کاموله
 نهم سه ر برین و کوشتنه، شه رتی حیمایه ته؟
 بۆ که عبه که چ نه بی، که که سی ناوی حه ق به ری؟
 حه ق گۆ له بهرچی، قیسمه تی هه ر دار و له عنه ته؟
 نه ی کۆمه لی شه هیدی وه تن، خوێن پڑاوه کان
 تیزکاری ناوی ئیوه، له جیتی فهرز و سوونه ته

(۲) شیخ نورری که به دهستنوسه که ی (نه جمه ددین مه لا) دا چوه ته وه (وه ها) ی بۆ زیاد کردوه تا له نگ نه بی.

(۳) دیسان شیخ نورری به قه له می سه روز (به م) ی بۆ زیاد کردوه نه گینا له نگ ده بوو.

(۴) مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) له دهستنوسه که ی دا (هه لنه درێ) نووسی بوو.

(۵) سام: کوری نووحه. له وه وه گه لانی سامی که وتنه وه - تهورات. به روانه المنجد ل ۳۴۶، شاعیر لیره دا

مه به ستی ئینگلیزه.

(۶) واته پتوه ندی یه که م جار. پێشینیانی کورد ده لێن: نهمه سالی مه میونه: نهمه نه وه لی... ناخری چۆنه؟

(۷) له دهستنوسه که دا (قهومی) نووسرا بوو، که شیعره که له نگ ده بی و راسته که شی هه ر نه وه یه

به (کۆ) باسی قه ومه کان بکا، بۆیه وام لێ کرد.

وا تى مه گهن، كه رهنگى كفتنان نه چيسته وه (۸)
 رهنگى پژاوى ئيوه، بناغهى همييه ته
 ناچيسته وه به ليزمه لافاوى (۹) زولم و زور
 رهنگيكي سابيته، نه سه ريكي جه لاده ته
 نه شرافى كورده، ده ستي له قفلى كه له پچه دا
 چه پس و زه ليله، مه زه هري زلل و چه قاره ته
 نه م رهنگه، خوينى ميشكى پژاوى سپاوه شه (۱۰)
 به رگى گولى بيساتى، زه ميني همييه ته (۱۱)
 تابووته كانى ئيوه يه (۱۲)، به شانى كورده وه
 ئيعلان نه كا نه تيجه، كه به رزى و سه عاده ته
 نه يلوول و رژوى شوومى شه شى تاكو نه فخي صوور
 رژوى عهزا و ماته مى ئيوه و هسييه ته
 نه م رژوه، رژوى شيوه و گريانه تا نه به د
 نه م رژوه، رژوى ماته م و (۱۳) رژوى عياده ته
 نه م رژوه، نه م مه زاليمه، تا رژوى ره ستيخيز
 سه ره له وحى سه حايفى ته نريخي ئوممه ته
 ناهى شه هيدى وه تن، خوين پژاوه كان
 ته نريخييه و نه گاته خوا، نه م هه ناسه ته

۱۳۵۰ هـ - ۱۹۳۰ ز

-
- (۸) له ده ستنوسه كه مى ماموستا (نه جمه ددين مه لا) (نه چته وه) نووسراوه، كه شيعره كه له نگ ده كات.
 (۹) ليزمه لافاوى: ته عبيريكي هه له به. راسته كه لافاوى ليزمه يه، چونكه ليزمه له بارانى زور
 دروست ده بيت و نجا له پاشان ده بيته لافاوى.
 (۱۰) سپاوه ش: نيشاره ته بز پاله وانه كه لى داستانى شانامه. كه كابريره كى خيترخواز بووه و له توله
 خوينى نه ودا زوران شهريان كردووه. بووه ته مه سل و په ند.
 (۱۱) نه م قافيه يه سى جار به كارى هيتاوه. كه نه ده بويايه و ابى.
 (۱۲) له ده ستنوسه كه لى (نه جمه ددين مه لا) دا (ئيوه) نووسراوو، كه ديره كه له نگ ده بيت.
 (۱۳) له ده ستنوسه كه لى (نه جمه ددين مه لا) دا (رژوى شيوه و رژوى عياده ت) نووسرا بوو.

بۆ ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان^(۱)

ئەم ئىجتىماعە بۆ مەھى عىززەت بەراعەتە
 بۆ قەومى كورد، نىشانەى سوبحى سەعادەتە
 بوغز و غەرەز، نىفاق و ھەسەد^(۲)، كىنە و شقاق
 بوونى فەلاكەتتە، نەبوونى سەلامەتە.

(۱) ئەم شىعرە لە ئاھەنگى كۆمەلى زانستى كوردان لە رۆژى جومئەى (۷)ى كانونى دووھى ۱۹۲۷دا لە باخچەى كۆمەلە خوتراوئەتە، كە ئاھەنگى چا خواردەنوھى ساز كردوھ و زىافەتتىكى چاى رىتك خستوھ بۆ سەعات و نىويك كۆمەلە خەلك ھاتبوون. (پىرەمىرد و ئەھمەد ھەمدى و شىخ نورى) شىعريان بەم بۆنەبەھ خوتندوھتەوھ و شىعەرەكەى شىخ نورى ھەر بۆ ئو بۆنەبەھ وتراوھ، مەسەپىقى لىوای سلىمانى بە نوتقىتىكى ئىرتىجالى زۆر بلند و بەلىغەوھ، ئاھەنگەكەى كردوھتەوھ، ئىنجا (پىرەمىرد) كە سكرتتېرى كۆمەلەكە بوو، دوو پارچە شىعەرى خوتندوھتەوھ و لە پاشان (مەنزومەبەكى غەرامى شاعىرى نەورەسىدەى باغى وەتەن شىخ نورى) خوتراوئەتەوھ.

دەمىتتەتەوھ سەر ئەوھى بزانىن كۆمەلەى زانستى كوردان چۆن دامەزرا؟ (بەلى رەفىق ئەفەندى مەھامى) و (فاىق بەگى مەرف بەگ) و (رەمىزى ئەفەندى فەتاح) ياداشتنامەبەكىيان داپە وەزارەتى ناوخۆى عىتراق و لەسەر داواى خوتيان وەزارەتى ناوبراو بەپىتى نووسراوى ناوخۆى ژمارە (۲۵۷۱) رۆژى (۱۹۲۶/۲/۲۴)دا بېرىارى دامەزراندنى (كۆمەلەى زانستى كوردان) درا، تا رۆژى (۶)ى ئەپىلوولى سالى (۱۹۳۰) گەلنى ئالوگۆر بەسەر دەستەى بەرپۆتەبەر داھات. كە (۶)ى ئەپىلوول رۆژى داخستنى قوتابخانەى زانستى بوو. لە سالى (۱۹۳۲)دا كە (ئەھمەد بەگى توفىق بەگ) كرايەوھ بە مەسەپىقى سلىمانى، سەرلەنوى ھەول و تەقەللەيكى زۆرى دا، تا توانى قوتابخانەى زانستى پىتك بەپىنتتەوھ. ئامانجى سەرەكى ئەم كۆمەلەبە (نەھىشتنى نەخوتندەوارى) بووھ لەناو كۆمەلگەى كوردەوارى. لە پال ئەوھش زەمانى كوردى و بىركارى و رۆشەنبىرى گشتى تىدا وتراوئەتەوھ. ھەرەھا شاگردەكانى ئەم كۆمەلەبە لە سالى (۱۹۳۶) بەدواوھ ھان دراون بۆ يارىكردنى پىبەس و كردنەوھى پىشانگا و پەرورەدەكردنى چىژى ئەدەبىيان. ئىتەر كۆمەلە وردە وردە دەرامەتى ھاتە كزى و پارەى لى برا. تا لە سالى (۱۹۳۸)دا بەتەواوى ئىجرازەى زانستى لى سەنرايەوھ و قوتابخانەى زانستىش خرايە سەر قوتابخانەى مىرى و كۆمەلەى زانستى كوردان بووھ قوتابخانەى (المەرفە) كە تا ئەمىرۆكەش مۆرەكەى زانستى تىدا پارىزراوھ. بېروانە رۆژنامەى ژىن، ژمارە (۱۵۷۹)، سالى (۳۵) ۱۹۲۶/۱۲/۲۶ ھەرەھا رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲) سالى (۱)، (۱۲)ى نىسانى ۱۹۲۶، ھەرەھا بۆ ھەمان مەبەست سوووم لە مامۆستا (كەرىم زەند)ىش وەرگرتوھ.

(۲) لە شوتىتىكى تردا (بوغز و ھەسەد، نىفاق و غەرەز) نووسرا بوو.

بۆ ميللەتتىكى موبتەدى يەك بوون و ئتىحاد
 ئەسبابى ئىعتىلا و تورەقى و ئووخوۋەتە
 ميللەت ئەگەر بلاو بىن، ۋەكوناردى ناو درك
 ئاسارى ئىنقىراز و بەلا و موسىبەتە
 بوغز و نىفاق، موجدې زولل و تەدەنىيە
 شوپ و (۳) شىقاق، مەحفەرى ئەنواعى زىللەتە
 بۆ ئىعتىلاى قەوم و تەرەقى ۋلاتەكەت
 تەركى غەرەز، عەلامەى قەدر و فەزىلەتە
 بەم ئىتىفاقە پۇژى سەعادەت تلووع ئەكا
 ئەم ئىحتىفاله، جەژنى تەعالى و فتوۋەتە
 ئەم ئىجتىماع و كۆمەلى يەك بوونە تا ئەبەد
 بۆ پەفەى ئىختىلاف، ئەمىنم، نىھايەتە
 فەرموو درەنگە دەست بەدەنە دەستى يەكتىرى
 ميللەت بەدل كە يەك بوو، بىناغەى بەقوۋەتە
 «زانستى»، مافى كىيانى (۴) بە جەۋھەرى عمومەۋە
 بەسراۋە بەم جەماعەتەۋە، پۇژى ھىممەتە

(۳) لە شوپىتىكى ترا (شور) نووسرا بوو.

(۴) ئەم وشەبە بەئىملەى كۆن نووسرا بوو، دەتوانى بە (گىيان) يش بخوتىرتتەۋە.

بۆ ئىسلاھى ئاوى قولە

۱۹۴۳/۱/۱۰

سەد شوكر وا له مەنتىقەى پشدر^(۱)
هاته رانيه، هوماى ئهوجى زهفر
يه عنى (سدقى)^(۲) جه نايى قائىمقام
ساحبى عدل و داد و فەزل و هونەر
(رانيه)ى كرد به (جنة المأوا)
لايقه بيكهيه سەرى ئهفسەر
سالى تەئريخى توش بنووسه، بلتى:
(اوهكەى كرد بهچشمەى كوثر)^(۳)

۵۱۳۶۲

(۱) ئەم قەغەزە بۆ تەئريخى ئىسلاھى ئاوى قولە له رانيه، لەسەر تەكلىفى قائىمقامى رانيه (رەشىد سدقى) وتوووه. (شىخ نوورى شىخ سالىح).

(۲) سدقى: مەبەستى (رەشىد سدقى غفور)ە كه له شارى سلێمانى له (۱۸۹۰)دا له داىك بووه، له مەكتەب و قوتابخانەكانى ئاينى خۆتندوووتى، بەلام شەرى يەكەمى جيهانى نەيهيشتوووه خۆتندن تەواو بکات كه براوتە جەنگەوه. هەر وهه چووتە ناو بزوتنەوهكەى شىخ مەحمودى حەفید و بەهۆيه توشى گرتن و بەنديخانه بووه، بۆ ماوهى دوو سال كۆمەلتى وهزىفهى بينويه لهوانه: يارىدهدهرى بەرتۆبهرى ناحيهى (ناودهشت) و مەئسورى مالى قەرەداغ و بەرتۆبهرى ناحيهى تانجەرز و قائىمقامى پشدر و (رانيه) و سەرزكى شارهوانى شارى سلێمانى و قائىمقامى كۆيه تا لهو كاتهى كه له كۆيه بووه له ۱۹۵۴/۸/۱ دا خانه نشين بووه. سەرەراى ئەمانه خولياى شيعر و نووسين و ئەدهبى هەبووه و هەندىكىشى له رۆژنامەكانى ئه سەردهمه دا بلاوكردوه تەوه. له سالى ۱۹۵۶ دا كۆچى دواى كردووه.

(۳) ئەم وشانەى ناو كه وانەكه دەكرىت بەژماره:

۱۳۶۲ = ۲۰۰ + ۵۰۰ + ۶ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۴۰ + ۳۰۰ + ۳ + ۵ + ۲ + ۴ + ۲۰۰ + ۲۰ + ۱۰ + ۵ + ۲۰ + ۵ + ۶ + ۱

به‌هۆی نه‌وه‌ی که (شیخ له‌تیف)

له به‌سرا، له به‌ندیخانه بوو ئەم قه‌سیده‌یه وتراوه^(۱)

هه‌ناسه‌ی ساردی، شه‌وی ژینی تال
خۆ تۆ تیزتری، له سره‌وی شه‌مال
هه‌لسه‌ و داوینت، بکه به‌لادا
وه‌ک ته‌ته‌ر برۆ، به‌پێی هه‌وادا
به‌نه‌رزا مه‌رۆ، ریتگه‌ت لێ به‌سرا
به‌ ئاسمانا، برۆ بۆ به‌سرا^(۲)
بگه‌پێ به‌ناو، شاری به‌سرادا
بپرسه‌ سجن، وا له کام لادا
تۆ نه‌بی هیچ که‌س، ناگاته نه‌وی
تۆی به‌رۆژ و شه‌و، سره‌وت ناسره‌وی
له درز و کونی قفل و ده‌رگاوه
بچ—ۆره ژووری به‌ شنه‌ی باوه
ئه‌چی به‌درزا، باریکی و زه‌عیف
بکه به‌ژورا، بۆ لای شیخ له‌تیف
باوه‌شینی که‌ فینک بیته‌وه
عاره‌قی له‌شی دامرکیته‌وه
ئه‌مجا بلتی ئه‌ی، دوو چاوی (نووری)
وا نووری ئه‌مری، به‌ده‌ردی دووری

(۱) شیخ له‌تیفی کویری شیخ مه‌حموود (۱۹۱۷-۱۹۷۲) که له سالی (۱۹۴۶) دا له دامه‌زراندنی کۆماری مه‌هاباد پشتگیری کردوون و یارمه‌تی داوون، له سالی (۱۹۵۶) دا له دوا‌ی موحاکمه‌یه‌کی رووکەش له ده‌عوا‌یه‌کی عه‌شایه‌ری کۆنی رابردوو، (نیداره) چوار سال حوکمی به‌ند کردنی دا. دوا‌ی نه‌وه‌ی (مه‌حکمه‌ی کویرا) له سلیمانی هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان ده‌عوا بیتگونا‌هی داناوه و (ته‌برییه‌ی) کردووه. نه‌وه بوو دوا‌ی یه‌ک دوو مانگ نیت‌درا‌یه به‌ندیخانه‌ی (به‌سرا). له (۱۹۵۸/۷/۳۰) دا له به‌ندیخانه به‌ر بوو.

(۲) ئەم دێره پێی‌سته له کاتی خۆتێندنه‌وه‌یدا دان به‌وشه‌ی (ئاسمان) پهری.

ئەنالىق و ئەلىق، بەدەم دەردەوہ
 بەچاوى سـوور و رەنگى زەردەوہ
 شەرت بىن ھەتاکو، جىتى تۆبەسرا بىن
 تا دەرگای خوشىيى، لە تۆبەسرا بىن
 تا بەندىخانە، بۆ تۆمەئوا بىن
 خوشى و پىتکەنەين، لام تەوہللا بىن
 تا شەئى شەمال، نەشنىتەوہ
 نەدا لە پەرەي، نەپشکوتووى گول
 دەم نەداتەوہ، غونچەي تەنگى دل
 ساواي ناو بىتسکەي دل نەخنىتەوہ
 رۆژي رووناکم، با شەوہزەنگ بىن
 دلەي راھاتووم، بە خەم با تەنگ بىن
 نەپماوہ لە تاو، دوورى تۆنوورى
 تەرانەي خوش و شىعەري مەشھوورى
 ئىستە بەھارى، خوشىم خەزانە
 ئىشم لەباتى، سەيران گىرانە
 فرمىسکى چاو و دوودى ھەناسەم
 برووسکەي ھەورى، تامەزرۆ و تاسەم
 نەدەن بەيەکدا، وەک ھەورى بەھار
 خوئناو بەلافاو، لە چاو دىتە خوار
 نەرۆي^(۳) بەسەر، بىر و خەياللا
 بەزەوى و زارى، ژيانى تالا
 درک و دالى خەم، دىنىتە بەرھەم
 شايى و سروروم، ئەکا بەماتەم
 گلەيى مەکە، نوورى چاوانم
 نەماوہ بىر و ھۆشى جارانم

(۳) پىتوستە لە کاتى خوئىندەوہدا دانى پىندا بىرى، ئەگىنا لەنگ دەبى.

ئىستا بولبولى، خوشخوانى فيكرم
 له گەل نىگارى، رازاوهى شيعرم
 دەس له ملانى يەك نابن وەك جاران
 بەخوشى بچن بۆ سەير و سەيران
 ئەو بەدەنگى خوش، بلى گۆرانى
 ئەم شيعر بلى، بە كامەرانى
 خۆنەخوازەلا، دنياش وەهابى
 بەدەوام ترسى، گىرتنت لا بى
 چاوەرئ بى كەى، تووشى بە لا بى
 تووشى لىدان و جەور و سزا بى
 شارى چى، بى دەنگ، وەكو ويرانە
 كوندەبوو بە شەو، تەرانە خوانە
 شادى و پىكەنەن، لای كەس نەماوە
 بەسەريا خۆلى، مردوو بىژراوە
 زوبان لال، گوئى كەر، دىدە نابىنا
 عالەم دى و ئەچى، وەكو مقەبا
 كام زوبان تۆزى، تەر و پاراوه
 سەد پشكۆى سوورى، پىا چىژراوە
 كام گوئى بىسى، خراپەى وەزىر
 خاوەنى ئەدرئ، لە كۆتە و زنجىر
 كام چاوە كەردەو، نارپكى ديوە
 گلپنەى بەدار، زوو دەرىۆقىو
 لە ترسا لە مال، نايەمە دەرى
 ئەگەر لافاوى، خوين بى و سەر بەرى
 ئەستىرەى كەشى، سەماى هۆش و بىر

له هه‌ور و هه‌لای، ته‌می ماته‌ما
 گه‌یرو‌ده و دام‌او، زه‌بوون و نه‌سیر^(٤)
 له ده‌ریا هه‌وای، بئ‌ بنی خه‌ما
 نو‌قمه و په‌شنگی، چاوی نه‌ماوه
 په‌نگی رووناکی، له روو به‌راوه
 نه‌پار‌تیمه‌وه، له قه‌پای یه‌زدان
 له‌لات دانیشم، نه‌ختی وه‌ک جار‌ان
 به‌لام نه‌ترسم، به‌ئاوات نه‌گه‌م
 ئاواتی دلم، له‌گه‌ل خۆم به‌م
 له قه‌به‌ریشا دل، تو‌ژی نه‌سه‌روه‌ی
 خه‌ویکی خۆشی، هه‌ر لئ نه‌که‌وی
 به‌ ئازاره‌وه، هه‌ر به‌تلی‌تته‌وه
 رو‌ژی رووناکی، لئ نه‌به‌یتته‌وه
 نه‌ی نووری دیده، من تک‌ام وایه
 هه‌ر رزگار نه‌بی، نه‌مه دونیایه
 که هاتیتته‌وه (نووری) نه‌ما بوو
 خۆی و ئاواتی، هه‌ردوو نه‌یژرا بوو
 رو‌ژی به‌ هه‌وه‌س، وه‌ره سه‌ر قه‌به‌ران
 بن نه‌رخه‌وانئ، له گردی سه‌یوان
 به‌دوو‌که‌لی په‌ش، دله‌ی سووتاوم
 به‌په‌نگی سووری، خۆیتناوی چاوم
 کیتی قه‌به‌ره‌که‌م، سوور هه‌لکه‌پاوه
 په‌نگی خۆله‌که‌ی، په‌ش داگیرساوه
 هه‌ر تاقه‌ تو‌ژی، ورد به‌یتته‌وه
 قه‌به‌ره‌که‌ی (نووری)، نه‌ناسیتته‌وه

(٤) شاعیر له ده‌ست‌نووسه‌که‌یدا (نه‌سیر)ی نووسی‌بوو. من (نه‌سیر)م به‌راست زانی. په‌نگه هه‌له‌ی کاتی

له ناو سهد قهبرا، قهبرى من دياره
خاك و خوټه كهى، مات و غه مباره
خوټى هاوار نهكا، من قهبرى نووريم
كوژراوى ئيشى، زامى په نجووريم

(۲۳) ى كانوونى نه وهل ۱۹۰۷ سلیمانى

پيشوازي دانىشتوانى شارى سلیمانى به بونه ى به ربوونى شىخ له شىخ مه محمود له
به نديخانه كه وهك له وټنه كه دا دياره به سهر شانى جه ماوهره وهيه - ۱۹۰۸

دیناری مووهزه‌فین^(۱)

به‌بۆنه‌ی ده‌ست‌کورتی و مانگانه که‌میی زه‌مانی جارانی مووچه‌خۆزه‌وه و تراوه.

هر خار و خه‌سی شوومییه، گولزاری مووه‌زه‌ف
کاوول بووه، جیتی کونده‌بووه شاری مووه‌زه‌ف
خویتی جگه‌ره بۆته شه‌راب و مه‌یی مه‌نموور
ده‌نگی دله، ئاوازی نه‌ی و تاری مووه‌زه‌ف
مه‌نموور وه‌کو (شیخ هۆمه‌ر)^(۲) و هه‌زه‌عیش به‌مه‌سه‌ل مار^(۳)
خۆرای نیییه، ناله‌و و هاواری مووه‌زه‌ف
ناکا به‌شی قاوه‌لتییی رۆژیکی من نه‌مه‌سال
سه‌د خۆزگه به‌دیناریکی پیراری مووه‌زه‌ف^(۴)

(۱) له‌حه‌ری عموومی دووه‌مدا که دینار قیমে‌تی هیج نه‌ماو شت و نیح‌تیاجاتی ژبان گران بوو و مه‌عاشات و مووچه‌ش هر وه‌کو خۆی ما‌بووه‌وه. ته‌به‌قه‌ی - راسته‌که‌ی فیه‌به - نازاد- مووه‌زه‌فین له‌ حال‌تیکی زۆر په‌رتشانیدا زه‌مانی شو‌شه‌که‌یان نه‌برده‌ سه‌ر، نه‌م پارچه‌ شیعه‌ره به‌و مونا‌سه‌به‌ته‌وه و توومه و (دیناری مووه‌زه‌فین) به‌حیسانی نه‌جهد (۱۳۶۱) هیجری نه‌گرته‌وه له‌ مقابل به‌سالی ۱۹۴۲ی میلادییه. (شیخ نووری شیخ صالح).

(۲) شیخ هۆمه‌ر و ماره‌که‌ی: نیشاره‌ته به‌و چیرۆکه‌ فۆلکلۆرییه‌ی به‌کورتی ده‌بخه‌ینه‌ روو. ده‌لێن کابرایه‌ک ماریکی س‌ر بوو ده‌بینی په‌پکه‌ی خواردووه، به‌زه‌یی به‌ماره‌که‌دا دیته‌وه و له‌ سه‌رما رزگاری ده‌کات و گه‌رمی ده‌کاته‌وه، که‌ گه‌رمی ده‌بیته‌وه ماره‌ سه‌له‌که له‌ ملی ده‌نالتی و ده‌یه‌وئ پیتییه‌وه بدات، کابرا هر چه‌ند ده‌کاو ده‌کۆشی له‌گه‌ل ماره‌که‌ سوودی نابێ و له‌ که‌لی شه‌یتان نایه‌ته‌ خواری، له‌و کاته‌دا پیره‌مه‌ی‌ردێ ده‌بینی و ده‌لتی مادام هر وایه‌ با نه‌م پیاوه‌ ریش سپییه‌ بکه‌ینه‌ دادوهر له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا، کابراش زیره‌ک و دنیادیده‌ ده‌بی و له‌ مه‌سه‌له‌که‌ تیده‌گا، بۆیه‌ داوا له‌ ماره‌که‌ ده‌کات به‌چیته‌وه نه‌و دۆخه‌ی که‌ کابرا تیتیدا دیویه‌تی، به‌م شتیویه‌ ماره‌که‌ دیته‌ خواره‌وه و په‌پکه‌ ده‌خوات و نه‌وانیش به‌دار ده‌که‌ونه‌ وێزه‌ی و ده‌یکوژن. هه‌ن نه‌م هه‌قاییه‌ته‌ به‌جۆرتیکی دی ده‌یگێتر نه‌وه.

(۳) له‌ ده‌ست‌نووسیکی تردا: (مه‌نموور وه‌کو شیخ هۆمه‌ر و هه‌زه‌عیش وه‌کو ماره) نووسرا بوو.

(۴) به‌ر له‌م دێره له‌ ده‌ست‌نووسیکی تردا نه‌م به‌یته‌ نووسراوه:

به‌ختی هه‌موو مه‌نموورێ قه‌ره و ره‌ش بووه نه‌مه‌رۆ
په‌ر خویتی گه‌شه، کووپی دلی زاری مووه‌زه‌ف

هیتند عاجزی قهرزارییه، هەر گهیییه سه‌ری مانگ
 کافر بێ به جهسته‌ی دلی غه‌مباری مووه‌زه‌ف
 سه‌د دره‌مه، نووتیکی^(٥) ئەم و ئەو له په‌واجا
 پاره، یه‌ک و پیتنجیش نییه، دیناری مووه‌زه‌ف
 ئەستیره‌ی سه‌رشانی من و تو بوو وه‌زیه
 دوینن، که‌چی ئەم‌پۆ بووه‌ته باری مووه‌زه‌ف
 وا پایزی غه‌م، باخی به‌هاری فه‌رحی کوشت
 غونچه‌ی گته‌زه‌رده، گولی گولناری مووه‌زه‌ف
 وه‌زعی دلی ئەمسالی مه‌عاشم که ئەه‌بینم
 سه‌د خۆزگه ئەخوازم به‌دلی پاری مووه‌زه‌ف
 یاره‌بی ئەوه‌ی دوژمنه به‌م میلله‌ت و خاکه
 بێ حورمه‌تی که‌ی، هەر وه‌کو دیناری مووه‌زه‌ف^(٦)(٧)

(٥) پاره‌یه‌کی ئینگلیزییه.

(٦) له پۆژنامه‌که‌دا: (پاره‌بی ئەوی دوژمنی میلله‌تی کورده) نووسرا‌بوو.

(٧) له ده‌ست‌نووسیکی تر‌دا ئەم به‌یته دوا به‌یت بوو:

حه‌ریکه‌ له‌گه‌ڵ کۆمه‌لتی مه‌نمووری به‌سه‌زمان
 بێ نرخه، ئەلێی سینه‌که، دیناری مووه‌زه‌ف

حَقَقَه نَهْمَرُو بَدَا تَانَه لَه مَاهُو مَشْتَهْرِي وَ نَهْخْتَهْر
 سَلِيْمَانِي بَه شِيْعَرِي نِيْوَهْوَه نَاوِيَه تَه سَهْر، نَهْفَسَهْر
 تَه مَاشَاي لَا پَهْرَهِي ژِيْن كَهْن، نِيْبَه جِيْجِ نُوخْتَهْيَه خَالِي
 لَه بَهْر نَهْشَعَارِي تَا زَهِي شَاعِيْرَان، نَهْم سَهْر هَه تَا نَهْو سَهْر
 نَهْبِيْنِي شِيْعَرِي لُوْجْنَهِي فَهْحَسِي تُووتَنْ، بِيْتَشَهْمَهْو بُوْندَار
 نَهْبِيْنِي مِيْسَرَهْعِي وَ اقَامَهْتِي بَهْر زَه وَهْ كُو عَهْر عَهْر (۲)
 نَهْبِيْنِي شِيْعَرِي (سِيْدَقِي) (۳) پَر لَه نُوْكْتَهِي خُوْش وَ مَهْعِنِيْدَار
 لَه سَهْر مَالِي (مَهْلَا) شَهْرِيَه لَه سَهْر پِيْتِيَه وَهْ كُو وَهْر وَهْر
 نَهْبِيْنِي شِيْعَرِي وَ (۴) پَهْرِيَه لَه قَهْيَسِي وَ مِيْوُوْ وَ بَادَام
 فَهْسَاْحَت جِيْر وَ هُوْرِي دِيْ لَه وِيْدَا (۵) وَهْ كَه لَهْرْمِي تَهْر
 لَه نَاو نَهْشَعَارِي نَهْم خُوْرَاكَه نَايَا بَانَه شِيْعَرِي كُوْن (۶)
 نَهْشُوْبَهْيِي هَهْر بَه تَه شِيْبِي (۷) پَر لَه تَرْخِيْتِنَه وَ لَه پَهْيِي سَاوَهْر

(۱) سَهْر دَهْمِي جَهْرِيْدَهِي ژِيْن بَه عَزِيْ شْتِي نَهْ نُووسِي، نَاوِي نَرَابُوو شِيْعَر، نَهْم شِيْعِرَانَهْش كَه لَه لَا يَهْن
 لُوْجْنَهِي فَهْحَسِي تُووتَنْ كَه لَه پِيْتَنَجُوْتِيْن بُوون، نَهْ نِيْرِرَان بُوْژِيْن. ژِيْن-يَش يَا بُوْ پِيْتَكَه نِيْن وَهْيَا بُوْ رَاْزِي
 كَرْدَنِي سَاْحِيْب شِيْعَرَهْ كَان چَاپِي نَهْ كَرْدَنْ، مَنِيْش نَهْم شِيْعِرَانَهْم لَهْو وَهْخْتَهْ دَا وَتُووَه وَ بِلَاوْم كَرْدَهْوَه
 ۱۹۴۱/۲/۲۵. (شِيْخ نُووَرِي شِيْخ سَالِح).

(۲) مَهْبَهْسْتِي رَهْفَعَت نَهْفَهْنْدِي دَرِيْژَه كَه لَه نَامَهْ كَهْي بُوْ سَهْجَادِي نَارْدُووَه نِيْشَارَهْتِي بُوْ كَرْدُووَه.

(۳) مَهْبَهْسْتِي (رَهْشِيْد سِيْدَقِي غَهْفُوْر) هَه كَه لَه شُوْتِنِي تَر بَاسْمَان كَرْدُووَه.

(۴) هَهْر لَه دَهْسْتَنُووسِيْتِكِي تَرِي شَاعِيْر: (نَهْبِيْنِي مِيْصَرَهْ عَهْو... نُووسْرَا بُوو.

(۵) هَهْر لَهْو دَهْسْتَنُووسَهْي شَاعِيْر: (جِيْر وَ هُوْرِي دِيْ لَهْوَاتَا...) نُووسْرَا بُوو.

(۶) هَهْر لَهْو دَهْسْتَنُووسَهْ دَا: (شِيْعَرِي مَن) نُووسْرَا بُوو.

(۷) هَهْر لَهْو دَهْسْتَنُووسَهْ دَا: (نَهْشُوْبَهْيِي هَهْر بَه دَهْفَرِي...) نُووسْرَا بُوو.

شوکر فوتا (جیناس) و^(۸) قاعیده‌ی تہ‌شخیس و نیستیفہام
 ہتا کہی بۆ (تہضادی)^(۹) دایمینم والہو موضطر
 ہتا کہی من مقہیہد ہم بقہیدی قافیہ و نوزان
 ہتا کو کہی (تہجاہول عارفانہ)^(۱۰) بیئمہ دہفتہ
 لہ گہل تہرید و قہتعا، بۆ نہ کہم قہتعی عیلاقہی دل
 بہ کہ لکی چیم نہشتی، غہیری خہفت ہینان و دہردی سہر
 دہبا ہروا (وضوح) و (نیستیعارہ)^(۱۱) گۆری با گووم بین
 رجوع و (حوسنی تہعلیل) و^(۱۲) نیدای حسی بہدیع ناوہر

(۸) جیناس: نەوہیہ کہ لہ بہیتیکدا یان لہ دتیریکدا دوو وشہ کہ لہ وتن و بیت و نوقتہدا و ہک یەک
 بن، بہلام ہہریہ کہ یان مانایکی سہر بہخویان ہہ بن. خۆ نەگہر ہەردوو وشہ کہ یە کسان بن بہیہ کتر
 پیتی دہلین (جیناسی تام). و ہکو نەو بہیتہی (زئوہر): (دل بۆتہ بۆتہ بۆ تۆ).
 (۹) تہضاد: خہ بیاتیکی یەک چاو ناوی (عومہر) دہ بن، کابرایکی قسہ خۆشی عہنتیکہ پیتی دہلین
 نەگہر دہستی جلی جوانم بۆ بدرووی، بہ مہرجتی کہس نەزانتی (کہواہیہ) یان (جوہیہ) من بہ بہیتنی
 ستایشت دہ کہم، کہس نەزانتی نەمہ مہدحہ یان زہمہ. لہ پاشان کابرای بہرگ دروو، داواکاریہ کہی
 بہجتی دہہینتی، نەمیش نەم بہیتہ دہلین:

خاط عمر قبا

لیت عینیہ سوا

نەمہش بۆ دووبارہ دہ بن و دہ توانرنی مہعنای لہ بدیتہود. واتہ ہەردوو چاوی و ہکو چاویہ ساغہ کہی
 لہ بیت، یان ہەردوو چاوی کوتر بیت. نەمہش دوو مانای دژ بہیہک دہ گہ یە بن. ل ۶۸-۶۹ تاریخ
 الأدب فی ایران من فردوسی إلى سعدي للمستشرق إدوارد جرانفیل براون. نقله إلى العربیة
 إبراهيم أمين الشواری - مطبعة السعادي - مصر ۱۹۵۴.

(۱۰) تجاہل العارف: نەوہیہ کہ شاعیریک نەزانینی خۆی بہرامبەر بہ راستییہک دہر بہرنی کہ لہ مہدا
 مہبہستی نەوہیہ نەو شتہ بہ موہالہ غہوہ و ہسف بکا ل ۲۲۰ الجدید فی البیان والعروض، سمیر
 سمعان، لبنان، بیروت ۱۹۶۹

(۱۱) مہجاز دوو جوڑہ، ہەر مہجازی کہ لہ سہر (تشبیہ) بینا بکرنی پیتی دہلین (نیستیعارہ) و ہەر
 مہجازی کہ لہ سہر غہیری (تشبیہ) بینا بکرنی پیتی دہلین مہجازی (مرسل). سہرچاویہ پیتشو
 ۱۷۱ ل

(۱۲) حسن التعلیل: کہ شاعیر حقیقہ تیکمی رووداو و بہ ہۆبہ کی خہ یالی یان شیعیری لیک دہداتہوہ
 و ہکو شیعیری مانگی چوارده، و ہرگیتانی (عہلی کہ مال باپیر). ل ۸۸ کتیبی تاریخ الأدب فی ایران.

له بۆ چیم چاکه بهینئ دایمینم بۆ (لهف و نه شری) (۱۳)
 (مرهتهب) (۱۴) یا (مشه وهش) (۱۵) بۆ به دلما چن وه کو نه شتهر
 به قانونیش مووزفه گهییبه هه ددی خوئی تهقاویته (۱۶)
 تهمای چیمان ههیه، تاکه ی بژی شیعره من و زیوهر (۱۷)

(۱۳) و (۱۴) و (۱۵) لهف و نهشر: یان (طی و نشر). له زماندا (طهی) واته کۆکردنه وهی چهند شتیکی له یه کیتیدا که بیشاریتته وه. (نهشر) یش ئه وهیه که ئه وهی شاراوویه یهک یهک ده ری خهیت یان بیخه بته روو. (طهی و نهشر) چهند مهعنایهک له چهند لهفزی کدا کۆ بکه یته وه. له پاشان ئه وه مهعنا یانه به درتژی ده ریخهیت. یاخود چهند مهعنایهک به یه که وه بهیئنی و له پاشان هه ریبه که یان به درتژی باس بکه ی. (طهی و نشر) دوو جۆره. نه گهر ده رهینانی مهعنایهکان به ته رتیب بی، ئه وه پیتی ده گوتری (مرتب) وه کو ئه م شیعره ی (نالی):

ناسمانی حوسنی مه حبووبم له نه برۆ و زولف و روو
 دوو هیلال و دوو شهو و دوو ماهی تابانی ههیه.

خۆ نه گهر نه شره که به ته رتیب نه بوو، ئه وه پیتی ده لئین (لهف و نه شری) (مشه وهش). بروانه جواهر البلاغه فی المعانی والبیان والبدیع - تألیف أحمد الهاشمی، الطبعة الثانية عشرة ل ۲۴۷ .
 (۱۶) هه ر لهو ده ستنوسه ی شاعیر: (گهییبه وهختی...) نوو سرا بوو.
 (۱۷) لهو ده ستنوسه دا ئه م دیره شیعره ش هه یه که له ده ستنوسه که ی من پشتم پین به ستووه دانئ پیتدا نه ناوه.

له سه ر ده رکه ته سه دور (نووری) بۆ شیعرته له دیوانا
 گه دایی بی نه وایه، چۆن ئه بیته ساحبی کیشوهر
 هه روه ها له گه ل رۆژنامه ی (ژین) که بۆ یه که م جار ئه م شیعره ی تیتدا بلاو کراوه ته وه ته ززه جیاوازییه کی
 هه یه .

شہدہ جیور

په پووله

خوژگه نه مزانی تو بو؟
وا خوټ نه که ی په نجه رو؟
په پوله ی بال هه لوه ريو!
به تيشکی گر د اريزو (۱)
بالداري جوان و په نګين (۲)
نيسک سووک و بال نه خشين (۳)
به روژ له م گول بو نه و گول
له م چله وه بو نه و چل
نه فري و نه نيشيته وه
بوئی خوټ نه چنيته وه
هر تاريخيت لي ده رکه وت
چاوت به شوعله و گر که وت (۴)
بال هه لئه پروزي ني
جه رگت هه لئه قرچيني
بالداري بال په نګاوره نګ
دهم پر هاواري بي ده نګ
خوژگه نه مزانی تو بو؟
وا خوټ نه که ی په نجه رو؟

-
- (۱) له دستنوو سيکی شاعيردا شوي ني هم به يته ، له گهال به يتي سييم نالوگور بووه .
(۲) هر لهو دستنوو سه دا (بالداري جوان و شيرين) نووسرا بوو .
(۳) هر لهو دستنوو سه دا (نيسک سووکي بال نه خشين) نووسرا بوو .
(۴) هر لهو دستنوو سه دا هم به يته به م جوړه بوو :

که تاريخيت لي ده رکه وت
چاوت به شه وقي گر که وت

شه بهق ئه دا به يانی
 له گوئ جوگه و سه رکانی (۵)
 ئه گسه پئی تا ئه توانی
 هيچ ماندوویتی نازانی
 کام جیگا خوش و به رزه
 کام لق ناسکه ، سه وزه (۶)
 له دووره وه بوی ئه فـپری
 جیگای خوتی لی ئه گری
 به رۆژ جیت ناو گولانه
 به شه و ئه بییه په روانه
 له کوئ به شوعله ت زانی (۷)
 خوت ئه که ی به قوریانی
 په پوله ی ناسک و نازدار
 عاشقی دل بریندار (۸)
 خوژگه ئه مزانی تو بو؟
 وا خوت ئه که ی ره نجه رو؟

(۵) هەر لهو دهستنووسه دا (شه بهق بدا به يانی / له گوئ جوگه له و کانی) نووسرابوو.

(۶) هەر لهو دهستنووسه دا (کام لق ناسک و ته رزه) نووسرابوو.

(۷) هەر لهو دهستنووسه دا (له کوئ شوعله ت پئی زانی) نووسرابوو.

(۸) لهو دهستنووسه دا ئه م دتیره له گه ل دتیری هه شته مدا شو تینیان نالوگۆز کراوه.

گیژه لووکه‌ی بای به‌تینی...

گیژه‌لووکه‌ی بای به‌تینی پیچه‌وانه‌ی رۆژگار
کاره‌ساتیکی به من کرد، ئیسکی کردم به‌پوار
خستمیه تهق تهق به‌ناحاق دهستی پر زۆری قه‌دهر
ذاب قلبی فی العذاب، طار فکری فی انکسار
(زئی) به‌لیلتی و سووریا دایم له چاوی من نه‌چن
ناوی نهو لیله و به‌خوړ دئ، نه‌م تنۆکه‌و دیته‌ خوار
خۆم نه‌زانم چیم به‌سه‌ر داها‌ت به‌ده‌س چه‌پگه‌رده‌وه
کیف فر العز منی کیف ضیعت الوقار
ایسته‌م‌م رازی درونی خلقه افشار ایلیه‌م
این سخن ناگفته به هرکز مبادا اشکار
سینه پر داغی فیراق و دیده پر فرمیتسکی غم
نائومی‌د و قور به‌سه‌ر، ناواره‌یی یار و دیار
غم‌ه‌ها بیتزاری کردووم خۆم به‌نه‌فسی خۆم نه‌لیم
بو‌یله بر احوالده پک اعلا دکلمی انتحار
ان قلبی کان مثل الطیر فی سجن فطار
هر که هینای بۆم سه‌با موژده‌ی قدوومی نه‌ویه‌هار
مرغی زاری دل چو از بندی قفس آزاد شد
شد غزلخوان آشیان بگرفت اندر مرغزار

ناچم بۆ به غدا

ههتا پيتم بکريئ ناچم بۆ به غدا
له به غدا دلم هيچ ناکریتتهوه
با هه زاران رۆژ پيکهوه ژيا بن
دۆستی خۆت لهوئ ناتناسیتتهوه
با خسووس هیتلی گهورهی کردبئ
نايهوئ کۆنی بپیرکهویتتهوه
چاوی پیت کهوئ، دلی تیکه ل دئ
له رابووردووی خوئی قیزی دیتتهوه
ئه گهر بزانیئ تو ئه چي بۆ لای
ئهو رۆژه ئه و خوئی ئه شاریتتهوه
ئه لئ نه وه کو، خودا نه کهرده
ئيشیکی ببئ و بپاریتتهوه
یا بۆ ته عینی، یا بۆ ته رفیعی
هاتبئ له من، بلالیتهوه
فه قیری بچئ، بۆ لای وه زیری
مه عنای بۆ ئه و چاک، لیک نادریتهوه
نازانن رۆژی، ئاواش ئه بینری
ته ئریخ بۆ دواوه، بگه ریتتهوه

هیمه‌تی پیران

رۆژنامه‌ی (ژین)ی ژماره (۸۲۲)، (۱۱)ی (ربیع الثانی) ۱۳۶۵ سالی (۲۰)، بهم ناوونیشان‌هی سه‌روهه ئهم باسه‌ی بلاو کردووه‌ته‌وه. (ئیمه پیرتکی ره‌وشن زه‌میرمان له به‌غدایه، ئهم‌هنده‌ ساله بۆم ری نه‌که‌وتوو زیاره‌تی بکه‌م، چونکو گۆشه‌گیره و نه‌یویستوو به‌ناسری. له‌م دواییه‌دا دوو شاه‌نه‌سه‌ری جیهانی و مه‌عانی ئه‌وم دی، یه‌که‌تیکیان (به‌هانه‌دین) پاشای ئه‌سه‌ری حه‌یاتی بوو، دووه‌میان ئه‌سه‌رتکی ته‌دریسی عیلمی (وضع)ی بوو که له‌ کوللییه‌ی (ئه‌عظمیه)دا به‌ده‌رس و توریه‌ته‌وه. پیچوله‌ی ئه‌مانه‌یشی حه‌للی (له‌غزتکی) به‌نه‌زم کردوو، ده‌ست من که‌وت چونکو مه‌وزووع له (وضع) و موعه‌ما بوو. منیش له‌پیشه‌وه به‌موعه‌ما ها‌تمه‌ پیشه‌وه. ئه‌و زاته شیخ نوره‌دین شیره‌وانییه، که باوکی به‌هانه‌دین پاشای مه‌سه‌ره‌ی پی‌شوومانه و مونه‌لفی ریساله‌ی عیلمی (وضع)ه. له‌غزه‌که کوریتکی زاویان که له (دۆغره‌مه‌چی)یه‌کانی هه‌ولیره و ته‌خه‌لوسی (کانی)یه و توریه ئه‌مه‌یه:

ناشنای ئه‌سراری قه‌لبه‌ی بی‌گومان
 ده‌رده‌خا ماهیه‌تی سرپری نیهان
 هه‌رکه‌سی فه‌یزی ئه‌وی بۆ ری که‌وی
 پادشاهیه‌که، به‌گه‌ردوون نانه‌وی
 باده‌یه‌کی گه‌ر بنۆشی بی‌گومان
 پیاله‌یه‌ک ناو، نایه‌نتی ملکی جیهان
 جه‌وه‌ری سی حه‌رفه، یه‌ک حه‌فتا ته‌مام
 ناوه‌راستی سیسه‌د و دوای سه‌د به‌نام
 هه‌رکه‌سی بی‌زانی دباره‌ تیده‌گا
 بی‌گومان فه‌یزی ئه‌ویشی پی‌ده‌گا

ئنجا نووسراوه له تهره‌ف (شیخ نووری)یه‌وه وا حه‌ل کرا:

ئه‌و موعه‌ممایه که سی حه‌رفه به‌ناو
 وه‌ک موالیبه‌ده شمولی که‌وته ناو

عشقه، جهزیهی سرپری یهزدانی ههیه
بۆدهماخی نهشئهبی وهحدهت مهیه
عشقه، شیرانی جیهان دینیتته بهند
عشقه، رۆحی پاک نهخاته ژئیر کهمهند
عشقه، کهس ناتوانی شهرحی لی بدا
عشقه، مایهی زهوقی ناسینی خودا
عشقیان دانا بهدوو نهوع، نههلی حال
عشقی سانع، عشقی مهسنووع دوو مهئال
عشقی سانع، شیوهبی ئینسانیه
عیشقی مهسنووع، ئارهزووی جهیوانیه
ئارهزووی جهیوانیه، دوایی جهننهته
سهفوهتی رۆحانیهی، مایهی جهننهته
عشقی زولف و خال و روومت فانییه
عیشقی پهنهانی لهتای سویحانیه
ئاه ئهگهر (نووری) لهمه بهشدار نهبوو
داخلی ناو دهفتههری نهحرار نهبوو

ژن

ژنی بهد چه شنی کۆلنج ژان نه هیتنی
نه گهر زوو نه یتسه قیینی، نه ت ته قیینی
ژنی ژن بی، له ژانی ژینی دونیا
به جوری لات نه دا، سهر سور نه میتنی
ژنت گهر^(۱) ژن نه بی، ژانه ژبانته
ژنی ژن بی، هه موو دنیا نه هیتنی

(۱) له دهستنوسه که ی شاعیردا (گه) نووسرا بوو، وا دیاره له کاتی نووسیندا (ری) په که ی که وتوو.

به کوردی ناوی مانگه کان

(نیسان) به کوردی (شهسته باران)ه
ناوی (مایس)یش (بهخته باران)ه
(حسوزه یران) ناوی، (باران یران)ه

ناوی (ته مموز)مان دانا (خه رمانان)
(ئاغستئوس)، (گره) گهرمای فراوان
(ئه یلوول)، (گه لایوژ) فینکی به یان

ناوی (تشرین ئه وهل)، (مشتاخان)
(تشرینی دوهم)، (په له) وهرد کیلان
ناوی (کانوونی یهک)، (گه لاریزان

ناوی (کانوونی دووهم)، (پیه ندان)ه
(شویات)، (ره شه می) ناویکی جوانه
مانگی (مارت)، (تاره) ناخری زستان

زۆر تکا ئه کهم له خوینده واران
له خاوهن بیرو تیپی زانایان
لهم ناوانه گهر چاتر ئه زانن
بیلتین به شه رتی باش بی لای هه مووان
له جیگای ئه مان، ئه و په سه ند بکری
ئه وه ناوی بی، تا ناخر زه مان
نهک من به جۆری، ئه وی تر جۆری
ناویان بو دانیین به که یفی خۆمان

(غونچه) و (شیرین) و (کالتی)...

(غونچه) و (شیرین) و (کالتی) سئ کچن نه ولادی گیو
قابیلن هر سئ وهزن بکرتین به ئالتوون و به زیو
غونچه وا تازه خه ریکی پیکه نینه بؤ فنوون
عیشویه بی (شیرینی) سه د فه رهاد نه خاته بیستوون
چاوی مهست و کالتی (کالتی) پر له باده ی عیسمه ته
ره بی هر سئ تاجی به رزی بن له بؤ نه م میلله ته
باغی بی خاری سه سادته، نه وزه ووری وا ده بی
غونچه شیرین بی به کالتی، باغی مه سه وودیه ته^(۱)

(۱) له م میژووه دا مالی ئیمه له رواندوز هاتنه وه هه ولیر. دوا ی نیوهرۆ بوو له باله خانه ی مه حه له که مددا
(شیخ نووری) له لام دانیشتبوو. له ناکاو (غونچه) و (کالتی) و (شیرین) هاتنه سه ری. (شیخ
نووری) ناوی پرسین و دهسته جی نه و چوار شیعه ی بؤ دانان. گیوی موکریانی.

نابینمهوه قهت لییره یه کئی...

نابینمهوه قهت لییره یه کئی یار و وه فادار^(۱)
حه قمه که نه بینم له شه واهه و به مه لاوه
هر دهر به دهر و نه فییه، نهوی سیره تی چایی
نه یق—ۆزنه وه ک—رده وهی به د به هه واهه
ئینسانی وه کو عه بده، له کۆی دهست نه که وی ئاخ
نایدۆزمه وه هه رچهند بگه ریم بۆی به چراوه
نهو شه خسه که واهه لای قه له و لای وه کو (رئ) یه
پیریکه به شه و هیمه تی شه و کیتل^(۲) به دو واهه^(۳)

(۱) ئەم شیعەری لە هەولێرەو ناردوو بۆ رۆژنامەی ژین. دەلێن ئەو شیعەری بۆ شیخ ئەحمەدی شیخ غەنی مامی که نازناوی (فەوزی) یه نووسبووه.

(۲) پیری شه و کیتل: شه خسیکه له شارباژێر، ژنان له رۆژانی دیاریکراودا ده چنه سه ر مه زاره که ی. گوایه وا به ناویانگه که شه و له گۆره که ی هاتوو ته ده ری و زه وی کیتلاهه. بۆ نه ز و نیاز خواست ده چنه سه ر مه زاره که ی.

(۳) مه به ستهی نه وه یه که شه خسی (شه و کیتل) ی له دوا به بۆ ستایش کردنه، به لام بۆ تانوت و زه مه یش دیت، چونکه کینایه یه بۆ کاری سیکس له شه واندا. له رۆژنامهی (ژبان) ی ژماره (۴۲۵) ی سالی (۱۰) (۵) ی کانوونی دووه می ۱۹۳۵دا له لاپه ره (۲) به ناوی په ندی پیتشینان - که دیاره هی پیره مه ترده - نووسراوه:

نه وانه ی له هجه ی لامیان وه ک رتیه
نه زانن پیری شه و کیتل له کو تیه
نه وانه که رئ به غین نه خو تین
جلوه ی فیتلبازی دوو قه وم نه نو تین

هاوار له دەس مالییه

له حالتم گهر نه پرسی، رۆژ و شهو، مه بهووت و چهیرانم
له به حیری واریدات و مه سهره فا، غه رق و په ریشانم
به رۆژ دائیم خه ریکی جه دوهل و جه معی حیساباتم
به شهو خه و خو^(۱) نییه، خولیا زه دهی نیشی سبه یانام
به مه سهره هه ر زامه ندم، وه زیفه ی خو مه پیم خو شه
حیسابی واریداتیش تازه وا هاتوه ته سه ر شانم
له ته حویلاتی خارج عاجزم، داخل به هه ر سووره ت
به میم، حی، بیست و دوو رازیم، له دهس جه معی په ریشانم^(۲)
له ته وحیدی حیساباتی قه زاکان هینده بیتزارم
نه گاته عه رشی نه علا بوچرووکی جه رگی بریانم^(۳)
له نازاری نیهائی و^(۴) موله قی هه رگیز مه پرسه لیم^(۵)
خودا دوور بن، له نازاری هه موو خویش و عه زیزانم^(۶)
گه هی مه شغولی دوکوم، گه ه خه ریکی جه دوهلی سولفهم^(۷)
ده می داماو سه هووی جه مع و ته نزیلاتی نیسانم^(۸)
له ناخر مه رحه له ی ته نزیمی نه وراق و جه سه داو لدا
چل و پینچ فه رق نه کا، ئیجمالی شه هری، چی بی؟ نایزانم

-
- (۱) له دهستنوسیکی شاعیر (شه ویش خو خه و نییه...) نووسرابوو.
(۲) هه ر له و دهستنوسه دا: (به ته سدیدی په ریشانم.) نووسرا بوو.
(۳) هه ر له و دهستنوسه دا: (نه گاته ناسمان، ناھو نه نینی جه رگی بریانم) نووسرابوو.
(۴) نه و سه رده مه نه و شیعره ی تیدا نووسیوه، سالی (مالییه) له (۳۱) ی مارتا ته واو بووه، بۆیه ده لئ: (له نازاری نیهائی).
(۵) هه ر له و دهستنوسه دا: (توخدا مه پرسن لیم) نووسرابوو.
(۶) هه ر له و دهستنوسه دا: (خودا دوور بی، له نازاری جه میعی خو شه ویستانم) نووسرابوو.
(۷) له و دهستنوسه ی شاعیردا: (گه ه خه ریکی ته سویبه ی سولفهم) نووسرابوو.
(۸) هه ر له و دهستنوسه دا: (جه مع و ته نزیلاتی نیسانم) نووسرابوو.

ده‌که‌ومه به‌حری بئ پایانی نهر قسام و ته‌قه‌للاوه
 وهره نه‌مجا ته‌ماشای حه‌له‌ولای می‌شکی به‌سه‌زمانم^(۹)
 تومه‌ز عه‌کسی ره‌قه‌م شانزه‌ی به‌ شه‌ست و یه‌ک نیشان داوه
 که‌وا گیتی‌ی ترازای ده‌سیکی سه‌هوو و نسیانم
 نه‌گه‌ر باوه‌ر نه‌فه‌رمووی شه‌و له‌ خه‌ودا تا‌کو سب‌حه‌ینتی^(۱۰)
 له‌ ئی‌ستس‌تاوه‌ خه‌ریکی نار‌دنی نه‌وراقی نی‌سانم^(۱۱)
 به‌رۆژی جو‌مه‌ه خه‌لکی وان له‌ به‌زم و عو‌شره‌تا دائیم^(۱۲)
 که‌چی من هه‌ر خه‌ریکی دو‌کوم و جه‌معی یه‌کونانم^(۱۳)
 به‌شه‌و چاو هه‌ل‌ب‌رم، ئی‌جمالی شه‌ه‌ری دیت‌ه به‌ر چاوم^(۱۴)
 که‌ چاویش دانه‌وینم^(۱۵)، کو‌مه‌لتی نه‌رقامه‌ می‌وانم
 هه‌میشه^(۱۶) بلبلی ته‌بعم، نه‌نیسی غون‌چه بوو نه‌وسا
 که‌چی ئی‌ستس‌تاکه‌ جه‌دوه‌ل بووه‌ته‌ گو‌لزار و گو‌لستانم^(۱۷)
 به‌سه‌د (اذن القبض) کو‌م کرده‌وه‌ نه‌قدی خه‌زین‌ه‌ی ژین
 به‌ئید‌نولد‌ه‌ف‌عی، سه‌رفم کرد هه‌موو نه‌قدی دل و جانم^(۱۸)
 له‌ غه‌یری ماده‌دا نه‌قدی حه‌یاتم^(۱۹)، نه‌بتی ده‌فته‌ر بوو
 به‌ته‌عدیلتی مه‌گه‌ر ده‌ستی^(۲۰) قه‌ده‌ر ریکی بخا ژیانم

(۹) ئەم بەیتە لە دەست‌نوسە‌کە‌ی شاعیردا نە‌بوو.

(۱۰) لە دەست‌نوسە‌کە‌ی شاعیر (نە‌گه‌ر باوه‌ر نە‌کە‌ی هه‌ر شه‌و له‌ خه‌وما تا‌کو سب‌حه‌ینتی) نووسرا‌بوو.

(۱۱) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (خه‌ریکی به‌ست‌ن و ریک‌خه‌ستنی نه‌وراقی نی‌سانم) نووسرا‌بوو.

(۱۲) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (خه‌ل‌قی هه‌ر خه‌ریکی که‌یف و سه‌یرانه) نووسرا‌بوو.

(۱۳) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (هه‌ر شه‌رزه‌ی دو‌کوم و سه‌هووی یه‌کونانم) نووسرا‌بوو.

(۱۴) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (له‌ خه‌و چاو هه‌ل‌ب‌رم ئی‌جمالی شه‌ه‌ری دیت‌ه به‌ر چاوم) نووسرا‌بوو.

(۱۵) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (که‌ چاو دائیمه‌ سه‌ریه‌ک) نووسرا‌بوو.

(۱۶) ئەم بەیتە لە دەست‌نوسە‌کە‌ی شاعیر لە‌گه‌ڵ بە‌یتی پێ‌شوو شو‌ئینیان ئال‌گو‌ژ بووه‌، (به‌دایم بلبلی ته‌بعم) نووسرا‌بوو.

(۱۷) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (بۆ‌ته سه‌یرانی به‌هارانم) نووسرا‌بوو.

(۱۸) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (به‌یه‌ک اذن الدف‌ع رۆ‌یی هه‌موو نه‌ختینه‌یی گیانم) نووسرا‌بوو.

(۱۹) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (له‌ غه‌یری ماده‌دا نه‌قدی ژیانم...) نووسرا‌بوو.

(۲۰) هه‌ر له‌و دەست‌نوسه‌دا: (به‌ته‌عدیلتی مه‌گه‌ر نه‌ه‌ری قه‌ده‌ر...) نووسرا‌بوو.

له عومرم سههوی سهرفیات نه گهر ته نزیل بکا نئزه د
 به سولفه ی دابنئ و ئیرادی بۆ بینئ له حیرمانم
 له قهیدی نائومییدی^(۲۱) شه تب نه گهر بکریم و تیپه ر ب م
 به قایای به د نه مینئ بۆ به قیییه ی مووده تی مانم
 به جارئ نه مه وه نه و بلبله ی نه یووت له گولشه ندا
 چه می هیلانه مه بۆ تائفه ی گول من غه زه خوانم^(۲۲)
 نه گهر بئ سالی مالیییه ی حه یاتم تیپه رئ نه وسا^(۲۳)
 نییه نیمکانی ئیسلاحتی سههوی قهیدی عیرفانم^(۲۴)
 به ته عدیلش جه وازی نادرئ، ته سحیحی رابووردوو^(۲۵)
 به ناچارئ له عهینی دهفته را مه جبوریه مانم^(۲۶)

۱۹۴۱/۲/۱۳

(۲۱) ههر له و دهستنوسه دا: (له سچلی نائومییدی) نووسرا بوو.

(۲۲) ههر له و دهستنوسه دا: (چه من هیلانه مه و من نه غمه خوانی به زمی یارانم) نووسرا بوو.

(۲۳) ههر له و دهستنوسه دا: (تیپه رئ ئیتر) نووسرا بوو.

(۲۴) ههر له و دهستنوسه دا: (قهیدی عیلم و عیرفانم) نووسرا بوو.

(۲۵) ههر له و دهستنوسه دا: (ئیسلاحی رابووردوو) نووسرا بوو.

(۲۶) ئەم شیعره له کاتیکدا نووسراوه، که شیخ نووری، کاتبی مسرهفی خه زینه ی لیوای سلیمانی بووه. پاشان په مزی مه لا مارف له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)، (۱۷) ی کانونی په کهم ۱۹۴۱ به شیعرئ وهلامی داوه ته وه.

تەربىيى غەزەلى ئەدبىي مۇختەرەم جەنابى (م. نوورى) ئەفەندى^(۱)

رەفيق حىلمى

لە دنيادا چ قەومىتكە بكا مىللەتى ئىھمال
جىھانى پر جىدالە، ئىستە بۆ تەئىنى ئىستىقلال
«خودايا بەسىە ئىتر لابهري دەيجوورى ئىزمىحلال
تلووعى پىن بکەى خورشیدی رۆژى پاکی ئىستىقبال»

لە رىتى حورپىيە تا شەرتى بگاتە ئاسمان شىنم
ھەر ئىستىقلالە مەقسوودم ھە تاكو باقىيە ژىنم
«لەگەل خاکیای هیجرەتدا، بەسەر چوو عومرى شیرىنم
دەسا نۆبەى وىسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال»

شەوى دەيجوورى نەگبەت، دور کەوئى یارەب لە کوردوستان
سەفایى باغى جەننەت دەرکەوئى، یارەب لە کوردوستان
ئىتر سىنجاقي مىللەت سەرکەوئى یارەب لە کوردوستان
ئەوا نۆبەى وىسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

مەعارف ئىستە ئەطفالانى مىللەتقان ئەکا تەنوبىر
مەلىک مەحمودى ئەوہل، خۆى بەعەزەم و ھىمەت و تەدبىر
ئىمورى مەلک و مىللەت، تا نىھایەت، گەر بکا تەدویر
ئىتر نۆبەى وىسالە، ئاھ، ئەى ئومىدى ئىستىقلال

(۱) ئەم شىعەرى مامۇستا (رەفيق حىلمى) م لىترەدا ۋەكو خۆى نووسىيەۋە، چۈنكە ئەۋەندەى بەدۋايدا گەرپام و رۆژنامە و گۆڧارەكانم ھەلگىتر و ۋەرگىتر كرد ئەم شىعەرەم نەدۆزىيەۋە كە مامۇستا (رەفيق حىلمى) كرددوويەتى بە (تەربىيە)، بەلام لەۋە دەكا ھەر ئەۋ شىعەرە بىت كە لە كاتى خۇيدا بۆ (ئەحمەد خواجه) ى ناردوۋە، كە سەۋكى تەحرىرى ژمارە (۱) ى ئەۋ رۆژنامەبە بوۋە شىعەرەكەش نامەى پىرۆزىايىيە لە دەرجوونى بەكەم ژمارەى رۆژنامەى ئومىدى ئىستىقلال. رەنگە ھەر لەۋى ئەم شىعەرە دەست مامۇستا رەفيق حىلمى كەوتىن، چۈنكە لەدۋايدا ئەۋ كرا بە لىپىسراۋى رۆژنامەكە.

کورہی بہتسی

جووت و کا

شاره زورر تاکو بلتی جیگه به کی بهرداره
خوولی زیو، ئاری به دیراو ئه پژیستی پاره
کوردده تو بۆچی نه لیتی: رووتم و بی لانه و بان
خاوه نی جووت و مالات و مه پ و پان و شوان
بایی تارانیه که ویژه به ره و ئاسنه که ت
پاره دهرهینه ره له و نهرزه ره که گاسنه که ت
ئوی پیوسته له جووتی، هموو داری به پرووه
نیر و^(۱) هه و جاپ و نه قیزه و که له مه و دهسته دووه
وهردی پارت هه موو ئالتوونه، به هۆپ و به جه و آل
وشکه و هردت هه یه، قهت ناتهوئی ده غلی ته ره کال
توو نه که ی به و زه وییه دیمه وه تاوه ختی په له
شین نه بی، دان نه گری، نه ک یه کتی، بتبئی ده په له
زهرد نه بی وه ختی دره و دئی^(۲)، نه چی بۆی نه گری سه پان
دره و نه کریت و نه کی شریت و نه بیته خهرمان
برۆ گاگی ره ی تی به سته، شهنی که به شه مال
هۆپی لی داگسره، دهرکی بدروو، بیکه ره چال
بیتینه سه باسی مه پ و میتگه لت، بۆت نه کری له شیر
رۆن و دۆ، ماست و که ره، که شک و فرۆ و پیسته په نیر
به ره و هۆپت خووری، چیغ و ده وارت له مووه
چاکی لی وردبیه وه، هیچی به پاره نه بووه
هر له بهرگن نه کری، خوارج و فه ره نجی و لاکیش
دیتته بهرده سته به خوړایی، به بی عاره ق و نیش

(۱) له دهستنوسیکی تردا: (نیل و...) نووسرا بوو.

(۲) هر له دهستنوسه دا: (دئی...) نووسرا بوو.

کوته جاوی شری خوٽه، نهچی نهیکه به که لاش
 له مه رهز بوزوو نه پرسیت و نه شیکه به که واش
 ناکری شت له م و له و، گهر بتهوی تا نه مری
 هموو بۆت ریک نه که وی^(۳)، کۆمه ل نه بی هه له خوری
 شوک و دۆشاری گه زۆت بۆ نه گری داری به روو
 نه تهوی پاره په یاکه ی، به که تیره و مازوو
 رهزه که ت، گهر بتهوی پاره ی لیشاوی هه یه
 میوژ و باسووق و^(۴) تری و هیزه ی دۆشاوی هه یه
 چ بلیم پووش و به له ک^(۵)، چیلکه و زه ل، لیژنه بی دار
 نه چی نه یهینی به باری که ر و نه یئیرییه شار
 هموو نه درئ به شت و مه ک، به که لویه ل بۆ مال
 رانه بویری به دلی خوٽ و منالت هموو سال
 مه له وانم له بنی گۆمی زمانا^(۶) به هه زار
 ناوی کوردی ده نه هینم به جه وال و به خه رار^(۷)

(۳) له ده ستنوسه که دا: (نه که وی و...) نووسرا بوو.

(۴) له رۆژنامه ی پینشکه و تن-ی ژماره (۳۰) و ده ستخه تیکی شاعیر: (باسق) نووسرا بوو.

(۵) له رۆژنامه ی ژین ژماره (۶) سالی (۱) ۱۹۷۱/۴/۱ که ئەم شیعره بۆ جار تیکی تر
 بلاو کراوه ته وه. وادیا ره له مانای وشه ی (به له ک) نه که یشتوو، بۆیه کردوو یانه به (به له ک).

(۶) له ده ستنوسه که ی مامۆستا (نه جمه ددین مه لا): (له بنی گۆمی زه مانا) نووسرا بوو.

(۷) شیخ نووری چاک ده رکی به وه کردوو که کۆمه لی کورده واری، بنچینه نابوو رییه که ی له سه ر
 کشتوکال به نده، چونکه خو ی کۆمه ل تیکی کشتوکالییه، بۆیه هانی خه لکی داوه روو بکه نه جووتیاری
 و زه وی کیتلان و زۆر کردنی به ره هم و به رو بوومی کشتوکالی و ناژه لدا ری.

جووت و گا شتیکی چاکه^(۱)

له باسی هر شتی پیا راگه‌یشترین نئیمه نووسیمان
 نیتر با بیینه‌وه سهر باسی جووتیاری و زهوی کیتلان
 له پایزدا خهریکی جووت و توو چاندن نه‌بی تا سهر
 له مالی خۆت نه‌نوویت و بئ عه‌زیه‌ت ناوی نه‌دا باران
 له جهرده و دز به‌دوووره، قه‌ت مه‌ترسه هیچی لی نایه
 له هاوینا له پاش دروینه، بیته سهر خه‌له و خهرمان
 وهره توو پیگه‌یشتووی وه‌ختی هاوینیش ته‌ماشاکه
 وه‌کوبامیه و ته‌ماته، کاله‌ک و لۆبیا و باینجان
 جگه لهو پارهبه‌ی خاوه‌ن زهوی نه‌یخاته گیرفانی
 به‌راستی خزمه‌تیکی زۆر نه‌کا، بۆ هاوالاتییه‌کان
 که‌له‌مه و نیر و هه‌وجاریک و جووتی گای له‌ر و بئ فەر
 نیتر ده‌سمایه‌ی ناوی، وه‌کو دوکانی بازرگان
 به‌قالی و نه‌م شتانه هیچ نییه که وه‌ختی نابووت بوو
 له باخه‌لیا نه‌لی نه‌سپن گۆرانی سه‌وزه‌لی تووم گیان

(۱) له ژماره (۲۷) ی رۆژنامه‌ی (پیشکوه‌تن) سالی (۱)، (۱۶) ی صفر (۱۳۳۹)، (۲۸) ی
 نوکتۆبه‌ری (۱۹۲۰) ناگاداریه‌ک له ژیر ناوی (بۆ زانین) بلاوکراره‌ته‌وه و تییدا ده‌لی:
 (پیشکوه‌تن) «مه‌به‌ستی رۆژنامه‌ی پیشکوه‌تنه» خۆی وه‌ک مه‌لی له‌وساوه که حه‌ز به‌ژووورکه‌وتن و
 پیشکوه‌تنی زمانی کوردی خۆمان ده‌کات، نیازی وایه که گره‌وی نووسینی کوردی بکری‌ت و بانگی
 نه‌وانه ده‌کات که حه‌ز له نووسین ده‌کن.

۱- به‌سی رهنک پاره‌ی داناره بۆ کرینی نه‌م نووسینه کوردیه. بۆ (۱) یه‌که‌م (۵۰) روپیه.
 بۆ (۲) دووم (۳۵) روپیه. بۆ (۳) سێهه‌م (۲۵) روپیه.

۲- هه‌تا رۆژی (۱۰) ی نوڤمبه‌ر (۱۹۲۰) نه‌م نووسینه وهرده‌گیریت.

له رۆژنامه‌ی (پیشکوه‌تن) ی ژماره (۳۰) سالی (۱)، (۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹، (۱۸) ی نوڤمبه‌ر
 (۱۹۲۰) راگه‌یه‌نراوه که (نه‌و سێیانه‌ی که کران، یه‌که‌مینیان باسی (جووت و گا) یه‌که (م.
 نووری) وتوویه‌تی و (۵۰) روپیه وهرده‌گیریت. دووه‌میان (بۆ چرووکی) (زکی سانیپ) (۳۵)
 روپیه وهرده‌گیریت و سێهه‌میان (رۆژه‌وه بوونیک) (محهمه‌د جه‌میل) (۲۵) روپیه وهرده‌گیریت.
 واته له‌م پیشبرکییه‌دا (شیخ نووری) پله‌ی یه‌که‌می بۆ دانراوه و خه‌لاته‌که‌ی دراوه‌تی.

زهوی و زار دهوله تیکه نامریت و قهت له ناو ناچن
 فقیر و دهست نه پویو نابن قهت، خاوه نی دهغل و دان
 بیناغهی دهوله مهندی هه به جوت و گا نه بن قائم
 به جوت و گا نه لئن، عهرز هه لدرین و پاره ده رهتینان
 تکاتان لئ نه کم لهم ئیشه دا تا پیشکه ون چاکه
 به لام دووباره پیوسته حکومت بیته یاریدان
 له باسی تووتن و کربار و لادییش بنووسم با
 که پاره ی پی بوئ، دیت و هزار روپیه نه با زستان
 به هاری سه د دیراو تووتن نه کات و وازی لئ دینن
 نه ما تووتن چ تووتن، ورد و پیس و بی گه لا و کیشان
 وهج^(۲) و دارک زیاتر ناوی تووتن بی به تووی نادا
 هه موو هه دار و بهرد و زبل و پووش و قشپل و ئیسقان
 بچیت و پتی بلتی نه و تووتنه باتمانی چهند بیژئ:
 (به سی لیره ی عه جه میی که متری نادهم به سه د قورحان)
 له نه رزی وشک و رهق، تووتن په یابن و واشی بفرۆشن
 که و ابو با هه موو دهست کهینه، جووتیاری و زهوی کیلان

(۲) له دهست نووسه که ی مامۆستا (نهجه ددین مهلا): (وهجه) نووسرا بوو.

پهيامى كۆمهلايه تى

گوتیم له نالینى كچى بوو، دوینى نه یلاوانه وه
 وا بهئسیر و بهسۆز نه یوت، دلئى نه توانه وه
 دهنگ و پهنگى وا نه بیستراوه و نه بینراوه له كهس
 كونه قه قماغه ی برینى ناو دلئى نه كولا نه وه
 نه یوت، ثم رووپوشه ته نیا رووی نه پویشیون و بهس
 رووبه رووی خویمان، حقووقى ناینه ناو نسیانه وه
 قهت نه بوو^(۱) رۆژئى به سه ره سستی حه قئى داوا بكه یین
 بۆ به شى خویمان بچینه ساحه و مه یدانه وه^(۲)
 نه وه ل و ناخر، خه تای ثم رووپه شه ی رووپوشه بوو
 بوو به مانعمان، نه چوینه كۆمه لئى پیاوانه وه^(۳)
 دا یگرن توخوا^(۴) فرتئى دهن، بیخه نه ته ندووره وه
 حه یفه رۆژئى روو، نه نینه ناو شه وى ده یجووره وه

زولمئى ثم غه داره بوو^(۵)، حوكمئى موساواتئى نه هیتشت
 جنسى ئیمه ی خسته حالتئى له پیاو پارانه وه^(۶)
 بۆ به شى ئیمه كفن بوو، وا له دنیا و ناخیره ت؟
 لیره ره ش، له ولا سپی، بېرئى به بالا مانه وه

-
- (۱) له ده ستنوسئىكى پېشوو تری شاعیر: (نایه لئى رۆژئى... نووسرا بوو.
 (۲) هه ر له و ده ستنوسه دا: (... بچینه كۆمه ل و مه یدانه وه) نووسرا بوو.
 (۳) هه ر له و ده ستنوسه دا: (بۆ حقووق و حه قئى خویمان، بچینه... نووسرا بوو.
 (۴) هه ر له و ده ستنوسه دا: (دا یگرن كچ گه ل فرتئى... نووسرا بوو.
 (۵) هه ر له و ده ستنوسه دا: (جه وری ثم... نووسرا بوو. له ده ستنوسئىكى تردا: (جه وری ثم زۆرداره...)
 نووسرا بوو. له گۆقاری گه لا ویتژ: (زولمئى ثم مه لعونه بوو... نووسرا بوو.
 (۶) هه ر له و ده ستنوسه دا: (هۆزئى نه رمئى خسته نه حوالئى له پیاو پارانه وه) نووسرا بوو.

چوارین = روباعی

برا من چه زل شیرینی چه مالی ناشکرا ناکم
پروبوچه له لام من بو مه زاهیر قهت پیا ناکم
چه مالی نه فسه مه حبووبی چه قیقی گهر ته ماشاکه ی
به غهیری نهو، ته مه نای وه سلی مه حبووبی له خوا ناکم

(کرده وه چاک بی یا بهد بی، دیته وه رتی ناده میزاد - شیخ نووری).
واتی مه گه که کرده وه بی بهد نه گهر بکه ی
گهر دوون له داستانی زه مان نه یسرپته وه
قه رزیکه کاره کانت له نه ستوی زه مانه دا
هر وه ختی، هر زه مان بی، نه درپته وه

ژن

ژن وهک دلوی جیویه له سهر دست
ناجولتی بیستو گهر بهری ده ستت کراوه بی
نه ما که بیستو ده ستت بقوچینی پائه کا
با بهینی په نجه کانت له حیمی تواوه بی

پووشی نه مه لی دوژمنی بو خستمه ته ندوور
روچی فسه ره حی نایه هزاران دلی ره نجوور
موژده ی زه فهری پییه، به دل خوشییه وه هات
شایسته یه نه م جه ژنه بلیم نووری عه لانوور

نوورتيكه ديدە حەددى بينىنى نىيە
ئاگر له بەرابەرى ئاوا تىنى نىيە
زەرپراتى سيفاتى زاتى پر كهون و مەكان
ئابىنرئ بە ديدەيه، كه دوورينى نىيە^(١)

خۆشه دەرخەن هەر وه كو ئاوينە عەيبت پووبه پروو
نەك له پشتى سەرتەوه وهك شانە دەرپيتن زبان
پياوى كامل دوژمنيش بئ يەك زبان و يەك دلە
پاش ملە نەك زەهرى مار و پووبه پروو شيرين بەيان

ياره بى له فه يزى مە عريفەت مە هجوورم
رپيوارى مە جازم، له حەقيقتە دوورم
مەر^(٢) پەحمەتى تۆ دەستى بداتە دەستم
سارپتژ بكا زامى دلەى پەنجـووورم
ئەى كاتبى حەرفى لەوحى پيشانى من
وہى پەردە گوشای رازى نيهانى من
زانپـوتە له نادانى خـۆم، نادانم
زانپـوتە حدوود و حەددى نادانى من

تۆ با عيسى حالى حوزن و خورسەندى منى
تۆ عوقدە گوشايى هەر گرى و بەندى منى
ئەم عەزمە من بەسمە كهوا بەندەبى تۆم
ئەم دەولەتە من بەسمە خوداوەندى منى

(١) ئەم چواربەيه له (خوا) دەدوتت.

(٢) مەر: واتە مەگەر.

خۆزگەم بەو، بئى وەجاخە ئەولادى نىپە
ھەرگىز لە زەمانە داد و بئى دادى نىپە
ھەر ئەو خەفەتەى ھەيە وەجاخى كۆپترە
بىجگە لەمە، داخ و فەريادى نىپە^(۳)

خالە بىستم ھاتىپە ھولپىر و نەتپرسى لە كەس
خۆ لە باخا ھەر گولە دايم ئەنىسى خاروخەس
چى ئەقەوما گەر بفرمووى خوشكە زايمە ھەيە
بەندى بەنديخانەى ھولپىرە وەك (مرغى) قەفەس^(۴)

دەل لە شەقلاوھ مەگەر نەختى ھەياتى بىتتە بەر
سەر لە ھەنكاوھ مەگەر نەختى ھەياتى بىتتە سەر
وہرنە لەم ھولپىرەدا ئەھلى دووھل زەوقم ئەوئى
غەبرى چەند شەخسى نەبئى، چىبەكەم خودا (أين المفر)؟^(۵)

خودا مەھەيتلە بۆ وەخت و زەمانى
لەسەر دەل بىمە بارىكى گرانى

(۳) لە شوتىتىكى تردا نووسىبووى: (غەبرى ئەوھ قەھر و داد و فەريادى نىپە).

(۴) (وہختى لە ھولپىر مووھزەف بووم، بىتخود بەعنى مەلا مەحمود ئەفەندى موفتى و خەبەرم نەزانىبو لەپاشا ئەم دوو شىعەرەم بۆ نووسى) شىخ نوورى شىخ سالىح. واديارە كە شىخ نوورى لەھەولپىر بووھ بىتخودى خالى سەرى ھولپىرى داوھ و چاوى بەشىخ نوورى نەكەوتووھ، بۆيە شىخ نوورى ئەم گلەبىپەى لئى كردووھ.

(۵) مامۇستا (ناسخ ئەفەندى ھەيدەرى) یش لە رۆژنامەى (ژىن) ى ژمارە (۴۰۹) ى سالى (۹) (۱) ى ئەيلوولى (۱۹۳۴) دا دەريارەى نووسىويانە: (باش كاتىبى مەھكەمەى بەدائەتى سلىمانى ناسخ ئەفەندى ھەيدەرى بەمەئزونيەتى پازدە رۆژ چووھ ھولپىر. ئەھلى سلىمانى لە مەعامەلەو كردهوھى ئەوئەندە مەمنوون بۆ ئەمە كە ئىش و كاريان وە پاش نەكەوئى ئارەزوومەندن كە رۆژتىك زووتر بەختىر و سەلامەتى بگەرپتەوھ سەر وەزىفە و لە چوون و ھاتنەوھى موھفەقىيەتى تەمەننا ئەكەن). ئەم پىياوھ يەكيتك بووھ لەو چەند شەخسە.

دهسم بگره برۆم با من نه بینم
دهسم بگری یه کئی بۆ په لکه نانی

بارزان ۱۸/۶/۱۹۵۱

خودایا گهر به دلما تیه پیه یی هه خه یالاتی
له عه زهت ئیشی سهخت و کلپه ی دلمه (۶) وا په شیواوم
به لوتفی خۆت مه گهر بهروانییه کرداری نارێکم
له سجلی ناومیدی بیسری تو، کردهوه و ناوم

خوایا بهسیه ئیتر لابه ری ده بجووری ئیضمحلال
تلووعی پی بکه ی خورشیدی رۆژی پاکی ئیستیقلال
له گه ل خولیا ی هیجره تدا، به سه ر چوو عومری شیرینم
ده سا نۆه ی و یسا له ، ئاه.. ئه ی ئومیدی ئیستیقلال (۷)

(شووشه) چ به ششووشه، قه دی شووشه وه کو شمشال (۸)
چاو مه ست و ده هه ن غونچه وو پر عیشوه و لیو ئال

(۶) بۆ ئه وه ی له نگ نه بن (وا)م بۆ داناوه.

(۷) له لاپه ره ۱۸۸ ی به رگی سیه می مینای شکسته م وه رگرتوه که مامۆستا نه جمه دین مه لا
نووسیوه تیه وه، ره نگه هه ر ئه م چوارینه یه بیته که مامۆستا ره فیق حیلمی کردوویه تی به
ته ربیع.

(۸) مامۆستا (حیلمی) (شیخ محمه دی کو ری حسه دین ۱۹۰۹ - ۱۹۸۵/۵/۱۰) له رۆژنامه ی
هاوکاری ژماره (۷۱۰) ی رۆژی (۱۹۸۳/۱۱/۳) دا له چاوپێکه وتینکدا ده لێ: (براده ریشم له گه ل
شیخ نووری شیخ صالح- دا هه بوو، هه رچه نده ئه چومه سلیمانی سه رم لێ نه دا. رۆژکیان به گه ره کی
گاواراندا تیه پهرین دوو کچی گاوری زۆر جواغان بینی، ئه و ئه یناسین وتی حیلمی ناویان (ماری و
شووشه) یه، ئینجا سه یریان که ئه لێتی په رین. منیش وتم راسته که ی به خوا جوانن. هه ر به ده م
رۆیشتنه وه وتی حیلمی قه له مه که ت ده ره یه تنه و بنووسه. ئه م چوارینه یه ی بۆ وتم). پشش ئه ویش
هاورپی خۆشه و یستم مامۆستا (ئهمین ئه حمه د عه لی) له هه له به جه له رۆژی (۱۹۸۳/۹/۳) دا بۆ نه ی
دانانی ئه م چوارینه یه ی به م جۆره بۆ باس کردم و وتی: (له سالی «۱۹۲۹» شیخ نووری له گه ل =

(ماری) (۹) که دوو ماری سه‌ری زولفی له ملم دا
جوولایه‌وه که‌وتم به‌ده‌ما، بی‌خود و بی‌حال

خه‌یالی دیده‌نی تو‌وا له سه‌رما
خه‌ریک ماوم له‌به‌ر باران و سه‌رما
نه‌وه‌نده‌ت بی‌ر نه‌که‌م وه‌ختی نه‌زانی
له‌خزمه‌ت دام که‌رۆژی هات به‌سه‌رما

بۆیه من ئیش‌تیراکی ئی‌وه نه‌که‌م
حه‌ز له نه‌خلاتی چاکی ئی‌وه نه‌که‌م
(۱۰)

رۆح فیدای خاکی پاکی ئی‌وه نه‌که‌م

= «حیلمی» شاعیر به‌گه‌ره‌کی گاواراندا تێده‌په‌رن که له‌گردی سه‌یوان هاتوونه‌ته‌وه، به‌به‌رده‌م مالی
«که‌ریمی عه‌له‌که» دا ره‌ت ده‌بن، دوو ئاقره‌تی گاور ده‌بینن که ناویان (شووشه) و (ماری) بووه له
جوانی و شۆخیدا بی‌هاوتا بوون. شیخ نووری که چاری پیتیان که‌وتوو ده‌ستبه‌جێ ئه‌م چوارینه‌یه‌ی بۆ
نووسیون. ئه‌م زانیارییه‌نامه به‌ته‌فسیله‌ مامۆستا (حیلمی) ی وه‌رگرتوو و له‌سه‌ر نه‌وار تۆمارم
کردوون.

(۹) ده‌لێن ماری کچیکێ پرچ درێژ بووه.

(۱۰) ئه‌م دێره له‌ده‌ستتوسه‌که‌دا کوژابوووه و نه‌ده‌خوێنرایه‌وه.

گردی سه‌یوان^(۱)

دهمی ئیواره رۆژ لێره له حالتیکی سه‌زینایه و تاریکی له مه‌عنایی نیگاهی وا په‌سینایه شنه‌ی با هه‌ر وه‌کونه‌ی، نه‌غمه‌په‌ردازی مه‌قاماته هه‌زاران ناله‌یی زاری له‌ناو ناهو‌نه‌نینایه

چ خاکیکه موقه‌ده‌س، توریه‌ی پاکی شه‌هیدانه به هه‌ر لادا بپۆی هه‌ر نه‌عه‌ری (الله اکبر) دێ له‌هه‌ر سوو تێپه‌ری ئایاتی حق ته‌فسیری قورئانه مه‌لایه‌ک بۆ زیاره‌ت سه‌ف به‌سه‌ف، بێ پا و بێ سه‌ر دێ

دره‌ختی سه‌ل خورده‌ی ئایه‌تی قه‌ومیه‌تی کورده مه‌زاری نادیا‌ری سووره‌تی (إنا فتحنا) یه^(۲) به‌یانی شه‌رحی رابوردووی ژبانی میلله‌تی کورده نیشانه‌ی قه‌هره‌مانییه‌ی قه‌ومی کوردی لێ هه‌و به‌یادایه

نیگاهی ناگرینی شه‌و به مه‌هتا‌بیکی نوور نه‌فشان که دار و به‌زد و کتیلی قه‌بره‌کانی پێ نه‌کا ته‌نویر وه‌کو روحنی له‌به‌ر ده‌متا کفن بردووشی فه‌خروشان زه‌مانی تێپه‌ریو سه‌رگوزشتی خو‌ی نه‌کا ته‌ق‌ری‌ر

(۱) گردی سه‌یوان: ناوی گردیکه، که‌وتوه‌ته رۆژه‌لاتی شاری سلیمانیه‌وه. له‌گه‌ل بنیادانی شار نه‌و گرده‌ کراره به‌ گۆرستان. (سه‌یوان) و (که‌یوان) ناوی جووته قاره‌مانیک بوون ده‌لێن دلێرانه‌ دژی هێرشێ تورکه عوسمانیه‌کان بۆ سه‌ر شاری سلیمانی جه‌نگاون، له‌ گردی (سه‌یوان) نیژراون و گرده‌که به‌ناوی یه‌که‌میان‌ه‌وه ناو نراوه.

(۲) إنا فتحنا ئیشاره‌ته بۆ سووره‌تی (إنا فتحنا لك فتحا مبینا).

دهلئى ئەم جىڭگە يە بۆ پاشە رۆژت، قىيبلە گاهىتە
سەراپا قەھرەمان و تاجدارن لىرەدا مەد فوون
سەراسەر بەرد و قەبرى، رەمزى تاج و تەختى شاھىتە
پەرەى تەئرىخى حوكمى حاكمانى كورد ئەكا گولگون

بەزاهىر دار و بەرد، ئەما ھەموو ئەشعارى پر ناھەنگ
سنووحاتى ھەموو ئىلھامى ئەفكارى ئەدىبانە
شەپولى بەحرى مەعنا، ھەرۋەكو مەھتابى رەنگاۋرەنگ
ئەلئى فەجرى بەيانانە لەناو شەودا درەخشانە

لەپىش فەجرا ھەموو رۆژى تەمى ماتەم حەزىنانە
دەپۆشئ سەر ھەتا دامئى ئەم گەردە بە مەحزوونى
بەدەنگى پىچەوانەى تى مەگە، سۆزىكى گىرمانە
لە بەندى جەرگى لەيلئ دئتە دەر بۆ مەرگى مەجنوونى

ھەناسەى ساردى بئى روحنى كە دئ بئى سروە شەوگاران
بەسەر كۆلمى گوللا پەخشان ئەكا، گىتسووى رەيحانە
ئىفادەى شىعەرى، ژىنى تىپەرىيوى نەوجوانانە
ئەگەر ورد بىتەو، دەرسىكى پر مەعنايە بۆ ئىنسان

دەخىلە زائىرا ناھىستە پىن دانئى بەسەر خاكا
مەقامى نامداران و نمونەى عەرشى بەزدانە
بەتەعزىم و ئەدەب تىپەرى بىيى چاكە بەجىيى چاكا
نیشانە و رەمزى كوردە، ناوى بەرزى گەردى سەيوان^(۳)

سليمانى ۱۴- ۱۹۴۳/۱/۱۵

(۳) لە دەستنووسى (توحفە)دا كە لە ۹۴۲/۱/۲۶ بۆ مامۆستا گىيوى موكرىمانى نارەدوويەتى ئەم شىعەرى تىدايە. دەستنووسىكى تى ئەم شىعەرم لەلابوو كە دواى ئەم دەستنوسەيان نووسىبوويەو، لە ھەندئ شوتن جياوازيان ھەبو، بەلام ئەمە دواقەناعەتى شاعىرە و دواى دەست پىدا ھىتانەو بەم شىوہە ھىشتوويە تىبەو.

تا که کان

* شاهدی عهیب و قسوورت ئەمهیه ئەی بی هۆش
 که له دووی عهیب و قسووری ئەم و ئەو عهدالی
 * ئەمینم قەت که پێ نانیتمه سەر سه بیارهیهکی خۆم
 بهلام نیتزیکه سه بیارهی ئەم و ئەو پێ به سه رمانی
 * بەد کردوه له موجته مه عا نرخی هەر که مه
 خۆزاکێ با بیته^(۱) کولیچه و شه که ره له مه
 * دلێ خۆم به خوینی جهرگی خۆم ئاوداوه رۆژ و شه
 به شیرێ خەم به خیتوم کردوه رۆلهی به لا بو خۆم
 * غـــــرووره وا په چهی داوه به روویا
 ئەگینا جوان ئەبی هەر روو نومسا بی
 * به هار رۆیشت و هەر نه کـــــرایه وه دل
 خودا ئەم غـــــونچهیه، بوچی نه پشکووت
 * هیوام وایه هه موو رۆژت بیته رۆژی نه ورۆزی
 له نه سری ئاخیدا، لیت بکه م من جهژنه پیرۆزی
 * عه ره ق به پروومه تی تووه به تینی گهرمی هه تاو
 ئەلێی گوله که به ناگر، گولاوی لێ نه تکی
 * وه کو قه ولت له گه ل خوا کردوه، هەرگیز ده سی نه گری
 نه ویشته خۆ له دهس دی وهک سه گتی لاتی که سی نه گری
 * بلتین به و یاره وه فاداره، کهوا چاوی له ریمه
 عه رزی بکه ن تا کو قیامهت هەر ئەمه جیمه^(۲)
 * بنازم ورده خـــــالی ده وری لـــــوت
 ئەلێی زهنگی به چهی شه که ره فرۆشه

(۱) له دهستنووسه که ی شاعیر (بیته) نووسرا بوو، وا دیاره هه له ی نووسینه.

(۲) ئەلێن گوا یا ماله باوانی شیخ نووری خه ریک بووه ژنیکی به ته مه نی بو به یتن، ئافره ته که ش زۆر مه تله بی بووه مێرد به شیخ نووری بکا، به لام شیخ نووری ماوه بهک له دهست ئەو ئافره ته دوور ده که ویته وه و ئەم دێره شیعه ی بو ده نیرئ.

* نییه له کۆهی ئەوا بێ نه‌واو و پێسواری
 که شووشه‌یی دلی وه‌ک تۆبه، باره‌ها نه‌شکن
 * من کجا و جمع این ارقام بی معنا کجا
 شاهم اما طیلسان فقر در بر کرده ام
 * چۆن ئەبێ یه‌ک بێ له بازاری مرووه‌ت مه‌ندان
 قیমে‌تی یووسفی میسری و غولامی حه‌به‌شی
 * سه‌ری من وا له گوتی قه‌برا ئەله‌رزئی که‌ی غه‌می تۆمه
 به‌دل من غه‌م ئەخۆم بو‌ئو که‌سه‌ی ئەم‌رۆ له دایک بێ
 * هه‌ر له ئەوه‌ل سه‌فه‌ری مه‌دره‌سه، مامۆستا که‌م
 عه‌قتی فیزی ئەم و ئەو کرد و منی شه‌یدا کرد
 * دنیا به‌کسی ده‌ که‌ بگێرد ده‌ستت
 یا پیش سگی نه‌ که‌ بگێسرد پاسد
 * شکرفشانی سعدی بێین که‌ شه‌ری روح
 نموده بر شکری طبع او مگس رانی
 * نشاط خیز بود بلبلان معنا را
 به بوستان و گلستان او خوش الحانی (۳)

(۳) هه‌ندی له‌و تا‌کانه‌ برتین له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی شیعرێ تازه‌ که‌ ئەم به‌یتانه‌ش دیارن و خۆینه‌ر ده‌زانی ماویانه‌ شتی دیکه‌یان به‌دواوه‌ بێ.

پاشکو

پاشکۆی ژماره ۱

سې نامه‌ی شیخ نووری

نامه‌ی یه‌که‌می بۆ ماموستا (گیوی موکریانی) ناردووه به‌بېن زیاد و کهم ده‌ینووسینه‌وه

نووری چاوی نووری

له‌گه‌ل په‌مزی ئه‌فه‌ندی وینه‌که‌م و به‌کاربایه‌کدا کاغه‌زیکتم وه‌رگرت، زۆر له‌خۆشه‌ویستی ساف و بې‌تۆز و گه‌ردتان دلشاد بووم، نه‌وا هه‌ندیک له‌و شیعرا‌نه‌ی که‌جه‌نابتان نه‌تان‌دیوه بۆ ئه‌وه‌ی بژاری بکه‌ی و کامی به‌چاکتان زانی نامزه‌دی دیوانه‌که‌ی بکه‌ی کردم به‌دیاری و ناوم نا (توحفه) و بۆم ناردی، هیوام وایه مه‌قبولی ته‌بع‌تان بېی. ذاته‌ن له‌هه‌موو نه‌وعه‌یکه. له‌غه‌زه‌ته‌کۆنه‌کان به‌خوا هه‌ر ئه‌مه مابوو که بۆم ناردی، مندالان هه‌موویان له‌ناو بردبوو. به‌عزێ مه‌قالاتی ئه‌ده‌بیه‌ی خۆم له‌ناویاندا هه‌یه مه‌قاله‌یه‌کی سیاسی تیا‌یه که وه‌ختی خۆی جوابی غه‌زه‌ته‌ی (نه‌جمه) که له‌که‌رکووک ده‌رده‌چوو داومه‌ته‌وه.

مه‌عه‌ل ئه‌سه‌ف قسمی ئه‌وه‌ل له‌غه‌زه‌ته‌یه‌کدا‌یه که نه‌مدۆزییه‌وه حه‌قیقی جوابی‌کی موهیمه. وه‌ختی خۆی له‌سه‌ر تورک‌چیتی شه‌ره مه‌قاله‌ی زۆرم کردووه. هه‌یچی‌شی پا‌ریه‌که‌ی نه‌کرد.

که هاتمه‌وه کاغه‌زیکه‌ی عه‌لی که‌مالم وه‌رگرت وا ته‌قدیم کرد، ئه‌مجا نازانم جوابی خۆتی داوه‌ته‌وه؟ هیوام وایه له‌خزمه‌ت سستی نه‌کات. منیش دووباره بۆی ئه‌نووسمه‌وه.

کاغه‌زه‌که‌ی له‌تیه‌ف هه‌یشتا نه‌داوه، سبچه‌ی شه‌و ئه‌چم بۆ ماله‌وه بۆ‌لای.

ئه‌مه دوو سې رۆژه ئه‌گه‌رێم ئه‌حوالی یه‌کینک ئه‌پرسم که بیته بۆ هه‌ولێر ده‌ست ناکه‌وی ئه‌وا مه‌جبور بووم ئه‌م توحفه‌یه‌م ته‌قدیم کرد و غه‌زه‌ته‌کۆن و شه‌ره‌کانم هه‌یشته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کیتدا بینه‌یتم، جا‌ری ئه‌م جا‌ره خوا حافی‌زتان بیته.

۱۹۴۲/۱/۲۶

ئیمزا

سلیمان‌ی. م. نووری

نامه‌ی دووه‌می بۆ مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی ناردوو، ئه‌مه‌ش ده‌قی ئه‌و نامه‌یه‌یه.

سلیمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

برای بهرز و به‌نرخم مامۆستا عه‌لاه‌ده‌دین.. هه‌موو کاتیکتان باش.

له‌یه‌زدان ئه‌پارێتمه‌وه به‌ته‌ندروستی و خوشی رابوێرن. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت لێم عایه‌ن بوو که ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان زۆر جوان خوێندۆته‌وه، به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بێ پایانتان پێشکەش ئه‌که‌م.

قوربان! له‌ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ئه‌وه‌یه ئه‌م شاعیرانه‌ی که ئیستا به‌پای پیلان شیعەر ئه‌خه‌نه‌ پێش چاری خوێنده‌واران و تێگه‌یشتوون شیعەر له‌م عه‌سه‌رده‌ا وه‌کو سائیر شتی تر ته‌تووری کردوو و ته‌توره‌که‌ش عیباره‌ته‌ له‌ ریعایه‌ت نه‌کردنی ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کارهێنانی وشه‌ی کوردی په‌تی له‌ جیگای خۆیا بێ یا نه‌بێ، ئیتر هه‌رچی نه‌واحی ئه‌ده‌بیه‌ی تری شیعەر و ئه‌ده‌بیات هه‌یه ریعایه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده. به‌عنی شت بلێن و بنووسن و خۆیان ناوی بنێن شیعەر، ئیتر به‌سه و ته‌واوه.

مه‌علوومی عالیتانه ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خوێنده‌وارانه‌یه که ئه‌یخوێننه‌وه و تێی نه‌گه‌ن. بۆ ئه‌وانه نییه که نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چیه. ئه‌مجا ئه‌و به‌شه شاعیرانه ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه ته‌ئلیفانه خوا کردی و که‌وتنه ره‌خه‌گرتن ئه‌و ته‌نقیده مه‌عنه‌ن ته‌ئیده بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه که ئیستیناد به‌مه‌باحسی علمیه‌وه هاتبێته‌ وجود. ته‌بعه‌ن ئه‌وانه ئه‌بن به‌ره‌خه‌گر، شاعیر و یا ئه‌دیب نین و ناشزانن که شاعیر و ئه‌دیب نین (که فه‌لاکه‌تی گه‌وره بۆ خۆیان) ئه‌مه‌یه مه‌عنا‌ی راسته‌قینه‌ی ئه‌دیب ئه‌وه‌یه که وه‌له‌و له‌ده‌رجه‌یه‌کی که‌میشا بێ که‌م تا بێژی له‌قه‌واعدی ئه‌ده‌ب شاره‌زا بێ. بزنان ته‌شبهیه‌ چیه، ئیستیعاره مه‌عنا‌ی چیه، له‌ف و نه‌شر چۆنه و شتی و له‌قه‌واعدی ئه‌ده‌ب بزنان.

ته‌قریبه‌ن ده‌ پانزه‌ سال له‌مه‌و پێش تا قمیتیک لێره چوو بوون بۆ پێنجوێن و لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خێر ره‌شید سدقی مودیری ناحیه‌ی پێنجوێن بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه به‌ته‌بیعه‌ت له‌ئوقاتی فه‌راغا هه‌موو لوجنه‌ لای ئه‌و کۆ نه‌بوونه‌وه، مودیریش جه‌نابتان ئه‌یزانن که شاعیره، ئه‌کسه‌ری وه‌قتیان به‌شیعەر خوێندنه‌وه لای ئه‌و راباردوو. ئه‌وانه‌ی که گوێیان له‌خوێندنه‌وه‌ی

شعیریش نه‌بووه هه‌موویان به ته‌ئسیری شاعیری به‌ناوبانگ ره‌شید سدقی بووبون به شاعیر. له چ جیگایه‌ک کۆ نه‌بوونهوه، چ نه‌وعه خوارده‌مه‌نییه‌کیان نه‌خوارد، عشق و غه‌رام له‌گه‌ل کئی و له چ ده‌ره‌جه‌ی شیده‌تیکا بووبی په‌ی ده‌ر په‌ی نه‌کرا به‌غه‌زهل و قه‌سیده و نه‌نیررا بۆ خوالی‌خۆشبوو پیره‌مێرد. یه‌کئی له‌م شاعیرانه‌ ره‌فعت درێژ بوو غه‌زه‌لیتکی ناردبوو بۆ نه‌وه‌ی له‌ ژینا چاپ بکری، شاعیره‌کان توخنی وه‌زن نه‌که‌وتبوون، به‌لام هه‌موو ناخری دێژیک له‌گه‌ل دێری دووه‌می موقه‌فا وه‌کو مریشکی سووره‌وه‌کراو و پاقله‌ی کولاو و گوشتی برژاو، غه‌زه‌له‌که‌ش مه‌وزووعه‌که‌ی هه‌ر خواردن بوو و مه‌وزووع ته‌طه‌روقی کردبوو به‌ئیشاره‌ت له‌م غه‌زه‌له‌دا باسی نه‌وه‌شی کردبوو که ره‌شید سدقی مه‌یلی کچی مه‌لا نه‌کات و رۆژیک له‌ مه‌جلیسه‌که‌یاندا مه‌وزووع کراوه‌ته‌وه و زۆر تووره‌ بووه. پیره‌مێرد خوا لیتی خۆش بی نه‌مه‌ی له‌ ژینا چاپ کرد. پینجشه‌مه‌ بوو نه‌و رۆژه‌ جه‌ریده‌ ده‌رچوو خۆی بۆی هینام بۆ خه‌زینه (نه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌وئ کاتبی مه‌سره‌ف بووم) نیشانی دام، عه‌زرم کرد خاله‌ بۆ جه‌ریده‌که‌ی خۆت به‌جوان و مونسایی نازانم نه‌م جۆره‌ شتانه‌ی تیا بنوسری. فه‌رموی بۆ نه‌وه‌ی حه‌یایان به‌رم بۆیه‌ نووسیموه، منیش بۆ پینجشه‌مه‌ی ناینده‌ نه‌م چهند شاعیره‌م دایه‌ خزه‌تی، وتم نه‌مه‌ش چاپ که (نه‌مه‌یه‌ شاعیره‌کان) له‌ ۱۹۴۲دا و تراوه.

حه‌قه‌ نه‌م‌رۆ بدا تانه‌ له‌ ماهو مشتهری و نه‌خته‌ر سوله‌یمانی به‌شعیری ئیوه‌وه‌ ناویه‌ته‌ سه‌ر نه‌فسه‌ر ته‌ماشای لاپه‌ره‌ی ژین که‌ن نییه‌ جی نوخته‌یه‌ خالی له‌به‌ر نه‌شعاری تازه‌ی شاعیران نه‌م سه‌ر هه‌تا نه‌و سه‌ر نه‌بینی شیعری لوجنه‌ی فه‌حسی تووتن بیشه‌مه‌ و بۆندار نه‌بینی میسره‌عی و قامه‌تی به‌رزه‌ وه‌کو عه‌رعه‌ر نه‌بینی شیعری سدقی پر له‌ نکه‌ته‌ی خۆش و مه‌عیندار له‌سه‌ر مالی مه‌لا شه‌رییه‌ له‌سه‌ر پیتییه‌ وه‌کو وه‌روه‌ر نه‌بینی شیعری وا پرپییه‌ له‌ قه‌یسی و میوژ و بادام فه‌ساحه‌ت جییر و هوپی دئی له‌ویدا وه‌ک که‌له‌رمی ته‌ر له‌ناو نه‌شعاری نه‌م خۆراکه‌ نایابانه‌ شیعری کۆن نه‌شوبه‌تی هه‌ر به‌ته‌شپی پر له‌ ترخینه‌ و له‌په‌ی ساوه‌ر شوکر فه‌وتا جیناس و قاعیده‌ی ته‌شخیس و ئیستیفه‌ام هه‌تا که‌ی بۆ ته‌ضادئ دایمئیم واله‌و موضظه‌ر

هه تاكه‌ی من مقه‌یه‌د بم به‌قه‌یدی قافییه و ئه‌وزان
هه تاكه‌ی (تجاهل عارفانه) بینه‌ده‌فته‌ر
له‌گه‌ل ته‌ردید و قه‌تعا بۆ نه‌كه‌م قه‌تعی عیلاقه‌ی دل
به‌كه‌لكی چیم نه‌شێ غه‌یری خه‌فته‌ه‌تینان و ده‌ردی سه‌ر
ده‌با بپروا وضوح و ئیستیعاره‌ گۆری با گۆم بی
رجوع و حوسنی ته‌علیل و نیدای حسی به‌دیع ئاوه‌ر
له‌ بۆ چیم چاكه‌ به‌ینی دابجینم بۆ له‌ف و نه‌شیری
مووره‌ته‌ب یا مشه‌وه‌ش بۆ به‌دلما چی وه‌كو نه‌شته‌ر
به‌قانونیش مووه‌زه‌ف گه‌بییه‌ حه‌ددی خو‌ی ته‌قاویته
ته‌مای چیمان هه‌یه‌ تاكه‌ی بژی شیعی‌ی من و زیوه‌ر

كاكه‌ عه‌لانه‌ددین نه‌مجا رۆژێك نه‌بی نه‌م شاعیره‌ به‌نرخانه‌ یا خو‌یان تیته‌گه‌ن كه‌ شاعیر
نێن و یا خیره‌خواهێك تییان نه‌گه‌یه‌نی و كه‌ له‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات تیگه‌یشتن ته‌بعه‌ن فیر
نه‌بن و كه‌ فیر بوون نه‌مجا نه‌نووسن و باش نه‌نووسن.

نه‌مجا كه‌ وابوو هه‌روه‌كو عه‌رزم كردن، موختار و مفه‌وه‌زن، نه‌توانن چ نه‌وعه‌ ده‌س
لیدانی كه‌ پتویست بی ده‌ستی لیده‌ن و كه‌لیماتی عه‌ره‌بی (حتی الامكان) بگۆرن به
كو‌ردی. پاش نه‌وه‌ ته‌رتیبی و حه‌جمی لاپه‌ره‌كانی، له‌گه‌ل مقه‌دیمه‌یه‌کی خو‌تا بۆم بنی‌ریته‌وه
كه‌ خو‌م لیره‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ ته‌وسیییه‌ ته‌بییزی بکه‌م و بۆ چاپ كردنی چی پتویسته
عه‌رزتانی بکه‌م. ئیتر به‌دل و به‌گیان ژیان و به‌رزیتان له‌ یه‌زدان داوا نه‌كه‌م.

نووری شیخ صالح

سلیمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

نووری چاوم عبدالرحمان

ئینشانہ لالا دائیمن مسعوود و له سحہ تدا ئەبن، ئەلحەمدولیللا هەموو لایەک باشین. وتار و ئەشعارەکان پاش سێ - چوار پۆژی حەفلە‌ی تەئبیینە کە هەموویم کۆ کردووہ و مەیدانی فەوتانی هیچیم نەدا، بە ئەمەلی ئەوەی کە ئینشانە لالا له فرسە شتیکدا له چاپ بدرئ. تا ئەم بەینە کەس لیتی نەپرسییەوہ. لەم رۆژانەدا جەمال هات و داوای کرد وتی کاک ئاوپەرحمان داوای کردووہ و بۆی نەنێتم، منیش هەموویم تەسلیم کرد. بەلام بۆ ئەوەی زایع نەبێ و بەهەر جۆر و تەقە لایەک بووہ له چاپ بدرئ ویستم ئەم کاغەزەتان بۆ بنووسم.

بێخود له دلی هیچ فەردیکا فەرامۆش نەکراوہ. تەبیینی ئەو مەرکەز و مەکانەتە بە له چاپ دانی وتارەکان کە بۆ تەئبیینە کە‌ی وتراوہ و بێجگە لەمەش بە چاپ کردنی ئەسەرەکانی تا دنیا ماوہ ئەویش نەمیتێ. ناشێ مۆتالە عە‌ی حە‌یاتی گەورە و شاعیرە کانت نەکردبێ. زۆریان له جیہانیتکی موبەہە مەوہ دۆستیتکی، موخلیستیک، ئەسەرەکانی یا خزمیتکی بەجاری هیناویبەتەوہ ناو دلی خۆتندەوارەکانی جینگە یەکی بەرزی بۆ تەئمین کردووہ و تا لامۆتەناھی ژبان‌دوویدەتی. تۆ، ئیمە ئەگەر بێتو کەمیتک یە عەنی هەر بەقەدەر ئیمکانی بۆ ژبان‌دنی ئەم ناوہ گەورە یە تیبکۆشین زۆر بەناسانی پێکی نەهینین و شتیکێ گران نیبە. ئەو لەن: ئەو قەبرە‌ی کە نەبەدینە تیا پراکشاوہ بۆ ئەوەی بەمرووری زەمان لەگەڵ نەرزە کە نەبێ بە یەک تەدبیرتکی بکری.

ئانیبەن: ئەو وتار و ئەشعارە‌ی کە بۆ مەرحووم و تەئبیینی وتراوہ له چاپ بدرئ و له تەرەف یەکتیکی شارەزاوہ موقەدیمە یەکی جوانی عەلاوہ بکری. ئالیشەن: ئاسارەکان زۆر بەئییعتیناوہ یە عەنی لەسەر کاغەزیتکی چاک له چاپ بدرئ. بەفرۆشتنی ئەمانە ئەوانە‌ی کە له سەرەوہ عەرزم کردن، کە عیبیارەتە له تەخلیدی ناو و مەرقەدی زۆر چاک پێک دیت. ئیشراف و تەنزیمی چاپ کردنی ئەمانە بخریتە ئەستۆ‌ی مامۆستا (عەلانەدین سەجادی) یەوہ، چونکە ئەو نەک هەر لەمەدا هەموو شتیکدا بەهۆش و مەعرفەتە.

ئەمجا من ئەمانەم بۆ نووسیت و هەرچی ئەزانی بەمن ئەکری و له دەستم دیت ئەوہ

تەودىعى من بىكە، من بەرۈچ ئەيىبەمە سەر. نىتر خۇشيتان لە خوا داوا ئەكەم.

قەسىدەكەى عبدولقەھار لای خۇتە

لىتى سەندەم و بسۇ خۇتسى ناردووه.

ئىمزا

شىخ نووڧى

۱۹۵۵/۱۲/۲۱

پوودزات

پاشکۆی ژماره ۲

چاپیتکه وتن له گه‌ل به‌رێزان: (عه‌لانه‌ددین سه‌جادی، ناسح عه‌بدو‌للا
حه‌یده‌ری، نه‌حمه‌د هه‌ردی، سه‌عه‌ید ناگام)

به‌مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه‌ی زۆر لایه‌نی تاریک و نووته‌ک و که‌لوقوژینی شاراوه‌ له‌ ژبانی
(شیخ نووری شیخ سالح) په‌نام برده‌ به‌ر زۆریه‌ی خزم و ناسیاو و دۆست و هاوڕێ
دێرینه‌کانی شاعیر... هه‌ر چه‌نده‌ زۆر له‌وانه‌ی چوومه‌ لایان شتیکی تازه‌یان پێ نه‌ده‌گوتم و
هه‌ر نه‌و شتانه‌یان بۆ دووباره‌ ده‌کردمه‌وه‌ که‌ باو بوون و هه‌موو که‌س ده‌یانی زانی، به‌لام
هه‌ندێ چاپیتکه‌وتنی دی سوودیکی نێجگار زۆری پێگه‌یاندم له‌ روونکردنه‌وه‌ی زۆر له‌و
که‌لوقوژینه‌وه‌ی به‌تاریکی مابوونه‌وه‌... نه‌و لایه‌نانه‌ش که‌ من مه‌به‌ستم بوون پێشتر له‌ هه‌یج
سه‌رچاوه‌یه‌کدا به‌رچاوم نه‌که‌وتوون. زۆر له‌و زانیاریانه‌ی له‌ شوێنی خۆیاندا په‌نجمه‌ بۆیان
پاکیشاوه‌ و پێگه‌یان بۆ رووناک کردوومه‌ته‌وه‌. هه‌ندێ له‌و یاداشت و بیره‌وه‌ری و
زانیاریانه‌ی تریش، که‌ له‌ ناشنا و دۆسته‌کانی خۆیم وه‌رگرتوه‌، چونکی له‌ شوێنی خۆیاندا
سوودم لێ وه‌رنه‌گرتوون و نه‌یشم ویستوه‌ به‌زۆری زۆرداره‌کی نه‌و زانیاریانه‌ به‌ناخمه
نوسینه‌که‌مه‌وه‌، بۆین به‌یارم دا له‌م پاشکۆیه‌دا جێگه‌یان بۆ بکه‌مه‌وه‌ و بیخه‌مه‌ به‌ر
ده‌ستان. له‌وه‌ش دلنیا‌م که‌ نووسینیان له‌ سوود به‌خشین به‌دوور نییه‌. هیوادارین نه‌م کاره
بۆ شاعیرانی تریشمان په‌یره‌و بکرت، نه‌بادا نه‌و پیر و به‌سالاجوانه‌ی رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ
ژماره‌یان روو له‌ که‌مییه‌، نه‌وانیش بیره‌وه‌ریه‌کانیان به‌نه‌ ژێر گه‌وه‌.

نه‌مه‌ش ده‌قی گفتوگۆی نه‌و دانیشتمه‌ی نێوان من و مامۆستا عه‌لانه‌ددین سه‌جادی بوو،
که‌ سه‌ره‌به‌ر ته‌رخانمان کرد بۆ باسی شیخ نووری شیخ سالح کاتێ سه‌ر له‌ نێواره‌ی رۆژی
(۱۹۸۲/۱۱/۷) له‌گه‌ل برایان: (جه‌مال خه‌زنه‌دار و عومه‌ر خه‌زنه‌دار و سه‌گهان
عه‌بدو‌لحه‌کیم) چوینه‌ لای به‌پیتی نه‌و وه‌عه‌دی که‌ رۆژی پێشتر به‌ته‌له‌فۆن بۆی دانا‌بووم،
له‌ ماله‌وه‌ چاوه‌ڕێی ده‌کردم.
له‌ سه‌ره‌تا‌دا باسی یه‌که‌م پێوه‌ندی خۆی و شیخ نووری-م لێ پرسیار کرد، له‌ وه‌لامدا
گوتی:

- له‌ نه‌واخری سالی (۱۹۳۹ - ۱۹۴۰) عه‌لاقه‌مان به‌ست... یه‌که‌م جار نه‌و ها‌ته

به‌غدا. نیتروک عه‌لاقه‌ی نه‌دهب و دانیشتن به‌موناسه‌به‌تی ده‌رچوونی گۆفاری گه‌لاویژه‌وه ده‌ستی پئی کرد و په‌ری سه‌ند.

* هۆی چی بوو له‌ گۆفاره‌که‌تان (گۆفاری گه‌لاویژ) شیعرێ شیخ نووری به‌که‌می به‌رچاو ده‌که‌وی، ته‌نیا دوو شیعرتان بۆ بلاو کردووه‌ته‌وه؟

- راستییه‌که‌ی ئیمه‌ چه‌زمان نه‌کرد، شیعرمان بۆ بنیترئ و بۆی بلاو بکه‌ینه‌وه، به‌لام هه‌ر خۆی که‌متر شیعرێ بۆ ئیمه‌ نه‌نارد.

* وا بزانه‌م له‌م ماوه‌یه‌دا خۆشی پشته‌ی له‌ نووسین ساردببۆوه، وه‌ک ده‌لێن له‌ پاش کۆچی دوایی (شیخ عه‌زیزی)ی برای له‌ سالی (۱۹۳۶) کارتیکی زۆری تیکردبوو.

- ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ هۆیه‌که‌ بێ.

* باشه‌ ئه‌م دوو شیعره‌ی بۆتان بلاو کردووه‌ته‌وه، خۆ لێستان نه‌قهرتان دووه، یان ده‌ستکاریتان نه‌کردووه؟

- نه‌خێر... هه‌روه‌کو خۆی بۆمان بلاو نه‌کرده‌وه... ئیمه‌ له‌ گۆفاری گه‌لاویژدا کردبوومان به‌عه‌ده‌ت که‌ شیعر ده‌ستکاری نه‌که‌ین.

* له‌و یه‌که‌م ناسینه‌ی شیخ نووری، زۆرتر باسی چ‌بابه‌تیکتان کرد؟

- له‌و جاره‌ی که‌ هاته‌ به‌غدا؟

* به‌لتی...

- ئه‌و جاره‌ قسه‌کانی شیخ نووری دیار بوو ضدی ئه‌و که‌سانه‌ بوو که‌ له‌ نه‌زانینه‌وه‌ دژی نه‌وزانی کۆن ده‌هه‌ستان، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا تازه‌ داگه‌وتبوون و به‌ناوی شیعرێ نازاد، له‌ لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه‌ی ژین، شیعریان بلاو ده‌کرده‌وه.

* باشه‌ مامۆستا، ئه‌و شیعرانه‌ی که‌ له‌ کتیبی (ئه‌ده‌بی کوردی و لێکۆڵینه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردی) و هه‌روه‌ها له‌ کتیبی (ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی) دا نمونه‌ی شیخ نووری-ت هێناوه‌ته‌وه‌ و لێیانته‌ کۆلیوه‌ته‌وه، ئه‌م شیعرانه‌ت له‌ کوی به‌ده‌ست که‌وت؟

- هه‌ندیک له‌و شیعرانه‌ له‌ خۆیم وه‌رگرتووه. هه‌ندیکی تریشیان له‌ نامیلکه‌ چاپکراوه‌که‌ی (مه‌به‌ستی ئه‌و چه‌ند شیعره‌یه‌ که‌ له‌ سالی ۱۹۵۸ له‌ لایه‌ن کامه‌ران موکری-یه‌وه‌ پێشه‌کی بۆ نووسراوه‌ و له‌ چاپخانه‌ی کامه‌ران له‌ چاپ دراون).

* هۆی چی بوو له‌کتیبه‌که‌تدا (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی) باسی شیخ نووری-ت نه‌کردووه؟

- به‌لتی نیازم و ابوو به‌ ته‌فسیل له‌سه‌ری بنووسم، نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر شیخ نووری، بگره‌

لهسەر بیتیخود و زتوهر و په مزی مهلا مارف و چند کهسانیکی تریش، بهلام (میترووی نهدهبی کوردی) تهرخان کرابوو بۆ شاعیره مردووهرکان.

* که تۆدههاتی بۆ سلیمانی، لهگهڵ شتیخ نووری کۆدهبوونهوه؟

- من نهوسا که دهچوممه سلیمانی له لای (پیره میترد) دهمامهوه، نهو نهیدههیتشت بچمه هیچ شوتینی. شتیخ نووری نهگهر له سلیمانی بوايه و بیزانیایه هاتووم، دههاته لام. مهجلیسی «حاجی توفیق» خهریکی کۆری جۆریه جۆر بوون، ههندی باسی شیعر و نهدهبیان دهکرد وهک: (پیره میترد و جهلالی برای جهمیل سانیب و شتیخ نووری و مهلا مستهفای پهسول و شتیخ محمهدهدی خال و براکانی و بیتخود و من) ههندی خهریکی گۆرانی و مهقام وتن بوون وهک: (حمهه ی بهکر و رهشۆل و مهلا نهحمه دیلان)، ههندیکیشیان خهریکی سووکه یاری بوون وهک: (په مزی مهلا مارف و حاجی مستهفا سهیید فهتخوللا و جهمیل سانیب). نهمانه زۆریان بههۆی منهوه نههاتن و لهوی کۆنهبوونهوه. (عیزهتی تهل)یش که خزمایهتی لهگهڵ (پیره میترد) دا ههبوو که نهیزانی من هاتووم، له عهریهتهوه نههاتهوه، کالهک و ترتی لهگهڵ خۆی نههیتنا.

* وا دیاره لهگهڵ شتیخ نووری زوو زوو یهکترتان بینیه؟

- بهعهکسهوه... بههۆی له یهکتر دوربوونهوه، کهمتر یهکترمان نهبینی. نهو ساله له تهنال بوو تهلهفۆنی بۆ کردم، من له سلیمانی بووم. وتی: له قهلهندهرخانهکهی پیره میترد که گهراپتهوه بۆ بهغدا، نهبی بۆ لای من لابدهی. که چوممه لای جیگهه لهسهر کانیاهکه پاک و پوخت کردبوو... دیسان لهوی بهباسی شیعر و نهدهب شهومان بهسهر برد...

* له قسهکانیدا زیاتر باسی چ شاعیریکی کوردی دهکرد؟

- له قسهکانیدا نهوه دهرتهکهوت، که زۆر موعجهبه به (نالی و مهولهوی و مهحوی...).

* شتیخ نووری هیچ جاریک لهو دانیشتنانه شیعر ی بۆ جهنابت خۆتندووتهوه؟

- بهلێ... زۆر جار...

* نهی نیلقای شیعر خۆتندنهوهی چۆن بوو؟

- بهعهکسی پیره میترد، شتیخ نووری نیلقای زۆر جوان بوو...

* نایا هیچ نامهتان له بهینا بووه؟

- بهلێ... سالی ۱۹۵۸ کاغهزیک ی بۆ ناردم.

* نهو نامهیهت ماوه؟

- ماوه... ئیستا ههول نهدهم بیدۆزمهوه. (ههلساو چوو بۆ ژووری کتیبخانهکهی. له

پاش که من نامه که ی بۆ هینام... دواى خوتندنه وهى نامه که بۆم ده رکهوت له گه ل دهفته ریک بۆى ناردوه که ده رباره ی عهرووز نووسیوه تی.

* وا دياره دهفته ریکى بۆ ناردوویت ده رباره ی عهرووزى نووسیوه تا بیرورا و تیبینی خۆتى بۆ بنوسی؟

- به لئى... به لام من دهفته ره که م بۆ نارده وه سلیمانی... نازانم چى لئى به سه ر هات... کتیبیکى به نرخ بوو... ده رباره ی عهرووز و قافیه و ئەوانى شیعرى کوردی بوو، نمونه ی له شیعرى: (نالی و مهوله وى و مه حوى و زتوه و حه مدى) و کۆمه لئى شاعیرى تر هینا بووه .
* ته کلیفى له تو کردبوو پیتشه کى بۆ بنوسی یان تیبینی و سه رنجى خۆتى بۆ بنیرى، ئەى تو چیت بۆ کرد؟!

- هیچم بۆ نه نووسی... شیخ نورى پیاویکی مه تهازاع بوو... له ته وازووعدا ناخۆشى کردبوو، ئەگینا من به نیسه بت ئەوه وه له مه سه له ی عهرووز شاره زاتر نیم...

* وا دياره به یه که وهش له بابته ی عهرووز دواون، بۆیه وا گه یشتونه ته ئەو به رباره ؟
- به لئى، ده ستیکى بالای له بابته ی عهرووزى شیعر هه بوو و ئەتوانم بلتیم عالم بوو تیا یا. جار تکیان له گه ل شیخ ره نووفى خانه قا و بله و گۆران و شیخ نورى دانیشتن. ئەو جارهش له بابته شیعر و ئەده به وه قسه ی زۆرمان کرد. له و دانیشتنه دا شیخ نورى ئەوه ی سه لماند که له هه موومان به بابته ته که عالیمه تره .

* هیچ پیتی نه وتوى له لای کتئ فیرى ئەو زانسته بووه؟

- وه ک بۆى گیترا مه ته وه و بۆى باس کردوم، له لای (شیخ بابه عه لى شیخ عه بدوللا و شیخ نورى شیخ بابه عه لى ته کیه یی) که له کىبارى شه خسیات و عوله ماى سلیمانى بوون، له لای ئەوانه موسته عیدى خوتندوه و زۆر شت فیر بووه.

* که واته شیخ نورى باسى ژبانى فه قییه تی و خوتندنى خۆى بۆ کردوویت؟

- شیخ نورى و مه جموعه یه ک بوون له سلیمانى و له نه ترافى هه له بجه، دیراسه یان دیراسه ی فه قییه تی بووه. که عیبارته بوون له (شیخ سه لام و شیخ نورى و بابه عه لى و مه لا حه مه مینى دیتلیزه یی و مه لا ئەحمه دى حاجى مه لا ره سوول دیتلیزه یی و سه یید ئەحمه دى عازه بانى، ئەمانه مه جموعه فه قییه ک بوون به یه که وه ره فیق بوون. له فه قییه تیدا علومى عه ره بیان تا مه رحه له ی (موسته عید) خوتندوه. که ئەو قۆناغه ده رس به (سوخته) ئەلئینه وه.

* ره فاقه تی زياتر له گه ل کتئ بوو؟

- له گهڼ ژوربهی شاعیران و پښنښیرانی سهردهمه که ی په فاقه تی خوش بوو، به لام زورتر له گهڼ (بیخود و زتوهر و فوزی) هه لسوکو وتی نه کرد.

* نهی دهر باره ی پتوه ندی شیخ نوروی به باری رامیاری نهو سهردهمه و به تاییه تیش پتوه ندی به «شیخ ماحمودی نه مر» وه چی ده زانن؟

- داخی زور بوو بز سهردهمی شیخ ماحمود... له گهڼ نهو هشا که خه لک لومه ی شیخیان نه کرد... نه م نه بیوت نه ترافه که ی باش نه بوون... زور جار که به یه که وه دانیش تووین و باس مان کردووه بز تیکچوونی وه زعی کورد گریانی نه هات.

* به گشتی شیخ نوروی وه ک شاعیر تیک و پښنښیر تیک چون ده بینی؟

- شیخ نوروی وه ک نینسان تیک زور به په وشت و زور به نه دهب بوو... وه کو شاعیریش، له لای من شاعیر تکی پایه به رزه... شاعیر تیک بوو مور ته بیت بوو به قه زایای کورد ایه تی... شاعیر تکی به حقیقه ت به رز بوو... پیاویکی تیکه یشتوو و پښنښیر بوو... پاک بوو... له و فتره به ی هاتوچی منی نه کرد که له گوفاری که لاویژ بووم و په فاقه تمان هه بوو، نهو شتانه م بز دهر که وت... به کورتی له لای من شیخ نوروی زور له گوران شاعیر تر بوو...!

له رژی (۱۳/۲/۱۹۸۱) و رژی (۲۵/۱۱/۱۹۸۱) دا جاری یه که م له گهڼ برای شاعیر (نه وزاد په فعت)، جاری دووم له گهڼ کاک (عه بدوللا حه داد) چومه لای ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری).

ماموستا (ناسح عه بدوللا حه یده ری) له سالی (۱۹۰۰) له شاری هه ولیر له دایک بووه. باوکی قازی بووه... خوی له هه ولیر و کهر کوک و سلیمانی مووه زه ف بووه... پیاویکی خوش مه شربه و هزی له شاعر و نه ده بیاته (بگره جار جاره شاعریشی داناوه) نه دهب دوستیکی دیرینه. هاو نیشنی زور له شاعیره کانی نهو سهردهمه بووه وه ک: (بیخود و پیره میرد و بیکه س و گوران).

* ماموستا سالی چند و چون دوستایه تیت له گهڼ شیخ نوروی پیدا کرد؟

- له سالی (۱۹۳۴) دا به وه زیفه چومه سلیمانی و بوومه (کاتبی عدل) و ماوه یه کیش (ملاحظ محکمه) بووم... نه وکاته (شیخ نوروی) (کاتبی مالیه) بوو، دواپی که (خه زینه) جیاکرایه وه، کرا به کاتبی خه زینه. هه ره له و ساله دا به ریکه وت له یانه ی فرمانبه رانی سلیمانی یه کتر مان ناسی و رژی دوا ی رژی پتوه ندی دوستانه مان پته وتر بوو و شوه های شوی مه ستانه مان له گهڼ یه کتر به سر برد.

* په ننگه هم پټکه وتی په کتر ناسینه تان شیعر دروستی کردی؟
- نه و سهرده مه کهم کهس هه بوو، هز له شیعر بکات و گوتی بداتی و نه و نیه تیمامه ی
پټی بدا. من له گه ل شیخ نوروی دوا ی په کتر ناسین که وتینه باسی شیعر و نه ده بیات...

* له و ماوه یه دا به زوری باسی چیتان ده کرد؟

- شیخ نوروی چ له سلیمانی چ له و ماوه یه هاتبوه هه ولتر که داده نیشتن، هر
له گه ل پټکی یه کهم شیعر پټکی به ناویانگی (نامیق که مال)^(۱) هه یه ده رباره ی مه ی و
مه یخوړان دهستی ده کرد به خو ټنډه وه ی.

* نه و شیعره ت له بیر ماوه؟

- وه للا نه و نه ده ی بوی خو ټنډه وه تا منیش له بهرم کرد.

(ماموستا به ده ست و خه تی خو ی، به پټنووسی خو ی شیعره که ی بوم نووسییه وه، که
نه مه ش شیعره که یه)

بن شهیدی باده یم، دوستلار دم یاد ایلین

قبرمی میخانه انقاضیله، بنیاد ایلین^(۲)

(۱) هم شیعره له بنه رته دا هی شاعیر پټکی تورکه ناوی (په فعت) له وه ک له دوا دتیری شیعره که دا
دیاره. دهقی شیعره که ش له گه ل نه وه ی ماموستا (ناسیح حه دیده ری) زور جیاوازیان له نیواندا هه یه.
کاک نه حمده تا قانه دهقی تیکسته تورکیه که ی له بهر ده ستنووسی دوستیکی خو ی له که رکوک بؤ
نوو سیمه وه و پاشان کردی به کوردی.

(۲) هر بؤ زانیاری خو ټنهران و ناشناکردنیان به شیعره که وا دهقی قه سیده تورکیه که و وه رگتیرانه
کوردییه که ی ده خینه به ردهستی خو ټنهرانه وه.

بن شهید باده یم دوستلار دم یاد ایله ییک

قبرمی میخانه انقاضیله بنیاد ایله ییک

گرچه غسل اولماز شهیدان حمیت ما ایله

ییقایک میله بنی بر مذهب ایجاد ایله ییک

قبرمه قنديل ایچون بر کهنه ساغر وقف ایدک

شعله نار عرقله روحمی شاد ایله ییک

تره دار اولسون بکا بر رند میخوار غریب

نذر سرخوشان ایله اول پیره امداد ایله ییک

نیله میله، بر آلا ی محبوب ایله هر دم گلک

بزم جم آییننی قبرمه معتاد ایله ییک

=

نەیلە میله بر آلی محبوب ایله هردم گلن
بزم جامی آین، قسمرده معتاد ایلین

حق حق ایله قسره ایندیرسین بنی دیوانه لر
سز بنی بو وجه ایله دنیا دن آزاد ایله ییک
ویرمه دی بر گون بکا بو فوق ایله بر فاصله
حالی بربر مزارم اوزره تعداد ایله ییک
باده سز مست ایلیسور بوی شرابم عالمی
باده نوشانی بو نو شعرمله ارشاد ایله ییک
یادگار اولسون بو شعرم اولیای ساغره
بن شهید باده یم (رفعت) دمن یاد ایله ییک

لیتکدانه وی کوردی شیعره که:

من شهیدی باده م دوستینه دهم یاد بکه ن
گۆرم به دار و پەردووی مەیخانە بنیاد بنین
نەگەرچی شهیدانی غیرەت نابن بشۆرتین
من، بەمە ی بشۆن و ریتازتیک دابھیتین
بۆ چرای گۆرم جامتیک کۆن وەقف بکه ن
بە کلپە ی ناگری باده گیانم شاد بکه ن
پەندتیک مە یخۆرە وە ی نامۆ بییتە پاسە وانی گلکۆم
بە نەزری سەرخۆشان یاریدە ی ئەو پیرە بدە ن
بە نە ی و مە ی وە، بە کۆمە لە خۆشە و یستیکە وە هەموو دەم تیک وەرن
ناینی بەزمی جەم لە گۆرمدا بکه نە نە ریت
بە حەق حەق، با دتوانە کان مینتە گۆرە وە
ئیتو بە م شتو یە لە جیھانم نازاد بکه ن
بە م زە و قە وە، پۆرتیک بواریتیک نە دام
یە که یە که بارودۆخم بە سەر گۆرە که مدا تۆمار بکه ن و بژمترین
بۆنی شرابم بە ی باده، جیھان سەرخۆش دە کا
بە م تازە شیعرە م، ریتمای بی باده نۆشان بکه ن
نە م شیعرە م با بۆ دۆستانی مە ی بییتە یادگار
من شهیدی باده م، دە می (رفعت) یاد بکه ن.

قبرمه قندیل ایچون برکهنه صاغر وقف ایدن
 شعله‌ی ناری عرقله، روحمی شاد ایلین
 تریه‌دار اولسون بکا بر پیرر میخور ندیم
 بزم سرخوشانه در اول پیره امداد ایلین
 یادگار اولسن بو شعرم اولیابی صاغر
 پر آچوپ او حتی کمال، اردنجه فریاد ایلین

* ماموستا له سلیمانی زۆرتر له کوئی کاتتان به‌سهر ده‌برد؟

- لهو ماوه‌یه‌ی له سلیمانی بوم زۆر ئیواره به‌یه‌که‌وه ده‌چوینه (سه‌رچار). له سالی
 یه‌که‌م و دووه‌می مانه‌وه‌م له سلیمانی مالم نه‌بردبوو بۆ ئه‌وئی. خانویه‌کم گرتبوو، کردبووم
 به‌جینی کۆبوونه‌وه‌ی ئه‌دیبان و هونه‌رمه‌ندان. له سالی (۱۹۳۶) ئنجا مال و خیزانم برده
 سلیمانی.

ئه‌وه‌م له بیر چوو... زۆر شه‌ویشمان له مه‌جلیسه‌کانی (حوسین مه‌زلووم) ده‌برده‌سه‌ر.
 (حوسین مه‌زلووم) کاکه‌یی بوو، واریسی ئه‌و (قطبی) بوو که دکتۆری به‌یته‌ره‌ بوو. شیخ
 نووری ته‌بیعاتی وابوو به‌ته‌کلیف گۆرانی له بۆ که‌س نه‌ده‌گۆت، به‌لان که (حوسین
 مه‌زلووم) ده‌عوای لێ کردبا له بۆی ده‌گۆت...

* ده‌لێن شیخ نووری ده‌نگیشی زۆر خوش بووه... تو ده‌لێتی چی؟

- شیخ ده‌نگی هه‌تا بلێتی خوش بوو... که‌م جار هه‌بوو پیتکه‌وه دانیشین و گۆرانی
 نه‌لێ...

* ده‌ریاره‌ی گۆرانی کوردیی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ رای چۆن بوو؟

- به‌عام قسه‌ی نه‌ده‌کرد... به‌لان ده‌یگۆت رام له مه‌قام و گۆرانی (ئه‌خۆل)ی شاعیره‌...
 رای له مه‌قام و گۆرانی (په‌شۆل) نه‌بوو... رای له زۆری گۆرانییه‌ فۆلکلۆرییه‌کان نه‌بوو...
 ده‌یگۆت خرابی ده‌لێن... مه‌سه‌له‌ن رای له (که‌تان که‌تانه) و (هه‌وری لار) نه‌بوو، به‌لایه‌وه
 شه‌له‌ت بوو... ده‌یگۆت پیتۆسته‌ خاوتر بیلێن.

* ده‌ریاره‌ی شاعیران به‌زۆری باسی کیتی ده‌کرد؟

- زۆر باسی مه‌وله‌وی و نالی و مه‌حوی ده‌کرد... ده‌یگۆت (مه‌وله‌وی) فیکری وه‌ک ته‌یر
 ده‌فری... (نالی) بیری قووله‌... باسی (که‌لیمی هه‌مه‌دانی) ده‌کرد، به‌لام قه‌تعییه‌ن گوتم
 لێ نه‌بووه‌ باسی وه‌یان مه‌دحی شاعیری عه‌ره‌ب بکا... زۆر رای له هه‌ردی و شیعر
 هه‌ردی بوو... ئه‌سه‌فیشی ئه‌وه‌بوو که ئه‌م کوره‌ بۆچی شیعر نالێ... که باسیش ده‌هاته‌ سه‌ر

(عدلی که مال باپیر ناغا) ده یگۆت خراب نییه... به لّام بی تالّح و برسئییه...

* هیچ رتکه وتووّه تو له دانیشتنیکی شیخ نووری بیت هونه رمه ندیکی ترتان له گه لّ دانیشتی؟

- له هه لّیر من و شیخ نووری له گه لّ (شه هابه) ی خوالیخۆشبوو دانیشتن. گوئی له دهنگی (شه هابه) بوو به (نسوول شوناسی) دانا... یه عنی مه قام زان... هه ر چه نده (شه هابه) گۆزانی کوردی که م ده زانی (بگره زۆر که یفی پی نه ده هات) به زۆری تورکی و فارسی و عه ره بی ده گۆت، به لّام زیره ک بوو، شتی زوو له بهر ده کرد...

* به و سیفه ته ی ماوه به کی دوور درێژتان له گه لّ یه کتر بر دووه ته سه ر، نایا ده زانن شیخ نووری چۆن شیعی ده نووسی؟

- شیخ نووری به فیه تره شاعیر بوو، له وانه نه بوو شیعی به گیری بین... یان به بیست رۆژ نه و جا له نووسینی شیعی رتک بیسته وه... هه ر به له بهر شیعی ده نووسی، یه عنی شیعی ره که ته و او له کنی پتده گه بی و ده یان جار له بهر خۆیه وه ده یگۆته وه نه و جا ده بنووسی. که شته کی تازه شی دابنا بایه ده هات و ده یگۆت نه و پۆکه نه وه م نووسییه و بیرو پای منی وه رده گرت... زۆری شیعی ره کانی خۆشی له بهر بوو.

* نیلقای شیعی بی چۆن بوو؟

- شیخ نووری باشترین نیلقای شیعی بی هه بوو، بگره مامۆستا و مه رج ع بوو. زۆر جاری و رتکه وتووّه که سی له مه جلیسێکدا نه گه ر شیعی رتکی به غه لّت خوتن دباوه هه تا پیی راست نه کرد بایه وه ازی نه ده ینا و هه ر ده یگۆت سه ر له نوێ بیلیتوه.

* چۆن باسی سه ر ده می شیخ مه حموودی بو ده کردی؟

- زۆر شیخ مه حموودی خۆش ده ویست... نه و کاته شیخ مه حموود مه نفی بوو، به لّام ده یگۆت ده و رو به ره که ی هیچ نه بوو. که قسه ده هاته سه ر شیخ مه حموود ناخیتی هه لّده کتیشا... هه نده جار له خوار دنه وه ده بووه که لاک و هه ر پیتی یه که می خۆش بوو. که لیتمان ده پرسی هۆی نه وه چییه؟ ده یگۆت له ژبان زۆر موته نه سیرم. تا حه ددی ژبان و مردن ده یخوار ده وه. نه گه ر مو دمین نه بایه شتی زۆر گه و ره تری ده کرد. له گه لّ خوار دنه وه ش عه قیده ی دینی هه بوو.

* نه و ماوه یه ی تو ده تناسی زیاتر به ینی له گه لّ کن خۆش بوو؟

- به ینیان له گه لّ (بیخود) زۆر خۆش بوو... ناگام لی بوو له گه لّ (حوزنی مو کرانی) یش به ینی هه ر خۆش بوو.

* سالی چند وهزيفه كهت بۆ ههولير گوتيزرايه وه؟

- سالی (۱۹۳۷) وهزيفه كهم بۆ ههولير گوتيزرايه وه... به دواى منيشدا وهزيفه كهى (شيوخ نورى) بۆ خهزئنهى ههولير گوتيزرايه وه. له ههولير بيتجگه له من كه سى دى نه ده ناسى، نه منيش خانىيه كهم له بوبرى بهستى له بۆى گرت. به درتزاى نهو سالى له ههولير ماوه، هيتواران پتكه وه ده چوونه گوندى (چيمهن). نهو وهخته به سى - چار درههم ده يانبردين ئيستا به چار ديناريش ناتهن. له گوندى (چيمهن) له سه ركارتزه كهى داده نيشتين وه ده مانخواره وه.

* بيتجگه له تو و شيوخ نورى، كيتى ترتان له گه ل ده هات؟

- چهند براده رتكي ديكه م هه بو ده هاتن، له وانه: (نوره ددين ناغا و موسا غاى كوراني ره شيد ناغا) و (سه ليم سه برى) موفه تيشى به رق و به ريد، ناو ره حمان موفتى و هه ندى له مووه زه فه كانى دائيره ي خهزئنه ي ههولير (نه وانه ئيستا كه هه موويان مردينه) نهو براده رانه م كه ناوم هينان سه يرانه كمان كرد و چوونه گوندى (چيمهن) له وى به به كديمان ناساندى. نه وانيش كه (شيوخ نورى) يان ناسى زياتر خهزيان به دانيشتنى كرد و زوو زوو له گه لمان ده هاتن. شيوخ نورى كه له ههولير بوو پتكه وه سه رمان له (عه نكاوه) ده دا و هه ندى جاريش سه رمان له (شه قلاوه) ده دا. چهند جار تيكيش ده چووين وه ختمان له باخ و باخاتى (به نسه لاره) به سه ر ده برد. مه جليسى ماموستا شيوخ نورى تا بلى خوش و به تام بوو، به تا بيه تى ده نگ خوشيه كهى نه وه نده زياتر مه جليسى ده رازانده وه.

* بۆچى (وهك له شيعر تكي دا ده رده كه وى) دلى به ههولير نه كرا وه ته وه؟

- نهو كاته ي شيوخ نورى هاته ههولير، ههولير شاره كى زور دوا كه وتوو بوو، خوشى ده ست كورت بوو، مه شروب خوار نه وه عه يب بوو. ئينسان نه يده توانى به كه يفى خوى بجوولتته وه. له (نادي الموظفين) داده نيشتين له گه ل هاو رتبه كانى من و خوى. به راست به بيسرم هاته وه له مه جليسه كه ماندا (شيوخ ره نووف) كه به (ره نووفه كوتير) ناسرا بوو له گه لمان داده نيشت. شيوخ نورى نهو جه ماعه ته ي زور خوش ده ويست و نه وانيش نه ويان زور خوش ده ويست.

* وهك بزاني هيچ پتوه ندى به (مه لا فه ندى) يه وه هه بوو؟

- نه وه نده ي له ههولير بوو، ناكام لى بوو پتوه ندى له گه ل نه بوو^(۱).

(۱) بۆيى (كه شيوه نى مه لا فه ندى) ي كردوه شيعره كهى راسته وخۆ بۆ خويان نه نار دوه، به هوى (گيوى موكرىانى) يه وه بۆ (عه زه ددين) ي كورى نار دوه.

* نه‌دی چ سیفه‌تیک له شیخ نووری-دا هه‌بوو، نه‌توو به‌دلت بی؟
- رقه‌به‌ری له‌گه‌ل که‌س نه‌ده‌کرد. خۆی به‌سه‌ر که‌سدا فه‌رز نه‌ده‌کرد. باس و زه‌می که‌سی نه‌ده‌کرد. به‌دریژایی مانه‌وه‌ی له‌هه‌ولتیر و ناسینی له‌سلیمانی نه‌من له‌گه‌لی داده‌نیشتم، له‌بزی خرابی له‌که‌س نه‌گه‌را.

* خوینده‌وه و نووسینی چۆن بوو؟

- ناگام لی بوو به‌شه‌وان ده‌یخوینده‌وه و به‌رۆژ وه‌زیفه‌ی ده‌کرد. به‌لان هه‌تا بلسیی کابرایه‌کی زیره‌ک بوو. زۆر مودم‌ین بوو. له‌سه‌ر میتزی وه‌زیفه‌ جگه‌ره‌ی نه‌ده‌کوژانده‌وه.

* به‌ج زمانتیک زیاتر ده‌یخوینده‌وه؟

- له‌زه‌مانی عوسمانییه‌کان که‌ ده‌سه‌لاتداربوون، کۆنه‌کان زمانی په‌سمییان تورکی بوو. مه‌کتب و خویندن تورکی بوو، زمانی حکومه‌تیش هه‌ر تورکی بوو. (مه‌کاتیی علمیه) له‌جیاتی قوتابخانه‌ی نه‌مڕۆ باو بوو. له‌ناو حوجره و فه‌قییانیش (گولستان) و (بوستان) و (شانامه) یان به‌فارسی ده‌خویند. بیگومان شیخ نووری سه‌قافه‌تی تورکی و فارسی بوو، بۆی به‌زۆری کتییی تورکی و فارسی ده‌خوینده‌وه.

* باری گوزه‌ران و دارایی چۆن بوو؟

- ده‌ست کورت و لات بوو.

* وه‌ک بۆی باس کردبیت، پتیه‌ندی له‌گه‌ل (عه‌بدو لکه‌ریم به‌گی که‌رکوو کلی زاده‌ی) حاکی مونه‌فریدی سلیمانی چۆن بووه؟

- له‌بۆی باس ده‌کردم، ده‌یگۆت پیاویکی کورد په‌رست و به‌وه‌فا و موسته‌قیم بوو. زۆر له‌گه‌ل یه‌کدی هه‌لسان و دانیشتیان بووبوو.

* هیچ به‌ره‌مه‌تیک یان ده‌ستنووسیکی نه‌وت له‌لا نه‌ماوه؟

- وه‌کو عه‌رزم کردی، نه‌و وه‌خته‌که‌س گوتی نه‌ده‌دایه‌ نه‌و شتانه، وه‌کو ئیستا نه‌بوو، خه‌لکی وه‌کو نگۆ خه‌ریکی ئیه‌تیمام دان و جه‌مع کردنی شیعیی نه‌و شاعیرانه‌ بن، ده‌نا نه‌گه‌ر بجزانیبایه‌ وای لی دئی، نه‌وه‌ هه‌موو شیعه‌ره‌کانیم ده‌نووسییه‌وه.

* که‌واته‌ هیچ به‌ره‌مه‌ی شیخ نووری-ت له‌لا نییه‌؟

- نه‌وه‌لا.

* دوا شت حه‌ز ده‌که‌ین پتیمان بلسیی، وه‌ک ئینسانتیک باری سه‌رنجت به‌ران به‌ر شیخ نووری چۆن بوو؟

- شیخ نووری تا بلتی په‌وشتی به‌رز بوو، فریشته بوو، زور مته‌وازیع بوو. سنی سال له سلیمانی و نزیکه‌ی دوو سال له هه‌ولتیر پتیکه‌وه بووین، شتیکی خرابم لئی نه‌دیت. ئینسانتیکی عالی جه‌ناب و به‌عیزه‌ت نه‌فس بوو. سنی رۆژ نانی نه‌خواردبایه که‌س پتی نه‌ده‌زانی. زور به‌وه‌فاش بوو. به‌هه‌موو مانابه‌کی نه‌دیبی نه‌دیپ بوو. هه‌ر چه‌ندی له‌سه‌ر بنوسری هه‌ر که‌مه‌...!

له رۆژی (۱۹۸۱/۴/۲۳) له‌گه‌ل شاعیری پایه‌به‌رز مامۆستا (ئه‌حمه‌د هه‌ردی) له دانیشتنیکدا ده‌باره‌ی بیره‌وه‌ری خۆی و شیخ نووری شیخ صالح پرسیارم لئی کرد... له وه‌لامدا گوتی:

پیشتر دوور به‌دووری شیخ نووری-م وه‌ک ده‌نگ خۆش و شاعیر نه‌ناسی. زۆرتر شیخ ره‌ئووف و شیخ برابرم-م نه‌بینی...

یه‌که‌م جار که ناسیبیتم به‌هۆی ته‌خمیس کردنی شیعی (شه‌وه) هه‌وه بوو. نه‌وساکه که ته‌خمیس کرد له هه‌له‌بجه بووم، به‌لام له سلیمانی له سالی (۱۹۴۸ - ۱۹۴۹) دا نه‌و کاته فه‌سل کرابووم و بی نیش بووم. نه‌و ماوه‌یه له دوکانی (فایق) ناویک (که له‌م دواییه مووه‌زه‌ف بوو له عه‌قاری) له‌گه‌ل شیخ حه‌سیبی کوری شیخ نه‌حمه‌دی شیخ غه‌نی و کۆمه‌لتی که‌سی تر له‌وی دانه‌نیشتین و یه‌کمان نه‌گرته‌وه. له دووره‌وه به‌سه‌ر و سیما نه‌مزانی نه‌وه شیخ نووری-یه، نه‌ویش به‌هۆی باوکمه‌وه منی نه‌ناسی، باوکم ده‌یه‌ها شه‌و له‌گه‌لتی دانیشتبوو و خواردبوویانه‌وه. که هات بۆ لای نه‌و دوکانه به‌یه‌کتریان ناساندین. که وتیان نه‌مه فلانه، دیاربوو به‌ناو منی نه‌ناسی... بیستبووی من نه‌و شیعه‌ری نه‌وم ته‌خمیس کردوه، داوای لئی کردم نه‌و ته‌خمیسه‌ی بۆ بخوینمه‌وه. منیش بۆم خوینده‌وه... وادیار بوو زۆری له لا خۆش بوو، کاغه‌زتیکی ده‌ره‌یتنا و وتی چه‌ز ده‌که‌م به‌ده‌ستی خۆت بۆمی بنوسیته‌وه^(۱). ئیتر له‌و جاروه‌ه زیاتر یه‌کترمان ناسی و بۆ ماله‌وه هاتوچۆیانم نه‌کرد.

جارتیکی دی نه‌و مودیر ناحیه‌ی (سه‌نگاو) بوو، رۆژی من و جه‌مال ناغای حه‌کیم و نه‌حمه‌دی حه‌مه‌ی نه‌ولت (که ئیستاش ماوه - شیخ جه‌ناب-یش له‌وی بوو) به‌لام (شیخ

(۱) وا دیاره هه‌ر نه‌و ته‌خمیسه‌یه به‌ر له چاپ کردنی له دیوانی (پازی ته‌نیایی)، شیخ نووری له ده‌ستنووسی (که‌لاپێزان)ی خۆیدا نووسبووتیه‌وه و له‌ویدا ده‌لتن: له لایه‌ن شاعیری نازک خه‌پال مامۆستا (ئه‌حمه‌د هه‌ردی) یه‌وه ته‌خمیس کراوه.

جەناب)ی کوری نەخۆش بوو. بۆ دڵ کردنەوهی (جەناب) وتی: بۆ نایەن بچین بۆ سەنگاو... نیتەر نێمەش قبوولمان کرد. لێرەوه چووین لە دۆلی قەرەداغ بە ولاخ سەرکەوتین، (نەحمەد و جەمال ناغا) حەزیان لە ڕاوە کرد. شەوی لە مالی شیخ نووری بووین، دواییش چووینە ڕاوە. لەوی چووینە مالی (کەریە گوللەنەبەر) ئەویش حەزی لە ڕاوە نەکرد و چووینە ڕاوە. یەک - دوو کەرۆتیشکمان ڕاوە کرد و ڕۆژی دوایی چووینە (پینج نەموستە) لەوی کابرایەکی جاف تەنیا ماله بوو، خێوەتییکی هەڵدابوو. لەگەڵ براکانی لەسەر ئاوە و ئەرز نێزاعی هەبوو، موفەو زەکەمی سەنگاو کابرایەکی کەرکوکێ بوو، ئەویش لەگەڵمان هات، لە پاشان لەژێر رەشمالەکەمی نووستین. بارانیش باری. بەیانیش گەڕاینەوه سەنگاو شیخ نووری لەوی مقەید بوو، خۆی شیخ بوو، ئەوانیش (خەلکی سەنگاو) شیخایەتییان زۆر بوو.

لە سالی (١٩٥٧) دا کۆمەڵی شیعیری دا بە من (کە نیتستا لای تۆبە) تا کۆبیهینمە سەر ریتنوسی تازه و پیتشەکییان بۆ بنووسم و لە چاپیان بەدەین، بەلام هەر لام مایهوه و نەمتوانی، تا ئەوه بوو ئەو شیعرانەمی دا بە (کامەران مۆکری) و لە سالی ١٩٥٨ بەپیتشەکییەکی ئەوهوه لە چاپی دان.

* مامۆستا لەم دوایییدا شتیکم بیست، گواپە شیخ نووری وەسیهتی کردووه تۆ و کاکەمی فەللاح لە پاش مردنی خۆی بەرەمهکانی چاپ بکەن و لەسەری بنووسن؟! - من شتی وام نەبیستووه. دوایی وەک خۆشت ئەزانی کوا من تاقتی ئەو شتانەم هەیه. تاقتی نووسینەوه و لە چاپدانی بەرەمهکانی خۆم نیه... دواي ئەوهش من بەم دواییه لێی نزیک بووم نەگەر شتی وای بووتایە ئەمزانی...!

لە ڕۆژی ٤/٢/١٩٨٤ چوومه لای مامۆستا سەعید (ناکام) و لە شەقلاوهدا میوانی بووم، ئەویش بەم جۆرە یادگاری خۆی لەگەڵ شیخ نووری گێرایهوه: سالی ١٩٤٥ لە هەولێر دادگای عورفی دانرابوو و من یەکتیک بووم لەو کەسانەمی عورفی بەدوایاندا دەگەڕا، هاوڕێیەکانم بەرەو کۆماری کوردستان لە مەهاباد ناوا بووبوونە ئەودیو، زستانێکی هێجگار سەخت و تۆف بوو، ئەو کاتە لە نێوان رەواندز - ڕایاتدا تەنیا لۆزیهکانی عەسکەری هاتوچۆیان دەکرد.

خۆم گەیانده رەواندز و میوانی مالی خالە شاکر مۆجریم بووم کە لە دادگای رەواندز نیشی دەکرد، بەهۆی ئەوهوه بەسواری لۆزیهکی سوپایی گەیشتمە گەلالە و چوومه مالی

شیخ نووری شیخ صالح که مودیری ناحیه بود. نهو که له گوندیکی چهپهک و دور له کوری هوآل و هاوده مان دهژیا و بده گمن ناسیاویک رتی ده که و ته لای، نه م چونهی منی زور پی خوش بوو، له پیشدا وای زانی ته نیا بۆ لای نهو هاتووم و ماوه یهک ده میتمه وه، به لام که چونتتی کیشه که ی خوم تیکه یاند ناردی چند که سیکی کاروانی و قاچاچی بانگ کرد تا به لکو بگه یه ننه نه و دیو، نه وان که نیشیان باز دانی سه ر سنوره کان بوو گوتیان به هوی نه ستورایی به فری زوره وه به هیج جوریک زه لام ده ر ناچی، نه وان نه و په ره که ی ده توانن بگه یه ننه ده ر یه ند، بویه پیوسته ر ابو ستم تا رتگا ده کرتته وه، نه م رتگا کرانه وه یه ش له وانه یه زیاتر له مانگتیک بخایه نن.

شیخ نووری وای به باش زانی که له وئی بتمه وه تا رتگا ده کرتته وه، ته نانه ت گوتی «په له مه که با هه و خوش بیت، له وانه یه منیش له گه لتا بیت»، به لام من نه متوانی نه و نه ده چاوه روانی بکه م، پاش چند ر ژوتیک مالا واییم لی کرد و گه ر امه وه، له به هاری ۱۹۴۶ دا له سلیمانیه وه چووم بۆ مه هاباد. نهو کاته شیخ نووری (جه ناب) ی کوری له لا بوو، شیعه رکانی خوی که نهو چند ر ژوه بوی خوتنده وه و نهو ده ستنوسانه ی چاوم پتییان که وت، زور له وانه زیاتر بوون که تا نیتستا بلا وکراونه ته وه. نهو له و ر ژوانه دا کز و خه مبار ده هاته به رچاو و گلیدی له بار و ژیانی خوی ده کرد، کاتن باسی به سه ره اته کانی خوم بۆ ده گتیرایه وه، په یتا په یتا و شه ی «نای خوزگه م به خوت» ی دوویات ده کرده وه.

پاشکوی ژماره ۳

شيعری دلاوهران، هی شیخ نوروی، یه

نوسینی: نحمده هردی

ماوه یه کی دورودریژه، ماموستایان: (محمدهدی مهلا کهریم) و (نازاد عهبدولواحید)، له سهر شيعری (دلاوهران)، له یهک نه نووسن: کاک (محمدهد) نه لئ: (شيعری دلاوهران هی ماموستا بیتخود) ه و کاک (نازاد) نه لئ: (نه خیر هی شیخ نوروی) یه. جا له بهرته وهی منیش شيعری (دلاوهران)، به هی (شیخ نوروی) نه زانم، جگه له وهی کاک (نازاد) یش، چند جار تک، منی به لایه نگری (شیخ نوروی) له قه لهم^(۱) داوه، بویه به پیتویستی نه زانم، بیرو پای خوم، لهم باره وه دهریم، به لام پیتشه کی نه بی نه وه بلتیم: هه رچییهک لهم وتارهدا نه نووسم، نه وندهی تو زقالتیک له ریز و خوشه ویستی من کم ناکاته وه، به رامبه ر نهو زاتانهی لیره دا ناویان نه هینم، به تاییه تی یه کیتی وه کو ماموستا (بیتخود) که شایانی هه موو ریز و پایه یه کی شیاوی خویه تی. وه لام وایه شاعیرتکی گه وهی وهک نهو، شيعری (دلاوهران) هی نهو بی، یا هی یه کیتی که بی، هیچ شتیک له نرخ و پایه ی نهو کم ناکاته وه.

دوای نه م سهره تايه، با بچینه ناو باسه که وه.

ماموستا (محمدهدی مهلا کهریم) له لاپره -۸۲- ی گوفاری (به بیان) دا، نه لئ: (له به هاری «۱۹۷۰» وه که دیوانی بیتخود بلاو بووه وه و له پاشانیش نهو وتارهم له (برایه تی) دا بلاو کرده وه و، تا کاک نازاد که وته په یجوری دوزینه وهی خاوه نی راسته قینه ی «دلاوهران» هیچ دهنگ نه بوو. که سیک خزی له مهسه له که هه لته قورتاند ... یه کیتک لهم رۆشنبیرانه ی کورد که نیستا پاش (۱۵) سال له برده می کاک نازادا شایه تی نه دهن دلاوهران هیی شیخ نوروییه و هه ریه که حیکایه تیکیشی له گه ل نه گپرنه وه، تا نهو نه یه تانه دهنگ که سیان به زه بی به حالی میژووی نه ده بی کوردا نه هاته وه تا نه گه ر راستییه کی لایق بیدرکیتی^(۲).

دوای نه وهی دهقی قسه کانی کاک (محمدهد) م، وه کو خوی نووسی، به پیتویستی نه زانم

لیتره‌دا بلتیم: من چاو له‌وه نه‌پۆشم که کاک (محهمه‌د) شایه‌ته‌کانی کاک (نازاد)ی وا پیشان داوه له په‌ناوه نه‌بێ قسه‌یان پی ناکرئ...! یا به‌مانایه‌کی تر: له په‌ناوه (نازاد) تیژ نه‌کمن و خۆیان زاتی نه‌وه‌یان نییه، بینه‌پیشه‌وه و به‌ناشکرا (شایه‌تی بدهن)! یا بده‌م دلسۆزییان به‌شی که‌س نه‌داوه و، وه‌کو تر به‌زه‌بییان به‌ئه‌ده‌بی کوردا نایه‌ته‌وه...!! نه‌لیم: من چاو له‌م توانجانه‌ نه‌پۆشم، چونکه‌ نه‌زانم تیر و توانج هاویشتن هیچ گرتیه‌ک ناکه‌نه‌وه. هه‌روه‌کو نه‌شزانم هه‌زار قسه‌ی ره‌ق راستیه‌کی بچوو‌کیش ناشارنه‌وه. جا له‌به‌رئه‌وه دیمه‌ سه‌ر وه‌رامی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د). به‌لام پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ وه‌رامی قسه‌کانی بده‌مه‌وه و بۆی ده‌رخه‌م که له‌ ماوه‌ی ئه‌م چهند سالانه‌دا، به‌پێچه‌وانه‌ی قسه‌کانی کاک (محهمه‌د)ه‌وه، شایه‌تیکی له‌ ئیمه‌مانان له‌ پێشتر و نزیکتر به‌ (شیخ نووری) شایه‌تی بۆ (شیخ نووری) داوه، بێ نه‌وه‌ی کاک (نازاد) به‌بیریشیا هاتبێ! (*) یا کاک (محهمه‌د) باسی بکا! نه‌لیم: پێش نه‌وه‌ی راسته‌وخۆ، په‌نجه‌ بۆ نه‌و شایه‌ته‌ پراکتیسم، له‌سه‌ر هه‌مان (هه‌نتیقی) کاکه (حه‌مه) نه‌لیم: ناشکرایه‌ که شیعری (دلاره‌ران) یه‌که‌م جار له‌ سالی (۱۹۲۵) دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دییه‌ی سه‌له‌یانی، له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌ چاپ دراوه و ناوی شیخ نووری له‌سه‌ر نووسراوه^(۳). هه‌روه‌ها له‌ سالی (۱۹۲۸) دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ، که به‌ (که‌ریم زانستی) به‌ناویانگه‌ شیعری (دلاره‌ران)ی بۆ جاری دووم به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌ نامیلکه‌یه‌کدا له‌گه‌ڵ چهند گۆرانییه‌کی که‌دا!^(۴).

هه‌روه‌ها بۆ جاری سێیه‌م (کوردی و سه‌ریوانی) له‌ سالی (۱۹۳۲) دا، شیعری (دلاره‌ران)یان، به‌ناوی شیخ نوورییه‌وه بلاوکردۆته‌وه له‌گه‌ڵ چهند سه‌روود و گۆرانییه‌کی که‌دا، وه‌ ناوی (گۆزانی کوردی)یان، له‌ ناوه‌^(۵)، هه‌روه‌ها کاکه (حه‌مه) خۆی نه‌لت: له‌ (دیاری لاوان) دا سه‌رله‌نوێ به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاوکراره‌ته‌وه^(۶).

که‌ ناشکرایه‌ (دیاری لاوان) له‌ سالی (۱۹۳۴) دا له‌ چاپ دراوه، که ئه‌مه‌ نه‌کاته‌ چوار جار. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که له‌ سالی (۱۹۵۳) دا جارتیکی که، شاعیرتیکی گه‌وره‌ باسی کردووه، وه‌کو له‌ پاشتردا ده‌ری نه‌خه‌م. جا نه‌گه‌ر به‌هۆی پێره‌وی کاک (محهمه‌د) بکه‌م،

(*) چ له‌ وه‌لامه‌که‌ی من بۆ کاک محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم، یان له‌ وه‌لامه‌که‌ی دووم جارمدا که له‌ گۆفاری به‌یان-ی ژماره (۱۳۴) ی سالی ۱۹۸۷ دا بلاوکراره‌وه، یان له‌ بیللیۆگرافیا یه‌که‌ی له‌م کتێبه‌دا سازم کردووه، ناماژه‌م به‌و سه‌ سه‌رچاوه‌یه‌ کردووه و زۆر چاک به‌بیرمدا هاتووه و وه‌ک به‌لگه‌نامه‌ی گزنگ و زیندوو به‌کارم هێتاون. (نا. ع).

له سهر شتيازی نهو نه لټيم: له سالی (۱۹۲۵) هوه که شيعری (دلاوه ران) بویه که م جار بلاو کراوه ته وه، هه تا سالی (۱۹۵۵) که ماموستا (بیخود) کوچی دوايي کردوه (۷)، نه کاته (۳۰) سال. هه روه ها له (۱۹۲۵) هوه تا سالی (۱۹۵۸) که شیخ نوروی بویه که جاری چاوی لټک ناوه (۸)، نه کاته (۳۳) سال. هه روه ها له سالی (۱۹۲۵) هوه هه تا سالی (۱۹۷۳) که ماموستا (ره مزی) شایه تی بوی (بیخود) داوه، نه کاته (۴۸) سال (۹)!! نه لټيم: بویه که سټیک نه بوو له پټش نه م چل و هه شت ساله دا، نهو پټنج سهر چاوه یه راست بکاته وه و بلټی: نهو شيعره ی لهو پټنج سهر چاوه یه دا بهی شیخ نوروی دانراوه، هی نهو نییه و هی (بیخود) ه؟ بویه بیخود خوی هه تا له ژياندا بوو، نهو (۵) سهر چاوه یه راست نه کرده وه؟ باشه شیخ نوروی بویه له م رووه وه ورته یه کی لټوه نه هات؟ به دای منه وه نه م بی ده نگییه ی (شیخ نوروی) به دوو جوړ لټک نه درټته وه: یان نه وه تا به ده سټی نه نقه ست چاوی له راستی نه م مه سه له یه پو شيوه، یا نه وه تا شيعره که هی (شیخ نوروی) خویه تی، بویه لټی بی ده نگ بووه، جا له به رنه وه ی نه مه ی دوايي یان، له گه ل نهو هه موو راستی یان ده دا نه گوچی که له مهو دوا باسی نه کم، بویه من نه می دووه میان به راستر نه زانم.

دواي نه م سهر نجانه، نه گه رټمه وه بوی قسه کانی پټشووی کاک (محهمه د) و نه پرسم: نایا راسته له سالی (۱۹۷۰) هوه که سټیک به ناشکرا شایه تی بوی (شیخ نوروی) نه داوه، له به رده می کاک (نازاد) دا نه بی؟ وه نایا راسته: تا قه ده نگی تک به رزبوتنه وه (ده نگی ره مزی بووه) و نه ویش (دلاوه ران) ی بهی (بیخود) داناوه؟ له وه رامدا نه لټيم: نه خټر. چونکه له سالی (۱۹۸۰) دا، ده نگی کی زولالی تر به ناشکرا شایه تی بوی (شیخ نوروی) داوه و کاکه (حهمه) خوی نهو ده نگی به خه لکی گه یان دووه و جټی سهر سوړمانه که به هیچ شټوه یه ک، نهو ده نگی بیر ناکه وټته وه!!

بوی نه وه ی خوټنده واری خو شه ویست له سهر سامی رزگار کم، نه لټيم: نهو ده نگی ده نگی ماموستا (گوزان) ه که سالی (۱۹۵۳) له پټشه کی یه کټیک له شيعره کانیدا، که نه وسا وهری گټی راوه، شایه تی نه وه ی داوه که شيعری (دلاوه ران) هی شیخ نوروی به و کاک (محهمه د) که هه ر خوی له سالی (۱۹۵۳) هوه خه ریکی گۆکردنه وه ی دیوانی (گوزان) بووه و (۱۰) هه ر خو شلی له سالی (۱۹۸۰) دا، دیوانه که ی به چاپ گه یان دووه، نه بوو نهو له پټش هه موو که سټیکي تر دا، نه مه ی له بیر بوایه...

جا با بزاین نهو شيعره کامه یه و پټشه کی به که ی چونه؟ شيعره که ناوی: (داستانی

هه یاسی و کاکه عابیدین)ه^(۱۱) که له بنه‌ره‌تدا هی (عه‌شقی)یه و له کاتی خۆیدا به‌پیلانی (ره‌زا شا) کورژاوه. مامۆستا (گۆران) له پێشه‌کی ئەو شیعره‌دا نه‌لتن: (به‌م بۆنه‌یه‌وه بێ جێ نییه بیخه‌ینه‌وه بێر که ئەو گۆرانیه‌ی به‌هاوکاری خواله‌یخۆشبوو مه‌حموود جه‌وده‌ت و شاعیری ته‌ر و پاراو (م. نووری)ی سلیمانی پێکهات:

«ئه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئیتمه‌ که‌وا می‌لله‌تی کوردین».

ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌ ئۆیه‌رای (رسته‌خیز شه‌هر یاران)... دانراوه که هه‌یی خاوه‌ندی ته‌رجومه‌ عه‌شقییه. پارچه‌که ئه‌مه‌یه:

دیشب که‌مرا وضع وطن در نظر آمد

دیدم که‌زنی باکفن از قبر در آمد^(۱۲)

دیاره پێوست به‌وه ناکات عه‌رزێ کاک (مه‌مه‌ده‌)ی بکه‌م که مامۆستا (گۆران) سه‌رده‌می‌ک یه‌کێک بووه له‌ هاوڕێ نزیکه‌کانی (شیخ نووری) له‌ نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کوردیدا که دیاره له‌ گۆتره‌ قسه‌یه‌کی وا ناکا. خۆ نه‌گه‌ر (گۆران) ئەم شیعره‌ی له‌ هه‌مان سالدا بلاو کردبێته‌وه (سالی ۱۹۵۳)، که داخه‌که‌م من ناگام له‌وه نییه، مانای ئەوه‌یه ۳۵ سال له‌مه‌وه‌به‌ر که بێخود و شیخ نووری و په‌مزی هێشتا له‌ ژيانا بوون، گۆران ئەم شایه‌تییه‌ی داوه، بێ ئەوه‌ی که‌سیان ده‌نگیان لێوه بێ!! که ئه‌مه‌ش به‌لگه‌نامه‌یه‌کی که‌یه، نه‌چێته سه‌ر چوار به‌لگه‌نامه‌که‌ی پێشوو...

دوای ئەمه، با ئه‌مجا چاوێک به‌شیعره‌که خۆیدا بگێڕین بۆ ئەوه‌ی بزانی: مۆری کیتی پێوه‌یه: (بێخود) یا (نووری)? به‌لای منه‌وه دوو خاسیه‌ت له‌ شیعری (دلاوه‌ران)دا هه‌یه که شیعره‌که له‌سه‌ر (شیخ نووری) تاپۆ نه‌که‌ن.

به‌لام با له‌ پێشه‌وه وه‌سفیکێ دلاوه‌ران بکه‌ین.

شیعری (دلاوه‌ران)^(۱۳) له‌ چه‌ند به‌شیک یا چه‌ند کۆپله‌یه‌ک پێکهاتوه که هه‌ریه‌کێکیان به‌دوو (۲) به‌یتی عه‌رووزی ده‌ست پێ نه‌کا و^(۱۴) به‌ (۳) به‌یتی هه‌یجایی دوايي^(۱۵) دێ که هه‌ر کۆپله‌یه‌ک له‌سه‌ر زمانی که‌ستیک یا چه‌ند که‌ستیک و تراوه، به‌م جوژه: (مناله‌کان، باوک، دایک، ئافره‌ت به‌مناله‌وه، که‌چه‌کان، چه‌ک به‌ده‌سته‌کان)^(۱۶).

له‌مه‌وه خاسیه‌تی یه‌که‌می شیعره‌که‌مان بۆ ده‌رئه‌که‌وێ که بریتیه‌یه له‌ تیکه‌لکردنی کیتشی (عه‌رووزی) و کیتشی (هه‌یجایی) له‌ سیسته‌میکی تایبه‌تیدا. شیعره‌ عه‌رووزیه‌کانی هه‌ر کۆپله‌یه‌ک له‌سه‌ر کیتشی: (هه‌زه‌جی ئه‌خره‌بی مه‌کفوفی مه‌قصوور) یا

(محرزوفن): (مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ) یا (مَفَاعِي) که نه بئی به (فَعُولن). بۆ
 نمونه با یهک دیره شیعی کۆیله یه کهم بکیشین:

نه اولاد/ وه تمن نئمه / که وا میلله / ت کوردین

-- ب ب ب -- ب ب ب -- ب ب ب --

مَفْعُولُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

هه موو شیعره عهرووزیه کانی نه م سروده، بهم جۆره نه کیشترین. له مهش گرنگتر
 نه وه به: هه مووشیان به یهک ناواز نهوترین. ههروهه شیعره هیجاییه کانیس له هه
 کۆیله یه کهدا (سی/ ۳) به یاقن، واته: (شهش دیره شیعرن)، که به یتی یه که میان (۷)
 هیجایی و به یتی دووه میان (۹) هیجایی و به یتی سیه میان (۱۲) هیجاییه (۱۷). وه
 نه م سیسته مه به پتکویتیکی له هه موو کۆیله کاندا، دووباره نه بیتته وه. بۆیه من نه بوونی
 (۲) به یتی ههوت هیجایی، له دوو کۆیله دیوانی (بیتخود) به هه له (۱۸) نه زانم به کورتی
 و به کوردی تیکه لکردنی کیشی عهرووزی و کیشی هیجایی له شیعی (دلواهران) دا
 شتیکی تازه به و له پیش (شیخ نووری) و هاورپیکانیدا هیج شاعیرتیک ههنگاوی وای
 نه ناوه. نهک هه شیعی (بیتخود)، به لکو شیعی هه موو شاعیرانی پتیازی کلاسیکی
 پیش نهو به خوئنهروه، شتیکی وات بهرچا و ناکه وئی.

نه مهش شتیکی سهیر نییه چونکه هه موو شاعیرانی نهو پتیازه کیشی هیجاییان
 به کیشی سووک و ئاسان داناهه یا وه کو بلتیت: به مالی پیای بئی دانیان زانیوه، بۆیه
 به کاریان نه هیناوه (دباره شاعیرانی له ههجهی «گوزان» له م یاسایه به ده رن). نهو شاعیرانه
 ته نانهت له کیشی عهرووزیدا بۆ سه لماندنی شاعیرتی خۆیان، که راون به دوا ی کیشی
 قورس و گراندا. خۆ تیکه لکردنی کیشی عهرووزی و کیشی هیجایی، نهوه به لایانه وه
 هه رگیز نه بووه. نهوان چاویان لهو شاعیره نه پۆشیوه که (ته فعیله) یه کی عهرووزی به هه له
 به کار هینابئی یا هه له یه کی تیا کردبئی، چ جای نه وه ی کیشه که ی تیکه لی کیشی هیجایی
 بکا. راسته له م دوا ییه دا هه ندئی لهو شاعیرانه تاک و ته را، کیشی ده هیجاییان به کار
 هیناوه، چونکه باوی بووه، به لام هه رگیز له گه ل کیشی عهرووزیدا تیکه ل نه کراوه. کیشی
 هیجایی سنووری تایبه تی خۆی بووه و نه یه توانیوه لهو سنوره تیه ره کات. مامۆستا
 (بیتخود) له هه موو شیعره کانیدا (موسته زاد) تیک نییه. له گه ل نه وه شدا که (موسته زاد)
 دووباره کردنه وه ی هه ندئی له (ته فعیله) کانی هه مان کیشه. واتا: له یاسای (ته فعیله) ی

عرووزی لای نه داوه. هه مو لادانه که ی نه وه یه: که ژماره ی ته فعیله کانی، به قهده ژماره ی ته فعیله ی کیشه به نه ره تییبه که نییه!! به لکو که متره، که نه وه نده به س بووه بو (بیتخود) که به کاری نه هینتی!! نجا که سیک رازی نه بووبی (ته فعیله ی) عرووزی له (موسته زاد) دا، به کار بهینتی، چون رازی نه بی به تیکی دریزی عرووزی، شان به شانی به تیکی کورتی هه جایی به کار بهینتی؟.

به هه حال با بهینه وه سه ر باسی (دلاوه ران).

سیسته می دلاوه رانی (شیخ نووری) و سیسته می (ئاواتی دووری) ی (گۆران)، تا راده یه کی زۆر له یه که نه چن، چونکه نه میس وه کو (دلاوه ران) بریتیه له چهن کۆله یه که سه ره تای هه ره که تکیان به به تیکی عرووزی ده ست پتی نه کا که له سه ر کیشی: (موزاریعی نه خره بی مه کفوفی مه حذوف) ه و به (٦) دیر و شیعی بچووک دوایی دتی که (چواریان) (١٩) له رووی کیشه وه شتیکی تازهن و هه چ پتوه نندیه کیان به کیشی (موزاریع) وه نییه، چونکه له سه ر کیشی هه جایین. هه ره که تکیس له دوو دیره که ی دوایی، له دوو (ته فعیله) پتکدتی که دووباره کردنه وه ی (ته فعیله) ی یه که م و چواره می کیشه عرووزیه که ی پتسون. که واته، شیعی (ئاواتی دووری) ش وه ک (دلاوه ران) له تیکه لکردنی کیشی هه جایی و کیشی عرووزی پتکدتی که سیسته میکی نو تیه له شیعی کوردیدا و یه که تکه له هه نگاوه کانی دهسته ی (شیخ نووری) و (گۆران) و (ره شید نه جیب). نه مه ی له مه و به ر لیتی دوام، سیفه تی یه که می (دلاوه ران) بوو. نه مجا با بهینه سه ر سیفه تی دووه می.

له پتس هه موو شتیکا نه بی بزانی که (دلاوه ران) سه رووده. واتا: له سه ر ئاوازیک دانراوه، ئاوازی سه روودیش، یا نه وه تا ئاواز دا هینه رتیک (ملحن) شیعی شاعیرتیک نه خوینتیته وه و کاری تی نه کا و له پاشا ئاوازتیک بو دانه تی، یا نه وه تا به پتچه وانه وه: شاعیرتیک، ئاوازی موسیقایه ک یا ئاوازی سه روودیکی به دل نه بی و نه مجا دیت شیعی تیک یا چهن وشه یه کی رتکوپتیک له سه ر نه و ئاوازه دانه تی، پاش نه وه ی ئاوازه که به چاکی فیر نه بی پتویست به وه ناکات به به لگه بیسه لمیتم که سه روودی (دلاوه ران)، به پتی رتگه ی دووم دانراوه، چونکه وه کو (گۆران) له پتشردا ده ریخت، ئاوازه که ی له سه ر پارچه یه ک له توهرای (رستاخیزی شهر یاران...) ی (عه شقی) دانراوه (٢١). واته نه وه ی نه م سه رووده ی داناره له پتسا نه و ئاوازه ی بیستوه و کاری تی کردوه و فیری بووه نه مجا هاتوه شیعه ره که ی له سه ر نه و ئاوازه داناره. که سیک شاره زای ئاوازه که ش نه بی، به دریزی و

کورتی شیعره‌کاندا نەزانئێ که ناوازه‌که گەلیک گۆزانی تیا‌دا‌یه، چ‌ جای نە‌وه‌ی که من هەر له‌ مندالی‌مه‌وه، کۆپله‌ی یه‌که‌می (دلا‌وه‌ران) م‌ چ‌ه‌ند جار به‌ ناوازه‌وه و تووه و نێ‌ستاش هه‌مووی‌م له‌ بێ‌ر ماوه و نە‌زانم که شیعره‌ عه‌رووزی‌یه‌کانی نە‌م سروده‌، هه‌موویان له‌ سه‌ر یه‌ک ناوازن، به‌لام دێ‌ره هه‌یجایی‌یه‌کان گە‌لیک گۆزانیان تیا‌یه که نە‌بێ له‌ نۆ‌په‌رێ‌ته‌که‌ی (عه‌شقی)‌شدا، هەر وای‌تی. بۆ‌یه نە‌و قسه‌یه‌ی خوالی‌خۆ‌شبوو (مسته‌فا سانیب) که نە‌لتی: گویا نە‌و و کاک (نە‌نوه‌ر سانیب) نە‌م شیعره‌یان خستۆ‌ته سه‌ر ناوازی: (دیشب که مرا وضع وطن..)(٢٢٢)، نە‌لتیم زۆرم پێ ناخۆ‌شه که ته‌نیا به‌شی دوایی نە‌م قسه‌یه به‌ته‌واو نە‌زانم که ده‌لتی: شیعره‌که له‌ سه‌ر ناوازی (دیشب که مرا...)‌یه. چونکه نە‌گه‌ر شیعره‌که له‌ بانه‌رتدا له‌ سه‌ر ناوازی (دیشب که مرا...) نە‌بوا‌یه، نه‌ نە‌و نه‌ که‌سی تر نه‌ینه‌توانی بی‌خاته سه‌ر نە‌و ناوازه. نزیکترین به‌لگه‌ش بۆ نە‌م قسه‌یه دوو شته، یه‌که‌میان نە‌وه‌یه که نە‌و دێ‌ره شیعره‌ فارسی‌یه‌ش له‌ سه‌ر هه‌مان کیشی (هه‌زه‌جی نە‌خره‌بی مه‌کفوفی مه‌حذوف)‌ه، وه‌کو به‌یته عه‌رووزی‌یه‌کانی (دلا‌وه‌ران) بۆ راستی قسه‌که‌مان، با دێ‌ری یه‌که‌می بکیشین:

دیشب ک / مرا وضع / وطن درن زه‌رامه‌د

-- ب / ب -- ب / ب / ب -- ب

مفعول، مفاعیل، مفاعیل، فعولن

به‌لگه‌ی دووه‌میش نە‌وه‌یه که نە‌م به‌یته‌ش له‌ سه‌ر هه‌مان ناوازی شیعره‌ عه‌رووزی‌یه‌کانی (دلا‌وه‌ران) نە‌گوتی... گومانیشی تیا نی‌یه نە‌گه‌ر ده‌قی شیعره‌که‌ی (عه‌شقی)‌مان له‌ به‌رده‌ستا بوا‌یه، نە‌ماندی که دێ‌ره‌کانی تری‌شی کوتومت وه‌ک هی دلا‌وه‌رانن له‌ پ‌رووی کیشه‌وه. بۆ‌چی؟ چونکه دانه‌ری شیعره‌که ناوازی نە‌م سروده‌ی له‌ ناوازی نە‌و نۆ‌په‌رێ‌ته‌وه وه‌رگرتوه.

نە‌مه‌ی که لێ‌ره‌دا و توومه ته‌نیا له‌وه‌وه نه‌هاتوه که ناوازی سروده‌که نە‌زانم، به‌لکو له‌وه‌شه‌وه هاتوه که کاتی خۆی چ‌ه‌ند جارێ‌ک، شیعرم له‌ سه‌ر ناوازی هه‌ندێ‌ک سرود و گۆزانی داناوه، بۆ‌یه نە‌توانم بلێ‌م: تا راده‌یه‌ک نە‌م پ‌تیه‌م تا‌قی کردۆ‌ته‌وه و نە‌زانم چ‌ زه‌حمه‌تیکی تیا‌یه پیاو له‌ سه‌ر ناوازی سرودێ‌ک یا گۆزانی‌یه‌کی تر، شیعر دانئێ! چونکه له‌وانه‌یه بره‌گه‌یه‌کی سروده‌که سه‌ده‌ها جار بلێ‌ت و بلێ‌ته‌وه، هه‌تا چ‌ه‌ند شیعرێ‌کی به‌دلی خۆ‌یی بۆ بدۆ‌زێ‌ته‌وه!! جگه له‌م زه‌حمه‌تانه، نە‌وی سرودی وا دانه‌نتی، نە‌بێ دوو سیفه‌تی تیا بێ. یه‌که‌میان: نە‌بێ گوتی مۆسیقای زۆر سووک بێ، بۆ نە‌وه‌ی که‌مترین (گۆ‌ر‌ان) له‌

ناوازه که دا ههست پښ بکا، ناشکراشه شاره زایی (شیخ نوروی)، له زۆریه مهقامه فارسی و کوردییه کاندا، شایه تی بۆ نه ده ن که گوتی موسیقای زۆر سووک بووه. هه رچه نه ده گومان له وه دا نییه که مامۆستا (بیخود) گوتیه کی سووکی بووه له جیا کردنه وه ی کیشه عهرووزییه کاندا، به لām من لیتره دا، باسی گوتی (ناوازاناسین) نه که م که یه کیتک بووه له سیفاته کانی (شیخ نوروی).

سیفه تی دووه میش نه وه یه: نه بڼی نه وه که سه تا پاره یه ک زال بڼی به سه ر قوړگ و دهنگی خۆیدا، هیچ نه بڼی نه وه نه ده ی نه وه ی که بتوانی، هه موو (گۆرپان) و (به رز و نزمی) یه کی ناوازه که به بڼی هه له بلتینه وه... بۆ نه وه ی نه وان ه ی سروده که ی لیوه فیژ نه بڼ، بتوان هه مان (گۆرپان) و (به رزی و نزمی) به راستی ده ریتن و بیلتینه وه.

ناشکراشه نه م دوو سیفته به زیاده وه له (شیخ نوروی) دا هه بووه و له مامۆستا (بیخود) دا که م ستر. بۆ به دلنیاییه وه نه لیم: نه م سرود ی (دلاوه ران) ه هی (شیخ نوروی) یه. پش نه وه ی دوا یی به م به شه بڼن نه بڼ بلیم: هه موو سرود دیک له رووی (قورسی و سووکی) و (گرانی و ناسانی) یه وه، له یه ک پایه دا نڼ. بۆ به مه رچ نییه نه وه سه فه ی که کرد م هه موو سرود دیک بگرتته وه. به لکو ته نیا نه وه سرودانه م مه به ست بوو که تا پاره یه ک له رووی ناوازه وه (قورس) و (گران) ن، که (دلاوه ران) یش یه کیتکه له وان ه.

دوا ی نه م لیکۆلینه وه یه، نه توانم توخنی نامه که ی مامۆستا (په مزی) نه که وم و بلیم: مادام نه م شایه تییه له گه ل نه و نامانجانده دا ناگو نجی که دوا ی لیکۆلینه وه ی پشوو پتی گه یشتن، که واته نه بڼی به رتته پشتگو ی. به لām من به م شتیوازه دل م ناو ناخواته وه. بۆ به وای به راست نه زانم چاوپکیش به نامه که ی مامۆستا (په مزی) دا بگتیم.

مامۆستای خوالیخۆشبوو له کاتی خۆیدا، نامه یه کی بۆ کاک (مه مه د) نووسیوه، ده رباره ی شیعی (دلاوه ران). له و نامه یه دا یه که ن ده ر دوو نه م رسته یه سه رنجمان رانه کیشی که ده لتی زۆر چاک نه زانم نه و غه زه لی (دلاوه ران) ه هی «مه لا مه حمود ی خالمه که له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نوروی شیخ سالح که بلاوی بکاته وه» (۲۳).

تکا له خۆنده واران نه که م، پڼم بلتڼ نه و رسته یه ی، که خستومه ته ناو دوو که وان ه وه، چی نه که یه نڼ؟ نایا بیخود به پیتی نه م رسته یه، رتکه ی نه وه ی داوه به (شیخ نوروی) که نه و شیعه ره به ناوی خۆیه وه بلاو بکاته وه؟ بیگومان نه. چونکه رسته ی: (له وه ختی خۆیدا دای به شیخ نوروی که بلاوی بکاته وه)، ته نیا یه ک شت نه که یه نڼ، نه ویش نه وه یه:

که (شیخ نووری) لهو کاتهدا نزیک بووه له رۆژنامه‌کانهوه، له‌به‌رنهوه (بیخود) نهو شیعری داوه‌تی، که له یه‌ک‌تیک لهو رۆژنامه‌ماندا، بلاوی بکاته‌وه... واته: به‌ناوی نه‌وه‌وه نیک به‌ناوی خۆیه‌وه. نه‌مه‌ش وه‌کو نه‌وه وایه بلتیتیت: فلانه که‌س وتاریکی دا به‌کا‌که (حه‌مه) که بلاوی بکاته‌وه. نایا کا‌که (حه‌مه) به‌ناوی خۆیه‌وه وتاره‌که بلاو نه‌کاته‌وه، یا به‌ناوی فلانه‌وه؟

جا دیاره‌ نه‌م قسه‌یه‌ش، پیتچه‌وانه‌ی نه‌و به‌روایه‌یه که ده‌لتی: بیخود خۆی رتگی‌ی داوه، شیعی (دلاوه‌ران) به‌ناوی (نووری) یه‌وه بلاو بکرتته‌وه!! نایا جیتی سه‌رسوورمان نییبه، مامۆستا (په‌مزی) که یه‌ک‌تیک بووه له‌وانه‌ی، به‌روای وابه‌وه (بیخود) به‌ره‌زامه‌ندی خۆی شیعی (دلاوه‌ران) ی به‌ناوی (شیخ نووری) یه‌وه بلاو کردۆته‌وه، نیستا وای پیشان بدا که (شیخ نووری) به‌پیتچه‌وانه‌ی خواستی (بیخود)، شیعی‌که‌ی به‌ناوی خۆیه‌وه بلاو کردۆته‌وه؟ به‌لام که‌س‌تیک قسه‌کانی کا‌ک (نه‌وره‌حمانی موفتی) خوتندبیتته‌وه سه‌ری له‌م رسته‌یه‌ی مامۆستا (په‌مزی) سوور نامیتنی، چونکه نه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌یه‌کی کا‌ک (نه‌وره‌حمان) نه‌چی که له‌سه‌ر زمانی (مسته‌فا سائیب) کردبووی!!

جا بۆ نه‌وه‌ی خوتنده‌وارانیش ناگاداری باسه‌که بن، به‌پیتیبستی نه‌زمان به‌کورتی بۆیانی بگتیرمه‌وه.

نه‌وانه‌ی ناگاداری نه‌م باسه‌ن، په‌نگه نه‌وه بزانتن که کا‌ک (حه‌مه‌د) له‌سه‌ر زمانی (نه‌وره‌حمانی موفتی) باسی نه‌و نامه‌یه‌ی کردوه که به‌پرتز (مسته‌فا سائیب)، بۆ کا‌ک (نه‌وره‌حمان) ی ناردوه و له‌و نامه‌یه‌دا کا‌ک (مسته‌فا) وتویه‌تی، که قوتابی بووه له (که‌رکووک) داوای له مامۆستا (بیخود) کردوه - که نه‌ویش له‌و کاتهدا له که‌رکووک بووه - سه‌روودیکی بۆ داننی، نه‌ویش (واته بیخود) سه‌روودی (دلاوه‌ران) ی بۆ داناوه و... هتد. له پاشا بیخود «نوسخه‌یه‌کی (نه‌و سه‌رووده‌ی) ناردوه بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه»^(۲۴). ئنجا تکا له خوتنده‌واران نه‌که‌م به‌وردی سه‌یرتکی نه‌و رسته‌یه‌ی دوایی بکه‌ن که نه‌لتی: (بیخودیش نوسخه‌یه‌کی نارد بۆ سلیمانی بۆ شیخ نووری که له رۆژنامه‌کانا بلاوی بکاته‌وه). نایا نه‌م رسته‌یه‌ش کوتومت له رسته‌که‌ی مامۆستا (په‌مزی) ناچی چ له رووی دارشتن و چ له رووی ماناوه؟

فه‌رموون نه‌مجاره هه‌ردوو رسته‌که، یه‌ک له‌ دوای یه‌ک، بخوتننه‌وه:

مامۆستا (په‌مزی) نه‌لتی: «دلاوه‌ران هی بیخوده که له وه‌ختی خۆیدا دای به‌شیخ نووری که بلاوی بکاته‌وه».

کاک (نورپه حمان) یش له سهر زمانى کاک (مستهفا سائیب) نهلتي «بيخوديش
نوسخه يه کي نارد بو سليمانى بو شيخ نورى که له رۆژنامه کانا بلاوى بکاته وه».

تکام وایه پيم بلتين: چ جيا وازيبه کي بنه رته تي له نيوان نم دوو رسته يه دا هه يه؟
بيگومان، نه گهر جيا وازيبه کي ببى، نه وه يه که کاک (نورپه حمان) له سهر زمانى کاک
(مستهفا) نهلتي: بىخود نهو شيعره ي له که رکوکوه نار دووه بو شيخ نورى!! که نه مهش
جيا وازيبه کي سهره کي نييه. جگه له وه ي که (مستهفا سائیب) خۆي، دواي نهو قسانه ي
(نورپه حمانى موفتي) به سى سال، له چاوپيکه وتني کدا به کاکه (حه مه) ي وتووه: که
(بيخود) شيعر تکی که ي داوه تي^(۲۵) نهک (دلاوه ران)!! له م چاوپيکه وتنه ي دواي
(مستهفا سائیب) دا بو مان ده رنه که وي، نه گهر بىخود شيعر تکی له که رکوکوه نار ديب بو
شيخ نورى، شيعرى (دلاوه ران) نه بووه. به لام کاک (نورپه حمان) وای پيشان داوه که
نهو شيعره (دلاوه ران) بووه!

به کورتي هه رکه سيک چاوپيکه وتنه که ي کاکه (حه مه) و کاک (مستهفا) ي ديبى، بو ي
ده رنه که وي، نهو قسانه ي کاک (نورپه حمان) به زمانى (مستهفا سائیب) وه کردوويه تي،
هيجيان قسه ي نهو نين، به لکو قسه ي کاک (نورپه حمان)!! که ويستوويه تي شيعره که
بکا به ه ي (بيخود) ي مامى!! جا که کاک (حه مه) ده ستي خستوته روو، زانيويتى
قسه که ي بو نه چوته سهر و کاک (مستهفا) نهو ناوا ته ي نه هيتا وه ته دي، نجا رووي
کردوته ماموستا (ره مزى) ي پورزاي خۆي که پياويکي دلناسکي خزم دوستى بى پيچ و
په نا بووه. بو يه به ناسانى توانيويتى کارى تي بکا و تا ي لاسهنگى شايه تيبه که ي خۆي
پي راست بکاته وه.

به هه ر حال من بروام وایه، نه گهر کاک (نورپه حمان)، به شتويه کي راسته وخۆ، ده ستي له
نامه که ي ماموستا (ره مزى) دا نه بى، بيگومان به شتويه کي لابه لا ناگاي لتيه تي.
له يه که چوونى دوو رسته که ي پيشووش، گه و ره ترين به لگه يه. بو يه له وه زياتر له نامه که ي
ماموستا (ره مزى) نادويم. به لام نه گهر ليتره دا بيبرمه وه، وا هه ست نه که م که زولم له
ماموستا (ره مزى) کردووه، چونکه من بروام وایه، پياويکي وه کو (ره مزى)، نه گهر له
کاتي خۆيدا، شتيکي شک نه بردايه... هه زار (نورپه حمان) و خزمايه تي، وایان لى
نه نه کرد، شايه تيبه کي وا بدا. يان به واتايه کي که: نه بى له کاتي خۆيدا ماموستا (ره مزى)
ناگاي له وه بووي که (بيخود) شيعر تیک يا دوو شيعرى به ناوي (نورى) يه وه بلاو
کردي ته وه، نه گينا (ره مزى) له خۆيه وه شايه تيبه کي وای نه نه دا... بو يه به دوورى نازانم،

کاتی که (شیخ نووری) منال بووه، ماموستا (بیخود) شیعرتیک یا دوو شیعری بهناوی نهووه دانابیی و (ره‌مزی)ش، که له (نووری) خوارتر بووه، ناگای لهوه بووبین (*). کاکه (حمه)ش له وتاره‌که‌ی (به‌یان)دا، شتیکی وای به‌بیرا^(۲۸) هاتووه.

جا نه‌گه‌ر نهم بۆچوونه به‌راست بزانی و ناگاشمان لهوه بئین که (شیخ نووری) له سالی (۱۸۹۶)دا هاتۆته دنیاوه^(۲۷)، نه‌بئین هیچ نه‌بئین (بیخود) له نیوان سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۲)دا - یا که‌میتک ژورتر - نه‌و یه‌ک دوو شیعهری به‌ناوی (نووری)یه‌وه دانابین. واته که (نووری) عومری له نیوان (۱۱ - ۱۶) سالان دابووه و (ره‌مزی)ش له عومری (۹ - ۱۴) سالاندا بووه^(۲۸). به‌لام (ره‌مزی) له‌باتی نه‌وه‌ی له کاتی خۆیدا، نهم راستیییه ده‌رخا، یا هیچ نه‌بئین له سه‌ره‌تای لاییدا بیری بکه‌وتیته‌وه، که‌چی له سالی (۱۹۷۳)دا نه‌و شایه‌تییه‌ی بۆ کاک (محمد) نووسیوه، له نامه‌که‌یدا. واته دوا‌ی نزیکه‌ی (۶۱) سال! بۆیه به‌دووری نازانم، لهم ماوه دوورودرێژدا، خه‌یالی ماموستا (ره‌مزی)، نه‌و یه‌ک دوو شیعهری، له‌گه‌ل شیعری (دلاوه‌ران)دا تیکه‌ل کردبئین. نهمه‌ش شتیکی سه‌یر نییه، چونکه نه‌وانه‌ی له ژبانی، یا میژووی ژبانی پیاوانی (حدیث) و (ئه‌ده‌ب) و (میژوو) نه‌کوئنه‌وه، که‌لێک جار پیاوانی وایان به‌رچاو که‌وتووه، که دوو رووداو، دوو قسه‌ی له‌یه‌که‌چوویان تیکه‌ل کردووه، یا (خه‌یالیان بۆ شتیکی چوووه و مه‌به‌ستیان شتیکی که بووه) که له عه‌ره‌بیدا پێی نه‌لئین: (وه‌هم)^(۲۹).

نهمه‌یه به‌گورتی سه‌رنجی من ده‌رباره‌ی شایه‌تییه‌که‌ی ماموستا (ره‌مزی). که‌لێکیشم پێی ناخۆشه که ناچار بووم دژی ماموستایه‌کی وا بوه‌ستم. چونکه جگه له خۆشایه‌تی و تیکه‌لاری نیوانمان، جیگایه‌کی دیاری هه‌بووه و هه‌یه، له دل و ده‌روونا، خوا لێی خۆشبین به‌بۆنه‌ی شایه‌تییه‌که‌ی ماموستا (ره‌مزی)یه‌وه، نه‌مه‌وی له کۆتایی نهم وتاره‌دا که‌میتک له شایه‌تییه‌که‌ی کاکه (حمه) بدویم. کاکه (حمه) خۆی له من چاتری نه‌زانئ که له شایه‌تییدا ته‌نیا راستگۆیی هه‌موو شتیکی نییه، (وه‌کو له شایه‌تییه‌که‌ی ماموستا ره‌مزیدا ده‌رکه‌وت) به‌لکو که‌لێک پشت و مه‌رجی که‌ی نه‌وی، که گرنگترینی نه‌و مه‌رجانه نه‌وه‌یه: نه‌بئین نه‌و شایه‌ته، له پال راستگۆییدا، بیره‌وه‌رییه‌کی تپژی هه‌بئین. نه‌گینا له‌وانه‌یه

(* من که لاپه‌ره‌کانی رۆژنامه و گۆفارتیک نه‌ماوه هه‌لم نه‌دا‌بیتته‌وه و به‌پێی نه‌و بیللیۆگرافیا‌یه‌ش که له کۆتایی نهم کتیبه‌دا سازم کردووه، شیخ نووری له سالی (۱۹۲۰) به‌دواوه شیعری بلاو کراوه‌ته‌وه، پیتش نه‌و میژووه شیعری له هیچ شوێنیکی تردا بلاو نه‌بووه‌ته‌وه. نه‌و کاته‌ش ته‌مه‌نی (۲۴) سال بووه. (ئا. ع).

نزیكترین و گرنگترین پروودای له بیر نه بن. بۆ نه مهش کاکه (حه مه) خۆی نه کهم به نمونه، من هرگیز لهو باوه رهدا نیم که کاکه (حه مه) به دهستی نه نه ست، شایه تییه که ی (گۆران) ی کردین به ژیر لیتوه وه، به لکو پروام وایه نه گهر قسه کانی نهوی له بیر بوایه، نهو وتاره ی به جۆرتیکی که نه نووسی. له گه ل نه وه شدا که دلنیا م له وه ی کاکه (حه مه) هر له سالی (۱۹۵۳) وه خهریکی کۆکردنه وه ی دیوانی (گۆران) بووه و هر خوشی له سالی (۱۹۸۰) دا به چاپی گه یان دووه. دلنیا شم که چند جارتیک به قه له می خۆی پیتسه کی نهو هه لبه سته ی نووسیوه که باسی شیعی (دلاره ران) ای تیا کراوه و له وانه شه چند جارتیک هه له و چهوتی ره شووسه که ی دهسکاری کردین بۆ چاپ، که چی له گهر مه ی مشتومری دۆزینه وه ی خاوه نی (دلاره ران) دا، نهو شایه تییه ی (گۆران) ی بیر نه که وتۆته وه!! نه م پروداوه چاکترین به لگه یه بۆ نه وه ی که تنیا راستگۆی هه موو شتیک نییه، به لکو نه بن بیره وه ریبه کی تیژی له پالدا بی. جا له کاتیکدا کاک (حه مه) قسه یه کی نووسراوی وا نزیکی له بیر چووین که چند جارتیک به قه له می خۆی نووسیوتی! به چیا بزاین مامۆستا (ره مزی)، قسه یه کی له پاش (۴۸) سال - به پیتی بۆچوونی دوا یی دوا ی (۶۰) سال - له بیر ماوه که هر قسه یه کی روت بووه و هیچی ترا!!

هر چۆنی بی، نه گهر لای کاکه (حه مه) شتیک سیهر بی یه کینکی وه کو من پاش (۱۵) - (۲۰) سال، شایه تی بۆ (شیخ نووری) به ده م که له پیتش مندا هی وه کو: (گۆران) و (که ریم به گی سه عید به گ) و (کوردی و مه روانی) و کتی و کتی... شایه تییا ن بۆ داوه، له مه سه برتر نه وه یه مامۆستا (ره مزی) دوا ی (۴۸ - ۵۰) سال، شایه تی بۆ (بیتخود) بدا و نهو هه موو شایه تانه بین و پرۆن، نهو قسه له قسه یاندا نه کا!!

زۆرم حه ز نه کرد که میتیکش له کتیبه که ی (شیخ نووری) ی کاک (نازاد) بدویم و سه رتیکش له لاواندنه وه که ی (که ریم به گی حاجی عه بدوللای که رکووکلی زاده) خوار بکه مه وه، به لام داخه که م پیم نه کرا، بۆیه داوا ی لیبووردن نه که م و سلاو و پیزم بۆ کاکه (حه مه) و کاک (نازاد) دووباره نه که مه وه.

پهراوتزه کان:

۱) پروانه: (دیوانی شیخ نووری شیخ صالح - به کۆششی، نازاد عه بدولوا حید - به رگی یه که م - به شی یه که م - چاپخانه ی دار الجاحظ - بغداد - ۱۴۰۵ هـ - ۱۹۸۵ م - ل/۷۳)، هه روه ها: (گۆقاری به بیان - ژماره ۱۳۴ - نابی/۱۹۸۷ - وتاری: وه لامینک رتگه ی نیازی پاک ی گرتوه - نازاد عه بدولوا حید - ل/۴۰).

- ٢) گۆڧارى: (به يان - ژماره - ١٢٢ - ئابى/١٩٨٦ - وتارى/ديسانه وه له پيتناوى دۆزينه وهى
خاوهنى راسته قينهى پارچه شيعرى (دلاوه ران)دا - ل/٧٨ - ٨٧).
- ٣) (ديوانى شتيخ نوورى - ل/٥٩).
- ٤) گۆڧارى (به يان - ژماره/١٣٤ - هه مان وتارى كاك نازاد - ل/٣٩).
- ٥) (ه - س) هه مان (ل).
- ٦) گۆڧارى (برايه تى - ژماره - ١ - سالى - ١ - خولى دووه م/١٩٧٠ - ل/١٨).
- ٧) (پيشه كى: ديوانى بيتخود - به كۆششى محمه دى مه لا كه ريم - چاپى/سلمان الأعظمى - ١٩٧٠ - ل/و).
- ٨) (ديوانى/شتيخ نوورى هه مان سه رچاوهى پيشووتر - ل/١٢٣).
- ٩) (بىرى نووى - ژماره/٦٦ سالى/١٩٧٣ - وتارى/ديسان له بارهى شيعرى (دلاوه ران)ه وه - محمه دى مه لا كه ريم) هه روا: (ديوانى/شتيخ نوورى - ل/٧٣).
- ١٠) (ديوانى گۆزان - پيشه كى - به رگى يه كه م - چاپخانهى كۆرى زانيارى عىراق - به غدا - ١٩٨٠ - ل/ه - به كۆششى/محمه دى مه لا كه ريم).
- ١١) (ه - س - ل/٤٧٤ - ٤٧٨).
- ١٢) (ه - س - ل/٤٧٤).
- ١٣) (ديوانى بيتخود - ل/١٣٦ - ١٤٠).
- ١٤) له (ديوانى بيتخودا كۆيله ي/باوك - لاپه ره/١٣٧ - يه كه م جار به به يتيكى عه رووزى ده ست پى نه كا و له پاش (٣) به يته هيجاييه كان دووباره دوو به يتى عه رووزى و سيانى هيجايى، پى بشوودان ئه ئيتوهه جا له م حاله ته دا ئه توانين وه كو دوو كۆيله حسابى له گه ل به كين.
- ١٥) له (ديوانى بيتخودا - ل/١٣٩ - كۆيله ي/ئافه رت به مناله وه). به يتى يه كه مى شيعه ره هيجاييه كان كه ئه بى ههوت هيجايى پى، نييه. هه روا له كۆيله ي (كچانيش)دا (هه مان لاپه ره) نه وه به يته ههوت هيجاييه، ديار نييه!
- ١٦) له كۆيله ي/چهك به ده سه ته كان-دا - ل/١٤٠ - دىرى/٩ - ١٠ واتا ئيمه خو لقاوين بۆ خزمه ت كردين - يهك دىره شيعره، به لام كراوه به دوو دىر - كه هه له يه، هه روه ها (دىرى/١١ - ١٢)ش هه ردوو كيان يهك دىره شيعرى دوازه هيجايين - به لام له ديوانه كدا كراون به دوو دىر هه له يه. ره نكه نه وه له نكييه ي له (په راپۆزى-٧)ى هه مان لاپه ره دا باسى لى كراوه، هى نه وه پى.
- ١٧) دىره هيجاييه كان به تا ييه تى (كۆيله ي منالان - ل/١٣٦) هه ندى هه له يان تىايه. بۆ غمونه (پيشه ي عه دو) هه له يه و راستيه كه ي (پيشه ي عه دو)ه. هه روا: (حه ق به ده س خۆمان) هه له يه و (حه ق به ده ستى خۆمان) راسته ره ... هه ت.
- ١٨) به روانه: (په راپۆزى - ١٥)ى ئه م وتاره.
- ١٩) به روانه: (گۆڧارى/كاروان - ژماره - ٥٢ - سالى/١٩٨٧ - وتارى: به نه رتهى كيشيتكى عه رووزى ... نووسينى خاوهنى ئه م وتاره/ل/١٣).

- له وتاری نابرابر اودا وشه‌ی (چواریان) نییه. له‌وه نه‌چته له کاتی گواستنه‌وه‌ی وتاره‌که‌دا، نه‌و وشه‌یه‌م له بیر چوبینه. داوای لیبوردن نه‌که‌م.
- (۲۰) پروانه: (رۆشن‌بیری نوئ - ۵ - ۱۱۳ - سالی/۱۹۸۷ - وتاره نایابه‌که‌ی مامۆستا (بیمار):
 (عه‌رووز له هه‌لبه‌ستی کوردیدا - ل/۱۵۸ ستوونی/۲).
- (۲۱) پروانه: (په‌راوتیزی - ۱۲) ی نه‌م وتاره.
- (۲۲) (دیوانی/شیخ نووری - ل/۷۰) که نه‌ویش له (بیری نوئ - ژماره/۶۶) ی سالی - ۱۹۷۳ - هه‌، وه‌رگرتوه.
- (۲۳) گۆفاری (به‌یان - ۵ - ۲۲ - ل/۸۲ ستوونی/۲).
- (۲۴) (دیوانی بیخود - ل/۱۳۶ - په‌راوتیزی/۱).
- (۲۵) پروانه: (په‌راوتیزی - ۲۳) ی نه‌م وتاره - هه‌مان شوین.
- (۲۶) (به‌یانی - ژماره - ۱۲۲ - ل/۸۴ ستوونی/۱).
- (۲۷) (دیوانی شیخ نووری - ل/۹۵ - په‌راوتیزی - ۲).
- (۲۸) په‌مزی له سالی (۱۹۰۲) دا له دایک بووه به‌پیتی قسه‌ی (په‌فیق حیلمی) پروانه: (شیعرو نه‌ده‌بیاتی کوردی - به‌رگی دووه‌م) به‌لام مامۆستا (فه‌وزی) ی کوری نه‌لن به‌پیتی شیعریکی فارسی که باپیری له به‌رگی کتیبیکدا نووسیوتتی نه‌بن له سالی (۱۸۹۸) دا هاتبیتته دنیاوه.
- (۲۹) پروانه: (المنجد - الطبعة السابعة عشرة/۱۹۶۶ - بیروت - ص/۹۲۱).
- (*) له رۆژنامه‌ی هاوکاری، ژماره ۹۹۳ له ۱۹۸۸/۷/۲۱ وه‌رگیراوه.

مێژووێ گۆرانی نینتیباھ

نووسینی: شاکر فهتاح - ١٩٨٧

پێشهکی

له ناوه‌ند ساڵه‌کانی (١٩٢٠) و (١٩٣٠) دا راپه‌رینیکی گه‌رموگه‌ر و پاک و په‌یروز، له مه‌یدانی رۆشنبیری و هونه‌ر و هۆنراوه و په‌خشاندا، له کۆری نیشتمانپه‌روه‌ری و کوردایه‌تی و مرۆف دۆستیدا له سلیمانیدا رووی دا. کۆمه‌له‌یه‌کی گه‌وره هۆنراوه‌ی نیشتمانی و رۆشنبیری له‌لایه‌ن بوێژ و وێژه‌وانه‌کانمانه‌وه دانرا که زۆریه‌یان کران به‌گۆرانی و، له خوتندن‌گاکانی کوردستانی عێراقدا، به‌ئاوازیکی خۆش و به‌جۆشه‌وه، له لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه ده‌خوتندرانه‌وه. مامۆستایان (زێهر و ره‌فیق حیلمی و فاتح بیکه‌س و عه‌بدلواحید نووری و شیخ نووری شیخ صالح) له‌و جۆره بوێژ و وێژه‌وانانه‌ بوون. نه‌گه‌ر به‌پیتی ژماره‌ یه‌، (زێهر) له هه‌موویان زۆرتری دانابوو. به‌لام نه‌گه‌ر به‌پیتی نرخ و بایه‌خ و گرنگیی و کاربگه‌ری یه‌، گۆرانییه‌که‌ی (شیخ نووری شیخ صالح)، که ناوی (انتبا‌ه) بوو له هه‌موو نه‌و گۆرانییانه‌ پایه‌ی بلندتر بوو. نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که نه‌و گۆرانییه‌ هه‌ر هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تیی (شیخ نووری) ی پێشان نه‌دابوو، هه‌ست و ته‌زوو و تاسه‌ و بیروباوه‌ری دڵ و ده‌روون و هۆشی کورده‌واری نه‌و سه‌رده‌مه‌یشی ده‌رپه‌بوو، که دامابوون له‌سه‌ر (دادپه‌روه‌ری) و (به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌) ی کاربه‌ده‌ستانی جیهان و نه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندییان به‌کوردستانه‌وه هه‌بوو. هه‌روه‌ها که دژی سته‌م و زۆرداری ناوخۆ و نه‌و فه‌رمانپه‌واایانه‌ وه‌ستابوون، که بووبوونه هۆی سه‌رگه‌ردانی و پاشکه‌وتویی کورده‌واری و کاوولبوونی کوردستان.

له راس‌تیدا گۆرانی (انتبا‌ه) هی (م. نووری) نه‌بوو. هی بوێژیه‌کی ناهه‌تی فه‌ره‌نسه‌یی بوو، که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی) بوو. نه‌م ژنه‌ به‌بۆنه‌ی په‌کێک له شۆرشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه نه‌و کۆمه‌له هۆنراوه‌یه‌ی دانابوو. که هۆنراوه‌که‌ کرا به‌گۆرانی و له شیتوه‌ی (لاسایکردنه‌وه‌یه‌کی به‌گۆرانی)^(١) دا، پێشانی نه‌ته‌وه‌ی فه‌ره‌نسه‌ درا، له هه‌موو لایه‌که‌وه

(١) واته: نۆپه‌ریت یان نۆپه‌را.

خۆشه‌ویستی و ڕێزیان بهرامبەر گۆزانییه‌که و خاوه‌نه‌که‌ی پێشان دا که به‌هۆی ئه‌وه‌وه ناوبانگیتکی گه‌وره‌یشیان ده‌ستکه‌وت.

جا لێره‌دا هونه‌ر بۆ (مه‌حموود جه‌وده‌ت)ه، که له‌ ڕووی نیشتمانپه‌روه‌ری و نازایه‌تی و مه‌ردایه‌تییه‌که‌یه‌وه، وێژه‌وانی‌تییه‌که‌ی خۆی خسته‌ کار و ئه‌م گۆزانییه‌ی له‌ ساڵی ۱۹۲۵دا له‌ فه‌ره‌نسزیه‌وه‌ گۆزیه‌ سه‌ر زما‌نی کوردی. له‌ بو‌ژه‌کانیشمانی دا‌واکرد، که‌ یه‌کیکیان ئه‌م په‌خشانه‌ی ئه‌و به‌خاته‌ شیشه‌ی هۆنراوه‌وه و ئاوازیکیشی بۆ بدۆزێته‌وه، تا له‌ لایه‌ن شاگردانی خۆتندن‌گا‌کانی کوردستانه‌وه، به‌گۆزانییه‌وه‌ بخوێندرێته‌وه.

لێره‌یشدا هونه‌ری (شیخ نووری) ده‌رده‌که‌ویت، که‌ له‌ پێش هه‌موو بو‌ژه‌تکدا، ئه‌و په‌خشانه‌ی (مه‌حموود جه‌وده‌ت)ی به‌هۆنراوه‌ خسته‌ شیشه‌ی یه‌کی جوان و په‌نگین و ناهه‌نگ دا‌ره‌وه‌ و، ئاوازیکی جوانی‌شی بۆ دۆزیه‌وه‌ و وه‌ک گۆزانییه‌کی نیشتمانیه‌ی زۆر خۆش و به‌جۆش و گه‌وره‌ و گرنگیش له‌ ناو خۆتندن‌گا‌کانی کوردستاندا بلاوی کرده‌وه‌ (*).

(*) خوالێخۆشبوو (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ئه‌و ئۆپه‌رتیه‌ی له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌ناوی (ئینتیه‌یا)ه‌وه‌ به‌شیشه‌ی (په‌خشان) کردۆته‌ کوردی و له‌ (ژیا‌نه‌وه‌)ی ژماره‌ (۲۱)ی ۱۹ مارت ۱۹۲۵دا له‌ لاپه‌ره‌ چواردا به‌شیتکی بلا‌و‌کردوه‌ته‌وه‌، به‌شی دووهمی له‌ ژماره‌ (۲۲)ی ۲۶ مارت ۱۹۲۵دا بلا‌وی‌بو‌ه‌ته‌وه‌. جا له‌ به‌ر گرنگی باسه‌که‌ و ئه‌و لک و پۆیا‌نه‌ی له‌ دوا‌ییدا لێی ده‌بهنه‌، وای به‌باش ده‌زانم که‌ ده‌قی وه‌رگێترانه‌که‌ (به‌په‌خشان) وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ژیا‌نه‌وه‌ دا‌به‌ بخه‌ینه‌ به‌رچا‌وی خۆته‌هر و به‌شیشه‌ی ڕیتووسی ئیستا‌ پێشکه‌شی که‌ین:

ئهن‌تیه‌یا

دوینێ شه‌و له‌ سکونه‌تی عه‌میقه‌ی نیوه‌شه‌وا له‌ناو ژووره‌که‌ما که‌ به‌رۆشنا‌یی مانگ نیوه‌ ڕووناک ببووه‌وه، به‌نیه‌تی نووستن ڕاکشایه‌بوم و چونکه‌ زۆر هه‌یلاک و ماندو‌بووم ئه‌م‌وێست زوو خه‌وم لێ بکه‌وی، فه‌قته‌ هه‌رچه‌ندم ئه‌کرده‌ و ئه‌که‌وشام به‌هیچ کلۆجیک خه‌و نه‌ئه‌که‌وته‌ چاوم. چونکه‌ خه‌یا‌ل و وه‌زه‌یه‌تی وه‌ته‌ن و ئاره‌زووی ته‌ئسیسی ئه‌من و ئاسایش تیا‌یدا موخه‌بییه‌له‌ی به‌سوره‌تیک ئیستیه‌لا کردبوو له‌ پاش موده‌تێکی زۆر که‌م ئه‌وه‌ی که‌ فکرم لێ نه‌کرده‌وه‌ عاده‌تا به‌چا‌و ده‌مبینی. له‌م خه‌یا‌لاته‌دا وا ته‌هاته‌ پێش چاوم که‌ له‌ (ده‌شتی وه‌یس) (۱)دا:

ریش سه‌سی، مندال، پیا‌وی قه‌یره، ژن، کوپ، کچ، حاسل گه‌وره‌ و بچووک عه‌شاماتیکی ئه‌وه‌نده‌=

(۱) ده‌شتی وه‌یس: که‌وتبووه‌ ڕۆژئا‌وی شاره‌وه‌ به‌پال کارگه‌ی جگه‌ره‌ی ئیستا‌وه، شه‌خسیتی لێیه، خه‌لکی بۆ نیاز و موباره‌کی زیاره‌تیا‌ن ده‌کرده‌، به‌گۆزانییه‌وه‌ ده‌وترا: ها‌په‌چینه‌ سه‌ر (وه‌یس) وه‌یسی خۆمانه‌ له‌ وه‌یس ده‌پرسین خه‌تای کامانه‌.

لهو دا دهره كه وئى كه نم گوزانيى (انتباه) ديان له گه ل چيرۆكى (نيرۆن) و چيرۆكى (سكالاتنوس) دا، له سهر شانۆى خوئندنگا كه يان، به (تپيى ساز و ناواز و گوزانى و لاساييكرده وه)، لاساييكرده وه كه به سايهى ده سته كه وئى نه و ناههنگانه وه، كه سئ شه وى

= گۆبوو بو وه كه ته شبيه كردنى نم قه له بالغه به شماره ميرووله يهك جانيز بو، نم خه لقه ش به نيعت يبارى نه كسه ربه ته وه پر چهك و سيلاح بوون، له م ده شته دا كه له بهر نينسان وهك به حرىكى موته لاتييم و ابوو به دهره جه يهك سكووت و سكوونت حوكم فرما بوو كه نينسان عاده تا گوئى له وزه ي باله ميتشوسوله ده بوو. منيش له كن (گرده كهى شتيخ محيدين)^(۲) وه له ناو نم عالمه دا خوم ده بينى. ناگهان دهنك و ناههنگ و گوزانييه كى زۆر مونه سيرم هاته بهر گوئى.^(۳) گوزانييه كه مهوزون و گفته كه ش موه يچ بو، چاوم هه لبرى كه ته ماشام كرد نم گوزانييه چه ند سيلاح به ده ستيك له سهر كرده كه وهن، نه يانوت و نه قهراتى نم گوزانييه به يهك ناههنگ له تهره ف عموموه وه تيكرا ر نه كرايه وه و له ته نيشتم نم سيلاح به ده ستانه وه چه ند دا يكيك كه هدر يه كه ده ستى مندالتيك به ده سته وه، چه ند مندالتيكى ده دوانزه سال، چه ند ژنيكى ميتردار، چه ند كچتيكى چوارده سال له سهر خه تتيك به ته رتيب رتيك راوه ستا بوون و به سوره تتيكى حوزن نه نگيز، جه ساره ت به خش ده سته ده سته به ريزه له سهر نم گوزانييه كه نه قهراته كه يى له تهره ف عموموه وه تيكرا ر نه كرايه وه ده واميان نه كرد. گوزانييه كه م عه ينهن^(۴) له بېر نه ما، فه قه ت خولاسه يى مه ناله كه ي^(۵) نه مه بوو كه وا عه رزى ده كم.

ده سته يى لاوه كان

ئيتمه دلاهرانى كوردان بۆ ته نمينى سه عاده تى ميلله ت نه وا هه وه ل ههنگامان هاوئيشت. ئالاي زه فه ر به مه سروربه ت له پيشمانه وه ره فعى مه وانيعى نامالمان نه كات. بۆ ئيمحاي زولم و ته عه سسوب له هه موو كوردستاندا. ته پلبازى سوارانى جهنگا وه ره ده سته يى كرد به ليدان، نه ي دو شمنانى كوردستان، نه ي زالمان و خوئنخوزان به لرزن نه مه ميلله ته كه هه لسا وه، نه ي غه دداران هدر له ئيستا وه كفن بۆ خو تان حازر بكن.

«نقرات»

ماده رى وه ته مان، كوردستان، ئيسته يم دادمان له ده كا. ئيتمه كه نه ولادى ئه وين ها تين =

(۲) گردى شتيخ محيدين: خوار ده سته وي سه، نهو گردى نيوان كارگه ي جگه ره و كارگه ي سه وه ليه كه ي

گه ره بيت، ئيستا (گه ره كى شتيخ محيدين) ه.

(۳) تا ئيره له ژيانه وه ي ژماره (۲۱) دا به.

(۴) عه ينهن: وهك خوئى. كتومت.

(۵) مه نال: بوخته كه ي، مانا كه ي. له (ما آل ليه) عه ره بيه وه به.

خایاند، گه لیک نامییری ساز و ناواز و، که لویه لی وهرزش و دیده وانییان بۆ خوتندنگا که یان کری، بیجگه له وهیش دهستگیرویی گه لیک شاگردی همزاریشیان پی کرد

به نیمدا دیه وه و عهدمان کرد که نجاتی بدهین و له رتگای نه جاتی نهودا بمرین. ئیمه ههر بۆ خرمه تی نهو ئهژین له پتی ژبانی نهودا مردن بهژبان نهزانین.

سێ چوار دایک

ئهی دلاره رانی وه تن قه تعیهن زهن مه کهن که له دیدهیی ماده رانهیی ئیمه به حوزنیککی زه لیلانه وه فرمیسک بیته خوارن، چونکه ئیمه نهزانین که ئیوه دهستان دایه تفهنگ توفیق ره فیکتانه و زه فهر یار و یاوه رتانه، له بهر نه مه لازمه ههر له ئیستاوه زالمان و دوشمنانی کوردستان نهشکرپژی مه زه للهت بن. ئهی جهنگا وه ران ئیمه ئیوه مان هینایه دنیا وه له بهر نه مه حه یاتتان هی ئیوه نییه. عانید به وه ته نه. چونکه له پیش ئیمه دا ماده ر نه وه.

«نقرات»

سێ چوار باوک

ئهی (عظنفران) ئیوه که قه لبان به رابیتیهیی نه به ویه ته وه زه ره بات دهکا له ساحهیی جهنگ و جیدالدا ئیمه تان له بیر نه چیته وه، بۆ نه وهی رۆحی ئیمه به موفقه قیه تی ئیوه دانیمه ن شه عشه عانبین، له هیچ شتیگ سل مه کهن و به برینداری و شان و شه ره فه وه وه رنه وه سه ربالیینی ئیحتیزاری ئیمه و به دهستی خۆتان دیدهیی نوکرانی ئیمه لیک بنین.

«نقرات»

چهند مندالیک

نه تیجهی زه فهر که ته ئعینی سه عادهت و مه سه ره تی دلاره رانی وه تن په ره ره دهکا، نه تیجهی نامالی ئیمه یه؛ مردنیک که ته ئعینی ژبانی نه به دی دلی میله تیک بکا بگاته غایه ی موقه ده سی ئیمه یه. نهو ترسنۆکانه له ژیر باری حه یاتدا ده نالین، له ژبان نه گه یشتوون، نه وانه که له پتی سه عادهت و ره فاهی میله ته ی خۆیاندا ئیفنای حه یاتیان کردوه ههر نه وان ژباون و نه ژین. هه وه ل ده رسی ئیمه له ناغوشی^(۱) ماده ردا، له سه ر په حله ی مه کته ب نه مه بوو.

«نقرات»

سێ چوار ژنی میژددار

به ژۆن ئهی ره فیکان دلاره ران، شه ر جه ژنی ئیویه، به ژۆن ئهی جهنگا وه ران، به ژۆن هه تا به موزه فه ره ت=

(۱) ناغوش: نامیژ، باوهش.

بۆ کپینی جلوپه‌رگی وهرزش و دیده‌وانی. تا ئیستاگه‌یش یادی نه‌و کارگه‌ی و مامۆستایانه له‌بیری نه‌ته‌وه‌که‌ماندا ماون و، به‌رێز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌ ناویان ده‌هێن. (سالح قه‌فتان،

= نه‌گه‌رێته‌وه. بۆ گولبارانی ئیوه و ته‌زینی تا‌قی زه‌فه‌رتان ئیتمه‌ش گول نه‌چینه‌وه.

نه‌گه‌ر ده‌ستی زولمی زه‌مانه‌ چهند وجودیکی عه‌زیزی ئیوه نه‌به‌دییه‌ن له‌ ئیتمه‌ جوی بکاته‌وه، ئیتمه‌ش به‌زه‌فه‌ر و غالبیه‌تی ئیوه‌وه نه‌به‌دییه‌ن نه‌لا‌ئینه‌وه و فیکری ئینتیقامی ئیوه به‌سووره‌تیک ته‌لقینی نه‌و شێر به‌چانه‌ی،^(٢) که له‌ باوه‌ش و سکماندان، ده‌که‌ین که هه‌ر قه‌تره‌یه‌کی خۆینی ئیوه بیته‌ ده‌ریایه‌ک که سه‌ده‌ هه‌زار زالمه‌ن غه‌رق بکات!

«نقرات»

چهند کچه‌ک

ئیمه‌ که خوشکانی قه‌هرمانین و هه‌شتا رابه‌ته‌ی موقه‌دده‌سه‌ی نێزدیواج لامان مه‌جهوله، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل هه‌یاتی ئیمه‌دا نه‌وجه‌وانانی وه‌ته‌ن ئاره‌زووی نیه‌تیراک بکه‌ن لازمه‌ به‌چه‌هره‌یه‌کی ئارایش و رابه‌ی زه‌فه‌روه‌ عه‌ده‌ت بکه‌نه‌وه و بۆ نیسته‌یحسالی ئه‌م غایه‌ موقه‌دده‌سه‌ له‌م شه‌ره‌ موپاره‌که‌دا خۆینی خۆیان پ‌ژانده‌ی.

«نقرات»

تاقمی چه‌نگاوه‌ران

له‌ ژێر ئه‌م چه‌ک و سیلاحه‌دا، له‌ حه‌زور خوای عاله‌میان و ئه‌م عه‌شاماته‌ و دایک و باوک و خوشک و برا و ماله‌ و مندالمه‌ندا سوێند ده‌خۆین که ریشه‌یی زولم و زالمه‌ن بکیشینه‌وه و ئه‌مه‌ن و ئاسایش له‌م کورده‌ستانه‌دا ته‌ئسیس و ته‌مه‌ین بکه‌ین.

به‌نده‌ به‌چامه‌یه‌کی (زهرین فرۆشته‌نییه‌وه؟) که به‌ئه‌مانه‌ت لامه‌ین ئه‌وی خورده‌فایی بکه‌م. بینانه‌ن عه‌له‌یه‌ی ده‌ره‌ق ئه‌م گۆزانییه‌ که ناوی (گۆزانی عه‌زه‌مه‌ت)ه، نه‌ختی عه‌ززی مه‌علومه‌ت به‌لازم نه‌زانم.

ئه‌م گۆزانییه‌ له‌ ته‌ره‌ف ژنه‌ فرانسزه‌که‌وه که ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه‌ و تراوه، له‌ناو فرهنسه‌کاندا بووه‌ به‌گۆزانییه‌کی زۆر مه‌رغوب و مه‌شه‌وری میلی.

به‌نده‌ که خۆینده‌مه‌وه ئه‌م مه‌وزوعه‌م وه‌ک فه‌وه‌رانی حیسیاتیکی عوموم که له‌م موخه‌ته‌دا به‌رامبه‌ر زولم و ئیعتیسامی شیخ مه‌حموود و ته‌به‌عه‌ی و له‌ کورده‌ستانی شیمالی‌دا به‌رامبه‌ر نیسته‌یباده‌ و وه‌حشیه‌تی تورک حاسله‌ بووبه‌، وا هاته‌ پێش چاوم. وه‌ فیکری مونه‌زه‌مه‌که‌ی که نه‌ساس ته‌شکیل =

(٢) شێره‌چه‌: بێچووه‌ شێر.

زټوره، سه عید کابان، علی ناگا، فوناد رهشید) لهو جوړه ماموستایانن. هرهوها

= دهکا بهنزه نهحوالی روحیه و تمایلاتی خومانوه نهختی هلمگتیراپوه و بهموقه ددیهکهوه
عهرزم کرد. له تهرجومه کردنی عهرزی نسلیشم، نگره یکن له شاعیره کاتمان موزوعه کی لا چا
بوو (چاکبجو. ۱. ب) بهزمانی خومان نهزمی بهرموی تاکو له تهرهف منداله کانی مهکنه بهوه
بهگورانی بیټیژی، لام وایه نم هیممه ته هموو هاوختین و هاوزمانان خوشحال دهکا.

محمود جهودت (۱)

(۱) وایزانم نسلی بابه ته کی لای خویندهر ناشکرایه، هروا سرچاوه نسلیه که، هندی وشه له کاتی
گواستنه ودها، بهداخوه، له رڼانه که دا باش دهر نهچو بوو. (ژین - ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ وواتر).
دهمیتته وه سرلجه که کی کوتابی محمود جهودتی وهرگتیری نم پارچه که له کاره که یدا (نهختی)
دهستکاری وای کردوه تا خویندهر وایتیزیک خاتوه له دهر وری نهو رڼوی سلیمانی بچی یا
کوردستانی شمالی! لهو رڼوشدا (مارتی ۱۹۲۵) شیخ محمود تنگ بهشور شه کی هلمچنرابوو و
له ناوچی پینچون بوو، که مالیه تورکه کانی ش تنگیان بهشور شه کی شیخ سعیدی پیران هلمچنرابوو و
نیعلانی کورد قرانیان کردبوو. لیره دا جهودت نم دوو دیارده یی باکور و باشور دهخاته یک تای
تهرازووه؛ رابهری نه ته ویه یک له ۱۹۱۸ وه دوی داگیر کهری تورک و نینگلیز جهنگاوه و دهر به دهر،
له گل جهلادیکی کورد کوژ. (زولم و نیعتی سامی شیخ محمود و ته به عی = نیستی یاد و وحشیه تی
تورک له شمال) ... نمه نگر (سونی فهم) و (جههالته تی) نهو رڼوه نه بن یا کینه و بیگانه بهرستی
نه بن دهن چی ناویری. (ژیانوه) نوزگانی نینگلیز و حوکه عهره به کی به غدا بوو له سلیمانی،
تهسخر کرابوو بۆ (راکه یان دنیکی دژ به کورد و شور شه کی)، بۆ میتشک ناودانی خه لکی و
تیگه یان دنیان به بن هوده یی (شورش و یاخی بوون و جهرده یی)؛ بهسود و قازانچی مام نینگلیز و
عه دالهت و مدهرحمه تی حوکه ته کی به غدا، ژیانوه بهووه (ورده یی) و بهدووی زهره به له هاله و
نالهاری حوکه سرده می شیددا دهگرا و نه شری دهگرد. (پروانه شماره کانی). بهداخوه له هوول و
کارشدا داگیر کهران دهسپاچه نه بوون، داماونه بوون، هه رقه له می له م بابه ته زور بوو که (فی سبیل الله)
نهوه ی خویان نه یانده زانی و پیتیان نه دهگرا نمان به خزه خشانه بویان دهگردن. بهلام که دوا یی، دوا ی سن
چوار سال ژیان له ژیری سایه ی نهو (به یاخی عیتراق و بهریتانای موعه ززه مه یدها)، رهش و سپیان بۆ
ناشکرابوو، بویان دهر کهوت که داگیر کهر هه ر نه وه که بوو و دهن... نهو ساکه، د. که مال مه زهره و ته نی:
(زوری نه برد کاتیک نه وانه ی له - ژیانوه - دا ده یاننوسی له وه که یشت... بویه به شیکیان دهستان له
نوسین هلمگرت و له کاری سیاسی دور که و تنه وه و به شیکیشیان دایانوه پال شیخ محمود).
بۆ بهندی زه مان، محمود جهودت به کتیک بوو له تاقمی دووم که دایه وه پال شیخ و شور شه کی، (له
دوا ی ۶ نیلوی ۱۹۳۰). بیینه وه سر بابه ته کی خومان. که وهرگتیر داوا ی له شاعیرانی کورد کرد
نهو پارچه شیره فهرنسیه ی به پخشان کردووه به کوردی، به کتیک بیکاته شیره تا له لای مندلانی
قوتابخانه وه وک سرودتی بوتری... شیخ نوروی شیخ سالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ نم کاره ی
به جوانی نه لجامدا. جا گرتی باسه کی ماموستا شاکیر فاتح نا لیره دایه؛ ماموستا محمه دی مهلا که ریم
رای وایه بیتخودی شاعیر نهو کاره ی کردوه، کاک نازاد عه بدولوا حید و ماموستا هردی و کومه لیک
له گل نه وده دان که، گردن به شیعره که، له لای من شیخ نورویه وه بن. نم باسه ی ماموستا بهدوری نهو
ته وهره یدها ده خولیتنه وه.

عبدالواحد نووری، کهریم سه‌عید، مسته‌فا سانیب) یش له لاوانی ئەو سەرده‌مه‌بوون و له لاساییکردنه‌وه‌که‌دا یارمه‌تییان دا. جا ئەوانه هه‌موویان شایانی پێژ و سوپاس، چونکه به‌کاری نه‌ته‌وه‌که‌مان هاتن.

کاروبار به‌م ڕه‌نگه‌ بوو، تا ڕوودانی کاره‌ساتی شه‌شی مشتاخان (ئه‌یلوول) و سالی ۱۹۳۰. نیت‌ر له‌وه‌ به‌دواوه‌ به‌ر به‌ستی ئەو گۆزانییانه‌ کرا. به‌ره‌به‌ره‌ گۆزانییه‌کان له‌بیر چوونه‌وه. ته‌نانه‌ت گۆزانیی (ئنتباه) یش به‌خواه‌نه‌که‌یه‌وه‌ که (شیخ نووری شیخ سالح) بوو تا مساویه‌کی دوور و درێژیش له‌بیر چووه‌وه... که‌واته ئێمه‌ پێژ و سوپاس و پیرۆزیاییمان له‌سه‌ره‌ که‌ پێشکه‌شی سێ نووسه‌ری تریشمان بکه‌ین، واتا (دکتۆر کامیل حه‌سه‌ن عه‌زیز به‌سیر) و (موس‌لیح مسته‌فا جه‌لالی) و کاک (نازاد عه‌بدالواحد)، چونکه هه‌ریه‌که‌یان له‌ ناوه‌ند ساله‌کانی ۱۹۸۰ و ۱۹۸۵، نووسراویکی له‌سه‌ر (شیخ نووری شیخ سالح) و به‌ره‌مه‌کانی نووسی و هه‌ر سێکیشیان پایه‌ی گه‌وره‌یان له‌ناو نووسه‌ران و بوژانی سهرده‌می خویدا، که‌ شایسته‌یه‌تی بۆ ناماده‌ کرد. هه‌روه‌ها ئەوه‌یشیان چه‌سپانده‌ دلێ کوردپه‌روه‌رانه‌وه‌ که‌ گۆزانیی (ئنتباه) ئەو دایناوه‌؛ واتا ئەو له‌ په‌خشانه‌که‌ی (مه‌حموود جه‌وده‌ت) ه‌وه‌ کردوویه‌ به‌هۆنراوه‌ و ئاوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه‌ و فێری شاگرده‌کانی خۆتندنگای کورانی سه‌ره‌تایی یه‌که‌می سلیمانیشی کردووه‌ و له‌وێشه‌وه‌ بلاوبۆته‌وه‌ به‌ناو خۆتندنگا‌کانی تری کوردستاندا.

هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌کانی ئەم نووسراوه‌دا پیشان دراوه‌، نووسه‌ری ئەم نووسراوه‌ له‌ گه‌لیتک ده‌رفه‌تدا هه‌ولتی داوه‌ که‌ ئەم گۆزانیی (ئنتباه) ه‌ و گۆزانییه‌کانی تریش، له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی (خۆتنده‌واری) و (ڕۆشنبیری) یه‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن تیپه‌کانی (لا‌ساییکردنه‌وه‌) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه‌وه‌) سه‌رله‌نوێ تازه‌ بکرتنه‌وه‌ و زیندوو بکرتنه‌وه‌ و به‌خرتنه‌وه‌ ناو خۆتندنگا‌کان، چونکه‌ پرن له‌ ساز و ئاوازی خۆش و به‌جۆش و وشه‌ی به‌نرخ‌ی نیشتمانیی و مرۆفایه‌تی. ئیستا که‌ یش دیسانه‌وه‌ تکه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ له‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ و له‌و تیپانه‌ که‌ ئەم که‌له‌پووری نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان زیندوو بکه‌نه‌وه‌ و نه‌هیتلن له‌ناوبه‌جی.

شاکر فەتاح

«خاوه‌نی پڕۆژه‌ی خۆتنده‌واری کورد»

(سلیمانی): (۱۹۸۷/۱۲/۱۷)

میژووی گۆرانلی (انتباه)

جیتگای دلخۆشی و سوپاسی خودایه، که له ماوهی شەش سالتدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابەت (شیخ نووری شیخ سالح) و بەرھەمەکانییەوه، له لایەن سێ نووسەری کوردی بەرێزەوه چاپ کرا:

۱- شیخ نووری شیخ سالح له کۆری لیتکۆلینەوهی وێژەیی و پەرخەسازیدا - د. کامیل بەسیر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نووری - دەنگی پەسەنی شیعر - موسلیح مستەفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴. (۱)

۳- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عەبدولواھید، سالی ۱۹۸۵.

ھەرچەندە ئەم سێ نووسراوە ناوازی و نایابانە، له بابەت ژمارە ی لاپەرە و شێوەی نووسین و دارپشتن و بیروباوەرەوه، ھەندیک جیاوازی له یەکتەری، بەلام نووسەرەکانیان، ھەموویان، لەسەر ئەو یەكەنگن كە (شیخ نووری شیخ سالح) سەر دەستە ی بوێژ و وێژەوانانی سەر دەمی خۆی بوو، له پایەبەلندیدا، له تازەکردنەوهی وێژە و ھۆنراوهی کوردیدا، له رۆژنامەنووسیدا، له بەکارھێنانی دەستووری زانستیی له پەرخەسازی و نرخ دانانی وێژەیییدا، له خەباتی نیشتمانیدا، له بەرزکردنەوهی سەری کوردەواریدا. بەرھەمە

(۱) ئەو ی پتۆستە لێرەدا بخریتە بەرچاو، دەربارە ی ئەو کتیبە ی خوالێخۆشبوو (موسلیح جەلالی) ئەو یە کە ئەو کاتە ناوبراو بەرپۆتەبەری گشتی دەزگە ی رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی بوو له بەغدا، ھێچ سەر و ساختییەکی لەگەل شیعر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان کە کارمەندیک ی ھونەری بوو له دەزگایە ی رۆژی یەکشەمە ی ۱/۹/۲۰۰۲ له مالی لەتیف ھەلمەتی شاعیر بۆ ی باس کردم کە: ئەو کتیبە ی لەسەر شیخ نووری، خوالێخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆ ی نووسی و نامادە ی کرد و بەناوی (موسلیح) ھو بەلاوکرایەوه، لەو شدا سوودیک ی زۆر لە کتیبە کە ی کاک (نازاد عەبدولواھید) وەرگیرا... نەک ھەر ئەمە بەلکو کتیبی (شورائەکان) یش کە دیسان (م. ن) نامادە یکرد و بەناوی ئەو ھو بەلاوکرایەوه. پڕوانە: (موسلیح جەلالی - شورائەکان، دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی - دار الحریة للطباعة، بغداد ۱۹۸۷ نجبیری ژمارە - ۱۵۶ -).

جا لێرەدا ھێچ ناوتری جگە لەو ی زۆر جیتی داخ و مەخابنە کە له سەر دەمەکاندا خاوەن قەلمی وا پیدای دەبێ، بەکری، کار بۆ کەسانی خاوەن پایە و دەسەلات دەکەن له بەرامبەر سوود و دەسکەوتیک ی کاتی کەم خایەن و خزیان دەکەنە (أقلام تحت الطلب) و (أقلام مأجورة)... نەک ھەر ئەمە بەلکو نمونە ی لەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و ئیستاش، کەچی له بەدبەختی و چارەڕەشییان، کارە ناپەسەندەکانیان ھەر ناشکرا دەبێ.

ناوازه و نایابه‌کانیشی به‌لگهن بۆ راستیی قسه‌کانی نهو سن نووسه‌ره. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ش یه‌ک بیروب‌اوه‌پن که (گۆزانی‌انتباه)، به‌ره‌مه‌میکه‌ی په‌رچه‌که‌راو و پاک و پوخته و نه‌ژادی (شیخ‌نووری)یه، نه‌ک هی (مه‌لا مه‌حموودی بیخود).

له‌ راستیدا (شیخ‌نووری شیخ‌سالم)، خودای گه‌وره، سن به‌هره‌ی گه‌وره‌ی پین به‌خشیبوو: سه‌روسیمایه‌کی جوان و پرشنگداری هه‌بوو، که دلپاکه‌ی و ده‌روون نازادی و سه‌ره‌ستی بیروب‌اوه‌پت له‌ده‌م و چاویدا ده‌خوتنده‌وه، له‌گه‌ل پروخۆشی و زمان شیرینی و نه‌رم و نیانیدا. ده‌نگیکه‌ی نه‌رم و خۆشیشی هه‌بوو، له‌ کاتی گۆزانی گوتندا، دلی پیاو کیش ده‌کرد و کاری تیده‌کرد. بلیمه‌تی و هه‌لکه‌وتویی و لی هاتووییشی هه‌بوو، که به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ل کرده‌وه و په‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانییه‌کانیدا. جا نه‌م سن به‌هره‌یه‌ بوون، که (شیخ‌نووری)یان گه‌یاند ه‌ پۆیه‌ی ناوبانگی بویتیتی و یه‌ژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و پۆژنامه‌نووسیی، له‌ کوردستانی عیراقدا، به‌تاییه‌تی له‌ سلیمانیدا، له‌ ساله‌کانی (۱۹۲۰ - ۱۹۳۰)دا.

له‌ سالی ۱۹۲۵دا، (مه‌حموود جه‌وده‌ت)، که نه‌فسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی په‌ندبوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌ی نه‌و له‌ زمانی فه‌ره‌نسزیه‌وه گۆرییه سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه)*.

خواه‌نی نه‌م کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه^(۱) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی)یه که ژنیکی فه‌ره‌نسزی

(*) ته‌ماشای پۆژنامه‌ی (ژبان‌ه‌وه) بکه، که له‌ شاری (سلیمانی)دا ده‌رده‌چوو، ژماره (۲۱)ی پۆژی ۱۹۲۵/۳/۱۹ و، ژماره (۲۲)ی پۆژی ۱۹۲۵/۳/۲۶. (ش. ف)

(۱) به‌لکو: (نه‌م هۆنراوه‌یه) که له‌ نه‌سه‌که‌دا چامه‌یه‌که و مه‌حموود جه‌وده‌ت به‌شیه‌ی په‌خشان گۆپویه بۆ کوردی. مه‌حموود جه‌وده‌ت له ۱۹۳۰دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک)ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه به‌م جهۆره‌ کرده په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرۆدۆم - که یه‌کیکه له‌ نه‌دیب و وه‌ته‌نپه‌روه‌رانی فرانسزه - گۆلی خوتینن - ژبان: ژ ۲۴۳ له ۵ حوزه‌یران ۱۹۳۰). نه‌حمه‌د موختار جافی شاعیر (۱۸۹۸ - ۱۹۳۵/۲/۶) به‌زویی نه‌و په‌خشان‌ه‌ی کرده پارچه‌ شیعریکی به‌سۆز و هه‌ر له (ژبان، ژ ۲۴۷ی ۲۶ حوزه‌یران ۱۹۳۰)دا بلازکرایه‌وه، دوا‌دیری:

موقسابیلی نه‌م ده‌رد و به‌لایه

نازاد نه‌پشکون گولانی وطن

چهند بێ و یجدانن، نیشه‌ نه‌بوايه

بۆ مردوه‌کافان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌ن

=

بووه. وا دياره نهو نافرته به بونهی يه کيک له شورشه گه وره کانی فهره نسه وه. نهو کومه له هونراوه يه يه هله به ستوه. (مه حموود جه ودهت) يش داواي کردبوو له بوژه کاغمان يه کيک نه م هونراوه يه، که (بريتيه له گورانييه کی نيشتمانيش) بکات به هونراوه و ساز و ناوازيکيشی بو بدوزيته وه، تا له لايهن شاگرده کانی خوتندنگا کوردیيه کانه وه به گورانييه وه بخوتندرتيه وه.

(مه حموود جه ودهت) يش، ههروهک پياويکی دلناسک بوو و، به زه يی به نه ته وه که ی خويدا دهاته وه، که نهو سه رده مه له هه موو لايه که وه نازار دهره و زيانی لي دهره و ده چه وسينرايه وه، پياويکی زيره کيش بوو. بويه کا لهو روزه اندها نهو کومه له هونراوه يه يه، به په خشان، کردبوو به کوردی و داواي کردبوو بيکن به هونراوه و به گورانی، که ناگاداربوو له خباتی نيشتمانیی که له هه موو لايه کی کورستاندا له نارادابوو، چ به جهنگ و چ به پينوس و خباتی بي خوتن، بو دهستکه وتنه وه ی مافی نه ته وایه تی بو کورده واری.

(شيخ نورى شيخ صالح) يش که نهو سه رده مه له هه ره تی خه باتيدا بوو، له پيش هه موو که سيکدا نهو خواسته ی (مه حموود جه ودهت) ی جيتبه جئ کرد. هينای (انتباه) ه که ی (مه حموود جه ودهت) ی، له شيويه کی جوان و رازاوه و شوخ و شننگدا، به جلبره رگيکی کوردييه وه و به بيروباوه و گيانتيکی کوردايه تيبه وه، کرد به هونراوه و ناوازيکی يه جگار پر شاهنگ و خوشيشی بو دوزيه وه که له سه ر کيشی ناوازی گورانييه کی فارسی بوو، که ناوی (ديشب کی مه را وضعی وطن در نظر نامه د) بوو. نه مه يش هه ر له سالی ۱۹۲۵ دا پيکهات. (۱)

= هه روا هه ر نهو ترجمه مه يه يه بناوی (أزهارى خوتنين) له گوڤاری زاری کرمانجيدا له گوشه ی (شيعر منسور) دا بلاو کردوته وه. پروانه: زاری کرمانجی. ژ ۲۳ سالی (۵) ۴ حوزه يرانی ۱۹۳۰ ره واندر ل: ۹ - م. ج: ترجمه ی پارچه يه کی منظومی سوللی پرودوم...

سۆلی برودوم Sully - Prudhomme (۱۸۳۹ - ۱۹۰۷) شاعيرتکی فهره نسی به توانابوو، بايه خي زۆری به لايه نی فله سه فی له مرودا ددها، له به ره مه کانی: ته نيایيه کان، چاره نو سه کان. له ۱۹۰۱ پاداشتی نۆبلی له نه ددها يئ به خشرا.

(۱) له کاتی خويدا باس و نووسين له سه ر نه م به ره مه و کردن به شيعره ی زۆر نووسرا؛ ناخۆ له لايهن بيخووده وه بووه يان شيخ نورى؟، به لام واپزانم وتاره به پيتره پر له به لگه و راستيه ه کی ماموستا نه حمده هه ردی شاعير کۆتايی به هه موو نهو گومان و نه گه رانه هينا و مه سه له که ی يه کلایي کرده وه و خاوه نيته ی شيعره که ی دايه پال شيخ نورى. جا له باسی ناوازی شيعره که شدا، ماموستا هه ردی =

له سالی ۱۹۲۵دا، دیسانهوه، نهم کۆمهله هۆنراوهیه له گهله چهند گۆزانییهکی تری کوردیدا که بههه موویان ژماره یان دهگه یشته (۲۰) بیست گۆزانیی کوردی، له ژێر ناوی (گۆزانی کوردی)دا، له لایهن شارهوانی (سلیمانی)یهوه و له چاپخانه کهی خۆیدا، وهک نووسراویکی بچووک چاپ کرا. له پشته کهی نووسرابوو: «له سهه امری عالیی متصرف و مفتشی إداری چاپ کراوه». نهوهی شایانی باسه، نهوهیه که گۆزانیی (إنتباه) به ناوی (م. نووری)، و اتا (شیخ نووری شیخ صالح)هوه له چاپ درابوو. ههروهها نهم گۆزانییهم له چهند نووسراویکی تریشدا دیوه که به ناوی (شیخ نووری شیخ صالح)هوه چاپ کراوه، وهک نووسراوهکانی: (که ریم سه عید)^(۱) و (موسلح مستهفا)^(۲) و (کوردی و مه ربوانی)^(۳) و (نازاد عه بدولوا حید)^(۴). که چی له سالی ۱۹۷۰دا له لایهن کاک (مه مه دی مه لا که ریم)هوه، نهم گۆزانییه کرابوو به به ره مه می (بیتخود) و له نووسراوی (دیوانی بیتخود)دا به ناوی بیتخودهوه چاپ کرابوو.

= ده لێ: «مامۆستا گۆزان له پێشه کی شیعری - داستانی هه یاسی و کاکه عابیدین-دا ده لێ: ... نهو گۆزانییهی به هاوکاری خوالیخۆشبوو مه حموود جهودهت و شاعیری تهه و پارا م. نووری پێکهات، ناوازه کهی له سهه پارچهیهک له ئۆهه رای - رستاخیز شهر یاران...- دانراوه که هی (عه شقی) شاعیری فارسییه، پارچه که نه مه یه:

دیشب که مرا وضع وطن در نظر آمد

دیم که زنی با کفن از قبر در آمد

... نههین بزانی که - دلاوه ران- سه رووده... و اتا نهوهی نهو سه روودهی داناوه له پێشا نهو ناوازی بیستوه و کاری تهن کردوه و فیری بووه و نه مجا هاتوهه شیهه کهی له سهه نهو ناوازه داناوه... بۆیه نهو قسهیهی خوالیخۆشبوو مستهفا سانیب که نه لێ: گوایه نهو و کاک نهوهر سانیب نهم شیهه یان خستۆته سهه ناوازی: دیشب که مرا...- زۆرم هین ناخۆشه. ته نیا به شی دوایی نهم قسهیه به ته و او نه زانم که ده لێ شیهه که له سهه ناوازی - دیشب که مرا...-یه). به دوای نه مه دا ئیتر مامۆستا هه ردی کۆمه لته به لگهی هونه ریی له ناوازه ناندای بۆ شیهه یا به پێچه وانه وه، دێتن که جیتی باوه رهن. بۆ زیاتر به روانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱، ل: ۸- نه حمه ده ردی: شیعری دلاوه ران هی شیخ نوورییه).

(۱) گۆزانی: که ریم سه عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نووری، دهنگی ره سه نی شیهه: موسلح مستهفا جه لالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆزانی کوردی: کوردی و مه ربوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نووری شیخ صالح: نازاد عه بدولوا حید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

جا هونەری کاک (نازاد عەبدولواحید) لەوێ دایە، وەک لە نووسراوە کەیدا (دیوانی شیخ نووری شیخ سەلح) و لە گۆڤاری (بەیان)، ژمارە (١٣٤) ی نابی ١٩٨٧دا پیشانی داوە، بەتەواوەتی بۆ هەموو لایەکی خستۆتە روو کە ئەم گۆرانی (انتباها) ه، بەهەڵە کراوە بەهی بێخود، چونکە لە راستیدا هی (شیخ نووری شیخ سەلح) ه، نەک هی بێخود.

(کاک نازاد عەبدولواحید)، بێجگە لە گەلیتیک کەسی تر، وەک (کاک نووری کاک) هەمە) و کاک (ئەحمەد خواجە) و (مامۆستا فوناد رەشید) کە خزم و دۆست و ناسنای (شیخ نووری شیخ سەلح) بوون و چوو بوووە دیدەنییان، هاتە لای منیش لە بابەت (شیخ نووری) و بەرەمە کانییەوه، بەتایبەتی لە بابەت گۆرانی (انتباها) هە پرسبیری لێ کردم. منیش هەرچیەکم لە لا بوو، لە بەلگە و بەرەمە و زانیاری پێشکەش کرد و بۆم چەسپاند کە گۆرانییە کە هی (شیخ نووری) یە نەک هی (بێخود). ئەو کەسانە ی لەسەرەویش ناوم بردوون، هەرۆهە لەسەر ئەو سووربوون کە گۆرانی (انتباها) هی (شیخ نووری) یە، نەک (بێخود).

لە سالی ١٩٢٧دا (شیخ نووری شیخ سەلح) چەند رۆژتیک هاتە خۆتندنگای سەرەتایی یە کەمی سلیمانی، بەدەنگە خۆشە کە ی خۆی ئەم گۆرانی (انتباها) ه کە خۆی داینا بوو (٥)، فیتیری کۆمەڵیکی گەورە ی شاگردانی خۆتندنگا کە ی کرد. من خۆیشم یە کتیک بووم لەو شاگردانە. ئەوساکە تەمەنم لە چوار دە سالییدا بوو کە یە کەمی شاگردانی پۆلی شەشەم بووم. ئەمە لە بەهاری ئەو سالییدا رووی دا.

بەلام لە هاوینی سالی ١٩٢٧دا، ئەم گۆرانییە، لە شێوەیە کە شەنگ و شوخدا و بەجلوبەرگ و چەک و روخساریکی کوردانەوه، لەسەر شانۆی خۆتندنگا کە مان، لەگەڵ چەند چیرۆکیکی تری لاسایی کردنەوه دا، بەگۆرانییەوه لاسایی کرایەوه. (٦)

مامۆستا (فوناد رەشید) و کاک (کەریم سەعید) لەو لاساییکردنەوهاندا بەشداربوون. گۆرانی (انتباها) ه کە لە لایەن جەماوەرەوه زۆر پەسەند کرا. من خۆیشم یە کتیک بووم لەو شاگردانە ی کە دەستە ی مندالانیان پێک هاتبوو. وەک دیتەوه بیرم فەرانبەرە گەرەکان و پیاوه ناو دارەکانی شاریش بۆ ئەو ناھەنگە هاتبوون. لاساییکردنەوه کانییش تا سێ شوو دووبارە کرانەوه. بەپارە ی ناھەنگەکان گەلیتیک نامبیری فوویی و ساز و ئاواز و کەلوپەلی

(٥) بەلکو راستتر: گۆرانییە سەر ئۆپەرتیتیکی شیعی.

(٦) بەشێوە ی ئۆپەرتیت پێشکەش کرا.

دیده‌وانی و وهرزشی پی کپرا، له‌گه‌له ده‌ستگیرویی کردنی شاگرد هه‌ژاره‌کان له دروستکردنی جلوه‌رگی دیده‌وانی و وهرزشدا. ئه‌و ناهه‌نگانه له ژیر سه‌ریه‌رشتیی مامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێهر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوناد ره‌شید) دا پتک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سائیب) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید) یش له‌و لاوانه بوون که له به‌غداده‌وه هاتبوونه‌وه و له هه‌لسوورانندی کاروباری ناهه‌نگه‌کاندا یارمه‌تیان ده‌دان. ناهه‌نگه‌کان به‌لای دانیشتووانی شاری سلیمانیه‌وه ناوازه‌بوون، دلی هه‌موو کوردپه‌روه‌ریکیان خوۆش ده‌کرد.

ئه‌وساکه خوێندن‌گاکه‌مان له مالی (به‌هتی خان) دا بوو که هاوسه‌ری (شیخ مه‌حمودی مه‌زن) بوو یه‌کێک له‌و چیره‌کانه‌ی لاسایی کرانه‌وه، چیره‌کی زۆرداری (نیرۆن) بوو، که بریتی بوو له شاهه‌نشاهه‌تی رۆمایه‌ی. چیره‌کی (سکالانوس) یشی تیدا بوو که هه‌موو لایه‌کی هه‌تانه‌ پتکه‌نن. شایانی باسه مامۆستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌روه‌ه‌کاندا، هونه‌رمه‌ندی و شاره‌زاییان زۆر پيشان دا. هه‌ر مه‌هرسه که (شیخ نووری) یش ئه‌و شه‌وه چهند دلخۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشاکردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆرانیی (انتباه) هه‌که که خۆی ره‌نجیکی زۆری تیدا دا بوو تا هاتبووه ئه‌و شیشه‌یه‌وه.

خه‌یزانی مالی باوکم و خه‌یزانی مالی باوکی (شیخ نووری) ناشناپه‌تی و هاتوچۆیان هه‌بوو، چونکه هه‌ردوو لایان له گه‌ره‌که‌تیدا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه زۆر نزیک بوو. خویشم که له سالی ۱۹۲۷دا به‌تایبه‌تی وینه‌گرێکم کړی، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی وینه‌ی بوژان و ویره‌وانان و رۆشنییرانی کوردی پی بگرم و بینیرم بۆ حوزنی موکریانی، به‌ناوی ریزگرتن و خوۆشه‌یستی پيشاندا نه‌وه.

یه‌که‌م جار چومه سه‌را، وینه‌ی (شیخ نووری شیخ صالح) و (میرزا ماف) م‌گرت. ساختمانی سه‌را که شوێنێکی میتروویی بوو، له سه‌رده‌می تورکه‌کاندا به‌پیتاکی دانیشتووانی شاری سلیمانی دروست کرابوو، بۆ ئه‌مه‌ی بیه‌کن به‌خوێندن‌گاها.

له سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کاندا کرا به‌سه‌را و ئه‌وساکه هه‌روا ما‌بووه‌وه. له سالی (۱۹۴۴) دا چهند مانگه‌یک من و (شیخ نووری) له ناوچه‌ی رانیه‌دا پتکه‌وه فه‌رمانبه‌ر بووین. ئه‌و کارگه‌ری لادتی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ نوشین (قانیمقام) ی ناوچه‌ی (رانیه) بووم.

گهلیک جار له مالی یه کتریدا خهریکی گفتوگۆی ویتزهیی ده بووین. ئەمەم نەبیست لیتی هیچ جارێک بلتی گۆزانی (انتباه) هی (بیتخود)ە.

بیتجگه لهوه (مهلا مهحمودی بیتخود)یش، دوور بوو لهوهوه که بتوانی هۆنراوهی وا به جۆش و خروۆش و شورپشگێترانه و بیروباوهری فەرهنسه بییانه، به ده مهیدا یاخود به پینوو سیدا بن. (شیخ نووری)یش گهلیک لهوه بلندتر بوو، که به رهه می بویتکی وهک (بیتخود) بکات به هی خۆی، به تایبه تی نهو جۆزه ویتزهیه که ههر له خۆی ده وه شایه وه و له (بیتخود) نه ده وه شایه وه. نیتر نازانم ئەم نازاوهیه بۆ چ نرایه وه، که چل سال پتر ئەم گۆزانیی (انتباه)ه، به ناوی (شیخ نووری)یه وه ناوبانگی ده رکردبوو، نه (بیتخود) نه که سیتیکی تر، قسه ی نه کردبوو و به ره ره چی نه دا بووه وه، که چی له سالی ۱۹۷۰دا (کاکه حه مه ی مهلا که ریم) کردی به هی بیتخود؟! (۱) من ئەم گۆزانییه م زۆر به دلدا چو بوو.

ههر چه نده مافی نه وه یشم نه بوو، ناوه که ی بگۆرم، به لام گهلیک جار له دلای خۆمدا ده مگوت: کاشکی (مهحمود جهودهت) و (شیخ نووری) ناویان بنایه (پرشنگی نازادی)، چونکه له راستیدا ههر که سۆ گۆتی لهو گۆزانییه بیت و ناوه رۆکه که ی تیتبگات، (نازادی) پرشنگ ده دات به ناو هه موو دل و ده روون و له ش و هۆشیدا و ناراسته یشی ده کات بۆ خه بات کردن له پیناو ده ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆزانییه که یه کیتیی نه ته وه پیشان ده دات به هه موو چین و ده سته و کۆمه لیکیه وه، به هه موو

(۱) ههر له م روه وه مامۆستا ههر دی ده لی: ناشکرایه شیعی دلاوه ران - مامۆستا شاکر ههر به ئینتیبا ه ناوی ده با. ۱. ب - یه کم جار له سالی ۱۹۲۵دا له چاپخانه ی به له دیه ی سلیمانی له نامیلکه به کدا له چاپ دراوه ناوی شیخ نووری له سه ر نووسراوه. له ۱۹۲۸دا که ریم به گی سه عید به گ بۆ جاری دووم به ناوی شیخ نوورییه وه له گه ل چه ند گۆزانییه کی تر دا بلاوی کردۆته وه، بۆ جاری سێیه م - کوردی و مه ربوانی - له ۱۹۳۲دا به ناو شیخ نوورییه وه له گه ل چه ند سر وود و گۆزانییه کی که دا ناوی - گۆزانی کوردی - یان لێ ناوه، بلاویکرده وه. له - دیاری لاوان - دا له ۱۹۳۴ سه ره له نوێ به ناوی شیخ نوورییه وه بلاکراوه ته وه، ئەمه ئەکاته چوار جار، جگه له وه ی له ۱۹۵۳دا گۆزانی شاعیر باسی کردوه له پیتشه کی شیعی - داستانی هه یاسی و کاکه عابیدین - دا... ئەلیم بۆچی که سیک نه بوو له پیتش ئەم چل و هه شت ساله دا نهو پیتنج سه رچاوه یه راست بکاته وه و بلتی نهو شیعه ری لهو پیتنج سه رچاوه یه دا به هی شیخ نووری دانراوه، هی نهو نییه و هی (بیتخود)ه، بۆچی بیتخود خۆی هه تا له ژباندا بوو - له ۱۹۵۵ کۆچی دوا یی کردوه. ۱. ب - نهو پیتنج سه رچاوه یه ی راست نه کردوه؟ به روانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به غدا). ئەحمه د ههر دی - شیعی دلاوه ران هی شیخ نوورییه. (ل ۸).

خه باتیکیه وه دژی زۆرداری و سته مکاری ده وه سستی و بۆ ده سته که وتنه وه ی ماف و ناسایش و نازادی گشتیی هانه ده دات.

نهم گۆزانییه و (۱۹) گۆزانییه که ی تریش که له ناو نووسراوه خنجیلانه که دا، له لایهن شاره وانیی سلیمانیه وه چاپ کرابوون، به تاسوقه وه له ناو خوتندن گاکانی کوردستانی عیراقدا، له لایهن شاگرده کانه وه ده گوتران. له ناوه ند ساله کانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰) دا، که س شاگرده کانی بهره ست نه ده کرد، له خوتندن وه یان، به لام کاره ساتی شوپشی (۶) ی مشتاخان (نیلولول) ی سالی ۱۹۳۰، بوو به هۆی بهره سترکردن له خوتندن وه یان له هه موو خوتندن گاکانی کوردیییه کانی کوردستانی عیراقدا. ئینگلیزه که کان که له م بهره سترکردنه دا له ژیره وه، ده ستیان هه بوو، گرتیه کی کوئیران خسته ناو دلێ نه ته وه که مانه وه، که به هۆی نه وه وه توانییان نا کوکییه که بخه نه نیوان (کورده واری) و (فه رمانه وایی عیراق) ی نه و سه رده هه وه. (۱)

له سالی ۱۹۵۴ دا که له شه قلاوه دا جێ نوشین بووم، له سه ر ده سستی (ده سته ی لاسایی کردنه وه و ساز و ناوازی یانه ی شه قلاوه) دا، گۆزانیی (انتباه) م زیندوو کرده وه و له گه ل چیرۆکیکی تر دا که ناوی: (دادگاهی سه رچنار) بوو و خۆم دامنا بوو، له سه ر شانۆی یانه که، به نا هه نگ و به زمیکی پرشن گداره وه، له به رده م دانیشستوانی شاری شه قلاوه دا لاسایی کرایه وه. گۆزانییه که و لاسایی کردنه وه ی بایه خێ زۆر پێ درابوو، ته ماشا که رانی نه و شه وه زۆر پیتی گه شکه داربوون.

له سالی ۱۹۷۱ دا له سلیمانی نهم گۆزانیی (انتباه) ه و (۱۶) گۆزانی ترم له

(۱) ره نگه خوتنه ر لیره دا وا تن بگات که نه و فه رمانه وایییه ی عیراق گه لێ نیازیاک و دل سوژی کورد بووه، به لام ئینگلیز نا کوکی خسته نینوانیانه وه. نه وه ی نابێ لیتی به گومان بین که ئینگلیز وه ک داگیر که ری عیراق و باشووری کوردستان پیکه وه، بۆ زیاتر کوئترۆل کردن و جێ قایم کردن هه میشه تۆی دووبه ره کی نه ک له نیوان نه ته وه جیا جیا گاندا، به لکو له ناو رۆله کانی یه ک نه ته وه شدا ده چاند و هه ر بۆی بکرایه به گژیه کیدا ده دان، به لام خۆ وه نه بی حوکه مه که ی به غداش له و باشتربووبێ له مامه له کردنی دا له گه ل کورد، نه ی نه و دروستکراوی ئینگلیز نه بوو؟ جا بۆیه نا کوکییه که خۆی هه ر هه بوو، به لام به داخه وه له و حه له دا زۆر که س به تاییه ت روونا کبیر و خوتنه واره کان به هه له له هه لوتیسته کانی به غدا ده گه یشتن. وه ک هه موو سه رده م، کو مه له لێ لوانه، ده بوونه نامرایی جیبه جیکردنی نیاز و مه به سته پیسه کانی نه و حوکه مه ته و نه وانی دی که به دیدا ده هاتن.

نووسراوه بچکۆله که، خسته سەر که لافیه کی تۆمارکار، بدهنگی خۆم، له گهڵ وتاریکدا که له بابته میتووی ئەم گۆزانییانهوه تۆمارم کردبوو، له بهردهم کۆپتیکی گه وری نووسهرانی کورد و هونهرمه ندانى ساز و ناواز و گۆرانى و لاساییکردنهوه و پۆشنییران خویندهوه و تکام لیکردن که به هه موویان هه ول بدهن ئەم گۆزانییه نیشتمانییه نازدار و به که لکانه بۆ سوودی شاگرده کائمان زیندوو بکه نهوه.

له سالى ۱۹۷۴دا له بهردهم کۆپتیکی وێژهی جیهانیدا، که پۆشنییرانى کوردی خویشمان تییدا به شداریبون، له شاری (بهیرووت) دا، له ناههنگی دوا کۆبوونهوه ماندا، له سهر تۆمارکاریک، ئەو وتارهم و ئەو (۱۷) گۆزانییه که بدهنگی خۆم تۆمار کرابوون، دا به گوتیانداندا، له گهڵ هه ندیک قسهی پۆشنکردنهوه که لهو بابته وه به زمانى ئینگلیزی کردم. گوێگره کان که زۆریه یان بیگانه ییش بوون، به کورده کانی عیراق و تورکیا و ئیترانه وه، زۆریه یان په سه ندیان کرد. (۲)

له ۱۹۷۷/۳/۲۰دا نامه یه کی دوورودرژێم به زمانى عه ره بی بۆ کارگیتى (پادیۆی کوردی) له به غدا نووسی. له گهڵ که لافیه یک که ئەو وتاره ی خۆم و ههر (۱۷) گۆزانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، بدهنگی خۆم. بۆ ئەمه ی به سایه ی دهسته ی ساز و ناواز و گۆزانى و لاساییکردنهوه و سه ره له نوێ زیندوو ی بکاته وه و بلاویشى بکاته وه. ههر بهو چه شنه له ۱۹۸۰/۱/۲۷ یشدا نامه یه کم نارد بۆ (ئه مینداری گشتی پۆشنییری و لاوان) له شاری (هه ولتیر) به زمانى عه ره بی، له گهڵ که لافیه یک که ئەو وتاره ی خۆم و ههر (۱۷) گۆزانییه که ی تییدا تۆمار کرابوو، بدهنگی خۆم، بۆ ئەمه ی به سایه ی دهسته ی ساز و ناواز و گۆزانى و لاسایى کردنه وه وه له (ئیسستگه ی پادیۆی هه ولتیر) دا سه ره له نوێ زیندوو ی بکه نه وه و بلاوی بکه نه وه. جا هه ره وک له سه ره وه پیشانم داوه، له هه مو وه ره فه تیکدا، خه باتم کردوه گۆزانى (انتباه) که ی (شیخ نووری) و گۆزانییه نیشتمانییه کانی تریشمان، له لایه ن تیهه کانی ساز و ناواز و گۆزانى و لاساییکردنه وه، زیندوو بکرتنه وه، تا بهرچاو و دلێ هه مووان بکه وێ ناواتی کورد په ره رانییش ههر ئەمه تا که رۆژیک له

(۲) مامۆستا مه به ستی له (کۆنگره ی په رچه کردن) هیه که له ۱۹۷۴/۳/۱ دا له بیروت گیراوه، به ناماده بوونی هه ندێ پروناکبیری کورد و جیهان وه له لایه ن (جمعیة الکتاب المقدس و کۆزی زانیاری ئەلمانیای رۆژناواوه) ریکه خرابوو... بۆ زانیاری زیاتر به روانه: یادداشته کانی شاکیر فه تاح - کتیبی یه که م - ههر له م پرۆژه یه ی ده زگای ناراس. ناویته ی ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

پۆژان له لایهن ئهو دهسگایانهوه و ئهو تێپانهوه که له مه و پێش ناوم بردن، ئهم گۆزانییانه سه ره له نوێ زیندوو بکرتنه وه و بلاویش بکرتنه وه و له ناو را دیۆ و له سه ره په رده ی ته له فزیۆندا پێشانی گوئیگران و ته ماشاکه رانی کورده واری بدرین. پێش ئه مه ی و تاره که م ته وا و بکه م، چه ز ده که م سوپاس و ستایش و پتزی خۆم پێشکه شی ئهو سه ئ نووسه ره بکه م، که نووسراویان له سه ره (شیخ نووری شیخ سالح) داناوه. له راستیدا هه رسیکیان شایسته ی ئافه رین و په سندرکاری و سوپاسی هه موو کورده په ره رتکن، چونکه به نووسراوه کانیان سه ری کوردیان به رزکردۆته وه.

ئهو نده ی په یوه نده ی به نووسراوه کانی (دکتۆر کامل چه سه ن عه زیز به سپر) و (مامۆستا مو سلح مسته فا جه لالی) په وه هه یه، سوپاس بۆ خودا له کاتی چاپ کردنیاندا تووشی ته نگه چه له مه و گیروگرفت و که ندوکۆسپ نه بوو بوون. چونکه دهسگاکانی (کوژی زانیاری عێراق/ دهسته ی کوردی) و، (پۆشنبیری و بلاوکردنه وه ی کوردی) له سه ره ئه رکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

به لام نووسراوه که ی کاک (نازا عه بدولوا حید)، چونکه زۆر گه وه تر بووه له هه ی ئه وان و له سه ره ئه رکی خۆی چاپکراوه و یارمه تیی (دهسگای پۆشنبیری و لاوان) یش ئه وه نده نه بووه که به شی بکات بۆ چاپ کردن، تووشی گه لێک ته نگه چه له مه و گیروگرفت و که ندوکۆسپ و، ده ردی سه ری و ناحه زی و وام (قرض) وه رگرتن بووه. ته نانه ت هه ندیک له دل ره شانیش به دزییه وه هه ولییان داوه ته گه ره له خه باتی بدن و نه هیتلن چاپکردنی نووسراوه که ی سه ربگرێ، یاخود هاش و هووشیان کردوو له ژیره وه که نه فرۆشرێ و هانه ی و امداره کانیشیان داوه که زوو پاره کانی لێ بسیتنه وه و له به لێنه کانی خۆشیان په شیمان بینه وه! له سه روو ئه مه مه شه وه، کزی بازاری نووسراو. جا ده بینین،... له گه ل ئه م هه موو باره ناهه مووارانه دا، ئافه رین بۆ (نازاد) که کۆلی نه دا و وه ی به رنه دا و تا نه گه یشته به کامی خۆی و نووسراوه نایابه که ی خۆی به ته واوی له چاپخانه چاپ نه کرد وازی نه هیتنا...

(نازاد) هه رچه نده ئه رک و نازاری زۆر چێشته، به لام به هۆی ئارام و به رگه گرتنه که په وه توانی به سه ره هه موو گیروگرفت و ته نگه چه له مه کانییدا زال بێ... نووسراویکی نایاب و ناوازه و لیکۆلێنه وه په کی گه وه ره و فراوانی له سه ره (شیخ نووری شیخ سالح) و به ره مه کانی پێشکه ش به خوێنده وارانێ کورد کردوو، سه ری نه ته وه که ی خۆشی پێ

بەرزگەردۆتەو... ئەمەيش كارىكى پەسەندە كە پىيوستە ھەموومان پىروزيابى لىق
بگەين. (*)

ھۆنراوھگەي (شېخ نوورى)

(انتباھ)

(لەسەر وەزنى: دىشب كە مەرا وضع...)

اولادى وطن نىمە گەوا مىللەتى كوردىن
بۆ غايەي ناسايشى مىللەت ھەموو گوردىن
شېترانە ئەوا مەركە ئاراي وغا بووين
بۆ رشتنى خوئناوى عدو حاضرى پاه بووين
لە پىشمانەو ھەروا، بەيداخى ظفر دەروا
پىشەي عدو بادەرتىن، حق بەدەستى خۆمان بستىن
بۆ نەمانى مظالم سوارانى جەنگىي
تەپلى بازيبان لىدا بەشۆخ و شەنگى

باوك:

لەم وضعە گەر ئەي دوشمنى كورد نىوہ دەپرسن
ئەم ھەمەمەيە مىللەتە ھەلساۋە بترسن
كفن بۆ خۆتان بېرن. ھەر لە ئىستائوہ بېرن

(*) كاك نازاد عەبدولواھىد لە چوارشەمەي ۲۸/۸/۲۰۰۲ لە ھەولتير، بەدرزى باسى ئەو ئاستەنگ و تەگەرەنەي بۆ كردم كە كەسانىكى ناھز و خۆيست لەبەردەم چاپكردن و پەخشى ئەو دوو بەرگەي ديوانەكەيان دادەنا و بەزۆر شىوہى دور لە ھەلسوكەوتى ئەديب و پوناكبىرەوہ بەرەركەنيان كوردوہ... مەسەلەكەش لەوہ زياتر نەبوہ كە وەك لەمەوبەر باسمان كرد ويستراوہ ئەو ديوانەي بەناوى خوالىخۆشبو (موسلح جەلالى) يەوہ نامادە كراوہ پىشكەوي و زووتر بخرتتە بازارەوہ!! خۆ كە دوو بەرگەكەش چاپ كرا، پىر بو لە ھەلەي چاپ و ناپىكى لە رووى ھونەرييەوہ، ھەرچەندە لە كاتى خۆيدا لىستىكى دور و درزى ئەو كەموكۆپى و ھەلەي چاپانە لە (ھاوكارى) دا خرايە بەرچاو خوئەران، بەلام ئەمە ئەو نالەبارى و نەقلە منالانە و ناكاملانەي ھەندى لەوانە پىشان دەدات كە داسەپاون بەسەر نىوہندە ئەدەبى و رۆشنىرەكەماندا.

لازمه له بهر غم و حسرت، بین نهشکرپزی مذلت
نه‌ی دلاوه‌رانی وطن وهرنه ایمممداد
باوک به‌په‌روش لیتان نه‌کا استمداد

کوردانی غظنفر شکه‌نی معرکه ناغوش
نابئی بکه‌ن نه‌م باوکی خو‌تانه فه‌راموش
زیرا که دوو چاوی ابدیی ئیمه له گزرا
چاوی له ظفرتانه له حه‌رب و شه‌ر و شو‌را
باوک به‌قوربانتان بئ. رو‌حه‌که‌ی فداتان بئ
وقتی فرصت و إتفاقه. روژی لابردنی نفاقه
ناره‌زوو نه‌که‌م ئیوه وقتی إحتضار
به‌شان و ظفروه‌ه بمبه‌ن بو مه‌زار.

دایک:

بو‌دفعی مظالم له موانع مه‌که‌ه په‌ره‌یز
ساده‌س بده‌ره شیر و تفه‌نگ، خه‌نجه‌ری خوون‌پز
بو‌ئیه‌ه که‌وا غیره‌ته یه‌کده‌فعه ره‌گ و ئیسک
حاشاکه به‌حزنیکی ذیلانه‌وه فرمی‌سک
له چاوم بیتتو بتکی، دل‌م یه‌کده‌پره بشکی
چونکو ئیوه جسور نه‌بینم، نامینتی نازاری برینم
شیره‌که‌م حلال‌تان بئ، روژی هی‌مه‌ته
رو‌حه‌که‌م فداتان بئ، وقتی غیره‌ته.

مناله‌کان:

نجمه‌ی املی ئیمه هه‌موو به‌م ده‌س و برده
خه‌لقینه له بو‌مسعدتی میله‌تی کورده
مه‌وتتی که حیاتی وطنیکی له دو‌ابئی
سه‌د ژینی ذیلانه‌ی یارب به‌فدایتی
نه‌و که‌سانه‌ی جبانن، معنای ژبان نازانن

مردنی له ریځگای میلله تا، چاکتره له ژین له ذلتا
هر کس خوی بکا به قوریانی میلله ت
له قبرا هتا محشر ناکیشنی ذلت.

نافرهت به مندالهوه:

یاران و ره فیقان و دلیر و یهلی کوردان
شهر جه ژنی هه موومانه برۆین بو صفی مه دیدان
وقتی که به توفیق و ظفر دینهوه لامان
نهوسا گول نه کهین نیمه به شایاشی قدمتان
گر له نیوه چند کس شهید بین، لازمه عزای نیمه عید بین
نم پلنگ به چانهی وا انتقام سیتن
گوره یان ده کهین نیمه، حقتان نه سیتن.

کچه کان:

نیمه که نه مانکردوه بوئی چه مهنی شوو
مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
نم تازه جه وانانه له بهر سیرتی نیمه
گر بیتو بکه ناره زووی شرکتی نیمه
لازمه که عودت بفرموون، بینهوه به پرویه کی گولگون
یعنی چیه ره رهنگین بین، به شان و ظفر
خوینی دوشمن برپژن به نووکی خه نجر.

چک به دهسته کان:

نیمه که مسلح له دهر و دهشت و له شارین
سویندخوری حضوری حق و باب و کس و کارین
بو مسعدتی نم وطن و میلله تی کورده
پیشه و ره گی ظالم بپرین بهم دهس و برده
تا که ی له زه حمتا بین، له ناو مذلتا بین

لازمه به‌کەیف و مسرت، رۆح بکه‌ین به‌قوریانی میللت
ذاتهن ئیتمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
بۆ نه‌وه‌ی فییداکار بین تا رۆژی مردن. (**)

م. نووری

(**) ئەم گۆزانیه‌مان له نووسراوی (گۆزانی کوردی) وه‌رگرتوه، که له سالی ۱۹۲۵د، له سلیمانیدا، له لایهن شاره‌وانی سلیمانیه‌وه له چاپخانه‌ی شاره‌وانیدا چاپ کراوه. (ش. ف).
سهرنج: سه‌رجه‌می به‌ره‌می شاکر فه‌تاح، به‌رگی سیتیهم، ده‌زگای ناراس، هه‌ولیتیر، کۆکردنه‌وه و
پیکه‌ستنی: نه‌حمه‌د سه‌یدعه‌لی به‌رزنجی، ۲۰۰۴، ل ۳۰۱ - ۳۱۷.

فهرههنگۆك

ئ

ئاتهش كه دهه: ئاگردان، ئاگردانی په رستگاكاني زهردهشت.

ئاخيرهت: رۆژى قيامهت، جيهانى دووهم.

ئاسار: كۆي (أثر). هه موو شتيكى كه وینهى مابېتهوه، شوین پین.

ئاسيب: زيان، زهره.

ئاسياب: ئاسياو، ئاش.

ئاشفته (ئاشوفته): په ريشان، ئالتوز و شتياو.

ئاشيانه: هيتلانه.

ئاغاز: سه ره تا، دهست پین كردن.

ئاغوش: باوهش، باخه، هه ميتر.

ئافاق: ئاسۆ، هه موو دنياش ده گه يه نین.

ئافات: بهلا، زيان، هه موو شتن كه له ناوېچن، كۆي (آفة) يه.

ئاقتاب: خۆر، هه تاو، رۆژ.

ئا فەريده: مه خلوق.

ئا فەريده كار: خالق.

ئا هن: (ف) ئاسن.

ئا هيتسته: به هيمن، له سه ره خو، هيتواشى.

ئالام: كۆي (ألم)، ئيش و ژان و ئازار.

ئامال: كۆي (أمل)، هيو، ئامانج.

ئه به د: بتي بهرانه وه.

ئه بر: (ف) هه ور.

ئه بيه م: ده بيه ستم.

ئه خته ر: (ف) ئه ستيره.

ئه خه گه ر: (ف) پشكو، په نگر، سكل، پوولوو.

ئه دننا: نزمتر، زه بوونتر.

ئه ركان: كۆي (روكن = ركن) كۆله گه، پايه، گه وره ترين و به هيتز ترين پارچه و بهش له هه موو شتيك،

شتى بنچينه يي.

نه زهل: سهره تاي دروست بوون، رژوی بناوان، هر بووه و هر ده بټ.
 نه سرار: کوی (سراه، نه پټی).
 نه سفلی سوفلا: ژتری ژتروهه، بټی بنه وه.
 نه شک: (ف) فرمیسک.
 نه غیار: بیگانه، خه لکی دور.
 نه فسر: تاج، تاجی پادشایان.
 نه فسورده: کلاو، ساردبوون.
 نه فشان: بلاوکه روهه، پړاندن، په خش.
 نه کوان: کوی (کون)ه، هرچی نافه ریده و داهیتراوی عهرز و عاسمانه.
 نه له ست: رژوی نه له ست نهو رژویه که خودا دنیای دروست کرد و له نه وراحی خه لقی پرسى (الست بریکم؟).
 نه له م نه فزود: (ف) ده رده دار.
 نه ندوه: (ف) خه م.
 نه نسال: کوی (نسل)ه، نه وه.
 نه نسا: أنصار، لایه نگیر.
 نه نوره: هره رووناک. رووناکتر، دره وشاوه تر.
 نه نیس: خه م رویتن، هاو دم، نه وهی دل ده داته وه.
 نه نین: أنین، نازار، نوزه و ترکه.
 نه وچ: (أوج) بلندی، بلتندترین، بهر زترین پله.
 نه یوان: هه یوان، تاق، دیوه خانی شاهان.
 نهینه له فهر: (أین المفر) بؤ کوئی ده رچین؟ بؤ کوئی راده که می؟
 نهی جلال: إجلال، گه وره کردن، بهر زکرده وه.
 نهی جمالی: إجمالی، پوخته و کورته.
 نهیتهام: إتهام، تاوانبار کردن.
 نهیحتیزار: إحتضار، گیانه لا، ناویلکه، ناو زنگ دان، سهره مهرگ.
 نهیزه: خوا، یه زدان.
 نهیزه دی بیچوون: خوی بټ وینه و بټ هاوتا.
 نهی تیراب: إضطراب، په شتوی.
 نهیستیخوان: (ف) نهیستان، پیتشه.
 نهیستیغنا: إستغناء، بټ نیازی.

نیستیقبال: استقبال، بهره و بهره چون، پیشوازی.
 نیستیقلال: استقلال، بهره‌خیزی.
 نیستیمداد: استمداد، بهره‌سندن، به‌هاواروه چون.
 نیستیزلال: استذلال، ملکه‌چی، سر شژی.
 نیستیقامت: استقامت، راستی، راست بونه‌وی کارتیک دوی خواری و ختیچی.
 نیستیئناف: استئناف، له‌سر رۆیین، دوباره‌کردنه‌وه، چونه‌وه سر.
 نیستیهزا: استهزاء، تەوس و لاقرتی، گالته‌ییتکردن.
 نیزمیحلال: اضمحلال، له‌ناوچوو، په‌راگه‌نده، بهره‌نمان و نابوت بوون.
 نیعتیقاد: اعتقاد، باوهر.
 نیعتیلا: اعتلاء، سرکه‌وتن، به‌رزبونه‌وه.
 نیقبال: روو تیکردن، پیشوازی کردن، به‌خت.
 نیقلیم: مه‌لبنه‌ند.
 نیکراه: زۆری لیکردن، به‌زۆر شتی به‌سر که‌سیکدا به‌ییتنی که‌خواستی خۆی له‌سر نه‌بیت.
 نیمتیحان: امتحان، تاقیکردنه‌وه، نه‌زمون.
 نیمداد: (إمداد) یاریده‌دان، به‌هانا‌گه‌یشتن.
 ئین و ئان: (ف) نهمه و نه‌وه.
 ئینشا: دروست کردن، وتنی قسه‌ی جوان.
 ئینقراز: قهر تیکه‌وتن، له‌ناوچوون، کوتایی هاتن به‌جنس و توخم.
 ئینتیقام: انتقام، تۆله.
 ئینقیلاب: انقلاب، هه‌لگێتروداگێت، سه‌روب.
 ئیهمال: اهمال، پشتگویی خستن، که‌م ته‌رخه‌می کردن.

ب

باخه‌به‌ر: خه‌به‌ردار.
 باسووق: دۆشاری تری (ره‌ش یان سه‌ی) نه‌ختن ئاردی نیشاسته‌ی تیده‌که‌ن. له‌سه‌ر سینیه‌ک ده‌په‌رتن، ئیتر دوا‌یی ده‌مه‌یی و خه‌ست ده‌بیته‌وه و هه‌کو هه‌ویری لیدئ. دوا‌یی به‌چه‌قو قالب قالب ده‌په‌رن.
 باعیس: باعث، هۆ، سه‌به‌ب.
 به‌خته‌باران: مانگی مایس که‌باران که‌م ده‌بیته‌وه و له‌وانه‌یه‌بارئ یا نه‌بارئ.
 به‌خشایشی خوا: خوا به‌خشین و لیبووردنی زۆره‌بو‌گونا‌ه. هیچ باک و خه‌مت نه‌بیت.

به‌دنه‌ندیش: به‌دخوا، به‌ددل، یه‌کج بی‌ری به‌د بی‌ن و خراب بی‌ن له باره‌ی یه‌کیتکی دی. نیاز خراب.
به‌دبیر: کارگوزار، ئیشکهر.

به‌دنیهاد: نیه‌ت و نیاز خرابی.

به‌دنامی: به‌دناوی، ریسوا بوون، ناوزران.

به‌ردووش: (ف) له‌سه‌ر شان و پشت، به‌کۆله‌وه‌بوون.

به‌رداش: به‌ردی ناشی ناو، که‌گه‌نم و دانه‌ویله‌ده‌هاری.

به‌رگن: خوری نه‌و کاو‌په‌یه، که‌هیتشتا نه‌بووه به‌ساله‌وه‌خته، که‌بوو به‌مه‌ر پیتی ده‌لین (خوری) یان (روینگ).

به‌ریدی خه‌یال: په‌یامی خه‌یال.

به‌سه‌ر: بصر، بینین، چاو، دیده.

به‌سیره‌ت: بصیره، به‌رچاو پروونی.

به‌قا: مانه‌وه.

به‌کوللی: یه‌کجاری، هیتجگاری.

به‌له‌ک: جۆزه‌رووه‌کیتکه‌ره‌گی هه‌یه، ره‌گه‌که‌ی ده‌رده‌هیتیری و بۆ‌هه‌ندی کاروباری پیشه‌سازی به‌کاری ده‌هیتین و شیرینیشه.

به‌نده‌گی: نۆکه‌ری یان کۆیلا‌یه‌تی.

به‌ندی جگهر: ریشه‌ی جهرگ.

به‌نی به‌شه‌ر: بنی بشر، مرۆف، ئاده‌میزاد.

به‌هه‌ر سوو: (ف) به‌هه‌ر لادا، به‌هه‌ر شوین. هه‌ر جۆز.

به‌راهمن: پیتشه‌وای ئاینی به‌راهمیه‌کانه. له‌شوینی خۆیدا با‌سمان کردووه.

به‌تکه‌ده: بو‌تخانه، په‌رستگای بوتان.

به‌وزوو: له‌ناوچه‌ی رانیه‌دا به‌کار ده‌هیتیری. مه‌به‌ست شالی رانک و چۆغه‌یه، که‌له‌مه‌ره‌ز دروست ده‌کری.

به‌رید: به‌راو.

به‌ریان: به‌رژاو.

به‌ونیاد: بنیات، دروستکراو. بنجوناوان.

به‌نیمه‌که‌نار: به‌نیمه‌لاوه.

به‌نی ناشیانه: بی‌هیتلانه.

به‌نیچوون: (ف) بی‌هاوتا، بی‌نه‌زیر، خوا، که‌عه‌ره‌ب به‌خوا ده‌لین (لیس کمله‌شیء).

به‌نی چه‌دد: بی‌سنوور و کۆتایی.

بیخود: بن هوش، زه‌عیف، بن حال، بن نیه‌ختیار.

بیدار: نه‌نووستوو، خه‌و لئ نه‌که‌وتوو، هوشیار.

بن ژهن: کوپری (گیو) و خوشکه‌زای (رؤستم) بووه، دلی ده‌چن له (مه‌نیزه‌ی) کچی (نه‌فراسیاب)، جارتیکیان (نه‌فراسیاب) له مالی کچه‌که‌یداه‌یبینن. ده‌یگری و له چالیکدا به‌ندی ده‌کا. پاشان (رؤستم) ای خالی دیت رزگاری ده‌کات.

بن شو‌مار: بن ژماره.

بن گونه‌ه: مه‌به‌ستی بن (گوناح)ه.

بن نه‌وا: بن په‌ناو پشتیوان.

بی: صف‌صاف، دار بی.

بیروشه‌ی خه‌و: خه‌وی قوول.

بیکران: بکر، نۆبه‌ره، سه‌ره‌تا و یه‌که‌می هه‌موو شتیک.

بیم: ترس، واهیمه، دوودلی.

بیم ناوهر: ترس هینهر، ترسینهر، ترسناک.

پ

پاره‌پاره: پارچه‌پارچه.

پایه‌مال: ریسوا.

په‌رده‌گوشا: په‌رده‌کرانه‌وه.

په‌ژموورده: ژاکار.

په‌رستش: په‌رستان.

په‌رستش‌گاه: معبد، شوینی په‌رستان.

په‌رواز: فزین.

په‌ره‌تیز: سله‌مینوهه، پار‌تیز.

په‌ست: نزم، نه‌وی.

په‌سمایه: (ف) بن نرخ.

په‌ل: به‌ردی پر به‌ده‌ستی هاویژراو.

په‌له: په‌له‌هه‌ور.

په‌له: په‌له‌باران.

په‌له: پارچه.

په‌نهان: شاراوه، نادیار.

په یک: نامه‌بهر، قاسید، تهر.

په یکان: سهره‌تیر.

په‌یا: ناسا.

په‌یوه‌سته: پتکه‌وه لکاو.

پرتو: روشنایی و تیشک.

پرتو نه‌فشان: پرشنگ هاویژ، تیشک دهره‌وه.

پرسه: پرسه، ته‌عزیه.

پرسش: پرسین.

پدهر: باوک، باب.

پسهر: کور.

پشتینی پتچکه لیره: پشتینی نافرته که پلپله‌کانی لیره بیت.

پلوسک: نهو تنه‌که یان داره‌ی له سهریان داده‌نریت چۆراگه‌ی بارانی پیدا دیتسه خواره‌وه، یان کانیه‌کی ناو که له به‌رزیه‌که‌وه نهو داره کون کراوه یان تنه‌که چه‌میتراوه‌ی بۆ داده‌نریت تا‌کوناوه‌که به‌گلری و کۆبی بیتته دهره‌وه و بلاونه‌بیتته‌وه.

پوار: پوا، رزی، وردوخاش.

پتیج و تاب: نه‌لقه و لوول خواردوو.

پیشان: نیچوه‌وان، ته‌ویژ.

پیری موغان: خاوه‌ن مه‌بخانه.

ت

تائیفه: کۆمه‌له‌که‌سانتیک، نه‌ته‌وه.

تاب: پتیج.

تابدار: به‌پتیج.

تابان: دهره‌وشه‌دار، تیشک دهره‌وه، رووناک.

تاران: پاره‌یه‌کی کۆنی عه‌جمه، واته ره‌شادییه‌کی عوسمانی، دوو قرووش، چوار عانه، (۱۶) پوول.

تاغات: طاعة، په‌رستن، مل که‌ج کردن بۆ خوا و فرمایشته‌کانی.

تالع: به‌خت و چاره‌نووس.

ته‌جه‌لی: خۆ ناشکرکردن، خۆ دهرخستن.

ته‌جه‌دود: نوی، تازه‌بوونه‌وه.

ته‌جره‌به: تاقیکردنه‌وه، نه‌زمون.

تهجهيز: تاماده و تهيار.
 تهئعمول: تامل، رمان، بييركرندهوه، خهيال كردن، سهرنجيداني ورد، تيرامان له خو يان له دهرهوهي خو.
 تهئهنئي: لهسهرخوئي، نارام و هيمنى.
 تهتهر: نامهبر.
 تهحهعمول: تحمل، خوږاگرتن له بهر ههموو ناخوشيبهك.
 تهختهنرد: تهختهي ياري تاووله.
 تهدوير: له (مدور)هوه، كردني بهشيوهيكى بازنهيي.
 تهرانه: گوزاني، ناواز.
 تهرانهگوز: گوزانيبيئو، ناوازيئو.
 تهرهقي: ترقي، بهرزبوون، بلنذبوون، پيشكهوتن.
 تهرب: شاد بوون، شادمان له (طرب)هوه.
 تهرهننوم: گوزانيي وتن، ناواز دهرخستان.
 تهرز: لق و پوي پاكشاوي پروهكي خشوك وهكو كالهك و شووتي.
 تهرعيب: نارهزوو لا پهيدا كردن، بهلام به نيراده و دهسلاتي خوئي نهو نارهزووه پهيدا بين.
 تهركال و ديمهكال: نهو زهوييهي بهراو بيت و كشتوكالهكي ناوي بيت.
 تهزيين: (تزيين) جوان كردن، نارايش كردن، پهونهقدان به شتن.
 تهسوير: تصوير، دروستكردني ويئهي كهسيك يان شتيك.
 تهشبي: جوژه قاپتيكي پهله، له دار دروست دهكري.
 تهشييعي جوسماني: بهپي كردني تهرمي مردوو.
 تهقرير: نيشانداني حال، خستنه پروو، ناشكرا كردن.
 تهكرار: تكرار، دووبارهكردنهوه، پيداچوونهوه بهسهر شتيكدا.
 تهلافي: لهناو چوون، نهمان.
 تهمام: تمام، تهواو، ههموو، گشت، دروست.
 تهميز: دووبارهكردنهوهي بهرياري دادگا، لاي دادگاي تاييهتي.
 تهن: جسم، جهسته، لهش.
 تهنك دهست: ههزار و دهست كورت.
 تهوهللا: ههلهوه، دا، دوورخراو.
 تهوي: طي، پيچانهوه، قهكردن، نووشتانهوه.
 توريه: تريبه، خاك و خوئل.
 توريه يي موشكبين:

تورره: نُو دهسته مووه‌یه که به‌سَر نَیوچه‌واندا دَیته خوارئ.

موشکین: نِسیبته بۆ (موشک) که ماده‌یه‌کی بۆن خۆشه له ناوکی مامزی موشک دَیته ده‌ئ. مامزی موشک جوّره مامزیکه وه‌کو نابی فیل دوو که‌لی درِیژی هه‌یه، زۆرتر له شاخه‌کانی هیمالایای هیندستان ده‌ئ، له ژیر زگی کیسه‌یه‌کی بچووکى وه‌ک دوومه‌ل هه‌یه مادده‌یه‌کی په‌یتی تیدا کۆده‌بیته‌وه. هه‌ر کاتیکى که کیسه‌که پر ده‌ب مامزکه هه‌ست به‌نازار و خارشت ده‌کا، ناچار له به‌ردی ده‌خشیتنی تا دوومه‌له‌که ده‌ته‌قی و ناوی پۆرگه‌که ده‌رژیته سه‌ر رووی زه‌وی و رشک ده‌بیته‌وه، نهمه ماده‌ی موشکی بۆن خۆشه. مامزی تاتار و مامزی خوته‌ن و مامزی خه‌تاو مامزی موشکینیشی پین ده‌لین. که‌واته نُو دهسته مووه که به‌سَر نَیوچه‌وانیدا هاتووته خوارئ نُو دوو سیفه‌ته‌ی هه‌یه:

۱- بۆنی موشکی هه‌یه.

۲- ره‌شه، چونکه ره‌نگی موشکی هه‌یه.

توولی شه‌و: طول اللیل، به‌دریژایی شه‌و.

تور: طیور، بالنده، فپنده، بالدار.

تویخ: توئۆال، توئ، چه‌رم، پیست.

تیجوال: تجوال، هات و چۆ.

تیره‌وتار: تاریک و نوته‌ک.

تیره‌گی: تاریک، شه‌و.

چ

جاه: پایه و پله، شان و شکۆ، به‌رزى، قه‌در و قیصه‌ت.

جان: گیانیکه ده‌زگای له‌شی زینده‌وه‌ری له ناوه‌ی دیاریکراوی ژیانی نهم سه‌رزه‌مینه‌دا پین سپیتراره.

جانان: دل‌به‌ران، فارس به‌جان و ره‌وان ناویان ناو.

جانی: پیاو خراب و به‌دکرده‌وه.

جاو: خام و بلووری ئیستایه، له کاتی خۆیدا به‌دهسته پانه ته‌ونی جۆلا چنیویانه و پیتیان وتوه

(جاو).

جاویدان: خلود، نهم‌ری.

جده‌بان: جبان، ترسنۆک.

جده‌د: باپیر.

جده‌م: کورپی ته‌هموورسه، یه‌کیتکه له شاهه‌نشاهه نه‌فسانه‌یییه‌کان، چواره‌مین شاهه‌نشاهی بيشدادیانه

به‌پیتی شانامه‌ هه‌وسه‌د سال فه‌رمانه‌ه‌وایی کردووه. جه‌ژنی نه‌ورۆز له لایه‌ن نه‌وه‌وه بنیادناوه، پیااله‌یه‌کی

نه‌فسانه‌یی هه‌بووه، که له‌و پیااله‌یه‌دا هه‌موو شتیکی دنیا‌یی ده‌دیت. کورته‌ی ناوی جه‌مشیده.

جده‌نتوله‌نوا: جنة المأوی. به‌هه‌شتی جه‌وتهم، خۆشترینی هه‌موو به‌هه‌شته‌کان.

جهوال: هۆر، شۆلهکه له بن دهچنریت به تهن بهیهک تایی وهک گونییبه یان بهدوو تایی وهک هۆر دروست دهکری.

جهوان: جوان، گهنج، لاو.

جگهری بوريد: جگهری برابو.

جوود: بهخشین، چاوتیری، کهرم.

جیلوه: پیشان دان، ناشکرا کردن.

جینان: کۆی (جنت)، بهههشت.

ج

چاووگه: مصدر، سهراوه.

چاهی زهقهن: چالی چهناگه.

چاهی زههخدان: (ف) چالی چهناگه.

چهشمه: سهراوه، کانیی.

چهشم: (ف) چاو.

چهمن: میروزار، سهوزایی، چهمن، زهوی سهوز و تهر، میترگ.

چهمنزار: جینگهیهک چهمنی زۆر و فراوانی لی بی.

چراغ: (ف) چرا.

چست (چوست): چالاک، چاپووک، گورج و گۆل.

چیلکه و چهویل: لقی باریک و وردی دار.

چۆلی قفره (چۆلی قولغه): جاران بهرتگی بهغدايان وتووه چۆلی قفره یان (قولغه). ئیشارهته

بهرتگی نیتوان سلیمانی - بهغدا (قفر) له وشه (قفر) - مقفر) هوه هاتووه، واته چۆل و بیابان.

چین و خوتهن:

چین: ناوی ولاتیکه له رۆژهلاتدا.

خوتهن یان خهتا: شاریکه له ولاتی چین. ناوچهکانی باکووری چین که بریتییبه له مهنشوریا و مهنگۆلستان و تورکستانی رۆژهلات و بهشیک سیبیریا. له شیعردا کینایهته بۆ زولف و خهت و خالی یار، چونکه مامزی موشکی نهوی بهناویانگ بووه، موشکیش رهش و بۆن خۆشه.

ح

حاتهم: عارهبیک هۆزی تهیه، که به دهههنده ناوی دههچروه.

حادیسه: رووداو، ناشووب.

حدریم: نمو بهشهی ئافرهتی تیتدا ژیاوه له ماله گهروهیهکدا یان پاشایهکدا.

حه‌زین: خه‌مناک.
 حه‌سه‌د: ئیره‌یی.
 حه‌فلات: حفلات، به‌زم و ناهه‌نگ.
 حه‌فید: نه‌وه، کوره‌زا و کچه‌زا.
 حه‌ق‌گۆ: نه‌وانه‌ی زمانیان به‌قسه‌ی راست هه‌لدین.
 حه‌لوه‌لا: هاوار و فریاد.
 حه‌مییه‌ت: غیره‌ت و نازایی.
 حه‌یران: حه‌په‌ساو، سه‌رسره‌ماو.
 حه‌وزن: حزن، خه‌م، ناخۆشی.
 حه‌وود: حه‌ود، سنوور.
 حه‌یده‌ت: تونده‌ی، تیژی، تووره‌یی.
 حه‌یرس: حه‌رس، مه‌یلی زۆر بو‌شتیک، ئاره‌زووی به‌هه‌یز.
 حه‌یسه: حه‌سه، به‌ش.
 حه‌یسه‌ت: حه‌سمت، وبقار و داوین پاک‌ی.
 حه‌لیف: حه‌لف، په‌یمان.

خ

خاتره‌م: دله‌نیابه، بیه‌خه‌م به.
 خادیم: خه‌مه‌تکار، نوکهر.
 خار: دپک.
 خاروخه‌س: دپک و په‌وش.
 خاشاک: زبل و زال، په‌وپه‌وش، خه‌نته.
 خاکسار: خۆلاویی.
 خاکسته‌ر: خۆله‌میشه، مشکی.
 خانه: خانو، ژوور، مال.
 خه‌جسته‌فه‌ی: فه‌ی و به‌ره‌که‌ت هه‌ینه‌ر، بیه‌ و قدووم خه‌یر، موپاره‌ک، به‌په‌یت و به‌ره‌که‌ت.
 خه‌ده‌مات: خه‌مه‌تگه‌زاری.
 خه‌رابات: مه‌یخانه، شه‌رابخانه. له‌ بنجدا به‌عه‌ره‌یی (خه‌رات)ه. کۆی (خه‌به) به‌مانای ویره‌نه و کاوولگه.
 خه‌رار: چینه‌په‌کی شاشه، له‌ مووی بزن دروست ده‌کری، نه‌وسا له‌ کۆندا هه‌رچی تووته‌ ده‌کرایه

خه راره وه.

خهسته: نهخوش، دهرده دار.

خهسم: خصم، دوژمن، ناحز.

خهلفه نه مام: لقی تازه رواو، یاخود ولام.

خه مام: باده فروش.

خه میده: کژماوه، چه ماوه.

خهنده فشان: نهوکه سهی پتیکه نین بلاو ده کاته وه.

خریدار: کپیار.

خزر: خضر، ناوی یه کتیک له نزیکان به خوایه و مهرگی لئ دوورکه وتووه توه. ده لئین ناوی ژبانیسی

خواردوه توه وه همیشه هر جوان ده مینتی.

خسوف و کسوف:

خسوف: گیران، که بۆ مانگی ده لئین.

کسوف: روژ گیران.

خورج: بهو دوو تایبیه ده لئین که له کوچ و باردا، کۆچه ریبه کان شتومه کی نهختینه ی تیده که ن. وه ک

هۆر وایه، بهلام ده مه که ی له سه ره وه یه. نهوسا جیگی کانتور و سندووقی گرتووه.

خورپه م گوشادی: خوشی و شادی، بهختیاری.

خورشید: خۆر، روژ.

خوسران: له ده ست چون، دۆراندن، زیان کردن.

خولاسه: خلاصه، نویشکی هم مو شتی، جه وه هری.

خولدزار: (خولد)، نه مری، به هشت.

خولدزار: به مانای جیگی نه مران، به هشت ده گرتیه وه.

خوم: (ف) کووپی شه راب.

خونریز: خونریز.

خیره د: عه قل و ناوه ز.

خیره ده مند: زانا، دانا، هوشیار، عاقل.

د

دارک: دارکه بچو که که ی ناو گه لا تووتنه که یه.

دارمال: جاران «وشکه دان» وه کو گه نم و جو به (مه ن) و (ته نه که) ده پتورا، نجا که (مه ن) که یان

(ته نه که) که یان پر ده کرد له و وشکه دانه، پاشان ده یانپه ست و دارتکیان به سه ری داده هیتا. بهو کرداری

دار به سه ر گه نم داهیتانه ده لئین (دارمال). (پتوانه ش) هه یه که وشکه ی دانه که ده گرتیه ناو مه نیکه وه

یان تهنه که یه کوهه، چندی پتوه بند بیت پیتی ده لئین (پیتوانه).

دارولفنون: زانست، نهضة، ریتسانس.

داری بهقا: دار البقاء، بههشت.

داری لیژنه: داری که لکه کراو بۆ سوتاندن.

دانش: زانین، ناگاداری.

دامی: (ف) داری.

دانشوهر: دانا، عاقل، حکیم.

دهدبه: دهنگی پیتی ولاغ، دهنگ و همرای ته پل لیدان. رژیشتنی پاشایان که به ته پله وه بهرئ ده کرتین.

دهسته دوو: نهو داره یه که ده کرتی به پشتی هه و چاره که دا، جووتیاره که به ده دست ده یگرئ، تاکو هاوسهنگی هه و چاره که ی پین رابگرئ، لهو کاته ی خۆی به سه ری داده دا، تاکو قورس بیی و به زه ویدا بچن و هه لی بدرئ.

دهسالم: کۆلوانه، جۆره قوماشتیکی سن سوچییه ژنان ده یکه نه کۆلیان.

دهفر: قاپوقاچاخ، حاجه تی شت تیکردن، دهوری.

دهنائهت: نهفس نزمی، نییهت پیسی.

دهوا: دواء، داوودهرمان.

دهوهن: دره ختیه.

دههن: زار، دم، ده لئین هه زره تی یووسف له ساله گرانییه کانی میسر دا به قسه ی خوش توانیوه تی متمانه به خاته دلی خه لکه وه.

دهی: مانگی ده یه می خورشیدی ئیرانییه، یه که می مانگی زستانه که سه رده می به فر و باران و سه رما و سه ختییه. مهوله وی ده لئین:

ساقی باک نیهن جه سه ردی دهی دهی

هه واوهش که رۆن، نه شته ی تۆشای مهی

ده یجوور: تاریکیی تۆخ.

دراز: درتیز.

دره ختی سالخورده: دره ختی ساوا، دره ختی به ته مه ن بچووک، نه مام.

دره خشان: بریقه دهر.

درتخ: نه فسووس، موخابن، داخی گران.

دلروبا: دلقرتین.

دلریش: دلی بریندار.

دلتغريب: نەوھى فريوى دل دەدا، نەوھى دل دەبا.
 دلتغيار: دلى بربندار، دلى دەرەدار، زوير.
 دلى زار: دلى نازاردراو، دلى شكاو.
 دوجهيل: مەبەست ساراي (دوجهويل)ە كە دەشتىكە مەجنونى تىدا سەرگەردان بوو. وەك لەو شيعرەدا ديارە:

نەمن مەجنونم وئىلى دوجهيلم
 ناوارە لە شوتين زولفانى لەيلم

دوعا كۆ: نەو كەسەى دوعا دەكا.
 دوعاى موستەجاب: نەو كەسەى دوعاى گيرا دەين.
 دوكم: حيساباتى ھەموو قەزا و ناحيەكان و ناو شاربان كۆكردوو تەو و سەرئەنجامەكەى ناوئراو (دوكم).
 دوودى ھەناسە: دووكەلى ھەناسە.
 دوون: نزم، نزم پەرورەى. سېلەيى.
 ديار: كۆزى (دار)ە واتە نىشتمان، ولات.
 ديا: جۆرە قوماشتىكى ئاورىشمىيە، قوماشى ئاورىشمى رەنگاۋرەنگ لە عەرەبىدا بوو بە (ديياج).
 ديرايت: دراىە. زانين، پسيۆرى.

راھ: رى، رىگە.
 رامى: ئۆقرە و ئاسوودەيى.
 رەخشان: دەرەوشانەو، رۆشنى.
 رەخشندە: (ف) نەو شتەى رووناكى دەدا، رۆشنايى دەر، بربقەدەر.
 رەسەد خانە: مرصد، نەو شوئەيە كە چاودىرى جوولانەوھى نەستىرەى لىو دەكرى.
 رەستخيز: بەش، زىندوو بوونەوھى رۆژى قىامەت.
 رەعد: رعد، ھەورە ترىشقە، دەنگى ھور.
 رەفەت: رفعت، بلندى جىگە، پەلى بلند، مەزنى و گەورەيى و پايدەدارى.
 رەم: راکردن، بەماناى گەلەئاسكىش دى، يان راکردنى ئاسكە كىتوبە.
 رەند (رەندان): كەم ترس و بى باك، زىرەك و چاپووك، فېلباز، گوئى نەدەر.
 رەوانى پاك: گيانى پاك.
 رەوزەيى ريزوان:

په‌وزه: روضه، گولستان، باخچه‌ی گول.
 ریزوان: ریضوان، به‌هشت، واته گولستانی به‌هشت.
 پشیننه: پرژ، پرژی باران، بارانیکه کم که هدر نه‌ه‌نده بین ناو‌ر‌ش‌پ‌ن‌یک‌ه زوی بکات.
 پوخی تابدار: (ف) پووی پرشنگدار، پووی بریقه‌دار.
 پرژی وه‌صلت: پرژی سبی، پرژی خوشی و به‌به‌کتر گه‌یشتن.
 پوفاه: رفاهیه، خوشی و خوشگوزهرانی، ناسوده‌یی.
 پونما: پوو دهرکه‌وتوو.
 پوخ: پوو، پوخسار، چه‌هره.
 پیققت: رقت، ناسکی، نهرمی، تنک.
 پیحاب: گوزهرپان، فراوان.
 پیش: بریندار.

ز

زاری: ناله، گریان، پارانه‌وه.
 زایع: ضائع، بئ سوود، ون بوو.
 زه‌ده: له چاووگی (زدن) هوه هاتوو، نیسمی مفعول‌ه واته لی‌دراو.
 زهرپات: ذره، شتی یه‌ک‌جار بچووک، ههر یه‌ک‌یک‌یش له‌و شته بچووکانه‌ی له هه‌وادا بلاون و له‌به‌ر
 تیشکی پرژ دیار ده‌بن.
 زه‌فهر: ظفر، سه‌رکه‌وتن، هیوا و نامانج هاتنه‌دی.
 زه‌قهن: ذقن، چه‌ناگه.
 زه‌کا: ذکاء، زیره‌کی.
 زهل: جوژه گیایه‌کی درپژه، وشک ده‌کری، ده‌بیه‌ستن بز گسک دروست کردن، یان بز په‌ردووی خانوو
 به‌کاری ده‌هیتن. له کو‌تستاندا (گه‌نمه) ده‌به‌ستن بز گسک دروست کردن. به‌عهره‌بی (ذره‌ المکانس)‌ای
 بئ ده‌لین.
 زه‌مزه‌مه: ویره‌ویر.
 زه‌نگه‌قلیشه: داری به‌رووی وشک و ناوقه‌د نه‌ستوو که به‌ته‌ور ده‌بقلیشیتن و پارچه پارچه‌ی ده‌کهن،
 نه‌و پارچانه‌ پتی ده‌لین زه‌نگه‌قلیشه.
 زه‌وال: زوال، نه‌مان، له‌ناو چوون، فه‌وتان.
 زه‌ی: ذی، خاوه‌ن.
 زوبانی حال: نه‌و وه‌زه‌یه که ناده‌میزاد راز و نیازی ناوه‌وی خو‌ی تیدا ده‌رده‌خات، واته زمانی دل.

زولمەت: تارىكايى.

زومرە: دەستە، گرووپ، تاقم.

زوتنار: پشتىنى مەسحىيەكان، ئەو پشتىنەيە كە پىاۋە ئاينىيەكانى مەسحى واتە (قەشەكان) لە پشتى خۆيانى دەبەستى، تا لە موسلمانەكان جىيا بىكرىنەو. ئەو پشتىنەيە كە سەلبىيەكان لە كاتى شەردا دەيان بەست و خۆيان پى شەتەك دەدا بۆ گورج بوونەو.

زىافشان: رووناكى پۇتۇن.

زىلال: ظلال، سىبەر.

زى: دىر كە زى.

زىندەگىي: ژيان.

زىندەدار: بىتدار.

زىنهار: ئاگات لە خۆت پى، نەكەي، دەخىلە.

س

سايىت: ثابت، جىگىر، قايم، پىتى لە جىتى خۆي پى و نەبزوئى.

ساغر: (ف) پىالەي مەي، قەدەحى مەي.

سالار: سەرۆك، سەردار.

سالى گوزەشتە: سالى رابردوو، سالى پار.

سانىحات يان (سونحەت): لە (سەنوح) ەو ەاتوو، واتە دەرپىنى بىرورا بەشىۋەيەكى جوان. ەەر شىتىك بەدل خۆشى پى.

سەبا: صبا، باي بەيانىان.

سەبات: ئبات، جىگىرى و نەبزووتن لە شوئىنى خۆي.

سەبت: ئبت، ئۆقرە گرتن، قەرارگرتن.

سەبزه: سەوزاىى.

سەبەل: جاران بەتەراخوما و تراو سەبەل.

سەبوو: (ف) گۆزە.

سەتووت: دەست بەسەرداگرتنى زۆرەكى.

سەحەر: نىزىكى بەيانى، سىپىدەي بەيانى.

سەحەر ئەنگووت: ەاتنى وەختى سەحەر، كاتى سەحەر ەاتوو.

سەحنەيى مىحنەت: مەيان سەراي مىحنەت، گۆرەپانى مىحنەت.

سەراب: تراويلكە، لە بىباباندا پىاۋ لە دوورەو شىتىك دەبىنى بەناۋى دەزانى، بەلام ئاۋىك لە نارادا

نیبه و چاری فریو دهخوات، بهوه دهلتین سهراب.

سەرد: سارد.

سەرزەده: ئەوهی رووی دابێ و سهری هەلدابێ، لەپ.

سەراسیمه: سەرلێشیتواو، سەر سوپماو.

سەرمه‌دییهت: ئەوهی سه‌ره‌تا و کۆتایی نه‌بن. هه‌میشه‌و بێ پڕانه‌وه.

سەرنه‌گون: سەراوژتیر.

سەرگه‌شته: سەرگه‌ردان.

سەرووی سه‌هی: سەرووی زۆر بلند و به‌رز و پێک.

سەفاهه‌ت: که‌م عه‌قلی و نه‌زانی، بیهۆشی.

سەفحه: روو.

سەفیل: سەفیل و په‌زیل ده‌گوتری، سەرکز، ئەوهی له‌ ژێره‌وه‌ بێ.

سەفینه: سفینه، که‌ستی، پاپۆز.

سەف: ریز.

سەقم: سقم، نه‌خۆشی.

سەمه‌ر: ثمر، به‌ر، به‌روبووم.

سەمه‌ردار: به‌ردار.

سەمه‌ن: سێ په‌ره.

سەنا: ستایش کردن، مه‌دح.

سەوازه‌ده: عاشق، شه‌یدایی عاشق.

سەوقی قه‌زا: مل که‌ج کردن بۆ فه‌رمانی پێکهاتوی خودا.

سەهی: راست و بێ گری.

سەیلی په‌وان: فرمیسیکی په‌وان.

سەییاد: صیاد، نیچیره‌وان، پراچی.

سەروورخواهان: ئەوانه‌ی به‌دوای که‌یف خۆشی و پابواردندا ده‌گه‌رتن.

سزاوار: (ف) شیاو، موسته‌حق، لایق.

سوقله: سەر به‌ره‌و خوار.

سکوت: بێ ده‌نگی، ماتێ، که‌پی.

سنجاق: ئالا، سنجاق.

سوآله‌ت: قاپێکه‌ له‌ مس دروست کراوه، ناوی ته‌ ده‌گری و بۆ بالنده و ناژه‌ل به‌کاری ده‌هینن.

سو‌ب‌ح‌ده‌م: کاتی به‌یانی، سه‌رده‌می به‌یانی.

سویهر: به‌کوردی پیتی ده‌لین (سپیر) واته (موضع) که بز خۆ شاردنه‌وه ده‌چنه ناوییه‌وه .

سوحبته: کۆزی هه‌والان.

سوخن: قسه‌کردن، که‌لام.

سوخن‌ندان: نووسهر، شاعیر، ئه‌وه‌ی قسه‌ی راست و جوان بنووسێ و بلتی، قسه‌زان. به‌واتای تیتکشکانیش دئی یان رووخان.

سوداع: صداع، سه‌ریه‌شه.

سیا: ره‌ش، تیر و تاریک.

سیاپۆش: ره‌شپۆش.

سندق: صدق، راستگۆیی، راست ویزی.

سیره‌ت: ره‌وشت.

سینان: سنان، سه‌ره‌رم.

سینه‌چاک چاک: سینه‌له‌ت له‌ت.

سیواک: ئه‌و داره‌ سه‌ر به‌ریش‌واله‌به‌ که‌ مه‌لا له‌ پیش‌نوێژ و کاتی ده‌ستنۆژ شووشن ده‌یه‌تین به‌ددانیاندا.

ش

شاخسار: (ناوه)، به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دره‌خت که‌ پره‌ له‌ لق و چل و پۆپ، هه‌ندی جار هه‌ر به‌مانای لق و چل دیت، هه‌ندی جار له‌ بری «شاخسار» به‌ «شاخساره» دیت.

شامات: واته‌ شای شه‌تره‌نج له‌ کار که‌وت و مرد.

شه‌ئن: شان، پایه، به‌مانای (ده‌باره) ش‌دئی.

شه‌بستان (شه‌بوستان): مه‌هره‌م سرا، جیتی نووستن.

شه‌تاب: خیرا، زوو به‌ زوو، ده‌ستبرد کردن.

شه‌تب: ره‌شکردنه‌وه، کوژانه‌وه.

شه‌شده‌ر: شه‌ش خان، زاراوه‌به‌که‌ له‌ یاری تاووله (نهردا) به‌کار ده‌هینری. بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ یه‌کتی له‌ دوو یاریکه‌ره‌که‌ شه‌ش خانی لای خۆی بگرێ، به‌مه‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌به‌ستیتته‌وه و ناتوانی پوه‌له‌کانی خۆی ببزوینیتته‌وه.

شه‌عشه‌هه: رووناکایی و تیشکدان.

شه‌راهی ناب: شه‌راهی بی‌خه‌وش (خالیس)، ئه‌و شه‌راهیه‌ که‌ (٤٠) سال له‌ کوپه‌دا بمینیتته‌وه، چونکه‌ تا کۆن بیت‌باشترین شه‌راهی لی‌ ده‌رده‌چتی، بۆیه‌ له‌ ناو فارساندا و توویانه‌ شه‌راهی (٤٠) سال و کچی (١٤) سال.

شه‌که‌ره‌که‌ن: ده‌نگخۆش، یان به‌شه‌کر له‌ دم‌ته‌شیه‌ ده‌کری، له‌ب شه‌که‌ریش له‌ فارسیدا بۆ ئه‌و

نافره تانه به کار دیت که سه رووی لیتویان چالینکی بچووکی تی که وتین.

شهد: ههنگوین، شیلهی ههنگوین.

شهی: پادشایی.

شمشاد: داری شمشال.

داری شمشاد، دارینکی هه میسه سهوزه، گهلای خر و ورد و بچووک و نهستور و تیشکداری هه یه.

داره که ی رهق و پتهوه. بۆ دروستکردنی شتی جوان به کار دیت.

شمشاد مییان: قه دباریک.

شوعاع: شعاع، تیشک، تیریز.

شوعله: کلپه، گپ.

شوعله نه فزا: چرا نیشاندان.

شوهه: شهرة، نیتویانگ.

شۆر: قیامت.

شۆر و نشور: رۆژی قیامت و زیندوو بونهوهی مردوران.

شۆک و دۆشاو: دوو جۆر شیرین له سهر گهلای دار به روو کۆ ده بنهوه، دهگیرین و دهگیرین به (گه زۆ).

شیفته: شتیواو، عاشق، سهرگردان.

شیقات: دوو به ره کیی.

ع

عاریز: عارض، ده موچاو، روو.

عالی جهناب: وشهی ریز گرتنه بۆ گهوران.

عهسر: عصر، چهرخ، زه مانه.

عههد: عهد، پیمان، دهوران.

عفاف: عفاف، پاک و بیگهرد.

عدیان: ناشکرا، دیار.

عوشهت: (عشرت) دۆستایه تی، ژبان له گهل یه کتریدا.

عوزار: (عذار) مووی سهر نیتوچهوان. روخسار، روومهت.

عوقده: عقده، گری.

عوقده گوشا: گرتی کراوه.

عومرتیکه: زه مانیتیکه.

عیسمهت: خو پاراستن له گوناھ و تاوان.

عیشوه: ناز و کرشمه، لوت بهرزی و له خویایی بوون له رووی جوانییهوه.
عیففت: داوین پاکیی.

غ

غار: نهشکوت.
غهزهغهرشکه: شیر بهرتن.
غم نالود: نهوهی له گهل غم راهاتبی، ره فیقی خهم، تیکهلی خهم.
غم مگوسار: غهمخوار.
غم نیشان: نیشانه غهم.
غنیمت: غنیمه، دهسکوت.
غوبار: غبار، تۆز و گورد.
غوسسه: خهم.
غولیا زده: خولیا لیدراو، خولیا له سهری به کیتی دابی.
غم مزده: لاره و بهوو، نهو که سهی خهم لیتی بدات.

ف

فارغ: فارغ، بی ناووک، بۆش و بهتال.
فاسق: نهواندی روویان له ناین و خوا و هرگتپراوه و دهستیان داوه ته کاری دنیایی.
فاشی: (ع) مه بهستی له درکندن و خسته رووه.
فانی: له ناو چوو، نه بوون.
فجاعت: کاره سات.
فجر: فجر، به ره به بیان.
فهرح: فرح، خوشی.
فهریاد: هاوار.
فهزل: فضل، به خشین، چاکه کردن، یاریده دان.
فهزلهت: پییاوتی و چاکه کردن.
فهقید: فقید له (فقد) وه هاتوه، له کیس چوو.
فهلهک په پیا: فهلهک ناسا.
فهنا: فناء، له ناو چوو.
فهنر: چرادان، چرای ناو شووشه.
فهیز: فیض، به ره کهت، به ره گه یانندن، ناوی زۆر، سهر ریتز.

فەيزوباب: فيضباب، فەر و بەرەكەت، بەختەوەر و ئاسوودە.
فتوور: سستی.

فراز و نشیب: بەرزى و نزمى زەمانە و رۆژگار، ھەوراز و نشیو.
فرۆمايە: (ف) پەست، نزم، نەوى.
فريب: فیتل، مەكر، ھەلخەلەتاندىن.
فريو: دەسخەرۆ، خەلەتان.
فوتووت: فتو، ھەرەتى لاويتى.
فوغان (فيغان): شين و شەپۆر، فەرياد، ھاوار و داد.
فیرت: فرط، زۆر کردن.
فیراق: فراق، جیابوونەو، دەست لە بەك بەردان.
فیگار: دل بریندار و زویر.

ق

قەدەح نۆش: مەى خۆر.
قەدەم: بەرىن.
قەدیولعەھد: قەدىم العەھد، كۆن، دىرىنە.
قەرەقۆش: پادشاىەكى زەبر بەدەست بوو.
قەر: قەر، بن، ژئیر.
قەلەجى (قەلەدار): پاسەوانى قەلا.
قەلەم قەلەم: دەفە دەفە، دەلن ھەرچى لە عەمارەكەماندا ھەبوو بەيەك قەلەم فرۆشتم.
قەوسەينى ئەو ئەدنا: دەگوترى (قاب قوسین أو أدنى) كە لە قورئانى پيروزدا ھاتووە لە كاتى كە
پيغەمبەر (د.خ) چووبوو دیدارى خوا. واتە بەئەندازەى ژى كەوانىك.
قەیتوول: جىگەى لەشكر، قەلا.
قەدووم: ھاتن.
قەشپل: لە ناوچەى سلیمانیدا پىتى دەلین (پشقل).
قەرە (قولغە): بەعەرەبى (قراء)، چۆلى، ساریەك كەسى تیدا نەبن.
قوتب: قطب، پىرى ھەرە پایە بەرز لە تەرىقەتدا.
قوتبى رەببانى: پىرى ھەرە پایە بەرز لە تەرىقەتى ئیلاھیدا.
قووت: خۆراك، خواردەمەنى.

ک

کاره‌بای زرد: جۆره مووروویه‌کی زهردی سووکه، که له شتی ده‌خشینی، گهرمایی په‌یدا ده‌کات و پووش و په‌لاش وه‌ک موگناتیس له‌گه‌ل خۆی راده‌کیشی.

کاشانه: کۆخ، خانووی بچووک، خانووی هه‌زاران.

کامیاب: به‌ختیار، به‌مراز گه‌یشتوو.

کامیابه‌دل: دل په‌ناوات و مزاز گه‌یشتوو.

که‌ده‌ر: خه‌فت، ناخۆشی.

که‌مشک: له مه‌نجه‌لێکدا (دۆ) ده‌کولێن تا بۆ خۆی سه‌رده‌دا، ئنجا به‌توره‌که‌ی شیرێژی داده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی بچۆرته‌وه‌ و خه‌سته‌یه‌که‌ی بگرن. دوا‌یی کابان دیت و ده‌ری ده‌هینی و به‌ده‌ست ده‌یگوشی و بۆ وشک‌کردنه‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌به‌ته‌ی داده‌نی، خۆشی تی ده‌کری بۆ نه‌وه‌ی خه‌راب نه‌بی.

که‌شمه‌که‌ش: کیشه‌کیش، گێره و کیشه، ته‌نگوچه‌له‌مه، بگه‌ و به‌رده.

که‌فه‌ن: (کفن) جلی مردوو.

که‌له‌مه: نه‌و دوو دا‌ره باریکه‌یه، که له نیله‌که‌وه (نیر) ده‌رها‌توو له ژیر ملی گاکه‌وه ده‌به‌سترت بۆ نه‌وه‌ی نیله‌که‌ ملی گاکه‌ قایم بکات.

که‌مه‌تر: که‌مه‌تر، نه‌حقه‌ر، نزم‌تر.

که‌وسه‌ر: ناوی رووباریکی نه‌فسانه‌یییه له به‌ه‌شتدا.

که‌وی مه‌دان: که‌وی بنا‌ر. کاتێ که‌و له به‌یانیه‌یان دیته‌ بنا‌ر و ده‌خۆتی و سه‌ر له ئیواران ده‌چنه‌وه سه‌ر شاخ و کینه‌کان. زۆرتر له ناو مه‌نگوره‌کان به‌کار دێ.

که‌یل: نه‌وه‌ی ئاره‌زووی هه‌یه، هه‌لبژاره.

کوله‌: زنج، کوخته، گۆشه. خانووی ده‌رویشانه.

کلێسا: کلێسه، جیگا و شوینی په‌رستنی مه‌سیحیه‌کان.

کونا‌وده‌ر: کون به‌ده‌ر، کون تیکردن.

کووچه: کۆلان، گوزه‌ر.

کۆ: له (کوبه‌کو)ی فارسییه‌وه هاتوو. کۆلان. گوزه‌ر.

کۆسار: نه‌و جیهی شاخ و کینوی زۆری لێیه، جیتی شاخاوی.

کینه‌وه‌ر: کینه له دل.

گ

گاه: تاوێ، جا‌ری.

گه‌زۆ: دا‌ربه‌روو و دا‌رمازوو لیتی ده‌با‌ری.

گهردووش (گهردش): چرخ، پوژگار، گهردوون.
گهواه: شایهت

گروھ: دسته، تاقم، کۆمەل، گرووپ.

گریبان (گریب): یەخە، بەرۆک، پیتسیر.

گرئ پیتچ: لوول خواردوو.

گوزەشتە: رابردوو.

گولموزار: کینایەتە، مەبەستی زولف وەکو گولە.

گۆلگۆن: گۆل رەنگ.

گولنار: گۆل ھەنار.

گومراھ: ئەوانەى پێیان لێ گوم بوو، سەرلیشتیوار.
گورد: نازا.

گوشا: کرانەو، فراوان بوون.

گووم: ون، بزر.

گیرایە خوارەو: داگرتنە خوارەو، ھێنانە خوارەو.

گیرودار: بگرە و رابگرە، بەمانای شەر و شوپیش دئ.

گیسوو: بسک، کەزی، پرچی ھۆنراو.

ل

لاسدان: فریودان، خەلە تاندن.

لاکیش: فەرشی لاکیشی مەبەستە.

لاموتەناھی: لامتناھی، تاهەتایە، بێ کۆتایی.

لاھووت: خواوەندی، (نیلاھی) لە ئەسلەو (لاھ) بوو، واتە (الە) (وت) یشی بۆ موبالەغە چوووەتە سەر. وەکو (وت) ای (جیروت) و (ملکوت).

لایق: پر بەپیتست، شایان.

لایوفنا: لایفنی، لە ناو ناچن.

لەبالەب: پر، لیتوولیتو.

لەب شەکەر: لە ناو فارساندا ئەو ئافەرەتانەى سەرروى لیتویان چالی تی کەوتیی پێیان دەلێن لەب شەکەر، واتە لیتو وەک شەکەر شیرین، لیتو شیرین.

لە زاویەى من: لە نەزەر منەو، لە لایەن منەو.

لەشکری جوود: لە شکری سەخا، بەلێشاو، بەرچاو تیریی.

له‌عل: جۆره گه‌وه‌ریکی سووری به‌نرخه.
 له‌معان (لمعة): ترووسکه.
 له‌ناحیه‌ی من: له‌تەرف من، له‌لایەن منەوه.
 له‌وحی پیشان: تەختی تەویڵ، ناوچه‌وان.
 له‌هەر سوو: له‌هەر لاوه.
 له‌هەر دامانی شوو: له‌هه‌موو دامانی شوو.
 لۆنده‌ره: جاران واته‌ له‌زه‌مانی عوسمانلی له‌سلیمانی به‌ (لندن) گوتراوه (لۆنده‌ره).
 لیباس: به‌رگ، جل‌به‌رگ.
 لیژنه‌ی دار: داری سووتاندنی هه‌ل‌چنراو، یان که‌له‌که‌کراو له‌سه‌ریه‌ک، گزه.
 لیس: دارده‌ستیکی نه‌ستتوره، به‌لام وه‌ک تۆیز سه‌ره‌که‌ی نه‌ستتور نییه.
 لیوای عەزا: نالای ماتەم، نالای پرسە.

م

ماه: مانگ.

ماتەم: ماتم، پرسە، تەعزییه.

ماتەم زەده: نه‌و که‌سه‌ی خەم و خەفەت لیتی دەدات و په‌نگی زەرد دەبێ، ئنجا ماتیی دایده‌گرێ.

ماجەرا: ماجری، رووداو، نه‌وه‌ی روویدا.

ماده‌ر: دایک.

مازی: ماضی، رابردوو.

مانەند: وه‌کو.

ماهییه‌ت: جه‌وه‌ری شتیکی، سروشتی راستیی شتیکی.

مه‌به‌هوت: سه‌رسام، واق و پرمان.

مه‌تاع: که‌لوپه‌ل.

موالییده: (ف). له‌ (موالی) یه‌وه‌ هاتوو، واته‌ مووالی بیته‌ به‌ شتن، لایه‌نگری شتیکی بیته‌، عاشقی شتی بیته‌، هۆگری ده‌گه‌یه‌نێ به‌مانای موداریش دیت.

مه‌جال: مه‌جال، بواری.

مه‌جلوب: مه‌جلوب، راکیشراو، په‌له‌کیش کردن.

مه‌جوور: مه‌جهور، چۆل‌کراو.

مه‌جه‌هول: مه‌جه‌هول، نه‌زان‌دراو، په‌نه‌ان و شاراوه.

مه‌حه‌رم: جیتی نووستن، شوینی تاوان و گوناوه‌ی لق نه‌کری.

مه‌ددى به‌سه‌ر: چه‌ندى چاو پرکات، هه‌ته‌رکات.
 مه‌دڤون: مدڤون، نيژراو.
 مه‌دوو: مه‌دوئ، مه‌ناخڤه.
 مه‌دهوش: له هوش چوو.
 مه‌ر: مه‌گه‌ر.
 مه‌زار: نارامگا، گۆپ.
 مه‌زارستان: گۆپستان.
 مه‌زبه‌له: مزبلة، زبلة، زبلة، گوفه‌ک، سه‌ره‌نوئيلک.
 مه‌ساعى: کۆي (سعى) واته هه‌ول، ته‌قه‌للا.
 مه‌سه‌رپه‌ت: له (سرور) هوه، شادى.
 مه‌سدوود: مسدود، داخراو.
 مه‌سه‌ده‌ت: به‌ختيارى، خۆشى.
 مه‌سه‌وود: به‌ختيار، ئاسووده.
 مه‌مات: له (موت) هوه، مردن.
 مه‌سه‌ند: ده‌سک، ئه‌و شته‌ي ده‌ست يان ئانيشک رابگرئ، هه‌ر شته‌ي هه‌يزئ رابگر بکا.
 مه‌عبوود: که‌سه‌ي بپه‌رستريت، له به‌رواوه يان له خۆشه‌ويستى.
 مه‌عه‌رکه ئاغوش: ئه‌وه‌ي ئه‌وه‌نده نازابه، جه‌نگى له باوه‌ش گرتوه.
 مه‌عه‌سووم: دوور له گوناھ، بئ گوناھ.
 مه‌عه‌نيدار: مانادار، واتادار.
 مه‌غموم: مغموم، غه‌مبار، خه‌فه‌تبار.
 مه‌فتوون: شه‌يدا و تاسه‌کردن.
 مه‌قام: مقام، جتگه، پايه و پله.
 مه‌قبر: مقبر، گۆپ.
 مه‌قه‌سه‌د: مقصد، مه‌به‌ست.
 مه‌له‌ک: فرشته.
 مه‌لال: مه‌للول، بيزار.
 مه‌لامه‌ت: گله‌بى، لۆمه.
 مه‌نته‌قه: منطقه، ناوچه.
 مه‌هتاب: (ف) مانگه‌شه‌و، تريفه‌ي مانگ.
 مه‌ه روخسار: روخسار مانگ.

مهیی ناب: سیفه‌ته، ساف و پاک و خالیس و بی غه‌ش.
 موئامره: موآمره، پیلان، پیلان گیتران.
 موته‌لا: گیرۆده.
 موجه‌سه‌م: به‌رز و به‌رچاو.
 موجید: مجد، هیتانه‌کایه‌وه، داهیتان.
 موحد‌قهر: بی نرخ و سووک، شتی له نرخ خۆی که‌متری بۆ دابنری.
 موخاته‌به: مخاطبه، قسه‌کردن و دوان له‌گه‌ل به‌رام‌به‌ره‌که‌ت، ده‌مه‌ته‌قن.
 موخالیف: ناتها، پیچه‌وانه.
 مودام: (مه‌دام)، مه‌ی، به‌رده‌وام و بی راوه‌ستان.
 مورغ: (ف) بالنده، ته‌یر.
 موزه‌قهر: مظفر، سه‌رکه‌وتوو، به‌مراز گه‌یشتوو.
 موزمه‌حیل: مضمحل، نه‌بوون و نابوود، له‌ناو‌چوو.
 موسه‌وه‌ر: مصور، وینه‌کیتش، وینه‌گر.
 موشه‌ققت: زه‌حمه‌ت.
 موشفیق: دل نه‌رم، خاوه‌ن سۆز و گوداز.
 موعه‌تر: معطر، بۆن خوش، عه‌تراوی.
 موغبه‌ر: مغیر، تو‌زای، خۆلای، خاکی.
 موفه‌وه‌ز: مفوض، موخه‌بیه‌ر، ئاره‌زوومه‌ند بن له‌هه‌لبژاردن.
 موقه‌ره‌ر: مقرر، بریار دراو.
 موکه‌ده‌ر: شیتلووبوون. دلته‌نگ، بیتزار و شیتاو.
 مول: (مل): شووشه‌ی شه‌راب و مه‌ی.
 مۆمی ناو فه‌نهر: (فه‌نهر) چرادان، مۆمی ناو هه‌ر قوتوویه‌کی له‌کاغه‌ز یان دار یان مه‌عه‌دن
 دروستکراو. چرا و مۆمی له‌ناو دابنری.
 موناجات: پارانه‌وه، رازونیا‌ز کردن.
 موونس: هۆگر، ناشنا.
 مونقاد: په‌له‌کیتش کراو، به‌کیتش کردن.
 موه‌یا: تاماده. ته‌یار.
 میلله‌تی غه‌یبور: به‌غیره‌ت.
 مییان: ناوقه‌د.

ن

نائیل: نائل، دهستی کهوئ، بیدرتتی، پتی بهخشرئ.
 نابود: نهبوون.

ناتوان: بی دهسلات.

نادان: نوزان، نعام، بی هوش.

ناسوت: سروشت، جیهانی بهرجسته، جیهانی ماددی له وشه ی ناس و (وت) دروست بووه.
 ناکرده: نهکرده.

ناگاه: لهپر، له ناوهخت.

نالهرزیده: نهلهرزین.

نالهدووش: (ف) ناله لهسهرشان.

نهحیف: لهپ و لاواز.

نهدامت: پهشیمانی.

نهدارایی: نهبوونی و دهست کورتی.

نهدیم: هاودهنگ.

نهدی نهدهم: هاوړتی پهشیمانی.

نهدیوی: نهودیو گردتیک. یان بهرزیهک که نهبیرئ پتی دهلتین (نهدیوی).

نهستره: گولتیک یۆن خوشه، پهنگی سوور یان سپی دهبت، لهسر هموو لقتیک چهند گولتیک
 دهپشکوئ، دارهکهی درکاوییه.

نهشته: تیغی برین درین.

نهعره: هاواری بهرز.

نهعش: نعش، تابوت، دارهمیت، جهنازه.

نهغمه پهرداز: نهغمه خوئین.

نهغمه سورا: نهغمه خوئین.

نهفخی صور: ئیشارهته بهنایهتی (یوم ینفخ فی الصور) واته لیدانی شهپوور له لایهن ئیسرافیلهوه
 له رۆزی قیامهتدا.

نهفع: نفع، سوود.

نهقیزه: نهو دارهیه که بهدهست جووتیارهکهوهیه، سهرتکی بزماری پتویه دهیکات بهلارانی گاکه و

گاکهی پئ لئ دهخوئئ، سهرهکهی دیکهشی ئاسنتیکی پانی پتویه پتی دهلتین (هیشهماله) که قوری
 همیشهکهی پئ پاک دهکاتهوه.

نهوا پرداز: نهوا خوټن.
 نهوازش: دلدانهوه.
 نهوحهگهري: (ف) شپوهن.
 نهودهمیده: تازه پشکوتوو.
 نهورهس: نۆپهره، تازه پټنگه‌یشتوو.
 نهورهسته: تازه په‌یدابوو.
 نهوره‌سیده: نۆپهره.
 نهوزاد: مولود، تازه له‌دایک بوو.
 نهوزهور: نهو (ظهور). تازه ده‌رکه‌وتن. تازه په‌یدابوون.
 نهوشیروان: پادشایه‌کی ئیتران بوو. به‌خواه‌ن داد ناوی ده‌رکه‌دبوو.
 نهونیهال: نه‌مامی نوټ.
 نه‌یزه‌ن: (ف) نه‌ی ژهن. نه‌وه‌ی نه‌ی ده‌ژهنټ.
 نزا: دوعای خټیر، به‌پټچه‌وانه‌ی تووک که دوعای خه‌راپه.
 نشور: (نشور) زیندوکرده‌وه، زیندوکرده‌وه‌ی مردوان له‌رژوی قیامه‌تدا.
 نیگاریټکی وه‌فادار: خوټشه‌ویست و دل‌به‌ریټکی به‌نه‌مه‌ک. مه‌عشورقه‌یه‌کی به‌وه‌فا.
 نووری عه‌لانور: (نور علی نور) نور له‌سه‌ر نور، پووناکي زۆر. نووری زۆر.
 نۆت: به‌پاره‌یه‌کی کاغه‌زی ئینگلیزی وتراوه (نوت).
 نیدا: نداء. بانگ، بانگه‌واز.
 نیزاع: دووبه‌ره‌کی.
 نیسار: نثار، بلاوکرده‌وه و هه‌لبژاردن، په‌راگه‌نده‌یی و په‌رش و بلاوی.
 نیفاق: دوو‌روویی کردن.
 نیقاب: روویه‌ند، په‌چه.
 نیگاهی واپه‌سین: ناوټ بۆ دواوه، نیگاهی‌ک بۆ دواوه به‌روانټی.
 نیل (نیر): نه‌و داره‌یه‌که ده‌خرتنه‌سه‌ر ملی گاجووته‌کان.
 نیهال: نه‌مام، ده‌ختن تازه‌روابن و پشکووتبن.
 نیهایه‌ت: نیهایه. کوتایی، دوابی هاتن.
 نیهان: به‌نه‌ینټی.
 نیش: نازار. به‌مانای شتی نووک تیش‌دی.

و

واپهسین: دواوه، کوټایي.

واژه‌گون: هه‌لگتیرانه‌وه، به‌راو‌ژوو، پیتچه‌وانه.

واله: حه‌یران.

وه‌چ: که تووتن ده‌بریتته‌وه و ده‌یشکیتنه‌وه، لقی تازه ده‌داته‌وه، به‌و لقه تازانه ده‌لین (وه‌چ).

وه‌حشمت: ته‌نیایی، خه‌لوه‌ت گرتن.

وه‌داع: وداع، مالتا‌وايي، خواحافیزي.

وه‌دوود: زۆر میه‌ره‌بان، دۆستدار.

وه‌رد: نه‌و پارچه زه‌ویسه‌یه که گه‌نم و جۆی تیتدا ده‌چینن.

وه‌رسه: گیایه‌که له یه‌مه‌ن ده‌پوئ. که ده‌می کرده‌وه، چه‌ند تالیتیکی لی پیدای ده‌بی وه‌ک موو وایه، نه‌و

تالانه وه‌ک مووی زه‌عه‌فران وایه شتی پت رهنگ ده‌کن.

وه‌روه: ده‌مانچه.

وه‌غا: چه‌نگ.

وجود: بوون.

وشکه‌وه‌رد: نه‌و وه‌رد برینه‌یه که له هاویندا ده‌پوئ هه‌ر به‌هاوینیش ده‌چینن، که په‌له‌ی دا ده‌بردیت.

ویقار: له‌سه‌رخۆی، هیمنی، گه‌وره‌یی، خۆقورس گرتن.

ویژه‌به‌ره: نه‌و قایشه‌یه که له کونی نیله‌که دایه که مژانی پتوه ده‌به‌سترتیت. مژانیش داریکی رتی که له

به‌ینی هه‌وجار و نیله‌که دایه.

ه

هه‌با: نه‌و تۆزقاله تۆزانن که له ده‌وری تیشکی خۆری ناو کولانچه‌کی مال ده‌هالین. هه‌وه‌نته،

خۆپایی.

هه‌متا: وه‌ک یه‌ک.

هه‌مه‌راه: هاوپی، هاوپیگا.

هه‌مه‌راز: هاو‌پاز، رازی دل و ده‌روون.

هه‌منشین: هاو‌نشین.

هه‌مه‌مه: هاوار و فه‌ریادیک که له ده‌می نا‌ده‌میزاد بیتته ده‌ری.

هه‌نگامه: هه‌راو به‌زم.

هه‌وجار: نه‌و داره‌یه که بز کیتلان به‌نیله‌که‌وه ده‌به‌سترتی. هه‌وجار و نیل به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سترتین. هه‌وجار

(هیس) یشی پت ده‌لین. له گه‌رمیاندای (قه‌ره‌مه‌ی پت ده‌لین).

ههولناک: پرمه ترسی، ترسناک، له (أهوال)هوه هاتووه.

ههیکل: هیکل، پهیکەر.

هوهیدا: دیار، ناشکرا.

هوما: بالندهیهکی ئهفسانهیییه. دهلین سیبهرهکهی بکهوئته سهر ههر کهسیک یان خۆی لهسهر ههر کهسێ بنیشێ دهبیته خونکار و پادشا.

هۆز: جۆزه چینیکیکه له شتیهی دووتادا، بهیهکهوه نووساوه. دانهوئلهی تیدهکهن و بهسهه پشتهی ولاغی دادهدن.

هیزه: ئهه پیتسته چهیوانهیه که تایبهتی رۆنی تیدهکری. بهدۆشاری توو پیتستهکه خوش دهکری که خوشکردنهکه پیتی دهلین (هالوتین)

ی

یاساغ: قهدهغه.

یاوهه: هاودهه، نهنیس، ئاشنا، هاوپی.

یهکتا: بی وئنه، بی نهزیر، تاخانه، یهکانه، تهنیا.

یهکانه: تاخانه، خوی تاک و تهنیا.

ییتلی کوردان: عیلی کوردان، یهلی کوردان.

**بیبلیوگرافیا یان سەرچاوەی نووسین
لە بارەی شاعیرایەتی شیخ نووری شیخ صالح**

یهک دوو قسه‌ی پټیوست

نامه‌وې به سهرتانه‌وه بیکم به مننه‌ت؛ به للام نامه‌کردنی هم بیلوگرافیا په بارته‌قاي کوشش و ته‌قه‌للام له نامه‌کردنی هم دیوانه هیلاکی کردووم. هوی سهره‌کیی هم ماندووبونه‌ش بو بایه‌خ پینه‌دان و نه‌پاراستن و له به‌رده‌ست نه‌بوونی ژماره‌ی ته‌واوی رۆژنامه و گوټاره‌کامان ده‌گه‌رپته‌وه، چونکه تا ئیستا کتیب‌خانه‌یهک له سهرتاپای کوردستاندا نییه ته‌واوی ژماره‌کانی هم رۆژنامه و گوټارانه‌ی تپدا پاریزرابی. به‌هوی هم پشته‌گوي خستن و بایه‌خ پینه‌دانه لاپه‌ره‌کانیان توشی پوان ده‌بیت و رۆژ له‌دوای رۆژ هه‌لده‌ورین و له که‌لک ده‌که‌ون. له کاتیکدا کتیب‌خانه‌ی پیشکه‌وتوی میلله‌ته خوپیداوه‌کانی دنیا ده‌خرینه شوینی تاییه‌تی نه‌وهک ناووه‌وا و که‌ش کاریان لی بکات و به‌چه‌ندین جوړه داووده‌رمان ده‌یانپاریزن. ره‌نگه بلتین هم لایه‌نه پیوه‌ندی به‌لایه‌نی پیشکه‌وتنی شارستانی میلله‌ته‌که‌مانه‌وه هه‌یه، به‌لام به‌لای رای منه‌وه دروست نه‌بوونی هوشیاری پټیوست بو پاراستن و بایه‌خدان به‌و رۆژنامه و گوټارانه، کاریکی وای کردووه به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست به‌فه‌وتاندن بدرین.

تا‌کو هم‌په‌رکه کتیب‌خانه‌کامان هم رۆژنامه و گوټارانیه‌یان به‌نا‌ته‌واوی و نیوه ناچلی هیشته‌وته‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی هم که‌سانه‌ی له کتیب‌خانه‌کاندا ئیش ده‌که‌ن، مشووری پرکردنه‌وه‌ی ژماره‌نا‌ته‌واوه‌کانی هم رۆژنامه و گوټارانه بخون و بو هم مه‌به‌سته په‌نا بیه‌نه به‌کتیب‌خانه تاییه‌تییه‌کان، تا به‌فوتو (کوپی) وینه‌یان له‌به‌ریگره‌وه و کاری لیتوتیژه‌وه و خوتنه‌رانی پی مه‌یسه‌ر بکه‌ن، بو‌یه دانانی که‌سانی لیوه‌شاهه و قه‌درزان بو کتیب‌خانه‌کانی کوردستان کاریکی تا بلتی پټیوسته بو پاراستنی هم ژماره‌که‌مه‌ی هم‌په‌رکه‌ماون، هیچ نه‌بی هم رۆژنامه و گوټارانه نه‌دنه‌ده‌ست هم‌مو که‌سه‌ی تا هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کیان بویت لی بکه‌نه‌وه و به‌ناره‌زووی خویان له‌سه‌ری بنوسن و به‌بیتباکی لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌نه‌وه و نه‌مه‌ش بیته‌هوی دراندنی لاپه‌ره‌کانیان.

به‌داخه‌وه تا هم‌په‌رکه ده‌زگایه‌کی زانستی و نه‌کادیمی وه‌کو «کوپی زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد» هه‌ولتی نه‌داوه ته‌واوی ژماره‌کانی هم رۆژنامه و گوټارانه په‌یدا بکات و له لای خوی بیانپاریزی. نه‌گه‌ر بۆشی په‌یدا نه‌بی وینه‌ی هم ژمارانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ون بگرتنه‌وه، یان هه‌ولتی کرینیان بدات له‌و که‌سانه‌ی نیازی فروشتنیان هه‌یه، یان هم

کەسانە هان بەدات کە لەباریاندا هەیه ژمارەکانی ئەو رۆژنامە و گۆڤارانە ناو بەناو بەئۆفیسیت لە چاپ بەدن و بکریته دیاریی بۆ خۆتێنەرانی نوەوی ئەمڕۆکە.

پەنگە زۆر کەس هەبن وایان بەزەبێندا بێت کە ئەم جۆرە کارانە زۆر بەسووک و سانایی بێتە دەست و ئەرکیکی گەورە لە گەڵدا نەکیتر، یان وا دەزانن هەموو کەس ئەو حەوسەلەیهیان هەیه، بتوانن لاپەرە کۆنەکان هەڵبەنەوه و لە هەمان کاتیشدا بەدوای پەیداکردنیان عەوداڵ بن. نازانن ئەم جۆرە ئێشانە ئەگەر بە (داهێنان) یش نەژمبێردرێن، ئەو لە زۆر بۆرە شیعەر و چیرۆکی بۆردراو و وتاری بێ ناواخن، بەکەلتکتر و قورسترە. وێرای ئەوەی کتێبخانەیهک لە کوردستاندا نییه ژمارەیی ئەو رۆژنامە و گۆڤارانەیی تێدا پارێزرا بێ، ئەو لە هەمان کاتیشدا تا رۆژی ئەمڕۆکە هیچ کتێبخانەیهکی گشتی، یاخود هیچ کەسی هەولێ نەداوه ببیلیۆگرافیا یەک - چ بەکتیبی چاپکراو و چ بەرۆنیۆ - بۆ ناوهرۆکی رۆژنامە و گۆڤارەکان ساز بکات یان ببیلیۆگرافیا بۆ ناوی نووسەرەکان بکات و پەنجە بۆ ئەو ژمارانە رابکێشی کە بەشداریبیان تێدا کردووه. تا ئەوانەیی دەیانەوی ئەم جۆرە ببیلیۆگرافیانەیی لەمەر خۆمان سازبەن، بەبێ ئەرکی هەڵدانەوهی لاپەرە بەلاپەرەیی رۆژنامە و گۆڤارەکان، بگەرێنەوه سەر ئەو باس و بابەتانەیی گەرەکیانە سوودی لێ وەرێگرن، کە ئەمڕۆکە لەبەر کەمی سەرچاوە بوو ئەتە تاکە سەرچاوەی باوەرپێتکراو و بەردەستی ئێمە.

لە رۆژی ئەمڕۆکەماندا - ببیلیۆگرافیا - سازدان بەتەواوکەری ساغکردنەوه و بلاوکردنەوهی بەرهەمی شاعیران دەژمبێردرێ کە بەبێ بوونی ئەو - ببیلیۆگرافیا یە - دیوانە کە هەرچەندە بێ کەموکورتی و پیکویتی بێ، هێشتا کە لەبەری تێدەکەوی و بەکەموکورتی بۆی دەنوسرێ. بۆیه شە لە ولاتان ئەوانەیی لە بواری ئەکادیمییدا ئێش دەکەن، بەردەوام پەنجی فەرهادانە دەدەن لە پێناوی پێشخستنێ ئەم لایەنە تەواوکەرە لە کاتی لە چاپدانێ دیوانی شاعیرەکانیان.

ئەمڕۆکە ئەو زانستەیی کە بایەخ بە «کتێبخانە» دەدات گەیشتووه تە رادەیهک دەتوانن زۆر پێگای دووردرێژ بۆ خۆتێنەرانی کورت بکاتەوه و دەستی لیتوتێزەرەوهکانیش بگرێ. سازدانێ (ببیلیۆگرافیا) ش رۆژ لە دواي رۆژێ نرخی زیاتر دەبێ و پتر دەبێتە جێگای بایەخ و هەست بەگرنگی ئەم کارە دەکریت و فەرامۆشکردن و پشتگۆی خستنێ ئێشە کە بەنیوه ناچل دەهێلێتەوه.

ببیلیۆگرافیا سوودی زیاتر دەگەیهنێتە خۆتێنەرانی و لیتوتێزەرەوهکان تابتوانن لە

سهردهمیتکی خیرا و ئاپۆره‌ی وه‌کو نه‌مرۆکه «کات» یان به‌فیرۆ نه‌چیت، نه‌مرۆکه گرنگی نه‌م بیلیۆگرافیا یانه له لای میلیله‌ته سهرفرازه‌کانی دنیا که نه‌خی زانستیان له لا هه‌یه، نه‌ک هه‌ر به‌شیه‌ی کتیب نه‌م جوۆه بیلیۆگرافیا یانه ده‌بینی، به‌لکو له‌ناو هه‌ر کتیب‌خانه‌یه‌کدا، هه‌ر نووسه‌ریک به‌پیتی پیته‌کانی نه‌بجهد دۆسیه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و نه‌م زانسته که به‌زانستی (التوثیق)^(١) ناوزه‌د کراوه، رۆژ له دوا‌ی رۆژ قوولتر ده‌کری و زیاتر ده‌بیته مایه‌ی سوود گه‌یاندن، ئینجا هه‌ر که‌سه‌ی بیه‌وی له شاعیریک، یان له نووسه‌ریک بتۆژیته‌وه، نه‌وه یه‌کسه‌ر نه‌و باس و باه‌تانه‌ی که نووسه‌ر که نووسیه‌یه‌تی یان له باره‌یه‌وه نووسراون هه‌مووی به‌هۆی دۆسیه‌ی تایبه‌تی نه‌و که‌سه‌وه ده‌خه‌رتنه به‌رده‌ست، باس و باه‌ته‌کانیش له‌ناو دۆسیه‌که به‌پیتی کات و باه‌ت بۆ لیتۆتۆزه‌روه جیاکراوه‌ته‌وه. هه‌موو نه‌مانه بۆ کورت کردنه‌وه‌ی رێگایه، تا بتوانی هه‌ر لایه‌نیکی که بیه‌وی، به‌ناسانی به‌ده‌سته‌وه بیت و که‌ره‌سته‌ی نووسینه‌که گه‌لاله‌ بکات. به‌داخه‌وه جارێ ئیمه نه‌گه‌یشتووینه‌ته نه‌و ناسته پیتشکه‌وتوه‌ی کتیب‌خانه‌کامان، ته‌نازه‌ت ژیا‌مان به‌و جوۆه ریکۆپیک بخه‌ین و بگه‌ر زۆریشمان ماوه بیگه‌ین.

بیگومان له‌به‌ر نه‌وه‌ی - شیخ نووری شیخ صالح - یه‌که‌م جاره دیوانی شیعری به‌م شیویه له چاپ بدريت و به‌هۆی له به‌رده‌ست نه‌بوونی دیوانی شیعری نه‌م شاعیره له زۆر لیکۆلینه‌وه‌ی ره‌خه‌یی و نه‌کادیمی ناوی خراوه‌ته ژیر لیوه‌وه، ئنجا نه‌مه به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست بووی یان له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وه‌که‌سانه نه‌یان ویستوه خۆیان هیلاک بکه‌ن و تا‌قه‌تی پشکنین و هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی رۆژنامه و گوۆاره‌کانیان نه‌بووه، هه‌ر بۆ نه‌وه‌ی نه‌م بیلیۆگرافیا یه بیته‌ته‌وا که‌ریکی نه‌م ئیسه‌م و بۆ نه‌وه‌ی نه‌و به‌هانه‌یه‌ش به‌پین که هه‌ندێ که‌س خۆیان پیوه هه‌لواسیوه و له پیناوی نه‌وه‌ی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ خۆینه‌ران و ره‌خه‌گرانی نه‌مرۆ و پاشه‌رۆژ درێژ بکه‌ین و یارمه‌تی نه‌وانه‌ش بده‌ین که له پاشه‌رۆژدا ده‌یان‌ه‌وی له‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌ی شیعری کوردی هاوچه‌رخ بنوسن، هاتم و ده‌ستم دایه دروستکردنی نه‌م بیلیۆگرافیا یه بۆ به‌ره‌مه‌ شیعرییه بلاوکراوه‌کانی نه‌م شاعیره، بگه‌ر چه‌ند جاریش بلاوکراوه‌ته‌وه و ئنجا نه‌و به‌ره‌مانه‌ی وه‌ک وتار و یادکردنه‌وه له‌سه‌ر ژبان و شیعری شیخ نووری نووسراون. له پال نه‌مه‌ش به‌ره‌مه‌کانی تری که به‌رتیبه‌یه له وتاری میژویی و

(١) بۆ زانستی زیاده‌پروانه: جاک شومیه: (أصول التوثیق) - ترجمة انطوان عبده. منشورات

عويدات، بیروت - باريس، الطبعة الثالثة، ١٩٨٢.

سیاسی و ئه‌ده‌بی، له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ش که شیعی (شیخ نووری) یان کردوو به‌پینج خسته‌کی یان وتار و شیعیریان وه‌رگیتراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی، هاتووم به‌پیتی بابه‌ت ریکم خستوون، ئه‌م ئه‌رکه‌شم بۆیه‌ خسته‌ ئه‌ستۆی خۆم، چونکه‌ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که ته‌واوکه‌ری ئیشه‌که‌مه‌، له‌ لایه‌کی ته‌وه‌ ژماره‌ی ئه‌و پۆژنامه‌ و گوڤاره‌ کوردییانه‌مان که زۆر پرش و بلاون و زۆربه‌یانم له‌ کتیبخانه‌ تایبه‌تییه‌کان ده‌ره‌یناوه‌، وایشی بۆ ده‌چم ئه‌و ژماره‌ که‌مه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیشدا هه‌ن پۆژ له‌ دوا‌ی پۆژ به‌ده‌ست کاربه‌ده‌ستانی کتیبخانه‌ی قه‌در نه‌زان و به‌هۆی بارودۆخه‌که‌ و که‌می هۆشیاری خۆینه‌ران له‌ گرنگیدان به‌و پۆژنامه‌ و گوڤارانه‌ له‌ کاتی هه‌ڵدانه‌وه‌ و خۆینه‌وه‌یان، به‌ره‌به‌ره‌ پوو له‌ که‌می ده‌که‌ن و پۆژی له‌ پۆژان له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژمارانه‌ش له‌ناو بچن، یان هه‌لبگیه‌رتن و بشاردرتنه‌وه‌، بۆیه‌ تا پێگای سه‌خت و پر پێچوپه‌نا بۆ خۆینه‌ران و ره‌خه‌گران ناسان و کورت بکریته‌وه‌. هیوادارین له‌مه‌ولا ئه‌و برایانه‌ی له‌ چا‌دانی دیوانی شاعیریکیان پێ ده‌سپێری خه‌ریکی ساغکردنه‌وه‌ی ده‌بن له‌ دروستکردنی ئه‌م جوژه‌ بیبلیۆگرافیا‌یانه‌ بی به‌شی نه‌که‌ن و نه‌یخه‌نه‌ پشتگۆی.

ئێتر با له‌مه‌ودا‌ش به‌هۆی ئه‌م شیعرانه‌ و ئه‌م بیبلیۆگرافیا‌یه‌ (شیخ نووری) به‌سه‌ر بکریته‌وه‌ و مافی شاعیرانه‌ی خۆی بدریتتی و ئه‌و پروپۆته‌ی له‌ نه‌خشه‌ی دا‌هینانی شیعی کوردی تازه‌دا له‌سه‌ری جوولاه‌وه‌ته‌وه‌ دیاری بکریت و له‌ دا‌هاتوویه‌کی نزیکدا ئه‌وانه‌ی نیازبانه‌ له‌ باره‌ی شیعر و شاعیرایه‌تی شیخ نووری بنوسن ئه‌وه‌نده‌ ماندوو نه‌بن و ئه‌و ئه‌رکه‌ی من کێشاومه‌، ئه‌وان دووباره‌ نه‌یکێشن و یه‌کسه‌ر به‌هۆی ئه‌و بیبلیۆگرافیا‌یه‌وه‌ بتوانن بگه‌رینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی باسی شیخ نووری و شاعیرایه‌تییه‌که‌ی ده‌که‌ن. له‌گه‌ڵ ئه‌و ته‌قه‌لایه‌ش که داومه‌، هه‌شتا من نا‌ئیم ئه‌وه‌ی کردوومه‌ زۆر پوخته‌ و ته‌واوه‌ و هه‌یج که‌موکورتی تێدا نییه‌. ره‌نگه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌وله‌ش که داومه‌ زۆرشتی تری بلاوکه‌راوه‌ی شیخ نووری یان ئه‌و نووسینه‌ی ده‌باره‌ی ئه‌و نووسراون، به‌ر چاوم نه‌که‌وتین و له‌م بیبلیۆگرافیا‌یه‌دا جێگای بۆ نه‌که‌رابیتته‌وه‌، به‌لام ئومێده‌وارم ئه‌مه‌ بیه‌ته‌رچه‌ شکاندنیک بۆ ئه‌وه‌ی که‌موکۆرییه‌کانم پر بکریته‌وه‌ و له‌ هه‌مان کاتیشدا بیه‌ته‌ر پۆره‌سم و نه‌ریتیک، له‌مه‌ولا په‌یره‌و بکریت.

نووسین و وتاره‌کانی شیخ نووری

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (٤٤) ی سالی (١)

(١٦) ی جمادی الآخر ١٣٣٩

(٢٤) ی فیروهری ١٩٢١ ز

و تاریکی زمانه‌وانی به‌ناوی: (له‌یه‌کچوونی حه‌رف) (*)

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (٨٧) ی سالی (٢)

(٢٢) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٢) ی ديسمبر ١٩٢١ ز

و تاریک به‌ناوی: (تووتن له به‌غدا نرخی شکاوه له شرکت زیاتر چاره‌ی نه‌ماوه).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (٨٨) ی سالی (٢)

(٢٩) ی ربیع الآخر ١٣٤٠ هـ

(٢٩) ی ديسمبر ١٩٢١ ز

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیتشو).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (٨٩) ی سالی (٢)

(٧) ی جمادی الأول ١٣٤٠ هـ

(٥) ی جینیوه‌ری ١٩٢٢

(پاشماوه‌ی ژماره‌ی پیتشو).

(*) دکتور (ئه‌وره‌حمان حاجی مارف) له کتیبه‌که‌یدا (چی له باره‌ی زمانی کوردی) یه‌وه نووسراوه، که له به‌غدا له سالی ١٩٧٣ چاپ کراوه، ئیشاره‌تی بۆ ئه‌م وتاره زمانه‌وانیه‌ نه‌کردووه که پیتش هه‌وله‌کانی مامۆستایان: (سه‌عید سدقی کابان) و (تۆفیق وه‌هبی) که‌وتوووه (وه‌ک ده‌ستپیتشخه‌ریبه‌ک).

* رۆژنامه‌ی پیشکه‌وتن.

ژماره (۹۱) سالی (۲)

(۲۱) ی جمادی الأول ۱۳۴۰

(۱۹) ی جینیوه‌ری ۱۹۲۲ز

وتاریک به‌ناوی: (زبان) که وه‌لامی ره‌خنه‌یه‌که بز (په‌سوول ناجی). (**)

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

(۲۵) ی ربیع الأول ۱۳۴۱

(۱۵) ی تشرین الثاني ۱۹۲۲

وتاریک به‌ناوی: (بانگ کوردستان - رۆژی کوردستان).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

(۲۲) ی تشرین الثاني ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ی ز.

وتاریک به‌ناوی: (مه‌تانه‌ت و سه‌باتی قه‌ومی کورد).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۲۳) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

(۱۳) ی کانوونی نه‌هل ۱۳۳۸ رۆمی، ۱۹۲۲ ی ز

وتاریک به‌ناوی: (فهنی و ئیجتیماعی - میلله‌ت).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(**) وه‌ک د. نه‌وره‌حمان حاجی مارف ناماژه‌ی به‌و وتاره و وتاره‌که‌ی پیشتر نه‌کردووه (محهمه‌دنه‌مین

غه‌فوور هه‌ورامانی) اش کاتن نه‌و کتیبه‌ی کردووه به‌عه‌ره‌بی و به‌ناوی (ماکتب عن اللغة الكردية) که

له سالی ۱۹۷۸ له به‌غدا چاپی کردووه هیچ ناماژه‌یه‌کی بز نه‌و دوو وتاره نه‌کردووه، له کاتی‌کدا

خۆشی زمانه‌وانه و بایه‌خ به‌زمانی کوردی ده‌دات.

(۳۰) ی ربيع الآخر ۱۳۴۱

(۲۰) ی کانوون الأول ۱۳۳۸ ی رۆمی، ۱۹۲۲ ز

سەروتاریک بە ناوی: (موجاده لەی حەیات).

* پۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۶) ی سالی (۱)

(۹) ی جمادی الأول ۱۳۴۱

(۲۷) ی کانوون ئەوهل، ۱۳۳۸ ی رۆمی ۱۹۲۲ ی ز

سەر وتاریک بە ناوی: (ولایه تی مووسڵ له لۆزاند).

* پۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۲۳) ی جمادی الأول، ۱۳۴۱

(۱۰) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

وتاریکی سیاسی بە ناوی: (داوا ی حقوقی مەشرووعە).

* پۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۷) ی جمادی الآخر، ۱۳۴۱

(۲۴) ی کانوون الثاني، ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بە ناوی: (قسە ی ناحەق یەد ئەکریتەوه).

* پۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۱۴) ی سالی (۱)

(۸) ی رەجەب ۱۳۴۱

(۲۴) ی شوبات ۱۳۳۸ ی رۆمی

سەروتاریک بە ناوی: (له فەلاکەت عیبرەت).

* پۆژنامە ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۱۵) ی سالی (۱)

(۱۵) ی ره‌ج‌ب، سالی ۱۹۴۱

(۳) ی مارت سالی ۱۳۳۹ ی رۆمی

له‌تورکییه‌وه و تارێک به‌ناوی: (فاپیتولاسیون) و نووسراوه ماویه‌تی، کاتی رۆژنامه‌که ده‌رنه‌چوووه نیتر پچراوه.

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

(۸) ی ذی‌الحجه ۱۳۴۰

(۲) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

و تارێکی بێ ناوونیشان له‌لایه‌ره (۶) دا

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲۰) ی ذی‌الحجه ۱۹۴۰

(۱۴) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

کورت‌ه نووسینی به‌ناوی: (ئه‌لین هه‌یه‌تی ناسیحه له‌ به‌غداوه دیت) (۲)

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذی‌الحجه ۱۳۴۰ هـ

(۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲

و تارێک به‌ناوی (ماکینه‌ی چاپ).

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

(۲) هه‌ندێ نووسین و سه‌روتار له‌و رۆژنامه‌یه‌دا هه‌یه، که ده‌یخوێنیته‌وه یه‌کسه‌ر ده‌زانی ئه‌وه شیوازی «شیخ نووری» یه‌ که یه‌کێتکه له‌ موچه‌ریه‌کانی به‌شه‌ کوردی و فارسییه‌که. که کاک - جه‌مال خه‌زنه‌دار - یش له‌ کاتی دروستکردنی بیبلیۆگرافیا یه‌ک بۆ نووسه‌ره‌کانی ئه‌م گۆناره‌ هه‌ر وای بۆ چوووه. به‌لام هه‌ندێ وتاری تر هه‌ن که کاک (جه‌مال) به‌ هی (شیخ نووری) داناوه‌ من له‌ ناستیاندایه‌ وه‌ستام، چونکه‌ ئه‌و وتاران هه‌نیمزای که‌سانی تر نووسراون وه‌ک (مسته‌فا پاشا)، که‌ من نهم‌ خسته‌ ناو بیبلیۆگرافیا یه‌که‌وه.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۱۲) ی موچه رهم

(۴) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی (موجاده لهی حیات، نه فکاری مته نه وعه، حسیاتی مته له ونه).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی نه یلوول ۱۹۲۲

وتاریکی بئ ناوونیشان له لاپه ره (۲ - ۳).

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

سه روتاریک که ناوونیشانی نییه له لاپه ره (۱ - ۲ - ۳ - ۴) نه گهرچی ناوی به سه ره وه

نییه، به لام دیاره هی (شیخ نووری) یه

* پوژنامه ی بانگی کوردستان.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۵) ربیع الأول ۱۳۴۱ هـ

(۲۷) ی تشرین أول ۱۹۲۲

وتاریک به ناوی: (نه خوشی نیجیتیماعی و چاره ی ته داوی).

لاپه ره (۳-۴).

* پوژنامه ی ژبانه وه.

ژماره (۱۹) ی سالی (۱)

(۷) ی شعبان ۱۳۴۳

(۲) ی مارتی ۱۹۲۵

وتاریک به ناوی: (تورک و کورد - گورگ و مهر).

* پوژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۰) ی سالی (۱)
(۱۹) ی ذي القعدة ۱۳۴۴، (۱۰) ی حوزهيران ۱۹۲۶
(بۆ داتيرهی عالیهی ژبان تهقدیمه). سه ره تایه که بۆ وتاره ره خه بییه کانی، له گه ل بهشی
یه که می (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۱) ی سالی (۱)
(۶) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱۷) ی حوزهيران ۱۹۲۶
بهشی دووه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۲) ی سالی (۱)
(۲۰) ی ذي الحجة ۱۳۴۴
(۱) ی تهعموز ۱۹۲۶
بهشی سییه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۳) ی سالی (۱)
(۸) ی تهعموز ۱۹۲۶
بهشی چواره له وتاری (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۴) ی سالی (۱)
(۱۴) ی موچه رهم ۱۳۴۵
(۱۵) ی تهعموز ۱۹۲۶
بهشی پینجه می وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان.

ژماره (۲۵) ی سالی (۱)

(۲۳) ی صفر ۱۳۴۵
(۲) ی نەیلوول ۱۹۲۶
بەشی دەپەمی وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).
* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۲) ی سالی (۱)
(۳۰) ی صفر ۱۳۴۵
(۹) ی نەیلوول ۱۹۲۶
بەشی یانزە لە وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).
* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۳) ی سالی (۱)
(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۵
(۱۶) ی نەیلوول ۱۹۲۶
بەشی دووانزە لە وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).
* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۷) ی سالی (۱)
(۷) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
(۱۵) ی تشرینی یەكەمی ۱۹۲۶
بەشی سیانزە لە وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).
* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۸) ی سالی (۱)
(۱۴) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵
(۲۱) ی تشرینی أول ۱۹۲۶
بەشی چوارده لە وتاری: (ئەدەبیاتی کوردی).
* رۆژنامە ی ژیان.

ژمارە (۳۹) ی سالی (۱)

(۲۱) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۲۸) ی تشرینی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی پانزه له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۰) ی سالی (۱)

(۲۸) ی ربيع الآخر ۱۳۴۵

(۴) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی شازده له وتاری (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۱) ی سالی (۱)

(۵) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی چه‌فده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۲) ی سالی (۱)

(۱۲) ی جمادی الأول ۱۳۴۵

(۱۸) ی تشرینی دووهم ۱۹۲۶

به‌شی هم‌ژده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۶) ی سالی (۱)

(۱۰) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵

(۱۶) ی کانوونی یه‌که‌م ۱۹۲۶

به‌شی نۆزده له وتاری: (ئه‌ده‌بیاتی کوردی).

* رۆژنامه‌ی ژیان

ژماره (۴۸) ی سالی (۱)

(۲۴) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵
(۳۰) ی کانوونی یه کم ۱۹۲۶
بهشی بیستم له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان

ژماره ی (۵۳) ی سالی (۲)
(۷) ی شعبان ۱۳۴۵
(۱۰) ی شوبات ۱۹۲۷
بهشی بیست و یهک له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان

ژماره (۵۴) ی سالی (۲)
(۱۴) ی شعبان ۱۳۴۵
(۱۷) ی شوبات ۱۹۲۷
بهشی بیست و دوو له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).
ههر له و ژماره یه دا (په شید نه جیب) شیعرێکی به ناوی (ئینتیباعاتی هه ورامان)
پیشکەش به (شیخ نووری) کردوه.

* رۆژنامه ی ژبان

ژماره (۵۵) ی سالی (۲)
(۲۴) ی شوباتی ۱۹۲۷
بهشی بیست و سێ له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان

ژماره (۵۷) ی سالی (۲)
(۷) ی په مهزان ۱۳۴۵
بهشی بیست و چوار له وتاری: (ئه ده بیاتی کوردی).

* رۆژنامه ی ژبان

ژماره (۵۹) ی سالی (۲)

(۲۱) ی رهمهزان ۱۳۴۵

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

بهشی بیست و پینج له وتاری : (ئەدەبیاتی کوردی).

* رۆژنامەى ژيان

ژماره (۸۵) ی سالی (۲)

(۱۵) ی ربیع الآخر ۱۳۴۵

(۱۱) ی تشرینی یەكەم ۱۹۲۷

وتاریک بەناوی: (بەمناسەبەتی تەعینی عەلی عییرفان ئەفەندییەو بە مەتبەعەى ژيان).

شیعره بلاوکراوهکانی شیخ نووری له ناو رۆژنامه و گۆزارهکاندا

* رۆژنامەى پیتشکەوتن

* رۆژنامەى پیتشکەوتن

ژماره (۱۰) ی سالی (۱)

(۱۴) ی شهوال ۱۳۳۸ هـ

(۱) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (له تەوسیف چاپخانه)

* رۆژنامەى پیتشکەوتن

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

(۲۱) ی شهوال ۱۳۳۸ هـ

(۸) ی جولای ۱۹۲۰ م

شیعری: (وهه بادی سهبا، تو قاسیدی من به بهمهردانه).

* رۆژنامەى پیتشکەوتن.

ژماره (۳۰) ی سالی (۱)

(۶) ی ربیع الأول ۱۳۳۹ هـ

(۱۸) ی نوڤمبەر ۱۹۲۰ م

شیعری: (جووت و گا شتیکی چاکه).

* رۆژنامەى پيشكەوتن

ژماره (۳۳) ى سالى (۱)

(۲۷) ى ربيع الأول ۱۳۳۹ھ

(۹) ى ديسمير ۱۹۲۰م

شيعرى: (ئەى دولبەرى جانى، بەخودا جانى جيهانى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژماره (۱۴) ى سالى (۱)

(۲۴) ى جمادى الآخر ۱۳۳۹ھ

(۳) ى فبرورى ۱۹۲۱م

شيعرى: (موسەدەس لەسەر نيوە شيعرىكى سولتان سەليم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژماره (۷۶) ى سالى (۲)

(۲) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۱۶) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (دەردى دلى خۆم، جوملە بەكى بىنمە تەقىرى).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژماره (۷۸) ى سالى (۲)

(۱۸) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۰) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (غەمى زەمانە وەكو پەردە، وا دلى پۆشىم).

* رۆژنامەى پيشكەوتن.

ژماره (۷۹) ى سالى (۲)

(۲۵) ى صفر ۱۳۴۰ھ

(۲۷) ى ئۆكتۆبەر ۱۹۲۱م

شيعرى: (پەشىوى پەرچەمى شوخىكى بى پەروا و بى باكم).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۰) ی سالی (۲)

(۳) ی نوؤتیمبر ۱۹۲۱ هـ

(۲) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

شیعری: (دل).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۱) ی سالی (۲)

(۹) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۰) ی نوؤتیمبر ۱۹۲۱ م

شیعری: (ئە‌ی فە‌لە‌ک دی‌سان لە‌دە‌س تۆ‌شین و واو‌یلا ئە‌کە‌م).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۸۲) ی سالی (۲)

(۱۶) ی ربیع الأول ۱۳۴۰ هـ

(۱۷) ی نوؤتیمبر ۱۹۲۱ م

شیعری: (ئیس‌تی‌قبال بۆ‌تازە پیت‌گە‌یشتو‌ە‌کان).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۹۲) ی سالی (۲)

(۲۸) ی جمادی الأول ۱۳۴۰ هـ

(۲۶) ی جە‌نیو‌ە‌ری ۱۹۲۲ م

و‌ە‌رگێ‌ترانی شیعری: (تە‌فە‌کۆ‌ر).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۹۹) ی سالی (۲)

(۱۷) ی رە‌جە‌ب ۱۳۴۰ هـ

(۱۶) ی مارچ ۱۹۲۲ م

شیعری: (شە‌و).

لە‌ هە‌مان ژمارە‌دا شیعری: (ئە‌ی دو‌لبە‌ری جانی بە‌خودا جانی جی‌هانی) بلا‌و‌کرا‌و‌ە‌تە‌و‌ە‌.

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن.

ژماره (۱۱۴) ی سالی (۳)

(۴) ی ذی القعدة ۱۳۴۰ هـ

(۲۹) ی جون ۱۹۲۲ م

شيعری (هەر مورغی فری بۆ چه مه نستانی خدیالئی).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۵) ی سالی (۱)

(۲۰) ی کانوونی یه که می ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمی

(۳۰) ی ربیع الآخر ۱۳۴۱

شيعری: (عه سکه ر).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۱۰) ی کانوونی دووه می ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ رۆمی

شيعری فارسی به ناوی (وقت ارشاد است ای عالی همم اعیان ما).

* رۆژنامه‌ی رۆژی کوردستان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

(۱۷) ی کانوونی دووه می ۱۹۲۲ م - ۱۳۳۸ ی رۆمی

شيعریکی دووقۆلئی له گه‌ل (عه‌لی که مال) به ناوی (وا موبه‌ده‌ل بوو به‌خۆشی...).

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان.

ژماره (۳) ی سالی (۱)

(۲۷) ی ذی الحجة ۱۳۴۰ هـ (۲۱) ی ئاغستۆس ۱۹۲۲ ز

شيعری: (بانگ کردستان).

استقبال و خوش آمدی بانگ کردستان.

* رۆژنامه‌ی (ژبان‌هه) و (ژبان) و (ژین) و چهند رۆژنامه‌یه‌کی تر.

* رۆژنامه‌ی ژبان‌هه.

ژماره (۱۲) ی سالی (۱)

(۱۴) ی جمادی الآخر ۱۳۴۳

(۹) ی کانوونی دووهم ۱۹۲۴

شيعری: (گریه‌ی خوسران).

* رۆژنامه‌ی ژبان‌هه.

ژماره (۱۴) ی سالی (۱)

(۸) ی ره‌جەب ۱۳۴۳

(۲) ی شویاتی سالی ۱۹۲۵

شيعری: (هاواری وه‌ته‌ن).

* رۆژنامه‌ی ژبان‌هه.

ژماره (۱۸) ی سالی (۱)

(۲۴) ی شویاتی ۱۹۲۵

(۲۹) ی ره‌جەب ۱۳۴۳

شيعری: (ئه‌مشه‌و من له‌خه‌وا...).

* رۆژنامه‌ی ژبان.

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۲۶) ی ره‌جەب سالی (۱۳۴۴) هـ

(۱۱) ی شویاتی سالی ۱۹۲۶ ز

شيعری: (له‌کوردستاندا گرانى).

* رۆژنامه‌ی ژبان.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

(۳) ی ره‌مه‌زان ۱۳۴۴

(۱۸) ی مارت ۱۹۲۶

شيعری (به‌مناسه‌به‌تی ته‌بیدیلی ناوی ژبان‌هه بۆژبان).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۴۵) ی سالی (۱)

(۳) ی جمادی الآخر ۱۳۴۵ هـ

(۹) ی کانوونی یه‌که‌می ۱۹۲۶ ز

شیعری: (جووت و گاشتیکی چاکه).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۴۹) ی سالی (۱)

(۲۱) ی ره‌جەب ۱۳۴۵ هـ

(۶) ی کانوونی دووهم ۱۹۲۶

شیعری (سالی ۱۹۲۶).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۵۰) ی سالی (۲)

(۲۳) ی ره‌جەب ۱۳۴۵ هـ

(۲۷) کانوونی دووهمی ۱۹۲۷ ز

شیعری: (ئەم ئیجتیماعه بۆ مه‌هی عیزه‌ت به‌راعه‌ته).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۵۹) ی سالی (۲)

(۲۴) ی مارت ۱۹۲۷

شیعری: (نیسان).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۲۴۶) ی سالی (۵)

(۲۲) ی موچه‌په‌م ۱۳۴۹ هـ

(۱۹) ی حوزە‌یران ۱۹۳۰ ز

شیعری (بۆ یانه‌ی سه‌رکه‌وتن).

* رۆژنامه‌ی ژیان.

ژماره (۴۸۳) ی سالی (۱۱)
(۱۳) ی حوزه بیران ۱۹۳۶ز
شيعری (شینی شیخ عهزیزی برام).

* رۆژنامه‌ی ژبان

ژماره (۴۹۳) ی (۱۱)
(۵) ی جمادی الآخر ۱۳۵۵ھ
(۲۲) ی ناغستوس ۱۹۳۶ز
شيعری: (روحی سه‌عدی).

* رۆژنامه‌ی ژبان.

ژماره (۵۵۳) ی سالی (۱۳)
(۱۰) ی مارتی ۱۹۳۸
(۸) ی موچه‌په‌می ۱۳۵۷
شيعری (دیاری ژبانه).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۵۵۸) ی سالی (۱۴)
(۱۱) ی موچه‌په‌م ۱۳۵۸ھ
(۲) ی مارتی ۱۹۳۹ز
شيعری: (نابینمه‌وه لیتره یه‌کتی یار و وه‌فادار).

* رۆژنامه‌ی (ژین)

ژماره (۵۷۲) ی سالی (۱۳)
(۲۹) ی حوزه‌بیرانی ۱۹۳۹
شيعری: (شیتوه‌ی زیتوهر).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۶۱۷) ی سالی (۱۵)
(۱۷) ی موچه‌په‌م ۱۳۶۰

(۱۳) ی شوبات ۱۹۴۱
شيعری: (هاوار له دەس مالىه).

* رۆژنامهى ژين.

ژماره (۶۲۱) سالى (۱۵)

(۱۵) ی صفر ۱۳۶۰هـ

(۱۷) ی مارت ۱۹۴۱ز

شيعری (حده نه مرقو بدا ته عنه له ماهو مشتەرى و نه ختەرا).

* رۆژنامهى ژين.

ژماره (۶۲۴) ی سالى (۱۵)

(۲۱) ی ربيع الأول ۱۳۶۰هـ

(۱۷) ی نيسان ۱۹۴۱ز

شيعری: (بەم بەهاره) شيوەنى ناوڕەحمانى خالۆزای.

* رۆژنامهى ژين.

ژماره (۶۶۶) ی سالى (۱۶)

(۶) ی ربيع الثاني ۱۳۶۱هـ

(۲۳) ی نيسان ۱۹۴۳ز

شيعری: (دينارى موظفين).

* رۆژنامهى ژين.

ژماره (۷۰۰) ی سالى (۱۷)

(۱۲) ی ربيع الأول ۱۳۶۲هـ

(۱۸) ی مارت ۱۹۴۳ز

شيعری: (کوچى مەلا نەفەندى).

* رۆژنامهى ژين.

ژماره (۸۲۲) ی سالى (۲۰)

(۱۱) ی ربيع الثاني ۱۳۶۵هـ

شيعری (هيمه تى پيران).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره ۱۰۲۶ سالی ۱۹۵۰

شيعرى: (شيوه‌نى برائىمى برائى).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۳۶۵) ی سالی (۳۲)

۱۹۵۷/۱۰/۱۷

شيعرى: (نابى مونه‌ور به‌گولتى يه‌خه‌يى چاکه‌ت).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۷/۱۲

شيعرى: (سالى گوزه‌شته) يان (بۆ سالى ۱۹۲۶).

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۸۸) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۸/۹

شيعرى: (ئاورتيك بۆ دواوه، بۆ سالى ۱۹۳۴).

له شتيخ نووريبه‌وه بۆ (گۆران) به‌زمانى (جه‌ناب) ی کورپيه‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین.

ژماره (۱۶۹۷) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۰/۱۱

نامه‌يه‌كى شيعرى له نيوان «شتيخ نوورى» و «زتيوه». به‌ناوى: (ئەى بادى سه‌با!
په‌يكى خه‌يالائتى نه‌ديبان).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۶۹) ی سالی (۳)

سالى ۱۹۶۲

شيعرى (شيني عه‌زىز).

* رۆژنامه‌ی پروا.

ژماره (۹۰) ی سالی (۳)

سالی ۱۹۶۲

شيعری: (ژيان).

* رۆژنامه‌ی راپه‌پين.

ژماره (۱۲۷) ی سالی (۳)

(۱۸) ی شوباتی ۱۹۶۷

شيعری: (شيوه‌نی ناوړه‌حمانی خالۆزای) و (ديناری مووه‌زه‌ف).

* رۆژنامه‌ی ژين.

ژماره (۱۶) ی سالی (۱)

۱۹۷۱/۴/۱

شيعری: (جووت و گا).

* رۆژنامه‌ی بيري نوئ.

ژماره (۲۶) ی سالی (۱) چوارشه‌مه ۱۹۷۲/۱۲/۲۰

نمونه‌یه‌ک له شيعری شتيخ نووری شتيخ سالتح که شيعری (نه‌ورۆزه).

* رۆژنامه‌ی ژين. (سالانی هفتا)

ژماره (۱۰۵) ی سالی (۳)

۱۹۷۳/۳/۳۱

شيعری (نه‌ورۆزه).

* بلاوکراوه‌ی رۆشنبيیری نوئ. (رۆژنامه‌یه‌ک بوو، به ده رۆژ جارێک له به‌غدا ده‌رده‌چوو)

ژماره (۳۷)

(۱۱) ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۵

شيعری (په‌چه) و له هه‌مان ژماره‌دا شيعری: (جووت و گاشتيکی چاکه)

بلاوکراوه‌ته‌وه.

* نەو گۆنارانەى شیعەرى «شیخ نوورى» یان تیتدا بلاوکرادەتەوہ

* گۆنارارى پەیزە

ژمارە (۱) ی سالى (۱)

سالى ۱۹۲۷

خاوەنى مستەفا شەوقى، بەغدا، چاپخانەى فورات.

شیعەرى (هاوارى وەتەن).

* گۆنارارى زارى کرمانجى.

ژمارە (۶) ی سالى (۱)

(۱۷) ی ربيع الثانى ۱۳۴۵

سالى ۱۹۲۷ ز

شیعەرى: (بۆ زارى کرمانجى).

* گۆنارارى زارى کرمانجى.

ژمارە (۸) ی سالى (۱)

(۲۰) ی شوبات ۱۹۲۷

مامەند کەرکوکى وەلامى شیعەرى، (بۆ سالى ۱۹۲۶) ی داوہ تەوہ.

* گۆنارارى گەلاوێژ.

ژمارە (۵-۶) سالى دووہم

مايس و حوزەيران

سالى ۱۹۴۱

شیعەرى: (پەچە - روو پۆش).

* گۆنارارى گەلاوێژ.

ژمارە (۵) ی سالى چوارەم

تشرینی دووہمی ۱۹۴۳

(نەحمەد شیخ غەنى «فەوزى») شیعەرى (شەو) ی کردووە بە پینج خستەکى.

* گۆڧاری گه لاوئژ.

ژماره (۵) ی سالی چه وتهم

مایسی ۱۹۴۶

شيعری: (چ خۆشه شاره زوور).

* هنا بغداد.

ژماره (۳)، سالی شه شه م

نه یلولوی ۱۹۵۶

صفر ۱۳۷۶

ژماره (۱۴۹) ی عه ره بیه که

شيعری: (شاره زوور).

* گۆڧاری په یام

ژماره (۸ - ۹) ی سالی هه شته م

۱۹۵۷ شيعری (دلی من)

* هنا بغداد.

ژماره (۱۷۱) ی مانگی ته ممووزی ۱۹۵۸

شيعری: (شاره زوور تا کو بلتی جئگه به کی به رداره).

* گۆڧاری نه ورۆز.

ژماره (۱) ی سالی (۱)

سالی ۱۹۵۹

شيعری: (ژبان) لاپه ره (۲۵)

شيعری: (نه ورۆز) لاپه ره (۶۰)

* گۆڧاری رۆژی نوێ.

ژماره (۷) ی سالی (۱)

تشرینی به که م سالی ۱۹۶۰

شيعری: (هئینانه وهی تهرمه که ی شئخ مه محمود).

* گۆفاری رۆژی نوی.

ژماره (۹) ی سالی (۱)

کانوونی یه کم ۱۹۶۰

شيعری: (بیتکهس).

* گۆفاری رزگاری.

ژماره (۲) ی سالی (۱)

(۲۷) ی نیسانی ۱۹۶۹

له لاپه‌ره‌ی دواوه و له ژنیر ناوی (تۆمار) شيعری: (وا موبه‌ده‌ل بوو...) که له گه‌ل (عه‌لی که‌مال باپیر) ی شاعیر پیتکه‌وه دایانناوه و بلاوکراوه‌ته‌وه.

* گۆفاری سلیمانی.

ژماره (۱۱) ی سالی (۱)

حوزه‌یرانی ۱۹۶۹

شيعری: (په‌چه).

* ئەو نووسینانه‌ی له باره‌ی شیخ نووری-یه‌وه نووسراون

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن

ژماره (۸۳) ی سالی (۲)

(۲۴) ی ربیع الأول ۱۳۴۰

نۆفیمبر ۱۹۲۱

(فائق) ناویک به‌شيعر جوابتیکی بۆ جه‌نابی شیخ نووری نووسیوه.

* رۆژنامه‌ی بانگی کوردستان

ژماره (۸) ی سالی (۱)

(۷) ی صفر ۱۳۴۱

(۲۹) ی نه‌یلوول ۱۹۲۲

بۆ (ئه‌دیبی موحته‌ره‌م شیخ نووری ئەفه‌ندی) نووسینی (کوردیک).

* رۆژنامه‌ی پیتشکه‌وتن

ژماره (۳۸) ی سالی (۱)

۱۳۳۹ ی جمادی الأول

(۱۳) جینیوهری ۱۹۲۱

شیعریک له لایهن (محهمه د ره شید) هوه نووسراوه و بهناوی: (به یادی سلیمانی نووری).

* رۆژنامه ی نو میدی نیستیقلال

ژماره (۴) ی سالی (۱)

(۳۰) ی صفر ۱۳۴۲

(۱۱) ی تشرینی یه کهم ۱۹۳۹

شیعریک که ماموستا (ره فیق حیلمی) نووسیویه تی بهناوی: (ته ربیعی غه زهلی نه دیبی موخته ره م جهنابی م. نووری).

* رۆژنامه ی ژین

ژماره (۶۵۰) ی سالی (۱۵)

(۲۹) ی ذو القعدة ۱۳۶۰

(۱۷) ی کانوونی أول ۱۹۴۱

وهلامی (محهمه د ره مزی - ره مزی مهلا مارف) بو (هاوار و حه سه ب حالی شیخ نووری).

* گۆفاری پیشکوهتن

ژماره (۱) ی سالی (۱)

شوباتی ۱۹۵۸

وتاریکی ماموستا (ره فیق حیلمی) بهناوی: (ئینقیلاب له شیعری کوردیدا).

* رۆژنامه ی ژین

ژماره (۱۳۸۴) سالی (۳۱)

۱۹۵۸/۳/۶

گۆشه ی شیعرو شاعیره کافمان

کورتیه باسیک و شیعری (بو یانه ی سه رکه وتن).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۳۸۲) سالی (۳۳)

۱۹۵۹/۲/۲۰

پینچ خسته‌کی شیخ نه‌حمده‌ی شیخ غه‌نی که نازناوی (فهوزی) یه له‌سه‌ر شیعیری (شه‌و).

* گۆفاری بلیسه

ژماره (۸) ی سالی (۱)

مارتی ۱۹۶۰

وتاریک به‌ناوی: (بیره‌وه‌ری شاعیری به‌ناوبانگ شیخ نووری شیخ صالح)، به‌بۆنه‌ی تیتیه‌ربوون به‌سه‌ر کۆچیا.

(شیخ حه‌سیب شیخ نه‌حمده‌د).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۱۶) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۳/۱۰

وتاریک به‌ناوی: (یادی شاعیری نه‌مر: شیخ نووری شیخ صالح).
مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا).

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۷)

۱۹۶۲/۱۱/۲۹

گۆران

هه‌ر نه‌و رایه‌ی له‌ دیوانی (به‌هه‌شت و یادگار) نووسیویه‌تی، وه‌ک خۆی رایان گوتیزاوه و بلاویان کردووه‌ته‌وه.

* رۆژنامه‌ی ژین

ژماره (۱۵۷۹) ی سالی (۳۵)

۱۹۶۰/۱۲/۲۶

وتاریک به‌ناوی: (یادی شیخ نووری شیخ صالح).

ماموستا (نهجمه ددين مه لا).

* رۆژنامه ی برایی

ژماره (۳۲۲) ی رۆژی شه مه

(شيعر و شاعيره کافمان)،

۱۹۶۷/۷/۲۷، محهمه د ره سوول هاوار

* رۆژنامه ی ژين

ژماره ی (۲) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۱۷

وتاریک به ناوی (یادی کۆچی «شیخ نووری شیخ صالح»).

(س . ع . شادمان).

* رۆژنامه ی ژين

ژماره (۳) ی سالی (۱)

۱۹۷۰/۱۲/۲۴

وتاریک به ناوی (یادی شاعیری به نرخ شیخ نووری شیخ صالح)

(۱ . ب . هه وری).

* گۆفاری براییه تی

ژماره (۱) ی سالی (۱) خوولی دووهم

وتاریک به ناوی (پیتداچوونه وه به ک به «دلاوه ران» ی دیوانی «بیخود» دا).

نوسینی: محهمه دی مه لا کهریم - ۱۹۷۰.

* رۆژنامه ی براییه تی

ژماره (۲ - ۳) ی ۱۹۷۲/۱/۲۱ - خوولی چوارهم - پیتنجشه مه

(له بیره وه ری هۆنهری رچه شکیتنی نه مردا)

ره فیق چالاک

* رۆژنامه ی براییه تی

ژماره (۱۲) ی ۱۹۷۲/۸/۲۴

(ئهوهی ئه یزانم له باره ی هونه ره وه)

نوو سینیی ره فیه قچالاک

* رۆژنامه ی (بیری نوێ)

ژماره (٦٦) ی سالی دووهم

چوارشه مه ١٩٧٣/٩/٢٦

وتاریک له ژتیر ناوی: دیسانه وه له باره ی پارچه شیعی «دلاوه رانه وه»

نوو سینیی: محهمه دی مه لا که ریم.

* کتیبی (شیعی کۆن و نوێ)

أ . ب . هه وری

سلیمانی - چاپخانه ی کامه رانی - ١٩٧٥

(وێنه ی شیعی جوان) نمونه ی شیعی شیخ نووری ل ٨

* بلاو کراوه ی رۆشنبیری نوێ

ژماره (٣٧)

(١١) ی کانوونی دووهمی ١٩٧٥

(که ده ست کرا به کوردی نووسین)

نوو سینیی: (جه مال بابان).

* رۆژنامه ی بیری نوێ

ژماره (٢٢١)

١٩٧٦/١٢/٢٥

وتاریک به ناوی: (بیره وه ری شیخ نووری شیخ صالح).

له گه ل بلاو کوردنه وه ی شیعی (شه و).

* گوژاری کۆری زانیاری عیراق «ده سته ی کورد»

ژماره (٧) ی سالی ١٩٨٠

(بنه ره تیبه کانی ره خنه سازی و هۆنراوه ی دیرینی کوردی)

د . کامیل حه سه ن عزیز البصیر.

* گۆڧارى به يان

ژماره (۷۱)، نيسان و مايسى ۱۹۸۱
وتارىك به ناوى: (شېخ نوورى شېخ صالح) و چەند بيروپا و سەرنجىكى پەخەگرانە.
نەژى گۆران.

* رۆژنامەى پاشكۆى عىراق

ژماره (۴۴)

تەممووز و ئابى ۱۹۸۱

(نەوہى شايانى باسە)

ئامادە کردنى: (پەزا حەمە).

* گۆڧارى كۆپى زانىيارى عىراق «دەستەى كورد».

بەرگى دەھەم - ۱۹۸۳

چاپخانەى كۆپى زانىيارى عىراق

بەغدا، ۱۹۸۳

(پەخەسازىك و بېردۆزى ھۆنراوہ)

دكتور كامىل بەصير

* جريدە العراق - دوو لاپەرە كوردىيەكەى

ژماره (۲۱۹۷) الاربعاء

(۲۰) نيسان ۱۹۸۳

(۷) رجب ۱۴۰۲ ھجرىة - بەغداد

لەم پاشكۆى كوردىيەدا: وتارىك نووسراوہ بە ناوى: (شېخ نوورى كانىيارى ھۆنراوہى لە

بارەگای «زانستى» دا تەقييەوہ. نووسىنى: غەفوورى ميرزا كەرىم.

* گۆڧارى به يان

ژماره (۱۰۳)ى كانوونى دووہم ۱۹۸۵

شېخ نوورى: دەنگى پەسەنى شىعرل ۲۰

* رۆژنامەى ھاوكارى

ژماره ۷۹۳، ۱۳/۶/۱۹۸۵.

(بۆ پیتیش چاوخستنی خوتنهران) نووسینی: (محهمد سعید سەلیم).

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره ۸۰۸، ۲/۱۰/۱۹۸۵

وتاریک بەناوی شیخ نووری و دەنگی پەسەنى شیعرم خوتنەهوه، حوسین سەید ئیبراھیم سەید عارەب.

* رۆژنامەى براپەتەى

ژماره (۱۲)،

(نەهەى ئەیزانم لەبارەى ھونەرەهوه)، رۆژى ۲۴/۸/۱۹۷۲، رەفیق چالاک.

* رۆژنامەى ھاوکارى

ژماره (۷۹۳) لە ۱۳/۶/۱۹۸۵

بۆ پیتیش چاوخستنی خوتنهران، محهمد سعید سەلیم، لە بارەى ۆرگێترانەکەى کە لە رۆژنامەى ژیان لە سالى ۱۹۳۴دا بلاوکراوہتەوہ.

* رۆژنامەى العراق

ژماره (۳۱۸۸)

لە بارەى (دیوانى شیخ نوورى شیخ صالح) ھوہ، معتمص سالتەبى، دوو لاپەرە کوردیبەکەى چوارشەمان، لە ۱۶/۸/۱۹۸۶.

* گۆڤارى بەیان

ژماره (۱۲۲) ی نابی / ۱۹۸۶

وتارى دیسانەوہ لە پیتاوى دۆزینەوہى خاوەنى راستەقینەى پارچە شیعرى (دلأوهران) دا، محهمەدى مەلا کەرىم.

* گۆڤارى رۆشنبیری نوئى

ژماره (۱۱۳)، سالى ۱۹۸۷

(عەرۆوز لە ھەلبەستى کوردیدا) عەبدولرەزاق بىمار.

* گۆڤارى بەیان

ژماره (۱۳۴)

وتاریک به ناوی وهلامیک ږتگه‌ی نیازی پاکې گرتووه، نازاد عه‌بدولواحید، نابې
۱۹۸۷.

* ږۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۱۸) ی ۱۹۸۷/۱۰/۲۹

پازی نیتوان شاعیران، مسته‌فا سالح که‌ریم، شیعی شیخ نووری به ناوی جه‌ناب بۆ
گۆزان و وهلامی گۆزان باس ده‌کات.

* گۆژاری به‌یان

ژماره (۱۵۰)، کانوونی یه‌که‌م ۱۹۸۸، به‌شی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌می دیوانی شیخ نووری
و چه‌ند سه‌رنجیتک، عه‌بدولپه‌حمان موفتی.

* ږۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۳)، شیعی «دلاوه‌ران» هی (شیخ نووری) یه، نووسینی نه‌حمده هه‌ردی، له
۱۹۸۸/۷/۲۱.

* ږۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۹۹۷)، سه‌رله‌نوئې له باره‌ی پارچه شیعی «دلاوه‌ران» وه، محمدی مه‌لا که‌ریم،
۱۹۸۸/۸/۱۱.

* ږۆژنامه‌ی هاوکاری

ژماره (۱۱۵۵)، ۱۹۹۰/۲/۲۲، پاست کردنه‌وی هه‌ندی له هه‌له‌کانی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالح، نازاد عه‌بدولواحید.

* گۆژاری کاروان

ژماره (۸۹) ی سالی نوټه‌م، نه‌یلوول و تشرینی یه‌که‌م ۱۹۹۰، ده‌رباره‌ی دیوانی شیخ
نووری شیخ سالح، کاکه‌ی فه‌للاج.

* ږۆژنامه‌ی هه‌ریمی کوردستان

شاعیری نوټکاری کورد شیخ نووری شیخ سالح، شاره‌زا، ژماره (۳۸)،
۱۹۹۶/۱۲/۲۳.

* گۆژاری پامان

ژماره (۴۱)، توفیق فیکرته و شاعیره نوټخوازه‌کانی کورد، نه‌حمده تاقانه،
۱۹۹۹/۱۱/۵.

* گۆڧاری پامان

ژماره (۴۲)، توفیق فیكرهت و شاعیره نوتخوازه كانی كورد، نهحمه د تاقانه،
۱۹۹۹/۱۲/۵.

* رۆژنامهی ژبان

ژماره (۱ - ۸۱)

ناماده كوردنی ره فیق صالح، لیکۆلینه وه: سدیق صالح، بهرگی یه كه م، پیتشه کییه كه ی،
سلیمانی ۲۰۰۲.

* پاشكۆی نه ده ب و هونه ری كوردستانی نوئ

پیتگی شیخ نووری له نویتگری نه ده بی كوردیدا، ژماره (۳۵۰)،
به شی یه كه م، لوقمان ره ووف، ۲۸/۸/۲۰۰۳.

* پاشكۆی نه ده ب و هونه ری كوردستانی نوئ

پیتگی شیخ نووری له نویتگری نه ده بی كوردیدا، ژماره (۳۵۱)،
به شی دووه م، لوقمان ره ووف، ۴/۹/۲۰۰۳.

* پاشكۆی نه ده ب و هونه ری كوردستانی نوئ

پیتگی شیخ نووری له نویتگری نه ده بی كوردیدا، ژماره (۳۵۲)،
به شی سییه م، لوقمان ره ووف، ۱۱/۹/۲۰۰۳.

* پاشكۆی نه ده ب و هونه ری كوردستانی نوئ

ژماره (۳۵۳)، پیتگی شیخ نووری له نویتگری نه ده بی كوردیدا،
به شی چواره م، لوقمان ره ووف، ۱۸/۹/۲۰۰۳.

* رۆژنامهی خه بات

ژماره (۲۳۶۰)، چواره شه مه، ۲۰ ی كانوونی یه كه م ۲۰۰۶، ۲۹ ی سه رماهه ز (۲۷۰۶) ی
كوردی. وتاریك به ناوی (له سالتپۆژی كۆچی دوایی شاعیری نویتكه ره وه ی شیعه ری
كوردی شیخ نووری شیخ صالح)، كه ریم شاره زا. له م وتاره دا هاتوه و ده ئی: (كاك
نازاد عه بدولواحید گرنگییه کی زۆری به شاعیرییه ت و شیعه ره كانی داوه و له دوو بهرگی
كهوره و گراندای به چاپی گه یاندوون و مافی ره وای خۆی به و شاعیره گهوره یه به ته وای
داوه).

* گۆڧاری پامان

ژماره (۱۱۲)،

بهیادی ماموستا علائددین سهجادی-یهوه، نازاد عهبدولواحید، نهیلوولی ۲۰۰۶.

* رۆژنامه‌ی خهبات

ژماره (۲۴۱۱) له ۲۰۰۷/۲/۱۶، شیخ نووری شیخ صالح له شیعی (په‌چه)

په‌چه له‌سه‌ر کیتشه‌ی نافره‌تان هه‌لده‌مالن،

شاخه‌وان فه‌ره‌اد محهمه‌د.

* گۆفاری رۆژنامه‌نووس

به‌سه‌ر کردنه‌وی دوو رۆژنامه‌نووسی فه‌رامۆش کراو،

نازاد عهبدولواحید، ژماره (۱۱)، هاوینی ۲۰۰۷.

* کتیب و نامیلکه‌کان

* گۆزانی کوردی

چاپخانه‌ی - بلدیه - له سلیمانی

له‌سه‌ر (ئه‌میری مه‌سه‌ریف و موفه‌تیشی ئیداری له‌چاپ دراوه) (که نه‌حمه‌د به‌گی توفیق

به‌گ و کاپتن لاین بووه).

سالی ۱۹۲۵. شیعی (ئینتیباه) ل ۷-۱۰.

* G.J Edmonds, A Kurdish News Paper "Rozhi- Kurdistan".

"Jornal of the Central Asian Society Vol. XII Part 1.1925. P 85. 86

* گۆزانی

که‌ریم سه‌عید.

۱۳۴۶ - ۱۹۲۸ ل ۱۴ - ۱۹

چاپخانه‌ی فورات - به‌غدا

(ئینتیباه) و (که‌شافه‌ی کوردین ئیمه)

* گۆزانی

کوردی - مه‌ریوانی.

چاپخانه‌ی - أیتام - به‌غدا

سالی ۱۹۳۲

شيعری: (ئيمه كه شافه‌ی كوردین) لاپه‌ره (٢٠)
شيعری: (دلاره‌ران)

* گولده‌سته‌ی شوعه‌رای هاو‌عه‌سرم
عه‌لی كه مال باپير ناغا - چاپی به‌كه‌م
چاپخانه‌ی ژيان - سلیمانی
١٣٥٨-١٩٣٩ز

كورتبه باسن سهاره‌ت به ژيان و شاعیرا‌يه‌تی شیخ نووری له‌گه‌ل شيعری (به‌شيوی
په‌رچه‌می شوختیكى...) لاپه‌ره ٤٢-٤٣ .
* به‌هشت و یادگار.

گۆزان

چاپخانه‌ی مه‌عاریف - به‌غدا
١٩٥٠-١٢٦٩ له‌سهر نه‌ركی عه‌لانه‌ددین سه‌جادی له چاپ دراوه سه‌ره‌تا ل - ج -
* شيعرو نه‌ده‌بیاتی كوردی - به‌رگی دووهم

په‌فیه‌ق حیلمی

چاپخانه‌ی - الشباب - به‌غدا ١٩٥٦
باسن له باره‌ی شیخ نووری ل ١٩٩٠ - ٢٠٨
* رازی ته‌نیایی

نه‌حمه‌د هه‌ردی

نه‌ورۆز ١٩٥٧

ته‌خمیس له‌سهر شيعری (شه‌و). لاپه‌ره (٢٥).
* نظری به‌كردستان و دیداری با شعرای كرد
خالد خاکی،

چاپخانه‌ی گیلان،

انتشارات شرق، ١٩٥٧،

شيعری: (نه‌ی دل‌به‌ری جانی) ل ١٩٣٧

* هۆنراوه‌ی نووری شیخ صالح

چاپخانه‌ی کامه‌ران - سلیمانی

٢٥٧٠ ك - ١٩٥٨ ی زایینی

چەند ھۆنراوەیەک لە گەڵ پێشەکییەکی (کامەران موکری).
نامیلکەیکە (٤٠) لاپەرەیی قەوارە ناوەرەست.

* لە بابەت مێژووی ئەدەبی کوردی تازە.

د. مەرف خەزەندار - سالی ١٩٦٧ مۆسکۆ
لە سالی ١٩١٨ - ١٩٤٥ نامە دکتۆرا. بەزمانی ڕووسی.
١٩٦٧، ٩٨، ٩٩، ١٠١، ١١٣ - ١١٤، ١٤٧

* ئەدەبی کوردی و لیتکۆلینەو لە ئەدەبی کوردی.

عەلاتەددین سەجادی

چاپخانە مەعاریف - بەغدا سالی ١٩٦٧
باسی لە بارە شیعری (ژیانی ئادەمیزاد). لاپەرە ٣١٤ - ٣١٩

* چیم دی

نەحمەد خواجە

بەرگی یەكەم - بەشی یەكەم

چاپخانە شەفیق - بەغدا، ١٩٦٨

(عەسکەر) و باسی سەربازەکانی شێخ محمود ل ١٢٩

* گۆلدەستە شوعەرە ئاوا و عەسرم

عەلی کەمال باپیر ئاغا - چاپی دووهم

چاپخانە پاپەرین - سلیمانی

سالی ١٩٦٩

پێشەکییەک دەربارە (شێخ نووری) لە گەڵ شیعری (پەچە) لاپەرە ٣٦-٣٧

* باخچە شاعیران

عبدالعظیم ماوەتی - عبدالقادر صالح

چاپخانە ژین، سلیمانی، سالی ١٩٧٠

پێشەکییەک لە گەڵ شیعری (پەپوولە) و (ژیان) و (بۆ مامۆستایان). ل ١٠٠-١٠٣

* دیوانی بێخود

بە کۆششی محەمەدی مەلا کەریم، چاپخانە سلمان الاعظمی، ١٩٧٠.

* میژووی نهدهبی کوردی

عهلانهددین سهجادی - چاپی دووهم

چاپخانهی مهعاریف - بهغدا

سالی ۱۹۷۱ - باغی شاعیران ل ۶۰

* رینووسی کوردی له سهدهبهکدا

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - بهغدا

سالی ۱۹۷۶ شیعری (جووت و گا شتیکی چاکه) ل (۱۷-۱۸).

* دهقهکانی نهدهبی کوردی

عهلانهددین سهجادی

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - بهغدا

سالی ۱۹۷۸

باسی دهربارهی شیعری (هیتانهوهی تهرمی شیخ محموود).

ل ۱۰۵-۱۰۸

* «تیگه یشتنی راستیی» و شوتنی له رۆژنامه نووسی کوردیدا

د. کهمال مزههر نهحمده چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - بهغدا سالی ۱۹۷۸،

ل ۹-۱۰-۱۱ و ل ۹۳ و ل ۱۰۵-۱۰۶

* شیخ نووری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینهوهی ویزهیی و رهخه سازیدا.

د. کامل حهسن عهزیز نهلبهسیر، بهغدا، ۱۹۸۰.

کتیبیتیکی (۸۵) لاپه رهیی قهواره بهتاله دهربارهی وتاره رهخه بییهکانی «شیخ نووری

شیخ صالح».

* سهرحهمی بهرههمی گۆزان، دیوانی گۆزان، بهرگی یهکه م، ۱۹۸۰ محهمه دی مهلا کهریم

کۆی کردووه تهوه و نامادهی کردووه و پیشهکی و پهراویزی بۆ نووسیوه، پیشهکی

داستانی هه یاسی و کاکه عابیدین. گۆزان نووسیویه تی.

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - بهغدا

سالی ۱۹۸۰ ز - ۱۴۰۰ ک

* زمان و نهدهبی کوردی - بۆ پۆلی چوارهمی نامادهبی

چاپی شهشم

سالی ۱۹۸۰م - ۱۴۰۰ک

چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ههولتیر.

* زمان و نهدهبی کوردی - بۆ پۆلی شهشمی نامادهبی

لیژنهیهک له وهزارهتی پهروهرده دایان ناوه.

چاپی پینجهم سالی ۱۹۸۱ز - ۱۴۰۱ک

چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده، ژماره ۲- ههولتیر.

* رهخهسازی «میتوو و پهپهوی کردن»

دکتور کامل حسن عزیز البصیر

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد - بهغدا

۱۴۰۳ک - ۱۹۸۳ز

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری عیراق «دهستهی کورد» ل. ۱۳۰-۱۳۴

* شتیخ نووری دهنگی رهسهنی شیعر

مصلح جهلالی، ۱۹۸۴، له بلاوکراوهکانی دهزگای روشنبیری و بلاوکردنهوی کوردی.

* چهند لاپههیهک له میتوووی گهلی کورد

بهشی یهکهم. د. کهمال مهزههر، بهغدا - ۱۹۸۵

ل ۲۶۱ - ۲۶۴ - ۲۶۵

* نهدهبیاتی نوئی کوردی

د. عزالدین مصطفی رسول، ههولتیر، چاپخانهی خوتندنی بالا، ۱۹۹۰.

* کتیبی: توفیق فیکرته و شاعیره نوئیخوازهکانی کورد

نهحمه د تاقانه، دهزگای ئاراس، ههولتیر ۲۰۰۱.

* رهشید نهجیب ۱۹۶۸-۱۹۶۸ ژبانی و بهرهمهکانی

نامادهکردنی: نومید ناشنا، دهزگای ئاراس، ههولتیر ۲۰۰۱.

* سههجهمی بهرهمی شاکر فهتاح

کۆکردنهوه و ریتکخستنی نهحمه د سهید عدلی بهرزنجی، ههولتیر، ۲۰۰۲.

* چەند لاپەرەپەیک لە مێژووی رۆژنامەوانیی کوردی
سالانی نێوان دوو جەنگی جیهانی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۸، بەرگی دووهم، نەوشیروان مستەفا
نەمین، سلیمانی، ۲۰۰۲.

* رابەری کێشی شیعری کلاسیکی کوردی
لێکۆڵینەوێهەکی ئەدەبی، عەزیز گەردی، هەولێر، سلیمانی، بلاوکراوەکانی وەزارەتی
رۆشنبیری، بەریتۆ بەریتی گشتی چاپ و بلاوکردنەو، ۲۰۰۳.

* مێژووی ئەدەبی کوردی
د. مارف خەزەدار، شیخ نووری شیخ سالح، بەرگی شەشەم، هەولێر، ۲۰۰۶.
* کتیبی شاری سلیمانی، ململانی گرووپە کۆمەڵایەتییهکان ۱۸۲۰ - ۱۹۲۰،
نوسینی: مامۆستا جەعفەر، سلیمانی، ۲۰۰۶.

* گۆزان و ئەدەبی ئینگلیزی
لێکۆڵینەوێهەکی بەراوردکارییه، عومەر مارف بەرزنجی، چاپی یەکەم، چاپخانە شەفان،
۲۰۰۶.

* نووسین و وەرگێڕانە عەرەببێهەکان

* مجلة الثقافة الجديدة

العدد (۹)

كانون الأول ۱۹۶۹

(الاتجاه الرومنطقي في الادب الكردي)

(النصف الأول من القرن العشرين).

ص ۱۹۷-۲۰۵ بقلم الدكتور معروف خزندار

* جريدة العراق

العدد ۱۳۲۳

(۳۰) حزيران ۱۹۸۰

(۱۸) شعبان ۱۴۰۰هـ

(احترس) (*)، قصيدة مترجمة

عبدالستار كاظم

* جريدة العراق

العدد ٢٠٦٧

(٢٠) تشرين الثاني ١٩٨٢

في رحاب الذكرى

نوري شيخ صالح - إعداد: رستم باجلان

* جريدة العراق

العدد ٢٢٢٤

(٢٣) آيار ١٩٨٣ م

(١٠) شعبان ١٤٠٣ هـ

من أعلام الأدب الكردي (الشيخ نوري الشيخ صالح)

١٨٩٦ - ١٩٥٨

اسم الكاتب: بلا

* جريدة العراق

العدد ٢٣٩٨

(٢٢) كانون الأول ١٩٨٣

(١٨) ربيع الأول ١٤٠٤ هـ

(نوري الشيخ صالح: شاعراً وصحفيًا)

بقلم إبراهيم باجلان

* جريدة العراق

العدد ١٥٥٨

(٣٠) آذار ١٩٨١ م

(٢٢) جمادي الأول ١٤٠١ هـ

(* شيعره كه ناوى (شهو)، نهك (خۆت بيارتزه) كه سه ره تاى دتيرى يه كه مى شيعره كه يه، بۆيه له جياتى (احترس) ناوونيشانه كه ده بيتته (الليل).

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن).

القسم الأول - ترجمة كمال عمند ميراودلي.

بهشی پیتنجهمی نهم وهرگپرانه له ههمان رۆژنامهدا بلاوکرابهوه که بریتیه له وهرگپرانی
گوتاره رهخندییهکانی شیخ نووری که له رۆژنامهی ژبان-دا بلاویانی کردووهتهوه.

* جريدة العراق

العدد ۱۵۹۱

(۷) آيار ۱۹۸۱م

(۱) رجب ۱۴۰۱ هـ

(نص كردي في نظرية الأدب عمره أكثر من نصف قرن)

القسم الخامس^(۱)

* جريدة العراق

(۱۶) كانون الثاني - ۱۹۸۵

(۱) زۆر له جتی خۆیدا بوو کاک (کهمال ميراودهلی) دهستپیتشخهری وهرگپرانی نهم (۲۵) وتاره
شاعیری چهشکین شیخ نووری شیخ صالح-ی کرد، بهلام له پیتشهکییه کورتهکهیدا که بۆ نهم
وتارانهای نووسیوه وای دهرخستوه که له رۆژنامهی (ژین)دا بلاوکرابهوه، له کاتیکیدا له رۆژنامهی
(ژبان) بلاوکراونتهوه. نهم ههلهیهی له پهراویزی زنجیرهی چوارهمیشدا دووباره کردووهتهوه، ئنجا
کهوتوووته ههلهیهکی دیکهوه که دهلت: (له کۆتاییدا نهم دهقه نهم وۆله گهورهیهمان بۆ روون =
دهکاتهوه که (رۆژنامهکان) گپراویانه له هاندان و بلاوکردنهوهی نووسین و پیتشخستنی واقعی
ندهبی. رۆژنامهی (ژین)ی ههفتانه که له نیوان سالی ۱۹۲۶ و ۱۹۲۷ بهرپیکویتیکی دهردهچوو،
ئنجا دواي نهم (ژبانوه) قهلهمی رۆشنبیرهکان روویان تیکردبون)

نهم قسهیه دوو ههلهی زهق دهردهخات، که نووسهر بهوردیینی نهینووسیوه. یهکهم گوايه ژین (دوو)
سال دهرچووین. دووهمیان نهویه که (ژبانوه) له پاش (ژین) دهرچووین. له کاتیکیدا ههسو
کهسیک دهزانن که نینگلیزهکان هاتن بههۆی چاپخانهی (حکومهدت)وه یهکهم جار (ژبانوه)یان
چاپ و بلاو کردهوه، ئنجا ناوی گۆپا به (ژبان) و پاشان (ژین). ئنجا له وهرگپرانی وتارهکاندا کاک
کهمال زۆر درشتهو خوتنه که دهقی وهرگپرانه که لهگهله دهقه نهسلیهیه که بهراورد دهکات، بۆی
دهردهکوی که وهرگپرهقی تهواوی نهداوته (دهقه که) و وهرگپرانه کهشی پتویستی بهوه رگپرانیتیکی
نوی دهیه، چونکه وهرگپرانیتیکی شاش و فش و فۆله. باشتر وایه نهم دهقه بهنرخه بهوه رگپرانیتیکی
تازهوه پیتشهکییهکی بۆ بنووسری و بخرتتهوه بهردهستی خوتنه رانهوه.

العدد: ٢٧٢٥

حضور «الشيخ نوري ١٨٩٦-١٩٥٨»
جلال زنگبادي.

* جريدة العراق

العدد ٤٣٠٥ الأحد، ٧/ شعبان - ١٤١٠هـ، ٤ آذار ١٩٩٠. تحت عنوان إصدارات جديدة، (ديوان شيخ نوري شيخ صالح) عرض و تعليق: محمد زياد طه.
* جريدة خبات باللغة العربية، العدد ٨٢٢، الجمعة ١٩٩٧/٤/٢٥ - ٥ جولان ٢٦٩٧
كوردي، ١٨ ذوالحجة ١٤١٧هـ. مقال بعنوان (نحو الذكرى المثوبة لتأسيس الصحافة الكوردية) الشاعر الكوردي الشيخ نوري الشيخ صالح رائداً من رواد الصحافة الكوردية. اعداد و ترجمة: م. ر. (اي مكرم رشيد) ترجمة و تلخيص فصل من كتاب الكاتب آزاد عبدالواحد، ديوان الشيخ نوري الشيخ صالح). الجزء الأول، طبع عام ١٩٨٥.

* العروض في الشعر الكردي

أحمد هردى، من منشورات المجمع العلمي الكردستاني، أربيل، ٢٠٠٤.
جگه له و نووسینانهی په نجه مان بۆ پراکیشاون، له زۆر وتار و نووسینی دیکه شدا ناوی شیخ نورى هاتوو، بهلام ناو هیتانه کهى ته نیا وهک هیتما بۆ کردن و ناوهیتنان بووه و شتیکی تازهی ده ربارهی شیخ نورى نه داوه به دهسته وه تا له م کتیبه دا جیگهی خوی بکاته وه، به لکوشتی سواو بووه که وتراوه و هه موو لایهک له سه ری یهک ده گرینه وه، بۆیه ئەم نیشاره ته بچووکانه م پشتگوێ خست. ته نیا نه و وتارانیهی بۆ نه و ته رخا ن کراوه، یان له کتیبدا که له لای نیتمه سه رچاوه ی لیکۆلینه وه ن ناوی هاتبێ، نووسیوو من (٢).

(٢) برادر (جهمال محمهد نه مین) له بهرگی دووه می (دیوانی خادیم) هکه یدا له لاپه ره (٢٢٤) دا وای ده رختوو که (خادیم) پیتنج خشته کی له سه ر شیعریکى (نوورى) دانابن، له په راوتیشدا ده ربارهی نه و (نوورى) یه ی نووسیوه گوایه نه وه (شیخ نورى شیخ صالح) ه، بهلام له دواى پشکنین و سه زراگ کردن بۆم ده رکه وت ئەم (نوورى) ناوه شاعیریکى دیکه یه و پیتوه ندی به (شیخ نورى شیخ صالح) وه نییه.

سەرچاوه‌کانی دیوانی شیخ نووری شیخ صالح

* سوووم لهو دۆسیانه وەرگرتوو که له بهرته‌به‌رایه‌تی خه‌زینه‌ی سه‌ر به ئه‌نداره‌ی محه‌لی پارێزگای سلیمانێ پارێزرا‌ه‌وون:

- (۱) دۆسیه‌ی شیخ نووری شیخ صالح.
- (۲) دۆسیه‌ی ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ.
- (۳) دۆسیه‌ی مسته‌فا قه‌ره‌داغی.
- (۴) دۆسیه‌ی توفیق وه‌ه‌بی.
- (۵) دۆسیه‌ی شیخ عه‌زیز شیخ صالح.
- (۶) دۆسیه‌ی عومه‌ر عه‌لی.

* ئه‌وانه‌ی چاوپێکه‌وتنم له‌گه‌ڵه‌یان سازداوه و له‌گه‌ڵه‌یان دانیه‌شتوم:

- (۱) عه‌لاته‌ددین سه‌جادی، (۳) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (۱۹۸۱ - ۱۹۸۲).
- (۲) شیخ محه‌مه‌دی خاڵ، (۵) جار له سلیمانێ له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (۱۹۸۱ - ۱۹۸۴).
- (۳) فه‌تح‌وللا‌ی شیخ ره‌شه‌ید شیخ عه‌به‌دولقا‌در (۱۹۱۳ - ۱۹۸۹) (۵) که‌ره‌ت له دوکانه‌که‌ی که‌ به‌رانه‌ر دادگای سلیمانێ بوو. شه‌جه‌ره‌ی بنه‌مه‌اله‌ی شیخ نووری-شم هه‌ر له‌و وهرگرتوو.
- (۴) عه‌لی که‌مال به‌گ، (۲) جار له شاری به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، له‌نیوان سالانی (۱۹۸۲ - ۱۹۸۳).
- (۵) عه‌به‌دولقا‌در قه‌زاز، (۲) جار له به‌غدا، جاریک له ماله‌که‌ی خۆی و جاریک له ئه‌یزگه‌ی کورده‌ی به‌غدا.

- (۶) د. ئه‌براهیم هیلمی فه‌تاح، (۲) جار له شاری به‌غدا له ماله‌ی خۆی.
- (۷) شیخ حه‌سه‌ین شیخ ئه‌حمه‌دی خا‌نه‌قا، (۱) جار له به‌غدا له ماله‌ی خۆی.
- (۸) هیلمی-ی شاعیر، (۳) جار له شاری هه‌له‌به‌جه له ماله‌که‌ی خۆی.
- (۹) د. دارا ئه‌حمه‌د توفیق، (۲) جار له شاری سلیمانێ له ماله‌که‌ی خۆی.
- (۱۰) که‌ریم زه‌ند (۲) جار له سلیمانێ، له باره‌گای یه‌که‌یتتی نووسه‌رانی کورده‌ی.
- (۱۱) محه‌مه‌د مه‌ولود مه‌م، (۳) جار له شاری هه‌ولێر له ماله‌که‌ی خۆی.
- (۱۲) ئه‌حمه‌د خواجه، (۳) جار له شاری سلیمانێ له ماله‌که‌ی خۆی.
- (۱۳) مه‌حموود توفیق فه‌تاح شلک، (۲) جار له شاری سلیمانێ له دوکانی کوچه‌که‌ی.
- (۱۴) مه‌حموود شه‌وقی، (۲) جار له شاری سلیمانێ له ماله‌که‌ی خۆی.
- (۱۵) سه‌عه‌ید نا‌کام، (۲) جار له شارۆچکه‌ی شه‌قلاوه له ماله‌که‌ی خۆی.

- (۱۶) محمەد سالىح ديلان، (۲) جار له سليتمانى له نيدارهى محەلى.
- (۱۷) شاکر فاتاح، (۳) جار له شارى سليتمانى له مالهکەى خۆى.
- (۱۸) گيوى موکريانى، (۵) جار له شارى هەولير له چاپخانهکەى خۆى.
- (۱۹) هەسيب شتيخ ئەحمەد شتيخ غەنى، (۳) جار له سليتمانى له مالهکەى خۆى.
- (۲۰) جەناب شتيخ نوورى شتيخ سالىح، (۵) جار له شارى سليتمانى له مالهکەى خۆى، يەکەم جار يەکشەمه ۱۹۸۲/۱/۲۴.
- (۲۱) ناسح عەبدوللا حەيدەرى، (۲) جار له شارى هەولير.
- (۲۲) ئەحمەد هەردى، (۳) جار له سليتمانى له مالهکەى خۆى.
- (۲۳) کامەران موکرى، (۳) جار له سليتمانى و له هەولير.
- (۲۴) جەمال موفتى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب و (۱) جار له بەغدا له دەرگاى رۆشنييرى.
- (۲۵) وەستا عەلى فاتمه روغزايى، (۲) جار له سليتمانى له چاپخانهى شەعب.
- (۲۶) کەمال رەمزي مەلا مارق، (۴) جار له سليتمانى له هەيهى کشتوکالى سليتمانى کە پتکەوه فرمانبەر بووين لەوى.
- (۲۷) شتيخ محمەدى مەحوى، (۱) جار له سليتمانى له خانەقاى مەحوى.
- (۲۸) ئەخول، (۳) جار له سليتمانى له ژوروى پاريزهرانى دادگاى سليتمانى و چاپخانهى شەعب، يەکەم جار له ۱۹۸۰/۱۱/۴.
- (۲۹) محمەد سەعید سەليم جاف، (۲) جار له سليتمانى له نووسينگەى رۆژنامەى هاوکارى و جارتيک له بەغدا له دەرگاى رۆشنييرى.
- (۳۰) کەريم سەعید زانستى، (۲) جار له سليتمانى له مالى خۆى، لەگەل مامۆستا عومەر عەبدولرەحيم چووينه لای.
- (۳۱) عەبدولرەحمان موفتى، (۱) جار له سليتمانى و (۲) جار له بەغدا له مالهکەى خۆى.
- (۳۲) نوورى کاکه حەمه ناسراو بە (نوورى غەربى)، (۲) جار له سليتمانى له مالهکەى خۆى، يەکەم جار له ۱۹۸۲/۲/۵ (*).
- (۳۳) ئەمىن ئەحمەد عەلى (مامۆستا)، (۱) جار له هەلهبجە له دوکانى کتیبفرۆشپههکەى کە بەناوى (گۆزان) بوو، (۱) جاريش له مالهکەى خۆى.
-
- (* نوورى کاکه حەمه غەربى له شارى سليتمانى له دايک بووه، (حاجى فاتاح قادر) کە باپيريهتى، خالى شتيخ نوورى بووه کە بازرگانتيكى بەناوبانگى ئەو سەردهمەى سليتمانى بووه، هەر ئەو خالەى ناوى له (صابر) هوه کردووه بە (نوورى) و يەکەم سەرمەشقى ئەلفوييتى له شەش سالييدا بۆ نووسيووه ئەم يەکەم مامۆستايهتى.

(۳۴) فاقه محیه‌ددین پهری، (۲) جار له سلیمانی له مالی خۆی.
(۳۵) حمه‌ی به‌کر (ده‌نگ‌خۆش)، (۲) جار له سلیمانی له دوکانی ره‌حمه‌تی عه‌لی بۆسکانی.
(۳۶) محمه‌د مسته‌فا حمه‌بۆز، (۲) جار له به‌غدا له ماله‌که‌ی خۆی، جاری یه‌که‌م له
۱۹۸۳/۱۱/۸.

(۳۷) غه‌فوور نه‌مین عه‌بدوللا (مامۆستا)، (۱) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
(۳۸) ناجیه‌ خانی کچی حمه‌ی ناوهره‌حمان ناغا، (۲) جار له سلیمانی له ماله‌که‌ی خۆی.
(۳۹) نه‌حمه‌د میرزا (*)، (۲) جار له سلیمانی له چایخانه‌ی شه‌عب.
(۴۰) شیخ محمه‌دی حاسل (له‌گه‌ل خوالیخۆشبوو حه‌سیب قه‌ره‌داغی چووینه‌ لای)، (۱) جار له
سلیمانی له سه‌رچار چومه‌ته‌ لای.
(۴۱) نه‌زیره‌ که‌ریم، (۱) جار له سلیمانی چومه‌ته‌ لای له په‌روه‌ده‌ی سلیمانی.

* سوود وه‌رگرتن له کتیبخانه و نه‌رشه‌ی تایه‌تی:

- (۱) کتیبخانه‌ی گشتی له شاری سلیمانی.
- (۲) کتیبخانه‌ی زانکۆی سلیمانی نه‌وسا (به‌شی دوریات).
- (۳) کتیبخانه‌ی موزه‌خانه‌ی سلیمانی.
- (۴) کتیبخانه‌ی نه‌وقاف-ی سلیمانی.
- (۵) کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر.
- (۶) کتیبخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین- هه‌ولێر.
- (۷) کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.
- (۸) کتیبخانه‌ی تایه‌تی شیخ محمه‌دی خال.
- (۹) کتیبخانه‌ی تایه‌تی شاگر فه‌تاح.
- (۱۰) کتیبخانه‌ی تایه‌تی د. مارف خه‌زنه‌دار.
- (۱۱) کتیبخانه‌ی تایه‌تی جه‌مال خه‌زنه‌دار.

* ده‌ستووسی شاعیر و که‌سانی دی:

(۱) ده‌ستووسی شاعیر به‌ناوی گه‌لاپێزان که‌ (۲۴۴) ی بریتی بوو له شیعره‌ی نووسراوی شیخ نووری
به‌ده‌سه‌خته‌ی خۆی که‌ له‌لای روشدی عه‌زیز پارێزرابوو، نه‌ویش لای د. که‌مال مه‌زه‌هر نه‌حمه‌د
داینابوو.

(*) نه‌حمه‌د میرزا (۱۹۰۴ - ۱۹۸۲)، باوکی هونه‌رمه‌ند که‌وه‌ی نه‌حمه‌د میرزا و خه‌زووری شێرکۆ
بێکه‌سه.

- (۲) ده‌ستنوسیتکی شاعیر که چند شیعرتیکی بده‌سخه‌تی خۆی له ده‌فته‌رتیکی سه‌د لاپه‌ره‌ییدا نووسیویوه‌وه که پاکنوسی شیعره‌کان بوون، ئەم ده‌ستنوسه‌ش هه‌ر له‌لای کاک روشدی عه‌زیز پارێزرا‌بوو.
- (۳) ده‌ستنوسی (توحفه) که (۲۰) لاپه‌ره‌یه‌ و بده‌سخه‌تی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه له‌گه‌ل کورته‌یه‌ک له ژبانی شاعیری تێدا‌یه، له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا‌بوو.
- (۴) سه‌ ده‌ستنوسی پاکنوسکراو بده‌سخه‌تی شاعیر که بریتی بوو له‌ چند شیعرتیکی، له‌لای مامۆستا هه‌ردی پارێزرا‌بوون.
- (۵) ده‌ستنوسیتکی شاعیر که له‌ ده‌فته‌رتیکی بچکۆله‌ دا‌یه به‌قه‌واره‌ی ده‌فته‌ری به‌ریاخه‌ل بده‌سخه‌تی شاعیر نووسراوه‌ته‌وه، که له‌لای (سه‌دیق سالح) پارێزرا‌ بوو، ئەم ده‌ستنوسه (۲۲) پارچه‌ شیعیری بده‌سخه‌تی شاعیر تێدا نووسرا‌بووه‌وه.
- (۶) که‌شکۆلی ژماره (۴۴۴) که له‌ ناو ده‌ستنوسه‌کانی کۆری زانیاری عیراق «ده‌سته‌ی کورد» پارێزرا‌بوو.
- (۷) که‌شکۆلی مینای شکسته که له‌ لای مامۆستا محمه‌د مسته‌فا حه‌مه‌بۆر (۱۹۲۲-؟) پارێزرا‌بوو، که له‌ سالی ۱۹۴۰ له‌ لایه‌ن مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسراوه‌ته‌وه.
- (۸) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌ران- سلیمان‌ی ۲۵۷۰- ۱۹۵۸ز، پێشه‌کی کامه‌ران.
- (۹) ده‌ستنوسی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌سه‌ر ته‌کلیفی شیخ نووری نووسراوه‌ته‌وه بۆی و خۆشی چاری پێدا گێراوه‌ته‌وه و له‌ زۆر شوێندا به‌قه‌له‌می خۆی ده‌سکاری وشه‌ و به‌یتی شیعره‌کانی کردوه که ئەم ده‌ستنوسه له‌لای مامۆستا گیوی موکریانی پارێزرا‌بوو.
- (۱۰) ده‌ستنوسیتکی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که لاپه‌ره (۱۵- ۳۶)ی که‌شکۆلتیکی گرتوه‌ و ته‌نیا نه‌و لاپه‌رانه‌ لی‌ کرانه‌ته‌وه که شیعیری شیخ نووری تێدا نووسراوه‌ته‌وه. له‌ ناو ده‌ستنوسه‌کانی گیوی موکریانی پارێزرا‌ بوو.
- (۱۱) که‌شکۆلتیکی دیکه‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌لای مامۆستا عه‌بدولپه‌قیب یوسف پارێزرا‌بوو.
- (۱۲) که‌شکۆلتیکی دیکه‌ی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که له‌ نهرشیقی د. مارف خه‌زنه‌دار پارێزراوه‌ و به‌ناوی سوۆزی نیه‌تمان، ژماره (۱۱۴۵)ی له‌سه‌ره‌ و سالی ۱۹۴۵ نووسراوه‌ته‌وه.
- (۱۳) چه‌ندین شیعیری تاک و ته‌را که بده‌سخه‌تی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه و له‌ کاتی خۆیدا بۆ که‌سانیتکی ناردوه‌ و له‌ناو کتێبخانه‌ و نهرشیقی تایه‌تی که‌سه‌کاندا ده‌رم هێتاون که له‌ شوێنی خۆیاندا په‌نجه‌م بۆیان راکێشاوه‌، یان له‌به‌ر نوسه‌خی ده‌سخه‌تی شاعیر نووسرا‌بوونه‌وه.
- (۱۴) به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی سه‌رحه‌م گوڤار و رۆژنامه‌کان بۆ دۆزینه‌وه‌ی نه‌و شیعرانه‌ی شیخ نووری شیخ سالح که له‌ ژبانی خۆیدا بلاویانی کردونه‌ته‌وه، یان له‌ پاش مردنی خۆی بلاو کرانه‌ته‌وه.

* فهره‌نگه‌گان:

- (۱) قاموسی زمانی کوردی، بەرگی یەكەم (ا)، عبدالرحمن محمدآمین زەبیبی، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ۱۹۷۷.
- (۲) قاموسی زمانی کوردی، بەرگی دووهم (ب)، عبدالرحمن محمدآمین زەبیبی، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، ۱۹۷۹.
- (۳) فهره‌نگی مه‌هاباد، گیبوی موکریانی، زنجیره ۴۴، چاپی یەكەمین، فهره‌نگیتکی قوتابخانه‌ی کوردی و آرووی یه، ههولێتر، چاپخانه‌ی کوردستان، ۲۵۷۳ی کوردی.
- (۴) فهره‌نگی خال، بەرگی یەكەم، سلیمانی، ۱۹۶۰.
- (۵) فهره‌نگی خال، بەرگی دووهم، سلیمانی، ۱۹۶۴.
- (۶) فهره‌نگی خال، بەرگی سێیەم، سلیمانی، ۱۹۷۴.
- (۷) فرهنگ عمید، حسن عمید، چاپ ششم، تهران، ۱۳۵۱.
- (۸) مختار الصحاح، محمد أبي بكر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، ۱۹۸۱.
- (۹) المنجد في اللغة والاعلام، الطبعة الثلاثون، دار المشرق، بيروت، ۱۹۸۸.

* کتێبه کوردیه‌گان:

- (۱) گۆزانی کوردی، له‌سه‌ر ئەمری عالی مته‌سه‌ریف و موفه‌تیشی ئیدارای چاپ کراوه، چاپخانه‌ی بلدییه، سلیمانی، ۱۹۲۵ - ۱۳۴۴.
- (۲) گۆزانی کوردی، که‌ریم سه‌عید زانستی، سلیمانی، ۱۹۲۸.
- (۳) گۆزانی، کوردی - مه‌ریوانی - چاپخانه‌ی الاتیام، بەغدا، ۱۹۳۲.
- (۴) باربوو، کاری یانه‌ی سه‌رکه‌وتن، نادى الارتقاء، ژماره ۱، پیدیامی تبرعات، چاپخانه‌ی النجاح، بەغدا، ۱۹۴۳ - ۱۹۴۴.
- (۵) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی - کۆکردنه‌وه و چاپکه‌ره‌وه‌ی عملی تاله‌بانی، چاپخانه‌ی مه‌عاریف - بەغدا، ۱۹۴۶.
- (۶) میثرووی ئەده‌بی کوردی، عه‌لاه‌ددین سه‌جادی، چاپی یەكەم (۱۳۷۲ - ۱۹۵۲) چاپخانه‌ی مه‌عاریف، بەغدا، هه‌روه‌ها چاپی دووهم، بەغدا، ۱۹۷۱.
- (۷) شیعر و ئەده‌بیاتی کوردی، ره‌فیق حیلمی، بەرگی یەكەم، چاپخانه‌ی تفیض، بەغدا، ۱۹۴۱؛ بەرگی دووهم، چاپخانه‌ی الشباب، بەغدا، ۱۹۵۶.
- (۸) هۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی، ۱۹۵۸.
- (۹) کامه‌ران و هۆنراوه‌ی نوێ، نووسینی محمهد سدیق عارف (حسین عارف)، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، ۱۹۵۹، بەغدا ل. ۸.
- (۱۰) هۆنراوه‌ی نوێ، ناکام، چاپخانه‌ی کامه‌ران، سلیمانی، ۱۹۵۹.

(۱۱) به هشت و یادگار، گۆزان، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ۱۹۵۰، هه‌مان بیروپرای خۆی له رۆژنامه‌ی ژین ژماره (۱۷۰۴) ی سالی (۳۸) ی ۱۹۶۲/۱۱/۲۹ سه‌بارت به شیخ نووری بلاوکردوه‌ته‌وه.

(۱۲) لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی نوئی کورد، ساجید ناواره، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۶۷.

(۱۳) گۆلده‌سته‌ی شو‌عه‌رای ها‌وعه‌سرم، به‌قه‌له‌می عم‌لی که‌مال با‌پیرنا‌غا، چاپی یه‌که‌م، له چاپخانه‌ی (ژیان) ی پیره‌میترد له سلیمانی چاپ کراوه، ۱۳۵۸هـ - ۱۹۳۹م، هه‌روه‌ها هه‌مان بیروپرا به قرتیتراوی له‌لا‌په‌ره (۳۶) ی گۆلده‌سته‌ی شو‌عه‌رای ها‌وعه‌سرم، سالی ۱۹۶۹ دووباره بلاو‌کراوه‌ته‌وه، چاپخانه‌ی راپه‌رین، سلیمانی.

(۱۴) پیره‌میتردی نهر، نووسینی محمه‌د ره‌سوول (ها‌وار) چاپخانه‌ی (العانی)، به‌غدا، ۱۹۷۰.

(۱۵) با‌خچه‌ی شاعیران، عب‌دالعظیم ما‌وه‌تی - عب‌دالقادر صالح - چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی، سالی ۱۹۷۰.

(۱۶) دیوانی بیتخود - کو‌کردنه‌وه و ریک‌خستان و له‌سه‌ر نووسینی محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، به‌غدا، ۱۹۷۰.

(۱۷) ئه‌حه‌ی ناسری هونه‌رمه‌ند، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی، ۱۹۷۱، غه‌فوور ره‌شید دارا‌غا.

(۱۸) چی له باره‌ی زمانی کوردییه‌وه نووسراوه، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۳، د. ئه‌وره‌حمان حاجی مارف.

(۱۹) دیوانی نالی - مه‌لا عب‌دولکه‌ریی مدرس و فاتح عب‌دولکه‌ریم، به‌غدا، له چاپکراو‌کانی کۆزی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶.

(۲۰) دیوانی نالی و فره‌ه‌نگی نالی، د. مارف خه‌زنه‌دار، به‌غدا، ۱۹۷۷.

(۲۱) کاروانی شیعری نوئی کوردی، کاکه‌ی فه‌للاح، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد، به‌غدا ۱۹۷۸.

(۲۲) ئه‌ده‌بی به‌راورد‌کاری، عه‌زیز که‌ردی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆزی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۳) ده‌قه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی، عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی، له‌چاپکراوه‌کانی کۆزی زانیاری کورد، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۸.

(۲۴) ده‌روازه‌یک بۆ نا‌واز و گۆزانی کوردی، مح‌ممود زامدار، ۱۹۷۹، به‌غدا.

(۲۵) یادی مه‌ردان، به‌رگی یه‌که‌م، مه‌لا عب‌دولکه‌ریم مدرس، به‌غدا، ۱۹۷۹.

(۲۶) دیوانی گۆزان، سه‌رحه‌می به‌رهمی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، ۱۹۸۰ محمه‌دی مه‌لا که‌ریم کۆزی ک‌ردوه‌ته‌وه و ئاماده‌ی ک‌ردوه‌ه و پیتشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیوه، چاپخانه‌ی کۆزی زانیاری عیراق، له بلاو‌کراوه‌کانی یه‌کیتتی نووسه‌رانی کورد.

(۲۷) زمان و ئه‌ده‌بی کوردی بۆ پۆلی چواره‌می ئاماده‌یی، چاپی شه‌شم، هه‌ولێر، ۱۹۸۰.

(۱۳) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۷)ى سالى (۲)، (۲۷)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۱۰)ى شوياتى ۱۹۲۷.

(۱۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۵۹)ى سالى (۲)، (۲۱)ى رەمەزان، ۱۳۴۵، (۲۴)ى مارت ۱۹۲۷.

(۱۵) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۱۲)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۶) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۰۹)ى سالى (۹)، (۱)ى ئەيلول ۱۹۳۴.

(۱۷) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۱۱)ى رۆژى ۱۵/۹/۱۹۳۴.

(۱۸) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۲۵)ى سالى (۱۰)، (۵)ى كانونى دووم ۱۹۳۵.

(۱۹) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۴۷۵)ى سالى (۱) شەمە (۱۸)ى نىسانى ۱۹۳۶.

(۲۰) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۶۰)ى سالى (۱۴)، (۳۰)ى مارتى ۱۹۳۹.

(۲۱) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۷۲)، (۲۹)ى حوزەيران ۱۹۳۹.

(۲۲) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۶۵۰)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱.

(۲۳) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۵۶)ى سالى (۱۵)، (۱۷)ى كانونى يەكەم ۱۹۴۱، بۆھاوارو
حەسەب حالى شېخ نوورى، محەمەد رەمزى.

(۲۴) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۴۱)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۵) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۲)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۶) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۲۵۳)ى سالى (۳۰)ى ۱۹۵۵.

(۲۷) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۱۷)ى سالى (۳۱)، ۱۸/۱۰/۱۹۵۶. ئەى كيان

(۲۸) رۆژنامەى ژين ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)ى رۆژى پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرە كانمان- نەجمەددىن مەلا.

(۲۹) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۸۴)ى سالى (۳۳)، پېنجشەمە ۱۹۵۸/۳/۶ گۆشەى شيعرو
شاعيرە كانمان، نەجمەددىن مەلا. لەگەل بلاوكردنهوى شيعرى (بۆ يانەى سەرکەوتن)..

(۳۰) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۱۶)ى سالى (۳۵)، ۱۰/۳/۱۹۶۰ وتارىك بەناوى: (يادى
شاعيرى نەمر: شېخ نوورى شېخ صالح) نووسىنى: نەجمەددىن مەلا لەگەل بلاوكردنهوى شيعرى
(شەو).

(۳۱) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰ وتارىك.

(۳۲) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۵۷۹)ى سالى (۳۵)، ۲۶/۱۲/۱۹۶۰.

(۳۳) رۆژنامەى (ژين)ى ژمارە (۱۳۴۵)ى سالى (۳۵) ۱۲/۷/۱۹۶۰.

(۱۷) رۆژنامەى (ژين)ى ژنارە (۳)ى سالى (۱)ى رۆژى پېنجشەمە، رېتەوتى ۲۸/۱۲/۱۹۷۰.
ب. ھەورى.

(۳۴) رۆژنامەى ژيان، ژمارە (۲۴)، ۲۷/۵/۱۹۷۱ ئەو كېشە برەگىيانەى ئىستا باون، گۆران.

(٣٥) رۆژنامه‌ی (ژین‌ای ژماره (٣٤) ی پینجشمه مه ١٩٧١/٨/٣، جاویتی‌که وتیتکی ئه‌ده‌بی له‌که‌له مامۆستا (شیخ محمد مه‌دی خال).

(٣٦) رۆژنامه‌ی (ژین‌ای ژماره (٦) ی سالی (١) ١٩٧١/٤/١.

(٣٧) رۆژنامه‌ی (ژین‌ای ژماره (١١٢) ی سالی (٣) ی رۆژی پینجشمه مه ١٩٧٣/٥/١٧ چۆن چۆنی له‌کۆن و نوێی شیعەر ئه‌دویتی، کاکه‌ی فه‌لاح.

(٣٨) رۆژنامه‌ی (ژین‌ای ژماره (٨٢٢)، (١١) ی ربیع الشانی ١٣٦٥، سالی ٢٠٠٠، به‌ناوی (یادی شیخ نووری شیخ صالح)، نه‌جمه‌ددین مه‌لا.

(٣٩) رۆژنامه‌ی (ژین‌ای ژماره (٦٢١) ی سالی (١٥)، (١٥) ی صفر ١٣٦٠هـ، ١٩٤١.

* سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌به‌یه‌کان:

(١) قورئانی پیرۆز، ئایه‌تی (٢٩) سووره‌تی (الانبیاء)، هه‌روه‌ها سووره‌تی (المیئنه) ئایه‌تی (٧).

(٢) سنن‌ان فی کوردستان، ١٩١٨-١٩٢٠، ده‌لیو. آر. میجر ه‌ای، الجزء الأول والثانی، ترجمه‌ فؤاد جمیل، به‌غداد، ١٩٧٣.

(٣) الجداول (دیوان)، ایلیا أبو ماضی، تقدیم میخائیل نعیمه، مقاطع من قصیده‌ الطلامس، ١٩٢٥، ص ١٣٩-١٤١.

(٤) مشاهیر الکرد و کوردستان فی الدور الأسلامی، الجزء الأول، أمین زکی بک، به‌غداد، ١٩٤٥.

(٥) تاریخ السلیمانیة، محمد أمین زکی، نقله‌ الی العربیة: الملا جمیل الملا أحمد الروزیانی، سنة ١٩٥١ ل ٢٦٢.

(٦) الأدب فی ایران من فردوسی الی سعدي- للمستشرق ادوارد براون، نقله‌ الی العربیة: ابراهیم أمین الشورای- مطبعة‌ السعاد، مصر، ١٩٥٤.

(٧) مجلة‌ الهلال، الجزء الرابع، المجلد (٦٤)، عن‌ الأنجلیزیة: طاهر الطناحی (لاتخف)، ١٩٥٦.

(٨) الکتاب الأسود، تحقیق محمد شکری العزایوی، مطبعة‌ المعارف، به‌غداد، ١٩٥٧.

(٩) کشف القناع عن‌ بعض الوقائع العراقیة، الجزء الأول، مذكرات عبدالعزیز یامولکی فی العراق، حقوق الطبع محفوظة‌ للمؤلف، مطبعة‌ دارالمعرفة، به‌غداد، ١٩٥٧.

(١٠) العراق الشمالي، مطبوعات النهار، تألیف محمد هادی الدقتر- عبدالله حسن، الجزء الأول، مطبعة‌ شفیق، به‌غداد، ١٩٥٧.

(١١) یوسف الصانع، الشعر الحر فی العراق منذ نشأته‌ حتی ١٩٥٨، رساله‌ ماجستیر، به‌غداد، مطبعة‌ الأديب البغدادیة، ١٩٧٨.

(١٢) مقارنات الأديان (الديانات القديمة)، الأمام محمد ابو زهرة ١٩٦٥، ص ٢٧- ٢٨.

(١٣) الواقعیة فی الأدب الکردی- د. عزالدین مصطفي رسول، بیروت، ١٩٦٦.

(١٤) الشعر العربي فی المهجر- امریکا الشمالية- تألیف الدكتور احسان عباس و الدكتور محمد

يوسف نجم، بيروت، ١٩٦٧، ١٣٣.

- (١٥) الأسس النفسية للأبداع الفني - في الشعر خاصة - د. مصطفى سويف، القاهرة، ١٩٦٩.
- (١٦) الجديد في البيان والعروض، سمير سمعان، لبنان، بيروت، ١٩٦٩.
- (١٧) مجلة الثقافة الجديدة، العدد (٩) كانون الأول، ١٩٦٩، مقال بعنوان الاتجاه الرومنطقي في الأدب الكردي (النصف الأول من القرن العشرين د. معروف خزندهار.
- (١٨) تاريخ علم الفلك في العراق - عباس العزاوي، بغداد، ١٩٧١.
- (١٩) ديوان بدر شاكر السياب، المجلد الأول، دارالعودة، بيروت، ناجي علوشي، ص ٣، ١٩٧١.
- (٢٠) الحركة القومية الكردية - نقد و تحليل كتاب، بقلم علي كمال، طبع عام ١٩٧٣ ل ٦-٧-٨-٩.
- (٢١) ماكتب عن اللغة الكردية، مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد، ١٩٧٨، محمد أمين غفور الهوراماني.
- (٢٢) اصول التوثيق، جان شومبييه، ترجمة انطوان عبدة، منشورات عويدات، بيروت، باريس الطبعة الثالثة ١٩٨٢.
- (٢٣) جريدة العراق، العدد ٢٣٩٨، ٢٢ كانون الأول، ١٩٨٣، (١٨) ي ربيع الأول ١٤٠٤هـ، الشيخ نوري الشيخ صالح شاعرا وصحفيًا، بقلم إبراهيم باجلان.
- (٢٤) البلاغة في المعاني والبيان والبدیع، تأليف: أحمد الهاشمي، الطبعة الثانية عشرة ل ٢٧٤.

* سدراوه بهزمانی دیکه (به زمانی روسی):

- (١) له بابهت مئیژووی نهدهبی کوردی تازهه، د. مارف خهزنه دار، مۆسکۆ ١٩٦٧ ل ٩٦ (نهو بهره گرافه نووسه بۆی کوردی و بهدهسه خهتی خۆی له لاهمه).

* گۆڤاره کوردیه کان:

- (١) گۆڤاری زاری کرمانجی، ژماره (٦) سالی (١)، (١٧) ی ربيع الثاني ١٣٤٥، ١٩٢٧.
- (٢) گۆڤاری پهیره، ژماره (١) سالی ٩٢٧ (٢) گۆڤاری گهلاویژ، ژماره (٥) سالی سهوتهم ١٩٤٦.
- (٣) گۆڤاری په پیام، ژماره (١٩٩) ی (٢٠) ی ته موزی ١٩٥٣، بهرگی بیتنجهم شیعری ژبان.
- (٤) گۆڤاری پیتشکهوتن، ژماره (١١) ی شوباتی ١٩٥٨، نینقیلاب له شیعری کوردیدا، ره فیهق حیلمی.
- (٥) گۆڤاری پیتشکهوتن، ژماره (١١) ی (١٧) ی مایسی سالی ١٩٥٨.
- (٦) گۆڤاری پۆزی نوین، ژماره (٥) سالی (٢)، (٢) ی نابی ١٩٦١ عومهر دهولت.
- (٧) گۆڤاری به بیان، ژماره (٢) ی شوباتی ١٩٦٩، دانیشتییک له گه ل گۆزان - دا عه بدوله زاق بیمار.
- (٨) گۆڤاری برابتهتی، ژماره (١) سالی (١)، خولی دووهه، ١٩٧٠، محهمه دی مهلا که ریم.

- (۹) گۆفاری ههولتیر، ژماره (۴-۵) ی سالی (۱) ی کانوونی دووم و شوباتی ۱۹۷۱ دلدار له نیتوان (کلاسیک) و (رۆمانتیک) و (ریالیزم) دا، عزیز گهردی.
- (۱۰) گۆفاری رۆشنییری نوێ ژماره (۷۳) ی ئادار، ۱۹۷۹، فاتمه محی الدین پهری پیتشهره و سه ربابی نه ناسراو، د. کهمال مهزههر نهحمه د.
- (۱۱) گۆفاری بهیان، ژماره (۷۱)، شیخ نووری شیخ صالح و چهند بیرورا و سه رنجبیکه ره خه گرانه، نهژی گۆزان، نیشان و مایسی ۱۹۸۱.
- (۱۲) گۆفاری بهیان، ژماره (۸۰) ی حوزهرانی ۱۹۸۲، ل ۹۴-۹۵.
- (۱۳) گۆفاری رۆشنییری نوێ، ژماره (۹۰) ی مانگی کانوونی دووم و شوبات، ۱۹۸۲، ل ۷۹ غه فوور میرزا که ریم
- (۱۴) گۆفاری رۆشنییری نوێ، ژماره (۹۹) ی نهیلوولی ۱۹۸۳.
- (۱۵) گۆفاری کاروان، ژماره (۴) ی کانوونی دووم، ۱۹۸۳ چاوپیکه وتنتیک له گه له سه سبب قهره داغی.

* هه ندی رۆژنامه ی دی:

- (۱) رۆژنامه ی پیتشکهوتن، ژماره (۳۰) ی سالی (۱)، (۶) ی ربیع الاول ۱۳۳۹، ۱۹۲۰.
- (۲) رۆژنامه ی بانگی کوردستان، ژماره (۳) ی ئاغستۆس، سالی (۱)، ۱۹۲۲ ماکینه ی چاپ م. نووری.
- (۳) رۆژنامه ی بانگی کوردستان، ژماره (۸) ی (۲۹) ی نهیلوول، ۱۹۲۲.
- (۴) رۆژنامه ی بانگی کوردستان، ژماره (۱) ی تشرینی دووه می ۱۹۲۲.
- (۵) رۆژنامه ی رۆژی کوردستان، ژماره (۱) ی تشرینی دووه می ۱۹۲۲.
- (۶) رۆژنامه ی بیرى نوێ، ژماره ۶۶، ۱۹۷۳/۹/۲۶ دیسانه وه له باره ی شیعی (دلواهران) هوه.
- (۷) بلاوکراره ی رۆشنییری نوێ ژماره ۳۷، ۱۹۷۵/۱/۱۱.
- (۸) رۆژنامه ی هاوکاری، ژماره (۳۵۵) ی رۆژی ۱۶/۳/۱۹۷۷، به لکه نامه یه کی تر مه محمود زامدار. بۆ پێ زانینی نه وه ی شیخ نووری خۆی له ژیانیدا، یان له پاش مه رگی خۆی چی نووسیوه و بلاوکراره ته وه، یان چی له باره وه نووسراوه سه رجه می گۆفار و رۆژنامه کوردیه کانم هه لداوه ته وه و ببیلیوگرافیا یه کم بۆ نه وه مه به سه ته دروست کردوه، که به پیتو یستم نه زانیوه جه رد کردنی نه و کتیب و سیپاره و رۆژنامه و گۆفارانه بنووسم.

سوڤاس و نوازشت

ههركه دهستم داڤه كۆكردنهوه و ساغكردنهوهی شيعرهكانی شتيخ نووری شتيخ سالخ و كهوتمه ههلدانهوهی لاپهړهكانی رۆژنامه و گوڤاره كوردییهكانمان نهوهم بۆ ږوون بووهوه، شتيخ نووری سهرياری نهوهش كه هيچي بۆ نهكراوه شايانی پایهی رۆشنبيري و شاعيرايهتی نهو بيت، له زۆر سووچ و پهنادا، ههندي كس نهوهی بهقهلمهكهی ږهوا بينيوه وينهی راستهقينهی شتيخ نووری بشيوتيني. ليرهدا دهبايه تهقهلالكهه زياتر بيت بۆ دهرخستنی ههندي راستی و لابردي پهردهی تاريخ و تهماوی لهسهريان و بهرههمی نهو شاعيره. نهوهبوو كهوتمه سوڤاغكردن و قوولبوونهوه و شوتين پي ههلتگرتنی بهرهههه و ژيانی نهه شاعيره و كهوتمه دیدهنی كردنی خزم و هاوړپكانی و ههموو نهو كهسانهی ناسيوپانه و شتيكي لي دهزانن، تا بتوانم زۆرترين بهجيتماوی نهه شاعيره له پهراگهندهی و ونيوون رزگار بكهم. نهه كارهشم بهسهريهكهوه پينج - شهش سالی پههقی خاياند، هه بهنوميدي دۆزينهوهی بهرهههه زياتری شاعير و ږوونكردنهوهی پتيوستی ژيان و بيروپاږهكانی. بهو پينج سال گهړانهی من بهدواي بهجيتماوهكانی زۆر كهسم ناسی و له دهركاي زۆر مالم دا، نهلهق ههموو لايهك بهخوشحالييهوه بهبيرمهوه هاتوون و دهركايان بۆ خستومهته سهه گاههراي پشت. نهوهنده لهگهډ نهو شاعيره ژيام، نيستا ههست دهكهه زۆرجار بهگوشت و خوين و گيان له بهرچاومه و ليم نزيكه و بووينهته دوو هاوړپي له يهكتر نزيك، واته كهسايهتی شاعيرم زياتر بۆ ږوون بووتهوه.

پيش نهوهی دهست بدهمه نهو نيشهه نيشتهه نيستا لهبهه دهستدايه، وا تپيدهكهيشتم ساغكردنهوه و پيشكهش كردنی ديوانی نهو شاعيرانهه له پایهه شتيخ نووری دان، كاريكي زۆر سووك و ناسانه، دهتوانم رينووسه فارسبييهكهی بهيتمه سهه رينووسی كوردی نههمرۆكه و چهه لاپهړهپهك له سههگوروشته و ژيانی بنووسم و مهسهلهكه دههپيتهوه، دواييش پهراويز بۆ نهو شتانه بكهم كه دهيان زانم و نهوانهی ناشيانزانم چش...! بهلني نههه پيشهه زۆر كهسی پيشتر بووه، كه نهه جوړه كارانه له كتتيبخانهه كوردی زۆر بهه چاو دهكهون.

که که ره‌سه‌ی کتیبه‌کهم ده‌سکه‌وت، زوو به‌خۆم زانی نیشه‌کهم پیتیستی به‌سۆزاغکردن و لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌یدانیی هه‌یه، بگه‌ره پیتیستی به‌گفتوگۆ و به‌قسه هینانی هه‌ندی که‌سی نزیک به‌ شاعیره که هه‌لۆتستی بیده‌نگییان هه‌لبژاردبوو. که‌وتمه خوتندنه‌وه‌ی زۆر له‌و کتیبانه‌ی باسی به‌رنامه‌ی ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی شاعیران و جۆری پیتشکه‌ش کردنیان ده‌کات. تا‌قه‌تیشم دایه‌ نه‌و که‌سانه‌ی تا‌قه‌تیان له‌ قسه‌ کردن، یان نووسین چوو‌بوو. دلنیا بووم قسه‌ی نه‌وانه یان بیرو‌پایان کتیبه‌کهم تیروته‌سه‌لتر ده‌کات. له‌ پیتشه‌وه‌ پرپارم دا له‌گه‌ل پڕۆژه‌کهم به‌نارام بم و هه‌لپه‌هه‌لپی چاپکردنی نه‌کهم. ئەم په‌له نه‌کردنه‌ش زۆر زانیاری و به‌ره‌می دیکه‌ی شاعیری ده‌ستگیرکردم. نیستاش ئەو هه‌وله‌ بچووک و سه‌ره‌تاییه‌ی من، ته‌نیا هه‌ولتیکه‌ و داومه، په‌نگه له‌ چاپه‌کانی داها‌تو‌دا ببیته‌ که‌ره‌سه‌یه‌ک بۆ لێ زیادکردن و پوخته‌کردنی زیاتری.

ده‌رچوونی ئەم دیوانه‌ به‌م جۆره‌ی نیستای، هیلایکی و ماندوو بوونیکی نه‌وه‌نده‌ی له‌گه‌ل کیشراوه، په‌نگه‌ که‌م که‌س هه‌بیت هه‌ستی پی بکات. به‌لام ئەو نیشه‌ نه‌وه‌ی تینگه‌یاندم نیوه‌ی به‌رپرسیاره‌تی سه‌رشانی نه‌دیویی کورد له‌مرۆکه‌دا، گه‌ران و پشکینیی ورده‌ به‌دوای که‌له‌پوورو به‌جیماوه‌کانی نه‌ته‌واپه‌تیمان، باپه‌خدانه‌ به‌ نیشی مه‌یدانیی، به‌تایه‌تی نه‌وانه‌ی له‌ بواری په‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه‌دا قۆلیان لێ هه‌لکردوه، تا بتوانن به‌هۆی سۆزاغکردنه‌وه‌ و گه‌ران زیاتر خزمه‌تی حه‌قیقه‌ت بکه‌ن و په‌رده له‌ رووی هه‌لمالن. به‌شیکیی زۆری ئەو که‌ره‌سانه‌شمان تا به‌نه‌مرۆکه‌ش ده‌گات زۆر که‌م لایان لێ کراوه‌ته‌وه‌ و له‌سه‌ریان نووسراوه، بۆیه‌ لیته‌دا ده‌مه‌وئ سوپاسیکیی گه‌رمی ئەو که‌سانه‌ بکه‌م که‌ له‌ به‌ره‌مه‌هینانی ئەو پڕۆژه‌یه‌مدا هانیا‌ن دام و ده‌ستی یارمه‌تییا‌ن بۆ درێژکردم و له‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاره‌کانم وه‌رس نه‌بوون و ده‌ستیان نه‌نا به‌روومه‌وه. خۆم به‌بی نه‌مه‌ک ده‌زانم نه‌گه‌ر ئەو سوپاسه‌یان نه‌کهم.

سوپاس بۆ:

* دکتۆره کوردستان موکریانی، که هه‌رچی ده‌ست‌نووسی شیخ‌نووری له‌ کتیبخانه‌که‌ی باوکیدا هه‌بوو، بۆی دۆزیه‌وه‌ و پیتشکه‌شی کردم.

* مامۆستایان: (کار‌دۆخی)ی خوالی‌خۆشبوو و (د. محمه‌د نووری عارف) که‌ چاویان به‌شيعره فارسییه‌کاندا خشان‌د و بۆیان خسته‌مه‌ سه‌ر ریتنوسی فارسی و ساغیان کرده‌وه.

* ماموستا (نعمت‌الله هردی) که چاوی به هندی دیره شیعدا خشانو به لایه راسته که ایدا وشه ی نهو دیرانه ی بز ده خویندمه وه.

* ماموستایان (کامهران موکری) و (شیخ محمدهدی خال) و (نه خؤل) و (عہلی به گی جاف) و (فہ تحوللای حاجی ره شید)، خوالیخوشبوو (جناب شیخ نووری) کورہ گہورہ ی شاعیر کہ ہرہ کہ بیان له قولیکه وه، ہر شتیککی پیوہندی به شیخ (نووری) یه وه بووبین، بویان روون کردوومہ تہ وه، له شوینی خویناندا پہنجم بویان راکیتشاوہ.

پیرست

- 7 له باره‌ی چاپی دووه‌می نمو دیوانه‌وه
- 17 پیشده‌ستی
- 25 له چاپدانی نمو دیوانه چۆن که‌وته ئه‌ستۆی منه‌وه؟
- 31 ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌ی ساغکردنه‌وه‌ی ئهم دیوانه
- 37 نمو سه‌رچاوه و ده‌ستنووسانه‌ی له ناماده‌کردنی ئهم دیوانه‌دا له‌به‌ر ده‌ستمدا بوون
- 47 کۆمه‌لتی به‌رهممی نادیارای شیخ نووری
- 53 شیخ‌ه‌ری شیخ نووری له دیوانی بیخوددا
- 79 سه‌ربرده‌ی ژبانی شیخ نووری شیخ صالح
- 103 شیخ نووری شیخ صالح له کۆری هونه‌ری گۆزانی‌دا
- 117 شیخ نووری شیخ صالح، شاعیری چه‌شکین
- 141 شیخ نووری نوێخواز و سه‌رده‌مه‌که‌ی
- 159 نایا چاووگی رۆشنیبری شیخ نووری هه‌ر نه‌ده‌بی تووکی بوو؟
- 171 شیخ نووری شاعیری نه‌زمون
- 179 سیمایه‌کانی قوتابخانه‌ی شیخ‌ه‌ری نوئی
- 203 پێداچوونه‌وه‌یه‌ک به‌ هه‌ندێ بیرورا که له باره‌ی شیخ نووری-یه‌وه نووسراون
- 243 شیخ نووری له کۆری رۆژنامه‌نوسی کوردیدا
- 265 پایه‌ی شیخ نووری له لای شاعیران و نووسه‌رانی کورد
- 279 * شیخه‌ وه‌رگێردراوه‌کان
- 281 مه‌قبه‌ر
- 293 له ئیلیا نه‌بوو ماضی-یه‌وه وه‌رگه‌یراوه
- 295 رۆح
- 297 ته‌فه‌کور
- 299 ژبان
- 300 له کوردستاندا گرانی
- 302 شه‌ویک
- 305 * خه‌بیام به‌ کوردی
- 313 * به‌شی فارسی

- 315 بانگ کوردستان
- 316 ای شاه دستگیر
- 317 وقت ارشاد است
- 319 * شیعی موسسته‌زاد
- 321 عه‌سکر
- 323 نامه‌یکی شیعی له «شیخ نورى» یه‌وه بۆ زتوره
- 326 به مونسه‌به‌تی تبدیلی رۆژنامه‌ی (ژيانه‌وه) بۆ (ژيان) ته‌قدیه
- 328 من و گه‌لاویژ
- 330 روتبه‌ی عه‌زه‌مه‌ت
- 332 بۆ یانه‌ی سه‌رکه‌وتن
- 335 * شیوه‌ن و ماته‌منامه
- 337 له باره‌ی ئەم شیعرانه‌وه
- 338 شیوه‌نی شیخ عه‌زیزی برای
- 340 شیوه‌نی مه‌لا مه‌حموودی بی‌خود
- 343 شیوه‌نی شیخ برایی برای
- 345 شیوه‌نی مه‌حموود جه‌وده‌ت
- 346 کۆچی مه‌لا ئەفه‌ندی هه‌ولتیر
- 349 بۆ کیلی قه‌بره‌که‌ی شیخ مه‌حموود
- 350 بۆ ته‌ئریخی وه‌فاتی قادر ناغا
- 352 شیوه‌نی ناوهره‌حمانی خالتۆزای
- 354 شیوه‌نی شیخ مه‌حموودی سه‌رۆک
- 357 تالعی کوردی به‌دبه‌خت
- 361 ئەو کاره‌ساته‌ی له هیتانه‌وه‌ی جه‌نازه‌که‌ی (شیخ مه‌حموود)دا پرووی دا
- 365 * بانگه‌وازی ویردان
- 367 مووی سپی و پشتی خه‌میده‌م
- 368 ویردان
- 369 نامۆژگاری
- 370 له دونیادا نه‌گه‌ر لای تۆ بیی ئیدراک و تیفکرین
- 372 سه‌عاده‌تی راستی
- 373 نیستیقیبال بۆ تازه پیگه‌یشتوه‌کان

- 375 * سۆزى دەروون
- 377 - دلى من
- 383 - ئەي دل بەرى جانى
- 384 - شىئەي زىئور
- 386 - تەلىخ لەسەر غەزەلىتىكى سەعدى
- 388 - دل
- 389 - گالتەيان پىن دى، بە ئاوى چاوى پىر گىرمانەكەم
- 390 - غەمى زەمانە
- 391 - دەردى دلى خۆم
- 393 - ئەي فەلەك
- 394 - چاوم كە دوو مفتاحى كوتىخانەيى سەرمە
- 395 - پەشتىوى پەرچەمى شۆختىكم
- 396 - ھەر مورغىن فرى
- 397 * بەھار و سروشت
- 399 - بولبول فېداتم
- 401 - ساقيا نەو بەھارە رۆيى دەي
- 403 - سلىتمانى
- 406 - نىسان
- 408 - بەھار
- 409 - بەھار
- 410 - بەھار
- 411 - بەھار
- 413 * شىعەر و ژيان
- 415 - فرىاد
- 417 - كوا شىعەرەكانم
- 418 - گرىبەي خوسران
- 420 - ھەلكەنن خزمىنە بۆم قەبرى
- 421 - ھەموارە غەربىيى كوچەيى شارى بى
- 423 - مەلى نامال
- 424 - ھاوزوبانم، زوبانى لالى منە

- 425 نیلھامیتک له (حسین دانش) هوه وهرگیراوه
- 427 شهو
- 428 نادهمیزاد
- 431 * چیرۆکه شیعر
- 433 - کاروانی ژیان
- 437 - له خهوما
- 449 - بۆ میژوو
- 474 - شیعریکی ناتواو
- 479 * شیعری نیشتمانی
- 481 - به من بلتی چ میلله تنی
- 482 - نهوورۆز
- 483 - هاواری وه تمن
- 484 - ئه ی پۆچی ره وانم
- 485 - چوارده ی ته مموز
- 487 - (۱۴) ی ته مموزی ۱۹۵۸
- 489 - له گهل (عه لی که مال باپیر) به یه که وه دایانناوه
- 492 - بۆ سالی ۱۹۲۶
- 495 - نه مشه و بوو له خهوا
- 497 * سروود و نۆیهریت.. پشتگیری له زانست و خوینده واری
- 499 - ئینتیباھ
- 502 - عیلمه میلله ت
- 503 - ئیتمه که ششافه ی کوردین
- 504 - له تهوصیف چاپخانه و تراوه
- 506 - وه ره بادی سه با ، تو قاسیدی من به به مهردانه
- 507 - بۆ معه لیمه کان
- 509 * پینچ خشته کی
- 511 - ته خمیس له سه ر غه زه لی عیسمه ت بوخارا
- 515 * به یادی کۆنه وه
- 517 - ئاووړتیک بۆ دواوه

- 519 له هه ولتير به له تيفه بۆ په فيقېتكم نووسيوه كه له خارج بووه
- 520 بۆ بيتكهس
- 524 نهم شيعره ي له ستايشى مته سه ريفى سوله يمانى (نه حصه د به گى توفيق به گ) دا وتووه
- 528 بۆ زارى كرمانجى
- 530 بۆ عه لى كه مال
- 532 گله يى
- 534 بۆ دۆستى كى قه ديمى خۆى نووسيوه
- 536 ديارى ژيان
- 540 بۆ مته سه ريفى كه ركوك نووسراوه
- 543 * شيعرى بۆنه
- 545 بۆ ماته مى (6) ي نه يلوولى سالى (1930) وتراوه
- 549 بۆ نا ههنگى كۆمه لى زانستى كوردان
- 551 بۆ نيسلاحى ناوى قوله
- 552 به هۆى نه وهى كه (شيخ له تيف) له به سرا، له به نديخانه بوو
- 557 دينارى مووه زه فين
- 559 حه قه نه مرۆ
- 563 * هه مه جزر
- 565 په پوله
- 567 گيژه لووكه ي باى به تينى
- 568 ناچم بۆ به غدا
- 569 هيمه تى پيران
- 571 ژن
- 572 به كوردى ناوى مانگه كان
- 573 - (غونچه) و (شيرين) و (كالى)
- 574 نا بينمه وه قه ت ليره يه كى
- 575 هاوار له دهس مالييه
- 578 ته رييعى غه زه لى نه ديبى موخته ره م جه نابى (م. نورى) نه فه ندى
- 579 * كوردى به تى
- 581 جووت و گا
- 583 جووت و گا شتيكى چاكه

- 585 - په يامی کږمه لایه تی
- 587 - په چه
- 589 * چوارین = رویاعی
- 596 - گردی سه یوان
- 599 * تاکه کان
- 603 * باشکوڅ
- 605 - پاشکوڅی ژماره (۱)
- 605 - سنی نامه ی شیخ نووری
- 611 - پاشکوڅی ژماره (۲)
- 611 - چاوپتیکه وتن له گه ل به ریزان: عه لانه ددین سه جادی، ناسح عه بدوللا حه یده ری
- 625 - پاشکوڅی ژماره (۳)
- 625 - شیعی «دلاوه ران» هی «شیخ نووری» یه
- 639 - میژووی گوزانی نینتیباه
- 661 * فهره ننگوڅ
- 691 * بیلیوگرافیا یان سه رچاوه ی نووسین له باره ی شاعیرایه تی شیخ نووری
- 693 - یهک دوو قسه ی پتویست
- 697 - نووسین و وتاره کانی شیخ نووری
- 707 - شیعه ر بلاوکراره کانی شیخ نووری له ناو رڅژنامه و گوزاره کاند
- 719 - نهو نووسینانه ی له باره ی شیخ نووری-یهوه نووسراون
- 723 - کتیب و نامیلکه کان
- 733 - نووسین و وه رگیزانه عه ره بییه کان
- 737 - سه رچاوه کانی دیوانی شیخ نووری شیخ صالح
- 749 - سوپاس و نوازشت

ئافەرىن بۆ ئازاد كە كۆلى نەدا و ورەى بەر نەدا تا نەگەشت بەكامى خۆى و نووسراوہ نایابەكەى خۆى بەتەواوى لە چاپخانە چاپ نەكرد وازى نەهینا. ئازاد ھەرچەندە ئەرک و ئازارى زۆرى چىشت، بەلام بەھۆى ئارام و بەرگە گرتنەكەپەوہ توانى بەسەر ھەموو گىروگرفت و تەنگوچەلەمەكانىدا زال بى، نووسراوئىكى نایاب و ناوازە و لىكۆلینەوہپەكى گەورە و فراوانى لەسەر (شىخ نوورى شىخ سالىح) و بەرھەمەكانى پىشكەش بەخویندەوارانى كورد كر دووہ، سەرى نەتەوہكەى خۆشى پى بەرز كر دووہتەوہ، ئەمەش كارئىكى پەسەندە كە پىووستە ھەموومان پىرۆزبایى لى بكەین.

شاكر فەتاح. سەرجمەى بەرھەمى شاكر فەتاح.

بەرگى سىتیم، ۳۱۴ - ۳۱۵

ھەز دەكەم ئەو راستىیە بلیم كە كاك ئازاد عەبدولواھىد ئەرکئىكى ھەر تەواو زۆرى بەئامادەكردنى ئەم دیوانەوہ كىشاوہ و چەند سالىكى تەمەنى بۆ كۆكردنەوہ و بزار و لەسەر نووسىنى تەرخان كر دووہ و خزمەتئىكى بى روالەتى رۆشنبیرانەى ئەو شاعیرە گەورەپەمان و شىعەر و ئەدەبىياتى كوردى ھىناوہتە ئەنجام و لە لایەن ھەموو كوردئىكى دلسۆز و بەوہفاوہ شایانى ریز و پىزانین و ئەمەكناسىیە. منیش كە ئەمە دەلیم، یەكئىك لەو كەسانەى كە بەھىواى ئەو ماندووویون و ئارام و رىخۆلەبەكئىشى و گەران و پشكئینە نەبووم و تا ئەو رادەپەش تەمای سەرگەوتنیم نەبوو.

كاكەى فەلاح. گ. كاروان. ژمارە ۸۹، سالى ۱۹۹۰

كاكە ئازاد عەبدولواھىد توانى لە سۆنگەى ساغكردنەوہى دیوانى (شىخ نوورى شىخ سالىح) زۆر دىكۆمئىنت لە نەمان رزگار بكات. خۆزگایە پروناكبیران پەپرەوى رىبازەكەى ئەویان بكردایە و كارى مێژوونووسیان ئاسانتر بكردایەتەوہ.

مامۆستا جەغفەر لە كئىبى شارى سلێمانى

مەملانى گروپە كۆمەلایەتییەكان

۱۸۲۰ - ۱۹۲۰، لاپەرە ۱۱۸

چاپخانەى دەزگای

ھەولتەر - كوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil